AŞKIN NUR SAVAŞ

PAMUK ŞEKER GİBİ

Her şey bir pamuk şekerle başladı ;)

AŞKIN NUR SAVAŞ

PAMUK ŞEKER GİBİ

tg: @serserikitap

tg: @serserikitap

Kısa Değilim Ben!

Bal kadar tatlı uykumu bölen cır cır böcekleri her sabah aynı saatte odama damlıyordu. Ritüel bozulmasın diye annem ve küçük kardeşim Baha'nın beni uyandırmasını beklemeye başladım. Önlem almak zorundaydım. Zira Baha'nın aklına gelenler, şeytanın aklına gelmezdi.

Fitne fücur bücür!

Gözlerim kapalı olsa da, kulaklarım kızıl kürklü bir tilki kadar keskindi. Yavaş yavaş oda kapımın açılma sesi geldi. Baha'nın paytak adımları... Büyük ihtimalle sesiz olduğunu düşünüyordu. Ve ona eşlik eden annemin şıppıdı şıppıdı terlik sesi başucuma gelmesiyle son bulmuştu. Evet, annem de bütünleştiği terliklerinin gürültü çıkarmadığını sanıyor olmalıydı.

"Oğluşum, baksana melek gibi uyuyor." dedi annem fısıltı halindeki sesiyle.

"İyi de anne, şimdi uyandırmazsak bütün gün boz ayı gibi uyur kızın." Edepsiz bücür! Prenses gibi uyuyan bir insanın arkasından böyle konuşmaya utanmıyor da bacaksız velet!

"Geçen sabah 'yangın var!' dedim kalkmadı oğluşum," Hayır, duymuştum ama babamın, 'Ne yangını Hayal, iyice delirdin sen! Şakanın sırası mı şimdi?' dediğini duyunca tıpış tıpış yatağıma geri dönmüştüm. Ve evet, bütün gün uyuyup, gece sabaha kadar dizi izlemiştim. Sanırım hergün aynı şeyleri yapıyordum.

"Aslında benim bir fikrim var anne," Konu gitgide ilginç bir hal alıyordu.

"Söyle oğluşum," Hep annem şımartıyordu ya bu veledi! Neyse.

"Acaba diyorum, tam burnuna doğru gaz mı çıkarsam?" Kıkırdadıktan sonra, "Bir videoda gördüm işe yarıyordu." Yok artık! Bunu duyar duymaz yataktan kalkmaya çalıştım. Ama ayağımın pembe çiçekli pikeme takılması sonucu düşüp; Baha'nın, boyuna göre büyük ayaklarıyla bakıştım.

"Gördün mü anne? Ben demiştim işe yarar diye." Baha çirkin çirkin gülerken, ben yüzüme düşen saçlarımı geriye atıp, ayağa kalktım.

"Seni bücür! Gaz çıkaracakmış! Bittin oğlum sen!" Tabii ki Baha odamdan ışık hızında kaçınca peşinden hızlı Gonzales edasıyla koştum. Annemin 'durun, yapmayın' nidaları, bizim odaları talan edişimiz... Bütün eve kargaşa hâkimdi. Dirlik ve düzen bozulmuştu.

Salondaki üçlü krem rengi koltuğun arkasında bir ileri bir geri gidip gelen Baha ve onu kıstırıp, yakalamaya çalışan ben, pes etmek bilmiyorduk. Ortalık o kadar kızışmıştı ki kibrit çaksak ev tutuşurdu. Üstelik savaş naraları atmaktan da geri durmuyorduk.

"Nasıl da uyandın gördün mü ayıcık?" Bir de dil çıkarıp, elleriyle türlü türlü maskaralık yapıyordu.

"Çıksana sen o koltuğun arkasından." Yemiyordu tabi.

"Çıkayım da savaş çıksın! Yemezler güzelim. Pışık," İşaret parmağıyla gözünü aşağı çekip, yine dil çıkardı.

"İnşallah dilini Miley Cyrus ısırır da kopar!"

"Oha! Allah korusun." deyip, dilini tuttu. Salak.

"Sen onu ancak rüyanda görürsün! Senin dilini kerpetenle ben koparacağım, bücür bacak!"

"Ya! Anne! Boyumla dalga geçiyor yine ablam!" Az önce gülüp bana çemkiren Baha, sırf anneme duygu sömürüsü yapmak için ağlıyordu. Üstelik dilini kerpetenle koparmama değil de, bacaklarına kısa demiş olmama ağlıyordu. Velet işte!

"Rüya! Kaç kere dedim sana Baha'nın boyuyla dalga geçme diye." Baha anneme koşup, sarıldı. Bense öyle kalakalmıştım. Türlü çeşit işkence hayallerim, Hayal Aslanlı tarafından iş ma-

kinesi ile yerle bir edilmiş, molozların altında, toz ciğerlerime dolarken ezilmeye mahkûm edilmiştim.

Ağzımı tutamayıp, savunma yapmaya başladım. Rüya Aslanlı asla altta kalmazdı. "İyi de o bana neler neler dedi!"

"Küçük, kızım o. İdare ediver işte," Annem ve ablalık dramasi. İdare edemem işte! Küçük dediği çocuk, sekizinci sınıfa geçmiş sıpanın tekiydi. Boyu kısa ne olacak!

"Küçük değilim ben! Kısa değilim ben!"

"Bak alındı çocukcağız. Ağlama oğluşum! Sütünü içince kocaman olacaksın." Annemin bu dediğine gözlerimi devirdim. Kocaman mı? Hah!

"Tabii tabii. Bana da diyordun anne 'sütünü içince manken gibi olacaksın bebeğim' bir altmış yediyi zor gördüm," Annem kahverengi gözlerini kısıp, bana baktı. Bu elim hatırayı o da hatırlamıştı.

"Ama anne," Hâlâ ağlayan Baha'nın yanına gittim. Elimi omzuna koydum. Kızarmış yeşil gözleri bana çevrildi.

"Bunlar gerçekler Bahacığım..."

Şımarık, boy fakiri, DNA artığı, yeşil gözlü çilli leprikon Baha, acı gerçekleri itiraz etse de kabul etmişti. Pekâlâ, zorla kabul ettirmiş olabilirim ama etmişti işte.

• • •

Kahvaltı masasında vahşi batı rüzgârları esiyordu. Aslanlı Kasabasının cengâver şerifi Acar Eastwood masanın başında oturuyor, gözlerini ben ve suç ortağımdan ayırmıyordu. Diğer tarafında oturan beyaz ipek geceliği ve üzerine giydiği kolları dantelli sabahlığıyla göz dolduran Batı'nın en güzel kadını olan Hayal Berry ile bize çaktırmadan aşk yaşıyorlardı.

Ona ışıldayan gözleri, banka soygunu yaparken yakaladığı bize gelince ateş saçıyordu.

"Bir daha kavga ederseniz ikinizi de sanayiye veririm," diyen babama sırıtıp, ondan aldığım yeşil gözlerimi alayla Baha'ya çevirdim.

"İyi de kızlar sanayiye gitmez ki... Baha gitsin," deyip çatalın ucuna üç kere denedikten sonra takabildiğim siyah zeytini ağzıma attım.

Babam sağ elini çenesine koyup, dirseğini masaya dayadı. "Ben istersem gidersin hanımefendi. Ayrıca yirmi üç yaşında olduğun ve yaşıtlarının aksine üniversite üçüncü sınıfa bu sene başlayacağın düşünülürse..." Ne var yani herkes ilk sene mi kazanıyor üniversiteyi? "Hayatı öğrenirsin. Okul harçlığını çıkarırsın,"

Açık yeşil gözleri 'Düelloyu ben kazandım budala!' der gibiydi.

Neredeyse zeytinin çekirdeğini yutuyordum. Haklıydı. Yapardı. Çekirdeği temkinli bir şekilde ağzımdan çıkarıp, yumruk yaptığım elimden geometrik şekilli beyaz tabağa bıraktım. Üçgenlerle, kareler neşeli bir şekilde iç içe geçmişti.

"Ayrıca ne olmuş kısaysan Baha? Ben de senin yaşındayken aynı boylardaydım," Baha'nın şaşkınlık dolu sesi kulaklarımı tırmaladı.

"Gerçekten mi?" Ama ne yalan söyleyeyim bu konuda Baha'ya katılıyordum. Babam onun yaşlarındayken kısa olduğunu söyler dururdu. Şu an, bir seksen beş boyundaki bu adama inanamaz gözlerle bakıyordum. İnsan vücudu oldukça büyüleyiciydi.

"Gerçekten oğlum! Sana bir ara çocukluk resimlerimi gösteririm. Babaannene gidince tabii..."

"Peki, beni nasıl açıklayacaksın baba?" Evet, ben kısaydım. Sonuçta babamdan genlerim vardı. Ama onun yanında cüce gibiydim.

"Sen annene çekmişsin kızım,"

Bu sözleri duyan Hayal Berry gür kirpiklerinin çevrelediği, şu an kızgın olan kahve gözlerini aşığına dikmişti.

Acar Eastwood, adalet için kulladığı Winchester tüfeğiyle kadınını kalbinden vurmuştu. Bang! Bang!

"Ben kısa mıyım Acar? Aşk olsun!" Annem bile boyundan memnun değildi.

"Hayatım ben en çok boyunu seviyorum. Minyonluk sana yakışıyor," Babam geri vitese takmıştı.

"Sen bana kısa dedin Acar!" Annemin gözleri dolmuştu. Aslında oldukça komikti.

"Ben artık işe gideyim sevgilim. Akşama görüşürüz." Ve babam böylece kaçtı. Aslanlı Kasabasının şerifi ortadan toz olmuştu. Fazla bile dayanmıştı.

2. BÖLÜM

Hayal'in Hayalindeki Damat

Kahvaltı masasından kalkalı saatler geçmiş olsa da, mavi şort ve beyaz atlet temalı, pijama niyetine giydiğim giysilerle, sabah Baha'yı kovaladığım krem rengi yumuşak dokulu rahat koltukta yuvarlanıyordum. Orta sehpaya adeta yığdığım abur cuburları bir elimle ağzıma tıkarken, diğer elime aldığım tv kumandasıyla kanalları zaplıyordum. Gündüz kuşağı tatil dönemi kadın programları ve tutmayan dizileri, ya tutarsa çabasıyla, tekrar bölümlerini zebil ettiği dizilere lanet okumayı da ihmal etmiyordum.

Mutfaktaki işlerini bitiren annemin televizyonun önünden geçmek suretiyle toz almaya başlamasıyla seyahatim sekteye uğramıştı. Ben dünyayı gezerek değil, izleyerek dolaşanlardandım. Hiç bir zaman sırtımda çantamla, 'aman altmış derece sıcakta terleye terleye şurayı da gezeyim, koka koka orayı da gezeyim, hiç işim yok ya -ki aslında yok- ayaklarım kopana kadar yürüyüp, dilim dışarıda özgür kızım ben' diyenlerden de olmadım. Ben tembellikte doktora yapmış bir üstattım. Utanmasam okula bile gitmezdim.

İki kere sınava girip, boşuna dizi film izleyeceğim vakti ziyan etmedim ben.

Binlerce bölümlük dizinin herhangi bir bölümüne sırf tuşlara basmaktan yorulan parmaklarım dinlensin diye bakıyordum. O da zaten reklama girmişti. İyi de oldu. Reklamlar bitene kadar annem de giderdi. Ses çıkarmadan ayaklarımı bir güzel kanepenin sırt kısmına kaldırıp, sarkıttım. Ellerimi de başımın altına

koyup, tavanı izlemeye koyuldum. Keyif buydu işte: Hiç bir şey yapmamak. Felsefem ise; sana buyrulan her işten yırtmanın bir yolunu bul. Yoksa, daha fazlasını ister kan emiciler!

Kesinlikle herkese öneririm. Plan yapın, işten yırtın.

Tavanla olan bakışmamı bölen anneme dikkat kesildim.

Kesin bir şey isteyecekti.

"Rüya, annem hadi toz almama yardım et kızım." Şu an duymuyormuş gibi yapıyordum. Plan B için henüz erkendi. İkinci taarruz daha güçlü olacaktı.

"Anneciğim, misafirlerimiz gelecek kaldırsan bir taraflarını diyorum." Ses tonu samimiyetsizdi.

Konuşma çirkinleşecekti.

"Şimdi olmaz anne. Halsiz hissediyorum," Anneler çocuklarına kıyamaz, evrensel kuraldır. Eğer bu numaraya alıştılarsa denemeyin.

Zira; benimki gibi agresifleşebilirler.

"Bana bak sabahtan beri bulduğun her boşluğa ya yattın, ya çömdün. Değerlini kaldırıp, bir işin ucunu tuttuğun da yok. Millet senin yaşında ev, bark sahibi oluyor. Hey gidi günler hey..."

Ev, bark? Evi anladım da, bark yabancı isimlere benziyor. 'Kam on Bark! Ay nid yor help son!'

"Devir değişti anne. Yeni nesil böyle... N'aparsın?" deyip, gülümsedim. Neyse ki yüzünü dönmüştü. Sırtına bakmaktan sıkılmıştım. Ya da dönmese miydi? O bakışlar neydi öyle yahu?

Aklıma annemin şu anki hali gibi sinsi sinsi bakan, lisedeki havalı olmaya çalışan kız gelmişti. Kendini popüler zannediyordu. Gerçi kimsenin taktığı yoktu ya... Pardon, erkekler hariç. Avanak avanak onun duruşuna ve hafif meşrep hareketlerine iç geçirirlerdi. Adı da; evimizin hanımefendi, temiz aile kızı dediklerimizdendi... Sevcan. Kulakları çınlasın Amerika'daki 'hay sıkhul'lara özenir dururdu. Şimdi neredeydi acaba? Deli kız gibi saçlarını savura savura okul koridorlarında kıvıra kıvıra gezerdi. Tabi ki herkesle bir örnek olan formalarla... Şimdi bakıyorum da, okullar pek bir esnek. Bizim zamanımızda değişik renk

hırka giyince, öğretmenler 'virüslü, mikrop mikrop bu' der gibi bakardı. Özel liseye de, devlet lisesine de gitmiş biri olarak yaşadıklarımı söylüyorum. Bana katılanlar muhakkak vardır.

Annem ibretlik ve temsili sinsi bakışlarıyla beni kesiyordu. Keşke, onun yerine, her genç kızın rüyası 'Vampir Günlükleri'ndeki yakışıklı, kaslı vampir kesseydi. Ne var yani? Yirmi üç yaşındaki genç kızların hayali bir vampir olamaz mı?

"Senin nesil biraz eskimedi mi Rüya? Maşallah küçülüp cebimize gireceksin. Hatta dur... Turşunu kuracağız babanla. Yok, yok 'kız kurusu' diye müzeye vereceğim seni. Üstüne de 'eline el değmemiş, taze' yazdıracağım." Anne demeyeyim ben sana. Bu kadının içinde Türk fimlerindeki üvey anne ruhu vardı. Tam yeşilçamlık oyuncu olurdu. Evde istenmeyen masum genç kız ve ona laf sokup, çalıştıran, hor gören üvey anne. Elinde toz aldığı sarı bezle - dikkatinizi çekerim sarı bezle- bana baygın baygın bakıyordu.

Bu laflar ağırdı be! Kalbim... Kalbim... Nakavt!

"Babam memnun halinden... Hem herkesin erkek arkadaşı olmak zorunda mı? Gelemem ben öyle kurallara... Ayağını denk al kadın!" Kendimi İskoç erkekleri gibi hissetmiştim.

Tövbe yarabbim!

"Sen kal başıma zaten. Aman gitme bir yere. O kanepede yat kızım sen. Karpuz gibi yata yata büyürsün..."

Vallahi karpuzların hayatı da amma kıyak! Bütün gün kesilene kadar yat anam yat!

"Karpuz olmak nasip değilmiş anne. Ama kesin geçmiş hayatımda ya karpuzdum ya da koala. İkisi de pek uygun bana, değil mi?" Çakmak çakmak olmuş gözlerimle ona bakıyordum. O ise bana 'Manyak anam bu! Ben ne doğurdum acaba?' der gibi elektro manyetik bakışlar atıyordu.

İçimde karpuz var mı diye kontrol mü ediyordu acaba?

"Bence Baha'nın dediği gibi ayıydın yavrucağızım. Baksana, hâlâ yatıyorsun. Ve konuyu öyle bir dolaştırdın ki ben bile temizliğimi aksattım!" Annem bir anda sarı beziyle birlikte bacaklarına ellerini vurdu. "Mahalleden kızlık arkadaşlarım gelecek. Seninle

yaşıt oğulları var. Bak o delibozuk Melahat'in on sekizlik kızına kaptıracaksın taş gibi çocukları." Hâlâ bacaklarını dövüyordu.

Aaa... Deli Kadın!

"Niye? Melahat'in kızı okumuyor mu ki?" Çikolata kavanozuna bandırdığım susamlı çubuktan kıtırıklar alıyordum. Ay, çok güzeldi tadı!

"Melahat'in kızı bütün evin işini yapıyor. Üstelik yemek de yapabiliyormuş. Sen..." Yaptığım şeyler bir elin parmağını geçmezdi. Aslında yemek yapmayı da becerirdim. Lakin çok uğraşı gerektiriyordu. "Sen ne yapıyorsun cidden merak ediyorum Rüya?" Hem bugün olağan dışı bir temizlik günüydü. Normalde annem de eve yardımcı alıyordu. Hamaratlığı tuttu ya, beni eziklikliyordu hatun.

Ağzımdaki çikolatalı çubuğun son kıtırığını yeyip, repliğimi söyledim. "Okuyorum ben ya..."

Annem pes dercesine ellerini kaldırdı. "Pardon, kızım laf yetiştirme kabiliyetin ve yatalaklığın kimsede yok. Unutmuşum." Gözlerim dolu dolu anneme baktım.

"Beni şımartıyorsunuz madam. Beni gerçekten iyi tanıyorsunuz. Çok... Çok duygulandım! Anam benim!" diyerek kalkıp, önünde düğmelerimi ilikler gibi yaptım. "Saygılar..."

"Kime çektin bilmem ki? Pek de sevimli, güzel bir şeysin. Huylarını kimden aldın acaba? Hayır, teyzen de çılgındı ama evlendi, yuvasını kurdu vakitlice. Ben zaten körpecik evlendim babanla. Kesin babanın tarafına çektin. Halan da senin gibiydi. Hah, sen ona çektin. Evet, evet..."

Hayda! Halama nasıl bağladı olayı şaşırdım. Annem kime çekti acaba? Ama bunu sesli söylemeye ne yüreğim ne cesaretim el verirdi. Malum, Üçüncü Dünya Savaşı'nı Türkler çıkardı demesinler sonra... Maksat kötü bilinmeyelim. Ben çekerim bu cadının kahrını artık.

"Bari bugünlük bir kek, kurabiye yap. Aslında ben yaptım ama bir de sen yap. Gün arkadaşlarımdan birinin oğlu çok yakışıklı... Hani 'kuul' dediğiniz çocuklardan."

BENİM NİYE HABERİM YOK O KUUL ÇOCUKTAN?

Bana kimse bundan bahsetmemişti.

Yanına gidip işaret parmağımı daire çizercesine kolunda çevirip dürtüklüyordum. "Vallahi mi kız?"

"Vallahi kızım. Çok yakışıklı, pek havalı... Sünnetinde kimseyle konuşmamıştı. Böyle üstündeki süslü püslü sünnetliğinin önünü tutup, başı dik bir şekilde..." Annem başını anlattığı gibi yukarı kaldırdı. "Hiç pas vermeden geziyordu."

"Anne sen o çocuğu en son sünnetinde mi gördün?" Aslında sünnetliğinin önünü tutup, nasıl havalı göründüğüyle ilgili tonlarca espri yapardım da daha önemli bir nokta vardı.

"Evet, en son sekiz yaşında görmüştüm. O zamandan beri hayalimdeki damat o." Annemin gözlerinde gurur ve imrenme dolu bir bakış vardı. Baya baya sekiz yaşında gördüğü ne olduğu belirsiz birini damadı bellemişti.

"Anne sen bana sekiz yaşında gördüğün ne idüğü belirsiz birini mi alacaksın damat olarak? Yürü git işine kızım, sen kiminle dans ettiğinin farkında mısın? Ben... Ben... Rüya Aslanlı, bakar mıyım herkese be? Babama demezsem akşama seni, ben de ne olayım!"

Bundan sonrası terlik şov... Anlatmaya utanıyorum. Yirmi üç yaşındaki Rüya Aslanlı, anasından terlik yedi. Bir değil, bin kere!

Nedense kendimi sonunda mutfakta kakaolu, çikolata soslu kek ve un kurabiyesini yaparken bulmuştum. Sanırım yediğim terlikler nedeniyle olayların mutfakta başlayan kısmını hatırlamıyordum. İlginç... Acıyı hissetmeyi bir süre sonra unutmuş, sadece hamur işi yapıyordum.

3. BÖLÜM

Çikolatalı Kekin Gücü!

Yaptığım kek ve kurabiyeyi akşama uygun servis tabaklarına aldıktan sonra salona geçtim. Annem, 'kızlık arkadaşları' gelecek diye, üst kattaki yatak odasına hazırlanmaya çıkmış olmalıydı ki ortalıkta görünmüyordu. Baha zaten odasında bilgisayar oyunu oynuyordu.

Sıkı durun söylüyorum! Televizyon bana kaldı!

Koltuğumda eski şeklimi alıp, en sevdiğim kanalları gezmeye başladım. Misafirler yüzünden odamda tıkılıp kalacaktım. Biraz keyif çatıp, buralarda sürtsem iyi olurdu. Sosyalleşme sürecim akşama sekteye uğrayacağı için en doğal halimle keyif çatıyordum.

Beni evlendirmeyi kafasına takmış deli aile üyeleriyle yaşıyordum. Annem buna sadece bir örnekti. Teyzem, eniştemin akrabalarına kadar araştırıp, liste yapmış tescilli bir çöpçatandı. Evlenmeden önce tam bir çılgınken, bu hale nasıl geldiği bir muammaydı. Benimle uğraşmadığı takdirde ilgilenmiyordum amma velâkin; değneğin ucu hep bana geliyordu.

Merdivenlerden inen ayak sesine hiç mi hiç aldırmadım. Dinlediğim müziğin ritmine eşlik eden ayak sesim daha önemliydi. Oraya buraya salladığım için sürekli bir yere çarpıyordu. Kalkıp dans etmekten daha eğlenceliydi!

"Anne! Ablam yine neşeli ayakları izlemiş. Baksana nasıl tepiniyor?" Baha'nın iğrenç kahkası güzel salonumu doldururken, beyaz bayrağımı çekip, bulaşmamayı tercih ettim.

"Ay, yapma Rüya!" Annem paldur küldür, düşmeden inerken, neyi yapmamam gerektiğini kavramaya çalışmıyordum bile. Düşünmek yorucuydu.

"Neyi anne?" diyen Baha'ya ters ters baktım. Ben bile merak etmiyorken, o sormadan duramıyordu. İçinde elli beşlik, kendini hâlâ genç hisseden, gün gün gezen bir teyze yaşatıyordu. Meraklı gözlerle Hayal Aslanlı'nın vereceği saçma sapan cevabı bekliyordu. Çünkü annemden pek mantıklı cümleler çıkmazdı.

Hele mevzu bahis bensem... Mantık ünlü düşmesi yaşayan bir kelimeye dönüşüveriyordu!

"Ayak dansını yapma kızceğizim! Şimdi morarır falan kusur bulur arkadaşlarım."

Yok, şeytan dürtüklemiyor, bu kımıl zararlıları dürtüklüyordu.

"Onlara ne benim ayağımdaki morluktan? Üstelik yok bile! Hem bu benim en sevdiğim dans!"

"En sevdiğin değil ablacığım, becerebildiğin tek dans."

Baha'ya dilimi çıkarttım.

"Olur mu öyle şey yavrum? Beğenmezler sonra seni," Aklına ne geldiyse gözleri parlamaya başladı. "Şu çok yakışıklı dediğim damadım var ya..." Bir anda ellerini çırpmaya başladı. Kadın iyice sıyırmıştı. "Allah söyletti vallahi." Kesin kesin... Yoksa sen böyle şeyleri asla düşünmezsin ki! "Onun annesi pek pimpiriklidir. Bir de sosyetikler azıcık. Yani mahalleden tanımasam Afife'yi, sosyetik olmuş diyeceğim ama eski halleri gözümün önünden gitmiyor. Neyse sen yapma anneciğim. Hayal'in kızı pürüzsüz desinler." Pürüzsüz derken? Deli Hayal'in pürüzsüz kızı mı yani?

"Tamam yeter ki susun." Dansımı istemeyerek de olsa bıraktım. Salonda bir ileri bir geri yürüyen insan bozması trole konsantre oldum.

"O yakışıklı kim anne?" Hayır, bir anda durup ellerini arkasında birleştiren şu canlının erkeklik hormonlarına katlanmak zorunda mıydım?

"Ablanın aşkitosu oğlum." Dediği kelimenin çirkinliğine mi kussam, yoksa benimle alakası olmayan, nerede oksijen soludu-

ğundan bihaber olduğum varlıkla beni baş göz etmeye çalışan anneme mi ilensem bilemiyordum.

"Yok öyle bir şey Baha. Annem yine iş başında." Yattığım koltuk sayelerinde çivi yatakmış gibi batmaya başladığında doğrulup, oturdum. Ev, ev değil Nazi kampı sanki.

"Ha, öyleyse sorun yok. Ben de sevgilin var sandım. Bak uyarayım kızım, yanında erkek görürsem boğazını deşerim." Elini bıçak misali boğazına dayayıp, kesermiş gibi yapan erkek kardeşime kıstığım gözlerimle bakıyordum.

"Sana ne oğlum benim özel hayatımdan? Ben senin boğazını keserim. Hatta dikkat et gece uyurken, yastıkla boğmayayım. Malum, geceleri hep uyanığım."

"Rüya, kardeşini tehdit etme. Seni koruyor aklınca küçüğüm." Annem dayandığı merdiven korkuluğundan sıyrılıp, Baha'nın yanına gitti. Yüzünü ellerinin arasına alıp, mıncırdı.

"Anne bana küçük dediğini duymadığımı sanma."

"Ama sen büyüsen de küçüksün oğlum. Bak ablan da hâlâ bebek gibi geliyor bana."

"Ya, o yüzden beşik kertmesi yapacak annem." Kıkırtılarımı gizleme gereği görmedim. Ama annemin neredeyse tırmalayacak bir kedi gibi olan bakışları biraz ürkmeme sebep olmuştu.

"Keşke öyle yapsaydık. İşimiz garanti olurdu." diyen annem beni şaşırtmıyordu. Alıştırmıştı artık türlü çeşit hayaline! "Yirmi üç yıl önce neredeydi aklım acaba? Tüh ya!"

Şaka değil mi? Hadi ama biri bana annemin bu kadın olmadığını; aslında Türkiye'ye tatile gelen çok soylu bir İngiliz ailesinin, hamile olan o naif kadının - tebii ki leydi- çocuğunu burada doğurup, bir karışıklıkla kaybettiğini ve o kayıp bebeğin ben olduğumu söylesin.

"Anne! Ablam evlenmeyecek o kadar!" diyen zekâ pırtıcığı kardeşime hayretle bakıyordum.

"Bana bak! Sen kimsin de bana karışıyorsun? Bücür!"

"Anneciğim sen niye karışıyorsun? Sesimi çıkartmıyorum diye fazla oldun sen Baha!" Vaaaay... Demek Baha'yı bu şekilde azarlatabilirim.

"Baha, biz burada önemli bir konu konuşuyoruz. Hem evlenmemi istemiyorsan söylemen yeterli... Ben aile üyelerimin fikirlerine uyarım." Annemin gözleri neredeyse alev almıştı.

"İstemiyorum! Bu evdeki tek yakışıklı ben olacağım!"

Özgüvene gel!

"Baha iki kelime daha edersen kafanla ayakların yer değiştirir! Kızın kafasını ne karıştırıyorsun? Zaten iki gram aklı var yavrucağızımın." Bana laf sokmasına mı üzülsem, Baha'yı azarlamasına halay mı çeksem karar veremiyordum.

"Git işine kadın! Kimin iki gram aklı varmış? Çok şükür Allah'ıma fazlam var eksiğim yok."

Çare çemkirmek!

"Fazlan olduğu kesin abla!" diyerek gözle görünmeyecek kadar minik olan göbüşümü işaret eden Baha'ya şok olmuştum. Benim fazlam yoktu! Ayağa kalkıp, lanetli bücüre yaklaşmaya başladım. Yutkunduğunu net bir şekilde görebilirken, annem bile Baha'nın yanından uzaklaşmış, mutfağa doğru yol almaya başlamıştı.

"Demek fazlam var..." Gözlerimi hafifçe kısıp, karşımda iki büklüm olan yaratığa onaylaması için zaman bıraktım.

"B-ben öyle bi-bir şey demedim. Zekâ fazlan var diye şey etmiştim," Baha, geri geri giderken, yavaş adımlarla üstüne yürüyordum.

"Şey etmiştin demek?"

"Hı-hı. Ben kilolusun demedim ki! Üstüme gelmesene kokorkuyorum..."

Ellerimi belime koydum. "Madem demedin niye korkuyorsun ki ablacığım?"

"Anneee!" diyerek birden mutfağa kaçan kardeşimin dersini aldığı kanısına varıp, odama gitmeye karar verdim. Televizyonda hiç bir şey yoktu. Dizüstü bilgisayarımdan müdavimi olduğum dizilerin kaldığım bölümlerini izlemek daha cazip gelmişti.

Baha ile uğraşmayı anneme bıraktım. Beni aldatıp, üstüme o veledi yaparken düşünselerdi hainler!

• • •

Odamda, yatağımda mutlu bir ifadeyle izlediğim diziyi kapımın bir anda açılması ile durdurdum. İçeriye dalan annemin yüzündeki telaşlı bakışlar tuhaf hissetmemi sağlamıştı.

"Ne oldu anne? Ne bu hal?"

"Arkadaşlarım gelecek dedim. Baban dâhil Baha'yı bile evden yolladım. Sen hâlâ giyinmemişsin! Rezil mi edeceksin bizi Rüya?"

Ha, sorun buydu yani? Üstelik babamla sabahki konuşmanın rövanşını yapamadan adamı postalamıştı.

"Giyerim bir şeyler uğrarım bir ara yanınıza anne. Şimdi beni yalnız bırakır mısın?" Annemin söylediklerimi umursamayıp, gitmeyeceğini biliyordum.

"Olmaz Rüya! Seni merak ediyorlar kuzum. Hadi anneciğim güzel bir elbise giy, hanım hanımcık bir kız ol bu akşamlık. Ne istersen yaparım sonra," Annemin, bu akşam için ayrı bir heyecanlı olduğu anında fark ediliyordu. Üzerine giydiği sarı elbisesinin üstü ne kadar darsa, alt kısmı bir o kadar bol ve salaştı. Dizlerinde olduğu için gerçekten güzel olan bacakları daha bir hoş görünüyordu. Sadece pembe tüylü, yüksek topuklu terlikleri tipik bir ev kadını olduğunu açık ediyordu.

Sunduğu teklifin cazipliği birçok kızı ikna etmeye yeterdi. Ama ben olmak istediğim yerde, evdeydim. Dışarıda dolanmayı sevmiyordum. Öyle aman aman bir arkadaş çevrem yoktu. Hem istersem eve gelebiliyorlardı. Kısacası talep edeceğim şeyler çok kısıtlıydı.

Gözlerimi oynat tuşuna bastığım diziye odakladım. "Yok ya... Ben iyiyim böyle."

"Tam bir hafta evde hiç bir şeye yardım etmezsen?"

İşte şimdi aynı dili konuşmaya başlıyorduk!

Diziyi tekrar durdurup, gelecek tekliflere kapılarımı araladım. "Başka?"

"Bir hafta boyunca istediğin yemeklerden yaparım desem?"

Aman tanrım dedim!

"Kabul kabul..." Yemekle tüm kalbimi fetheden bu âşık olunası kadına sevgiyle bakıyordum.

Bir tencere yaprak sarması isteyecektim!

"Şimdi görev başına Rüya," Kafamı hızlıca sallayıp, pembe dolabımın kapaklarına hücum ettim. Gördüğüm elbiselerden birini anında alıp, anneme gösterdim. Hâlâ kapımda dikilmiş, bana bakıyordu. Sanırım benim de aktif olduğum durumlar pek nadirdi. Kafasını silkeleyip, beyaz çiçekli elbiseyi onayladı.

"Neyse sen giyin. Ben aşağıya inip, hazırlıklara bir göz atayım. Melahat bir kusur bulur yoksa..."

Melahat her kimse çok merak ediyordum. Epey sivri dilli bir kadın olmalıydı ki, annem bile diken üstündeydi. Onları boş verip, şortumu ve tişörtümü çıkarıp yazlık kısa elbiseyi üstüme geçirdim. Askılı olduğu için oldukça ferahtı. Kollarımın hava ile temas etmesi hoşuma gitmişti. Saçlarımı çabucak tarayıp, lastik bir toka ile toplayıp, ensemden derhal uzaklaştırdım. Genelde evde giydiğim beyaz bir babeti ayaklarıma geçirdiğimde hazır olmuştum. Aynada kendime bakınca uzun zamandır düzgün bir şeyler giymediğim aklıma dank etti. Cidden evlensem kocam arkasına bakmadan kaçardı. Gerçi evlenmeye niyetimde yoktu. Aynaya son kez bakıp, dudaklarıma çilekli nemlendirici sürdüm.

Gerçekten insana benzemiştim. Alkışlar evrimi karşılayan son neandartele gidiyor! Üzülmeyin! Bir sonraki programımızda başka bir ilkel yaşam formunu da topluma kazandıracağız!

• • •

Aşağıya indiğimde ev laboratuvarlara meydan okurcasına temizlikten parlıyordu. Resmen 'arındırılmış bölge' olmuştu. Şu oturduğum, tüm yaşanmışlığın sindiği koltuğum bile, süpürülmekten sınıf atlamıştı. İçindeki tüm zulam yok olmuş olmalıydı; jelibonlarım, kremalı bisküvilerim, rengârenk drajelerim... Daha o drajelerle intihar ediyormuş gibi yapıp kendimi yerlere atacaktım! Ağzımda diş macununu köpürtüp, annemin aklını alacaktım.

"Anne!" Bağırırken gözlerim bile dolmuştu. Acım büyüktü. "Anne!"

Mutfaktan depar atarak gelen anneme akvaryumdaki balığı ölmüş, 'öpsek, yaşar mı ki' diyen kız çocuğu gibi bakıyordum

"Ne oldu Rüya?" Annem elini küçük mutfak havlusuna kuruluyordu.

Neredeyse ağlamak üzereydim. Alt dudağım titriyordu. "Koltuğumu süpürürken içinden çıkanları ne yaptın?"

"Ha, o bozulmuş yiyeceklerden mi bahsediyorsun? Ay, kokuyorlardı ben de attım. Bir de renkli şekerler kırlentlerin altında kalmış, renk salmış. Söyleyelim de Feyza Teyzen temizlesin geldiğinde." Annem koltuğa bakıp, iç geçirdi.

"Ama ben onları yiyecektim anne!" Koltuktan gözlerini çekip, bana çevirdi. Elindeki havluyu da tam yüzüme fırlattı.

"İğrençsin Rüya! Benim kızım olduğundan şüphe ediyorum inan. Bozulmuş, ufalanmış şeyleri yemekten ne zevk alıyorsun?" Tiksinircesine yüzünü buruşturdu.

"Zaten onları atmandan belliydi. Ben kesin üveyim. Beni evlat edindiniz. Söyleyin de gerçek ailemin yanına gideyim." Ellerimi yukarı kaldırıp, açtım. "Allah'ım! Bunları da mı görecekti bu kulun?"

"Rüya, bir çocuk evlat edinmek istiyor olsaydık emin ol ilk tercihimiz olmazdın. Mukadderat, seni doğurdum evladım."

"Söyle, söyle... Utanma üveyim zaten!" Kollarımı göğsümde bağlayıp, üçlü koltuğum yerine hiç oturmadığım tekli koltuğa oturdum. Arkamda kalan çiçekli kırlente yaslandım.

"Bozma koltukları insanlar oturacak!"

"Niye ben insan değil miyim? Oturamaz mıyım?"

Annem derin bir of çekti. "Sen evin kızısın. Oturmayacaksın tabi ki!"

• • •

Kollarında bilezik olanlar da vardı, pırlantaya bulanmış olanlar da. Ama konu belliydi. 'Ay, bunu nereden aldın tatlım?' Şu an yanımda oturan, annem yaşlarındaki kırmızı elbiseli, altında gökdelen uzunluğundaki siyah topukluları ve kulağındaki

pırlanta küpeleriyle, yanındaki diğer kokonaya soruyordu bunu. Gerçekten nereden aldığını ne yapacaktı ki? Kırmızı elbisesine nasıl uydurduğunu anlayamadığım fuşya rengi rujlu dudaklarını büze büze konuşuyordu.

"Ben de alacağım bundan Semiha. Çok beğendim," Çantaya göz koyan kokona elini kadının kucağında asaletle tuttuğu çok pahalı ve bir o kadar süslü, pullu çantasını göstererek soruyordu.

"Eşimin hediyesi hayatım. Yurt dışından almış. Ben almış olsaydım söylerdim." Bu laf şu demek oluyor: 'Benden başka kimsede görmek istemiyorum, uzak dur kızım!'

"Demek öyle..." diyerek bozuntuya vermemeye çalışan kadın içinden küfür ediyordu. Ya da etmiyor, bunu şu an ben uyduruyorum.

Kapının yeniden çalmasıyla yerimden sıçradım. Yaklaşık olarak sekiz-dokuz kere kapımız açılıp, kapanmıştı.

"Rüya! Anneciğim aç kapıyı! Bakalım kim gelmiş?" Anneciğim mi? Melahat mı geldi kız yoksa? Annem yüz seksen derece dönüp, kibar olmuş da!

Kapıya doğru harekete geçtim. Ama bu çok kolay olmadı. Her yerde büyük çantalar, üzeri yiyeceklerle dolu olan sehpalar fink atıyordu!

Kulpu aşağıya indirip, bilerek ağır çekimde açtım. Melahat geldiyse diye, heyecan olur diyordum. Ama bir yerine iki kadınla karşılaştım. Biri mükemmel bir mavi elbise giymişti, diğeri ise yeşil ipek bluzu ve altına giydiği beyaz pantolonuyla gayet hoş görünüyordu.

"Hoşgeldiniz." diyerek geçmeleri için kenara çekildim.

Kahverengi gözlü, mavi elbiseli kadın sıcak bir gülümsemeyle "Hoşbulduk." dedi.

Diğeri daha bir alıcı gözle süzüyordu. Sanki... Sanki kusur bulmak istercesine bir hali tavrı vardı.

"Hoşbulduk canım. Sen Hayal'in büyük kızısın, değil mi?"

Bence Melahat'ı bulmuştum. Pantolonuna çay dökersin inşallah Melahat! Bir de sesini yargılayıcı tona ayarlamış kokona!

"Evet, ta kendisiyim." Ben anneme göre daha sivri dilliydim. O tıkanabilirken, ben daha yeni başlardım.

"Hiç demedi ama çok güzelmişsin." diyen elbiseli kadını gerçekten sevmiştim. Elbisesinin eteğinden tutup, 'götür beni istediğin yere' diyesim geliyordu. Böyle bir iltifatı asla geri çevirmezdim.

"O sizin güzelliğiniz. Yanınızda esamem okunmaz efendim!"

İçimdeki ses 'yalakalıkta markasın bebeğim!' diye bağırsa da pantolonluyu sinir ettiğimin bilincindeydim. Ama şunu anlamıyordum; böylesine gıcık olmasının nedeni neydi?

Onlar da salondaki yerlerini alınca kendimi çölde yapayalnız, susuz, arayanı olmayan biri gibi hissettim. Ayakta kalmıştım.

Ve biri de 'sen gençsin gel otur, biz ayakta dururuz' demiyordu!

Boş bulan oturdu ayol! Bir sandalye çekerek, kendime masadan bir kâse kısır alıp yemeye başladım.

"Hayal, her şey çok güzel olmuş. Ellerine sağlık..."

Vallahi kısır çok lezzetliydi. Hayal zillisi döktürmüştü.

"Aynen Hayal, çikolatalı kekine doyamadım. Tarifini versen diyorum..." diyen kadın anneme göz kırptı. Vay, yaptığım kek popüler oldu iyi mi?

"Kızım yaptı tatlım. Ona sorun." Annem fincanından üfleyerek bir yudum çay içti. Gururdan tavus kuşu gibi kabarmıştı.

"Rüya, canım elinde pek lezzetliymiş." Ben hâlâ hunharca kısır yediğim için ağzımdaki lokmamı zorla yuttum. Neredeyse kıvırcık küçükdilime dolanıyordu.

"Teşekkür ederim. Afiyet olsun." diyerek gülümsedim.

"Ama sanki şekeri fazla olmamış mı? Tabi benim naçizane fikrim Rüya'cığım. Alınma." diyen pantolonluya bakakaldım.

Altta kalma, Rüya! Mağara kızım gazı verirken toparlanmıştım.

"Ay, kusura bakmayın. Annem aramızda diyet yapan var dememişti. Herkesin çok formda olduğunu söylemişti. Tüh, ya..."

O, hariç herkesin yüzünde güller açıyordu.

"Ben bir kek daha yerim Rüya! Zahmet olmazsa..."

"Ben de alırım tatlım. Çok lezzetli..."

Rüya, pantolonluyu diskalifiye ederek puanları hanesine yazdırdı.

"Ne demek? Elbette!" diyerek hepsine dünyaca ünlü kekimden kesip verdim.

Kadınların kilosu yoktur. Balıketli olanlar vardır. Kilolu olan yoktur ama gıcık olanları vardır.

Gördün deli dön geri, derdi atalarımız. Ben, Melahat'in görüp görebileceği en büyük deliydim.

Arkasına bakmadan kalmalıydı! Hah!

4. BÖLÜM

Patlat Şampanyayı!

Keklerini yüzlerinde kocaman gülümsemeyle yiyen kadınlar ve bir adet hiçbir şeyi ağzına sürmeyen tiyniyeti bozuk bir kadınla oturmuş, göz düellosu yapıyordum. Kadının her iki lafından biri sivri uçlu kalem gibi batıyordu.

Oysaki güzel bir başlangıç yapmaya çalışmıştım.

Ve haklı olduğumu kanıtlayan bilgiyi öğrenmiştim.

Adı: Melahat. Kod adı: Kusur bulan.

Görev: Yok et!

İçilen çayların haddi hesabı yoktu. Saat geçmek bilmiyordu. Kısacası konu konuyu açıyor, oturdukça oturuyorlardı. Yüzüme yaydığım sahte gülümseme yanaklarımı ağrıtıyordu. Yine yeni bir konu açan grubun tuhaf kızıl saçlı üyesine döndüm.

"Benim kızım da mezun oldu bu sene. Üniversiteyi ikincilikle bitirdi." Ben olsam olsam sondan ikinci falan olurdum.

Kıza bak, mezun olmuş. Bir de ikincilikle...

Annemin gözlerinde şaşkınlıkla beraber kızgınlık geçti. Nasıl olup da ben mezun olamamıştım?

Hayal'in egosu zarar görecekti ya da görmezdi. Annemin tek derdi, beni, gün arkadaşı veyahut kızlık arkadaşının oğluna en iyi şekilde tanıtıp baş göz etmekti

"Tatlım sen ne okuyorsun?" diyen aynı kadına tam cevap verecektim ki, Melahat lafa balıklama atladı.

Melahat'in gözleri velfecri okuyordu. "Kaç yaşındasın? Önce onu söyle Rüya,"

"Yirmi üç yaşındayım Melahat Teyze. Bu arada İngiliz dili ve edebiyatı okuyorum." Okuduğum bölümün adı vardı fakat iş imkânları pek parlak değildi.

"Mezun oldun mu? Okuyorum dedin ama..."

Melahat Teyze, yem arayan tavuk gibi eşeleniyordu.

"Ben henüz üçüncü sınıfa geçtim. Geç başladım üniversiteye."

Zafer kazanmışçasına sırıttı. "Demek öyle..."

"Ay, benim kızdan bir yaş büyükmüş." Adını bilmediğim şu kadının açtığı konu annemin yüzünü düşürmüştü. Melahat Teyze durumdan gayet hoşnuttu. Ama şöyle bir gerçek vardı. İlk sene gidebileceğim onlarca bölüm vardı. İkinci sene de gidebilirdim pekâlâ bir üniversiteye.

Ama istediğim bölüme girmek tek amacımdı. İstanbul Üniversitesi'nde okumak kolay mıydı?

"Hangi üniversitede okuyorsun o halde?" Kızı ün salmış üniversiteyi bitiren kadın durmak bilmiyordu.

Sabır dilenip cevapladım. "İstanbul."

"Şehir değil hayatım, üniversiteni soruyor." dedi anlama kıtı Melahat!

Melahat, sus kız sen! Bak geliyor anamdan yadigâr misafir gelince giyilmeyen kışlık terlik! Seni gidi Malefiz Melahat!

"İstanbul Üniversitesi'nde okuyorum Melahat Teyze."

Yüzlerindeki ifade değişmişti.

"Rüya, geç başladı üniversiteye Melahat. Bir sorun mu var?" Annem olaya el atar atmaz kadınların dikkati dağılmıştı. "İstediği zaman okur, istediği zaman bitirir."

Malefiz Melahat gergince kıpırdandı. "Hayır, ne sorunu? Haklısın. Okul onun, hayat onun tabi ki."

"Afife, senin oğlun okuyor muydu?" Bu kadın her kimse takmıştı. 'O okuyor mu? Bu okuyor mu?'

Bir de dar siyah etek giymiş koca poposuna!

"Yok, o bitirdi okulunu. Babasının yanında işleri devralmaya hazırlanıyor." Vay, şu başından beri sevmiş olduğum kadınmış Afife! Bir de annem aşırı sosyetik diyordu.

Babam beni sanayiye vermekle tehdit ederken millet evladına iş devrediyordu!

Hey gidi hey! Gördün mü Acar Eastwood!

"Ay, çok yakışıklıymış oğlun, Afife. Benim kız geçen gün internette resmini görmüş, o söyledi."

Takip ediyordur senin kızın bence. Kimse görmeden çip bile taktırmış olabilirsiniz.

"Öyledir..." Afife, kasım kasım kasılıyordu. Oğluna fazla düşkün birine benziyordu.

"Ama çapkınmış duyduğuma göre," Kırmızı elbiseli, fuşya rujlu kadının gözleri ışıldıyordu.

Sen git çantanın markasını öğren kadın!

"Abartıyorlar canım. Çevresinde çok fazla kadın var. Onun suçu değil."

"Tabi olacak Afife. Hem kızken senin peşinde de az mı adam vardı?"

Anneme gel!

"Ay doğru vallahi," Afife Teyze kıkırdayarak anneme baktı. "Seni de biliyoruz Hayal'ciğim."

Kızaran annem cevap vermemişti.

"Anne!" Ama benim zilli hatunum benimdi! Tek aşkı ben ve babamdık!

"Efendim kuzum?"

"Senin tek aşkın babam değil miydi ya?" Cidden şu kadınlar birer şeytandı.

Topuklu ayakkabı giyen şeytanlar!

"Öyle ama beğenenler çoktu hayatım. Sen evden çıkmadığın için hayatındaki tek erkek Baha."

Hepsi iğrenç iğrenç gülüyordu.

"Şu senin ufaklık değil mi Baha?" Afife Teyze yakında bizim ailenin soy ağacını da isteyebilirdi.

Biz ta neandartellere, homosapienlere dayanan kökenlere sahibiz Afife! Böylesi bir soy, böylesi bir asalet...

Annem şakıdı. "Ta kendisi!"

"Aman sakın tanımayın. Tam bir baş belası." dediğimde birkaç kadın kıkırdamıştı.

"Rüya!" Annem de oğluna laf ettirmezdi. Ben ederim efendim. Huyum kurusun!

"Desin, sorun değil Hayal. Açık sözlü insanları severim ben."

Sevmesen ne olacak sanki? Ben hiç bir zaman yalaka biri olmadım.

Ya, ya gel külahıma anlat zilli! Mağara kızı bile bana inanmıyordu. Lanet!

"Fazla kavga ediyorlar. Ablasını kıskanıyor bir de," dedi annem umursamazca.

"Haklı, ablası çok hoş bir genç kız." Afife'nin iltifatları on yıl yeterdi bana.

"Bence de..." diyen diğer hanımlar alıcı gözle beni süzüyordu.

Kendimi açık artırmaya çıkarılmış Çin vazosu gibi hissediyordum.

Bak bak kız çatlak var bu vazonun kenarında! Ay işlemesinde hem de!

Yok kız, dedi mağara kızı alıcı hanıma, onun kafası çatlak ayol!

"Gözleri yemyeşil..."

Annemin gözleri parladı. "Babasından almış..."

Afife Teyze annemin dizine iki kere vurup gülümsedi. "Ne yalan söyleyeyim Hayal, eşin çok yakışıklı bir adamdı. Gerçi benim kocişim daha yakışıklı ama..."

Afife Teyzenin övgüsü annemin mimiklerini aşağı çekse de olumlu bir şekilde güldü. Babamın başka bir kadın tarafından beğenilmesini istemiyordu hatun doğal olarak. Ama Afife Teyze bir nevi övmüştü. Aslında sonunda doğru yolu bulup kendi kocişini övmüştü.

"Sen de az güzel değildin Afife, tamam eşin de çirkin değildi hatırladığım kadarıyla. Bence çok şanslı kocişin ayol!" dedi annem hınzırca.

Ve ikisinin attığı kahkahalar... Annemin böyle konuşmasının birkaç sebebi olabilirdi. Ya Afife gerçekten arkadaşıydı ya da beni yakında baş göz edecekti.

Allah'ım sen beni koru!

Dünya'da etimi, ahirette kemiğimi, bu zillilerin yanında ahlakımı sen koru!

Yok ki sende ahlak! Mağara kızı göle taş atarken bana da laf atıyordu. Terbiyesiz kemik tokalı neandartel!

Ateşi bulama emi!

Eti çiğ çiğ ye de kurtlan emi!

"Hadi hadi sen sanki benden aşağısın. Kızına baksa anlar insan, annesinin güzel olduğunu."

"Sağol Afifeciğim. Oğlun nasıl? En son sünnetinde görmüştüm."

Afife Teyze fincanını sehpaya bıraktı. "İyi. Kocaman adam oldu. Görsen hâlâ çocuk gibi ama fazla yakışıklı bir adam oldu."

"Öyle demek..." Annem kaş göz işaretiyle bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Anlamıyormuşçasına kafamı başka yöne çevirdim.

Güzel duvarlarımız vardı. Beyaz duvar kâğıtlarımızı renkli çiçekler süslüyordu.

İki kukumav ötüyordu.

"Öyle inan ki, oğlumu gören kızlar peşinden ayrılamıyor," Afife'nin sinsi sırıtışı oğlunun pek kimseye pas vermediği havası yaratıyordu.

"E, yakışıklı, kariyer sahibi... Tabi ayrılmazlar hayatım." Annemden utanıyordum.

Sünnetinde gördün be kadın! Nasıl biliyorsun yakışıklı olduğunu?

• • •

Herkes yavaş yavaş kalkmaya başlamıştı. Sonunda bir evlerinin olduğunu hatırlamışlardı.

Melahat, Afife ve kızıl saçlı kadın dışında.

Etrafta kalan tabakları ve fincanları bir tepsiyle mutfağa taşıyordum. Üç kadının da gözü üzerimdeydi. Öyle bir dikkatle bakıyorlardı ki, gören atom parçalıyorum sanırdı.

Beyaz mermer tezgâhta kalan bir boşluğa tepsiyi bıraktım.

Krem ve siyahın oryantalist bir şekilde adapte edildiği mutfak dolabından bir bardak çıkarıp su doldurdum. İçeriye geri döneceğim zamanı uzatmaya çalışıyordum.

Suyu içerken fark ettiğim şeylerden biri ise, gerçekten susamış olduğumdu.

İkinci bir yudumu daha mideme gönderdikten sonra ağzımda kalan suyu elimin tersiyle sildim. Bu hareketi her yemekten sonra yapıyordum. Ne yani? Sizlere çok titiz olduğumla ilgili deli saçması şeyler zırvalayacağımı beklemiyorsunuz herhalde.

Çünkü hiç de titiz biri değilim.

Neredeyse bir on dakikayı bomboş uğraşılarla geçirdikten sonra salona geçtim. Hâlâ oturan üçlü ve annem sohbet ediyordu.

Ölen teyzesini anlatan Melahat, beni görünce yine hâllendi.

Hayır, inanmasam kadın bana kur yapıyor, dikkat çekmeye çalışıyor derdim.

Ne bu tavırlar Meloş?

Aşığı olduğum koltuğumun üzerinde bir popo görmemenin sevinciyle oturdum.

Ah, nasıl özlemişim seni ponçik?

Koltuğumun adı ponçik kızlar! Sloganımız ise: Oturmayan popo kalmasın! Oturanın poposu kalkmasın!

Elimi çeneme dayayıp, Melahat'in bakışlarına misliyle karşılık vermeye başladım.

Aniden telefon çalınca ikimiz de gözlerimizi kaçırdık.

Büyük beyaz çantasının içinde kurcalamadık yer bırakmayan Afife, en sonunda aleti bulup çağrıyı cevapladı. "Geldin demek! Tamam, iniyoruz aşağıya... Evet, bir arkadaşım da benimle... Tamam." diyerek kapattı.

"Hadi biz de kalkalım Melahat. Her şey için çok teşekkürler Hayal'ciğim. Bundan sonra daha sık görüşeceğiz."

Melahat ile birlikte ayağa kalktı. Tabi saygı gereği ben de... Yoksa annem o yaprak sarmasını asla yapmazdı.

Kapıya geçip, annemle sıra halinde onları bekledik. İlk sarılan Afife'ydi.

"Rüya, kalabalıktan çok konuşamadık ama seni çok sevdim. Hele o çikolatalı kekin..." Göz kırpıp devam etti. "Bir harikaydı kuşum."

Anlamış! Vallahi anlamış Melahat'a laf soktuğumu!

Bozuntuya vermedim elbette. "Afiyet olsun. Ne zaman isterseniz yine yaparım. Ben de sizi çok sevdim."

"Afife Teyze de güzelim."

İçimden diyordum ama dediğin iyi oldu Afifeciğim.

"Tabi Afife Teyze."

"Ay, bu kız benim olsun Hayal. Hep bir kızım olsun istedim ama olmadı." Dudaklarını sarkıtıp bana sarıldı. Ne bileyim kadın çok sıcakkanlıydı. Aynı samimiyetle ben de ona sarıldım. Ama oğlundan şimdiden nefret ediyordum.

Arabamın arkasına yazdırmam gereken cümle peydah olmuştu zihnimin en zilli köşesinde.

Annem sağ olsun.

Diğerleriyle daha resmi bir şekilde vedalaşıp, kapıyı kapattık.

Ve gidişlerinin şerefine bir şampanya patlattım.

Ne havalıyım değil mi ama!

5. BÖLÜM

Lunaparktan Nefret Ederim!

Şampanya mı demiştim? Geri alalım o sahneyi.

Annem kafama bir şaplak attı. Çıkan sesle beraber saçlarım da havalanmıştı.

"Ne vuruyorsun ya?" Vurduğu yeri yoklayıp, bir sorun var mı diye kontrol ediyordum. El âlem şampanya patlatır, Biz kafa!

"Kayınvalidenle iyi anlaştın kız! Aferin benim bebeğime." Severken bile dövüyordu vahşi Hayal.

"Sen sarmadan haber ver kadın!" Sözler unutulmazdı. Unutulmamalıydı!

"Ne sarması Rüya?" Annem kapıdan çekilip, mutfağa girdi. Ben de peşindeydim.

"Dedin ya bana, 'İstediğin yemeği yaparım' diye."

Birkaç tabağı suya tutup bulaşık makinesine dizmeye başlamıştı. "Ben öyle bir şey dediğimi hatırlamıyorum."

"Bana bak kadın! Sen kafa mı buluyorsun benimle? Onca kokuşmuş kokonanın kahrını boşuna mı çektim ben?"

Şu an sinirden ve sarmasız kalacağım için deliriyordum.

O sarma pişecekti! Başka yolu yoktu!

"Geleceğin için uğraşayım ama karşılığında aldığım tepkiye bak. Zilli!"

"Gelecek mi?" Eğer geleceğimin bir parçasında dahi Melahat varsa, kesinlikle istemiyordum.

Çatalları da suya tutup makinenin kirli kaşıklarla dolu bölümüne koydu. "Afife seni sevdi. Yapacağım oğluyla aranızı," Bu-

laşık sulu ellerini havaya kaldırıp işaret parmaklarını ileri geri birbirine sürterek gülüyordu.

Zorla evlendirmeyecekti ya! Dediklerini umursamadım.

"Onu, bunu anlamam ben! Sarma yoksa damat yok."

"Hay senin sarmana..."

"Bana ne? Bana ne? Söz verdin mızıkçı, yalancı Hayal!" Dilimi çıkarırken eş zamanlı deli deli hareketler yapıyordum.

"Rüya, bak bakayım yukarı. Sarma var mı kızım?"

"Hani? Nerede?" diyerek tavana baktım.

Ama hiçbir şey yoktu.

Tam anneme, 'bir şey yok yukarıda' diyecekken havada süzülen pembe tüylü topuklu terlik üstüme düştü.

Hayal'in gazabı kötü olurdu. Unutmuştum.

Hâlbuki daha sabah aynı sahneyi yaşamıştık.

• • •

Babamla Baha misafirlerin arkasından kısa süre sonra eve damlamıştı.

Şu an televizyonun karşısında oturmuş, annemin ve benim hazırlamış olduğumuz yiyecekleri tüketiyorlardı. Babamın ağzı yüzü çikolatalı kek ve börek kırıntılarıyla doluyken, Baha'nın ağzının kenarından, kısırın içinde olması gereken kıvırcık parçası sarkıyordu.

"Hayal, biraz daha kısır versene." diyen babam kâsesini uzatıyordu.

"Tabi, kocişim." Annem cilveli bir şekilde yerinden kalkıp, babamın elindeki boş kâseyi aldı.

Aşka bak be! Bir kâse kısır gibiydi. Baharatlı ve yeşillikli...

Babam boğazını temizleyip bana baktı. "Eee... Sen ne yaptın Rüya'm! Sevmezsin sen böyle şeyleri. Sıkıldın mı çok?"

Koltuğumda ters dönüp, başımı halıya doğru eğdim. Evdeki herkes ters gözüküyordu.

"Yok, sıkılmadım baba. Senin gibi kısır yedim, dedikodu dinledim." Aklıma yeni gelen bir bilgiyi yaymak geldi. Sırıttım.

Ama hayal edince sanki dudaklarımı sarkıtmış gibi görünüyor olmalıydı.

Tersim ya ondan.

"Annem bekârken mahallede çok popülermiş. Biliyor muydun?"

Babam elindeki kumandayı yanına bıraktı. "Nasıl bir popülerlikmiş bu bakayım?"

İntikam diyorum baba.

Tam ağzımı açıp söyleyecekken annem geldi.

"Hayal, Rüya mahalle populer gibi bir şeyler diyor. Ne demekmiş bu?" Annemin uzattığı dolu kâseyi alan babam şüpheli gözlerle Hayal Berry'e bakıyordu.

Tabi ki vahşi batı senaryom aklımdaydı!

"Aman hayatım, boş ver şu yarım akıllıyı. Eğlence arıyor baksana! Ters dönmüş kaplumbağa gibi sarkmış koltukta. İnsan mı doğurdum, orangutan mı belli değil!"

Annem gözlerimin içine kızıl ötesi ışınlarla bakıyordu.

"Afife Teyze dedi ama."

"Afife senin kızlık arkadaşın değil mi Hayal?" diyen babama hayret etmiştim.

Ne kızlık arkadaşıymış be! Bir benim haberim yokmuş.

"Rüya, anneciğim ne saçmalıyorsun Allah aşkına?"

"Sarma." dedim dilimi dudaklarımda gezdirerek. Tekrar ettim üşenmeden. "Sar-ma!"

"Rüya, kızım ne söyleyeceksen söyle. Sarma mı dedin sen hem?" Babam da merakından ölecekti.

Ailece bizde fazla bir merak var ama hayrolsun sonumuz.

"Anlaşıldı senin derdin yeşil gözlü goril..." Annem rahatlayarak babamın yanına oturdu.

"Rüya! Söyle ne popülerliği bu?"

Bir sus baba sen!

"Sarma." Bozuk plak gibi tekrarlıyordum.

"Ben çok güzel sarma sarıyorum ya hayatım. Onu diyor... Kızken mahallede benim sarmalarım pek sevilirdi."

"Ha... Onu mu diyormuş? Doğru demiş o zaman Afife. Hayal,

bir sarma sarsan da yesek şöyle." Babam eliyle hâlâ düz olan karnını okşadı. Yiyor, yiyor kilo almıyordu.

Ben ise; boğazımı annemin zoruyla tutmadığım takdirde kiloyu kilolarca alıyordum. Çocukken de tombikmişim zaten!

"Sararım aşkım..."

Katama ters durmaktan fazla kan gittiğinden düzelip, düzgünce yattım. Sıkılınca pozisyon değiştiriyordum.

"Ya, bir susun. Baba, şu filmin sesini açsana..."

Ben de diyorum Baha niye hiç konuşmuyor? Meğer sayısız kez izlediği Harry Potter'ın Azkaban Tutsağı'na dalmış.

Babam etrafına bakınıp duruyordu. "Kumanda buralardaydı sanki..." Eğilip, koltuğun altına bile bakmıştı ama bulamıyordu.

"Ay!" Annem yerinden hafifçe kalkıp babama tutundu. "Üstüne oturmuşum kumandanın alsana, Acar."

Babam annemin açtığı mesafeye elini daldırıp kumandayı kutsal bir varlıkmışçasına çıkardı. "Hayal, kumandayı görmedin mi otururken?" Hem sesini açıyordu televizyonun hem anneme kumandaya zarar vermiş olabileceği düşüncesiyle kızıyordu.

E, kumanda önemli. Yoksa nasıl izlerdik fimleri, dizileri, belgeselleri...

"Fark ettim Acar! Elindeki kumanda değil mi?" Annem kollarını bağlayıp, bize küsmüştü.

"Kumandasız sesi açamayız, kanal değiştiremeyiz. Biraz daha özenli ol Hayal..."

Vallahi benim babam...

• • •

Günlerden evin gereksizinin doğum günüydü. Hiç sürprizlik bir durum yoktu. Sabah tepemde, ses kaydı aldığı 'happy birthday' diye bağıran bir ergenin sesini dinletmişti. Bu sefer uykumun en can alıcı yerinde uyandırmıştı. Bir de abudik gubudik bir dans uydurmuş, kolunu bacağını sallaya sallaya dans ediyordu.

Allah, beyin özrü vermesin.

Annemle beraber kahvaltı masasını hazırlıyorduk. Sonuçta erken kalkmıştım ve anneme yardım etmem gerekiyordu. Kısa-

cası böyle olması gerektiğini Hayal Berry söylemişti. Kestiğim salatalıkları beyaz porselen bir tabağa koyup, tuzladım. Ardından mutfaktan çıkıp, tamamen donatılmış masanın ortasına bıraktım. Eksik bir şey kalmadığı için kendi sandalyemi, çekip oturdum.

Babamla Baha bizi bekledikleri için annem de oturur oturmaz yiyeceklere gömüldü.

Ağzı dolu Baha, salatalıklar fışkırtarak konuşmaya başladı. "Anne, bu gün benim doğum günüm biliyorsun..." Yanağının kenarını şişiren lokmalardan bir kısmını yutup devam etti. "Lunaparka gidelim mi akşam?"

Konu beni ilgilendirmediği için tabağıma koyduğum beyaz peynirden bir parça ağzıma attım.

"Başka gün gideriz oğluşum. Akşam pasta keseceğiz." Annem bal ve kaymak sürdüğü kızarmış ekmeğinden küçük sayılmayacak bir parçayı ısırdı.

"Ama ben bu akşam gitmek istiyorum. Öyle hayal etmiştim." Baha, yemek yemeyi bırakmıştı.

Sanırım üzülmüştü.

"Sonra Baha..." Annem de ağzı doluyken konuşanlar kervanına katılmıştı.

"Hayır ya! Dün günün vardı, istediğini yaptın. Bugün de benim istediğim bir şey olsun." Baha'nın yeşil gözleri dolmuştu. Sanırım gerçekten planlamış olmalıydı.

"Babana sor."

"Baba konuyu biliyorsun." diyerek arz etti kasabamızın şerifine.

"Beraber kutlayacağız oğlum. Bu akşam olması şart mı?" Baha'yı kale almayan babam hâlâ tıkınıyordu.

"Şart! Ablamla gidelim o zaman! Gelince pasta keseriz. Koca kız ya! Götürsün beni! Doğum günüm işte."

Ucu pis değnek yine bana geldi!

"Olmaz. Benim işim var. Ebeveynlerin götürsün seni doğum günü güdüğü." Ekmeğime çilek reçeli sürüp yedim.

Hiç gidemezdim lunaparka falan. Sevmem ki ben öyle yerleri!

"Ya abla! Ne olur ya!" Yanımda tepinip durmaya başlayan döl israfına tiksinerek bakıyordum.

"Yağ yok ben de. Marketten al güdük."

"Soğuk espriler kraliçesi. Ha-ha. Çok komik." Annem dudakları reçelli bir şekilde bana laf atıyordu. Önemsemedim elbette. Konuya odaklandım. Her an başım yanabilirdi.

"Ablan götürsün o zaman." Babam topu bana attı!

"Bana ne ya! Sizin çocuğunuz." Bu sefer iştahtan kesilen bendim.

"Bence de sen götür Rüya. Bir dışarı çıkarsın. Hem lunaparkta eğlenirsiniz de..."

"Anne, ben lunaparklardan nefret ederim." derken gayet ciddiydim.

"Konu kapanmıştır. Baha, ablanla gidiyorsunuz. Biz de siz gelene kadar... Her neyse geldiğinizde pastanızı keseriz." Babam yine son lafı edip kalktı. "Hadi, ben kaçtım."

"Oley be!" Baha, boyu kadar olan uzun bardaktan sütünü içiyordu. Bardağın altına vurup, üstünü başını süt yapmasını sağladım. "Anne ablam üstümü batırdı." Çenesinden, göbeğine kadar süte bulanmış cep Herkül'ü yine de söyleniyordu.

Söylemiş miydim? Ben lunaparklardan nefret ederim!

• • •

"Baha, atlıkarıncaya da binelim." Ellerimi çırparak, etrafı amaçsızca dönen atlara binip eğlencenin dibine vurmak istiyordum.

"Binelim!" diyen Baha'nın havaya kaldırdığı eline bir beşlik çaktım.

"İyi ki gelelim dedim doğum günü güdüğü."

Yanımda gülerek yürüyen Baha, bir anda duruldu. "Atma be! Hani sen nefret ediyordun lunaparklardan? Benim fikrimdi bu bir kere!"

Kafasına annemden yadigâr miraslarımdan bir şaplak attım. "Yürü be! Bak senin yüzünden, şu saçlarını iki yandan pelik

yapmış kız, atıma binip 'dıgıdık dıgıdık' diye bağırınmaya başladı bile!"

Atlıkarıncanın yanına vardığımızda jetonlarımızı alıp, heybetli atlarımıza bindik. Hareket etmeye başlayınca beni bir heyecan sarmıştı.

"Baha, benim atım daha hızlı."

"Yalancı hepsi aynı hızda!"

Bücürün cümlesini duymazdan geldim. "Baha'nın atı çok yavaş... Baha'nın atı geri zekâlı..." Uydurduğum şarkının sözleri, çocuklar dâhil herkesin kahkaha atmasına sebep oluyordu.

Kızarıp bozaran Baha parmağını sallıyordu. "Sussana kızım! Rezil olduk."

"Baha'nın atı robotmuş... Baha'nın atı moronmuş... Baha'nın atı..."

"Aa... Yeter ya! Rüya'nın atı salakmış!" Oynadığım oyuna dâhil oluyordu. Cidden insanları fıtık etmekte üstüme yoktu.

"Baha'nın atı öyle yavaş ki şu pelikli kız bile onu geçermiş..."

"Şenşin peyikyi..." Beş yaşlarında olduğunu tahmin ettiğim kız bana... Bana, Rüya'ya karşı geliyordu.

"Şen biy keye konuşmayı öğyen." diyerek onu taklit ettim. Sanki tek pelikli oydu.

Etrafımı incelediğimde tek peliklinin o olduğunu fark etmem uzun sürmemişti. Alınmakta haklıydı palmiye kafalı.

"Şuşşana şayak!"

"Bana bak harfleri diyemeyen velet! Atımın toynaklarını yüzünde görmek istemiyorsan kapat o dişsiz ağzını."

"Şenşin o. Piş gözyü." Peliklerini eliyle havalandırıp bana dil çıkarıyordu. Baya bir güzel kızdı aslında. Sarı sarı saçları vardı.

Kesin boyamıştı. Replika velet.

"Şenşin o, çakma şayışın." Ben de ona dil çıkardım.

"Şaşyayım böyye minim kışkanş." ("Saçlarım böyle benim, kıskanç" diyor)

Ben cevap veremeden Baha konuya atladı. "Abla yalnız beş yaşındaki çocukla bir oldun..." Gülerken neredeyse düşecek olan Baha'ya 'geber ulan pislik' bakışımı attım.

"Şen önüne bak aptay. Attan düşüyoydun." Kızın dediği bu lafa bir kahkaha da ben attım.

"Hakyışın peyikyi, şayak o." diyerek onayladım. Her söylediği cümlenin başında 'şenşin o' vardı. Ve Baha'ya laf sokmuştu. Düşmanımın düşmanı dostumdu.

"Biyoydum. Bakşana şuna ata biye binemiyoy."

"Siz şimdi bir mi oldunuz?" dedi Baha.

Kıza göz kırptım. "Şen şayakşan biş napayım Baha," dedim.

Pelikli bile titreye titreye gülüyordu.

Sevdim seni bücür!

"Ay, çok doğyu dedin abya."

"Tabi tatlım."

Atlıkarıncalar durduktan sonra dağılan insanların arasına biz de karışmıştık. Lakin gözlerim pelikliyi arıyordu. Küçük kızın ne tarafa gittiğini ne yazık ki görememiştim. Yaşı da kendi gibi bücür kıza bağlanmıştım.

Cidden nefretten bir sevgi doğmuştu.

"Önce sataştınız birbirinize sonra bir olup, beni gömdünüz." Baha, somurtarak arkamdan geliyordu. Zira benden tüfekle kuş vurup, ayıcık kazanılan bir para tuzağına gitmemizi istemişti.

"Çıkarlar Bahacığım... Çıkarlar..."

"Kız da ne fenaymış ya! Pelik pelik saçları var, türlü türlü huyları var. Pis cadaloz. Aynı sen. Bu cüce kesin senin ruh ökü-zün abla."

Bir anda durup Baha'nın sırtıma çarpmasını sağlayarak ona döndüm. "Bak o ayıcığı rüyanda görürsün. Ona göre düş peşi-me." Tabi ki kuşları ben vuracaktım.

Baha Bey benim kazanmamı istemişti.

"Tamam ya! Kırk yılın başı bir şey istedik zaten!"

Atış poligonuna benzetmeye çalıştıkları bir paravanın önüne geldiğimizde Baha oldukça heyecanlıydı. Kimisi kuşları vuru-yordu, kimisinin sevgilisi vardı ve kur yapıyordu.

Ah, bir de sap olanlar vardı.

Yaşlıca bir amca tüfeklerin bulunduğu yerde duruyordu, aynı zamanda para karşılığı biletler veriyordu. Şimdiden fark ettiğim

şey ise; defalarca kuş vurmaya çalışan kuş beyinliler vardı.

"Bilet alacaktım bey amca."

Parayı elimden alan amca gülerek çakma tüfeklerden birini duvardan alıp, bana uzattı. "Hadi rastgele!"

"Eyvallah." dediğimde amca sırıtmıştı.

Tüylü, kuşa benzemeyen, ama benzemeye çalışan varlıkları vurmak için belirlenen çizgiye gelmiştim. Baha, ayıcık istiyordu ama patlamış mısır almaya gidip geleceğim, diye gözden kaybolmuştu. Şimdi geldik değil mi? İnsan hiç yoktan tezahürat yapar. Hep boğaz, hep boğaz...

Tüfeği göz hizama kaldırıp, artık oynaşmaya başlayan kuşlara nişan almaya başladım. Ama bir takım kişiler dikkatimi dağıtıyordu.

"Eline de pek yakışmış. Taş gibi kız." Sesler arkamdan geliyordu. Sanki kuşları hedef alıyormuş gibi yapıyordum.

"Baksana manken mübarek..."

"Bakalım sevap işleyelim kardeşim."

Angut kuşu avlayarak asıl sevabı ben işleyecektim. Aniden dönüp tüfeği onlara ateşledim. Bang!

Sanırım ucundan çıkan ok birinin canını fena acıtmıştı. Oysaki iğne falan yoktu. Sadece naylon bir uçtu. Bir de karnına gelmişti. Acımaz o bir kere!

"Ne yapıyorsun sen kızım? Hasta mısın?"

Gözlerini bize çevirmiş kalabalığa bakıp, tüfeği indirdim. "Kız görmemiş angut kuşu avlıyorum."

"Düzgün konuş!"

Tüfeği tekrar kaldırıp hizaladım. "Bak münasip yerinden vururum, acıdan kıvrım kuduzuna dönersin! Videoya çekip, internette 'sapığın sonu' diye etiketleyip, paylaşırım. Linç edilirsin. Beni sinir etme lan!"

"Gidelim ağabey dişli çıktı." diyen genç daha akıllıydı bence.

"Ne korkacağım bacak kadar kızdan!"

"Bana bak şehir magandası! Öyle bir bağırırım ki 'taciz var' diye, kırılmadık kemiğin kalmaz. Sokağa çıkamazsın lan! Sen beni korkutacağını mı sandın?"

Etrafta kızgın bir insan sürüsü birikmeye başlarken çocuklar topukladı.

Ben üç beş salağa pabuç bırakacak kız mıydım? Hah!

Kalan atışlarımdan biriyle nişan alıp, havada uçan yeşil peluşu indirdim. Ardından uçan mor peluşu.

Mor kuş mu varmış zaten? Kazıkçı ihtiyar! Hayal gücüme tükürdün ihtiyar!

Son atışımla yere konmakla konmamak arasında kalan beyaz peluşu da indirdim. Zaferin sarhoşluğuyla gülümseyip tüfeği amcaya verdim.

"Vallahi kızım sen neymişsin ya! Al bakalım ayıcığını." Amca sarı tüylü, kara gözlü ayıcığı kucağıma bıraktı. Bayağı bir büyüktü Yumoş.

Adını Yumoş koymuştum!

"Sağol amca."

"Baksana defalarca vuranlar var ama sen hem angut kuşu vurdun hem de benim eski peluşları. Helal be!"

Elimi havaya kaldırdım. "Çak bir beşlik ihtiyar!"

Amca gülerek beşliğime karşılık verdi.

Tam yanından uzaklaşacakken eli kolu patlamış mısır ve kolayla dolu olan bücür bela Baha'yı bekledim. Ama bir şeyi unutmuştu. Zira elinde göremiyordum.

"Vay! Kazandın mı ayıcığı?"

Kucağımda tuttuğum ayıcığı gösterdim. "Yok. Eşantiyon niyetine verdiler."

"Süpersin abla ya! Ben kazanamazsın sanmıştım."

"Tabi oğlum. Rüya, her zaman kazanır. Ama sen bir şeyi unutmuşsun. Nerede benim pamuk şekerim?"

Sesim lunaparkı inletirken Baha'nın gözleri sonuna kadar açılmıştı.

Ben pamuk şekere bayılırdım. Hatta yemekten keyif aldığım yegâne yiyecekti. O yiyecek değildi. O pembe bir tanrıçaydı.

Özrü kabahtinden büyüktü, pamuk şekerimi unutmuştu güdük!

6. BÖLÜM

Pamuk Şeker Gibi!

Unutulan pamuk şeker ve bir adet korkudan konuşamayan Baha ile baş başaydım.

"Ne olacak ya? Unutmuşum işte..."

Patlamış mısır almayı unutmuyordu ama!

"Ben sana ayıcık kazanayım sen pamuk şekerimi unut. Oh, ne ala memleket!" Baha'nın yanına gidip, pis pis baktım. "Yürü pamuk şeker alalım."

"Of, sen git. Ben dönme dolap için bilet alacağım."

"Git, sen al pamuk şekerimi. Sen unuttun Baha!" Omzunu sıkıca elimle kavradım. "Duydun mu beni bücür?"

Elimden sıyrılıp, dönme dolaba doğru kaçtı. Hayır, insan ablasından neden korkar? Madem korkuyorsun neden unutuyorsun? Hassas noktamı bile bile üstelik!

Pamuk şeker sevmeyen insanlar var mıydı ki? Hiç sanmıyordum.

• • •

Etrafta pamuk şeker satıcıları arıyordum. Kalabalık insan sürüsünün arasında ne kadar yol alınabilirse o kadar. Sanki hiç lunaparka gelmemiş gibi doluşmuş görmemişler. Bir de birbirlerini iğrenç iğrenç öpen sevgililer vardı. Midemin bulantısı onları görünce artıp, yüzümde şekiller yaratıyordu.

Mesela az önce sevgilisinin dudağında kalan çikolatayı öperek temizleyen çocuğa 'götürdün kızı' demiş de olabilirdim.

Kalabalığın arasında güneş gibi içimi aydınlatan parlaklığa doğru hızlı adımlarla ilerliyordum. Hayatımda beni böyle delicesine çeken bir şeyi görmemiştim. Sanki benim için yaratılmıştı.

Öylesine göz alıcıydı ki!

Satıcının tezgâhında pembenin en tatlı tonuyla bezenmiş son kalan pamuk şekere mıknatıs gibi çekildim. Ellerimi uzatıp çubuğundan tuttuğum gibi gözlerimle yemeye başlamıştım. Ağzım onu yemek için yepyeni bir tükürük salgısı üretiyordu. Tam ellerimin arasında diyordum ki; yabancı bir el daha tebelleş oldu pembe aşkıma.

"Ne yapıyorsun sen be?" Kıymetlime göz koyan kişiye çevirdim bakışlarımı.

Tanrı aşkına! Bu çocuk pamuk şeker gibiydi!

"Kız arkadaşıma şu lanet olası yapışkan şeyi alıyorum. İzin verirsen samimi anlar yaşayacağız..." Sağ gözünü kırpıp devam etti. "Anlarsın ya, sen hunharca yemeden önce."

Kız arkadaşım için dememiş olsaydı beraber yemeyi bile teklif ederdim. "Demek öyle..." Dudaklarımı büzüp düşünürmüş gibi yaptım. Kehribar rengi gözlerinde tuhaf bir ışık oynaşıyordu. Yüzüne yayılan çarpık gülümsemesine karışan gamzesinin oluşumunu keyifle izledim. Ardından pamuk şekerimden kocaman bir parçayı koparıp ağzıma attım. Hatta o kadar büyük koparmıştım ki ağzıma sığamayan lezzet bombası dudaklarımın etrafına taşıp huylanmama neden oluyordu.

Karşımda kızgın gözlerle bakan yakışıklı ucubeye inat daha bir şevkle yiyordum. Ben daha ne olduğunu anlamadan yüzüme doğru eğildi. Dudağımda kalan pamuk şekeri parmaklarının ucuyla ağzına atıp, gözlerini yumdu. "Im... Tadı gerçekten güzelmiş!" Gözlerini gözlerime dikip tekrar 'ım'ladı. "Bu yüzü unutma güzelim. Tekrar göreceksin. Gerçi unutacağını sanmıyorum ya..." Eliyle çenemde bir parça daha kalan pamuk şekeri de ağzına atıp göz kırparak arkasını dönüp kalabalığa karışmıştı.

Kalbim yerinden çıkacakmışçasına atıyordu. Hayatımda hiç yaşamadığım bir şeydi. Üstelik benden tiksinmemişti bile!

Ve ben şoktan hâlâ olduğum yerde yarısı yenmiş pamuk şekerimle kalakalmıştım.

Tanrım! O, çocuk bir harikaydı.

Ayaklarıma hükmedemesem de şuursuzca dönme dolaba doğru yürüdüm. Geçen insanların gürültüsü sinek vızıltısı gibiydi. Öylesine dikkatsiz yürüyordum ki, bir taşa takılıp düşsem, özür dilerdim taştan.

Tanrım! O, çocuk taş gibiydi.

Kahverengi saçları ipek bir battaniye gibiydi. Dokunmak istiyordum!

Aynı zamanda gamzeli yüzüne okkalı bir yumruk sallamak da istiyordum.

Kız arkadaşı vardı. Ama yüzümdeki pamuk şekeri yemişti. Hem de keyifle!

• • •

Baha'nın yanına vardığımda rakun gibi baktığıma emindim.

"Yüzün tuvaletini yeni yapmışsın gibi, kıpkırmızı olmuş. Ne oldu suratına çirkin?" Kafamı sallayıp, benzetmesine yandığımın bücürüne bir hışımla döndüm.

"Sussana be! Herkes sen mi de malum işini yaptığında kızarsın. Bunaldım. Hava sıcak." Pamuk şekerime bakıp bakıp, gözlerimi kaçırıyordum. Anılarım tazeleniyordu!

"İfadeni görseydin senin de aklına o gelirdi. Sonuçta benim ablamsın."

"Kapa çeneni! Doğum günün diye bir şey demiyorum. Biletleri aldıysan binelim şu pervaneye de eve gidelim. Yoksa bizimkiler bir kardeş daha yapacaklar. Ve inan, senden bir tane daha istemiyorum."

"Of, be tamam... Al işte biletler burada."

"Bana niye uzatıyorsun ki? Gidip görevliye verelim."

Görevli gencin yanına gidip, biletlerimizi uzattık. Daha sonra gösterdiği yere oturduk.

"Pamuk şekerine niye biyolojik silah gibi bakıyorsun abla?"

"Sana ne bücür!" Cidden gözlerimi dikmiş, öylece bakıyordum. Yesem o çocuk aklıma gelecekti. Atmaya da kıyamıyordum. Saklasa mıydım acaba? Hatırası vardı sonuçta. Herkes gül kurutacak diye bir şey yoktu. Belki bir ay sonra falan unutup, yerdim. Böylece ziyan da olmamış olurdu.

"Yemeyeceksen ben yerim diyecektim kız kurusu Rüya." Kıkırdamak bir velete bu kadar mı yakışmazdı.

"At tepsin seni Baha. Yok, yok... İnşallah safariye gidersin de peşinden fil sürüsü gelir. Kaçayım derken tonluk fil pisliğine çarpıp, içine gömülürsün! Seni kurtarmaya gelenler kokudan yaklaşamaz da pisliğin içinde sonsuzluğa karışırsın."

"Duaya bak ya! Doğum günüm bu gün benim! Hani bulaşmıyordun?"

"O, sen pamuk şekerime göz dikmeden önceydi. Zaten senin doğduğun gün lanetli... Bak tipine, leprikon gibisin. Bir yeşil şapka, bir kostüm bir de üç yapraklı yonca bulduk mu tamamdır."

Gözlerini kısabildiği kadar kıstı. Zira kocaman yeşil gözleri vardı. Bu kadar olabiliyordu. "Bir kere o leprikonun üç yapraklı yoncası yok, dört yapraklı yoncası var yarım akıllı."

"Sen lanetlisin yer elması. Dört yapraklı yonca neyine? Üç yapraklı var sende, idare et, boyun gibi." Elimi boynumdan göbeğime doğru sıvazlayıp, 'oh olsun oh' demeyi de ihmal etmedim.

Dönme dolap harekete geçince bana cevap aramaktan yorulan Baha aşağılara bakmaya başladı. Arada kolasından patlamış mısırından yeyip, içiyordu. Ben de ondan otlanıyordum.

Pembe tanrıçamı yiyemiyordum ki. Lanet olasıca kehribar gözlü sırık beynimi bloke etmişti. Ya beynim şartlanıp, bir daha pamuk şeker yiyemezsem? Unuturum diye ben de aşağılara bakınmaya başladım.

"İnsanlara bak Baha! Senin yüzündeki çil kadarlar." Baha'nın yüzünde küçük çiller de vardı.

Burnunu kırıştırıp, yüzüme baktı. "Niye benim yüzümdeki çillere benziyorlarmış ya? Asıl senin çillerine benziyorlar. Tipsiz kız kurusu!"

"Acaba bir şey mi çaldılar Baha?" dediğimde anlamsızca kafasını salladı.

"Neyi çalmışlar?"

İşaret parmağımla onu gösterdim. "Senin genlerden bahsediyorum. Hayal'le Acar senden çaldıkları genlerle yeni bir bebek mi yapıyorlar acaba? Baksana malzemeden çalınmış inşaat gibisin. Harabesin..."

"Konuştu bal kabağı... Göbeği kelek karpuz!"

"Sensin göbeği kelek karpuz! Güdük!"

"Boyuma laf etme! Boyuma laf etme!" Bir anda üstüme atlayıp saçlarımı çekmeye başlayan Baha'nın saçlarını da ben çekiyordum.

Bir anda patlayan flaşlar ve kahkaha seslerine yavaş yavaş başlarımızı çevirdik.

Dönme dolap durmuş, herkes bizi çekiyordu.

Biz saç çekelim, rezil olalım zaten.

Baha'nın elimde kalan saçlarını yere savurdum.

"Saçların cadı gibi havada abla."

Dayanamayıp, sesli kahkahamı saldım. Millet bize bakıyordu ama zerre umurumda değildi.

"Baha, senin de kabarmış. Cin çarpmış gibisin güdük!" Baha da sesli sesli gülüyordu. Bu sefer bize bakan insanlar susmuştu.

Ne yani ağzımdan pamuk şeker yenmiş, bundan mı utanacaktım?

Doğum günü güdüğümle kabinden çıkıp kalabalığı yeniden yararak çıkışa gitmeye başladık. Telefonumu çapraz astığım çantamdan alıp saate baktığımda neredeyse on bir olduğunu fark ettim.

"Eve gidelim bücür. Bizimkiler yeterince parti yapmıştır. Senin şu pastayı keselim de televizyona akalım."

"Aynen. Bacaklarım koptu yürümekten."

Haklıydı çocuk.

• • •

Lunaparktan çıkar çıkmaz renginden ödün vermeyen sarı taksiye binip, uzaklaşırken binlerce duyguyla başa çıkıyordum.

Arabada bana 'taksiler neden sarı abla' diyen parazit boyutundaki Baha'ya 'sen neden kısaysan ondan' demekten geri durmuyordum.

Güzel ve kötüyü aynı anda yaşatan bir hayatım vardı. Meraklıydım, mutluydum, huysuzdum ve bazen de salaktım.

Her zamanki gibi Rüya'ydım. Tüm hislerden bir parça ruhuma işlenmişti.

Taksi benim ağır düşüncelerimle eve doğru yaklaştıkça gerçekliğe dönmekten de eksik kalmıyordum. Bir daha görmeyeceğim biri için beynimi meşgul etmeye değmezdi.

Böylesi yakışıklılar binde bir denk gelirdi. Onda da sevgilisi olanı bulur, sadece hayaliyle avunursun. Ben, taksiciye durması için evi gösteren Baha'nın cırtlak sesinin ne zaman kalınlaşacağını düşünmeliydim.

Onunla daha ne kadar dalga geçebileceğimi de düşünmeliydim.

Ağzımın kenarından pamuk şekeri yiyen ucubeyi düşünmemeliydim. Onun kulvarında erkekler bana bakmazdı. Kısa süreliğine alay edip arkamdan gülerdi.

Bana gülünmesini de sorun etmezdim işin aslı. Lakin kalp denen organ öyle anlarda kırılıyordu ki tamir edilmiyordu.

Çocuk gibi kalbim vardı benim. Olur olmaz zamanlarda inciniyordu. Olur olmaz zamanlarda boş veriyordu.

Deliydi benim kalbim. Üç-beş tane fazladan göbek atan teyzeler gibiydi. Fazla atıyor, fazla kırılıyor, fazla seviyordu.

• • •

Eve gelmiştik gelmesine ama dakikalardır bastığımız zile, yumruklayıp, tekmelediğimiz kapıya rağmen bir türlü içeri giremiyorduk. Üzerimdeki beyaz tişört ve yeşil bermuda artık renk değiştirmişti. Ağustos ayının sıcağı ter ve koku olarak tepkimeye girmişti. Üstelik dönme dolabın içinde dalaşmaktan tüm toz üzerime yapışmıştı.

Lâkin kapı açılmıyordu.

"Dışarıda mı kaldık şimdi?" Baha'nın yorgunluktan gözleri kapanıyordu. Kafamı 'bilmiyorum' dercesine salladım. Yanıma anahtar almadığım için bir kez daha lanet ettim.

"Merdivenlere oturalım Baha,"

Bahçe merdivenlerine çöküp oturduğumuzda Baha omzuma başını yaslayıp gözlerini kapattı. Doğum günüydü çocuğun ama ebeveyn görünümlü çakiler ortalıkta yoktu. Dakikalar birbirini kovalıyordu.

Gelen giden yoktu.

Sokağın sonundan gelen ışık gözlerimi kamaştırmaya başlayınca güdüğü uyandırmadan dikleştim. Bir arabanın farı olduğu belliydi. Net görebilmem için yaklaşması gerekiyordu. Çok geçmeden bizim evin önünde araba durunca içinden inen şahıslara ateş saçarak bakıyordum.

Bizi kapıda bırakıp evden toz olmak nedir ya?

Annem bahçe kapısının küçük tutacağını kaldırıp gülerek başını çevirdi. Benimle göz göze geldiğindeyse o gülümseme tam anlamıyla donmuştu.

İnsan doğum gününü kutlayacağı çocuğunu dizini kırıp beklerdi. Evde kıçlarına çöp mü batıyordu?

"Rüya?" Tepki vermiyordum. Bir saate yakındır evin önüne kamp kurmuştuk. Üstelik Baha uyuyordu!

Tam arkasından bizi fark eden iskele babası da kalakaldı. "Rüya?" Ezberleyin adımı bakalım.

"Baha'nın doğum gününü bizsiz mi kutluyordunuz anne?"

Eğer ağzımı açıp bağırınmadıysam işler vahimdi. Onların başının etini yemezsem Rüya değildim. Elimdeki pembe tanrıçayı tutmaktan kolum ağrımıştı. Omzumda uyuyan Baha yüzünden, o bölgeyi gram hissedemiyordum.

Sarmam bile pişirilmemişti.

Üçüncü Dünya Savaşı, işte şimdi çıkacaktı!

Rüya Aslanlı, kapıda bırakılmazdı!

Geçin salona kaçak ebeveyn kırıntıları! Oyun yeni başlıyor!

Ne demiş Testere? 'I want to play a game with you.'

7. BÖLÜM

Üçüncü Dünya Savaşı / Yüzük Kardeşliği

Baha'yı yatağına kadar götürüp yatırdıktan sonra suçluların cezasını vermek için salona indim.

Kafamda bir şeyler kurguluyordum tabi ki.

Üçüncü Dünya Savaşı'nı Rüya Aslanlı çıkaracaktı!

Annemler koltuklara oturmuş, aralarında fısıldaşıyorlardı. Beni görünce fısıldaşmalarını kesip, sevimli zannettikleri yüz ifadeleriyle sırıtmaya başladılar.

"Neredeydiniz? Ne yapıyordunuz?" Ellerimi arkamda birleştirmiş, külhanbeyi gibi ileri geri yürüyordum. Sorularımı sorarken bir kaç saniye meymenetsiz yüzlerine baktım ama anında başımı geri çevirdim.

"Bir şey yapmıyorduk, Rüya." Annem sesini yumuşatmıştı.

Mikser gibi ne karıştırdı acaba?

"Biz niye dışarıda bırakıldık? Sorularım yanıtını bulmazsa bu gece uzayacak haberiniz olsun." İki parmağımı gözlerime tutup, onlara çevirip 'sizi izliyorum' anlamı kattım.

Babam pişkince sırıttı. "Anahtarınızı neden almadınız?"

Ona kısık gözlerle baktım. "Sus bakayım. Burada soruları ben sorarım."

"Rüya, anneciğim. Bak dikkatini çekerim 'anneciğim' diyorum. Bizi dizdin buraya zaten. Otur bari. Ay, başımı döndürdün!"

"Siz Hayal Hanım," Annem işaret parmağını kendine çevirince başımı salladım. "Oğlunuzu doğum gününde kapıda bırakmaya utanmadınız mı?"

Annemle babamın yüzünde bir anlığına da olsa pişmanlık belirmişti.

"Cevabınız yok değil mi? İçimizde hain beslemişiz. Tüh, yazıklar olsun!"

"Bana bak Rüya, alırım ayağımın altına!"

"Hem suçlu hem güçlüler! Biz bu soğukta, dışarıda yabancıların arasında sizi bekledik. Kibrit yakıp kardeşimi ısıtmak zorunda kaldım. Hey gidi..." Elimi havada sallayıp, son vurgumu da yaptım.

"Rüya, kızım sen salak mısın?" diyen babam kaşınıyordu.

"Salak değilim ben! Bir saat merdivende oturdum. Popom dâhil her yerim tutuldu be!"

"Kibrit ne alakaydı peki saftirik?"

"Hava soğuktu hava!"

"Kızım hava nereden baksan kırk derece. Kibriti nerenize yaktın?"

Harbi ya kibrit ne alakaydı?

"Orası bizi ilgilendirir. Üşüdük, yaktık."

"Bizi neden aramadın peki?"

Ellerimi belime dayadım. "Şarjım bitmişti. Baha zaten telefon almamış yanına. Çocuğa siz demediniz mi beraber pasta kesecek-ğiz gelince diye? Bekleseydiniz ya!"

"Öyle cırlanmaz babaya anneye. Neyse... Biz de Baha'nın doğum gününü kutlayalım diye dışarı çıktık zaten. Değil mi Acar?" Hayal Berry, Acar Eastwood'a gözlerini kırpıştırarak baktı.

"Gözünü kaşını oynatma anne!"

"Bana bak!" Ooo... Hayal Hanım kızdı.

"Baktım, baktım ne olacak? Ha, ne olacak? Suçlu!"

"Acar, tut beni yoksa bunun kafasında saç kalmayacak!"

"Rüya, biraz seviyeli ol babacığım. Sonra alır ayağının altına annen." Babaya bak! Ben de bir şey diyecek sandım.

"Eee... Baha'nın doğum gününü onsuz mu kutluyordunuz? Bebek mi var sizin karşınızda? Yer miyim oğlum ben bu numaraları!"

"Bak geliyor terlik!"

"Hemen tehdit et, hemen. Bravo!"

"Ne var canım? Ayda yılda bir yalnız kaldık, yemeğe çıkalım dedik. Baha zaten doğum gününü seninle geçirmek istiyordu. Herkes mutluydu anlayacağın."

"Ha, ben mutluydum yani?"

"Yalan söyleme Rüya. Sen lunaparkta kendini kaybetmişsindir." Annem bunu söylerken babam da gülüp ona katıldı.

"Aynen. Bu yaşıtlarını görünce coşmuştur Hayal."

"Yaşıtlarım mı?"

"Evet, bütün beş ile on yaş arası çocuklar oradaymıştır. Oynasaydın kızım..." Babamın ağzından püskürmeye benzer bir ses daha çıkarken, annem de çirkin çirkin gülerek etrafa vuruyordu.

"Yok, oynayacaktım da Acar gelsin dediler. Onun zekâsı daha uygun dediler."

Babam gülmesini öyle bir kesmişti ki...

Hayvanlar dile geldi. Çiçekler şarkı söyledi. Kertenkeleler vals yaptı. Korkum, ödüme karıştı.

"Sen fazla oldun bence güdük Rüya."

"Güdük, Baha bir kere baba!"

"Sen de güdüksün."

"Ne yapabilirim anneme çektiğimi sen söylemiştin."

Annem babama bakarak, yüzünü düşürdü. "Haklı kız Acar. Sen bana kısa dedin!"

Babamsa bana öldürecekmiş gibi bakıyordu. Omzumu silktim. Yesinler birbirlerini!

"Hayal, o konu kapandı hayatım. Konu Rüya ve saçmalıkları..."

"Ha-ha! Bir kere anne, babam sana kısa dedi. Bana da dedi. Kısayız biz. Bak konuyu kapattık diyor. Ama kapandı mı Hayal? Hayır!" Elimi yumruk yaparak havaya kaldırdım. O sırada annem de yanıma gelip, slogan atmaya başladı.

"Kısa değiliz! Kısa değiliz! Kısa değiliz!" Ona eşlik ederken gayet ciddiydim. Babamın gözleri neredeyse yuvasından fırlayacaktı. Bana karşı olan annemi gaza getirip, tarafıma çekmiştim.

"Biz standartlara uygun dişileriz baba. Sen fazla uzunsun. Biz kısa değiliz! Haydi! Bir daha Hayal!" Annem'le kol kola girip, babamın üstüne yürüyorduk.

"Önümüze gelene bin tekme! Önümüze gelene bin tekme!" Bunu en son ilkokulda yapmıştım. Kahretsin, hâlâ eğlenceliydi!

"Hayal, bebeğim. Şunun gazına gelme. Bak bilerek yapıyor eşek sıpası." diyerek babam koltuğun diğer ucuna kaydı.

Gerçekten tekme sallıyorduk.

Annem bir saniye durakladı. Dudaklarımı 'Yalan söylüyor! Numaracı, numaracı o.' şeklinde oynattım.

"Hem bize kısa de, hem lafı çevir. Bittin sen Acar!" Annem ayağına ne zaman geçirdiğini bilmediğim pembe peluş terliğinin topuğu gelecek şekilde babama fırlattı. Eline bile almadan ayağından nişanladı hatun!

"Hayal! Kafama geldi attığın terlik!" Annemin terliğinden etrafa tüyler saçılmıştı. Babamın elindeki terlik ve başındaki kızarıklık bu gecenin en komik anıydı.

"Senin sözlerin de benim kafama geldi Acar Bey! Kısaymışım! Hah! Halt etmişsin! Uzun oldun da ne oldu?" Annemle öylece ayaktaydık.

"Bak bütün evi yanındaki bücür karıştırdı. Uydun ona yardın kafamı be!"

"Aa... Çok ayıp baba... Sen dedin ya kısa diye. Suçlu ben miyim? Cık, cık..." Gibisinden sesler çıkararak başımı sağa sola salladım.

Sorun şu ki, kabahat benim başıma patlarsa yandığımın resmidir.

"Kısa dedin ya Acar sen bize!" Annem yine de kinliydi babama karşı ve ben bunu sonuna kadar kullanacaktım!

"Kısayız gururluyuz, Hayal!" diyerek sloganlarımı devam ettiriyordum. Boşta olan elimi de havaya kaldırıp, sözlerimi destekliyordu. "Haydi Hayal, Haydi Hayal haydii!"

"Kısayız gururluyuz biz, Acar!" Annem havadaki elime beşlik çaktı. Ben de ona öpücük attım.

"Rüya! Bana bak yeter artık. İntikam mı alıyorsun sen bizden?" Annemin başı babamın bu sözüyle asimo gibi bana döndü. E, az önce kankaydık be Hayal! Oldu mu şimdi?

Hem intikam değildi, bu savaştı savaş!

"Y-yok öyle bir şey..." Yutkunarak devam ettim. "Ne alakası var ya? N-ne intikamı?" Annem, kolumdaki kolunu yavaşça çekti.

"Sen. Bizden. İntikam." Tek tek söyleyince daha mı korkunç oluyordu anne?

"Ha? İntikam ve ben? İnanılacak şey değil!"

"Bence çok mantıklı..." diyen annemden iki adım uzaklaştım.

"Anne şimdi birlik olma zamanı. Bak bizim çıkarlarımız bir!"

"Sus, sakın konuşma! Senin yüzünden adamın başını yarıyordum be!"

"Ben mi dedim terlik at diye ya!"

"Rüya son duanı et anneciğim." Aramızda açmış olduğum mesafeyi annem kapatmaya başlarken geri geri gitmeye başladım.

"İnsan annesini gaza getirir mi? Hı?" diyen babam da az değildi. Kızarmış kafasıyla ortalığı karıştırıyordu. Kime çektiğim belliydi bence.

"Bu kişi Rüya'ysa getirir." Annem hâlâ üstüme gelirken sırtımın soğuk duvara çarpmasıyla kalakaldım. El âlem, sevdiği adama, istemiyorum yan cebime koy kurları yaparken duvara yaslanırdı, ben annemin şerrinden.

Benim hayatım ironiydi.

Annem de herhangi bir yere kımıldayamayacağımı anladığından elini diğer ayağında tek kalan terliğe götürdü. Gözlerimi kapayıp gelecek acıyı beklemeye başladım. Annemin cadı sesli kahkahası evi inletirken tahmin edemeyeceğim başka bir şey oldu.

Önüme bodur bir şey siper oldu. Üstelik elleri belindeydi!

"Anne uzak dur ablamdan!" Baha'nın sesiyle önce bir gözümü sonra diğer gözümü açtım. Annemin elinde öylece kalmış bir terlik ve babamın yüzünde hiç alışık olmadığım tuhaf bir ifade vardı.

Baha'yla her fırsatta tartışan ben, bu duruma çokta şaşırmamıştım. Bizim böyle bir ilişkimiz vardı. Sataşırdık, kavga ederdik ama birbirimizi kollardık.

Zaten tek taraflı rezil de olmazdık. Her naneyi beraber yerdik. Biz buyduk. Aslanlı kardeşliği buydu. Yüzüklerin Efendisi'ndeki Yüzük Kardeşliği gibiydi. Ama ne elftik, ne hobbittik. Biz o hiç sevilmeyen Gollum'duk. Kardeştik. Rezildik. Ama birbirimizi severdik. Üçüncü Dünya Savaşı, henüz başlamamıştı ya vakit Mordor'un kapılarına dayanma vaktiydi. Vakit elf gözlü Legolas'ın kaçırılıp, alıkonma vaktiydi. Vakit Aragorn'u...

Her neyse... Orklara ölüm vaktiydi!

Hadi herkes zafer çığlığı atsın! Hadi bu savaş hepimizin cüceler!

Baha annemin terliğine göğüs germiş, uğrumda kendini feda etmişti. Akıllara ziyan bir andı. Tarihe not düştüm. Yeşil gözlü cüce ablasına kıyacak olan canavarları bertaraf etti.

Pambık Prenses Rüya kurtuldu!

• • •

"Hangi dağda kurt öldü de siz birlik oldunuz?" Hepimiz o müthiş olay sonrası koltuklara dağılıp oturmuştuk.

Tarih bir ilke daha tanık olmuştu. Baha'nın koltuğuma oturmasına izin vermiştim.

"O, bütün gece beni eğlendirdi. Siz kapıda bıraktınız," Baha, gözlerini kırpıştırırken buğulanan yeşillerini saklamıştı. Demek gerçekten de üzülmüştü yavrucak. Baha'nın sesinin titreyeceğini bildiğimden konuya el attım.

"Hem suçlu hem güçlüsünüz ya! Şu çocuğun doğum gününü zehir ettiniz. Kapımızda kul köle olsanız da sizi affetmeyeceğiz!" Baha'yı daha da yanıma çekerek sarıldım. Anında karşılık verip, o da bana sarıldı. Aşırı sevgimiz yakında büyük bir kavga patlatmazsa iyiydi.

"Ha, yani nihayet kardeş olduğunuz aklınıza geldi. Siz daha sabah birbirinizi kedi köpek gibi yiyordunuz. Ne oldu da kuzu

sarması oldunuz?" Annem de ittifak kurduğu düşman askerine sarıldı.

Acar Eastwood aşığını kollarıyla hapsediyordu. Aşk, yasaktı. Aşk, vahşiydi. Aşk Hayal'di.

"Biz kardeşiz. Tarzımız bu. Hem bunlar özel konular! Sizi alakadar etmez. Hah!" diyerek Baha'nın kahve saçlarını karıştırdım. Hoşuna gitmiş olmalı ki kıkırdadı.

"Madem kardeşsiniz, aldığın hediye nerede Rüya?" Bu sorunun geleceğini bildiğimden güdüğü uzaklaştırıp, üst kata, odama çıktım. Yatağımın altına tıkıştırdığım karton çantayı çıkardım. Aynı hızla aşağıya indim.

"Baha, iyi ki doğdun." Leprikon koltuktan kalkıp yanıma geldi. Uzattığım hediyeyi alıp, şaşkınlığını saklamadan gözlerini büyüttü.

"Bu... Bu benim mi?"

Çekinerek başımı salladım. "Düşün, doğum günün için üşenmedim bunları aldım." Gerçekten bir kısmını internetten sipariş etmiştim. Baha'nın olmadığı bir anda da kargoyu halletmiştim. Diğer kısmını alabilmem için de alışveriş merkezine gitmem yeterli olmuştu.

Baha elindeki çantayı çok değerliymişçesine tutarak koltuğa oturdu. Ben de onun yanına oturdum. Heyecanına ortak olmayı istiyordum. Ben özgün hediyeler kraliçesiydim.

Annem ve babamın dumur olmuş yüz ifadeleri keyiflenmeme yeterken, Baha'yla inişli çıkışlı ilişkimize gülümsemeden edemedim. Hediyelerini hevesle açışı daha çok sevinmeme neden oluyordu. Yüzük kardeşliği tam da bu olsa gerekti.

8. BÖLÜM

Leprikon Baha'nın Dramı

Karton çantadan çıkardığı ilk hediye paketinin ambalajını parçalayarak açmıştı Baha. İçinden çıkan konsol oyunlarının en yeni sürümlerine kocaman bir gülümseme bahşederek bakıyordu. Nereden baksanız beş farklı aksiyon, korku, gerilim tarzında oyun vardı. Baha'nın en sevdiği şeylerdi. Geriye kalan iki paketi de çıkartıp, merakına yenik düşerek hızla parçalamaya devam etti.

İkinci paketten çıkan yeşil leprikon kostümünü gördüğünde mimikleri izlenmeye değerdi. Rüya'lığımı yapmasam olmazdı.

Sinirli gözlerini bana çevirerek anlamsızca bakıyordu. Tekrar pakete geri dönüp içinden çapraz takılan kazan görünümünde bir çantayı çıkardı.

Diğer pakete tenezzül etme gereği duymadan kostümle beraber hepsini yere atıp bağırındı. "Bana ala ala leprikon kostümü mü aldın?"

Annemle babam anırarak gülmeye başlayınca ben de onlara katıldım.

Baha, fazla alıngandı. Espri zekâsı düşük olan insanlardan olacağı belliydi.

"Ama o senin hediyen Baha'cığım." Babam gibi ağzımdan püskürme sesleri çıkararak gülmeye devam ediyordum. Baha ise somurtup, biz hariç her yere bakıyordu. Onun bu hali beni ölesiye mutlu ediyordu. Çocuk, stres topum gibiydi. Hatta ve hatta kum torbamdı!

"Batsın öyle hediye istemiyorum. Şey dermiş gibi..." diyerek kıstığı gözlerini kapattı.

"Ney dermiş gibi?" Annemin sorduğu soruya ciddi durarak, babamla birbirimize göz kırptık.

"Şey işte..." Baha gözlerini açıp, yeniden bağırdı. "Cüce der gibi!"

"Cüce ha?" Baha'nın omzuna elimi yumruk yaparak hafifçe vurdum. Eliyle vurduğum yeri silmek istercesine silkeledi.

"Cüce deme bana!"

Bu sözüne daha çok güldüm. "İyi de cüce diyen sensin."

Baha orman yeşili gözlerini yüzüme dikti. "Ben seni koruyayım sen beni ezikle!"

"Baha sana bir şey diyeyim mi?" Beklentiyle açılan gözlerine inat ona yaklaştım. "Abla olmak bunu gerektirir küçük dostum!"

"Of ya!" diyerek isyan etmesiyle daha sevimli olmuştu.

Ne diyeceğimi sanmıştı acaba? 'Özür dilerim bunların hepsi bir şakaydı.' mı? Asla demezdim!

"Baha ablana siper olduğuna pişman mısın?" Babam da mahallenizin dedikoducusu Güzin Hanım olacak yapıdaydı. Leprikonumu kızdıracak soruları sormayı iyi biliyordu. Leprikon Baha'nın sinirleri bile minişti ayol!

"Yok, pişman değilim. Nasıl olsa yarın da terlik yemek için bir sebep yaratır."

"Hadi be oradan!" Kafasına elimle bir şaplak attım. O da elime vurdu. Elime vurdu diye yüzünü mıncırdım. Yüzünü mıncırdım diye gözüme parmağını soktu. Gözümün acısını unutup, nereden çıkardığımı bilmediğim bacağımla karnına bir diz geçirdim.

Tam böyle sürüp, gidiyordu ki üstümüze boşaltılan suyla neye uğradığımızı şaşırırarak başımızda yükselen kahkaha seslerine bakakaldık.

Acar, şaka yaptı. Gülün!

"Hayal! Şunların yüzüne bak!" Tekrar bir kahkaha attı. "Sincap işemiş gibi yüzleri!" Küçücük bir sincabın bu kadar çok işeyebileceğini sanmıyordum.

"Ay, durun bekleyin!"

Baha'nın parmağını soktuğu gözümü ovalayıp, ıslak saçlarımı da diğer elimle yatıştırıyordum. Ve benim saçım suyla temas edince elektrik verilmiş gibi hazır ol duruşuna geçerdi.

Annem ortamıza bir anda girip, telefonuyla selfie çekmeye başladı. Koltuğun arkasına geçip, başını araya sokuşturan babam da eliyle değişik hareketler yapıyordu. Bir an dudaklarını büzdüğünü bile görmüştüm.

Annem rezil kadının tekiydi. Babam ondan daha rezildi. Bizi kötü duruma düşürüp, eğlenmekten sadistçe zevk alırlardı.

"Bu kadar resim yeter." diyen annem, gidip koltuğuna oturdu. Babam da yere bıraktığı sürahinin içinde kalan azıcık suyu da yüzüme atıp, karısının yanına kuruldu. Yüzümden yere damlayan suların fazlasını tişörtümü ters çevirip, sildim. Havlu almakla uğraşamazdım. Tekrar konuşmaya başlayan aşk kuşlarına tiksintiyle bakıyordum.

"Hayatım şunları paylaş da havamız olsun." Babam annemin yanağına bizi ıslattığı sürahideki suyu aratmayacak şekilde bir öpücük kondurdu.

"Ne sandın kociş! Baksana şunların yüzüne sırılsıklam sıçana dönmüşler!" Gülerek konuşurken, babam arada annemi de götürüyordu. Birkaç kere çenesini, birkaç kere de dudağını öpmüştü. Hem de defalarca!

"Sizin odanız yok mu ya!"

Elindeki telefonu bir anlığına bırakan annem, 'ne oldu' dercesine başını salladı.

"Yedi seni yedi! Aile var burada! Bak çocuğun yaşı on sekiz bile değil!" Baha'yı göstererek devam ettim. "Ayıp, ayıp! Nerede o eski ebeveynler!"

"Ay, şunun dediklerini duyuyor musun Acar? Geri bu kız geri."

"Abla ben neler neler izliyorum. Ohoo!" diyen Baha kendi ayağına sıktı.

"Sen neler izliyormuşsun oğlum?" Babam meraklı gözlerini bücüre çevirdi.

"Hiç. Hiç bir şey izlemiyorum baba." Baha, gözlerini kaçırıyordu. Ne izliyordu ki böyle? Umarım aklımıza gelen şey değildir.

Bir anda yükselen annemin tiz sesi evi inletmişti. "Baha, sen ayıp filmler mi izliyorsun?"

"Saçmalama anne!"

"İzleme oğlum öyle şeyleri. Ayıp, ayıp!" Hı... Ayıp demeyi biliyordu ama kendini Acar'a öptürüyordu.

"Hep siz kötü örnek oluyorsunuz! El kadar çocuğun yanında vıcık vıcık! Iy..."

"Sus sen kız! Kocişim o benim. Öpecek tabi." Zaten dünden razı olduğu için annem toz kondurmuyordu 'kocişine'.

"Ayrıca abla ben el kadar değilim!"

"Acar, resmi paylaşacağım ama altına ne yazalım aşkım?" Annem telefonu babamın burnuna kadar sokuyordu resmen.

"Bak şöyle yaz... 'Doğum günü delirmeceleri.' Hah! Aynen böyle yaz. Havalı olur."

"Anne, o resimleri nerede paylaşacaksın?"

"Şu herkesin resim attığı site var ya... "

"Kaç takipçin var anne?" diyen Baha'ya 'aferin oğlum' bakışı attım.

"Binli bir şeydi." Bunu o kadar önemsizmiş gibi demişti ki!

"Ve sen o resmi paylaşacaksın öyle mi?"

"Evet..." Dilini dışarı çıkarıp, zor bir iş yapıyormuş gibi ısırıyordu. "Ay! Paylaştım bile!"

"Senin o kadar takipçin yoktur." Kendimi teskin etmeye çalışıyordum. Olması imkânsızdı!

"Yok, doğru söylüyor Rüya. Yemek resmi, el işi resmi derken annen takipçi kasmış." Babam bu durumdan gayet memnun görünüyordu. "Benim aşkım internet fenomeni."Bunlar benim ailem olamamalıydı.

"Sağol kocişim. Bak ikimizin resmini kalpleyen kalpleyene."

"Bizim salakları kaç kişi kalplemiş? Asıl ona bak."

"En çok onlar kalplenmiş kociş. Baksana şunlara... Tipleri kaymış ayol!" Annem ve babam bir kez daha gülüşürken ofladım.

Zaten üstüm başım kir pasak içindeydi. Bir de sürahideki dolu suyu boca eden babamın sayesinde berbat bir haldeydim. Umarım o resimleri beni tanıyan insanlar görmezdi. Böyle bir çirkinliği ömürleri boyunca unutmazlardı artık.

"Baha, senin doğum gününü kutluyor herkes. Pasta resmiyle hediye resmi koymuşlar."

"Anne, ona emoji diyorlar." Baha kime ne anlatıyordu.

"İfade değil oğlum resim, resim. Bak istersen." Telefonu bize doğru tutup, minik ifadeyi göstermeye çalışan annemin dramını sessizce onaylayarak çenemi kapattım.

Sanırım yorulmuştum. Bir rehavet çökerken üzerime her günümüzün bir hengâmeyle geçtiği gerçeğini göz ardı ettim.

Ne macera yaşamıştık öyle! Ağzımın kenarından pamuk şeker yiyen bir yakışıklı ucubeyle bile tanışmıştım. Bir de Baha'ya şu leprikon kostümünü giydirip, annemin hesabından paylaştım mı keyfime diyecek olmazdı.

Aklıma yeni gelen fikirle gözlerimi fal taşı gibi açtım. "Baha, yerdeki açmadığın o küçük paketi açsana."

"Niye? Üç yapraklı yonca mı var içinde?" Baha koltukta mayışarak gözlerini yumdu.

"Hayır, seni salak! İçinde altın var!" Evet, Baha'ya kazan şeklindeki çantasına koysun diye o meşhur tam cumhuriyet altınlarından almıştım.

"Gerçekten mi?" Tüm aile bireylerinin gözleri yerdeki küçük pakete kaydığında altının insanları nasıl ele geçirdiğini fark ediyordum.

"Herhalde gerçek!"

"Allah!" diyerek halıdaki küçük paketin üstüne balıklama atlayan Baha'ya leprikon demekte ne kadar haklı olduğuma kanaat getirip, kendimi tebrik ettim. Hem boyu kısaydı, hem de altın görünce göz bebekleri büyüyordu.

Tuhaf bir çocuktu.

Paketi halının üstünde yatarak açıp, içinden çil çil parlayan cumhuriyet altınını çıkardı. "Bak sahte falan değildir umarım."

diyerek altının bir kenarını dişledi. Anlaşılan gerçekti ki parmağıyla dişini kontrol ediyordu. Kırılırsa dişçiye gidecekti.

Dişçiden de korkuyordu.

"Sen kardeşine altın mı aldın kızım?"

"Evet, baksana tipine tam leprikon." Gülerken devam ettim. "Hem birikim olur. Cüce birikimi."

"Sussana kızım! Altın almış inanamıyorum. Rüya, bu çok güzel bir hediyeydi."

Ah, işte mükemmel ben! "Biliyorum seni şapşal. Ama kostümü giymen gerekiyor."

"Niyeymiş o? Aldım hediyeleri hayatta giymem!"

Cebimden ikinci küçük altını çıkarıp, şirince gülümsedim. "Sen bilirsin. Bu altını da sana almıştım oysaki..." Dudaklarımı büzüp, dizlerimin dibine çökmüş Baha'ya öpücük attım. "Ama sen bilirsin. Pastanı kesip, yatarız artık."

Altın denen maden parçasının neler yaptırabileceğini bilseniz şaşarsınız...

• • •

Leprikon kıyafetiyle çilekli pastasını üfledikten sonra sayısız resim çektirip, somurtarak tabağındaki pastayı yiyen Baha yüzünden kahkaha krizine giriyordum. Sanırım kostümün kumaşı, kaşındıran türden olduğu için arada elini boynundan sokup sırtını kaşıyordu.

"Altını versen artık diyorum," Ağzındaki pastayı yutmadan konuştuğu için etrafa tükürüklü pasta parçacıkları saçıyordu.

Pastamdam bir çatal daha yiyip, cebime sokuşturduğum küçük altını yeniden gün yüzüne çıkardım. Baha da görür görmez avucunu açarak bana uzattı. "Gollum'dan bir farkın yok." diyerek etrafa ışıltılar saçan altını avucuna bıraktım. O'da alır almaz kremalı ağzıyla altınını öptü.

"Altın kızım bu! Cüce kostümü giydim onun için." Bunu deyince yüzümde yeniden bir sırıtış belirdi.

"Hayır, leprikon kostümü o giydiğin. Senin gerçek kişiliğin..."

"Ha-ha. Çok komik."

Omzumu silkip, çilekli pastamın son parçasını da ağzıma attım. Her erkek çikolatalı pasta severken Baha, çilekli severdi. Aslında tadı çok güzeldi. Leprikonların damak tadı gelişkin oluyor zira.

"Pastalar yendi. Rüya, hediyesini verdi. Sıra bizde." Anneme dikkat kesilip, ayağa kalkışını izliyorduk. Mutfak tarafına gittiğinde birkaç kapağın açılıp, kapanma sesinden sonra bir hışırtıyla içeri geldi. Paketlerin sesinden ne olduğunu çıkaramadığım için merak ediyordum.

Baha da silip, süpürdüğü tabağı bir kenara bırakarak annemin ona uzattığı hediyeyi alıp, yanaklarını öptü.

Bana öpücük falan yoktu!

"Babanı da öp Baha."

Baha annemin dediğini yaparak hâlâ tıkınan babamın yanına gidip yanağından öptü.

Bu gece izin verdiğim için koltuğuma yeniden oturdu. Kazan şeklindeki çantasının içine hediye etmiş olduğum altınları koyduğu için yanından ayırmıyordu. Yeşil gözlü bir cüce olduğunu kanıtlayarak kocaman olmuş gözleriyle, yine yırtarak paketlerini açıyordu.

İlk paketin içinden çok hoş iki gömlek ve tam bedenine göre alınmış koyu renk bir kot çıkmıştı. Gömleklerin kalitesini görmemek imkânsızdı. 'Markayım ben' diye bağırıyorlardı.

İkinci paketten ise bir beyzbol eldiveni ve yine ünlü bir markanın şapkası çıkmıştı. Bunu babamın aldığı belliydi. Baha, beyzbola bayılırdı. Herkes futbol severken o, beyzbol tutkunuydu.

"E, diğer hediye nerede Hayal?"

Diğer hediye mi?

"Ay, unuttum aşkitom! Dur, getireyim." Annem bir koşu gidip, elinde kırmızı kurdele bağlanmış bir beyzbol sopasıyla geri geldi.

Öyle ustaca paketlenmişti ki ne olduğunu hiç belli olmuyordu!

Baha annemin ona vermesini bekleyemeden kalkıp, sopayı eline aldı. "Baba, bu süper ya!" Bir yandan da dandik sopayı sevip, okşuyordu.

"Tabi oğlum, ben aldım. Koçum benim!"

"Ama bana bu kadar hediye almamıştınız siz doğum günümde?" diye veryansın ettiğimde umursamamışlardı.

"Hiç yalan konuşma, Rüya. Sana da istediğin her şeyi almıştık."

Somurtup, anneme dil çıkardım.

"Görüyor musun Acar? Kocaman yirmi üç yaşında kız, kardeşini kıskanıp, dil çıkarıyor."

"Sen boş ver o zilliyi. Beğendin değil mi oğlum?"

Ha ben zilliydim, o 'oğlum' oldu.

"Beğenmez miyim baba! Bayıldım!" Baha eline aldığı kurdeleli sopayı ileri geri savuruyordu. "Bu geçirdiğim en iyi doğum günü."

Annemin telefonunu çaktırmadan uzanarak aldım. Baha, beyzbol sopasıyla uğraşırken resimlerini çekip, annemin sayfasında 'beyzbol oynayan leprikon' etiketiyle paylaşıp, geri bıraktım. Öyle güzel bir pozunu yakalamıştım ki, savururken kurdele havaya uçuşmuş, bir ayağı önde sanki hayali bir topa vuruyor gibiydi.

Ama bir cüce olarak!

Yarın çok güzel şeyler olacaktı. Hissediyordum!

Uykumun geldiğini söyleyerek aile müsveddelerimin yanından ayrılıp, masaya bıraktığım pamuk şekerimi ve kazandığım oyuncak ayıyı yanıma almayı ihmal etmedim. Zira babam ne bulursa yiyenlerden olduğu için anısı olan şekerimi herhangi bir tehlikeye karşı odama çıkardım.

Yumoş'u da yarın güdüğe verirdim nasıl olsa. Ya da vermezdim. Ben kazandım, benim oldu ayağına Yumoş'u sahiplenirdim.

Lambamı açtıktan sonra beyaz çalışma masamdan bir kâğıt alarak pamuk şekerimi sarıp, giysi dolabımın alt raflarından birinin arkasına sakladım. Görünmemesi için birkaç parça eşyayla kamufle ettim. Yumoş'u da tekli pembe koltuğumun üzerine oturttum. Çok kirli olduğum için yıkanmam gerekiyordu. Kendimi şöyle bir kokladığımda keskin bir ter kokusuyla karşılaşmıştım.

Onca pasaklılığıma rağmen ter kokusundan oldum olası nefret ederdim. Ama her şey bir yana bu akşam tanıştığım o çocuğu unutabilmiş değildim.

Cidden pamuk şeker gibiydi!

Her nedense kısa bir duş alıp, pijamalarımı giydiğimde bile aklım ondaydı. Hiç normal bir durum değildi. Ucube pislik!

Yatağıma giderken elim istemsizce çeneme yol almıştı. Parmaklarının ucu nasıl da değmişti? Kahrolasıca şerefsiz! Her kızı kendi sevgilisi gibi sanıyor olmalıydı.

Pislik sevgilisi olan pamuk şeker gibi yakışıklı pislik! İnşallah ayak serçe parmağını sevgilisinin evinde sehpaya çarpardı! Başka kızlara asılan namussuz!

Düşünceler hız kesmeden çiçekli pikemi açıp, içine girdim. Birkaç bedduadan sonra düşünmenin ne kadar yorucu bir şey olduğunu hatırlayıp, kendime kızdım.

Daha sonra Baha'nın yine bir cüce olduğu, benimse uyuyan bir rapunzel olduğum, pespembe pamuk şekerden evlerin içinde yaşayan köy halkından olan Acar ve Hayal'in bana yedirdiği elmanın sihrini bozmaya gelen yakışıklı ucube prensimin, beni yine pembe renkli tek boynuzlu atıyla kurtarmaya geldiği bir rüya âleminde kaybolmuştum. Yalnız, ucubenin rüyama dâhil olma kısmı, uykumun içinde bile kalbimin hızlanmasına sebep olmuştu.

• • •

Sabah bir değişiklik yapıp, erkenden kalkmıştım. Gece sabaha karşı iki gibi uyuduğum için uykumu almıştım. Ben gecelerin kızıydım. Sabaha kadar dizi izleyen manyağın biriydim. El âlem bara gidip, kurtlarını dökerdi. Ben... Ben ise, tamamen evcimendim. Ayrıca gördüğüm rüya da pek aksiyonluydu. Tam benlikti! Yüzümdeki aptal sırıtışı silip, pikeyi yere atmak suretiyle ayaklandım.

Odadan ağır adımlarla çıkarken, şarja taktığım telefonumu da alarak salona indim. Salonda hem hava daha ferahtı, hem de kısık sesle televizyon izleyebilirdim. Böyle bir maceraperesttim işte. Sesi evdekileri uyandırmayacak kadar açıp, koltuğa kuruldum.

Beyaz fırfırlı şortum, mavi askılı bluzum ve orman kaçkını havası yaratan saçlarım eve müthiş bir uyum sağlıyordu. Dün

geceden kalan yarım pasta sehpanın üstündeydi. Ve hâlâ ağız sulandırıcı görünüyordu. Üşenmeyip, sehpadan pastayı alıp, elimle yemeye başladım.

Mutfağa kim gider ki? Bir çatal için?

Kanallardan birinde eski bir dizinin izlediğim herhangi bölümü vardı yine. Onu da pastalı ellerimle kumandadan değiştiremeyeceğim için 'salla gitsin' hesabı boş gözlerle oyuncuları takip ediyordum. Birkaç yakışıklının dâhil olmasıyla ortam hareketlenmişti.

Analar neler doğuruyor be!

Yarım kalan pastayı tamamen mideme indirdikten sonra ellerimdeki artığı temizlemek için ıslak mendil kutusunu aldım yan sehpadan. Her şey elimin altındaydı. E, yılların ev sakiniydim. O kadar olsun değil ama?

Ellerimi temizleme işim bitince aynı ıslak mendille ağzımı da sildim. Ziyan mı etseydim mendili? İşim bitince yanımda duran cep telefonumu açıp, annemin adını girip hesabında dolanmaya başladım. Gerçekten iki bin kişinin üstünde takipçisi vardı. Dün bin civarı demişti oysaki. Demek ki artmıştı. Benimse yüzlü bir şeylerdi. Hatun yememiş içmemiş takipçi kasmıştı! Asıl amacım olan resimlere bakmaya başladım.

Attığı resimlerin hepsi ben ve Baha'dan oluşuyordu. Ya da yaptığı pastaların, çöreklerin afili resimleri vardı. Hayır, bize düz tabakta şekilsiz şeyler yediriyordu.

Dün çektiği o resimleri de es geçtim. Zira bakarsam memnun olmayacağım şeyler okuyabilirdim.

Baha'nın leprikon kostümlü resmini açtığımda resmen olay yaratmıştı. Herkes altına 'cüce beyzbol oynuyor' şeklinde emsalsiz yorumlar atmıştı. Ama içlerinde gerçekten çok komik olanlar da vardı.

'Sopanın boyu senden uzun :D'

'Dikkat et altınlar çalınmasın xD'

'Yumurtaya can veren Rabbim, cücenin eline sopa da vermişsin çok mu :D'

'Vitaminsiz kalmış yavrucak :(' (Bunu yazan annemin gün arkadaşıydı. Resminden tanımıştım.)

'Dört yapraklı yoncan olayım tak beni :D'

'Hanimiş de hanimiş İrlandalımız... Oynar mıymış sopayla :))'

'Baha, lan! Cüce mi oldun lan? :D' (Ooo... Baha'nın arkadaşları da görmüş!)

'Boyuna bakmayın İrlandalı o önce deşer sonra ...' (Küfürlü de olsa bu cümle beni feci güldürmüştü.)

'Öyle demeyin! O büyüyünce benimle evlenecek :D'

'Sana ne benim boyumdan sana ne -_- :D'

Hem gülüyor, hem yorumları okuyordum. Baha'nın bu yorumları okuyunca ifadesinin ne olacağını merak ediyordum. Daha böyle bir yığın yorum vardı ve hepsi birbirinden komikti.

Sabah kahvaltısı, Baha'nın mutluluğuna karıştırdığı hüznün burukluğuyla geçmişti. Evet, resmi görmüştü ve evde terör estirmişti cücelerin padişahı! Neymiş efendim hoşlandığı kızlar görürmüş, neymiş efendim bu sene sekizinci sınıfmış da olmayan havasını söndürürlermiş. Haliyle saç baş kavga etmiştik. Annem de gürültümüze dayanamayıp, kahvaltı hazırlamaya ara vererek sabah sabah terlik şov yapmıştı. Kolumda namertçe fırlattığı terlik yüzünden kızarma meydana gelmişti. Baha'nın da bacağında... Ama olsundu, değerdi.

Annemin yoğun isteği üzerine birer köpüklü Türk kahvesi yapmış, höpürdeterek koltukta içiyorduk. Baha'nın yüzü hâlâ sirke satıyordu.

"Takipçi sayım artmış oğluşum. Üzülme bak işe yaradı hiç değilse." Annem kahvesinden mutluca bir yudum aldı. Hem sabah sinirini atmıştı, hem de ciddi anlamda takipçi sayısının artmasına seviniyordu. "Rüya, sen de höpürdetme şunu! Misafir içinde de yapıyorsun diye artık sana kahve yapmıyorum farkındaysan."

İnadına höpürdeterek içmeye başladım bu sefer.

"Ay, hâlâ yapıyor! Neyse... Melahat, takipçilerimi görünce kuduracak!" Umarım ilerde küçük Hayal olmazdım. Yani karşım-

da oturan kot pantolonunun üzerine salaş beyaz gömlek giymiş, saçları fönlü hoş kadının böyle fettanlıklar peşinde olduğunu bilmesem, 'hadi be' derdim.

Baha kahvesini içmeyi bırakıp, bana hiç de samimi olayan bir bakış attı. "Kahven de aynı senin gibi olmuş. Berbat, tatsız, tuzsuz, nalet..."

"O bir kere 'nalet' değil, lanet. İkincisi de sana, içme, demiştim. Git süt falan iç güdük Necmi!"

Baha bana kahve içmekten kararmış diliyle dil çıkardı. Dişlerinin üstünde telve vardı!

"Ağzının içinde kaka varmış gibi!" Baha, bir anda ağzını kapayıp öylece kaldı.

Sen kimsin cüce?

"Senin yüzünde de kaka varmış gibi n'aber?" Yine de pes etmiyordu.

"Boyun kadar konuş," diyerek işaret ve başparmağımın arasında küçük bir aralık açtım. "Bu kadar boyun var, türlü türlü huyun var."

"Tipsiz, göbeği kelek karpuz!"

"Cüce Baha! Hadi! Hadi bir şirinle de görelim!"

"Salak."

"Güdük."

Annemin çirkef sesiyle ikimiz de durduk. "Ay! Susun be! Şurada keyif yapamaya..." Annemi de çalan süslü telefonu susturmuştu. Taşlı kılıfın gölgesinde kalan ve kendinden daha akıllı olan telefonunu eline aldı. "Şştt... Susun bakayım! Afife arıyor. Allah'ıma, kitabıma gıkınız çıksın terliği yüzünüze numarası çıkacak şekilde atarım!"

Bu tehtide saygıyla başımı eğip, ağzıma fermuar çekermiş gibi yaptım. Aynı şekilde Baha da sessiz olacağını belli eden bir şekilde başını salladı.

"Ha, şöyle." Annem, telefonu tuhaf bir ses tonuyla cevapladı. Sanki on yerinden kırılacak gibiydi! "Alo... Ay, iyiyim şekerim... Rüya, enfes bir kahve yaptı ısrarla 'illa ben yapayım güzel annem'

diyerek de onu içiyorduk sohbet ederek... Vallahi mi? Biz de seni andık kuşum!" Bir kahkaha patlattı. Sanki biraz abartılı gibiydi ama. "Bu akşam mı? Sanırım müsaitiz. Çok istiyorsun demek... Tamam, ben bir bakayım planımız yoksa seni arar gelip gelemeyeceğimizi söylerim şekerim... Sana da bay! Öptüm!" Sahte bir öpücük sesiyle telefonu kapattı.

"Afife bu akşam bizi yemeğe çağırıyor, Rüya!" Aslında gitmek gibi bir fikrim yoktu malum oğlundan dolayı, fakat yemek fikrinin cazibesi beni ele geçirmişti.

"Gidecek miyiz anne?" Benim yerime Baha'nın sorması işime gelmişti.

"Tabii gideceğiz oğluşum!"

"Anne madem gideceğiz, neden kadına müsaitsek geliriz dedin?" dedim gözlerimi devirerek.

"Salak bu Baha! Vallahi salak oğluşum!"

"Biliyorum anne!" Baha annemle yumruk tokuştururken bana gülüyordu.

"E, kızım. Ben sana demedim mi 'bunlar sosyetik' diye, hı? Ağırdan satıyorum ki, bizi hafife almasın, Afife. Damadım mevzu bahis."

Hiçbir şey demedim. O da bir on dakika sonra Afife Teyzeyi arayıp, gideceğimizi söyledi. Ardından babamı da arayıp, bilgilendirdi. Acar Eastwood, aşığının bir dediğini iki etmediği için Afife ile sözleştiği saate kadar hazırlanmamızı, iş çıkışı gideceğimizi temin ederek yılan gözlü Hayal'i tatmin etmişti.

Bu akşam o kahrolası çocukla tanışacaktım. Umarım gittiğimizde evde falan olmazdı da rahat bir yemek yerdim. Sünnetinde gördüğü tipsizle değil evlenmek aynı masayı bile paylaşmak istemiyordum ki!

Ah, yakışıklı ucube prensim... Neredesin?

9. BÖLÜM

Hepsi Senin Mi?

"Rüya, git değiştir üstünü! Ay, şortla mı gideceksin damadımın yanına?" Annem yüzüne boca ettiği allık ve pudra deryasına boğulduğu için kendini güzel zannediyordu. Bende ise türlü çeşit kusur buluyordu.

Oysaki ben kusursuzdum.

"Bu şort değil tamam mı? Buna bermuda diyoruz!" Evet, üzerime şorttan az hallice gök mavisi bir bermuda giymiş, üzerine sarı kalın askılı bir bluz uydurmuştum. Uzun, tahta boncuklu bir kolyeyi de takmıştım.

Bence gayet hoş olmuştum.

"Sen sırf beğenilmemek için böyle yapıyorsun! Ama görürsün o çocuğa dibin düşecek ben de sana yardım etmeyeceğim!" Annem söylene söylene dışarı çıkmıştı.

Terbiyesiz kadın!

Uzun açık kahve saçlarımı bir güzel tarayıp, ucunda çiçekler olan bir tokayla tepemde toplayıp, topuz yaptım. Çiçekler yukarı baktığı için çok güzel durmuştu. İlkokul birinci sınıfa başladığımdan beri bu topuz en büyük hobimdi. Süslü tokalar da eklenince pek tatlı oluyordu.

Biz evde ayakkabılarıyla gezen mikrop delisi insanlar olmadığımızdan mor naylon terliklerimle aşağı kata şıppıdı şıppıdı indim. Elimi kolumu sallaya sallaya da annemin tam karşısında kalan ponçik koltuğuma çöreklendim.

"Ha, yani böyle geleceksin?" Sinirden giydiği krem rengi dan-

telli elbisenin eteğini düzeltip, duruyordu. "Yok, o çocuk senin suratına bakmaz! Bir de saçını balerin topuzu yapmış!"

İstemsizce elim topuzuma gitti. "Nesi varmış be topuzumun? Bakmazsa bakmasın! Ben de ona kaldım hah!" dedikten sonra topuzum bozulmasın diye elimi yavaşça kucağıma koydum.

"Zaten ben diyeceğim; alık bu oğlum, bakma güzelliğine, diyeceğim!" Yine ellerini bacaklarına vurup, günlük ağıtını yakmaya başladı. "Ay, ben nerelere gideyim? Koca kız kendini yapmış bebek!"

Bir de başını iki yana sallaması yok muydu? Bence kendini görse bir kenarda intihar ederdi.

"Anne saçmalıyorsun ama! Her zaman giydiğim şeyler. Büyütme bu kadar." Havaya kaldırdığım elimin tırnaklarını kontrol ediyordum.

Yan gözle de annemi.

Ağıt yakmayı bırakıp, yine çemkirmeye başladı. "Damadım seni beğenmeyecek! Tipe bak! Bari azıcık makyaj yapsaydın!"

"Dur, haklısın." Cebime sıkıştırdığım telefondan 'leprikon'u çaldırmaya başladım.

"Alo, abla." Cüce işe yarıyordu bazen.

"Baha giyindin mi?" deyince beni pürdikkat dinleyen anneme sırıttım.

"Giyindim. N'oldu?"

"Şimdi odandan çık."

"Of, tamam." Kapısının açılıp, kapanma sesi geldi. "Ee..."

"Benim odama gir." Yine kapı sesi geldi. "Girdin mi"

"Girdim!"

"Bağırma bana cüce! Şimdi makyaj masama git."

"Tamam, makyaj masasının önündeyim. Söyle artık!"

"Kırmızı bir dudak nemlendiricisi var. Eline al onu."

"Aldım," hâlâ ofluyordu.

"Bak saniye tutuyorum. Eğer ona kadar saydığımda gelirsen. Sana sürpriz var." deyip, telefonu kapattım.

Annem gözlerini kocaman büyürken söylendi. "Sana inanamıyorum Rüya!"

Annemi takmayıp, saniyeleri saymaya başladım. "Bir... İki... Üç... Dört... Beş... Altı... Ye-" Yedi dememe kalmadan paldır küldür merdivenlerden inen bacak fakiri Baha önüme atıldı.

"Hani? Geldim. Sürpriz hani?"

"Önce emaneti uzat, leprikon." Eliyle çilekli nemlendiricimi uzattı. Ben de vakit kaybetmeden aldım.

"Eee... Hani sürpriz?" Baha yorgun bir şekilde kendini ponçiğin üzerine attı.

"Kalk oğlum! Ponçiğe poponu nasıl koyarsın?" diyerek omzundan ittirdim.

"Bana ne ya!"

Boş verip çilekli nemlendiriciyi dudağıma sürüp, iyice yedirdim. Bunu yaparken dudaklarım şekilden şekle giriyordu.

"Kızım çocuk sürprizini soruyor. Söylesen de öğrensek." Annem hınzırca gülümseyip, üzerimi gösterdi.

Rujdan kaygan olan dudaklarımı öne doğru uzatıp, 'ne var?' dercesine oynattım.

"Baha, anneciğim, ablan üzerine geçen hafta aldığım hani o pembe çiçekli elbiseyi giysin ben sana gösteririm sürprizini."

Ay, o bir karış elbiseyi giymem ben!

"Baha, sürpriz falan yok. Ama ponçiğe iki gün oturabilirsin. Anlaştık mı?"

Yeşil gözlü leprikon önce gözlerini kıssa da başını salladı. "İki değil, üç gün otururum. Ona göre!"

"Yuh be! İyi, tamam.'" Elimi uzatıp, tokalaştık.

"Rüya, git o elbiseyi giy!" diyen annem hâlâ vazgeçmemişti.

"Bana ne! Bana ne! Benim değil mi? Giymeyeceğim!"

• • •

Annem daha önce defalarca gittiği için Afife'lerin evinin adresini çok net biliyordu.

Uzun ağaçlık bir yolun ardından dev gibi demir bir kapının otomatik olarak açılmasını hayretler içerisinde izliyordum. Demir kapı bizim ev kadardı. Bir kaç görevli de Afife Teyzeyi

arayıp, geldiğimizi bildirdiğinde, babam büyük malikâneye doğru arabayı sürmeye devam etti.

"Hayal."

"Efendim kociş?"

"Tamam, bizim durumumuz iyi, görmemiş biri de değiliz lakin Afife'ler para mı şey ediyor acaba? Ev, ev değil saray yavrusu." Babam direksiyonu malikânenin önüne doğru çevirip, yavaşladı.

Araba durduğunda tam inecekken annem yine olaya el koydu. "Sakın görgüsüz gibi davranmayın. Yoksa evde başınıza gelen hiç bir şeyden sorumlu olmam! Acar sen de o ağzını kapa! Ev işte! Büyütme!"

"Anne yalnız ev deyince alınır saray yavrusu."

Gülmemi, bana doğru dönmüş annemin ekşimiş suratı böldü. "Sana zaten ayarım malum sebeplerden. Sesini çıkarırsan terliği milletin içinde yersin."

"İyi de terliğin yok ki." Baha'nın esprisine babam ve ben de gülerken annem kahverengi gözlerini belerte belerte bize baktı.

Tek tek...

"Sus sen! Bulurum ben terlik hiç yorma o fındık beynini oğluşum." Annem bir hışımla arabanın kapısını açtı ve indi.

"Çocuklar anneniz gergin, usturuplu durun." Babam tam kapısını açmış inecekken bana döndü. "Farkında mısın Rüya? Seninle yirmi üç yıldır aynı konuşmayı yapıyorum. İlginç..." diyerek indi.

• • •

Afife Teyzenin kapısının önünde mirket aşiret gibi dizilip, zile basan annemin nahoş gülümsemesine eşlik ediyorduk.

Hepimizin yüzünde tuhaf bir sırıtma vardı.

Büyük, oymalı, koyu, ceviz ağacından olduğu belli olan kapı açıldı ve bizi bir hizmetçi karşıladı. Ama ne hizmetçi! Babam bile gözlerini dikmiş sarışının dibi olan benim yaşlarımdaki kıza bakakalmıştı.

"Hoşgeldınız." Vay kız Rus çıktı iyi mi? "Hanımım da sızları

bekliyordu içerıda." Kenara çekilip, bize eliyle salonu gösterdi.

Sanki göstermese bulamayacaktık. Bol 'r' li kızın eteği bir karıştı. Ama bacakları çok düzgündü. Bence bu evin oğlu bu kızla evlensin. Düğünlerinde bilezik takmayan ne olsun!

Beyaz ve siyahın zen ruhunu yansıtan estetiği vardı girişte. Sanki modern ama bir o kadar da eskiydi. Neredeyse taşları başımıza değecek olan avizenin altından geçerken korkmadım değil.

Bence deprem olsa insanın başını koparırdı bu katil ruhlu avize!

Arkamızdan kapanan kapının sesiyle annemle babamı takibe devam ediyorduk Baha'yla. Nedense bir çekingenlik gelivermişti üzerime. Kendimi rahat hissetmiyordum. Zaten evden çok çıkmamamın sebeplerinden biri buydu.

Ben biraz asosyaldim.

Salona yaklaştığımızı içeriden gelen kadın ve erkek kahkahasıyla anlamıştım.

Afife Teyze'nin, "Saygın, sonunda geldiler işte!" diyerek şakımasıyla oldukça yakışıklı esmer bir adamın bize ışıldayan gözlerle bakması bir oldu.

Büyük salon neredeyse ağzımı açık bırakacaktı. Yerler siyah mermerin asaletiyle kendine hayran bırakıyordu. Bembeyaz mobilyalara uydurulmuş, yarı siyah yarı beyaz koltuklarla mükemmeldi!

"Hoşgeldiniz azizim!" Saçlarında hafif kırlar olan adam babama yaklaşıp, dostça sarıldı. Afife Teyze de aynı şekilde anneme sarıldı fakat onunkine öpücükler de eşlik ediyordu.

"Ah, bu güzel hanımefendi de kim?" Esmer adamın kehribar rengi gözleri beni bulunca ürkekçe elimi uzattım.

"Ben Rüya, efendim. Memnun oldum." Adam elimi tutup, beni kendine çekerek sıkıca sarılınca neredeyse şoka girmiştim. Böyle bir tepkiyi beklemiyordum.

Uzun boylu ve iri bir adamdı. Sarıldığında kemiklerimin kırılmış olma ihtimali vardı.

"Ah, pek güzelmiş bu cimcime!"

Cimcime ne ya, diyecektim, ama sustum.

"Değil mi Saygın? Pek tatlı bir şey." Afife Teyze beni Hulk'ın kollarından çekip, ondan da sıkı sarıldı. "Bir kere gördüm ama nasıl alıştım bilemezsin, Rüya!"

İpek bluzunun dokusu ve pahalı parfümünün kokusu bana pek uyan şeyler değildi. Zaten parfümünün pahalı olduğunu evin şatafatından çıkarmıştım. Yoksa parfüm markasından pek anlamazdım. Geri çekilip, yüzüme baktı. "Makyajsız bile fıstık gibi!"

Bir daha sarıldı. Ahtapot Afife.

"Dur, ben de bakayım!" Deli dev Saygın Beyefendi beni tekrar çekip, yüzüme baktı.

Pinpon topu gibiydim. Bir ona, bir buna...

"Çok güzel bir kız! Ay, bunu bize alalım Afife!"

Al beni Saygın Amca! Eve al beni Afife Teyze! Zaten bir odada kayboluverirdim!

"Ben kızımı kimseciklere vermem." diyen babam kolumdan tutup, kendi kanatları altına aldı. Bu hareketi daha da gülüşmelerine neden oldu.

"Biz talibiz vallahi Acar Bey." Babam biraz gerilse de pek bir şey dememişti.

Talipmişler. Kedi yavrusu muyum ben ayol.

• • •

Muazzam hoş geldin merasiminin ardından rahat koltuklara oturup, koyu bir sohbet açmışlardı. Bana laf geldiği müddetçe cevaplıyordum. Sonuçta benim evim değildi. Kendim gibi olamıyordum.

Onların kaybıydı.

Annem bana bir bakış atıp, sırıttı. "Oğlun nasıl Afifeciğim?"

"İyi çok şükür. Sabah acil toplantısı vardı erkenden gitti. Sanırım bütün gün Saygın yüzünden koşuşturmuş."

"Aa... Yazık çocuğa ayol. Hâlâ işte mi?"

Afife gülerek konuştu. "Yok kız! Öğlen geldi işten. Yorgun olduğu için odasına çıktı. Yemeğe kadar uyuyacağım dedi."

Annemin koyverdiği rahatlama nefesini ben karşı koltuktan duymuştum. "Aman dinlensin. Yemeğe inmese de olur."

Yalancı Hayal! Bal gibi de benimle görüştürmek için fırsat kolluyorsun!

"Olur mu öyle şey? Çok ayıp vallahi!" Afife Teyze elini annemin dizine koydu. "Haydi gel kış bahçesine çıkalım. Yemek hazır olana kadar birer kahve içer, dedikodu yaparız şekerim!"

"Hayır demem şekerim!"

"Saygın siz de dolaşın biraz ayol. Her şeyi ben mi diyeceğim?" Annemle Afife ayaklanıp, nereye vardığını bilmediğim girişe yürüyerek gözden kaybolmuşlardı.

"Acar, biz de dolaşalım bari. Temiz hava alırız. Tam Baha'lık bir bahçemiz var."

"Cidden mi?" diyen görgüsüz leprikonun gözleri ışıldamıştı. "Olur azizim! Haydi gidelim." Bunu babam demeliydi ama Baha demişti.

Babam gülerek, "Baha zaten dünden razı. Biraz tur atsak fena olmaz Saygın." dedi.

Bunlar artık kanka da olurdu. İş resmiyetten çıkmıştı.

"Rüya, sen de gelmek ister misin?" Babamla Baha bana dönüp bakmamıştı bile.

"Sağolun efendim ben böyle iyiyim."

"Haklısın sen de, erkek muhabbeti çekilmez şimdi. İstersen benim haytayı uyandırsınlar yalnız kalmazsın."

Ay, o kalsın öylece. Belki uykusunda boğulur.

"Hiç gerek yok. Ben çok rahatım böyle." Gülümseyerek, 'artık git be adam' diye dua ediyordum.

"Tamam prenses. Ne istersen söyle Natalia, getirir."

"Peki efendim."

"Efendim yok kız! Saygın Amca. De bakayım," Babam 'de artık' bakışı atıyordu.

"Peki Saygın Amca." Dev adam gelip, yanağımı koparırcasına bir makas aldı.

"Ha şöyle, şeker şey..." Bu lafı deyince aklıma biri gelmişti.

Onlar gidince bu kadar yalnız kalacağımı tahmin etmezdim. Havanın kararmasına daha vardı ama yemek saatine kadar vakit geçmeyeceğe benziyordu.

• • •

Afife Teyzenin Muhteşem Yüzyıl'ı aratmayan salonunda, yaklaşık bir saattir tek başıma kaldığım için sıkım sıkılıyor ama gene de oturuyordum. Süslü, siyah ve beyaz renkli koltukları, ponçik beni affetsin, pek rahattı.

Oturan yerlerim, bu yumuşak koltuğa resmen ilan-ı aşk ediyordu.

Dirseğimi dizime dayayıp, başımı elime yaslayarak İran halısının karmaşık desenlerinin arasına sıkışmış; kırmızı, keçiye benzer şeklin neyle tamamlanacağını görmeye çalışıyordum. Çabalarım sonuçsuz kalınca, başımı salonun içinden yukarı doğru kıvrımlı bir şekilde uzanan merdivene çevirdim. Merdiven bile güzeldi. Siyah mermer pırıl pırıl parlıyordu.

Ev, fazla güzeldi.

Ve fakat, merdivenlerden inen daha da güzel bir şey vardı. Nefesimi tutmuş, kolunu siyah tişörtünden geçirip, giymeye çalışan 'yürüyen kası' gözlerimi kırpmadan izliyordum.

Ne taştı ama!

Henüz tişörtünü başından geçirememiş olsa da kasları yeterdi.

Yüz görümlüğü istese, cepte beş kuruş yoktu kızlar!

Önünü görmese de merdiven basamaklarından bir ceylan gibi ustaca, seke seke iniyordu. Mermer gibi siyah olan kotunun bittiği yerde başka bir kas, karnının başladığı üst kısmında ise bambaşka baklavalar vardı. Ve o beyaz spor ayakkabılar bile uyum içindeydi.

Kaslı Moda İkonu!

Son basamakta tişörtünü tamamen giymiş olmasına sevinecekken yüzü beynimde şimşekler çaktırıverdi.

Ağzımdan çıkan kelimelere mukayyet olamadan dökülüvermişti dilimden! "Hepsi senin mi?"

Keşke demeseydim zira tişörtün içinden, pamuk şekerime göz dikmiş ucube pisliğin çıkacağını tahmin edememiştim. Nasıl edeyim?

Hem ben ne boş boğazlıydım be!

Beni duymuş olmalı ki kehribar rengi gözlerini üstüme dikti. Yavaş adımlarla yürüyüp, karşımdaki tekli koltuğa oturdu. "Bak sen şu işe... Seni gökte ararken yerde buldum. Hırsız!"

Ha?

"Sensin be hırsız! Ucube!"

Aslında arka fonumda Tarkan'ın Oynama Şıkıdım Şıkıdım şarkısının 'hepsi senin mi?' bölümü çalıyordu.

"Ucube mi? Az önce neredeyse gözlerinle yiyordun beni... Laf bile attın yahu..."

"Yok öyle bir şey! Şarkı söylüyordum ben!"

"Hangi şarkıymış o sübliminal mesajlı?"

"Oynama şıkıdım!"

Biraz bozulsa da hınzır hınzır gülümsedi. "Şarkını sevdim. Çok seksi," Ardından rahatça arkasına yaslanıp, diliyle dolgun dudaklarını ıslattı. "Dokunmak ister misin?"

İçimdeki deli Rüya 'evet' diye haykırıyordu. Ama ben salağa yattım. Başımı omzuma yatırıp, ona baktım. "Neye?" derken saf kız numarası çekiyordum.

"Az önce kesip, biçtiğin kaslarıma tabi ki küçük pamuk şeker hırsızı."

Başımı kaldırdıktan sonra dilimi çıkardım. "Kalmadım senin kaslarına. Hem herkeste var onlardan!"

Şimdi çarpılacaktım! Ben daha böyle gerçek kası ilk defa görmüştüm. Canlı yayının tadı da bir başka oluyormuş be!

"Güldürme beni! Nerede herkeste varmış? Sen ancak dizilerde görürsün kası." Gözlerini kısarken koltuktan öne doğru kaykılıp, siyah tişörtünün ucunu tuttu. "Açayım mı?"

Allah'ım sen beni neyle sınıyorsun ya?

"Sapık mısın be! Açayım mıymış? Sen beni tanımazsın oğlum! Ağzını yamulturum senin embesil!" İşaret parmağımı sallaya sallaya hararetle devam ettim. "Sendeki kas sünger Bob'ta da var!"

Gözünü kırparken söylediklerimi dinlemediğini belli etti. "Açayım mı?"

"Aç lan!"

Gaza gelip, onun istediği cevabı verdiğim ana lanet olsun!

"Avucunu yalarsın!" diyerek oturuşunu düzeltti. "Ama sana özel bir gösteri yaparım. Tabi boşta ve Dünya'da sen hariç dişi kalmadığında." Dudaklarını büzüp, bir öpücük yolladı. "Bak bir şansın varmış."

"Sana kalmadım ben ucube!"

"Bak bana ikide bir ucube deyip duruyorsun zaten! Attırma benim kafamı!"

"Atsa ne olur lan!"

"Lanlı lunlu konuşma benimle kızım!"

İnadına bir daha 'lan" derken koltuğundan kalkıp, üzerime yürümeye başladı.

"Desene bir daha sıkıyorsa!"

"Lan! Lan! Lan! Ne olacak-" Kollarını koltuğa dayayıp, yüzüme eğildi.

"Desene..." Nefesini üflemeye başladı. Bu Ağustos sıcağında nefesi oldukça serindi. "Bir daha... Yiyorsa..." Fısıltı halindeki sesi yutkunmama neden oluyordu. Boğazımdan gelen o ürkünç sesi duyunca sersem sersem gülümsedi.

Tiz bir sesle dikkatimiz hızla dağıtıldı.

"Göktürk!" Afife Teyzeyi görebilmek için ikimiz de aynı anda başımızı hol tarafına çevirdik.

Afife'nin yanında duran annemin yüzünde şaşırmış bir ifade vardı. "Rüya!" diye bağırdığında utançla gözlerimi üstüme eğilmiş ucubeye çevirdim.

Adının Göktürk olduğunu öğrendiğim kaslı moda ikonuyla bakışlarımız tekrar kesiştiğinde aynı şeyi düşündüğümüze dair belirtiler yüzlerimize yansımıştı bir ayna gibi.

Yandı gülüm keten helva!

Yine bastı yaş tahtaya yeşil gözlü Rüya!

10. BÖLÜM

Dokunmak Serbest

Kaslı moda ikonuyla el ele göz göze bir an yaşıyorduk diyemeyeceğim zira annem ve Afife Teyzeye kal gelmişti.

"Anne, dedim ya, tanışalım diye yanına gidiyordum ayağım halıya takıldı." diyen kaslı moda ikonu on dakikadır kendini aklamaya çalışıyordu. Zira kendileri annelerin bağırtısı üzerine tırsmış, üzerimden çekilmişti. Şimdi ise sorgudaydık. Ve rezilliğin bini bin paraydı.

"Bak kıza yürümüyordun değil mi? Vallahi keserim fazlalığını Göktürk!"

Fazlalık derken? Ağzımda çıkmaya çalışan asi kıkırtıları zor tutuyordum.

"Anne düzgün konuşsana!" Göktürk yüzünü asıp bana çevirdi. "Kızın yanında ayıp oluyor ama!"

"Annelerde ayıp olmaz!" Afife Teyze benim annem olsaydı keşke. Hayal Hanım Göktürk beni şakkadanak öpse 'bir daha öp evladım, torun da yapın' derdi.

"Anne sen de ayıp yok da bende var!"

Benim bildiğim tıpta ayıp olmazdı. Demek yanlış bilinen bir şehir efsanesiymiş.

"Bak görüyor musun nasıl rezil etti beni kızlık arkadaşıma! Hayal çok özür dileriz Rüya'ya asılmış iki dakikada!" Afife Teyze oturduğu koltukta annem gibi deviniyordu. Kadının içine ne kaçmıştı bilmiyordum ama benim tanıdığım Afife bu değildi!

Ya da gerçek yüzü ortaya çıkıyordu.

"Yok, yok Afife Teyze! Ne asılması? Ayağı şey olunca şey etti. Yani şey edilecek bir şey yok."

Hay benim dilimi şeyler şeylesin!

"Bak kız konuşamıyor bile! Ne yaptın oğlum? Bak söyle de kız hamile hamile gelinlik giymesin!"

Anam anam diyeyim ben sana Afife! Namusumu beş paralık ettin çatlak Afife!

"Anne sen kafayı mı yedin? Kızın üstünde yaprak oynamamış ne hamilesi? Ayıp oluyor bak!"

"Rüya, baban duyarsa bittin sen!"

"Anne bak vallahi sokakta ilk gördüğüm adamı eve getiririm damat diye! Bak yaparım! Yok diyoruz bir şey! Çocuğun ayağı kaydı be!"

"Sen beni tehdit mi ediyorsun? Afifeciğim kusura bakma ama bir terlik rica edebilir miyim?"

Terlik demeyin ama! Terlik demeyin!

"Natalie! Natalie!"

Sarı fırtına Natalie, koştura koştura salona girdi. "Efendım Afifa Hanim?" Ellerini önünde bağlayıp saygıyla gülümsedi, Natalie. "Bize bir çift terlik getirir misin? Ama topuklu olsun lütfen tatlım." Afife hain gözlerini üzerimize dikti. "Çok acil güzelim."

Yanımda başı hâlâ bana çevrili halde oturan kaslı moda ikonuna dudaklarımı oynatarak 'biz bittik' dedim.

• • •

Yemeklerimizi ölüm sessizliğinde yiyorduk. Annemle Afife Teyze bize inanmıştı ama terlik şovdan sonra.

Göktürk de ben de kolumuza bacağımıza vurulan terlikler yüzünden utanç içindeydik. İnsan ne olursa olsun terlik yiyormuş arkadaş!

Şirket yöneten de karpuz gibi yatan da yiyordu sonuç olarak.

"Abla karnıyarığı uzatsana." Önümde duran karnıyarık tabağını Baha'ya ittim. Dünyayı yemişti ama hâlâ doymamıştı.

"Yavaş ye lepri- aman Bahacığım." Annemin kızgın gözleri sayesinde leprikon demeye dilim varmamıştı.

"Yesin yesin aslan parçası o!" Saygın Amca, Baha'yla yarışır şekilde yemek yiyordu. Biz de kasım kasım kasılmıştık buraya gelirken. Samimi ve içten insanlardı aslında.

Pardon! Epey samimi, içten ve kaslı insanlardılar.

"Çok güzel olmuş yemekler Afife Teyze." Baha salçaya bulanmış ağzıyla tebessüm ediyordu.

Bir daha baktım yüzüne, çok çirkin bir çocuktu ya! Tipsiz...

"Afiyet olsun Bahacığım! Ne kadar istersen yiyebilirsin! Senin de evin sayılır,"

Bu lafı duyan Baha, yıllarca Afife Teyzelerde kalabilecek arsızlığa sahipti.

"Sahi mi?" Ağzına pilavı sokuşturan Baha'nın gözlerinden pirinç şeklinde kalpler fışkırıyordu.

"Sahiden Bahacığım. Yabancı mıyız biz ayol?" Afife Teyze ve annem kahkaha atarken, babamla Saygın Amca'da yumruk tokuşturuyordu. Herkes mutluydu. Baha yemeklerine gömülmüş, aşk yaşıyordu.

Göktürk ise bana öldürecekmiş gibi bakıyordu. Ona dil çıkardım, nanik bile yaptım hatta. Sanki ben dedim üstüme eğil diye, sapık gibi!

Aslında tişörtsüz eğilse daha iyi olurdu. Yediğim azar ve terliğe değerdi. Hayır, benim kasım olsa sevap için açardım.

Cimri Göktürk!

Yaptığım hareketlere karşılık yüzünü buruşturdu. Omzumu silkip tabağımda bana öpücük yollayan köfteye çatalımla serenat yaptım. Yemekler gerçekten güzeldi.

Göktürk olmasa ben bile kalırdım bu evde.

Ya da her halükarda kalırdım. Çocuğun bir gideri vardı.

Kası vardı be!

• • •

Yemeklerimizi yedikten sonra tekrar salona geçmiştik. Herkes koyu bir muhabbetin içine dalmıştı. Arada annem bana gülümseyerek bakıyordu.

Bir alamet geliyordu ama hayırlısı.

Yemekten sonra Göktürk ortadan kaybolmuştu. Sanırım biz-den sıkılmıştı.

Daha kas bakacaktık halbuki!

Afife Teyze bana bir göz gezdirip yanına gelmemi işaret etti. Ama emin olamadığım için arkama baktım. Belki bana değildi...

İki-üç yıl önce markete giderken genç yakışıklı bir çocuk el sallıyordu. Ben de bana sallıyordur diye deli kız gibi elim dahil her yerimi sallamıştım. Böyle bildiğiniz karşı kaldırımdan hava-ya zıplıyordum. Meğerse çocuğun kız arkadaşı arkamdaymış, kız onun yanına gidince anlamıştım.

Hayır, yani insan bana da el bir sallar. O kadar efor sarf etmi-şiz, vicdansız!

Arkamda kimsenin olmadığına emin olunca kalkıp yanına gittim.

"Hayatım, sıkılmadın değil mi?"

Bu soru için mi kalkmıştım o rahat ötesi ponçiğin rakibi olan koltuktan?

Ben bir iş yapmadığım sürece mutluydum. O yüzden keyifle cevapladım."Yok, sıkılmadım."

Afife Teyze şaşırmışa benziyordu. "Hiç mi?"

"Hiç." diyerek kaşlarımı kaldırdım. Mutfağı topla deseydi hasta rolü bile yapardım. Ama oturuyorsam sorun yoktu benim açımdan.

"Afifeciğim niye soruyorsun?" diyen annem olayı kontrolü altına almaya çalışıyordu.

"Sıkıldıysa Göktürk'ün odasına çıksın diyecektim. Eğlenirler-di beraber."

Afife'nin saplantılı kafasında neler dönüyordu bilmiyordum ama beni oğlunun odasına atacaktı manyak kadın! Nasıl eğlene-ceğimizi merak ediyordum. Bir tek fesat düşünen ben değildim herhalde!

"Sıkılmıştır o, Afife. Diyemiyordur..." Anneme ağzım beş karış açık bakıyordum. Hem ayakta kalmıştım, hem de ana olacak iş-birlikçiler resmen beni kaslı moda ikonunun gizli dünyasına yol-

lamaya çalışıyorlardı. İnsanın başına her şey gelebilir bu devirde.

"Aa! Çık kızım oğluşumun odasına! Çok eğlencelidir o!" Göz kırpıp devam etti. "Hiç sıkılmaz canınız bebişkom!"

"Çık, çık odasına Rüya. Afife Teyzen haklı eğlenirsiniz beraber."

İki manyak hatun babam duymasın diye beni diplerine çağırmış, akılları sıra bir aşk başlatmaya mı çalışıyorlardı?

"Ben sarma yemeden odaya çıkmam ki anne!" Sesimi yükselterek konuşuyordum. "Sarma var mı Göktürk'ün odasında?"

"Kimin odasında sarma varmış?" Saygın Amca karnını okşayıp Afife Teyzeye seslendi. "Sarma mı sardın bebişim?"

"Yok, aşkısı ne sarması? Aramızda konuşuyoruz."

"Hayal, sen de sarma saracaktın nerede kaldı o sarma?" Babamı da konuya dahil etmenin gururunu taşıyordum.

"Saracağım hayatım saracağım. Bir eve gidelim sarma da saracağım, Rüya'yı da saracağım hatta!"

Babamlar aldıkları cevaplarla futbol muhabbetine geri dönmüştü.

"Hay senin sarmana Rüya! Unutmadın değil mi?" dedi annem afallamış bir ifadeyle.

Ben de kaşlarımı kaldırarak sırıttım. "Amnezi miyim ben? Tabi unutmadım anneciğim."

• • •

Natalie önde ben arkada evin üçüncü katındaki uzun siyah beyaz koridorda ilerliyorduk.

"Natalie, daha gelmedik mi şu namussuzun odasına?"

Mavi gözlerini açarak bana dönen sarışın dumur olmuştu. "Beyafendi böyla dediğinizi duymasin küçük hanim."

Natalie'nin konuşması beni güldürürken siyah bir kapının önünde durduk. "Burasi. Ben sizi yalniz bırakayim."

Aslında bu Rus kızı iyi birine benziyordu.

Siyah kapıyı tıklatıp ses gelmesini bekledim ama tık yoktu. Ben de 'ya Bismillah' diyerek Allah ne verdiyse kapıyı açtım. Bir elimi de gözüme siper ettim.

"Bastım ulan seni!"

"Hıı... Bastın bastın. Aptal kız!" Göktürk'ün iğrenç hakaretinden ilham alarak gözlerimi açtım.

Meğer kaslı moda ikonu yuvarlak siyah yatağında son ses televizyon izliyormuş.

Yuvarlak, siyah büyük yatak.

Sonsuz abur cubur.

Büyük ekran HD televizyon.

Evlen benimle, Göktürk!

"Göktürk, bundan sonra sizdeyim!" Uçarcasına yatağına koşup 'puf' diye zıpladım. Kocaman yataktı bir köşesinde yatsam haberi olmazdı.

"Kızım ne yüzsüzsün sen! Cumburlop yatağıma atladın be! Bu güzellik yalnızca benim!" diyerek siyah nevresimli yumuşak yastığını alıp öpücük kondurdu.

"Annen burası senin de evin dedi. Bana ne! Hayallerimdeki oda bu!" Yatağa daha da gömülürken, yan dönüp dirseğime başımı yasladım. "Ne izliyorsun canımcığım?" Gözlerimi büyük televizyona dikerek ne olduğunu anlamaya çalışıyordum.

"Kelly's Heroes. Sen bilmezsin." Ona baktığımda yüzünü ekşittiğini fark ettim.

"Clint Eastwood oynuyor oğlum bu filmde! Ses aç bakayım." Yıllardır her sabah babamla Trt1'de vahşi batı filmleri izlerdik. Zaten ben her şeyi izlerdim. "Adam ne yakışıklıymış ya! Hem Donald Sutherland de oynuyor. Yıldız geçidi bu film."

"Vay, o kadar da aptal değilmişsin." Filme odaklanmıştım ama kaslı moda ikonu kendi kaşınıyordu.

"Senin seviyene inmek zor olsa da deniyorum, Göktürk." Gözlerimi kısıp ona dil çıkardım. "Uzat bakayım şu cipsleri. Misafirim ben ama! Vallahi annneciğine söylerim!"

Aslında ilk tanıdığım insanların yanında gergin olurdum fakat bu aileye alışmıştım. Göktürk'ün kası da vardı. Alışmamam mümkün değildi.

Uzattığı cips paketini elinden kaptım. "Al ye! Duba gibi şiş sonra."

"Kola yok mu kola? Ayran veya meyveli soda da olur. Özellikle narlı varsa tercihimdir."

"Hizmetçin mi var? Kalk da al!" Ayağıyla bana hafif bir tekme attığında bacağını çimdikledim.

"Doğru konuş! Ben misafirim ya!"

"Allah kahretsin!" Filmi durdurup ayağa kalktı. "Bekle getiriyorum," Odasının içinde bulunan kırmızı küçük bir buzdolabının yanına gitti. İçinden çeşit çeşit içecek çıkararak hepsini yatağa koydu. "Ne varsa getirdim. İç hadi..."

• • •

Narlı sodamdan bir yudum alıp tekrar güldüm. "Şu Kelly, hem akıllı hem kurnaz!"

"Ne alakası var? Rol icabı öyle!" Filmi izlemeye başladığımızdan beri Göktürk, Clint Eastwood'a ettiğim her iltifata bir kulp buluyordu.

"Çok güzel rol yapıyor. Yakışıklı adam Allah için," Gözlerimi ona çevirerek tek kaşımı kaldırdım. "Haksız mıyım ama?"

"Ben daha yakışıklıyım. Tek farkımız o Amerikalı, ben Türk. Hollywood çocuğu olsaydım, o meşhur bulvarda benim de yıldızım olurdu."

"Tabi tabi. El izini öperlerdi." Sırıtıp, "Hazımsızlık var mı sen de Göktürk?" dedim. Suratıma far görmüş keklik gibi bakıyordu.

"Ne hazımsızlığı? Nereden çıktı şimdi bu?"

"Ne bileyim ben? Adama bir hakaret etmediğin kaldı. Şu kıskançlığı diyorum hazmet biraz." Elimdeki yeşil soda şişesini uzattım. "İç iyi gelir yiğidim."

"Çek şunu burnumun dibinden! Yiğidimmiş! Manitam var kızım benim! Asılma bana!"

"Ay, sen kimsin be? Manitam dedin ya bundan sonra dünya ahret kardeşimsin."

"Benim dediğim her kelime seksidir. Kaslarımı gördüğünde feleğin şaşmıştı," Kahkahalarını mükemmel şekilde atarken eğlendiği çok belliydi.

"Onlar da kas mı? Ben internette kimleri takip ediyorum ohoo..." Sodamdan bir yudum daha içtim. "Sen onları görsen, göbeğini saklarsın utançtan."

Mesela Zac Efron ve Ian Somerhalder taş gibiydi.

"Onlar sanal, ben gerçeğim hırsız." Gözünü kırpıp pis pis sırttı. "Açayım mı? Misafire özel servis bu,"

İçimdeki mağara kızı yine 'aç!' diye çığırıyordu. Hatta bir an duyduğunu bile sandım.

"Yok, kalsın. İstemez." diyerek burun kıvırdım.

"Cidden mi?" Siyah tişörtünü kaldırıp kaslarını açacağını bilseydim tezahürat yapardım. "Rüya..."

Gözlerimi baklavalardan ayıramıyordum. "Hı?"

"Dokunmak serbest diyecektim."

11. BÖLÜM

Keyif Benim Değil Mi?

Hayatta olmaz, dediklerim olacaksa, ben vardım arkadaş!

Annemin, sünnetinde gördüğü bu kas merkezi insanın aklını başından alacak kadar yakışıklıydı. Tamam, ben de etkilenmiştim. Ama tipe göre karar veren biri de değildim.

Şu an mantıklı düşünmeliydim. Ağaçlar çok güzeldi. Çiçekler çok güzel kokardı. Kuşlar çok güzel öterdi. Televizyon asrın icadıydı. Göktürk'ün kasları müthişti.

Ay, bu yanlış oldu galiba!

Ben hayatımda hiç canlı kas görmemiştim ki! Şimdi elimi uzatsam dokunabilirdim. Hem dokunmak serbest demişti.

"Rüya, kal geldi sana." Göktürk'ün iğnelemesi dahi zoruma gitmiyordu. Lanet olası gurur yüzünden bakışlarımı televizyondaki bitmiş filmin karanlığından geçen isimlere çevirdim.

"Gözüm dalmış. Yoksa bakmazdım," Sinirden kendimi camdan atmak istiyordum. Kasları açıktaydı ve bakamıyordum.

Dıırım... Dıırım... Lanet olsun bu hayata!

"Aa! Utanma! Sen misafirsin. Bak, bak. Çekinme deli kız." Sesinden alay ve kendini beğenmişlik akıyordu. Gerçi bende de öyle kas olsa havamdan geçilmezdi. Laf sokmak yerine kas açardım.

Adam haklıydı kızlar.

"Ya sen niye açıyorsun oranı buranı? Anladık var. Ayıp, ayıp!" Tekrar öfkeyle ona döndüm. Kahretsin ki tişörtü hâlâ açıktı!

"Ben annemin oğluyum bebeğim. Ayıp yok bizde." Kehribar rengi gözlerini çalı çırpı gibi örtmesi gereken kirpikleri öyle dolgun ve uzundu ki adeta onun için yaratılmış gibiydi.

Kızlarda yoktur öyle gür kirpikler!

"Belli. Olsaydı sen böyle olmazdın. Terbiyesiz." Suratına yalandan da olsa tükürüklü bir şekilde 'tüh' yaptım.

Parmağıyla yüzüne fırlamış tükürüğü alarak bana gösterdi. "Sende hiç ayıp yok asıl. Tükürüğe buladın beni pis." Omzumu silkip gözlerimi kıstım.

O ise parmağındaki tükürüğü diline sürdü. "Tükürüğün bile pamuk şeker tadında ama..." diyerek göz kırptı.

"Ay sen ne iğrenç bir şeysin! Tükürüğümü mü yaladın?"

"Ne var ya?" Hafif sinirlense de tekrar sırıttı. "Hoşuna gitti değil mi?"

"Hiç de gitmedi. Midesiz. Tükürük yalanır mı mankafa?" Uzandığım yatakta doğrulup oturdum. "Kız arkadaşının senden çekeceği var. Maşallah pek bir çapkınsın." Gülerek devam ettim. "Benden uzak dur. Vallahi çarparım ağzının ortasına sümsüğü!" Yumruğumu diğer elime vurarak kahkaha attım.

"O, bana güveniyor. Aklına bile gelmez senin gibi birine bakacağım. Ben sana sümüğümü atmam."

"At istersen bir bak ben ne yapıyorum?" diyerek dudaklarımı büzüp yanaklarımı şişirdim.

Keşke sevgilisi olmasaydı!

Aslında ben şu an kendi tükürdüğümü yalıyordum. Annem demişti bu sapığı beğeneceğimi! Geri vitese taksam iyi olacaktı.

"Yanaklarını şişirmeyi bırak, dudaklarını da büzme Rüya!"

"Niye ya?" Bu ikiliyi yapmayı çok severdim. Genelde canım sıkılınca yanak şişirir, dudak büzerdim.

"Çok çirkin oluyorsun. O yüzden yapma." Kehribar gözleri, lunaparkta karşılaştığımızda olduğu gibi bir garipleşmişti. Sanki göz bebeğinin içinde küçük sarı ışıklar oynaşıyordu. Tişörtünü indirip yatak başlığına yaslandı.

"Aman sana ne be salak şey!" Şu küçük kız yüzünden de 'salak şey' deyip duruyordum. Alışkanlık yapmıştı bücür pelikli.

"Bak sormayı unuttum, sen benim odama niye geldin?"

"Merak etme sana bayılmıyorum." Aslında biraz bayılıyordum. "Annen ısrar etti. Eğlendirecekmişsin beni," Afife'nin bu

dediği şey aklıma gelince genişçe gülümsedim. "Annen, 'Göktürk, palyaço gibi çocuktur. Eğlendiriversin seni Rüyacığım' dedi."

"Benim annem öyle şey demez!" Tamam, palyaço gibi dememişti ama eğlendirsin dediği kısım doğruydu.

"Vallahi ben bilmem Göktürk. Odanı bile bilmiyorum. Natalie'yle buraya yolladı. Zaten tehdit ettiler yine." Annemin kulağımı çekip fısıldayışı tüylerimi ürpertiyordu.

'Eğer, Göktürk'ün odasına gitmezsen terliği ağzından sokar münasip yerinden çıkarırım.' Aynen böyle demişti.

"İyice delirdi bu kadın! Seni bana yamamaya çalışıyor!" Kollarını göğsünde bağlayıp bana iğrenilecek bir şeymişim gibi bakmaya başladı.

"Hah! İşte benim annem de seni bana yamamaya çalışıyor. Yoksa ben buraya ölsem gelmezdim." Oflayıp gözlerimi yatakta birleştirdiğim ellerime diktim. "Göktürk saat kaç?"

"Komodinde saat var baksana."

Komodindeki dijital saate baktığımda gözlerim fal taşı gibi açılmıştı. "Oğlum saat on buçuğu geçmiş!"

"Ee..." Göktürk'ün umuru değildi tabi.

"Ya benim dizi vardı. Kaçtı gördün mü?"

"Cips yeyip, soda içip, filmdeki Kelly'e ağzının suyu akıtırken unutmuş olmalısın. Ups..."

"Ups ne ya? Ecnebi misin? İnsan oha, çüş falan der. Ups deyince havalı mı oluyorsun?"

"Ben diyorsam havalıdır yeşil gözlü."

"Hı hı. Görürsem söylerim."

"Sen var ya bu dilinle evde kalırsın. Annen de haklı benim gibi damadı olsun ister yani."

"Göktürk, neyi merak ediyorum biliyor musun?" Elimi çenemin altına koyup gözlerimi kıstım.

"Neyi?" Dudağının kenarını yukarı kaldırıp, cevabımı bekliyordu.

"Egonu neyle besliyorsun? Hani söyle de gelirken kemik falan getireyim. Aç kalmış yavrucak."

"Sen bana köpek mi diyorsun?"

"Hayır. Köpekler çok tatlı hayvancıklar. Senden olsa olsa öküz olur!"

"Bak kızım düzgün konuş! Annemin hatırına bir şey yapmıyorum ama çok fena olur!"

"Ay hoşt! Köpekçik!"

Göktürk yine beni sabrıyla alt etmişti. "Isırayım mı kız?"

Elimle ona nah çekerek güldüm. "Nah ısırırsın! Kuduzsundur sen mazallah! Aşıların tam mı oğluşum?"

Ama anlaşılan sabrı pek kalıcı değilmiş. "Sen insanı delirtirsin. Cidden değişik bir kızsın. Ama elimde kalacaksın benden söylemesi."

"Kapı kulpu muyum ben?"

"Ne?"

"Elimde kalırsın dedin ya!" Kahkaha atıp yüzündeki bozulmuş ifadeyi mıncırmak istiyordum. O arada kaslarını da mıncırır, 'ay elim kaçtı' diyerek sırıtırdım.

"Elimde kaldığında öğrenirsin, Rüya."

"Hiç eğlenceli değilsin, Göktürk."

"Benim eğlence anlayışım sana uymaz, Rüya. Daha çocuksun sen." Dudaklarını büzüp, bir öpücük attı. "Çok fantastik bir erkeğim ben."

"Uçuyor musun?" dedim ciddi ciddi.

"Hayır."

"Ağ mı atıyorsun?"

"Hayır."

"O zaman popondan alev çıkartıyorsun?"

"Ne alaka be?"

"Fantastiğim dedin ya işte! Bunları yapamıyorsan neyin fantastiğisin sen acaba?"

Popodan alev çıkarma fazla olmuş olabilirdi.

"Uçamam ama uçururum..." Dilini yanağının içinde gezdiriyordu. "Çokta alevliyimdir. Ama popo ne be kızım? İğrençsin."

"Bence bunları yapsaydın fantastik olurdun. Üzgünüm ama bizimla deyılsın."

"İvana ne taş değil mi?"

"Yuh, çoluklu çocuklu kadına mı sulanıyorsun? Yeni nesil çok bozuk arkadaş!"

"Clint Eastwood seksenin üzerinde, üstelik torunu var. Kendine bak önce."

"Yahu ben onu oyuncu olarak beğeniyorum."

"Her neyse..." deyip nefesini üfledi. "Artık gitmiyor musunuz siz?"

"Çağırmadılar ki. Dur ben salona ineyim." Yataktan kalktığımda bacaklarım uyuşmuş gibiydi. "Bu akşam bana katlandığın için teşekkürler." İçten gülümseyerek kapıya yürüdüm.

"Rüya!" Göktürk'ün sesiyle ona döndüm. "Bak kaslarım her zaman ben de. Ne zaman istersen elleyebilirsin."

"Vallahi mi?"

Evet, içimdeki mağara kızı nerede, diyordum ben de.

"Ups... Şaka yaptım!" Bana haince gülen kaslı ikona dil çıkarıp kendimi odadan dışarı attım.

• • •

Annemler hâlâ aşağıda bıraktığım gibi sohbet ediyordu. Tek fark babamlar ortadan yok olmuştu.

Kendimi yaklaşık iki saat önce kalktığım koltuğa geri bıraktım.

"Rüya, eğlendiniz mi?"

Çok...

"Eğlendik Afife Teyze. Film izledik beraber."

"Ay, çok romantik!" Afife'nin annemin kızlık arkadaşı olmasından anlamalıydım aslında birkaç tahtasının eksik olduğunu.

Kader... Şimdi öğrenmekmiş nasip.

"Afifeciğim anlaşacaklarını söylediğinde şüphelerim vardı ama sanırım oldu bu iş."

"Yoo, ben emindim. Senin kızın çok güzel. Dayanamamıştır benim kazanova!" Beraber beşlik çaktılar, yumruk tokuşturdular. Müziksiz göbek bile attılar.

Yerlerine oturup, bana sinsi sinsi bakışlar atıyorlardı.

"E.e... İlk geceniz nasıldı?"

Honk? Boğazıma tükürüğüm kaçınca birkaç kez öksürdüm. "Tövbe yarabbim! Film izledik. Bu kadar!"

Ne terbiyesizlerdi be!

"Sadece film mi izlediniz?" Afife'nin gözler kunduz gibiydi. Sen git baraj yap, Afife. "Üzgünüm Hayal ama Rüya saftirik gerçekten."

Annem bana kaşlarını çatarak bakıyordu. "Farkındayım. Onun aklı ermez fitne fücura."

"Ersin ama biraz! Bak Rüya, ben seni çok sevdim. Yapalım aranızı Göktürk'le!"

Yine aynı sendrom nüksetmişti.

"Afife Teyze ben böyle iyiyim." Sırtımı koltuğa yaslayıp derin bir nefes aldım.

"Rüya!" Annemin bağırışı ile yerimden sıçradım.

"Beğenmediniz mi birbirinizi?" Afife Teyzenin sesinde hafif bir kırgınlık vardı.

"Sanmı..."

"N'abersiniz fıstıklar?" Sözümü bölen pata küte merdivenlerden inen Göktürk'tü.

Yanımdaki boşluğa kendini atarak kolunu omzuma doladı.

Ben dahil herkes şok olmuştu. Çünkü ne olduğunu bilmiyorduk.

"Oğluşum hayırdır? Sen inmezdin odandan."

Kolu omzumdan aşarak bana sarılmıştı! İnşallah heyecandan terlemezdim. "Rüya'yı merak ettim. Birden buraya geldi. Halbuki daha doyamamıştım ona."

Aman tanrım, dedim! Çocuk benden hoşlanmış! Demek ki hep utancından ters davranıyordu.

Biliyordum ama ben! Karşı konulamayacak kadar cazibeliydim!

"Yemin et!" Bunu annem dese, amenna, derdim ama Afife beni her dakika dumur ediyordu.

"Biz pek sevdik birbirimizi," Göktürk yanağıma kocaman tükürüklü bir öpücük bıraktı. Artık yanağımı yıkamayacağım!

"Güzelim bekleseydin beraber inerdik."

Göktürk'e anlamsızca baktım.

"Gördün mü Hayal? Ben demiştim Göktürk Rüya'yı ıskalamaz diye!" Hedefteki niye benim? Şahsen kası olan Göktürk'tü. Bence tehlikede olan o'ydu.

Göktürk'e fısıldayarak eğildim. "Ne yapıyorsun sen?"

"Bana bunun için minnettar olacaksın." O da sesini kısarak beni cevaplamıştı.

"Niyeymiş o?"

"Çeşitli senaryolarla defalarca bizi bir araya getirecekler ve inan uğraşmak istemiyorum. Bana ayak uydur yeter."

"Of!" Gözlerimi annemlere çevirip tekrar Göktürk'e döndüm. "Öpmen şart mıydı?"

"İnandırıcı olması gerekiyordu. İlk kez görüştüğüm kızı ancak yanağından öpebilirim. Dudak fazla kaçardı."

Ha, yani dudaktan da öpecekti!

"Çüş! Ağzından çıkanı kulağın duysun! Sakın Göktürk!"

"Bana ne kızım! Bundan sonra annemlerin yanında sevgilimsin. Öperim de sarılırım da. Keyif benim değil mi?"

"Kafayı yemişsin sen." dedim sesimdeki bariz siniri gizlemeden.

"Bak ne güzel sohbet ediyorlar, Hayal!" diyen Afife Teyzenin gözleri parlıyordu.

"Şoktayım ben şu an Afife!" Annemin inanması biraz uzun sürerdi. Kadın beni tanıyordu. Ben arkadaş bile edinemezdim!

"Yaktım çıranı, Göktürk." Dişlerimin arasından tıslıyordum. Bu çocuk ne yaptığının farkında mıydı bilmiyordum ama şimdiden oyununa alet olmuştum.

Ama ben Rüya'ydım. Tersim pisti.

"Şşt... Sen artık benim çakma manitamsın."

Çakma manitalar kas elleyebiliyor muydu acaba? Kafamda zilli sorular!

12. BÖLÜM

Sarımsak Çocuk Göktürk

Aşağıdaki 'çakma manita' olayından sonra babamlar gelince odaya postalanmıştık. Ama babam Göktürk'ün bir erkek olmasından dolayı tek çıkmama bu sefer göz yummamıştı. Yanımıza cüceyi de katmıştı.

"Göktürk ağabey o ful donanımlı araba senin mi yani?" Baha gözlerini büyüteç merceği gibi açmış, korneasını bile görebileceğimiz boyuta ulaştırmıştı.

Göktürk bize camdan en az kendi kadar yakışıklı ve havalı arabasını göstererek ego şov yapıyordu. "Benim oyuncaklardan biri işte Bahacığım." Göktürk'ün yüzünde 'siz bir araba etmezsiniz ezikler' ifadesi vardı. Haklıydı.

Beni açık arttırmaya çıkarsalar, kaslı moda ikonunun kırmızı spor arabasının tek jantı etmezdim. Öyle arabam olsa binmez, etrafına barikat kurardım.

"Vay be! Ben de öyle oyuncak istiyorum." Küçük kardeşim leprikongillerin en nadide üyesi olduğundan pahalı ve para kelimelerine zaafı vardı.

Değişik bir cüceydi.

"Herkesin rüyası işte," Göktürk pis pis sırıtarak bana baktı. "Kimisi o arabaların yanından dahi geçemez."

"Kimisi o arabalara öküz olarak biner. Kader işte!" Gözlerimi kısıp yanımda oturan Baha'nın saçlarını karıştırdım. "O arabalara hak etmeyen moltofonlar biniyor leprikonum."

Baha, Göktürk'e soktuğum lafa kıkırdadı.

"Ne demekmiş o?" Bence bu çocuğa şirket falan devretmemeliydiler.

Göktürk düpedüz salaktı. Zaten ben hariç herkes salaktı.

"Bir söz vardı Göktürk... Hım..." Dudaklarımı büzerek aslında aklımda olan kelimeleri düşünüyormuş gibi yaptım. "Hah! İnsanlar anladıkları kadarmış! Sorun sende olmalı,"

Göktürk kızgın öküz, ben ise o havalı matadordum. Renk körü öküzü kırmızı bir örtüyle sinirlendirmeye çalışıyordum. Ve bu bana sadistçe bir zevk veriyordu. İnsanlarla uğraşmak en büyük hobimdi. Tabi ki oturup, televizyon izlemekten sonra.

Siyah öküz, burun delikleri genişleyecek kadar hızlı ve sert nefes alıyordu.

Ooo... Öküz kızdı!

"Baha sen bir aşağıya insene. Konsol oyunları var. Aç bir tane geliyorum ben,"

Bu leprikon Baha beni burada sap gibi bırakırdı. İşi gücü oyun oynamaktı.

"Ben tek de oynarım siz takılın ya!" Ve Baha Göktürk'ün odasından resmen ışınlanmıştı.

Göktürk yatağından kalkıp oturduğum büyük siyah koltuklara yönelerek yürüyordu. Odası da baya bir büyüktü. Çekirdek bir aile yaşardı mesela.

Biraz tırsmıştım aslında. Tehlikeli bakışlarını bana sunmaktan çekinmiyordu. Arada gözlerim siyah tişörtünün altında var olduğunu bildiğim kaslara gidiyordu.

"Niye öyle bakıyorsun be?" diyerek koltukta rahatsızca kıpırdandım.

Sapık gibi bakıyordu.

"Nasıl bakıyorum?" Göktürk iki adım daha atarak kollarını üzerimden koltuğa dayadı. Yüzü yüzüme yavaşça yaklaşırken nefesimi tuttum.

Yemek yedikten sonra dişlerimi de fırçalayamamıştım. Üstelik sarımsaklı yoğurt dökülmüş havuç salatasından tonlarca yemiştim. Bir matador kolay yetişmiyordu. İyi beslenmeliydik.

"Ürkünç bakıyorsun." Elimi ağzıma siper ettim. Ay, utanç verici bir şeydi!

Aslında o da yemişti. Görmüştüm. Belki anlamazdı.

"Öyle mi?" Nefesini üfleyince sarımsak kokusu beni ele geçirmişti. Elim ağzımda boğuk boğuk kahkahalar atmamla birlikte Göktürk tuhaf tuhaf bakmaya başlamıştı.

"Göktürk..." Kahkahamı durduramıyordum. "Ağzın... Ağzın sarımsak kokuyor!" Bu sefer karnımı tuta tuta gülmeye başlamıştım. Göktürk'ün yakışıklı yüzü Baha'nın dediği gibi tuvaleti yaparcasına kızarmıştı.

Belki de pancar gibi. Kimin umurunda!

"Hadi ya!" Göktürk avucunun içine nefesini üfleyip kokladı. "Kahretsin!" Yüzünü buruşturup hâlâ gülen suratıma baktı. "Gülmesene be! Sanki senin kokmuyordu!" Yatağının bana yakın ucuna oturup, alev fışkırtan gözlerle beni izliyordu.

"Çok fena kokuyordu. Bildiğin vampir düşmanısın sen!" Koltuğa iyice gömülürken gülmeye devam ediyordum. "Göktürk, bir kötü çocuklar vardır. Hem havalı hem nane kokuludurlar..." Ciddi bir ifade takınarak devam ettim. "Bir de sarımsak çocuklar vardır. Ocak başına giden, sarımsaklı paça çorbası içip soğan döşeli lahmacun yiyen. Sen var ya onlardansın! Yerli Göktürk!"

"Rüya sen de sarımsak kokulu evde kalmış kızlardansın! Benim kız arkadaşım çilek gibi kokar. Tipine bak bir istersen,"

Ben traje de lucesini giymiş, mükemmel matadordum.

Öküzlerin sözlerine aldırmazdım.

"Niye? Anası onu çilekle mi beslemiş?" Koltuğun verdiği rahatlıkla bacaklarımı uzattım. Ellerimi de başımın altına yerleştirip ringdeki öküze meydan okuyordum. Oldukça kolay bir öküzdü. Yatarak halledebiliyordum.

"Senin gibi beslenmediği belli. Masada bir beni yemedin." Aslında bir ara düşünmemiş değildim.

Göktürk bu bilgiyi bilmese de olurdu.

"Beni beğenen böyle beğensin oğlum! Sahte çilek gibi kokacağıma sarımsak, soğan gibi kokarım. Senin utandığın şeyler benim karakterimse eyvallah derim gülüm."

"Eğer o kişiyi bulursan tanışmak isterim, Rüya. Ama bence sen evde kalacaksın. Kamyon arkası yazısı gibi konuşuyorsun. Senin ruhun daha kız olamamış." Göktürk'ün sözleri annemi çağrıştırıyordu.

Bende o kadar ünlü listesi vardı ki hepsiyle evli sayılırdım. K-pop grupları da dahildi bu listeye.

EXO. BTS. Bigbang. Super Junior. İnfinite. GOT7.

Bence Kore'de bir şansım vardı. Ama annem Göktürk olmasa bile bir gün arkadaşının oğluyla beni evlendirecekti. Yok canım evde kalmazdım. Hem evlenmeyi istemiyordum ki!

"Çakma manitanla doğru konuş, Göktürk. Zira bu oyuna hâlâ sıcak bakmıyorum. Ayrıca ben kız olmayı beceremiyor olabilirim ama sen daha insan olamamışsın. Hah!" Gözlerimi kısıp işaret parmağımı ona doğru salladım.

"Kırarım o kıl parmağını! Zaten pek çirkin bir şeysin. Baktıkça içim dönüyor."

"Haklısın bu dönemlerde normaldir." İçimdeki şeytani Rüya kısır yerken gülüyordu. Benim şeytan, tırnak uzatmadığından törpülemiyordu. Onun yerine gün gün gezerek kısır börek yeyip kötülük yapıyordu.

"Hangi dönemimdeymişim ben, salak ve kas sapığı kız kurusu Rüya?"

Sol gözüm sinirden seğiriyordu. Evet, sinirlenince gözü seğirenlerdendim.

"Gebelik döneminde çok normal. İçin döner, başın döner... Kıçın bile dönebilir. Sarımsağa da aş erdiğine göre," Gülerek tekrar konuştum. "Ama öküzler gebe kalamıyordu. Kesin andropoza girdin sen."

"Bir göstereyim istersen andropoza girip girmediğimi? Sen karar ver bebeğim." Böyle sübliminal mesajlı konuşunca kafamı toparlayamıyordum. Edepsiz.

"Ay git azmanlığını başka yerde yap gebe öküz!"

"Yok, ben sana katlanamıyorum. İnan beynimi eskittin. Ağzının perdesi bile yok!"

Koltukta doğrularak düzgünce oturdum. "Bizde ayıp yoktur Göktürk." Gülüp kapıya doğru koştum. O'da aynı şekilde arkamdan geliyordu. Merdiven korkuluklarına yetişeceğim sırada bluzumdan tutarak beni duvara yapıştırdığında neye uğradığımı şaşırmıştım.

• • •

Baha'nın yanında şu meşhur GTA oyununu kıpkırmızı bir suratla izliyordum. Resmen süt dökmüş kediye dönmüştüm.

"Abla neyin var? Yine rakuna bağlamışsın."

Duyduğum her şey beynime beş dakika geç ulaşıyordu. "Ha?"

"Ablan birazcık uslandı Bahacığım." Yanıma utanmazca oturmuş olan Göktürk'ün karnına elimle bir tane geçirdim.

"Sinirlenme Rüya. O güzel anı sana tekrar yaşatırım. Merak etme..." Kulağıma eğilerek nefesini üfledi. "Bebeğim."

Tekrar, karnına, vurelle taktiğiyle dokundum. Kendi kaşınıyordu!

"Bir daha yap bakayım annene nasıl ötüyorum görürsün!"

"Masum meleğimiz kızdı!" Göktürk eliyle başında melek halkası yapıyordu.

"Göktürk hazır ellerin başının üstündeyken bir bale gösterisi yapsana." Aslında kaslı bir adamı bale yaparken hayal etmek feci komikti.

Hele de o balerin giysileriyle!

"Çok komik! Espri bitti mi Rüya?" Ellerini indirip öne kaykılarak kotunun cebine soktu.

Çok... Çok... Çok havalıydı!

"Bitti sarımsak çocuk."

Saat neredeyse bire geliyordu ama annemler okey oynuyordu. Kumarbaz günahkarlar!

Evde hiç gelmeyen uykum gelivermişti. Esneyip ekranda yayları ezen Baha'yı seyrediyordum. O kadar çok uykum gelmişti ki leprikona bile sataşamıyordum.

"Baha, ablanın pili bitmiş."

Yarı baygın gözlerimi kırpıştırdım. "Natalie!" diyerek çemkirdim.

Topuklu ayakkabılarıyla, Göktürk'ün 'eğlence dünyası' adını verdiği annesinin ona küçükken yaptığı odaya geldi sarı fırtına. Önümde durup, "Efendim küçük hanim." dedi

Ama Göktürk yine saldırıyordu. "Natalie, sen Rüya'ya küçük hanım deme. Eşek kadar kocaman bir kız o."

Göktürk'ün esprisine Natalie sırıtmamıştı bile.

"Natalieciğim bana sert ama şekerli bir kahve getirir misin?"

"Tabii efendim." Natalie oyun odasından çıkarken benden tam not almıştı. Ben bu kızı ailemde bekar erkeklerden birine alacaktım. Aslında Baha cücesi büyük olsaydı tam bizim gelinimiz olurdu.

Boy fakiri Baha'm.

"Şekerli ve sert bir kahve." Göktürk muzip gülümsemesiyle, topuzumdaki çiçekli kutsal tokamla oynamaya başladı.

"Sana ne? Sana ne? İçemiyorum ben şekersiz kahve! Acı tadı, acı! Ben çikolatayı kiloyla yiyorum! Ayrıca topuzumla oynama ya!"

Kaslı moda ikonu korkuyla elini çekip cebine geri soktu. "Belli o yediğin kilo kilo çikolata senin göbeğe çadır kurmuş."

"Hadi oradan! İki tane kasın var diye fit mi oldun? Bak mikroskobik göbeğime laf edersen kafanda saç kalmaz!"

"Göktürk ağabey çok yanlış sulardasın..."

Baha biliyordu tabi beni. Kiloma, boyuma ve karakterime edilen her hakaretin bedelini ödetirdim.

"Aman ne olacak Baha? Ateş olsa cürmü kadar yer yakar bodur ablan."

Kiloma laf etti, alttan aldım. Çakma manitam, dedi, bir şey demedim. Ama boyuma laf etmeyecekti. Tabi bir de duvar mevzusu vardı.

Bundan sonrası tamamen elimde kalan koyu kahve saçlardan ve ısırılan kollardan oluşuyordu.

13. BÖLÜM

Çarşıya Vardım!

Göktürk'ün saçını başını yolmuş, kaslı kollarını da ısırmıştım. Ne yalan söyleyeyim baya da tükürüklü ısırmıştım. Saat gibi iz bile yapmıştım.

Şu an ise Natalie'nin getirdiği dumanı tüten bal kadar tatlı sert kahveyi içiyordum. Yorgunluğun üzerine kahve içeceksin demişler.

Ne de doğruymuş!

"Sen var ya yamyam gibi bir şeysin." Göktürk kolunu ıslak mendille temizliyordu. "Yedin ulan beni çiğ çiğ!" Üfleyip höpürdettiğim kahveyi yudumlarken gözlerini bana dikti. "Gerçi haklısın, çikolata gibi adamım. Dayanılmazım."

"Ablamın göbeği ve boyuna laf etmeyecektin Göktürk ağabey." Evimizin oyuncu leprikonu haklıydı.

"Suçlu olduğunu biliyor ya konuşamıyor yamyam, Rüya."

Ağzımı yakan kahveyi hızla içip kupayı koltuğun koluna bıraktım. "Sussana sen! Fındık kadar beynin var zaten."

"Fındıklı çikolata gibiyim değil mi, Rüya? Al bir ısırık." Cümlelerimi kendi kafasına göre algılıyordu.

"Çürük fındıksın sen Göktürk. Çerez tabağında keyifle elimize aldığımız, bir kıtırık ısırınca ağza acı tat bırakan o fındıksın. Ama biz seni peçeteye tükürüyoruz Göktürk." diyerek şirin şirin sırıttım.

"Dikkat et bence. O peçeteye tükürdüğün fındığı yalama Rüya."

Aslında yalıyordum. Kim beğenmez ki böyle yakışıklı bir adamı? Ama Allah bu gururun belasını versin işte!

"Hiç sanmıyorum. Hıh!"

Manitası! olmasaydı iyi olurdu aslında. Ziyan oldu çikolata gibi çocuk. Kasları da fındık parçaları gibiydi be! Böyle vitrine koy, izle bütün gün.

"İçinden dua ediyorsundur bence. 'Böyle sevgilim olsa keşke, kas ellesem' diye hem de."

Vallahi bildi! Kaslı falcı moda ikonu!

"Yok ya... Kasın var ama beynin terketmiş seni. Ben çerçeve değil, resim arıyorum, Göktürk."

"Götüreyim mi seni?"

Böyle bir teklife 'götür beni' demek istiyordum. "Nereye yahu?"

"Ajda Pekkan konserine tabi ki." Kulağıma eğildi. "Başka türlüsü olmaz, malum çocuk var bebeğim."

Yanaklarım alev alev yanıyordu. Ben de onun kulağına başımı kaldırdım. Malum uzundu. Zaten herkes benden uzundu. "Babama söylerim o seni götürür. Böyle hüpler seni. Her türlü ulan!"

Göktürk babamdan çekiniyordu sanırım. Gözleri korkuyla açılmıştı. "Şaka yaptım be!"

"Göktürk... N'aber?"

"Gelmedi senden bir haber..." Bana eşlik edişine şaşırmıştım. İlk defa cümlelerimi tamamlıyordu.

Ay, çok eğlenceliydi!

Bakalım bu türküyü bilecekler miydi?

"Çarşıya vardım, erikten aldım... Yarin haberini postaneden aldım! Yarim uzun boylu ben kısa kaldım!" Gülerek türküyü söylüyordum. "Baha'm senin türküy eşlik et oğluşum! Çarşıya vardım kayısıdan aldım... Yarin haberini dayısından aldım... O yar uzun boylu ben kısa kaldım! Nideyim nideyim nerelere gideyim? O yar camdan bakıyor ben nasıl edeyim!"

Göktürk hayvan gibi gülerek koltukta sarkıyordu. Baha'nın gözleri ise sinirden ateşli ok atıyordu. Bir balkan göçmeni akra-

bamızın düğününde çalmışlardı bu türküyü. Tam Baha'lıktı. Ve Baha'nın tek suçu benim kardeşim olmasıydı.

Daha değişik türkü repertuvarım da vardı. İlerleyen günlerde Baha'nın üstünde değerlendirirdim.

"Çarşıya vardım kestaneden aldım! Yarin haberini postaneden aldım! O yar uzun boylu ben kısa kaldım!" Yeşil gözlü leprikon bence türküsünü sevmişti. Yeşil gözleri çipil çipil parlıyordu. "O yar uzun boylu ben kısa kaldım! Tey tey..." diye yavaşça türküyü bitirdikten sonra anıran Göktürk'e yaklaştım. Zira Baha elindeki kumandayı bana fırlatmaya hazırlanıyordu. "Ulan Göktürk, gülme, hayatım tehlikede!"

Hâlâ tepinen Göktürk kahkahalarının arasından konuşuyordu. "Kızım siz ne komik bir ailesiniz! Kardeşine söylediğin şarkı çok çok mükoydu!"

"Sen bittin Rüya!" Baha elindekini bana fırlattığı esnada Göktürk elini başıma koydu.

"Dursana Baha sen de! Kızın başını yaracaksın!" İyice Göktürk'e yapışınca sarımsaklı kokusunu içime çektim.

Allah'ım sarımsak bile güzel kokuyordu bu herifte!

"Sen karışma ya! Boyuma laf etti! Boyuma!" Baha üstüme çullanınca neredeyse nefes alamıyordum.

"Baha! Türkü öyleyse benim suçum ne?" Saçlarıma ellerini geçiren Baha'yı ittirsem de işe yaramıyordu.

"Söylemeseydin! Sıçmıklı Rüya!"

"Ulan sıçmıklı mı dedi sana bu cüce?" Göktürk yine anırırken bilerek onun üstüne çullandım.

En altta kalanın canı çıksın!

"Kalksanıza üstümden! Bütün kaslarım ezildi oğlum!"

Evet, şu an sırtımın altında kaslar vardı. Şanslıydım yahu!

• • •

"Siz gerçekten sorunlusunuz." Bizi üstünden atmayı başaran Göktürk, azarlama kısmına geçiş yapmıştı.

"Sensin sorunlu, aptal!" diyerek çemkirdim.

Baha yanımda oturmuş bana kötü kötü bakıyordu. "Abla, bunun acısını evde çıkaracağım senden."

"Senin mizah anlayışına tükürsünler."

Cidden Baha şakadan hiç anlamıyordu! Ben gülelim diye söylemiştim o türküyü!

"Öyle mizah mı olur? El alemin yanında alay ediyorsun!"

"Aa! Ben yabancı mıyım Baha? Aşk olsun!" Göktürk karşımızdaki koltukta dudaklarını büzüp göz kırptı.

"İlk defa gördük seni! Tabi yabancısın beyinsiz!" Göktürk yakışıklı ve uzun olduğundan Baha'nın düşman ilan ettiği erkeklerdendi.

"Aslında ablan daha önc..." Öksürerek Göktürk'ü böldüm.

"Evet, sen yabancısın Göktürk!" Kaş göz işareti yapıp susmasını ima ettim.

"Ah, o dudaklar... Pamuk şeker gibiydi..." Kastan var olma moda ikonu gözlerini kapayıp, 'ım'ladı.

"Ne diyor bu değişik, abla?"

"Bu değişik azmış ablam."

Göktürk gözlerini bir hışımla açtı. "Ben olsam düzgün konuşurdum sapık kız. Duvarlar şahidim olsun ki..."

"Sana kapa çeneni dedim!"

Şu duvar konusu zaten canımı sıkıyordu. Aklıma geldiğinde bile yüreğim hopluyordu.

Zira duvar meselesi şöyle olmuştu:

Göktürk bluzumdan tutup duvara yapıştırdığında beni resmen kollarının arasına almıştı.

"Ee... Sizde ayıp yok mu, Rüya?" Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırırken kehribar gözlerini meydan okurcasına gözlerime dikmişti. "Var mı yoksa? Ama ben de gram yok, bil istedim."

Böyle anları sürekli yaşayan, erkek mıknatısı bir kız olmadığımdan kelime bulamıyordum. Karşımda böyle bir yakışıklı olunca da kafam çalışmıyordu.

Böyle bütün çarklar durmuştu sanki! "Şey, var biraz."

Bu ne ya? Cümle miydi? Yüklem nerede? Özne kim? Nesnem kayıp ayol!

Gülerek dudaklarını ısırdı. "Denge bu güzelim. Bende yok, sende var."

"Göktürk çekilsene... Ne bu böyle sapık mısın ya sen?" En sonunda tepki verebilmiştim.

"Senin hakkından ben gelirim güzelim. Yola geleceksin merak etme."

"Höst ulan! Senin ağzını cart diye yırtarım ben!"

Nefesini yüzüme üfledi. "Rüya, büyü biraz. Kaç yaşında kızsın hâlâ çocuk gibisin."

"Sarımsaknefes adam olmuş ders veriyor! Ay, bu akılları sana aşüfte sevgilin mi veriyor yoksa? Ben senin bildiğin damdan dama atlayan kızlara benzemem oğlum! Vallahi babama söylerim çükünden asar seni!"

"Babana söylemek için de fazla büyüksün. Kendi işini halledemiyor musun? Ayrıca kızlar çük demez."

Aslında biraz çocuksu olduğumun farkındaydım. Ama böyle söyleyince kulağa kötü bir şeymiş gibi geliyordu.

"Sen de bir kızı korkutmak için duvara sıkıştırıyorsun! Sırf erkek olduğun için! Ayrıca kızlar da argo kullanır!"

"Her neyse..." Muzipçe sırıttı. "Korkmana ne gerek var? Sana zarar mı verdim?"

Evet, kaslarını elletmiyordu. Zarardaydım.

"Bana ne? Çekil önümden! Sevmedim ben bu oyunu!"

"Bak babana demek yok. İri bir adam zaten."

"Vallahi diyeceğim! Namussuz bu Göktürk, demeyen çikitamuz olsun ulan!"

"Bence deme," Dudaklarını boynuma yaklaştırdı. "Sana unutulmaz anlar yaşatırım bebeğim."

"Bana bak moda ikonu, ağzını burnunu dağıtırım senin! Yemin ederim en ufak sapıtık hareketinde basarım çığlığı!"

Göktürk gazozlara ilaç atan Nuri Alço gibi güldü. "Kimse duyamaz. Ki annemler duysa kılını oynatmaz. Malum senle beni..."

Dudaklarını boynuma bastırdı. "Birleştirmeye hevesliler."

Dudaklarını tekrar boynuma bastırdığında boşta olan elimle kafasına çınlama efektli tokadı yapıştırdım.

"Sen beni nasıl öpersin hayvan!"

Kafasını ovuşturarak geri çekildi ."Sanki dudaktan öptük be!"

"Ulan sen benim boynumun ilk öpücüğünü çaldın!"

"O ne be öyle? Boynun ilk öpücüğü mü olurmuş? Sen nasıl bir sapıksın?"

"Sapık sensin asıl! Ağzımdan pamuk şeker yemeler... Boyundan öpmeler... Asıl sapık sensin!"

"Öpücük sayılmaz o." Gözlerini kaçırırken, "Abartmana gerek yok." dedi.

Dayalı olduğum duvardan sıyrılıp merdivenlere yöneldim. "Bir daha asla deneme bile!"

"Bizde ayıp yok, Rüya!"

Merdivenden hızla inerken kalbim dört nala koşuyordu.

Flashbackini tamamlayan aklım yaşanan ana geri döndü. "O duvarlar var ya Göktürk..."

"Ee..."

Bana bön bön bakan öküze gözlerimi kıstım. "O duvarlar sana tek tek-"

"Çocuklar gidiyoruz!" Küfrün en güzel yerinde annem yine içine etmişti.

"Artık devamını sonra dersin edepsiz kız."

Ama diyecektim. Koltuktan kalktığımda kulağına eğilip küfrü en başından fısıldadım.

Arkama bakmadan da annemlerin yanına kapıya gittim.

Ben Rüya Aslanlı. Son lafı daima ben koyarım.

• • •

"Tekrar bekleriz Hayal! Çocuklar da sevdi birbirini. Hadi, öpün birbirinizi bakayım," Göktürk'ü önüme ittiren hoppa Afife'ye ters ters bakıyordum. Bu kadından ancak böyle bir sapık doğabilirdi.

Göktürk biraz eğilerek yanaklarımdan öptü. "Bugün sırf seni öptüm." Kısık seste söyleyerek geri çekildi.

Cevap vermeden Saygın Amca'ya sarıldım. "Bu kızı alalım diyorum baban seni vermiyor, Rüya!" Bu adam da taktı bana. Alıp, ne yapacaksa değişik?

"Ev çok güzel beni alın Saygın Amca." Evin yüz karası lepri konu konuşmuştu.

"Yok, Bahacığım. Bizde bir erkek var. Kız lazım, kız!"

Bir daha bu eve adım atmayacaktım. Bomba döşeyerek patlatabilirim bile komple bu aileyi.

Eve dönüşte arabada uyuya kaldığımdan çok bir şey hatırlayamıyordum ama Göktürk'ün kaslarını görmüştüm rüyamda. Üstsüz geziniyordu kafir!

14. BÖLÜM

Çarkıfelek Gibi Kızım Be!

Afife'lerin evine gideli neredeyse iki gün oluyordu ve çok şükür seslerini dahi duymamıştım. Baha'nın doğum günü yetmezmiş gibi lunapark işi de çıkmıştı. Annemin gün macerası da cabasıydı. Hepsini toplayınca dinlenme sürem uzamıştı. Normalde ben kılını kıpırdatmayan tiplerdendim.

Annemse hiç pes etmeden Göktürk'le aramızda neler geçtiğini soruyordu. Üstelik iki gündür çok güzel atlatmıştım kendisini.

Hatta bana sarma pişiriyordu şu an.

Evet, karşılık olarak ben de yalanla harmanladığım 'çakma manita' olayını anlatacaktım.

Ponçiğin büyük kırlentinin altına dün Baha'ya aldırdığım cipsin kalanını sıkıştırmıştım. İçim kıyım kıyım kıyıldığından elimi sokup ağzıma patates cipsini atıyordum. Yağlı ellerimle de kumandadan kanal zaplıyordum. Ben bal reklamlarını sevenlerdendim. Hatta telefonla sipariş edip, almıştım bile. Sırf adamlara destek babında. Maksat daha fazla bal reklamı izleyen mutsuz yurdum insanı yaratmak... Aldığım yüz liralık, beş kilo, balı bayramda anneanneme götürmüştüm. O'da, 'içine zencefil koyup, öksürük keser, balgam yapar rahatlarım' diyerek sevinçle karşılamıştı. Mükemmel torun ben! Üstelik o karışımdan bana da vermişti. Arada kaşıklayıp yiyordum.

Dip not: Gerçekten balgam söktürüyor. Bilmek istersiniz diye şey ettim. Azıcık karabiber ve limon sıktınız mı; grip yok, nezle yanınıza uğramaz! Öksürük mü? Balgamla atarsınız yavrularım!

Huriye'nin altın öğütlerini bir dahaki dersimize işleriz artık.

Aslında televizyonda uygun görüp birçok şeyi alıyordum. Gerekli gereksiz gözetmeksizin. Spor yapmasam da rahat mekik çekmeyi sağlayan çok boktan bir alet bile almıştım. Arada Baha'yı gaza getirip çektiriyordum. Kaslı adam ancak çekiyordu o tuhaf aleti. Baha ise sadece deniyordu. 'Çok çektim, dinleneyim yine karın kaslarım üzerinde yoğunlaşırım.' diyordu. Sonra ortadan temelli kayboluyordu. Televizyonda izleyecek bir şey olmadığında en iyi seçeneğimdi leprikonum. Adam beni eğlendirmek için doğmuştu adeta. Olmayan kaslarını görmem için atletsiz çekiyordu.

Küçük şempanzelerin yaşam belgeselini aslında bizim evde çekiyorlardı. Animal Planet'i açtığınızda Baha'yı görmemeniz mümkün değildi.

Anneme tuhaf bir ütü de almıştım. Küçük ama kullanışlıydı. Koreli bir adam tanıtıyordu. Ya da o yörelerden biri işte. Askıya asıp, her şeyinizi ütüleyebiliyordunuz. Ama o ütüyü görmeyeli beş ay oluyordu. Sanırım bozulup sessiz sedasız çöpü boylamıştı.

Buradan anlayacağınız, benim, annemin dediği gibi istifçi bir yanım vardı. İlkokul karnelerimi hâlâ saklıyordum. Lise karnelerimi ise ateşe atıp, yakıyordum her dönem. O yüzden sadece kavanoza doldurduğum külleri vardı. Sonuçta ölüye saygı yani. Bir gün gidersem, Hindistan'da Ganj Nehri'ne serpecektim. Notlarım iyi değildi. Arada teşekkür, nadiren takdir getiriyordum.

Kalpazanlık yaparken, kepaze olduğum zamanlar da vardı. Kimse beceremez ama ilkokul birinci sınıfta resim dersinden bir almıştım. Direk gibi nottu. Babam hiç kızmamış, 'Aferin kızıma! Kendi gibi dosdoğru not almış!' demişti. Annemse, beni bir ay boyunca bale kursuna ilaveten resim kursuna göndermişti. El âlemin çocuğu okumayı söküp, cilt cilt hikâye kitabı bitiriyordu, ben ise ağaç çizmeyi öğreniyordum. En iyi yaptığım kuş 'm' şeklindeki martıydı.

Ama o zamanlar bile akıllıydım. Sınıfta beni beğenen çocuğu kafalamış resimlerimi ona çizdirmiştim. Üstüne bana kokulu silgiler alıyordu. Ama eve kokulu silgilerle gelince annem 'Nereden

buldun o zararlı şeyi? At çabuk, at! Kanser yapar!' diyerek bütün romantizmin içine ediyordu.

Neyse ki o kalender çocuk sayesinde ikinci dönem notum dört olmuştu. Bilerek azıcık kötü çizdiriyordum. Öğretmen de hiç çakmıyordu. Ressam çocuğun ilk aşkı olma olasılığım yüksekti. Pek masum bir aşk değildi ama olsun. Üçüncü sınıfta o bücür ressam çocuk, şehir değiştirerek beni terk etmişti. Ben de yeniden zayıf olan resim notumu kalemle beş yapmıştım. Arada fire veriyordum işte. Babam yine anırarak gülmüştü. Annemden ilk o gün terlik yemiştim. İlk aşklar ve terlikler unutulmuyordu.

Gerçi ilk aşkım Leonardo Di Caprio'ydu. Malum batmaz denilen gemi 'Titanic' batmış, sevdiğimi sulara kaptırmıştım. Gerçekten öldüğünü düşünerek yas dahi tutmuştum. Annemse 'Salak, yeminle salak bu kız!' demişti.

Ressam çocuğa yeniden dönersek o resim dersi harici umurumda değildi. Onu, on bir elli oynadığım, yakan top peşinde fır dönerken 'topu bana atma' dediğim oğlanlarla çatır çatır aldatıyordum. İki ders tavır yapıp bana kırmızı kalp resmi yolluyordu. İki derslik küsme mi olurdu yani?

Kim bilir kimlere resim yapıyordu artık?

"Bak sıcak sarman da pişti kız!" diyen Hayal Berry, Acar Eastwood duymasın diye gizli bir görüşme ayarlamıştı kasabanın en ücra köşesinde kalan şerifin, ona tahsis ettiği malikânesinde.

Onunla olan çıkmaz aşkımızın meyvesi yasak sarmaydı. Aramızda yaşanacak her şey 'top secret' dosyalardı.

Top secret deyince aklıma X Files dizisi geldi. Uzaylılardan korktuğumdan dizinin jeneriğini duyunca yorgan altına giriverirdim. Neyse ki tüm sezonlarını izleyince anlamıştım, o kadar da korkunç değilmiş.

Sarma tabağını elime alıp oturdum. Namert, tahrik edercesine dumanı üstünde mis gibi kokuyordu.

"Kız döktürmüşsün yine Hayal zillisi!" Tabağın kenarında azıcık soğumuş sarmayı parmaklarımla ağzıma tıktım. Tadı müthişti!

Yok, Göktürk'ün dediği gibi mükoydu.

"Anneyle doğru konuş! Zilli anandır senin!" Ben ne dedim? Kadın kendi kendiyle çelişki içindeydi.

"Aynen öyle. Özür dilerim Hayal kanka." Ama sarma yapmıştı zilli hatun! Göktürk'ü kullanarak haftada iki gün sarma yemeyen ne olsun!

"Tıkınmaya başladığına göre öt bakayım yavru zilli!"

"Öncelikle..." Bir sarma daha yuttum, "Sarmaya saygıya davet ediyorum seni ulu zilli." Bir sarma daha atıp yanan ağzımı önemsemeden gırtlağımdan aşağı indirdim. Diğer sarmalar da aynı kaderi paylaşırken keyfime diyecek yoktu.

"Bak Rüya alırım seni terliğimin altına! Sırf anlat diye yaptım şu Çin işkencesini!"

Bu kadının artık nimete saygısı da kalmamıştı. Terbiye vakti gelmişti.

Parmaklarımın uçlarını yalayıp biten tabağımı sünnetledim. Kalan pirinç tanelerini de yemiştim yani. Yoksa o kadar çocuğum olurdu maazallah! Bu laftan çok korkardım.

"Bir tabak daha isterim. Saydım, on iki sarma vardı. On iki kelime konuşurum. Ona göre!"

"Rüya! Sıçarım ağzına, adam gibi konuş kız!" Konu yine çirkinleşti. Hiç düzey yoktu bu Hayal'de. Aaa... Pis küfürbaz!

"Göktürk benden hoşlanıyormuş." Üç kelime. "Bundan sonra hep görüşelim yeşil gözlü fıstık dedi." Üç artı sekiz? On bir. "Sen.." diyerek sustum. On iki.

"Ee..." Kahve karası gözlerini belerterek bana baktı.

Tiksinircesine...

Boş tabağı suratına tutarak şirin şirin gülümsedim. "Etti on iki! Sarma! Sarma!"

"Ver Allah'ın belası ver! Ama senin çarkına tükürmeyen ne olsun!" Annem, günlük pembe elbisesinin eteklerini savura savura mutfağa giderken yine bağırdım.

"Reklamlardan sonra tükürürsün anne! Çarkıfelek gibi kızım be!" Team Mehmet Ali Erbil'dim. Koca Ramazan ayını onunla

geçirmiştim. Oruçlu kafama bir o iyi geliyordu o vakitler. Bir parmak döndürüşü vardı... Ne kadar çark-ı parmak bir adam! Hâlâ izliyordum gözlüğünün çerçevesini mıncırdığını!

Annemi tatmin etmem gereken bir hikâye uydurmam lazımdı. Orta çağ işkence aletlerini üzerimde denerdi yoksa. Giyotinde can vermek için çok gençtim.

"Geldim." Önümde duran arada ayak uzattığım ponçiğin evladı pufa totosunu acımasızca koydu yine .

Evlat bittin sen. O toto kalkmaz oradan.

Toto deyince sürpriz yumurta aklıma geldi. Vallahi adından yiyemiyordum o yımırta şeklindeki içi oyuncak dolu çikiletayı!

Tabağı yeniden alıp yerken senaryoyu hazırlamıştım. Top, Göktürk'ün elinde patlayacaktı. Bom!

"Yeter tabağı yiyeceksin artık! Anlat şu işi, beyin fakiri kuzum." Ama sen böyle deyince benim hevesim, gelen çiş gibi kaçıyordu.

Boş tabağı annemin eline yeniden tutuşturdum.

"Ay, yine mi yiyeceksin?" Annemin gözleri kocaman açılmıştı.

"Yok kız! Baktım elin boş, dolsun dedim!" Hayal'in suratı çarşamba pazarına dönmüştü.

Gülmeden edemedim. "Anne ya sen ne saftirik bir şeysin!"

"Rüya, anlat." O'da tabağı sehpaya bıraktı. "Hadi annesinin sümüklüsü anlat."

Ay, ne güzel iltifat ediyor! "Sen çok güzelsin dedi." Nah dedi. "Annem haklıymış, biz görüşelim. Belki hayırlı bir geleceğin temellerini atarız dedi."

Annemin yüzünde güller açmıştı. "Belliydi ama! Omzuna kolunu atmalar! Yanaktan şlap diye öpmeler! Senin cilve eksikliğinden korkuyordum ama başardın galiba kız!"

Allah senin belanı alsın anne! Belanı!

"He, işte. O zaten çok ellenmiş kız istemiyormuş. Böyle benim gibi kızları beğeniyormuş. Bir ara görüşelim dedi ama sen çağırınca telefon numaralarımızı alamadık. Bir de heyecan vardı tabi."

Annem gevşek gevşek gülümsedi. "Ay, orası bende! Afife'yi

arar söylerim. O, Göktürk'e senin numaranı verir. Hem olayın bu yönünü ona da anlatırım. Kız kurusu kızımın boy firendi var ayol!"

Boyfriend? Boyfriend!

"Yakışıklı çocuk yani dediğin gibi. Bir elektrik söz konusu."

"Baban olmasa ben bile yürürdüm o çocuğa kızım! Adam trafo gibi!" Vay hoppa Hayal!

"Yürü de babam seni dedemin köydeki evinin duvarında asılı duran tüfeğiyle vursun!" Nedense içimde öfke oluşmuştu. "Hem sen yaşlısın utanmaz! Git David Beckham'a bak bari!" En azından yaşı daha müsaitti. "Trafo falan hem hayırdır? Namussuz Hayal!" Annemin yanaklarını sıkıp odama doğru depara geçtim.

"Bu sefer okudum canına... canına... na... naa..." Sesi eko yaparken, hâlâ kahkaha atıyordum. Annemi de Baha gibi sinir etmeye bayılıyordum dostum!

Aramızda kalsın ama bu işler yürek isterdi. Hayırlı bir kız evladı olmak bunu gerektirirdi!

Yatağıma sarma yemekten şişmiş karnımla nefes nefes oturdum. Ulan Göktürk hepsi senin suçun ama yaktım oğlum çıranı! Çakma Manitan Rüya kâbusun olacak!

15. BÖLÜM

Boklu Şehzade

Annemin sesi soluğu kesilince anladım ki rutin haline dönmüştü. Benim, kin tutma gibi bir alışkanlığım vardı ama onda pek yoktu. Biraz balık hafızalıydı.

Karnım bir saat kadar tok durumda olacağından dizi izleyeyim dedim. Teen Wolf'u izlemeye doyamıyordum. Bir ara Belgrad Ormanı'na giderek kurt falan aramayı düşünüyordum. Isırırsa hayallerim gerçekleşebilirdi. Kesin Alfa kurt olurdum ben!

Tek tük arkadaşlarımdan olan Jale, bu fikrime karşı çıkmıştı. 'Tecavüze uğramak mı istiyorsun? Salak!' diyerek mantıklıca konuşmuştu. Sonra diğer saplantım için penceremi açık bırakmaya başladım. Evet, Edward Cullen'ı bekliyordum. O hayalim de, geçen yaz bir gece odadan içeri kertenkele benzeri bir canlı girince suya düşmüştü.

Hayaller Edward Cullen, gerçekler yeşilkertenkele...

Ben dizileri gerçek sanan bir hayalperest, beyninde kurduğu kurgulara inanan bir ütopik, ruhu büyümemiş, çocuk kalan bir kızdım. Ne erkek gibiydim, ne de kız gibi. Orta halli bir insandım. İç sesini dışa vuran biri ya da hayatı tozpembe gören masum taklidi yapan bir kız hiç ama hiç değildim.

Ben Rüya'ydım. Tam tipik yurdum insanıydım. Boğazı için kardeş döven, ev işi yapmamak için türlü bahaneler üreten, annesinin evde kalmışı, babasının Tarzan'ıydım.

Yakışıklı erkek görünce dibi düşen, okuduğu kitap karakterleriyle beş çayı içen biriydim. İki denemede üniversite kazanmış,

ciddiyet nedir bilmeyen tuhaf bir şeydim. Hiç düştüğümde bir erkek tarafından kucaklanmamıştım. Sırama ya da kitaplarımın arasına aşk notları da konmamıştı. Popüler biri olmamıştım.

Bale kursuna gidip, tutunduğu boruda maymun gibi dönen kızdım ben. Ters durduğum için, tütüm açılıp kıçım görünse de oldukça serbest bir stilim vardı. Ben, bendim işte. Erkek kankalarım da yoktu. Bir garip ailenin, bir garip kızıydım.

Azıcık deli, biraz çatlak. Kas meraklısı, yakışıklı hastası. Sesi kargalardan kötü, çöp adam bile çizemeyen. Düşünmeden konuşan, sonunu düşünmeyen. Sakar diyene, salak diyen. Kandan, böcekten, yükseklikten ve kapalı alandan korkmayan. Çizgi film izleyip, gaz çıkaran alelade Rüya idim.

Annemin bir kızda sevmediği her şeye sahiptim. Birine kur yapayım derken göz kırpan ama gözüne sinek kaçan şanssızın biriydim.

Rüya olmak ne zor işmiş arkadaş! Var mı ki benim bir eşim? Bence yoktur. Daha kendim gibi biriyle tanışmadım. Bana göre herkes mükemmeldi. Sinemada burnunu rahatça hönküren tek canlıydım. Akarsa silerim arkadaş! Sesi çıkacak tabi! Yeşil sümüğü içime çekemem ben! Bir de o sümük hep olmadık yerlerde akardı. Mesela sınavlarda. Peçete de olmaz bazen yanında, çeker çeker durursun!

Okulda yanlışlıkla pırtlatıp gülenlere, 'Avrupa'da serbest!' diyerek kendini savunmuş pişkin Rüya'ydım.

Limonu tekilaya değil, mercimek çorbasına sıkardım. Sonra da kalanını saçıma sürerdim. Parlasın yani. Sonuçta saç önemli.

Çocuklarla ağız dalaşına çekinmeden girerdim. Seversem kumdan kale yapardım.

Gerçi bir erkek çocuğuna acımış kumdan kale yapmıştım da namussuz pantolonunu indirip, kaleye şarıl şarıl çişini yapmıştı. Ben o kadar emek vereyim, bücür işesin! O kızgınlıkla parktaki bankta oturan annesine, 'bu ne biçim çocuk?' diye kızmıştım ve olayı izah etmiştim, annesi ise; 'Küçücük şeyi var ablası, ne olacak

yaptıysa!' diyerek kahkaha atmıştı. Psikolojim ağır yara almıştı bu elem verici olay yüzünden. Kısacası, rezilliklerle yaşıyordum.

• • •

"Babaya hoş geldin yok mu kız?" İşlerini bitirip şirketten gelen babam kravatını gevşetiyordu. Kapıyı açmışım üşenmemişim bir de reverans yapacaktım beyefendiye!

"Hoş geldin baba." dedikten sonra beraber salona geçtik.

Babam koltuğa oturup, "Annen nerede Rüya?" dedikten sonra kumandayı eline aldı.

"Baha'nın odasında." Ben de ponçiğe oturup değiştiği kanallarda göz gezdiriyordum.

"Ne yapıyorlar kızım onu söylesene."

"Baha'nın bu sene sınavı var ya. Moral için ön konuşma yapıyorlarmış. Lise sınavına, Baha bilgisayar oynayarak girmeye karar vermiş de..." Salak leprikon ders çalışmayı sevmiyordu. Bu sene sekizinci sınıfa başlayacaktı ve garibim de o aptal sınava girecek olan bahtsızlar arasındaydı.

"Hayal de üstüne fazla gidiyor. Çalışmazsa çalışmasın. Sanki kendi profesör." Babam için okul çok ehemmiyetsizdi. Ona göre beraber olmamız, yaşıyor olmamız önemliydi.

"Baba annemi tanıyorsun." Gerçi konuyu ben de tam bilmiyordum. En son sınav için konuşacağım demişti kasabanın zillisi Hayal Berry...

Televizyondan bir an için gözlerini bana çeviren babam, "Bazen anneni Hitler falan sanıyorum. Diktatör gibi." dedi.

• • •

Tabağındaki yemekle oynayan Baha'nın canı annemle odasından indiğinden beri sıkkındı. Anlaşılan, bücür yavaş yavaş sınav psikolojisine giriyordu.

"Baha, oğlum neyin var?" Babam salatadan iştahlı bir şekilde yerken Baha'nın durgunluğunu fark etmişti ama Baha herhangi bir cevap vermiyordu. Tahminimce annemin söylediklerini kafasında tartıyordu.

"Baha!" Babam bu sefer sesini yükseltmiş, bücürün sıçramasına neden olmuştu.

Çatalını tabağına bırakan Baha oldukça keyifsizdi. "Efendim baba?"

"Neyin var, demiştim ama pek taktığın yok."

"Hiçbir şeyim yok."

Babam peçeteyle ağzını silip olaya karışmayan suç makinesi Hayal'e çevirdi şüpheli bakışlarını. "Ne dedin çocuğa Hayal? Sınavın önemli olmadığını söyleyecektin alt tarafı."

"Şimdi aşkısı tabi ki önemli olan Baha ama sınav da mühim."

Kıvır Hayal, kıvır.

"Hiç de mühim değil! Bırak ne istiyorsa onu yapsın çocuk! Ders de çalışır, oyun da oynar!"

"İyi de koca yaz gram ders çalışmadı! Ben sadece onun için en iyisini istiyorum. Hem sen karışma her şeye yırtık dondan çıkar gibi!" Babam geri bastı ve anneme cevap veremedi.

"Baba, annem haklı." Gözlerim fal taşına dönerken Baha'ya baktım. Yeşil gözlerini duvara dikmiş, boş boş bakıyordu.

"Baha oğlum sen iyi olduğuna emin misin?" diyen annem, eserinden memnundur umarım.

"İyiyim dedim ya!" Cüce bir hışımla merdivenleri döve döve odasına çıkarken biz sadece arkasından izlemiştik.

Bence sorun sınav değildi. Başka bir şey vardı. Sanırım annemin günahını almıştık. Baha asla dersleri takmazdı.

Neyi var ulan bu bücür bacağın?

"Sence sorun dersler mi anne?" Masadaki tabakları toparlayıp mutfağa taşıyorduk.

"Aslında sınavla ilgili çok konuşmadık. Sanırım Baha..." Annem porselen tabakları tezgâha bırakırken bana dik dik baktı.

"Ee..." Ben de elimdekileri bırakırken dememek istediği her ne ise merak ediyordum.

"Sana desem çocukla dalga geçersin. Vazgeçtim."

"Yok artık! Desen ne olacak? Hem ben ciddi de olabiliyorum. Anlatsana ya, merak ettim!"

Mutfaktaki sandalyelerden birini çekip oturunca bende aynısını yaptım. Ellerimi masada sabitleyerek güven veren ifademi takındım.

"Afife'yle konuşurken yukarıdan bi gürültü geldi. Baktım Baha'nın odasından geliyor, hemen girdim. Telefonunu atmış duvara paramparça etmiş kız!"

"Sınava mı sinirlenmiş de kırmış kaç liralık telefonu?"

Benim için önemli olan telefondu.

"Sınav için niye kırsın a benim dangalak kızım?" Kafamı parmağıyla ittirince suratımı ekşittim.

"Neymiş o zaman telefon kırdıran problem?"

"Baha âşık olmuş bence!"

Hadi oradan! "Kesin bilgi mi kız?"

Var ya süper konuydu.

"Zor oldu ama öğrendim. Sanırım beğendiği kız başkasıyla mı ne çıkıyormuş." Bunu Baha demezdi ki.

"Sen nereden öğrendin ayıptır sorması?"

Gözlerini sinsice kısan Hayal Berry, işlediği günahı inkâr etmiyordu. "Birazcık kapısını dinlemiş olabilirim."

"Oha anne! Bu yaptığın özel hayata tecavüz ya!"

"Kusura bakma Rüya! Bu hakkı bana annelik yetkilerim veriyor. Ne tecavüzü? Sizi böyle zapt edebiliyorum."

"Ha yani beni de dinliyorsun?"

"Senin böyle mevzuların hiç olmadığından daha gerek görmedim." Sırıtarak ayağa kalktı. "Ama Göktürk'le aranda bir şey olursa senin içinde geçerli olacak."

Bu iyi olmadı işte.

Suratımda nasıl bir ifade varsa artık, kahkaha attı. Kaslı moda ikonuyla aramızda hiç bir şey yoktu ve annemin bu merakı başıma iş açabilirdi. Belki de Göktürk'le bu saçma oyunu oynamamalıydım. Ne yapayım yani? En kötü ihtimal başka bir gün arkadaşının oğluyla bir kere görüşür istemediğimi belirterek yırtardım.

• • •

"Jale senden sakladığım bir şey yok!" Yarım saattir telefonda Jale'ye laf anlatmaya çalışıyordum. Sürekli ne yaptığımla ilgili şeyler soruyordu.

'Koca yaz inek gibi yattın mı?', 'Hayatında biri yok mu? 'Yapmadın mı bir yaz aşkı?' Sorularına kaçamak cevaplar verince üstüme üstüme geliyordu.

"Bak oraya gelir ağzını yüzünü dağıtırım, Rüya! Anlat dedim sana çaçaron!"

"Düzgün konuş kızım! Yok diyorum bir şey! Aa.." Telefonu kulağımdan biraz uzaklaştırarak yatağıma oturdum.

"Ya anlatsana! Fıtık oldum burada! Kiminle çıkıyorsun kızım?!"

"Jale inan telefonda anlatılacak bir şey değil," Sesimi biraz alçalttım. "Annem beni dinliyor olabilir."

Telefonda 'oha' deyişini duymuştum. "Kızım var işte biri! Ay, azizelikten kurtuldun sonunda!" Parmak şıklatmasına benzer seslerin ardından 'hayde!' diyen Jale, kesinlikle göbek atıyordu.

"Sandığın gibi değil beyinsiz! Bir ara konuşuruz. Bak dinliyor mu beni hiç?" Hâlâ cevap vermiyordu. Madem arıyorsun konuş değil mi?

"Dur şu an veriyorum coşkuyu, veriyorum coşkuyu! Hoba! Rüya'nın kendini öptürüp, koklatacağı sevgilisi olmuş be!"

Seninle tanıştığım güne lanet olsun Jale! Öptürüp, koklatmak nedir yani? Topluca beni yoldan çıkarmaya çalışıyorlardı ayol! Gerçi Göktürk'le yalandan çıksak bile ellenen taraf o olurdu.

Tam sesli küfredecekken hattan başka bir çağrı geldi. "Jale dur biri daha arıyor. Sonra görüşürüz!" diyerek arayana baktım. Ama numara hiç tanıdık değildi.

"Alo? Kimsiniz?" Kibar ses tonum beni bile şaşırtmıştı.

"Tanıdın mı beni?" Hoş bir erkek sesi kulağımı dolduruyordu. Baha'nın dediği gibi rakuna bağladım. Genelde erkeklerin aradığı bir kız değildim. "Cidden tanımadın mı?" Ve hoş bir kahkaha attı.

"Nereden tanıyayım seni? Kafayı mı sıyırdın? Sesten analiz yapan sürümüm henüz çıkmadı. Maalesef..."

Tekrar kahkaha attı hattın ucundaki seksi ses.

"Bence tanıyacaksın birazdan," Tekrar güldü. "Sesimi bilemem ama o geceyi unutmuş olmazsın."

"Haklısın o fantezi dünyanın içinde babam da vardı değil mi, Göktürk?"

"Hemen karıştırma babanı! Hem sen beni nasıl tanımadın ya? O kadar seksi sesim var. İnanılır şey değil."

"Ne bileyim sen olduğunu? Sapık sapık konuşuyorsun zaten."

"Beni kaydet, 'seksi çocuk' diye yaz telefonuna bebeğim. Bu numara benim."

"Ben de bu numarayı Muhittin'in sanıyordum. Ne kadar da aptalım!" diyerek görmese de elimi alnıma koymuştum.

"Muhittin kim ulan?"

"Sen tanımazsın. Bu numaranın sahibi."

"Rüya bazen öyle espriler yapıyorsun ki gülmeyi unutuyorum. Ha ha ha!"

"Zırvalamayı geç, sadede gel!" En nefret ettiğim şey telefonda saatlerce konuşmaktı. Ben tüm zamanımı TV de değerlendiriyor ya da yemek yiyordum.

"Annem görüşmemizi istiyor," Nefes alıp verdi. "Bir süre onların dediği gibi takılalım. Nedense seni pek bir sevmiş benimkiler."

"Tabii sevecekler beni! Ben çok tatlı, şekerleme gibi biriyim. Ama ne yazık ki görüşemeyiz, Göktürk."

"Nasıl görüşemeyiz? Anlaşmıştık hani?"

Hayır, niye uzatıyor ki? İki kas elleyeceğim diye kendimi mi öptüreyim? Aslında Göktürk öpse amenna derdim lakin kız arkadaşı vardı. Bu yüzden de istemiyordum.

"Göktürk ben yalan söyleyemem. Hadi kabul ettim diyelim ama iş yaş, annem oyun olduğunu önünde sonunda anlar! Sonra da ağzıma ne yapar biliyor musun?"

"Kızım sen olmazsan başkasını bulacak benimki! Hem o gün gayet iyi kıvırıyordun. Ben korurum seni bir şey yapamazlar."

"Yok anam yok! Sen sapığın bayrak tutanısın. Benim çatlak Hayal, birkaç gün arkadaşının, birkaç da teyzemin bulduğu kişiyle görüştürür, olmadı der yırtarım. Sen de öyle yaparsın işte."

Yırtamayabilirdim ama orasını düşünmüyordum açıkçası. Annem beni iki aya nişanlar, dört aya evlendirirdi bu azimle. Manyak kadın!

"Yani bütün o adamlarla görüşeceksin?"

"Ne olmuş? Belki beğenirim bile. Takdiri ilahi kas yığını arkadaşım." İçimdeki ses inadına tersine git Göktürk'ün diyordu.

"Rüya... Güzelim... Bak bir süre görüşelim temelli yırtalım diyorum sana! Niye salak salak adamlarla vakit geçireceksin?"

"Sana ne? Sana ne? Vakit benim değil mi? Geçireceğim! Sana ne?"

Kapıdan gelen tıkırtılarla yataktan kalktım. Vallahi dinliyordu beni deli Hayal!

"Rüya! Deli etme beni! Annem ikimizi flört ediyoruz sanıyor! Madem o gün kıkırdayıp, durmasaydın!"

Ha yani ben kıkırdadım!

Gerçi şu an daha farklı bir sorunum vardı.

"Göktürk, tabi görüşürüz. Yarın mı? Yarın müsait miyim bilmiyorum!" Kapıdaki hışırtı artarken annemin bizi dinlediğinden artık emindim.

"Kızım manyak mısın sen? Hani görüşmeyecektik biz?"

Bu geri zekâlıyla çakma manita olacağıma gorille sevgili olsaydım keşke.

"Aa... Anneme sormam gerek. O bilir müsait olup olmadığımı. Ben onun sözünden çıkamam. Anam ne derse o benim için! Bunu böyle bil Göktürk!"

Dilimi eşek arıları soksun!

"Annen mi var orada? Nerede sorunlu var çekiyorum anasını satayım mıknatıs gibi!" diyen Göktürk'ü dinlemiyordum.

"Sen beni beğenmiş olabilirsin ama bende seçenek çok. Biraz daha uğraşmalısın bu ilişki için!" Kapıya doğru gidip daha çok bağırınıyordum. "Haklısın fazla güzelim, kahretsin!"

"Hıı... Çok güzelsin!"

Eksiksiz güzelliğime laf eden kaslı moda ikonuna cevap verirdim, verirdim en münasibinden ama annem sağ olsun...

"Neyse ben kapatıyorum. İyi geceler..."

"Kapatma telefonu!" dedim sesimi kısarak.

Kapıdan uzaklaşan adım seslerini duyduğumda rahatlayarak yatağıma oturdum.

"Öküz gidi öküz! Sen bana çirkin mi dedin, yer sıçanı!"

"Hakaret etme bana! Senden daha güzellerini gördüm! Egosunu okşuyor hatuna bak!"

"Sen nereni okşuyorsun şu an acaba? Benden daha güzellerini tanımışmış! Kurban ol sen benim eşsiz güzelliğime!"

"Tamam, belki arada Selena'nın resimlerine bakıp iç geçiriyor... Ne diyorum ulan ben?"

"Ha ha. Göktürk, ha ha."

"Zekâ seviyemi düşürüyorsun sen, Rüya!"

Eminim şu an elleriyle saçlarını çekiyordu.

"Olmayan şey düşmez, Göktürk. Yemin ederim gram zekân yok. Bu arada yarın görüşmemiz şart. Ayarla bir şeyler."

"Emrin olur. Başka arzunuz leydim?"

"Sonra anlaşamadık der, basar gelirim eve."

"Ben bi basacağım ama..."

"Düzgün konuş! Ben senin yollu kız arkadaşına benzemem! Çakarım sümsüğü uzaylı tecavüz etmiş gibi gezersin oğlum!"

"Bence laflarına dikkat et. Öyle bir laf yayarım benimle nikâh masasına otururşun."

Bence düşünmeden konuşan tek kişi ben değildim.

"Vallahi bir ömür boyu bana katlanırsın. Sen bilirsin tabii..."

"Yok, yok! Sinirden öyle dedim. Ama biraz idare edelim böyle. Artık gelen giden kızlardan yoruldum. Düzenli bir ilişki istiyorum, çakma da olsa."

"Sen kendi adını mı temizleyeceksin benim sayemde? Oğlum madem sevgilin var, git söyle annene! Ben seviyorum, alacağım bu kızı de! Aha, gelinin ana de! De işte ya, kız rahatsız olmayacak mı benden?"

"Haberi olmayacak ki... Sadece bizimkiler bilecek."

"Senle çıkarsak bizim sağır komşumuza bile işaret diliyle der annem, Göktürk."

"Yok yahu demez."

"Hayal'i tanımıyorsun Göktürk. Kadın beni evlendirmek için gün sayıyor. Sen olmasan bile öyle görünüyor ki pek yakında biriyle evlenmiş olacağım. Kadın, bildiğin manyak, diyorum sana!"

"Ben de annemi manyak bilirdim. Buluruz bir yol. Nazar olmamak için demeyeceğiz bir süre der oyalarız. Sen de artık seveceğin adamı mı bulursun bilemem. Ama ben artık kız görmekten bıktım. Kendimi şehzade gibi hissediyorum."

"Boklu şehzade mi olurmuş?" diyerek kahkaha attım.

Boklu şehzade, Göktürk.

Padişah Saygın'ın veliahtı! Haseki Afife'nin göz bebeği.

O boklu şehzade!

"Boklu prenses."

"Ay, teşekkürler. Boklu da olsa prenses olmak benim için bir onurdur, boklu şehzadem."

"Ne kadar iğrençleşebileceğini artık tahmin edemiyorum. Kendine boku yakıştıran bir seni gördüm."

"Hadi oradan! Ben pozitif bir insanım. Kahretsin, genlerim mükemmellik saçıyor, moda ikonu!"

"Neyse ben bu konuyu uzatmayacağım. Yarın sabah seni ararım, sonra buluşacağımız yere gideriz. Bak caymak yok!"

"Cayabilirim de bana güvenme."

"Rüya, artık sıktın!"

"Of, tamam. Yarın görüşürüz o halde."

"Bay bay..." Suratıma kapanan telefonla ne halt yedim diye düşünüyordum.

Öyle bir yola girmiştim ki prenses değil ama boklu Rüya olacağım kesindi.

Telefonuma onu 'kaslı moda ikonunun kısaltılmış haliyle kaydettim.

KMİ. Boklu şehzade diye de kaydederdim ama böyle daha gizemli olmuştu.

16. BÖLÜM

Muhallebiciye Gidelim Mi Şeker Kız?

Göktürk bir şekilde aklımı çelmişti. Hem söylediği aşk dolu! kelimelerle, hem de kaslarıyla.

Aslında küçük çaplı bir oyun oynayıp evlilikle başımın etini zombi gibi yiyen zilli Hayal'den kurtulabilirdim. Ama annem ne yazık ki çok kurnazdı. Aklı her türlü fitneye ve fücura eriyordu.

Göktürk'ün kız arkadaşı bence kılıksızın tekiydi. Düzgün olsaydı manyak Afife'yle tanıştırırdı. Gerçi kimse benim gibi olamazdı. Saygın Amcam da pek bir seviyordu.

Kesin yeşil gözlerime hayran kalmışlardı.

Saat neredeyse on biri geçiyordu. İlk aşk tohumlarını anneme ekmeliydim. Mesela hülyalı hülyalı baksam, arada iç çeksem işe yarar mıydı? Ya da sürekli telefonumla oynayıp, mal mal gülsem? Evet, bunların hepsini tek tek denemeli, sonucunu görmeliydim.

Babamla televizyon izleyen annemin, keyifli olduğu aptal yüz ifadelerinden belliydi. Annem, Göktürk'le yarın buluşacağımızı biliyordu.

Telekulak Hayal, iş başında.

Ponçiğe yayılıp cep telefonumu elime aldım. Anneme baktığımda bana dikkat kesilmiş duruyordu.

Göktürk'e mesaj attım: Annem tamamdır. ;)

Yalandan da sırıttım. Sanki önemli bir haber beklermiş gibiydim.

Gelen mesaj bildirimiyle alt dudağımı ısırdım: Benimki de tamam. Yarın için seni götüreceğim yeri bile söyledi. :D

İç çekip, mesaj yazdım: Nereye götüreceksin beni kaslı çocuk?

"Rüya, sen hayırdır?" diyen babama telefonumu indirip bak-tım.

"Ne hayırdır baba?"

"Geldiğinden beri televizyona bir kere bile bakmadın." Yeşil gözleri telefonumda durdu. "Mesajlaşıyor musun?"

Annem benim yerime cevaplamıştı. "Yok, canım ne mesaj-laşması?"

"Niye aptal aptal gülüyor o zaman?"

Babam bile yediyse, Hayal kesin yemiştir.

"Şey yapıyor Rüya..." dedi annem çekingence.

"Ne yapıyormuş Rüya?" Babam Göktürk'ü öğrenirse çükünü keserdi. Sözde değil, gerçekten yapardı.

"Jale'yle mesajlaşıyorum baba. Bize gelecekmiş. Bir de ko-miklikler, şebeklikler yapıyor ondan sırıtıyorum."

"Madem mesajlaşıyormuş kız, sen niye yok dedin Hayal?"

"Sen de her şeye burnunu sokuyorsun Acar! Panik oldum kıza bir şey dersin diye."

"Aman karışmıyorum size. Ne haliniz varsa görün."

"Karışma zaten Acar." diyen Hayal Berry, bu aşk keşmekeşin-den bıkmıştı artık.

Kasabanın şerifi de olsa Acar Eastwood 'un kapatması olmak istemiyordu. Adı çıkmıştı kasabanın dedikodu kazanını kayna-tan kadınları yüzünden.

Herkes ona, 'hoppa' diyordu.

• • •

"Eee... Anlat kız, ne konuştunuz damadımla?" Babam yat-maya gidince, annemle baş başa kalmıştık. Gözlerinden zindelik okunan Hayal Berry baykuş gibiydi.

"Buluşacağız yarın. Küçük çapta bir çıkma teklifi aldım di-yebiliriz,"

"Ay, dualarım kabul oldu! Bana bak ne yap et tek taşı taktır parmağına!" Annem gülerek ellerini çırptı. "Nereye gideceksiniz ilk buluşmanızda? Bari muhallebiciye falan götürse."

Muhallebici mi?

"Anne ilk geceniz nasıl geçti diye sorup, üzerine muhallebiciye gidin mi diyorsun? Bu kafayı sana ne yapıyor merak ediyorum."

"Öyle deme. Muhallebiciye gitmek bir klasiktir. Ben babanla muhallebiciye gitmiştim. Afife de öyle. Sizin de gitmeniz gerek."

"Asla gitmem. Bak bu ilişki başlamadan biter!"

Annem kahverengi gözlerini kıstı. "Biterse ağzına sıçarım."

Uykusu gelen annem de yatmak için odasına giderken, telefonuma gelen mesajı açtım: Muhallebiciye gidelim mi şeker kız? ;)

Keçinin istemediği ot burnunun dibinde bitiyordu işte!

Hayır, muhallebiciye kim gider bu devirde?

• • •

"Kalksana kızım! Ayı gibi uyuyorsun!" Yastığımı başıma koyup lanet olasıca seslerinin kesilmesini istiyordum. "Rüya, kalksana Göktürk devesi aşağıda!"

Bana ne ya?

Kafasına diğer yastığı fırlattım. "Ya, oğlum uykum var! Git ya!"

Sabaha karşı beşte yatmıştım. Deli gibi uykum vardı.

"Abla annem kalkmazsan Göktürk'ü odana gönderir. Bak oranı buranı dağıtmışsın zaten. Rezil olursun."

"Göndersin. "

"Of ya! Seni uyandırmaktan bıktım artık! Gidiyorum ben!" Kapım kapanınca popomu iyice yayarak rahatladım.

Ama kapı tekrar açılınca uykuma giden yol yine yok olmuştu.

"Baha odamdan git!" Dünya yansa kalkmazdım bu yataktan. Ufak sarsıntılı depremlerde bile kalkmıyordum mesela. Öleceksem yatarak ölürdüm ben. Keyif yapa yapa...

Az önce fırlattığım yastık bumerang gibi kafama geri dönünce gözlerimi açtım.

"Seni yer cücesi!" diyerek yataktan yuvarlanarak dönünce Göktürk'ü gördüm. "Ne işin var odamda sapıtık?" Gözlerim hâlâ bulanık bulanık görüyordu.

"Annen, Rüya uyanmıyor git sen kaldır, dedi. Yoksa meraklı değilim pis odana."

"Sen bu saatte niye geldin ki?" Gözlerimi kapatırken uyuklamaya çalışıyordum.

"Kızım saat iki buçuk. Sabahtan beri arıyorum, mesaj atıyorum cevap vermiyorsun. Ben de annemden evin adresini alıp geldim."

"İyi halt ettin."

"Rüya, kalk artık. İşimi gücümü bıraktım, muhallebiciye gideceğiz diye!"

"Beş dakika daha..." Beş dakika daha uyursam çok iyi gelecekmiş gibi hissediyordum.

Yatakta beni ittirirken gözlerimi açtım. "N'oluyor be?"

"Bencilce yayılacağına yer aç. Ben de gece uyumadım."

"Hadi oradan! Git yerde yat."

"Yemeyeceğim ya. Kay biraz işte."

"Of, tamam." Ayakkabılarını çıkarmadan yatağa uzanacaktı ki olaya el koydum. "Önce ayakkabılarını çıkar! Biz evimizde sokakta tükürüğe pisliğe bastığımız ayakkabılarla gezmiyoruz. Derhal!"

"Hay Allah'ım!" diyerek siyah sporlarını çıkardı. Lafımı dinleyince biraz yer açarak ona sırtımı döndüm.

"Hayır yani yüzünden ne hayır gördüm de sırtını döndün?" Kıpırdanıp beni biraz daha ittirdi.

"Layık olduğun şekilde davranıyorum. Kapa çeneni ve oynaşıp durma! İnsan uyuyor insan!"

"Küçücük yer açmışsın. Benim vücudumun yarısı dışarıda insafsız. Benim yatağımda yatmayı biliyordun,"

"Senin yatağında sülalem yatar benim."

"Kaçta kalkmayı düşünüyorsun?"

Hâlâ konuşuyordu! Hâlâ!

"Bilmem." Kolunu belime koyunca gözlerim korkuyla açıldı. "Çek kolunu! İyice gözün döndü senin!"

"Ya yer açarsın, ya sarılırım. Kızım düşeceğim yere!"

Kolunu ittiriyor olmama rağmen daha çok sarılıyordu. "Yahu yer yok diyorum! Aptal mısın?"

"Düşeceğim ittirme Rüya!"

"Kalk kalk Allah'ın belası! Uyku koymadın gözümde!" Gözlerimi ovuşturup yatakta oturdum. Belimdeki kolları aynı şekilde duruyordu. "Ya gitsene! Giyinip geliyorum!"

"Ben bakmam. Giyinebilirsin,"

"Göktürk, sabrımı taşırma kalk ya!" Gerçekten sinirlenmiştim. Arsız arsız yatıyordu. Karnını dürtüklerken kas sevabı alıyordum. "Kalk hadi muhallebi çocuğu!"

"Sensin muhallebi çocuğu. Kalkıyorum işte. Sanki yatağına daha önce benim gibi biri yattı," Gülerek o da benim gibi doğruldu. "Artık yıkamazsın nevresimleri."

"Aynen, yıkamayı düşünmüyorum." Seksi sayılabilecek muzip bir gülümseme yaydı yakışıklı yüzüne. "Yakmayı düşünüyorum. Ancak ölür virüslerin."

"Benim virüslerim bile yakışıklıdır Rüya. Bir ara gribimi sana bulaştırırım da insana benzersin."

Başımdan bir şapka çıkarırmış gibi yaparak hayali külahımı kucağına bıraktım. "Külahıma anlat muhallebi çocuğu."

Göktürk sinirle odamdan çıkınca annem damladı. Kadın hâlâ kapı dinliyordu. Ne duymayı bekliyordu acaba?

"Ne giyeceksin kız? Sana aldığım çiçekli elbiseyi giy. Bacak şov yap." Annem gözlerini açmış, mutlu mutlu gülümsüyordu.

"İstersen iç çamaşırlarımla gideyim anne! O elbisenin kumaş eksikliği var ya!"

"Niye? Şort giyiyorsun ya elim kadar. Rahibe misin kız? Hem ben onu sana giy diye aldım dolapta güvelere ziyafet ver diye değil."

O elbiseyi aldığı güne lanet olsun zaten! Dolabıma ne bulursa alıyordu manyak hatun!

"Tamam, çık git! Giyeceğim. Yeter git."

"Makyaj da yap."

Annemi üç nahla uğurladım.

Yüzümü yıkadıktan sonra her türlü temel ihtiyacımı giderek banyodan çıktım. Kahvaltı da etmem gerekiyordu. Artık bir poğaça alıp idare edecektim.

Odama girdiğimde dolabımın kapaklarını açtım. Kafamı kaşıyıp ince askılı, pembe üzerine renk renk çiçekli elbiseyi aldım ve yatağımın üstüne fırlattım. Dolabın altında duran pembe babetleri de çıkardım. Herhalde uyumlu olurdu. Moda anlayışım pek kıttı. Genelde annem alıyordu giysilerimi. Ben alışveriş yapmaya da üşeniyordum.

Şortlu pijamamı çıkarıp elbiseyi hızlıca üzerime geçirdim. Makyaj masamın minik pufuna oturunca tipime baktım.

İğrençtim.

Dün geceden kalma artık topuza benzemeyen şekilsiz saçlarım, beyaz renksiz yüzümle mükemmellik! saçıyordum.

Tokayı saçımdan zorlukla çözüp önce tarakla giriştim. Yarısı yolunmuş, elektriklenmiş gibi duruyordu. Ellerimle bastırarak biraz düzelttim. Küçük taşlı iki tokayla önden toparladım. Renk versin diye de dudaklarıma vişneli dudak parlatıcısını sürdüm. Aynadan kendime baktığımda temel olarak hazırdım. Yeşil gözlerim biraz uykusuz duruyordu ama fark edilir boyutta değildi.

Babetlerimi giyip telefonumu elime alarak odamdan çıktım. Spor olsun diye zıplaya zıplaya merdivenlerden inerken az daha yere düşüyordum.

Ay, vallahi bu etek boyuyla düşseydim kıçımı herkes görürdü!

Salonda annem Göktürk'le sohbet ediyordu. Ponçiğe oturan Baha ise, televizyon izliyordu bangır bangır. Misafire saygı sıfırdı bücürde.

Ama Göktürk insan sınıfına girmediğinden, otomatik olarak misafirlikten çıkıyordu.

Annem beni görünce memnun olmuşçasına baş parmağını kaldırdı havaya. Göktürk'ün gözleri de beni bulduğunda yüzündeki gülümseme dondu. Bu moda ikonu beni beğenmemişti.

Annemin yanına açıkçası gorilimsi bir şekilde oturmuştum.

"Biraz kız gibi otur. Goril gibi değil." Annem kulağıma eğilip oturuşuma laf ediyordu.

"Ee... Gidiyor muyuz?" deyip, bakışlarımı tuhaf tuhaf bakan öküze çevirdim.

"Gidiyoruz." Sesi isteksizdi. Şahsen ben de aynıydım. Bir an önce nereye gideceksek gidip eve gelmek istiyordum.

Ondan önce kalkarak kapıya doğru yürüdüm. Sanırım o da arkamdan geliyordu. Dış kapıyı açınca esen rüzgâr dizimin kaç karış üzerinde olan eteğini uçuşturdu. Marilyn Monroe gibi kızım be!

Bahçeye inen basamakları inerken Göktürk kolumu tuttu. "Kendinize dikkat edin!" Annemi heyecanlandırmak için bana yakın davranıyordu. İşe de yarıyordu. Bahçe çitini açıp, geçmem için beklerken oldukça beyefendi bir profil çiziyordu.

Gerçekte; su katılmamış öküz, ayıların atası, Nuri Alço'nun torunuydu.

Arabanın kapısını açıp bindim. Ama bayağı bir zor binmiştim kırmızı Ferrari'ye. Sürekli pantolon, bermuda giyen biriydim. Elbiseyle eteklerimi zor zapt ediyordum. Kapımı kapatınca o da sürücü koltuğuna geçti.

Arabayı çalıştırdığında yüksek motor sesi kulaklarımı doldurdu. Emniyet kemerimi bağlarken, asfaltı ağlatmıştı bile.

"Elbisenin kumaşından çalmışlar sanırım." Göktürk gözlerini yoldan ayırmıyordu ama direksiyonu tutan elini biraz fazla sıkıyordu.

"Bence de, ama annem öyle düşünmüyor." Gözlerimi ondan çekip yoldaki şeritlere diktim. Baktıkça bakasım geliyordu.

"O mu istedi giymeni? Gerçi sen zevksize benziyorsun, bu elbiseyi senin seçemeyeceğin belli."

"O aldı zaten. Ben bu kadar süslü bir şey giymem. Tarzım var benim. Hem senin için giydirdi. Mutlu olmalısın. Hayal beni sana yamıyor kendince."

"Ben yanımda açık saçık kız sevmem ama giyen sen olduğun için önemsemeyeceğim."

"Ay, n'olur önemse beni Göktürk." Gülerek ona baktım yeniden. "Biz hiçbir şeyiz. Sadece kader ortağıyız. İstediğimi giyerim, giymem. Benim bileceğim iş."

"Umurumda değil."

"Cidden muhallebi mi yiyeceğiz ya?" Aslında muhallebi severdim.

"Evet."

Açım desem ne derdi acaba? Şimdi bu beni meyveyle besleniyorum sanıyordur. Göktürk'ü sürekli terslemek istesem de onu gördükçe, diyeceklerimi yutuyordum. Üstündeki beyaz tişört kaslarını gözüme sokarcasına belli ediyordu. Koyu mavi kotuyla da yine uyumu gözünden vurmuştu.

• • •

Büyük bir tatlıcının önünde durdurduğunda arabadan indik. Öyle ihtişamlı bir yerdi ki sanki muhallebiyi altından yapıyorlar izlenimi veriyorlardı. Ağzımı açık bırakmamak için Göktürk'ün peşine takılarak içeri girdim.

Kaç katlıydı bilmiyordum ama oldukça ferah ve geniş bir mekândı. Çikolata şelaleleri, şekerlemeler, şerbetli tatlılar bile vardı.

Ve tema altın rengiydi.

Masalardan birine oturan Göktürk'ün karşısındaki sandalyeyi çekip ben de oturdum. Dirseğimi masaya dayayıp elime de başımı yasladım. Her detayı hayranlıkla izliyordum.

Tatlı menüsünü inceleyen Göktürk'e, "Göktürk, bu tatlıcının sahiplerini tanıyor musun?" dedim.

O ise hâlâ menüyü inceliyordu. "Hım... Evet."

"Oğlu var mı seninle yaşıt?"

"Evet, var Rüya. Ne yapacaksın?"

Sinirli gözlerini bana çevirince sırıttım. "O çocuğa 'Rüya, kır düğünü istiyor. Güzel kız, tam senlik' de tamam mı?"

"Kapa çeneni , bir tatlı yedikten sonra kalkacağız."

"Ne var ya? Ayarlasan ölür müsün hayırsız?"

Menüyü bırakırken bana ters ters bakıyordu. "Bir muhallebiciyle evlenmek istediğini tahmin etmiyordum."

"Hayalim pizzacıyla, hamburgerciyle evlenmekti. Ama tatlıcı da fena olmaz. Bütün gün burada yaşayabilirim."

"Benim holdingimi görsen kancayı bana da atarsın sen."

Muzipçe gülümserken ona dilimi çıkardım. "Benim için gıda

sektörü önemli Göktürk. N'apayım kıçı kırık holdingini. Bak şuraya," Ellerimle etrafı gösterdim. "Vaha gibi..."

"Sen bayağı anormal sapıtık bir şeysin. Hem heveslenme o çocuk sana bakmaz."

"Neden?"

"Aynaya baksan anlarsın zaten. Yorma o küçük beynini."

"Götü boklu hâlinle bana laf mı attın sen şimdi? Çakma manitan olayım diye bir kapımda yatmadığın kaldı. Hah!"

"Göktürk!" Gür bir erkek sesi işitince ikimiz birden saat dokuz yönünden gelen esmer bombaya kilitlendik.

Evet, Skyler. Füzeleri hedefe odakladıysan sal bebek!

Dilim lâl olmuştu. En az Göktürk kadar çekiciydi. Tek farkı bu çocuk daha esmerdi.

"İti an, çomağı hazırla." diyen Göktürk'ün yüzü düşmüştü.

"Buradaki it sen olduğuna göre..." Ben bıyık altı gülerken, Göktürk, ayağa kalktı. Yanına gelen bombayla tokalaştı.

Hapsettim gözlerimi esmere... Vuraydı beni sert göğsüne... Adele adale kaslar... Unutma beni silmez zaman... Yan yanabilirsen... At atabilirsen...

Unutma Beni dizisi gibi her gün yeni bölüm çekerdim bu çocukla. Yıllarca izlenirdi. Annelerin dantel örtüsü gibi kalıcı olurduk.

Tokalaşmaları bitince, çocuğun gözleri bana kaldı. "Bu yeşil gözlü güzellik kim, Göktürk? Ceyda'yla ayrıldınız mı?"

Güzellik deyince hemen ayağa kalktım. Sandalyem beş metre arkaya giderken hemen lafa atıldım. "Ben Rüya. Göktürk'le ailelerimiz arkadaş sadece."

Açıkça rahatsız olduğunu vurgulayan Göktürk, arkadaşının sorduğu soruya bozulmuştu. "Ceyda'yla niye ayrılayım Caner? Dediği gibi, Rüya arkadaşım."

"Ha... İyi oldu. Duyduğun gibi ben Caner tatlım."

Elini bana uzatınca vakit kaybetmeksizin sıktım. "Tanıştığıma memnun oldum, Caner." Elimi ondan çekince Göktürk'e baktım. Çenesi kasılıyordu.

Ne kıymetli arkadaşları varmış!

"Madem arkadaşsınız. Beraber oturmamızda bir sakınca yok o halde, değil mi?" dediğinde sırf matem havasını dağıtmak için isteklice başımı salladım.

Zira; Göktürk'le vakit geçecek gibi değildi.

"Yok, yok. Zaten biz de sıkılıyorduk."

"Yokmuş bir sakınca." Göktürk sandalyesine geri otururken, Caner benim tur atan sandalyemi çekip gülümsedi. Ben de gülümseyerek oturdum.

O da yerine oturunca, "Ee, bir şeyler ısmarlayayım size. Müsseseden..." diyerek bana göz kırptı.

Bana bu teklifi yaptığına pişman olmasa iyiydi.

"Olmaz öyle şey Caner. Ne yersek hesabını öderiz." Ben nerede beleş, orada yerleş biriydim. Göktürk, illa saçacaktı George Washington'ları. Bizde Türk lirası var, Göktürk!

"Bizim mekânımızda sizin paranız geçmez Göktürk."

Gözlerimdeki parıltıları fark eden Göktürk bana tip tip bakıyordu.

"O zaman ben supangle, kazandibi, tavuk göğsü, bir de... Keşkül alırım, Caner." diyerek tatlılar kadar tatlı gülümsedim.

"Hepimize mi, kendine mi Rüya?" derken gözleri kocaman olmuştu.

"Kendime tabi ki sal... Caner."

Az kalsın, salak şey, diyecektim.

"Anlıyorum..." Gülerek bana baktı. "Tam benliksin. O halde ben de aynı şeyleri yiyeceğim. Benimle paylaşır mısın?"

Elbette kazandibim!

17. BÖLÜM

Mihrace Göktürk

Muhallebileri, gülmekten zor yiyordum. Caner öyle şeyler anlatıyordu ki yediğim keşkül az daha boğazıma kaçıyordu

Supangleden kaşığı doldurup ağzıma atarken, o da beni takip edip supangleden yedi.

"Göktürk, Ceyda'yla kavga ediyordu işte. Kız buna nasıl kızdıysa bizim kazanova kaçmaya başladı." Tekrar gülerken Göktürk ona kötü kötü bakıyordu. "Bu öyle bir koştu ki karşıdan gelen kızı görmedi, çarptı. Üstüne kızın göğüslerini tuttu. Hayır, kız düşmesin diye tutacak başka yerini de bulamamış!"

Ben de bir kahkaha atınca tüm başlar bize dönmüştü.

Öyle gülüyordum ki gözlerimden yaşlar geliyordu. Elimdeki kaşığı supanglenin içine bıraktım. "Ay, karnım ağrıdı Caner!" Onlardan herhangi bir tepki alamayınca kahkahalarımı kesmiştim. "Ne var ya?" Yüzüm ciddi bir hal alırken, Caner bana ışıl ışıl bakıyordu.

"Çok güzel gülüyorsun, Rüya!"

"At gibi gülüyor, nesi güzel?"

Beni kıskanan Göktürk tam bir kılpaçinoydu.

"At çok güzel bir hayvanceğizdir Göktürk. Bunu iltifat olarak alıyorum." diyerek göz kırptım.

"Atlar atken güzeldir. İnsanın ata benzeyeni mide bulandırır." Kehribar gözleri bana iğneleyici bakıyordu.

"Seni mazur görüyorum ben. Anne adaylarının mide bulantısı çok normaldir." Caner gülerken, Göktürk kızarmıştı. "Kaç aylık?" dedim.

Göktürk iç titretecek şekilde gülümsedi. Gamzesi küçük bir çukur oluşturmuştu çıkık elmacık kemiğinin hemen altında.

"Sen daha iyi bilirsin kaç aylık olduğunu," Dudaklarını diliyle ıslattı. "Malum menşei kas olan karnımı defalarca gördün."

"Nasıl ya?" diyen Caner, alınmış görünüyordu.

"Arkadaşın kas göstermeye meraklı, Caner. Açtı durdu." Gözlerimi Göktürk'e ateş saçarak çevirdim.

"Göktürk'e bak! Nadiren kullanır kaslarını kızlar üstünde."

"Öylesine bir şeydi Caner." deyip, dişlerini sıkan kaslı moda ikonu, sinirli görünüyordu.

Alayla gözlerimi kıstım. "Gerçekten öylesine bir şeydi. Bir etki yaratamadı."

"O zaman benim kaslarıma da bakarsın Rüya."

"Harbi mi?" İçimdeki mağara kızın saçlarından tutup, yerde sürükleyecek bir mağara adamı aramalıydım. Zira hak ediyordu.

Caner, bana doğru hafifçe eğildi. "Son derece ciddiyim. En sevdiğim kız tipi. Yeşil gözler..." Gülümsedi. "Fizik de on numara."

"Caner, geri bas." Göktürk'ün en sevmediği kız tipiydim. Ama kimin umurunda?

"Ne var Göktürk?" Caner geri çekildi. "Rahatsız mı oldun küçük bey?"

"O kız emanet oğlum. Gerilmeyelim boşuna."

"Emanetim ben, Caner. Çeker vururum seni. Bang!" Ellerimi silah gibi yapıp, yalandan Caner'e nişanladım.

Caner ise bana uyup kalbini tuttu. "Bu acıttı bebeğim." deyip, göz kırptı. Yalandan başını omzuna yatırırken gözlerini acı çekercesine kıstı.

Göktürk ise yüzünü buruşturuyordu. "Gerçekten iğrençsiniz."

Oturduğu yerde doğrulan Caner gülümsedi. "Hep senden öğreniyoruz bunları Göktürk." Elini kaldırınca hemen bir beşlik çaktım.

"Bana karşı birlik oldunuz yani?" Baş parmağını gövdesine koyduğunda bile yakışıklı görünüyordu.

"İlk görüşte aşk bu Göktürk..." Caner'in sözlerine kıkırdarken başımı salladım.

"Kalbimi çaldın tatlıcı." dedim ona yarı alaylı yarı ciddi bir şekilde gözlerimi hülyalı hülyalı süzerek.

"Gördün mü? Gördün mü? O da beni seviyor!"

"Gördüm. Bak!" Göktürk, orta parmağını Caner'e gösterdi.

"Bu bir işaret olmalı. Tanrım!" Caner ellerimi masadan çekip, avuçlarının arasına aldı. "Evren mesaj çekti, whatsapp'tan görüldü yaptı, facebook'tan dürttü, twitter'dan öttü! Yeşil gözlü kız bu akşam benimle çıkar mısın?"

Ne cevap vereceğimi değil, nasıl evet diyeceğimi düşünüyordum. Daha sonra aklıma 'Rock It'teki kız geldi. Nasıl diyordu?

"Her neyse... Bana uyar."

"Nah uyar!" diyen Göktürk ayağa kalkıp yanıma geldi. Beni belimden tutarak çekiştirince Caner'le kenetlenmiş olan ellerimiz ayrıldı.

"Göktürk! Girme aramıza! Ver sevdiğimi şerepsiz!" Caner'in konuşmasına gülerken ayaklarım benden bağımsız yerde sürtüyordu. "Adını dağlara yazdım Rüya!" diye yeniden bağırınca ona baktım. Bana dudaklarını büzüp öpücük attı.

Sen öpücük atma, Caner. Onlar nasıl dudak ulan öyle? Angelina Jolie görse bendeki dudak mı der, silikon taktırırdı.

Arabaya yeniden tıkılınca karnımın açlığı açılıp yeniden gün yüzüne çıkmıştı.

Göktürk de kendi yerine geçince ona dik dik bakmaya başladım. Hatta arada başımı cama çeviriyor, sonra ona geri bakıyordum.

Yaklaşık on, on iki kez daha yapınca bomba gibi patlamıştı

"Ne bakıyorsun öyle?"

"Zekâ arıyorum ama gram yok Göktürk sende." Ellerimi göğsümde bağlayıp, nefesimi üfledim.

"Arkadaşlarımla çıkamazsın." Sesi çok netti.

"O niyeymiş?"

"Çünkü sen onların statüsünde değilsin."

"Kast sisteminde yaşıyoruz da benim mi haberim yok, mihrace Göktürk?"

"Evet, tatlım. Senin benimle fink atmaya statün yetmez."

"Brahmanlarla Vaşyalar arasında geçiş yasağı kaldırılalı yüz yıl oluyor, Göktürk. Ayrıca benim de durumumuz iyi. Zaten senin arkadaşın sonuç farkındayken."

"Bilmediğim dillerde konuşma! Sen de kıkırdamasaydın ama. Anlamam. Ne konuşma benim arkadaşlarımla! Rahatsız oluyorum."

Sanki o yüzden yoktu.

"Böyle devam ya madına gideceğim." Başımı ön cama çevirip dudaklarımı büzdüm. Sinirden kuduruyordum.

"Görüşemezsin."

Cevap vermek yerine omzumu silktim.

"Zaten ben izin vermediğim sürece Caner sana yaklaşmaz."

Yine omzumu silktim. Ama karnım Borusan Filarmoni Orkestrası gibi içten ve yüksek bir sesle guruldayınca Göktürk kahkaha attı.

"Senin cevap vermeni beklerdim ama karnın da fena değilmiş." Arabayı çalıştırdı ama bir türlü sürmüyordu. "Emniyet kemerini bağla bir zahmet. Şehir içindeyiz polis çevirme yapar."

Gözlerimi devirip, kemeri bağladım. Ama o bağlamamıştı. Brahmanlar gerçekten üstün olmalıydı.

"Eve bırak beni."

"Zaten öyle yapacaktım." Telefonu çalınca hazırladığım hakaretleri yutmak zorunda kaldım.

"İki dakika domuz sesleri çıkarmadan otur." diyerek aramayı cevapladı. Bir yandan telefonla konuşacaktı, bir yandan araba sürecekti.

Hep yapmak istediğim bir şeydi.

"Merhaba tatlım... Öyle mi? Ben de seni özledim," Hafifçe iç çekerek güldü. "Şimdi mi? Biraz bekleyemez misin? Ne işin vardı ki orada?" Vay, yerli Göktürk kızmıştı. "Yanımda arkadaşım var. Of, tamam geliyorum!" Arabayı biraz daha hızlı sürünce yerime sinmiştim ama bir kurt içimi kıtır kıtır kemiriyordu.

Ya da hâlâ karnım gurulduyordu.

"Ne oldu?" Ona dönünce gözleri
"Sana ne!"
"Bana bak Göktürk!" Ikaz
ağzına Hayal Aslanlı
yok! Madem beni istemiyorsun
gösterdim. "Çek arabayı sağa!"
Tek kaşını kaldırdı. "Bak çekerim!"
"Çek dedim zaten." Sinirden sol gözüm
hızla sağa çekince bir an bile düşünmeden
sert kapatmıştım ki inşallah bozulurdu!
Göktürk hızla gaza basıp uzaklaşırken bir intihar
memesini ummuştum.
Yürümeyi sevmeyen ben yürüyordum onun yüzünden. Kesin
kıyamet kopacaktı. Hep annemin suçuydu! Yanımda telefonum
vardı. Cüzdan alsaydım keşke ama nerede bende o akıl! Güven-
diğim dağlar çukurmuş meğer!
Bir de çakma manitası olacaktım. Şerepsüz! Baha gibi, bu da
döl israfıydı.
Hiç de gelen giden yoktu. Normalde erkekler kızınca 'sağa
çek' diyen kızın peşinden sürerdi arabayı.
"İstediğin yere atayım mı?" Yanımda yavaşça duran arabanın
içinden seslenen adamla sıçramıştım. "Yazık olur yürüme,"
"Sana tokat atayım mı? En Osmanlısı, en yeniçerilisinden?"
diye bağırdım. Çaktırmadan da siyah üstü açık arabaya bak-
mıştım.
Issız yolda bana kamyon durur diye düşünmüştüm.
"Sen bilirsin bebeğim." dese de beni takip ediyordu. Rayban
gözlüklü çocuk; kaynak yapacak, ya da cenazeye gidecek gibiydi.
Ağlamayan herkes takıyordu şu gözlüğü zaten.
Mesela annem geçen sene üç kuşak öteden 'hala' dediği bir
akrabası kadın öldüğünde takmıştı. Kadın, doksan yedi yaşın-
daydı ve kendisine bakan akrabaları, kurtulmaları şerefine akla
gelebilecek tüm yiyecekleri dağıtmıştı. Hatta gülenler bile vardı.

Ayaklarım ağrısa da yürümeye devam ediyordum dar kaldırımda. İleride gözüme çarpan sarı bir taksiyi fark edince yüzümde aptal bir gülümseme oluşmuştu.

"Bak gülünce çok güzel oluyorsun."

Arabadaki genç sarışın adama baktığımda gözleri gözlerimde kalmıştı. Bende romantizm sıfır olduğundan yüzümü astım. "Kapa çeneni pislik."

Taksiye binen adama doğru koşup bağırdım. "Taksi! Taksi! Taksi!" Elimi de sallayınca adam beni görmüştü.

Taksici yaklaştığında birkaç adım atıp hızla arabaya ulaştım.

"Kızım senin ne işin var burada tek başına?" Yaşlıca adam camını indirip, bana acıyan gözlerle bakıyordu. Bir ara dibimden eksik olmayan tuhaf sarışın çocuğa da baktı. "Hadi, kızım. Burası tekin bir yer değil."

Arka kapıyı açıp kendimi arka koltuğa attım. Yanımıza yanaşan çocuk ise benim tarafıma gelince yeniden yavaşladı ve gözünü kırptı.

• • •

Eve vardığımda zile hırsla basıyordum.

"Ay, geldim geldim!" Annemi gebertmek için ellerimi elbette kullanacaktım.

Kapı açılınca annem beni görmeyi beklemiyormuşçasına yüzünü buruşturdu.

"Aa! Niye geldin sen?" Annemi ittirerek içeri geçtim. Ayakkabılarımı da bir köşeye fırlattım.

"Evim değil mi? Gelemez miyim? Şu taksiciye parasını versene..." Topuklarım sızlaya sızlaya kendimi ponçiğe attım. Kesin su toplamışlardı.

"Taksi mi?" diye sordu gözlerini belertip.

"Anne, bekletme adamı işte..."

Cüzdanını alıp söylene söylene kapıya çıktı, geri geldiğinde kaldığı yerden devam etti pause tuşlu Hayal Berry.

"Gelirsin de... Erken geldin, demek istemiştim. Yolunda git-

medi mi işler Rüya?" Gözlerimi kapayıp nefesimi sakinleştirmeye gayret ediyordum.

"Gitmedi anne! Bir daha Göktürk'le görüşeceğimi de sanmıyorum!" Çemkirince aniden gözlerim dolmuştu. "Karnım aç benim."

"Bana her şeyi anlatacaksın Rüya! Ben de sana yiyecek bir şeyler getireceğim. Eğer damadım seni üzdüyse cezasını kestiririm Afife'ye." Annem mutfağa giderken bile, damadım, diyordu o pisliğe!

Koltuğa oturup açılan eteğimi düzeltmeden ayaklarımı kendime çektim.

Gerçekten kızarmış ve su toplamıştı. Spor ayakkabı dâhil hiçbir şey giyemezdim bu patilerle!

Hoş geldin şıpıdık terlik!

Taze barbunya fasulyesine ekmek banarken çok vahşi görünüyor olmalıydım.

"Ne demek görüşmeyeceğim bir daha?"

Ağzımdaki yemeğin suyunu çekmiş ekmek içini çiğneyip yuttum. "Anne o çocuk tam bir şerefsiz! Görüşmem bir daha!"

"İyi de ne yaptı taş gibi meteor?" Bana zilli, pislik, çirkin, salak ve embesil diyen annem Göktürk'e iltifatlar yağdırıyordu.

"Onun statüsüne uygun değilmişim." Tabağımı ekmeğin burnuyla sıyırarak büyük bir lokmayı ağzıma tıktım. Çıtır, çıtırdı...

"Statü?" Annem bile anlayamamıştı.

"Mihrace Göktürk hazretleri, bizi beğenmiyormuş Hayal Hanım. Ayrıca erkek arkadaşının yanında beni çekiştirip, arabaya attı." Ağzımdaki lokma aç midemi biberon verilmiş bebek gibi susturmuştu. Büyük bardak suyu da bir dikişte içtim. Ağzımda biraz su bırakıp, döndürmeye başladım. Yanaklarım acıyordu suyu çevirmekten.

"Arabaya mı attı kız seni?"

Anneme ağzımdaki suyu püskürtürken bir kısmı da boğazıma kaçmıştı. "Anne sen manyak mısın?" Öksürürken dişlerimdeki birkaç fasulye ezmesi de annemin yüzüne doğru uçmuştu.

"Allah belanı vermesin Rüya! Çocuk haklı seni beğenmemekte." Eliyle yüzünü temizliyordu. "İğrençsin."

Göktürk de iğrenç demişti.

"Anne, Göktürk bizi beğenmiyor! Ne diye zorluyorsun?" Önümdeki beyaz lake tekerlekli sehpayı ittirdim. "Kalbimi kırdı ya! Evleneceğim adam o olmak zorunda değil!"

"Damadımın ağzına ben değil ama Afife öyle bir sıçar ki fosseptik çukuruna döner seni öpecek dudakları." Yüzündeki fasulye tanecikleriyle gülüyordu. "Dünyası tersine dönecek. Bizi beğenmemek gibi bir hakkı yok o şebeleğin."

"Sen gerçek misin ya?"

İçimden keşke 'hayal' olsaydın dedim. "Hayal'im." dedi.

Salona giren Baha tüm konuşmalarımızı duymuştu. Bana sinsice gülümsedi. "Seni beğenmedi değil mi o sırık?"

Allah'ım sen beni parmak çocukların diline düşürdün ya ne diyeyim?

"Evet, beğenemedi. Evlenirsek, çocuğumuzun cüce olma riskini göze alamıyorum dedi."

Yerde oturup aldığım oyunlardan birini oynamaya çalışan Baha'ya sarıyordum öfkeden. Ama ilk o başlatmıştı yine!

"O nereden çıkmış yahu?" diyerek saçlarını karıştırıyordu.

"Seni görünce bu kanıya varmış. Kardeşin cüce mi dedi? Ben de dedim, babama çekmiş, dedim. Dedi, emin misin? Dedim, emin değilim Rüya'yım. Kısacası adın gibi kısaymışsın."

"Ulan biliyordum o boyu uzun beyinsizin beni sevmediğini!" Oyun oynamayı bırakıp bana döndü. "Kıskanıyordur bizi! Kara kara bir şeyler ailece. Ama sıçtım onun soyuna!" Yerden bir hışımla kalkıp mutfakta telekonferans yapan anneme bağırdı. "Anne! Ben ev basmaya gidiyorum! Hem evi, hem Göktürk'ü basacağım!"

Annem takır takur bir sesler çıkararak terlik efektiyle yanımıza vardı.

"Ay, rezil olduk! Afife, Baha'nın dediklerini duydu! Oğlum sen aptal mısın? Boyun kadar aklın yok mu ya?" Annemin yüzünde telaş hâkimdi.

Tekli koltuğa çöken annem kırk yıl yaşlanmış gibiydi.

"Bizi beğenmediği yetmezmiş gibi bana cüce demiş o hıyar tipli!" Baha elini eyvallah dercesine havada salladı. "Anam ben gidiyorum. Gidip de dönmemek, dönüp de bulamamak var. Allah'a ısmarladık!"

Sanki askere gidiyordu boy fakiri güdük Baha.

"Otur götünün üstüne Baha! Yakarım totonu! Oturamazsın bir daha!" Baha annemden korktuğu için ponçiğin küçük bir kısmına oturdu. Ayaklarım su topladığı için tekme de atamıyordum.

"Neyse... Göktürk'ün fişini çekerler bu gece. Afife mahvedecekmiş onu! Afife'ler çok seviyorlarmış seni. Geldiğinde ağladı Rüya dedim. İyice gaza geldi anlayacağın."

"Anne ben ağladığımı hatırlamıyorum, bir. İkincisi ise, Göktürk'ü at o kafandan!"

Göktürk'ü kafamdan silmeme izin vermeyeceğini ansızın attığı terliğiyle belgelemişti, Hayal Berry.

18. BÖLÜM

Yenilmezim Olur Musun?

Stiles aşkım Lydia'nın peşinde koştururken ben burada kimlerle uğraşıyordum? Ne vardı dizilerin içine girebilseydik? Çok mu şey istemiş olurdum? Eski bölümleri izlerken yine ponçiğin altındaki zulamdan besleniyordum. Annemin ortadan kaldırdığı abur cuburlarımın yerine yenisini ekleyebilmiştim.

Kurt adamların hası Derek'i görünce bir heyecan yapmıştım. Dövmeli adamlara bayılırdım.

Hele de kurtsa, anam!

Ağzımdaki ne olduğunu hâlâ çözemediğim tatlı tuzlu karışımı yiyeceği yutarken hıçkırdım. Belki geçer, diyemeden iki üç kere daha hıçkırdım. Hıçkırıktan nefret ederim.

Dünden beri bir kere bile aramamış Göktürk'ten de nefret ediyordum. Adını içimden anınca daha çok hıçkırdım.

Dizi reklam arasına girerken yerimde doğruldum. Hıçkırıklarım kesilmek bilmiyordu. Ona kadar sayıp, nefesimi tuttum. Yanaklarım balon halini alırken, nefesimi koyverdim.

Geçmişti.

Hıçkırık. Hıyk... Hıyk diye bir ses insanlardan neden çıkardı ki?

Hava da artık bozmaya başlıyordu. Ağustos neden gidiyorsun? Hıyk... Güneşli günlere doymadım ki ben daha! Hıyk...

Hıyk... Acaba ponçiğin altında kalan tarihi geçmiş yiyecekler şaraba falan mı dönüşmüştü? Sarhoşluktan mı hıçkırıyordum?

Vay anasını kendi alkolümü yaptım ulan! Tekel bayileri bekleyin beni!

"Rüya, kalk bir bardak su iç ya!" Benimle beraber Derek'i, Stiles'i, yılan Lydia'yı izleyen Baha halıyla bütünleşmişti.

Bu çocuk normal erkeklerden farklıydı. Derek'i seviyordu. Hatta götür koçum, diyordu. Uzun boylu olup da sevdiği tek adamdı Derek. Stiles'i bile seviyordu. Lydia'ya ölüyordu şerepsüz.

"Ya getirsene ablana su! Hıçkırıyorum kenafir gözlü! Yürüyemiyorum ulan!" Kötürüm kalmış gibi bacaklarıma vurdum. "Baha... Hissetmiyorum!"

Yeşil gözlerini kocaman açıp, yüzüme belgeselde çiftleşen hayvan sahnesi varmış gibi bakıyordu.

"Bak taklit yapma kalırsın öyle tutuk! Hayır, Göktürk seni neden beğensin? Bir öz eleştiri yap abla. Cevap sorunun içinde gizli." Hafif çilli yanakları keyiften renklenmişti.

"Kısa." dedim.

"Ne kısası ya?" Halıda yuvarlanıp, bana tam tur döndü.

"Boy kısalığı Bahacığım. Sorunun cevabı sensin. Kaynar suyla yıkanmış çamaşır gibisin. Bebe atleti gibi kaldın yavrusu." Ayaklarımı yerde çaprazlayıp, hıçkırıyordum.

Öyle bir hıçkır, öyle bir hıçkır ki...

Hıyk!

"Buradan çekirge gibi bir zıplarım görürsün gücümü!" Cüce kolunu kaldırarak tişörtünü omzuna toplayıp sıyırdı. Ve olmayan kol adalesini sıktı.

"Tanrım! Onlar nasıl kas öyle! Baha sen bir afet olmalısın!" deyip hıçkırdım. "Görünmez kasları icat ettin, ey cücelerin lordu!" Hıçkırıklarım arasından gülerken Baha yüzünü ekşitti.

"Ne yapayım yaşım bu kadarına el veriyor. Ama göreceksin öyle bir kaslı bir erkek olacağım ki kızlar sıraya dizilecek."

Ben cümledeki 'erkek' kelimesine takılmıştım.

"Tamam evimin bodur erkeği. Sen yorma o küçük ağzını. Hanimiş de hanimiş?" Yere oturup, Baha'yı gıdıklıyordum. "Ay, ay... Karın kası da mı yapmış en görünmeyeninden?" Elimin altında bıngıl bıngıl bir göbüş vardı. Baha kahkaha atmaktan iki büklüm olmuştu.

Evet, kızlar. Baha'nın gıdıklanma huyu vardı. Sanırım ileride sevgilisi onunla uğraşıp duracaktı.

Ama şimdilik sadece bendim!

"Rüya yapma ya! Ay, vallahi kötü oluyorum kız!" O, yapmak dedikçe daha da çok gıdıklıyordum.

"Gel gel güzelim hiç acımayacak!" Arada kıçını da çimdikliyordum.

"Acımıyor zaten!" Yeniden gülme krizine girerken nefesi sıklaşmıştı. "Çok gıdıklanıyorum kız!"

Ellerim ağrıdığı için onu bıraktım ve kendimi yere attım.

Tatlı, sarı bir bulut etrafımı yavaş yavaş sarmalıyordu.

"Mutfaktan limonlu kek kokusu alıyorum Baha..." Burnumun delikleri, lezzet kokusuyla açılırken sanki salona gelen koku el olmuş, gel gel, yapıyordu.

"Karşıdaki eve yeni komşu mu ne gelmiş. Annem bir şeyler hazırlıyormuş," Karnını hâlâ tutan Baha'ya üzgün gözlerle baktım.

"İki günlük komşuya kek mi pişermiş?"

"Sanki annemi tanımıyorsun abla."

Cüce haklıydı.

"Kesin poğaça da yapmıştır zilli hatun!" Acıktım be! Hıçkırık da yoruyordu zaten.

Hâlâ tek tük hıçkırmaya devam ediyordum.

"Su içsen şimdiye geçerdi şu rahatsız edici hıçkırığın."

"Sen niye doğdun Baha? Bana hizmet etmek için. Sen benim kölemsin." Kafasına bir şaplak attım. "Emredersin sultanım getireyim, diyeceğine aval aval yüzüme bakıyorsun."

İşaret parmağını kendine doğrultup kısık gözlerini yüzüme dikti. "Ha, ben diyeceğim öyle şeyler sana?"

"Tabi ulan!" Hıçkırınca etkili olmuyordum gerçi.

"Aman seninle uğraşamayacağım ben. Tipsiz."

"Yavru goril. Leprikon."

"Çilli horoz."

"Tüm hakaretin bu mu?" Sırıtıp, Baha'ya omuz attım.

"Küfür etsem ucu yine bana gelecek."

"Ay, Baha küfür et n'olur?"

"Bak çok pis küfürler biliyorum ben. Eminim hiç duymamışsındır."

"Rüya, kalk kız halıdan. Yeni sildi Feyza! Kirleteceksin!"

Ben. Halıyı. Kirleteceğim. Cidden mi, Hayal Berry?

"Ponçiğin altından tanımlanmamış cisimler yedim. Bak beni dellendirme kusarım!" Halıdan doğrulup, elinde bir tabak dolusu halka şeklinde kek ve dumanı üstünde kenarından peynir taşmış, poğaçaları gördüm.

Günaha davet etmeyin oğlum beni!

Adeta ye beni Rüya, öp beni Rüya, ısır beni Rüya diyordu poğaçalar.

Yerim ki ben sizi aşkitolarım!

"Anne sen az gelsene şöyle..." dedim, elimle kimseyi oturtmadığım ponçiği göstererek.

Her poponun rüyası ponçik... Yumuşak elyafların, eskimeyen yayların, rahatlığın koltuk olmuş haliydi.

Popoların Efendisi.

"Rüya, amacını biliyorum. Dingil dingil halıda oturacağına yanıma gel!"

"Tamam, zilli Hayal geliyorum."

"Rüya elim dolu diye terlik atamam sanma. Zilli anandır senin!"

Evet.

"Sana sonuna kadar katılıyorum." Baha'nın bacağına asılarak yerden kalktım.

"Yuh be abla! Kırdın bacağımı!"

"Kırık olsa duramazdın, Baha. Ama mukadderat, senin sakatlık çok daha üst bölümlerde." Annemin aşk dolu ellerine varmadan, tekrar yerde yatan hobbite döndüm. "Ama sen acıya alışıksın Baha. Hiç başını tutup gezerken görmedim."

"Çok komik. Ha-ha!

"Ee... Buyursunlar Huriyaaanımın kerimesi..." Annemin elindeki tabaktan bir poğaça alacakken tabağı çekti. Bir daha uzattım elimi. Yine çekti.

Ellerimi belime koyup anneme tip tip bakıyordum. "Bak buna göster ama elletme denir, tamam mı?"

"Saçlarının kafanda kalmasını istiyorsan al bu tabakları!"

"Hepsini dökmeden yiyeceğime şerefim ve üstün zekâm üzerine ant içerim gönlümün şeyi." Anneme kullandığım bütün sıfatları içimden sıralarken yeni bir şey uyduramamıştım cümlenin sonuna.

"Rüya git bunları karşı komşumuza ver. Annem sizin için yaptı, afiyetle yiyin, de. Sonra eve gel, size de ayırdım."

"Anne evlen benimle kız!"

"Böyle çarpık bir ilişkiye baban izin vermez anneciğim."

"Ha, babam izin verse evet diyecektin?"

"Saçmalama Rüya!" Gözlerinden ateş çıkıyordu. "Ne diyeceğimi de şaşırttırıyorsun!" Ellerime tabakları tutuşturunca ekledi. "Sakın düşürme. Orangutan gibi değil iki dakika insan taklidi yap. Bir gün de çaya bekleriz, de." Beni kapıyı açıp itekledi. "Hadi şimdi naş!"

Üstümdeki pijamavari eşyalarla postalanmıştım.

Hayal Berry, beni tuzağına düşürmüştü. Acizliğimi ve fakirliğimi bir parça üzümlü tartla kullanmıştı. Dayanamayıp, evine gitmiştim. Hep kadınlar vardı. Gülen, kahkaha atan... Cilveyle yürüyen... Şimdi anlıyordum ayol! Bu zilli Hayal Berry beni can-can kızı yapacaktı!

Bizim evin mavi boyalısı, villa desen değil, müstakil, bahçeli evin kapısının önünde dururken tam da bunları düşünüyordum.

Sarıyer'de oturuyorduk. Arada deniz'in tuzlu kokusu burnuma çarpardı. Bazen de yosun kokusu...

Küçük zile bassam, tabakları yere koysam... Ve eve kaçsam?

Ama annem ağzıma sıçardı.

Zile basınca beklemeye başladım. Birkaç tıkırtının ardından 'ben bakarım' diyen erkek sesini duydum .

Şortlu, tişörtlü görüntümler, günü güzel geçecekti komşumuzun. Ya da, tipine bak, derdi. Ben de, neyi var tipimin ulan, derdim.

Koyu kahverengi çelik kapı açılınca bir alamet geldi.

Geldi!

Vallahi Thor geldi!

"Aa! Kimleri görüyorum burada?" diyen Thor'a aşkla bakıyordum.

"Ben Jane Foster." dedim gözümü kırparak.

Bana bir kahkaha attı ki gök gürültüsü sönük kalırdı yanında.

"Dün arabayla almaya çalışırken yüzüme bakmıyordun? Hangi dağda kurt öldü fıstık?"

Thor, bana fıstık dedi ayol!

Keşkekler kaynatılsın! Halay, horon ne varsa çekilip, tepilsin! Dilber Ay o erkeksi sesiyle ortalığı şenlendirsin! Latif Doğan mendil sallasın! Mahmut Tuncer 'cenderem' desin! Tarkan gel beni öp!

Öp ki anlayayım rüya mı değil mi?

Thor, beni almaya geldi ya lan!

"Yenilmezim olur musun?"

Bana yine gülerken, onun arabasına binmediğim için kendime küfürler yağdırıyordum.

"Komşuya yan gözle bakılmaz fıstık," Elimdeki tabakları alıp içeriye geçip bıraktı. Sonra yeniden geldi.

O uzun boyuyla, elinde balyozuyla...

"Vallahi Thor'sun sen!"

"Thor muyum bilemem ama dün seni komşuluk namına evine bırakacaktım. Tabi sen kezbana bağladığın için taksiye bindin."

"Keşke kolumdan tutup, atsaydın arabaya be!" Avucumun içine yumruğumu salladım. "Tüh ya!"

"Artık başka sefere. Bu arada yiyecekler için teşekkür ederiz." Uzun sarı saçlarını arkasından toplamış, mavi gözleri boncuk boncuk bakıyordu.

"Aa! Sen ben mi var? Aç mı kaldın, bize gel!" Ona yaklaşıp, gülümsedim. "Bizim kapımız Yenilmezler'e daima açıktır. Kaptan Amerika'yı falan da getir çekinme tamam mı?"

Kapıya yaslanıp, bana gülümsedi. "Tek Yenilmez benim. Teklifin için teşekkürler bakarız artık." Sarı kirpikleri kıvrılırken bana göz kırptı.

"Thor, kendine iyi bak. Düşmanların çok. Beni istediğin zaman kaçırabilirsin. Koru beni!"

Yine kahkaha attı Odin'in oğlu. "Pekâlâ." Dudaklarını ısırıp, bana anlamlı anlamlı baktı. "Eve gitsen diyorum. Kapıda kaldım kızım."

Biyle diyiciğini biliyidim.

"Jane Foster kaçar o zaman!" El sallayıp, yolun karşısına geçtim. Dönüp arkama baktığımda hâlâ beni izliyordu. Keşke kal deseydi be!

Eve girince annemin üstüne atladım. "Anne sana damat buldum! Hem de adam Thor çıktı! Evleneceğim zillim onunla!" Ben heyecanla anneme bakarken annem bana salonu işaret etti.

Göktürk'ün gözleri sinirle beni inceliyordu.

"Aa! Son Türk... Göktürk'te buradaymış. Hay aksi!" Dudaklarımı büzerken sevinçten helyum dolu balon gibi uçacaktım.

Uçuyorum ulan!

Keşke dün yenilmez komşumu tersleyeceğime suratına bön bön baksaydım. Şu an nikâh dairesinde olabilirdik yahu!

19. BÖLÜM

Yürüyen Gezegen

"Rüya, Göktürk de seni görmeye geldi az önce annecim."

Dudaklarımı büzüp Göktürk'e baktım. "Öyle mi? Keşke gelmeseymiş!" Annem belimi çimdirince çığlığımı son anda durdurdum. Zaten arada yine hıçkırıyordum.

"Siz geçin salona konuşun hadi." Annem beni Göktürk'e doğru ittirince bir hışımla ona bakarak, başımı sağıma doğru savurdum. "Allahım sen bana sabır ver." Göktürk'ün sessiz yakarışını duymazlıktan geldim.

Neyse ki karşı komşum vardı. Dişimden tırnağımdan arttırıp, ona ne bulursam alıp, götürecektim.

Düşüncelerimi boş vererek karşımdaki tekli koltukta sinirle burnundan soluyarak oturan boğaya çevirdim gözlerimi. Bakışlarımla eritmeye çalışıyordum işin aslı.

Aslında çikolata gibiydi. Pamuk şekerden sonra en çok çikolata severdim.

Ama insan irisi Thor aşkımdan sonra Göktürk bomboş geliyordu.

Hayalim hep yakışıklı bir karşı komşuydu. Sonunda kabul olmuştu dualarım!

Jale'nin karşı komşusu boksördü ve adam perdeleri açık bir şekilde spor yapıyordu. Biz de onu izliyorduk. Gerçi tam yakından ilk kez Göktürk'ün baklavaları görmüştüm. Azıcık ellemiştim bile!

"Niye geldin?"

"Hatamı anladım Rüya... Sana öyle davranmamalıydım." Yumruk yaptığı eli bana tam aksi bir şeyler diyor hissi veriyordu. Annemin koyu kahve saçları duvarın kenarından bana el sallayınca durumu anlamıştım. Rol yapıyordu, Göktürk!

"Efendim? Duyamıyorum." Kafamı yan çevirip elimi kulağıma koyarak, "Dün beni arabandan kovunca yel girmiş kulakceğizime. Bir daha söyle!" dedim.

"Hay senin kulağına..." Homurdanınca belli etmeden sırıttım.

"Sevgilin mi var? Ay, daha yüksek sesle söyle inan ki duymuyorum!" Her ailede yüksek sesli televizyon izleyen, bağıra bağıra konuşan biri vardır ya. Hah, aynı öyleydim şu an.

"Özür dilerim oldu mu? Özür dilerim!"

"Ah, şimdi duydum." Gülerek eski halime döndüm.

"Ayrıca ben seni arabamdan falan kovmadım, Rüya. Sen kendin atarlandın ve inmek istedin."

Gözlerimi kısarak ornitorenk yüzlü Göktürk'e bakıyordum. "Yani suçlu benim?"

"Uzatma... Hatamı anladım diyorum işte."

"Affettim ki!" Gözleri şaşkınlıkla büyürken devam ettim. "Bundan sonra benim kara sularımda gezinme. Beş metreden fazla yaklaşma. Arkadaş bile kalmayalım mümkünse."

Kim, kası olan bir adamla arkadaş kalırdı ki? Ben buna küssem, iki dakika sonra 'kas aç' diye bağırınırdım.

Ama Thor'um vardı artık.

"Rüya," Dişlerini sıkarak konuşuyordu.

"Ne var?" dedim umursamazca. Tribin alasını yapardım ben. İzlediğim diziler sayesinde ansiklopedi gibi cilt cilt bilgi öğrenmiştim.

"Bir daha deneyelim işte."

Tüp bebek mi bu ya? Bir daha deneyelimmiş! Gerçi gözleri başka şeyler fısıldıyordu.

'Anam, nokta. Ağzıma, nokta. Sıçtı, nokta.'

Ben de ona şifreli şifreli baktım.

'Anana, nokta. Selamlar, nokta. Tam, nokta. Sıçamamış, nokta.'

"Sana ayırdığım sürenin sonuna hiç üzülmeyerek geldik, Göktürk. Kusura bakma ben senin gazını nazını çekemem."

Aslında çekerdim. Bir kas açsa, iki göz kırpsa, Ceyda şırfıntısını dehlese tamamdım.

Ya ben ne kolay kızmışım?

Tam ağzını açıp bir şey söyleyecekti ki firavun faresi merdivenlerden uçan karınca gibi indi.

"Sen bana kısa mı dedin ulan?" Göktürk'ün önünde durmuş cinsi sapık gibi bakıyordu Baha güdüğü.

"Baha, cidden sen ve senin ufak problemlerinle uğraşamam."

Ve tanrı, gazabını Göktürk'e saldı. Ufak dedi. Baha'ya ufak dedi.

"Sıçtım ağzına uzun!"

Baha sağ kroşe, sol kroşe vuruyordu. Ama havaya. Zira Göktürk, Baha'nın kafasından tutmuş tüm karate hareketlerini engelliyordu. Zavallım Baha, sadece çırpınıyordu.

Duvarın kenarına baktığımda annemin saçlarını göremedim. Kesin mutfaktan Afife'ye durum güncellemesi atıyordu.

"Tutmasanıza ulan!" diyen Baha'yı, daldığı adam tutuyordu.

Hayır, insan utanırdı.

"Bak küçük enişte..." Göktürk, kehribar gözlerini yer elmasına dikti. "Konu ne bilmiyorum ama sonra halletsek olmaz mı yakışıklı?"

Yakışıklı mı? Herkes Baha'dan yakışıklıdır. Hatta Baha, çirkin çilli leprikonun tekidir.

"Yakışıklı mıyım ben Göktürk uzunu?" Debelenmeyi kesen cüce ışıl ışıl yeşil gözlerini Göktürk'e belertmişti. Ablasının kardeşiydi ne de olsa.

"Evet, evet. Yakışıklısın." Göktürk, daha çok başından savmak ister gibiydi.

"Bugünlük yırttın uzun! Ama unutma Baha'nın intikamı büyük olur!"

Baha intikamını alabilirdi. Zaten morali birkaç gündür bozuktu.

Göktürk, Baha'nın kafasını serbest bırakınca hemen geri geri yürümeye başladı. İki parmağını gözüne sokmak üzereyken çekip, Göktürk'e doğrulttu. Seni izliyorum uzun, dercesine yeşil gözlerini tam kısmıştı ki merdivenlerden inerken topladığı haliya takılıp, az kalsın düşüyordu. Son anda kendini toparlayarak yukarı koşarak çıktı.

Olmamış bu çocuk. Döl israfı. Artık gen.

"Rüya, hadi sen de uğraştırma beni güzelim." Göktürk, beni Baha'yla karıştırıyor olmalıydı.

"Ya sen gitsene evine öküz."

"Herkes ikinci şansı hak eder." Dudaklarını ısırıp, gözlerime baktı. "Öfkeliydim. Yanlış yaptım."

"Baha da kazaymış biliyor musun?" Yüzünü incelemek keyifliydi. "Böyle, doğduğunda hepimiz sevdik. Osursa mucizeymiş gibi bakıyorduk. Hadi bir daha yap, diye alkış tutardık. Ama gel gör ki şu an, yanlış yaptınız, diyorum annemlere, mecbursun, diyorlar."

"Bana osuruk mu diyorsun?" diyen kaslı moda ikonuna muzip bir şekilde burnumu kırıştırdım.

"Hayır. Gerçi osuruk gibi bir şeysin ama konumuz bu değil. Bir kaza hayatımı Çin işkencesine çevirdi. Ve ben ikinci bir hata daha istemiyorum demek."

"Rüya, sen de kazayla oldun!" Mutfaktan annemin sesini işitince birazcık kızardım. Nasıl kazaysa hep çocukla sonuçlanmış.

"Israr ediyorum ama... Ne olur affetsen?"

"Yahu affettim dedim ya!" Cidden onu umursamıyordum.

Thor bana yeterdi.

"Sana niye soruyorsam zaten," Koltuktan kalkıp yanıma geldi. Anlamsızca ona bakarken kolumdan tutarak merdivenlere sürüklemeye başladı.

"Alıştın iyice sürüklemeye be!" Ama apar topar odamın olduğu koridora girince debelenmeyi bıraktım.

Odama beraber girince anında kapıyı kapattı. Beni de yatağa doğru fırlatıvermişti ayı Yogi.

"Dün sinirliydim Rüya. Üstüne Caner'le samimi olduğunu görünce kendime hâkim olamadım. Annemin bitmek bilmeyen çenesi yüzünden geldim." Üstüme üstüme gelirken yatakta toparlandım. "Bak ben normalde tükürdüğü yalamam. Ama her ne halt yediysen, 'Rüya aşağı, Rüya yukarı' bizim evde. Babam holdingden bile siktir etti beni. Neymiş de sen ağlamışsın!"

Kollarını yatağa dayadığında çok tuhaf bir pozisyonda olduğumuzun bilincindeydim.

Kalbim bile hızlanmıştı. Çok heyecanlıydı!

"Bir kere ağlamadım ben tamam mı? Annemin uydurması o! Ayrıca senin kıçı kırık arkadaşlarına kalmadım ben! Buldum bile kendime göre birini!"

"Daha bugün tanıştığın komşu çocuğu mu?" Nefesi yüzüme vururken yine dikkatim dağılmıştı.

"Dün tanıştık! Hem de senin sayende!" diyerek sırıttım.

"Benim sayemde?" Gülerek dişlerini gıcırdattı.

"Evet, arabasıyla beni eve getirdi. Komşumuz olduğunu da o zaman öğrendim." Allah'ım küçük bir yalandan ne olur ki? "Yani artık sana gerek kalmadı. Buldum işte birini! Git artık!"

"Benim başımı yakıp şerefsizin biriyle nah görüşürsün!" Suratına pis bir gülümseme yerleştirip, dudaklarını ıslattı. "Rüya saçmalama, annen var evde. Dudaktan öpmen çok ayıp!"

"Ne? Yalan söyleme ne öpmesi?" Üstümden itmeye çalışıyordum ama kıpırdamıyordu.

"Rüya, öpme boynumdan izi kalacak güzelim!" İnadına bağırıyordu.

"Göktürk, sus artık!"

"Ben de öpmek istiyorum ama evde çocuk var be bebeğim!" Gözleri gözlerimde ve keyfi öyle yerindeydi ki yağlı voyvodaya oturtmak istiyordum onu.

"Göktürk!" Ellerimle ağzını kapattım. "Sus lütfen. Seninle evlenmemi istemiyorsan sus. Bak annem babama diyecek..."

Avucumun içine dilini sürünce, tiksinmedim ama çektim. Adam işini biliyordu kızlar.

"Buradan çıktığımızda bana tek kelime ters bir laf dersen..." Yanağıma yaklaşıp öpücük kondurdu. Kalbim tekledi ayol. "Annenin yanında dudaklarından öperim. Baha'nın zıttına gidip, benim ona kısa demediğimi aslında senin bir uydurman olduğunu söylerim ve o öpücük babana kadar gider." Yüzümdeki rakun ifadesine kahkaha attı.

"Söyle söyle çekinme! Evlendirsin sonra babam seninle beni!"

"Seninle asla evlenmem. Bir yolunu bulur, tüyerim."

"Tam bir pisliksin. Annem senin nereni beğeniyor anlamıyorum."

"Ben her yaş grubu kadına hitap ederim. Ayrıca bak şu yüze... Kaslara..." Bakınca erkeklere bile hitap eder gibi duruyordu. "Aynı şeyi ben de senin için düşünüyorum. Bizim ihtiyarlar da sana bayılıyor. Bu boktan beraber çıkacağız. Sonrasında ne halt yiyorsan yersin. Ama çakma manitam da olsan tek bir erkeğin yanına yaklaşmayacaksın."

"Sana bir şey göstereyim mi?" Gözleri vücuduma kayarken kocaman güldüm. "Bak bak!" Şak diye bir ses çıkaracak şekilde malum hareketi yaptım. "Anan güzel mi ulan senin? İstemiyorum ya, ne yapış yapış şeysin sen!"

"Tadım çok güzel ama, değil mi? Pamuk şeker gibiyim değil mi, kabul et." Bana kendini biraz daha bastırırken, göğsünden ittim.

"Tamam, kabul. Tamam."

• • •

"Sorunumuzu hallettik sonunda Hayal Teyzeciğim." Göktürk bana sarılmış, annemin yüzüne masum masum bakıyordu.

"Sorun mu? Ben hatırlamıyorum öyle bir şey!" Annem kavun içi elbisesinin eteklerini havalandırarak bacak bacak üstüne attı. "Rüya hoşlandı senden. Naz yapıyordu aklınca."

Naz mı? Irzıma geçecekti hayvan.

Abartma Rüyayogami.

"Hı... Naz yaptım aklımca," Göktürk'ün sırıtan eşek ifadesine döndüm. "Canım, Ceyda nasıl?"

Sıra Rüya Aslanlı'nın intikam sırasıydı.

"Ceyda mı?" Annemin sesi değişmişti. "Ceyda hangi Ceyda?"

"Bir arkadaşım Hayal Teyze." diyen Göktürk gerilmişti.

"Soyadı ne bu Ceyda'nın?" Annem kahve gözlerini kısıp, Göktürk'e hayra alamet olmayan bakışlar yolladı.

"Sen tanımazsın Hayal Teyze. Üniversiteden arkadaşım,"

"Ha, o zaman benim tahmin ettiğim kişi değil." Annem rahatlayıp gülümsedi.

"Yok, yok değil. Ne alaka ya?" Göktürk elini ensesine götürüp, kaşıdı.

"Hiç. Meraktan sordum." Annemin kuşkulu sesi rafa kalkmıştı.

Kim ulan bu Ceyda?

Göktürk'ün gerildiği öyle belliydi ki omzuma attığı kolunun kasları yerli dansı yapıyordu.

Kapı zili çalınca herkes sıçramıştı.

"Baban mı geldi?" Göktürk babamdan harbi harbi korkuyordu.

Kapı gibi babam vardı. Gerçi biraz saftı ama olsundu. Hep Hayal Berry yüzündendi. Adamı, aşkıyla kör etmişti hoppa kadın.

"Yok, Göktürk'cüğüm. Acar bu saatte gelmez. Karşı komşumuza sabah bir şeyler göndermiştim. Boş tabakları getirmişlerdir,"

Annem böyle deyince ayaklandım. "Ben açarım!"

Kapıyı açtığımda Thor'la yüz yüze geldim.

Vay anasının gözü, bu çocuk yürüyen gezegendi!

"Ben tabakları getirmiştim fıstık," Bana göz kırpınca kalbimi az kalsın yere kusacaktım.

"Ay, ne zahmet ettin. Kalsaydı sizde. Anısı olurdu," Tabakları elinden alıp ona pürdikkat bakmaya başladım.

"Rüya tabağın anısı mı olur kızım?" Annem kapıya gelince önce bana tip tip baktı. Sonra kapıdaki Thor'a baktı. Gülümseyip mutfağa baktı gitmek için. Sonra kapıya bir daha baktı. "Anam bu ne?"

"Thor." dedim hülyalı hülyalı.

"Analar neler doğuruyor be!" diye fısıldadı annem.

Hoppa Hayal.

"Merhaba efendim, ben Egehan," Thor utanıp yere baktı.

Ama kendimi tutamadım. "Düşmüş değil mi?"

"Ne düşmüş?" Yerlere biraz daha bakındı.

"Beynin." dediğimde aramızdaki aşk başlamadan bitmişti.

Allah beni kahretmesin! Şu espriyi yaparken bir gün gebere-cektim!

Ama Thor güldü. Haşmetlüm. Öpmesi vaciptir bu çocuğu.

"Rüya ne yapıyorsunuz yarım saattir kapıda?" Göktürk sinir-le yanıma gelip, belimden tutarak kendine çekti.

"Sevap kasıyorum. İster misin?" Gözlerimi Thor Egehan'dan ayıramıyordum.

"Rüya..." Göktürk kulağıma tıslayınca silkelendim.

"Şaka ya, şaka! Hah! Sen de hemen gerçek sandın." Elimi şa-kasına karnına vurdum.

"Evladım sen bu dünyadan mısın?" diyen anneme,

"Yok, hanımefendi. Öğrenciyim," diye cevap verdi Thor. Ben kahkaha atınca ki biraz abartılıydı, Göktürk yine diş gıcırdattı.

Göktürk, Thor Egehan'ın ense köküne ancak gelirdi. Ya da gel-mezdi. Şu an hayal gücüm Egehan'ı yıldızlara taşımakla meşguldü.

"Öğrenci..." Annem yüzüne anaç bir gülümseme yerleştirdi. "Annenlerle de tanışmak isterim o halde Egehan."

Ben de.

Anama ana diyesin, Egehan! Babama baba diyesin! Sen bize damat gelesin!

"Çok isterdim ama onlar yurt dışında. Biz arkadaşlarımızla oturacağız artık burada."

Arkadaşlar? Arkadaşlar.

Yakışıklılar? Yakışıklılar.

"Aa! Öyle demek. Hoş geldiniz o halde."

"Sağ olun efendim. Ellerinize sağlık kekiniz çok lezzetliydi. Hatta bir ara tarifini sizden almak isterim." diyen Egehan'a, ağzı-nın içinde geveleyerek 'gay' diyordu Göktürk.

"Tabi, tabi. Ne demek veririm tarifini."

"Jane Foster, kendine iyi bak. Sizinle de sonra görüşürüz efendim."

Annem ve ben sadece, "Görüşürüz." diyebildik.

O, giderken dünya dönmeyi bırakıyor olmalıydı. Yürüyen ge-zegen Thor Egehan.

Salona giderken herkes sus pus olmuştu.

Dediğim kadar vardı. Adam Thor'un Türkiye şubesiydi.

"Çok çirkin bir adamdı. Birde kekin tarifini istedi. Tipsiz..." Tam koltuğa oturacaktık ki annem ve ben bön bön Göktürk'e baktık.

Göktürk, Egehan'ı kıskanmıştı!

"Ne bakıyorsun öyle, Rüya? Sarışın lavuğun tekiydi!"

Sen öyle san salak şey!

20. BÖLÜM

Cücük Yürekli

Annem Göktürk'le benden daha iyi anlaşıyordu. Tüm öğrenim hayatını, gelmişini geçmişini, sevdiği yemeklere kadar öğrenmişti. Göktürk ise onun bütün sorularını içtenlikle yanıtlıyordu. Arada güzel olduğuna dair vurgular dahi yapıyordu. Göktürk'ün yaşı yirmi beşmiş mesela. Uzun zamandır babasıyla çalışıyormuş, ekonomi mezunuymuş. Ben matematiği hiç sevmezdim. Lisedeki öğretmenime, 'karekökle domates mi alacağım?' demişliğim bile vardı. Oradan buradan kopyayla geçerdim. Eğitim hayatımda yüz güldürdüğüm söylenemezdi.

"Siz oturun ben bir çay koyayım." Annem Göktürk'ün övgüleri sayesinde tavus kuşu gibi kabarmıştı. Eteklerini deli kız gibi savurarak mutfağa giderken keyfi oldukça yerindeydi.

Bizi yalnız bırakmasını fırsat bilerek yanımda oturan Göktürk'e döndüm. "Göktürk yaşını cidden hiç göstermiyorsun."

Kaslı moda ikonu gamzelerini çıkararak gülümsedi. "Kaç gibi duruyorum sence?" Kaşlarından biri ihtişamla yukarı kalkmıştı. Afife bunu doğurmadan önce ne yapmıştı acaba? Her yerinden mükemmellik akıyordu.

Hımlarken gamzesini ellemek istiyordum ama kendime hâkim oldum. "Beş yaşında gibi duruyorsun." Gülerken yüzü bir an bile bozulmadı.

"Sen de üç yaşında gibi duruyorsun, ama ben yüzüne vurmuyorum. Hem her halükarda aramızda iki yaş var." Bana biraz daha yaklaşıp, at kuyruğumdan bağımsız bir saçı kulağımın ar-

kasına sıkıştırdı. "Ne yazık ki ben çocukları sevmem. Aramızda kimin çocuksu olduğu da ortada değil mi?"

"Sen bana çocuk mu diyorsun Göktürk?" Gözlerimi kısarak yüzüne baktım. "Hem ne var çocuk ruhluysam? Sen beni taşıyabilecek erkek değilsin zaten. Kendi ayarındaki zillilerle takıl sen!"

"Benim çıktığım kızlar zilli falan değil. Ayrıca senin ağzın ne kadar bozukmuş öyle?" Benden uzaklaşıp, ponçiğe sırtını yasladı. "Ben olgun severim. Sen böyle küçük bir kız çocuğu gibisin. Gören de hiç kimseyle çıkmadın sanır."

E, çıkmadım ki.

"Özel hayatıma karışma oğlum! Çok pis dalarım sana!"

"Lütfen dal bana Rüya. Ama yüzüme çalışma olur mu? Malum hastası çok."

Neden yüzü bu kadar güzeldi? Thor'dan bile gür kirpikleri vardı.

"Biliyor musun, Göktürk? Sen erkek kaşarısın."

"Rüya... Yakışıklı olduğumu biliyorum. İçinden bana yürüyorsun sen," Göktürk söylediğim hiçbir şeyi dikkate almıyordu.

"Hayır, ne münasebet!"

"Vurma bahanesiyle kaslarımı da elliyorsun zaten." deyip, dağınık kahve saçlarını eliyle daha da dağıttı.

Benden günah gitti gidiyor, gitti gidiyor.com

Burnumu havaya kaldırıp, çok da lülü bakışı attım. "Aman senin kaslarını niye elleyeyim? Karşı komşum Yenilmez benim. İhtiyacım olursa ondan karşılarım ben. Hıh!"

"Evini yakarım o gay kılıklının!"

Ay, ne kadar terbiyesiz!

"Sen var ya çok kıskançsın! Ne yapalım senden daha yakışıklı, kaslı, uzun ve karizmatikse?"

"O benim tırnağım olamaz. O bile kıymetli sen düşün."

"Sen ve senin kıldan çöpten muhabbetine gerçekten katlanmıyorum. Cidden Göktürk biz seninle hiç ama hiç anlaşamıyoruz!"

Yamuk yamuk gülerek başını bana doğru omzuna yatırdı. "Açayım mı kaslarımı? Anlaştığımız konular var."

Koyu mavi tişörtünün ucunu tutmuş bana bakıyordu. Masum ve seksiydi be!

"Aç... masanda olur yani." Başımı sallayıp kendime gelmeye çalışıyordum. Son anda, açma, diyebilmiştim.

Nedense Göktürk bana ilginç bir şekilde çekici geliyordu. Ya da gerçekten kız kurusu bir Ayşen Gruda olmuştum.

"Açayım işte. Çikolata gibiyim Rüya..." Adımı ağzında uzatarak söyleyince neredeyse keçileri kaçıracaktım. Aklını başına topla Rüya. Sen, Derek'in kaslarını izlemiş kızsın. Damon'ı da defalarca izledin. Gayet de güzel idare ettin.

"I-ıh. Açma. Hiç dikkatimi çekmiyorsun artık. Sünger Bob bile daha çekici senden."

Aynaya giderek kendimi kontrol etmeliydim. Çarpılmam söz konusuydu.

"Bence sen bir yalancısın..." Dilini dolgun ve biçimli dudaklarında gezdirirken bile hiç utanmıyordu. Bu çocuk ar namus fukarasıydı.

"Hadi ulan oradan! Sen git kendini Ceyda'ya ellet! Ne meraklıymışsın açmaya yahu!"

"Ay, kim ne açıyor?" Annem elinde çay tepsisi, kek ve poğaça dolu tabaklarla girerken Göktürk hemen toparlandı.

"Hiç! Hiçbir şey!" Yanaklarım kızarırken Göktürk pişkince annemin tuttuğu tepsiden çay fincanıyla tabağını aldı.

"Teşekkürler Hayal Teyzeciğim." Bana bir bakış fırlatan Göktürk, gel beni al, diyordu.

Alayım mı seni yakışıklı? Olur musun bize damat?

"Rica ederim oğlum. Ne demek!" Annem Göktürk'e gülümseyip, bana döndü. Anında suratı değişmişti.

"Teşekkürler Hayalciğim." deyip, poğaça tabağımı ve çay fincanımı aldım.

Sanırım kaslı ve yakışıklı erkeklerin hepsi yemeklerin yanında bir hiçti benim için.

Annem de fincanını eline alarak koltuğuna oturdu. "Kesin benim kız kas aç demiştir,"

Göktürk'ün boğazına içtiği çay kaçınca sırtına vurdum. "Cehennemime hoş geldin ucube." diyerek kulağına fısıldadım.

• • •

Annem içtiğimiz fincanları toplayıp, mutfağa giderken Göktürk kolundaki büyük kadranlı çelik saate bakıyordu. "Baban kaçta geliyor Rüya?"

"Yedi buçuk gibi falan... Ne oldu?"

Gergince gülümsedi. "Saat yediye geliyor, Rüya. Babanla karşılaşmak istemiyorum."

Biz kaç saattir oturuyorduk be! Hiç anlamamıştım. Açıkçası zaman Göktürk'le su misali akmıştı. Anlaşamadığımız her dakikayı saatlere katlıyorduk.

"Aaa babamdan korkuyorsun sen..." İşaret parmağımı sallarken az daha gözünü çıkarıyordum. Hızla parmağımı tutup indirdi.

"İndir şu sonradan çıkmalarını! Sağlam yakışıklıyı sakat edeceksin!"

"Sen zaten sakatsın Göktürk. Kafadan." Elimi kafasına vurup güldüm.

"Evde kalmış kız kurusu ne çok şey biliyormuş öyle?"

"Bir kere ben gencim tamam mı? Erkek kaşarı!"

"Bak kızım bu iki etti! Erkek kaşarı deyip durma!"

"Gerçek kişiliğinden utanmamalısın, Göktürk. Bu sensin," Dudaklarımı büzüp sinirle yanaklarımı şişirdim.

Ben kız kurusu değildim. Yoksa öyle miydim? Evde mi kalmıştım? Henüz yirmi üç yaşında genç bir kızdım. Kafamı karıştırmalarına izin vermemeliydim!

"Bak bu konuşmayı devam ettirirdim ama baban gelecek. Ayrıca yarın akşam yemeğe çıkıyoruz," Vücuduna tam oturan dar kotuyla ayağa kalkıp bana elini uzattı. "Ne o? Sevgilini geçirmeyecek misin?"

"Niye? Kapının yerini bilmiyor musun?"

Gözlerini tavana dikerek derin bir nefes aldı. "Öpme Rüya!

Hele de dudaktan!"

Elini tutup ayağa kalktım. "Bir daha yaparsan şu rezilliği inan gider Ceyda mıdır nedir onu bulurum ve sevgilim olduğunu söylerim." Sessizce konuşurken kapıya varmıştık.

"Sana asla inanmaz o." Çenemi tutup ona bakmamı sağladı. "Çünkü tipim değilsin."

Çenemi elinden kurtardım. "Ne tesadüf! Sen de benim tipim değilsin. Zira ben sarışınlardan hoşlanırım. Ah, inanılır şey değil! Karşımızdaki evde sarışınların atası oturuyor!" Elimi yalandan alnıma vurdum. "Adı da Thor Egehan'dı. Neyse sen git... Ben sonra ararım seni... Ah, unutmazsam tabi!"

Kapıyı açıp dışarı çıkarken bana döndü. "Egehan'ın diz kapağında maytap patlatsam hoşuna gider mi?"

"Bence o sende patlatır. Adam dağ gibi," Akşam rüzgârı serin serin eserken Göktürk bana bakıyordu. Ama dikkatimi karşı komşumuzun açılan kapısı dağıtmıştı.

İçeride kızlar ve kahkahalar hâkimdi. "Vay... Thor götürüyor birilerini!" Ama kızlardan biri kapıyı kapatınca hiçbir şeyi seçememiştim.

Sanki çok umurumdaydı.

Umurumdaydı.

Ama önce Ceyda'yı yolacaktım.

"Benim Thor'um yapmaz öyle şeyler."

Göktürk tek kaşını kaldırdı. "Senin Thor?"

"Benim Thor işte..." Elimle karşı evi gösterdim. "Jane'in Thor'u yani."

"Kırarım o elini indir ulan! Senin Thor'un falan yok! At kafandan o saçmalıkları!"

"Ya gitsene sen! Ceyda bekliyordur seni. Naş, hoşt, deh..."

"Rüya sen hayvancayı iyice çözmüşsün."

"Sayende dil öğreniyorum. Malum öküzsün sen."

"Sen de ineksin." Gözlerini kısıp, "Yarın akşam yemeğe çıkıyoruz. Adresi mesaj atarım sana." dedi.

Kabalığına bir şey demesem de bu fazlaydı. İster istemez gözlerim irileşmişti. "Ha, bir de yalnız gideceğim?"

"Kızım akşam yemeğine gideceğiz. Babanla karşılaşmak istemiyorum. Öldürmek ister gibi bakıyor."

"Korktun mu babamdan cücük yürekli?" Dudaklarımı büzerek yanaklarını sıktım.

Göktürk huzursuzca kıpırdanıyordu. "Çek be ellerini! Bebe seviyor sanki,"

Ellerimi indirip gülümsedim. "Tamam. Kendim gelirim ama bir daha bir yere gitmek yok. Ben yattığım yerden sevgili olurum."

Bu sevgili olayları çok yorucuydu. Evde yemek yemek varken dışarıda yemeler... Filmi beleş netten izlemek varken sinemaya gitmeler...

Hiç benlik değildi.

"Üşengeçliğinin boyutu var mı?"

"Bu sevgili işleri beni bozuyor kanka."

Kaslı adama kanka da dedim. Çok yanlış oldu, Göktürk!

"Tamam kanka! Anladım kanka! Kendin gelirsin kanka! Dışarıda beklerim ben seni kanka! Kanka!"

Göktürk bir hışımla kırmızı seksi arabasına giderken bana 'yok ol yok ol yok ol' der gibi baktı ve bindi.

Ay, bu da her şeye hâlleniyordu. Sanki yeni gelindi ve her kelimeye trip atıyordu. Yeni damat.

Damatsever Rüyayogami.

• • •

Koltukta, hep yaptığım gibi başımı halıya sarkıtarak bacaklarımı koltuğun sırtına dayadım.

Böyle televizyon izlemek çok zevkli oluyordu. Hem beynime kan gidiyordu.

"Rüya kalk beyin kanaması mı geçireceksin?" Annem soyduğu elma kabuğunu suratıma attı. Ben de alnıma enlemesine yapıştırdım. Annem de olmasa yüzüme bakım yapamayacaktım. Düşmesin diye de elimle tutuyordum elma kabuğunu.

"Bırak kız eğlensin Hayal!" Babam bana gülerek bakıyordu. "Takıl babacığım sen kafana göre."

"Gördün mü Hayal zillisi? Teşekkürler Acar aşkım." Babama tersten öpücük attım.

Örümcek adam gibi kızım be!

Mary Jane Watson kimmiş benim yanımda? Ha hayt...

Herkes Mary Jane olmak isterdi, ben ağ atan Örümcek Adam.

Örümceklerden korkuyordum aslında. Hamam böceği beslemiş biri olarak sekiz bacaklıları sevmiyordum. Gerçi çok küçükken anneanneme gittiğimizde örümcek arayıp kendimi ısırtmak istemiştim. Sadece istemiştim. Görünce de çığlık atarak evin içinde avazım çıktığı kadar bağırmıştım.

Şimdi Karınca Adam olmak istiyordum gerçi.

Hulk.

Yarasa Adam.

Teletubbies.

Teletubbie'leri severim. Tinky Winky... Dipsy... Laa Laa... Po...

Yedikleri pembe pelteyi annemden istemiştim. O'da bana çilekli puding yapmıştı. Ama ben beğenmeyip, burun kıvırmıştım. Çünkü Teletubbie'lerin yediği pembe pelte daha koyu kıvamlıydı. Annemin yaptığı ise sütten az halliceydi.

Hatta bizim süpürgeye Noo noo diyordum. Ama annem 'bak kız İngilizce konuşuyor Acar izleme şu ecnebi dizilerini' demişti.

"Babaya öpücük atılmaz zilli! Anneye atılır! Anneye!" Bizi kıskanan annem kendini dışlanmış hissediyordu.

"Olur be annem!" diyerek ona da öpücük attım. "Anne, leprikonumuz nerede?" Ayaklarımı tavana dikip parmaklarımı oynatmaya başladım. Sanki kan çekilmiş gibiydi. Korkup hemen normal bir şekilde uzun oturdum.

Yatmakla yatmamak arasında oturmaya, uzun oturmak denir zilliler.

"Odasında işi varmış." Annem babamın ağzına bıçağın ucundan elma dilimi uzattı. Babam da elma dilimini komple ağzının içinde hapsederek çiğniyordu.

Babamın ağzının içi iki oda bir salon ev gibiydi sanırım.

"Çoğorondo odo yoson." Babam ağzı dolu dolu konuşup elma suyu çıkarıyordu.

"Acar ağzın doluyken konuşma. Bak sonra Rüya da yapıyor."

"Yopson."

Elma dilimi kadar lezzetli ama bir kerelik bir aşktı onların ki...

Elma dilimini okuyun... Pişman olmayacaksınız...

Acar Eastwood ve Hayal Berry'nin ihtiras ve yalanlarla dolu hikâyesi. Bir afet... Bir şerif... İki banka soyguncusu...

Hayal Berry... Dut kokulu kadın...

"Ne demek yapsın? Kahveyi de höpürdeterek içiyor mağara adamları gibi!" Annem yine yeşil bir elmayı soyuyordu.

Acar Eastwood ise onu tahrik edici gözlerle seyrediyordu. Bir elma dilimi için yeşil gözlerini kadınında gezdiriyordu.

"Kız umma ettin! Soy da ver şu elmayı! Kahveyi höpürdeterek içince ayıp olmaz. Koltukta ters oturuyor, utanmadan geğiriyor, babasının yanında ayıp mı demeden yatıyor da bunlar mı ayıp? Yirmi üç yaşındaki kızı bu saatten sonra eğitemem Hayal!"

Babama yüzümü asarak baktım. "Baba beni bir elma dilimi için sattın. Şerepsüz."

"Babasına şerefsiz değil, şerepsüz diyor. Sence olmuş mu?" Babam eliyle beni gösteriyordu anneme, ben de el salladım sırıtarak.

"Keşke o gece korunsaydık,"

Hayal Berry, gönül eğlendirirken bir kovboydan hamile kaldığını iddia ediyordu. Oysa şu an büyümüş olan kız şerifin hatırlayamadığı geceden olan evladıydı. Fark edemiyordu ama kızı aynı ona benziyordu. Hayal Berry, olmayan gururunu yine ayakları altına almıştı.

Hoppa olmayı, bu çocuk senin, demeye tercih ediyordu.

Çünkü; ruhu zilliydi.

"Aynısını Huriye sultan senin için dedi anne," Kahkaha atarak koltukta devindim. Cidden anneannem öyle demişti. "Hayal'in olması bizim için de hayaldi dediler. Demek ki neymiş, 'Hayaldi, gerçek oldu."

Babam da gülünce annemin gözleri kısıldı... Kısıldı... Kısıldı... Eline aldığı elmayı ısırıp bir markanın amblemini çıkardı. Ve bana güldü.

Ardından kafama attı zilli Hayal!

21. BÖLÜM

Tut Kolumdan Çek Götür Beni!

Şakağımın üstüne gelen elma sekerek yere düşmüştü. Üstelik oldukça da acıtmıştı. "Ne atıyon kafama ya?"

"Sen hak ettin o elmayı!" Annem bıçak tutan elini bana sallayıp kızgın gözlerini yüzümde gezdiriyordu. "Dua et bıçak atmadım!"

"Senin ruhun vandal! At, at çekinme. Ama bilsin herkes, katilim Hayal Aslanlı'dır!" Dramatik bir şekilde ponçikte baygınlık geçiriyor gibi yapıyordum. "Sanırım... Sanırım ölüyorum..." Elimle başımı tutup gözlerimi kapattım.

Kolum ve başım koltuktan sarkmış, cansız gibi yatıyordum ama beş dakikadır kimse iyi misin diye sormamıştı bile. Tek gözümü açıp, annemlere baktığımda pür dikkat televizyon izliyorlardı.

Yalandan, "Ay, çok kötüyüm..." diye inledim. Ama yüzlerindeki ifade aynıydı. "Kanıyor galiba kafam..." Ben çok güzel rol yapardım. Tamam ilkokulda, müsamerede, arkadaki çalıydım ama olsundu. Rolün büyüğü küçüğü olmaz demişler.

Lâkin annem ve babamda hâlâ tepki yoktu. Robota bağlamışlardı.

Ebeveynlerim birer tv kolikti. İnsan kalkıp çocuğuna bakardı. Ama nerede? Ben de eski halimi alırken yüzümü astım.

"İnsan olan insan, evladına bir bakar... Ama insan olan tabi ki..." Babamın gözü hâlâ televizyondaydı. Malum popüler bir diziye konsantre olmuşlardı.

Selin'le Ali'nin aşkı bile benden daha kıymetliydi. Gerçi ben de Selin'in yerinde olsam Ali'ye yürürdüm. Arada Savaş'ı da hüplerdim.

Geçenlerde Jale 'ay ben o diziyi asla izlemem' diyerek saçlarını savurmuştu. Facebook'tan gördüğüm kadarıyla Ali'nin fanı olmuştu.

Ben zaten her şeyi izliyordum. Reklam arasında beş dizi götürüyordum. Kaçırdığımı netten izleyip açığımı gideriyordum.

"Bir sus Rüya! Bedel ödemek istemiyorsan sus!" Annem, kendini Haluk Mertoğlu sanıyordu. Herkes iyi karakterleri severken annem kötüleri tutuyordu.

Gerçi ben de Braking Bad'de Walter'ı tutuyordum. Sanırım deli Hayal'e çekmiştim.

"Ay, sen o adamı beğeniyordun değil mi?" Ve Rüya zehrini saldı. Annem Emre Kınay'ı beğenir miydi bilemem ama Haluk Mertoğlu'nu seviyordu. Çünkü o, Hayal Berry'di. Güç ve para kimdeyse ona giderdi. Ama Acar Eastwood'dan çekiniyordu. Zira şerifin kanlı bir geçmişi vardı. Ve kadınını bir başka erkeğe asla kaptırmazdı.

"Hayal, sen bu abudik gubudik adamı mı beğeniyorsun?"

"Ben onun oyunculuğunu beğeniyorum aşkısı." Annem gözünü belertip bana baktı. Sanki Acar bendim.

Ne iş, dercesine kıl kıl başımı sallayıp, sol elimi havaya kaldırdım.

O da bana ayağındaki terliği gösterdi. Baktım; pembe, peluş ve topukluydu. Hep aynı terlik...

Biraz değişiklik yapmalı.

Acilen terliği bırakmalısınız!

Bir ara merak edip onlarla uyuyor mu diye bakmıştım ayağına. Ama bakarken ayağı suratıma çarpmıştı. Kokulu ve can acıtıcıydı.

"Oyunculuğunu falan anlamam Hayal! Değiştiriyorum kanalı. Tipe bak gorile benziyor aynı."

Babam tam değiştirmek üzereydi ki engel oldum. "Dur be peder! Daha Ali'yle Savaş'ı izleyecektik."

"Analı kızlı katliam yaptıracaklar bana gece gece..." dese de kanalı değiştirmemişti babam. Adamın kendine güveni tamdı. Annem babamı öyle bir kıskanıyordu ki bazen şirkete yanına gidiyordu.

Kesin ofis fantastiği yapıyorlardı. Bunlarda fantezi olmazdı. Değişiktiler.

"Ben acıktım ana!" Ali'yi izleyince aslında canım baklavalı bir Thor çekmişti.

Sarı sarı... Kimin yarı? En güzeli benim sarı...

Annem ve babam Avrupalı ebeveynler gibi bir arkadaş veya hut akraba ziyaretine gitmediği için evde gizli parti yapamıyordum. Eğer ki gitselerdi o parti yüz de yüz yapılırdı bu evde.

Benim anne ve babam diğer genç kızların aileleri gibi baş başa tatile de gitmiyordu. Özellikle de bizsiz. En fazla hastalanan veya ölen birileri için giderlerdi. Onda da teyzem ve enişteme başımıza dikerlerdi.

Eniştem de aynı babam gibi azıcık saftı. Teyzem onu parmağında oynatıyordu. Enişteminin durumu da oldukça iyi ve harika bir eşti. O çılgın teyzem artık evinin kadını, çocuklarının anası olmuştu.

Teyzem de az zilli değildi.

"Yarın kahvaltı yaparsın Rüya."

"Yarın olmaz şimdi!" Yumruğumu havaya kaldırdım. "Ya yemek ver, ya canını Hayal!"

"Acar, kızım evlenmesin, hep benle yaşasın diyorsun ya..." Başıyla beni işaret etti. "Hâlâ aynı fikirde misin gerçekten?"

Babam bana göz kırpıp, güldü. "Ben de acıktım. Kız haklı Hayal. Hem o babasının azıcık akıldan kıt kızı da olsa, belki biraz fazla da olabilir ama neyse... Her şeye rağmen o babasının yeşil fıstığı."

"Acarcığım severken yine gömdün ama bunun ifadesini üşenmediğim bir günün, üşenmediğim bir zamanında alırım." dedim.

Babam tek kaşını kaldırıp, suratıma baktı. "Acar?"

"Baba."

"Acar?"

"Bu böyle gider baba," diyerek devam ettim. "Hem aramızda Acar'ı, babası mı var yakışıklı? Geçmişimizi unutmayız."

"Hayal bana bu kızın benim hayal ürünüm olduğunu söyler misin?"

"Sana dedim ama ben, dikkatli olalım, kazaların sonucu ağır oluyor diye!"

Hönk?

"Kaza dediğiniz kız bir dünya markası Hayal!"

"Sen mi dünya markasısın? Popom bile gülmüyor sana kızcağızım."

"Popo gülmez, Hayal! Terbiyesiz terbiyesiz konuşma kadın!"

"Rüya kapa çeneni. Yoksa bu gece herkes seni nasıl terlikle-diğimi görür." Başını aşağı yukarı sallarken beni Thor'a rezil etmekle tehdit ediyordu.

Zilli, hoppa Hayal Berry...

Beni yine tehdit etmişti.

• • •

"Rüya, kalk!"

"Kalksana zilli!"

"Kime diyorum ben? Ay, kalk!"

"Seni kaldırmasını bilirim ben!"

"Hayvan gibi uyumasana anneciğim!"

"Prensesler böyle uyumaz Rüya!"

Annemi duymazdan geldiğimde bir şeylerden genel olarak yırtardım. Benim için sabah, saat on ikiden sonra başlardı.

Ama annem her sabah ya kendi eliyle ya da Baha'yla beni uyandırmaya çalışıyordu. Milli görev addetmişti bunu kendine. Umursamayıp, uyumaya kaldığım yerden devam ederken odamın sessizliğinde iyice keyiflenmiştim.

Huzur buydu işte.

• • •

Göktürk elimden tutmuş, beni odasına çekiştiriyordu. Yalandan debeleniyordum ki sanki kaçırıyormuş gibi olsun diye.

Göktürk kapısını açınca neredeyse kalbim duruyordu. "Rüya sana öyle bir sürpriz hazırladım ki..." Odasına vardığımızda gözlerim kamaşmıştı.

"Bu..." Dilim tutulmuş gibiydi. "Bu... Bu hayatımda gördüğüm en güzel hediye!"

Göktürk beni biraz daha çekip ayağıyla kapıyı örttü. "Hepsi senin, kaslarımın tek aşkı."

Gözlerim, sözleri ve hediyeleri karşısında dolmuştu. "Kaslarının tek aşkı ben miyim?"

Ona bakarken zaman durmuş, Tardis'te sıkışmış gibiydim. Doctor Who'dan farksızdı.

"Benim ve onların kaslarının tek aşkısın yeşil fıstığım," Tekrar söyleyince daha bir seksi olmuştu.

"Gerçek bunlar, değil mi?" Etrafımda bir oda dolusu kaslı Göktürk vardı ve üstsüzdüler.

Cennete merhaba deyin zilliler!

"Gerçek ve hepsi senin bebeğim."

"Hepimiz seniniz Rüya!"

Göktürkler bir olmuş benim adımı çığırıyordu.

"Rüya biz seniniz!" Göktürklerden biri kaslarını oynatıyordu.

"Bir daha söyleyin!" Göktürk beni kolunun altına alıp, diğer Göktürklere gülüyordu.

"Rüya! Biz seniniz!"

Aman Allah'ım!

"Göktürk çok teşekkür ederim!" Yüzümü ona çevirip buğulu buğulu baktım.

Çenemi parmaklarının arasına alıp, "Bu daha hiç bir şey." dedi ve dudaklarını bana uzattı.

Öpecekti beni şerepsüz! Ay, çok tatlısın Göktürk!

Dudakları dudaklarıma değince hiç utanmadım. İlk öpücüğümün sahibi olacaktı Göktürkler. Evet, komple, hepsi benimdi!

Komple, komple, komple!

Göktürk'ün dudakları gerçekten çok güzeldi. Bir daha öp diyesim geliyordu.

Yüzümde tuhaf bir ağırlık vardı. Oysa Göktürk sadece öpüyordu. Anlamıyordum ki...

Gözlerimi aralamaya çalıştığımda karanlıkla karşılaştım. Gerçekten nefes alamıyordum. Debelenmeye çalıştıkça bir kırtı dolduruyordu minicik kulaklarımı.

Allah kahretsin yüzüme oturmuştu, Baha! Poposunu mu öpüyordum ben rüyamda?

Öğk... İğrenç...

Ellerimle poposundan itelemeye başlayınca biraz hava girmişti ciğerlerime.

"Ulan... Baha, kalksana!" Kuvvetlice itince yere yuvarlamıştım cüceyi. "Allah'ın cücesi, sen benim pambık prenses yüzüme poponu mu koydun?" Yüzümü sabunlayıp, lifleyip, çitelesem bu leprikonun pis poposunun kiri çıkmazdı!

"Annem, kaldıramıyorum ablanı, dedi. Ben de, kaldırmazsan kaldırırlar, gülüm dedim." Yerde gülerken bile ne kadar cüce görünüyordu.

"Tavuk boku gibisin aynı. Tipe bak... Boy fakiri!"

Neden bir gün bile normal uyanamıyordum? Neden?

"Kardeş olduğumuza göre sen de tavuk bokusun!" Keşke annem Baha'ya hamile kalacağı gün babama 'başım ağrıyor Acar' deseydi.

Baha'yı bir ara ortadan kaldırmalıydım.

"Popomu nasıl öptün?"

Cidden Göktürk diye popo öpüyormuşum. Allah beni ıslah etsin.

"Defol odamdan cüce! Bir cinayete kurban gitmeden önce!"

"Popomu öptün n'aber?" diyerek odamdan kaçan cüceden tez vakitte intikamımı alacaktım.

Elime düşecekti bir gün.

Keser döner sap döner gün gelir hesap döner.

• • •

"Anne!" Popomu kaşıya kaşıya mutfağa gidiyordum. Saçlarım da kuş yuvası gibiydi. Geçerken vitrin camında gördüğümde yaratık var diye bağırmıştım ama sonra yakından bakıp, kendimi görünce rahatlamıştım.

"Ne var başımın püsküllü belası?"

Kendine kahve yapan anneme muzır bir bakış attım. "Ya bu akşam biz Göktürk'le yemeğe çıkacağız da babama sorsana sen? Şimdi sen bir şeyler uydurursun ona. Ben desem anlar yalan söylediğimi."

Jale'yle kız kıza takılacağız diyecektim ama kasabanın şerifi o kadar kurnazdı ki yalan söyleyenleri on mil öteden anlayabiliyordu. Bir tek kadınına inanıyordu.

"Ayol uyduruveriri... Sen bana bunu şimdi mi söylüyorsun yarım akıllı?!" Annem bağırınca tüm bardaklar kırılmış olmalıydı.

Halbuki cümleye çok güzel bir giriş yapıyordu.

"Sizinle kafa yaparken akşam söylemeyi unutmuşum." Kuş yuvası saçlarımı biraz daha karıştırdım.

"Akşam yemeğine mi götürecek seni? Şu tipine bak!" Ellerini dizine vurup, yine devinmeye başladı. "Meymınlar bile kızımdan güzel!" Maymun olmasın? "O çocuğun yerinde olsam seni yol kenarındaki tesislerin tuvaletine götürürdüm! Sincap işemiş gibi yüzün be!"

"Anne çok abartıyorsun. Alt tarafı yemek. Her akşam yiyoruz ya!" Bana öyle bir bakıyordu ki...

"Kesin doğumda oksijensiz kaldın sen! Bak, o çocuğun etrafında binlerce kız var ve seni seçti!"

"Niye? İnsanlığın soyunu biz mi devam ettireceğiz? Tek benim mi üreme organım var? Sadece bizim mi çocuğumuz olacak? Seçilmiş bakire miyim ben?"

Kafamı işaret parmağıyla ittirdi. "Ay, konuşmalara bak! Ben ne dedim sana?"

"Kusura bakma anne. Hard disk doluydu kaydedemedim." diyerek sırıttım. Genelde annemi anlık dinliyordum ve her ne söylerse söylesin birkaç saat içinde imha ediyordum.

Boşuna yer kaplamasın ponçik beynimde.

"Sana Göktürk'ü kaptırma demiştim! Ama senin tipini hesaba katamadım ki!"

"Giyerim bir şort, bir de tişört her yere giderim! Hem senin giydirdiğin elbiselerle oram buram açılıyor benim!" Annem bön bön bakarken umursamadım. "Bünye alışık değil annem."

Mutfak masasının beyaz deri minderli sandalyesini çekip, oturdum. Kahvaltı pek tatmin edememişti beni. O yüzden çerez tabağından cevizdi, kuru kayısıydı götürüyordum.

Anneme gelecek olursak bana baygın baygın bakmaya ara vermiyordu.

"Başlarım senin bünyene! Ağız tadıyla kahve içemiyorum sayende! Hem daha iyi oran buran açılsın da kız olduğunu anlasın damadım!"

"Sen sapıttın iyice kadın!" Gerçekten delirmişti zaten deli olan Hayal.

"Seni karşıma alıp, konuşan bende suç! Sanki aklın var da!" Annem susmak bilmiyordu. "Ben sana elbise falan almaya çıkıyorum. Sende mutfak çöpünü çıkar dışarı. Kokmasın ev."

En nefret ettiğim şeylerden biri çöp çıkarmaktı. Hâlbuki bu Sardunya Sitesi'nin kapıcısı vardı. üç dört günde alıyordu. Ama olur mu? Ya bizim evimiz çöp kokarsa kapıcı alana kadar?

Bir de annem kapıcı dememe kızıyordu. Site görevlisi demeliymişim. Bence mesleğinde utanılacak bir şey yoktu ve isim değişti diye meslek değişmiyordu. Üstelik Macit Amca'yı çok seviyorduk. Hatta adam bile, 'gapıcı geldi, çöpleri çıkarın gız Rüya' diyordu.

"Anne otur oturduğun yere! Ne elbisesi ya! Bir de o çak... Göktürk için mi?" Göktürk'e çakma diye diye, en sonunda anneme de ağzımdan kaçıracaktım tüm foyamızı.

"Kapa çeneni zilli!" diyerek beni mutfakta bırakıp, gitti. "O çöpü çıkar Rüya!"

• • •

"Annem nerede?" Baha değiştiği kanalları zaplayıp, sabah ağzıma soktuğu kıçını kaşıyordu.

"Elinin köründe! Anladın mı şimdi?" Elimdeki ağır ve kokulu çöp torbasını taşıyordum. Midem ağzımdaydı.

Biz, böyle kokacak ne yiyorduk ki?

"Bak yarın sabahta otururum yüzüne. İyi mucuk mucuk yaparsınız." Anırarak gülen geri zekalı güdüğe baktım.

"Belki de geç değildir ha?" dedim.

"Ne için kız popo surat?" Halıda bana dönmüş, bakıyordu cinsi sapık leprikon.

"Seni aldırmak için!" diyerek, söylenen Baha'yı umursamadan dış kapıyı açıp çıktım. Tam çöp torbasını kenara bırakacakken, bahçeye çiçek eken Yenilmezler'i gördüm. Tişörtsüz...

Anam anam diyeyim!

Kaslardan ter bile akıyordu.

Akıyordu... Akıyordu....

Hipnotize olmuşcasına odak noktam üç yakışıklıydı.

Esmer, kumral, sarışın.

Hep böyle kaslı çalışın.

Rüya kızın aklına,

Hep böyle karışın.

Thor Egehan beni fark edince büktüğü beliyle doğrularak önce sağ omzunun olduğu tarafa gerindi, sonra sol omzunun olduğu tarafa...

Terli saçlarını alnından geriye doğru yapıştırıp, bana göz kırptı.

Bence evlilik teklifiydi bu.

"Rüya! Nasılsın?" Yeşil eldiveninin birini çıkarıp, bana o kutsal elini salladı. Belinden düştü düşecek olan kotundan boxerının markası bile gözüküyordu.

İyi değilim hayvan.

Kaslı günahkar.

Çöpsüz elimi kaldırıp, donukça salladım. Ama diğer esmer ve kaslı çocuk beni gördü. Elindeki mor menekşeyi bırakarak doğruldu. O, gerinmedi ama kasları vallahi hareket etti!

"İyiyim..." Yutkunup, biraz bağırdım. "Sen?" Ama gözlerim hepsini inceliyordu.

Esmer bana gülüp, el salladı. Kumral arkadaşının sırtına top rak atıp, beni gösterdi.

O'da el sallayınca cennetteyim falan diye düşünüyordum.

Karınca Adam. Yeni gözdemdi ve aralarındaydı. Üstelik kumraldı.

Kaptan Amerika.

Thor.

Sarışın, esmer fark etmez. Zilli Rüya affetmezdi.

Arkadaşlarına benim duyamayacağım bir şey söyleyen Thor, bana dönüp yürümeye başladı.

Ay, ben evlilik teklifine hazır değildim ki!

Yanıma varan kaslara, ay aman Thor'a büyülenmiş gibi bakıyordum! Kotunun cebindeki elini çekip, çöp poşetine uzattı. "Çöp ağırsa ben atayım mı?"

'Bu kokulu çöpü sadece Jane Foster'ım için atarım' diyordu.

"Yok, yok kokar şimdi o! Sen dokunma! Ben atarım!"

"Yok ya, tutarım bir ucundan bir şeycik olmaz fıstık." deyip göz kırptı.

Ama ben ona çöpsüz kolumu uzattım. "Tut kolumdan, çek götür beni..."

İhtişamla gülerek beni kendine hayran bıraktı.

"Şimdilik sadece çöp atacağım fıstık." Kolumu indirip, sağ elimdeki siyah çöp torbasını kaptığı gibi gitti.

Analar neler doğuruyor be!

Kafamı sallayıp içeri geçtim. Kapıyı kapatmadan önce gördüğüm son şey şakalaşıp gülen seksi Yenilmezler'di.

22. BÖLÜM

Kız Reyhan

Yalancı Thor, bir de Kaptan Amerika falan yok demişti. Vay anasını! Karınca Adam bile vardı!

Acaba Demir Adam da var mıydı? Ay, ben onu da çok seviyordum!

Göktürk'ün egemen olduğu rüyamdan sonra beynim biraz durmuş gibiydi. Şimdi ise kısa devre yapmıştı.

Odamda kalın güneşliğimi açmış, tül perdenin arkasından bedava kas sergileyen Yenilmezler'i izliyordum.

Kendimi 'call me may be'deki Carly Rae Jepsen gibi hissediyordum. Resmen yanaklarım yanıyordu. Elimle yelleyip, bahçe düzenlemesi yapan Yenilmezler orduma göz gezdirdim.

Ben bunlarla Dünya'yı istila ederdim. Tamamen benim özgün fikrim olan 'Kaslı Erkekler Cumhuriyetini' kurardım.

Çalan cep telefonumu komodinden alıp, aryan numaraya baktım.

KMİ arıyor...

Aramayı cevaplayıp cama yeniden yapıştım. "Ne var Göktürk?"

"Akşam yemeğe çıkıyoruz, unutma, demek için aradım. Ve düzgün giyin mümkünse."

"Ne demekmiş o bay moda ikonu?"

"Benim yanıma yakış demek. Ucuz, çirkin ve zevksiz giyinme demek oluyor."

"Senin yanına yakışmak için kaşar olmak gerektiğini düşünüyorum."

"Rüya! Düzgün konuş benimle!"

"Of! Uğraşamam ben seninle! İşim var benim! Sen geleceğim yerin adresini mesaj olarak at yeter!"

"Ne işin var senin kas sapığı?"

Yalnız algıları bayağı güçlüydü.

"Hah! İşte ben de Yenilmezler'in kaslarını izliyordum şu an! Çok tutma beni telefonda. Bak her anın önemi büyük moda ikonu."

Göktürk'ü sinir etmek hoşuma gidiyordu. Yeni kuklam o'ydu.

"Sen o gayin yanında mısın Rüya!"

"Bir kere gay falan değil! Ayrıca olsa bile kimsenin cinsel tercihi seni ilgilendirmez! "

En nefret ettiğim şey insanların yaşam şekline karışılmasıydı. Kendi aşüftelerle gönül eğlendirirken adam oluyordu.

"Onun yanında mısın dedim sana?"

"Of, yanında değilim. Camdan izliyorum."

"Rüya sen sapık mısın? El alemin evini mi izliyorsun artık? Deseydin ben sana kaslarımın resmini çekip atardım,"

Onun kaslarını mı izleyecektim tek? Aslında iyi fikirdi. Ama Thor başkaydı arkadaş!

"Evlerini izlemiyorum ki..." Thor yüzüne su döküp, başını sallıyordu. "Oha!" Saç tellerinden etrafa su damlacıkları saçılıyordu. "Çüş..."

"Ne çüşü? Kızım ne yapıyorsun sen orada? Bak gelirim Rüya!"

Bu da bir susmuyordu ki...

"Ya, şimdi Thor kafasından şişeyle su döktü. Böyle başından kaslarına doğru... Tövbe yarabbim! Kime ne anlatıyorum? Bahçelerine çiçek ekiyorlar, bende onla rı izliyorum işte."

"Yok, sen bayağı tescilli sapıksın. Çekil o camın önünden! O şerefsiz, üstsüz çiçek mi ekiyor bir de? Sonbaharda bir de!"

Bence kışın bile üstsüz gezmeliydi Thor Egehan'ım.

"Ağustos bitmiş gibi yapma! Hem herkes istediği zaman çiçek eker sana ne? Komşuları olarak ben destekliyorum. Ayrıca niye camın önünden çekiliyormuşum?"

"Bir anlaşmamız vardı unutmadıysan," Yahu o anlaşmaya

göre benim elim armut bile toplamıyordu.

"Hangi anlaşma? Ben bilmiyorum öyle bir şey..." Kaptan Amerika koyu kahve kısa saçlarını eliyle karıştırıp, çimenlere oturdu. "Anam anam diyeyim ben sana..."

"Kapa telefonu, kapa! Geliyorum oraya!" Göktürk telefondan külhanbeyliği yapıyordu.

"Ay, lütfen gelme. Beni de germe. Zira senin gibi bir çirkinliği midem kaldırmıyor."

Sinirli nefesini duyabiliyordum. Rüya, her zaman alt eder adamım!

"Sen bilirsin. Bende annene komşu sapıklığını anlatırım. Artık terlikle mi döver, serbest mi çalışır ona kalmış."

Hem terlikle döverdi, hem serbest çalışırdı. Hani gençler on sekizden sonra 'free'ydi? Uyandım ben o Amerikan rüyasından. Alt dudağımı ısırıp, haince sırıttım. Ben Yenilmezleri izlesem nereden bilecekti? "Tamam çekildim." deyip, içimden kahkaha attım.

Kas varsa ben de vardım. Her an her yerde hazırdım.

"Rüya, çekil camın önünden. Hâlâ orada durduğunu ikimiz de biliyoruz."

Son kez bakıp, camdan çekildim. "Vallahi geri çekildim. Zor oldu ama yaptım." Ofladıktan sonra yatağıma oturdum. "Anneme demene gerek yok,"

"Aferin. Dediğim gibi düzgün giyin. Çocuksu davranma. Benim çevrem senin etrafındakilere benzemez."

Ne kadar güler yüzlü, şakacı, esprili, komik ve kas sapığı olsam da böyle deyince içime sanki fil oturmuştu.

Ya da herkesin dediği o yumru boğazımdaydı. Göktürk'ün kırıcı kelimeleriyle istemsizce büyüyordu. Oysa ki onun beni kıracak kadar önemli olmaması gerekirdi.

"Haklısın senin avam ve yapay çevren benimkine benzemez. Bir gece için katlanacağım. Erkek kaşarı Göktürkcüğüm."

Boğazımdaki yumruyu görmezden geliyordum.

"Bak bana kaşar deyip durma Rüya!"

"Ne diyeyim paşam?"

"Sıçarım paşana!"

Gülerek, "Göktürk paşa sıçtı taşa, taş yarıldı baştan başa." dedim.

"Komik değilsin." dese de küçük bir kıkırtısı yanlışlıkla kulaklarımı festivale çevirmişti.

"Hayır, komiğim. Üstelik kız arkadaşım dediğin o kızdan da daha kültürlüyüm. Bunu gayet iyi biliyorsun moda ikonu," Yastığıma kafamı koyup, küçükken annemin yıldızlarla kapladığı tavana bakmaya başladım.

"Ceyda'yı her kız kıskanır. Gerçi sen daha görmeden başladın ama..."

"İyi de ben Ceyda'ya acıyorum! Sana katlanıyor kız!"

Kontrolden çıkıyordum. Hiç tanımadığım ve şimdiden haz etmediğim o kızı savunuyordum.

"Evet, tam tahmin ettiğim gibi," deyince merakla o göremese de gözlerimi büyüttüm.

"Ney tahmin ettiğin gibi boklu paşa?"

"Sen de diğerleri gibi reddediyorsun beni kıskandığını onu diyordum. Ayrıca boklu paşa dediğini duymadım sanma. Hesabını vereceksin yakında."

"O da öpüyor, o da öpüyor..." Şeytanım ağzından tükürükler fışkırtarak gülüyordu. Hatta altına bile kaçırdı sidikli Rüyayogami gülerken.

"Ne diyorsun Rüya?"

"Popom diyorum bu tespitin için diyorum öpüyormuş seni çok çok diyorum," Kahkaha atınca Göktürk'ün söylenmesini duyamamıştım. "Seni ancak benim popom öper, Göktürk. Sen kimsin de ben seni kıskanacağım boklu paşa!"

Ve Rüya, rakibini yine alt etti!

"İğrençsin. Annemler neyini beğendiyse senin... Kapatıyorum. Gerçekten tahammül edemeyeceğim sana. Mümkünse beni rezil etme, ama mümkünse..." diyerek suratıma kapattı.

Bence verecek cevabı yoktu şerepsüzün.

Ama benim çevrem utanılacak türden değildi. Tamam, babamın holdingi yoktu. Bir şirkette genel müdür olarak çalışıyordu.

Ve gayet de iyi bakıyordu bize. Annem de ev hanımıydı. Yıllardır saçmalasa da bize çok iyi bakıyordu. Yirmi üç yaşındayım ve bu güne kadar beni eksiksiz beslemişlerdi. Üstelik babamın ailesiyle problemleri vardı ve yalnızlığına rağmen iyi bir ebeveyndi.

Boklu paşa Göktürk'e karşı tek olmamalıydım.

Çare Jale'deydi.

Oyum Jale'nin!

Jale aramamı anında cevaplamıştı. Artık ne kadar işsizse! Ona en başından itibaren her şeyi anlatmıştım.

"Seni çok pis eziklemiş adam." Bu kanıya varabilmesi gözlerimi yaşartmıştı.

"Farkındayım ve ben onunla yemek yemeye gitmek istemiyorum."

Yemek yemeye gitmek istemiyorsam sorun gerçekten büyük demektir.

"Sen benim arkadaşımsın Rüya. Onun hakkından Hayal ve Feriştah yöntemiyle geleceğiz!"

Jale'nin annesinin adı Feriştah'tı. Tanımıyordum ama Jale'nin deyişiyle aynı benim Hayal Berry'di.

"Beni beğenmiyorlar Jale!" Yumruğumu sıkıp, hayali Göktürk'e bir tane indirdim. Ama hâlâ gülüyordu sümsüğü apandisitine soktuğum!

"Şimdi o sana restauratın adresini mesaj atınca, aynısını bana gönderiyorsun. Gerisi bende datlum!"

"Tamamdır! Sana güveniyorum tatlişkom!"

"Kız anası zilli Rüya! Buraya gel!" Annemin çirkin bağırışı kulağımı doldururken, Jale de gülüyordu.

"Hadi öptüm anası zilli Rüya! Sen olayı bana bırak. İnan ki bize hiç yabancı olmayan o Göktürk'e harika bir şekilde haddini bildireceğiz zillim!"

Zillim demeseydi olmaz mıydı sanki!

"Sensin o zilli Ja-" Lafımı tamamlayamadan telefon suratıma kapatılmıştı, yine...

• • •

"Ne var anne?" Yorgunluktan dili dışarıda olan anneme baygın baygın bakıyordum.

"Sana o kadar elbisedir, ayakkabıdır, ıvıdık zıvıdık şeyler alayım 'ne var anne?' de! Yavrum hiç merak etmiyor musun ne aldım diye?" Annem tekli koltuğun etrafına bir yığın alış veriş poşetleri saçmıştı.

"Abur cubur değilse merak etmiyorum ben prensip olarak." Ponçiğin önündeki pufa ayağımı uzatıp, işaret parmağımın tırnağını kemiriyordum.

"Neyse düşlerimin prensesi olmayan kızım... Sana çok güzel ciciler aldım!" Ellerini çırpan annem aşırı neşeli görünüyordu.

Bir de Göktürk çocuksu olduğumu söylüyordu bana. Annem ciciler aldım der yıllardır. Sorun bende mi şimdi?

"Ne aldın kız anası zilli?" diyerek sırıttım.

"Terliğim kaşınıyor bu günlerde... Neden acaba?" Annem gelir gelmez ayağına soktuğu şu lanetlilerine bakıyordu. "Gerçekten kaşınıyor. İlginç..."

"Terlik kaşınmaz bir kere... Nasırdır o." Annemin gözleri, benim gözlerime taarruz edercesine bakınca yutkundum.

"Bende nasır yok kız!" O kadar terlik giyen birinde olmaması mümkün değildi ama yine de sen bilirsin anne.

"Yok ki zaten. Ee, ne aldın?" Konuyu değiştirmek en mantıklısıydı.

Kucağında duran kutuya gururla ellerini koymuştu. "Hiç senlik olmayan ama sana yakışacak bir şey tabi ki!" Annem oldukça pahalı duran siyah kutuyu açacakken durdu. "Ne hissediyorsun?"

"Kırmızı hissediyorum. Açma, Acun Bey." Kaşlarımı bir aşağı bir yukarı kaldırıp, gülümsüyordum.

"Neyi koymayı unuttuk acaba sende? Çıraklık hatası," Siyah kutunun beyaz kurdelesini çözüyordu. "Cidden sincaptan farksızsın."

Anne misin sen be?

"Anne içinden ne çıkabilir? Elbise almışsın işte. Ne hissedebilirim?"

Yarısı yenmiş hıyar çıksa kutudan çok dikkatimi çekerdi aslında.

Rüyayogami salatalığa hıyar diyordu.

"Bu sıradan bir elbise değil Rüya. Bu mükemmelliğin kumaş bulmuş hali."

"Katniss Everdeen'in yanan elbisesi mi yoksa? Tanrım, hayaldi gerçek oldu!" Elimi alnıma koyup, dramatik bakışlar atıyordum anneme. "Rüya Aslanlı, ateşler içindeki kız. Dönünce ateş çıkacak değil mi kız Hayal?"

"Dönünce ağzına sıçıyormuş elbise. Tasarımcısı Hayal Cinna'nın bizzat kendi fikriymiş."

Ağzının kenarı yukarı kıvrılan Hayal Berry, göğüs dekolteli bir elbise giyerek şerifi kandırmış kendi safına çekmişti. Kızı olduğumu bilmeyen Acar Eastwood bile bu oyunlara karışmıyordu. Hayal Berry, kendi kızını zenginlere peşkeş çekecekti.

"Neyse... Göster bakayım şu elbiseyi."

• • •

Gideceğimiz yerin adresini yollayan Göktürk'e küfür etmiştim ama Jale'nin bana yardım edeceğini hatırlayarak rahatlamıştım. Kasıntı yerleri sevmediğimden değil, ben ev dışı yerleri sevmiyordum. Mesajın aynısını Jale'ye gönderememiştim çünkü Göktürk 'kas ellemek yok orada sapık kız' yazmıştı. O yüzden adresi yeniden yazıp, Jale'ye öyle göndermiştim.

"Abla bu elbise seni bile güzel göstermiş. İnanılır şey değil. Giyen kız değişiyor..." Baha'nın yeşil gözleri kocaman olmuştu.

Annem beni süsleyip, püslemişti. Göktürk'le yemeğimiz saat sekiz buçuktaydı ama iki saatten fazladır hazırlanıyordum.

Saçlarımı maşalayıp, tel tokalarla dağınık bir topuz yapan anneme imrenmiştim.

Ben tel tokaları at kuyruğumdan çıkan saçları ortadan kaldırmak için kullanıyordum.

Yüzüme hafif bir makyaj da yapmıştı, Hayal Berry.

Üzerimdeki dantellerle kaplı, siyah dizlerimin üç parmak üzerindeki elbise gerçekten kaliteliydi. Elbise Baha'nın dediği

gibi her genç kıza yakışır türdendi. Sıfır kollarıyla yazlıktı. Boynum bile dantellerle örtülüydü. Beyaz tenim siyah dantellerin arasından parlıyordu. Dekoltesi vardı ama danteller sayesinde göze batmıyordu. Asil bir görüntü sunuyordu.

Kapitalist Hayal, çok lüks bir markanın siyah yüksek topuklu ayakkabılarına acımadan çatır çatır para saymıştı. Kadife dokulu ayakkabının incecik, bileğimi kavrayan bir kemeri vardı. Topuk ve burun kısmı hariç ayakkabı olduğunu gösteren hiçbir parça yoktu. Babamın parasını bu Sinbad'ın çarığına vermişti, Hayal Berry.

"Ay, çok güzel oldun kız zilli!" Annem merdivenlerden inince yanıma gelmişti. "Afet yarattım, afet!"

"Her şeyden kendine pay çıkar zaten." Topuklu ayakkabılarla yürümeyi sevmesem de arada düğünlerde falan giyiyordum.

Bir kere yuvarlanmıştım ama olsun. Annem, alışırsın demişti.

"Taksiyi çağırdım ama keşke seni almaya gelseydi." Kapıya doğru yürüyecekken anneme döndüm.

"Babam yanlış anlasın istemiyormuş."

Acar, adamın kellesini keserdi.

"Anlasın canım baban da artık! Kaç yaşında kızsın! Biz seni yaşındayken babanla ohoo..."

Bu ohoo, kim bilir neleri içeriyordu. Günahkarlar.

Büyük ihtimalle evli olduğu yıllardan bahsediyordu. Lakin ben zihnimde senaryo yazmaya bayılıyordum.

"Anlamasın anne. Babam yanlış anlamasın." Kapıya yürüyüp, küçük siyah çantamın içinden telefonumu çıkardım.

"Eve gidelim, kahve içelim derse git kızım."

"Derim, derim. Pul koleksiyonun varsa onu da göster Göktürk de diyeyim mi?" Dış kapıyı açtığımda hafif serin havaya merhaba dedim.

"Direkt konuya girin ayol!"

"Oha anne! Oha!" Annem omzunu silkince dışarı çıkmasını engelledim. "Bari biraz yalnız kalayım." Kapıyı suratına kapatınca rahat bir nefes alıp, karşıya döndüm.

Dönmez olaydım...

Yenilmezler dışarıda mangal yakıyordu, ellerinde biralarıyla! Mahalleye bir sıcaklık gelmişti onların sayesinde.

Beni ilk gören Kaptan Amerika ağzındaki içkiyi püskürtünce, öksürmeye başladı.

Sabah orman kaçkınlarına benziyordum. Şimdi ise peri annenin sihirli değneğinin mucizesinin kanıtıydım. Diğer başlar da bana doğru çevrilince tuhaf ifadeli bir sürü surat dizildi karşımda.

Hayal'in gücü buydu işte. Babamı da bu taktiklerle tuzağına çekmiş olmalıydı, Hayal Berry...

El sallayıp, gülümsedim. Gelen taksici yüzünden son kez bakıp arabaya gittim. Ve havalı havalı bindim.

Hayır, kafamı arabanın tavanına çarptım.

• • •

"Amca nasıl bulamazsın bir restaurantı?"

Taksici amca bunak olduğundan tarif ettiğim yeri bir türlü bulamıyordu. Yarım saattir dolaşıp, duruyorduk.

Göktürk de bu kız nerede diye mesaj bile atmıyordu.

"Birilerine soralım dur bakayım." Taksici yol soracaktı? Zaten ancak benim başıma gelirdi.

Telefonum çalınca Göktürk'tür diye bir sevinmiştim ama arayan Jale'ydi.

"Efendim Jale?" Amca da durmuş birilerine yol soruyordu.

"Kızım biz geldik. Sen neredesin?"

"Taksici amca yolları bilmiyormuş. Azıcık kaybolduk."

"Öğrendim yolu kızım! Gidiyoruz işte!" Ha, bir de tavır yiyordum taksiciden.

"Neyse, geldiğimde görüşürüz."

"Tamam, tamam. Bay..." Telefonu kapatıp çantama atınca, camdan deniz manzarasını izlemeye koyuldum.

"Geldik." Araba durunca camdan kafamı eğip, geldiğimiz yere baktım.

Buraya ancak Göktürk gelirdi zaten.

Denize sıfır, etrafı ışıklarla süslü, beş katlı büyük bir restauranttı.

Bahçesi bile öyle hoştu ki hayran olmamak elde değildi. Düşününce ben gerçekten böyle bir yere uygun değildim.

"Ne kadar tuttu amca?"Kafamı saçları ağarmış, kavanoz dibi kadar kalın gözlüklü amcaya çevirdim.

"Elli versen yeter." Başımı sallayıp, elliliği uzattım. "Kesene bereket!"

Rica ederim deyip arabadan indiğimde temiz havayı ciğerlerime doldurdum. Sağlam adımlarla çimlerin arasındaki taşlı yoldan ilerlerken benimle beraber içeri giren birkaç kişi bana bakıyordu.

Girişin önündeki adam, "Bir dakika efendim." diyerek durdu.

"Efendim?"

"Sadece rezervasyonlu kişileri alıyoruz. İsminizi söylerseniz teyit edeceğim." Ne vardı köfteciye gitseydik?

"Rüya Aslanlı." deyip, seviyeli gülümsememle adamı bekliyordum.

Adam da gülümseyip, eliyle isim listesini taradı. "Göktürk Hanbeyi'yle siniz değil mi?'

Maalesef.

"Evet."

"Buyurun o halde," Kapıyı geçmem için açtığında gülümseyip, "İyi akşamlar efendim."

Sadece başımı sallamakla yetindim.

Topuk seslerim büyük yemek salonunda yankılanıyordu. Hem ihtişamlıydı, hem de çok sessizdi. İnsanlar gürültülü değil, aksine kafasını dinlemek için gelmiş gibiydi.

Erkeklerin bakışları üstümde dolaşırken aldırmadan etrafı kolaçan ediyordum.

Altın sarısı ve beyazın harmanlandığı restaurant sonuna kadar zenginlik kokuyordu. Şamdanlar, pahalı şarap ve şampanyanın kokusu buram buram yayılıyordu.

Erkekler hafifçe kahkaha atıyor, kadınlar şuh sesleriyle kıkırdıyordu.

Birkaç masayı geçtikten sonra Göktürk'ü gördüm. Siyah takım elbisesi, yanında kolunu omzuna doladığı esmer kız ve arkadaşlarıyla sohbet ediyordu.

Yerimde durakladığım sırada o esrarengiz yumru boğazıma yeniden çöreklenmişti. Göktürk'ün amacı beni rezil etmekti.

Pisliğin önde gideniydi!

Beni aramızda mesafe olmasına rağmen görmüştü. Kadehini ağzına götürürken güldüğü belliydi. Diğer arkadaşları da bana bakınca bir tek Caner içten gülümsemişti.

Öyle zor bir durumda bırakmıştı ki beni.

"Rüya! Yeşil fıstık!" Adımı arkamdan seslenen kişiye dikkatimi verdim. Göktürk zerre umurumda değildi. Dönünce yüzümde güller açmıştı.

"Kız Reyhan!" Yemek salonunda oldukça yüksek sesli birbirimizin isimlerini bağırmıştık.

Reyhan kız değildi. Jale'nin onunla yaşıt erkek kuzeniydi. Ve biz çok iyi anlaşırdık.

"Yeşil fıstık!" diyerek bana sarılınca kolları arasında minicik kalmıştım.

"Jale operasyon var dedi geldik." Reyhan sessizce konuşurken gülümsedim.

"Saat üç yönündeki masa var ya... Beni siz olmasanız rezil edeceklerdi Reyhan!"

Reyhan'ın ela rengi gözleri kısılırken, "Vur de vuralım!" demesiyle kahkaha atmıştım.

"Onun da sırası gelecek koçum." dedim ve arkamda kalanların hepsine bir bakış attım. "Birlikte bu gece burayı ateşe verelim."

Reyhan'ın gür sesli kahkahası eşliğinde Jale'lerin masasına yürümeye başladık. Hayatımdaki en ilginç akşam yemeğini yiyecektim.

23. BÖLÜM

Kuduruk Göktürk Ve Kudurmacalar

Reyhan beni yönlendirerek Jale'nin yanına götürüyordu. Jale her şeyi anlatmış ve kuzeniyle işbirliği yapmıştı benim için. Onları beni kollamak adına dahil etmişti bu geceye.

Göktürk'ün sıradan bir akşam yemeği için ısrar etmesinden anlamalıydım aslında. Cidden niyetinin bu kadar adice olduğunu sezememiştim. Saf, salak bir kız da değildim. Ama rakibim gerçekten kurnazdı.

"Rüya!" Jale sandalyesinden fırlayıp, hemen yanıma geldi. Ben de bir iki adım atıp ona sarıldım.

"Jale, iyi ki geldin!"

Jale bana sırıtıp, kırmızı dar elbisesinin eteğini çekiştirdi. "Kızım Göktürk'ü tanıyoruz biz. Uygar da gelir birazdan ve benim film başlar." Gözlerimi büyütüp, yanımızda sırıtan Reyhan'a baktım.

"Uygar'ı da mı çağırdınız?" Uygar, Reyhan'ın bir üst versiyonu olan ağabeyiydi. Biraz fazla havalıydı ama çok iyi biriydi.

"Herhalde kızım. Bir piyes hazırladık ki aklın duracak!" Reyhan elini omzuma atıp, kendine çekti. "Saat üç yönü bizi kesiyor bebeğim... Ateşe odun atayım mı kız Rüya?"

Bu cazip fikre gözlerimi kıstım. Reyhan, ateşe odun atalım mı diyorsa, bilin ki en eski klişeye baş vuracak demektir.

Kıskandırma.

"Sen dur orada Reyhan. Uygar'da o iş," Jale beni çekip, bir sandalyeye oturturken kafasında dönen tilkilerin ayak seslerini işitebiliyordum.

• • •

Karşıma Jale, sol tarafıma da Reyhan'ın geçtiği kare masada sadece sağ tarafım boş kalmıştı. Uygar için boş bıraktığımız yerdi. Jale'nin çatlak planını uygulayacaktık.

"Seni buraya getirmesi de yanlış olmuş Rüya. Sen sevmezsin buradaki dandik yemekleri," Bana burukça gülümseyen Jale haklıydı. Restoranlar bana göre değildi. Fast food seviyor, gurme yemekleri tercih etmiyordum.

"Tam Hanbeyi'ne uygun bir yer. İyi ki buraya gelmeyi akıl ettim. Biliyordum böyle olacağını." diyen Reyhan, Göktürk'ü tanıyordu anlaşılan.

Dudaklarımı büzerek başımı salladım. "Ben bilmiyordum ama..." Biraz kırıldığım doğruydu. Keşke evde oturup, karşı komşularımı izleseydim," Annem de başımın etini yiyip duruyor bu pis herif için."

"Yalnız Rüya, bildiğin bomba olmuşsun bu akşam!" Reyhan ela gözlerini üzerimde gezdiriyordu. "Bir gece benimle çık yemeğe kız." Bana göz kırpınca kızardığıma emindim.

"Cidden Rüya, rüya gibi olmuşsun. Seni görünce bir an bu kim dedik. Meğer bizim pasaklıymış!"

"Pasaklı sensin zilli Jale!" Dilimi çıkarıp, Jale'ye kaşlarımı çatarken daha çok gülmelerine sebep olmuştum.

"Uygar görünce duvara tırmanır," Reyhan gülerken sırtıma da vuruyordu.

"Kim duvara tırmanacakmış?" Gür bir erkek sesiyle irkilirken, etrafımı saran parfüm kokusuyla da mest olmuştum.

"Biz de senden bahsediyorduk Uygar ağabey." Reyhan'ın rengi bir ton atarken yavaşça arkama döndüm.

Nefesimi tutup, İtalyan erkeklerine taş çıkaran Uygar'a baktım. Anadolu taşı gibiydi. Adam önce sesi, sonra da kokusuyla geldiğini belli ediyordu.

"Rüya, bana işin düşmüş fıstık." Uygar öyle sesli konuşuyordu ki herkes dönüp dönüp bize bakıyordu.

Jale kaş göz işareti yaparken, "Kalksana ayağa Rüya..." diye fısıldadığında ancak çıkabilmiştim Uygar'ın etkisinden.

Sandalyemi geri çekip, ayağa kalktım. "Aa... Uygar gelmiş!" Uygar yüzüm yerine bacaklarıma bakınca utanmadım desem yalan olurdu.

"Bu ne?" Elbisemin eteklerini çekiştiriyordu.

"This is elbise." diyerek sırıtırken, Uygar taş fırın erkekliğini sergiliyordu.

Gözlerini kısan Uygar fazlasıyla kızgın görünüyordu. "Gerçekten mi? Giymeseydin keşke. Dantelli tüllü bir şey bu. Gecelik lan bu!"

"Ağabey abartma istersen. Rolünü yap sen," Reyhan hafifçe Uygar'a seslense de, Uygar çok ciddi duruyordu. Karakter olarak Uygar her zaman sertti. Ve kızların kısa giysiler giymesini sevmediğini biliyordum. Jale'ye fazla karışıyordu. Ama Jale'nin onu dinlemediği giydiklerinden belliydi.

"Ne rolü Reyhan? Giymiş geceliği gelmiş buraya!" Uygar bağırınırken feministliğim kabarıyordu. Kendimi ezdirmekten nefret ederdim.

"Hiç de bile gecelik değil! Sana ne hem? Sana ne?" Kaşlarımı çatıp tek ayağımı yere vururken, burnumdan soluyordum.

"Rüya, bana sana ne deyip durma! Gıcık etme beni!"

"Oturun ya! Bir çuval inciyi berbat edeceksiniz." Uygar'a bir hışımla sırtımı dönerken, sandalyemi çekip geri oturdum.

Uygar öfkeyle ceketini çıkarıp, sandalyeye asınca siyah tişörtünden gözüken kol kaslarını görünce boğazım kurudu.

Aman... Aman...

Uygar sandalyeye otururken gözlerini üzerimden ayırmıyordu. "Jale bana bir şeyler söyledi, Rüya... Hayırdır?" Uygar'ın temkinli sorusuyla gerçekler bir netlik kazanmıştı. Saçma sapan olaylara moda ikonu için girişiyordum.

"Ne anlattıysa doğru ama sanırım beni rezil edecekti, Göktürk. Siz olmasaydınız tabi..." Gözlerimi masaya indirip, beyaz ışıltılı örtüye baktım. "Böyle yapacağını bilmiyordum," Elimi yumruk yapıp kucağımda sıkarken içten içe ant içiyordum.

Bu geceyi unutturmayacaktım ona! Rezil olmak neymiş gösterecekti!

"Göktürk şerefsizin biridir. Annen kendine damat diye onu mu bulmuş?"

Gözlerimi Uygar'ın yüzüne çevirdim. "Tanıyor musun sen de?"

"E, yani. Aynı çevrenin insanlarıyız. Gerçi hiç anlaşamıyoruz o dallamayla," Uygarların çok zengin olduğunu biliyordum. Jale söylemişti. Üstelik Uygar'ın Göktürk'le yaşıt olması muhtemeldi. Ayrıca Jale, Uygar'la takılmamı, aramızı yapabileceğini de söylemişti. Bir sevgilisi olduğunu da duymuştum ama tüm engellere rağmen Jale bu fikrinde inatçıydı.

"Tam bir pislik. İstediğim için de gelmedim. Ben sevmem böyle yerleri ki..." derken samimiydim. Utanması gereken kişi ben değildim.

Elini yanağımda gezdirmeye başlayan Uygar beni anlıyordu. "Benim fıstığımı üzmesine izin vereceğimi mi sandın? Önce ağzının payını vereceğim, sonra seni döner yemeye götüreceğim. Anlaştık mı?" Burnumu sıkıp, ısırmalık gülümsedi.

"Ne yapacağız ki?"

• • •

Uygar'ın bana sipariş ettiği balık temalı iğrenç yemeği açıkçası yiyemiyordum. Hangi şef yaptıysa levreğin içine bir yığın yabancı ot ve tarçın koymuştu.

Tarçın tatlılara konurdu. Yemeklere değil!

"Neden yemiyorsun diye sormayacağım Rüya." Jale bana gülerken yüzümü ekşittim.

"Sorma zaten, zilli."

"Anası zilli Rüya.." Jale'ye gözlerimi çevirince bana sırıttığını gördüm.

Anama zilli tek ben derdim!

"Kaşarella Jale!"

"Yeter be! Sizinde ağzınız ne bozukmuş!" Reyhan ağzına bolonez soslu berbat makarnayı tıkarken durmuş bize laf sokuyordu.

"Reyhan, o çatalı boğazına öyle bir sokarım ki ibretlik ölürsün! Kız Reyhan! Senin ağzına..." Ağzımı bir el tutunca bir an nefessiz kalmıştım. Uygar'ın tarafına dönünce kaşlarını hak ettin dercesine kaldırıyordu.

Ağzımı kapatmasının cezasını avuç içini ısırarak verirken fazlasıyla havamdaydım. Rüya Aslanlı kah güler, kah ağlardı. Ama daima kazanırdı.

"Ne yapıyorsun kızım?" Avuç içini hızla çeken Uygar şaşırmış, dehşete düşmüş gibiydi.

"Ağzımı yıkayıp, yıkamadığını bilmediğim elinle kapadın! Zaten karnım aç dua et ki yemedim etini!"

Uygar yüzüme yaklaşırken eliyle çenemi tutarak gözlerine bakmamı sağlamıştı. "Elim temiz benim Rüya. Hem erkeklerle fazla uğraşılmaz,"

"Niye? Porselen bebek misin? Kırılır mısın yoksa? Ay, kıyamam!" diyerek dudaklarımı sarkıttım.

"Bir yerlerini kıracağım ama..."

"Pişttt... Devam edin. Göktürk sizi izliyor. Ay, çok aksiyonlu!" Jale'nin heyecanı bende yoktu. Evet, Göktürk'le yemek yemeyi her ne kadar istememiş olsam da farklı umutlarla gelmiştim. Gerçekten benimle ilgilenmesini ummuştum. Cidden kendini kurnaz zanneden aptalın tekiydim.

"Kapa çeneni Jale!" Uygar'ın elinden çenemi çekip, iğrenç balığa döndüm. Konuyu değiştirmeliydim. "Ya bu balık yaşıyor sanki baksanıza..." Çatalımla balığı dürtüklerken sorunlardan kaçmak için bahane arıyor, konuyu saptırmaya çalışıyordum. "Hiç pişmemiş sanki,"

Uygar tabağıma yaklaşırken yemeğin görüntüsünden oldukça memnuna benziyordu. "Şefin spesiyali o, Rüya. Sırf onu yemek için gelenler var," Süslü püslü yemeklerin, süslü püslü kadınların ve şık erkeklerin olduğu yerlere yakışmıyordum. Göktürk'ün kelimeleri zihnimde canlanırken, haklı oluşu canımı sıkıyordu.

"Selam Rüya!" Yanımda bir sandalyeyle beliren Caner'i görünce sıçrarken, düşüncelerimden sıyrılmıştım.

"Sana da selam," dedim kuru bir sesle. Artık savaş borazanını öttürmüştüm. Göktürk'ün dostu da, aşüftesi de düşmanımdı. Soğuk Savaş'ın esintileri herkesin iliklerini donduracaktı.

"Ne işin var masamızda gereksiz Caner?" Reyhan'ın dediği gibi aramızda oturan Caner gerçekten gereksizdi.

"Bizimkiler sizi bizim masaya davet ediyor. Özellikle Rüya'yı tabi," Caner'in bizi çağırması kafamda soru işaretlerini anında kırmızıya boyamıştı.

Vardı bir pislik ama hayırlısı...

Uygar kolunu omzuma dolayıp, "Gelemeyeceğimizi söylersin o halde," derken bile adamın kaslarına yaslanıyordum.

Kas sapığı Rüyayogami her fırsatı kullanırdı.

"Ama çok ısrar ediyorlar Uygar," Caner bana doğru eğilerek fısıldadı. "Gelsene Rüya, özledim seni yeşil gözlüsü..." Tatlıcının gözlerinin içi gülüyordu.

"Eminim özlemişsindir fırsatçı pislik," Yarı alayla konuştuğumda kahkaha atan Caner yanımızda gayet mutluydu. Aslında daima mutlu bir yüze sahipti. Sürekli gülüyor ve bana asılıyordu.

"Bu kız bir harika ya!" Tam yanağımdan makas alacaktı ki, Reyhan elini çevirdi.

"Dokunma ulan Rüya'ya! O, bizim!" Reyhan'ın sözlerinden benim paylaşılamayan bir Afrodit falan olduğum kanısı çıkıyordu.

Afrodit Rüya.

"Hadi ya! Kim demiş?" Caner esmer aşkım, kız Reyhan'a dikleniyordu.

Sanki bir horozdu!

"Bak kendisi bizim yanımızda. Sizin olsaydı yanınızda olurdu," Reyhan'ın kreş çocuğu açıklamasına sırıtmıştım.

"Senin kuracağın cümlenin..." Uygar'ın homurdanışıyla gülmemek işten değildi.

Caner'i iyi niyet elçisi olarak kabul ediyordum. Sadece mesajını iletse yeterdi. " Caner, Göktürk'e de ki Rüya ağzına sıçacakmış. Tamam mı?" Tatlı tatlı gülümseyip, "Uygar'laymış rahatsız etmeyecekmişsin şerepsüz de tamam mı?" dediğim de Caner'in gözleri büyümüştü.

"Bunu dersem ortalık karışır... Tamam... Karışsın lan!" Sandalyesini çekip, giderken hepimiz birbirimize bakıyorduk. Caner anlaşılması zor bir erkekti.

• • •

"Rüya üniversitede bir hocaya yakışıklım diyordu geçen yıl," Maymun Jale benim utanç dolu anılarımı anlatıyordu. Evet, bu embesil, üniversiteden sınıf arkadaşımdı. Aynı yaştaydık. Tabi o, yurt dışı eğitimini dondurup, birkaç aksaklık yaşadığı için benimle aynı dönemde eğitim alıyordu.

"Sen de diyordun Jale! Hem de öpücük atıyordun ders aralarında," Başımı aşağı yukarı sallayıp, sen bittin sürtük bakışımı attım.

"Ay, hiç de bile! Adam bana yanıktı! Yanı..." Ağzını kapayan Jale kuzenlerinin ezici bakışları altındaydı. Reyhan'ın sinirden çenesindeki kas atıyordu. Uygar'ın gerilen bedenindeki farklılığı görmemek imkansızdı.

"Kim yanıktı sana?" Reyhan, Jale'nin bu yönünü biliyordu ama yine de erkeklik hormonundan dolayı efeleniyordu.

"Ne yanığı be Reyhan? Bu uyduruyor. Adam suratına bakmıyordu," Oh olsun dercesine ellerimi yumruk yapıp, birbirine vurdum.

"Seni de biliyoruz Rüya! Hocam ben bu soruyu anlamadım tenhada çözelim mi diyordun!"

"Hadi be oradan! Asıl sen yanına gidip sakalınız da ayran kalmış deyip, elinle siliyordun!" Jale kadar iğrençleşmemiştim en azından.

"Ben de bunları çekingen, naif kızlar bilirdim." Reyhan, Uygar'ın tespitine kafasını sallayıp onaylarken, Uygar bana öğüt vermeye devam ediyordu. "Rüya bir daha hocana tenhalı bir cümle kurma."

"Ama çok yakışıklı." Durumumu berbat bir biçimde izah ettiğimde Uygar'ın ciddi ifadesi kendini koruyordu.

"Bak tenhaya birini çekeceksen beni çek,"

"Vallahi mi?" Ben Rüya'ysam çekerdim arkadaş!

"Hiç sanmıyorum!" Tam aksi cevap yankılanırken afallamıştım. "Ama sen söylemişt... Göktürk!" Uygar'la arama kafasını sokan Göktürk kızgın bir boğayı andırıyordu.

"Ya Göktürk! Hani benimle yemek yiyecektin?" Sandalyemi bir eliyle kavradı. "Anlaşmamıza da ihanet ettin," Dişlerini sıkarak Uygar'a bakarken fazla haşin ve vahşi görünüyordu. "Bu kız benim Uygar, toz ol!"

"Senin sevgilin vardı hatırlatırım," Uygar'ı koca kafalı Göktürk yüzünden göremesem de kinayeli ses tonu moda ikonunu sinirlendirmişti.

"Var ya da yok seni ilgilendirmez!" Göktürk bileğimi tutup beni çekiştirmeye başlarken, "Kalk Rüya! Benimle geliyorsun!" diyerek emrivaki yapmaya ara vermiyordu. O istiyorsa gelecektim, o istiyorsa gidecektim yani... Beni yönetmeye çalışıyordu.

"Seninle gelmiyorum! Amacını anlamadık mı sandın boklu paşa?" Bileğimi çekip, suratına baktım. "Sen var ya şerefsizin önde gidenisin. Aklın sıra beni rezil edecektin öyle mi?" Kullanılmışlık hissi tepeden tırnağa beni ele geçirirken, kırgınlığımı öfkemde gizliyordum.

"Düzgün konuş! Öyle bir şey yapmayacaktım!" Elini koyu renk saçlarından geçirip, etrafa bakıyordu.

Hâlâ prestijini önemsiyor,hâlâ egosunu düşünüyordu.

"Tabi onun için sevgilini ve arkadaşlarını çağırdın! Beni tek bırakıp, rahat rahat alay edecektiniz!" Gözlerim dolunca daha da bağırındım. "Seni görmek istemiyorum!"

"Buraya geldiğimde onlar da vardı," Elini yumruk yapıp, önümde diz çöktü. "Yemin ederim. Öyle bir niyetim yoktu..."

"Sen onu benim külahıma anlat. Artık sana küfür bile etmeyeceğim. Rezil ederim seni yoksa... Ay, pardon... Ben çirkin, ucuz ve pasifim değil mi?"

"Rüya..." Göktürk'ün gözlerine bakmadan başımı Reyhan'a çevirdim.

"Göktürk, sen kendi arkadaşlarının yanına git..." diyerek, Göktürk'ü göndermeye çalışıyordu Uygar. "Rahatsız ediyorsun Rüya'yı,"

Ben de kırılabiliyordum! Çocuk gibi olabilirdim ama duygularım vardı.

"Karışma sen Uygar!" Göktürk'ün miyadı bu akşam dolmuştu.

"Karışsın sana ne? O benim için çok değerli. Senin gibi kıç suratlı değil!" Elimle ağzımı kapatsam da çok geçti. Restaurantta gülüşmelere sebep olmuştum. Sinirlenince ağzımı tutamıyordum ki!

"Hani bir daha bana küfür etmeyecektin?" Ettiğim küfre sırıtan Göktürk'e gözlerimi kıstım.

Elimi ağzımdan çekip, "Bir daha olmaz." dedim.

"Bir daha de. Bak inan amacım seni aşağılamak değildi."

"Umurumda değilsin seni duymuyorum. La-la-la-la..." diyerek kulaklarımı parmaklarımla tıkadım.

Birden bire sandalyemle beraber sürüklenince korkudan yine çirkefliği ele almıştım.

"Bıraksana be sandalyemi aptal şempanze!"

Bu mekan böyle bir geceyi bir daha asla yaşayamazdı.

"Boklu Göktürk! Hıyar Göktürk! Erkek kaşarı!" Hem korkuyordum düşmekten, hem de söyleniyordum.

Ve bizi alkışlayanlar vardı.

"Götür kızı koçum!"

"Adamın dibiymiş!" Takım elbiseli bir başka züppeye orta parmağımı gösterdim.

"Nah adamın dibi! Gördün mü cücük?"

"Bu nasıl kız ya? Elbise giymiş Recep İvedik sanki!"

Göktürk'ün masasına sandalyemle savrulunca sinirle burnumdan soludum.

"Rüya bana küfür öğret yeşil gözlü fıstığım." Caner'in dibime sandalyesiyle girmesiyle yaklaşık on kişilik hiç tanımadığım arkadaş grubuna bakakaldım.

Caner'i duymazdan gelip Göktürk'e döndüm. "Sen niye beni rezil ediyorsun neandartel?"

Yanındaki esmer kız 'aa... çok ayıp...' diyordu.

"Ayıp yatakta olur," dediğimde sadece içimdeki zehri akıtıyordum. Aslında ne söylediğimin bilincinde değildim. Kelimeler yuvarlanıp, hop diye düşüyordu dilimden.

"Evet, Rüya yatakta bir numaradır..." Göktürk'ün bacağına topuklu ayakkabımı geçirdiğimde biraz inlemişti. Yalandan da, "Sert kız o," derken dudaklarını ısırıyordu.

"Ben bilemem sert kızları falan... Senin kız arkadaşın gibi hoppa değilim,"

Esmer kız yine homurdanınca omzumu silktim.

"İdeal kız tipim arkadaşlar..." Caner de iyice dibime girince suratını ittirdim.

"Sen benim ideal tipim değilsin ama!" Aslında biraz öyleydi ama sinirimi atmam gerekiyordu.

"Öyle deme aşkım."

Yalandan Caner'e tükürüp, "Öyle mi aşkım?" deyip güldüm.

"Ay, tükürüğü bile tatlı!"

"İğrençsin Caner!" dedi biraz toplu, sarışın bir kız. Gayet güler yüzlüydü.

"Bu hep böyle kusuruna bakma, Rüya." Gözlüklü esmer bir çocuk eliyle Caner'i gösteriyordu.

"Mal geldi mal gidecek." Kumral güzeli bir kız dişlerini göstererek gülümsedi. "Seni yeni buldu asılıyor işte..."

Arkadaşları Caner'i övünce elime peçeteyi alıp, Caner'e yaklaşıyordum. "Yaklaş Caner," Caner ürküp biraz geri çekildi. "Ya yüzünü sileceğim gel!" Sanırım yalandan da olsa biraz tükürükler uçmuştu yüzüne.

"Ama sen de tükürüp, sonra siliyorsun sevgilim..." Yüzünü sertçe silip, peçeteyi masaya top yapıp fırlattım.

"Bu Rüya millet. Gözdem..." Caner yeniden dibime girince derin bir nefes aldım.

Bu gece daha uzayacak mıydı?

"Caner kalk o sandalyeden." Uygar'ın gelmesiyle şah şahbaz olurken, Göktürk şakaklarını ovalıyordu. "Rüya bensiz ne işin var bilmediğin insanların içinde?"

"İnan ben de bilmiyorum Uygar" diye onu tasdik ederken felaket zincirleri halka halka birbirine geçiyordu.

24. BÖLÜM

Rus Ruleti

Masada Rus ruleti oynanıyordu. Bahis bendim.

Kazanan Rüya Berry'i alacaktı. Evet, soyadımın Eastwood olması gerekiyordu ama ne yazık ki göğüs dekolteli Hayal Berry beni babamdan gizliyordu.

Babam olduğunu Hayal Berry'nin gizli sandığından çıkan mektupta öğrenmiştim.

'Kimse bilmiyor ama Rüya'yı şerif Acar Eastwood'dan peydahladım.' Yazıyordu.

Öyle içten ve kısa bir mektuptu ki, okuduktan sonra bile günlerce ağlamıştım. Çok dokunaklıydı sözleri...

Kim bilir nasıl bir aşkla peydahlamıştı beni?

"Siz nereden tanışıyorsunuz, Rüya aşkım?" Caner bir yolunu bulup, sandalyesini Uygar'la arama sokmuştu. Aslında ilk denediği kişi Göktürk'tü. Ama kaslı moda ikonu 'sokarım'lı bir cümle kurup, Caner'in kafasına vurmuştu. Hatta Caner ağzıma kafasını zorla yaklaştırarak 'öptü öptü' bile demişti.

Saçları da şampuan reklamlarındaki mankenler gibiydi.

Dolgun ve hacimli.

"Ne yapacaksın Caner?" dediğim de tatlıcı kara gözlerini açmış, ağzımdan çıkan her kelimeyi dikizliyordu.

"Ama aşkım bunlar senin..." Etrafı eliyle gösterirken, "Geçmişin. Bilmem lazım." deyip, elini çenesine yaslarken bana öpücük atıyordu.

"Göktürk, şu DNA artıklarını Rüya'mdan uzaklaştırsan." Uygar, Caner'i ittiriyordu ama Caner resmen kıçını sandalyeye yapıştırmıştı.

"Kapa çeneni sürtük!" Bunu ben değil, Caner demişti. Ağzımdan püskürmeye benzer bir ses çıkınca dayanamayıp, kahkahamı salarken tatlıcının neşemi geri kazanmama neden olacağı tahmin edilemezdi. Üstelik ettiği küfürler fazlasıyla komikti.

"Rüya sen de yüz veriyorsun ona," Uygar'ın sinirli sesine aldırmıyordum. Caner de benimle beraber gülerken ortamdaki ciddiyet kahkahamı şiddetlendiriyordu.

"Caner, senin tüm küfrün bu mu?" Yanaklarım gülmekten alev alev yandığından dolayı ellerimi yüzüme doğru yelpaze gibi sallıyordum.

"Dur, bir küfür daha biliyorum..." Parmaklarını şaklatıp, Uygar'a döndü. "Şişman domates, yarım kilo patates!"

"Bu çocuk gerçek mi ya?" Uygar pes edip susarken Göktürk'ün arkadaşları da 'maalesef' diyerek gülüyordu.

Hafif kilolu fakat gerçekten güzel olan gamzeli sarışın kız, "Hayal olmasını çok isterdik ama değil işte." dedi.

"Sus kız sen Selin!" Caner'in içine annem falan mı kaçmıştı acaba? Evladı olsa bu kadar benzerdi.

"Ağzına sokarım o olmayan beynini Caner!" Selin içindeki Anadolu çomarını salmıştı.

"Nah sokarsın sürtük!" Bir eliyle nah yapan, diğer elini yumruk yaparak dudaklarına götürüp öttüren Caner bu grubun kafadarıydı.

Adam, herkesle alay ediyordu. Ve kimseyi de gram tınlamıyordu.

"Ne oldu düdük?" Caner beni her defasında dumur etmekle kalmıyor, ikizimmişçesine söylediği cümlelerle bozguna uğratıyordu. "Rengin soldu sanki"

Caner'deki potansiyeli yeni keşfediyordum. Hatta ona yerli bir kabileyi ilk kez gören araştırmacı gibi bakıyordum. İnceliyor, sorguluyor, korkuyordum.

"Caner sen böyle yaparsan Rüya'yla kardeş olmaktan öteye geçemezsin," Gözlüklü, gözlüğünü geri ittirirken bilmiş bilmiş konuşuyordu.

Caner kolunu omzuma dolayıp, yanağıma sulu bir öpücük bırakırken 'ne kardeşi canım' diye ağzında geveleğiği kelimeler başka bir öpücükle sonlandırıyordu. "Kaslarım var benim! Rüya kardeş değiliz değil mi aşkım?"

Kas dedi. Yeşil hissediyorum Acun ağabey. Bence açsın kutusunu Caner!

"Değiliz tabi ki!" İçimdeki mağara kızı Rüyayogami ateş yakıp dans ediyordu.

Ben sadece yerli dansı yapardım. En berbatından.

"Benim sevgilimin kasları oluğundan diğer erkeklere hiç bakmıyorum, değil mi Göktürkcüğüm?"

"Bakmazsın sen aşkım..." Göktürk, aşkım dediği kızın gözlerine diktiği gözlerini bana çevirip, sırıttı.

Midem ağzıma gelirken, yumruklarım kaşınıyordu. Göktürk'le iksinin mıç mıç halleri sinir şartellerimi kaldırıyordu. Trafo patlatacak kadar öfke doluydum.

"Ben bakarım ulan! Kesin kocam beni boşar!" diyerek kahkaha attığımda da ne söylediğimi bilmiyordum. "Düşünsenize kas açan adamların peşindeyim Sherlock Holmes misali." Ama kaslı erkeklerin peşinden koşacağım tartışılmaz bir gerçekti, hakikatti.

"Ama aşkım ben sana açacağım diyorum niye el alemin adamlarının peşine gideceksin ki? Onlar sana uf yapar..." Caner dudaklarını büzmüş, çocuk öğütler gibi başını sallıyordu.

"Sen ne Caner?" Uygar eliyle başını başıma yapıştırmış, Caner'i benden ayırmaya çalışıyordu.

O an aklıma dank etti. Yerimden fırlayıp, el kol hareketleri yapmaya başladım.

"Kız Reyhan! Zilli Jale!" Zıplarken beni gören arkadaşlarım elleriyle yüzlerini kapıyordu."Kız Reyhan! Kime diyorum ben kız!" Caner, eteklerimi tutuyordu. "Lan! Caner, höst lan!"

"Bak açılacak bir yerin ben de bakacağım kan çıkar sonra!"

Elbise giydiğimi yine unutmuştum çünkü genelde pantolon giyerdim. Dilediğim gibi özgürce oturur, hareket ederdim.

"Ay, ben yanlarına gideyim. Toplayıp geleyim..." Sandalyeyi çekip, Reyhan'ların yanına ayaklarım totoma vura vura koşarken tek isteğim yanımda olmalarıydı.

Yanlarına gittiğimde yüzünü tamamen kapatmış Reyhan önceliğimdi. "Kız Reyhan!" Reyhan'ın ellerini yüzünden çekip, sırıttım. "Sizi çağırıyorum duymuyor musunuz?"

"Duyduk, duyduk da... Herkes bize gülüyor... Reyhan deyip durma başımda! Varsın kız sansınlar Reyhan'ı!" Mağrur ve yıkılmış yüz ifadesiyle bezgince bakarken gülümsüyordum.

"Ama kız Reyhan sensin. Dağlar kızı Reyhan!" Saçlarını karıştırdığımda oflayıp, ellerimi uzaklaştırmıştı.

"Artık herkes biliyor! Kalk gidelim Jale," Beyaz bayrağı çekerken 'Rüya daima kazanır' sözüm bir kez daha marş olarak dinletiliyordu tüm insanlığa!

Jale'ye bakınca suratının kıpkırmızı kesildiğini gördüm. Biraz daha uğraşmanın bir zararı olmayacağına kanaat getirdim. "Kız babaannesi zilli sen niye gelmedin?"

"Bazen seninle neden arkadaş olduğumu sorguluyorum Rüya... Bu da o anlardan biri," Benim çantamla beraber kendi çantasını alarak ayağa kalktı. "Göktürk sayesinde biz rezil olduk yarabbim! Ne çektik be senden Rüya!" Jale'yi kendi kendine bırakırken söylenmesini kulak ardı etmiştim.

Muzipçe gülerek, Reyhan'ı dürtükledim. "Hani ben senin bir taneciğin, nar taneciğin, nur taneciğindim?"

"Bu ilişki bitmiştir Rüya! Hıh!" Ayağa bir hışımla kalkan Reyhan'ın koluna girdim.

Yanağına küçük bir öpücük kondurduğumda yüzüne aşinası olduğum aptal gülümsemesi yayılmıştı. "Ben bitti demeden bitmez kız Reyhan!"

• • •

Yeni masa düzeninde ben, benim yanımda Caner ki gerçekten yapışık ikizim gibiydi. Onun yanında Jale ve kız Reyhan vardı.

Sağ tarafım ittifak kuvvetlerimle çevriliydi.

Sol tarafımda sadece Uygar vardı. Göktürk ise karşımda oy-
naşı esmer aşüfte ile fingirdeşiyordu.

"Acıktım ben!"

Uygar karnımın gurultusunu kısa bir zaman için durduran
cümlesini kurarken bile açlıktan ölüyordum aslında. "Rüya az
daha sabret götüreceğim ben seni dedim ya,"

"Şimdi götür! Açım ben!" Öyle acıkmıştım ki sanki içimde
dinazorlar böğürüyordu.

"Burası restoran Rüya farkındaysan..." diyen Göktürk'e dilimi
çıkarırken levreğin aklıma gelmesiyle yüzümü ekşitmiştim.

"Yemekleri çok kötü. Böyle iğrenç ya," Nimete laf etmezdim
aslında ben her şeyi hemen hemen tüketirdim. Ama öyle kötüy-
dü ki, öğürmek istiyordum.

"Rüya her şeyi sevmez. Bu yemekler onun damak tadına uy-
maz," Reyhan bilmiş gözlerini moda ikonuna doğrulturken 'sen
kimsin' diyordu adeta.

Aşıklarımdan birisi, 'kolay lokma değil o' diyordu. 'Her şey
para, mal, mülk değil, kasların bizim yanımızda sönmüş sufle
gibi' diye devam etti, Reyhan Rutherford ve Uygar Rutherford'da
onu onayladı.

Haklıydı. İki kardeşin kaslarını birleştirince 'Güllüoğlu' çıkı-
yordu ortaya.

Fıstık, tereyağı, şeker, un, nişasta, Gaziantep... Eşittir baklava!

"Buradaki yemekler gurme işi," Göktürk'ün sevgilisi bana laf
çarparken, tokadımı yüzüne yapıştırarak cevabını vermek isti-
yordum işin aslı.

"Ben gurme değilim kızım! Gurmanım ben! Doyumluk ye-
rim,"

Lezzet Durakları'ndaki idolüm Mehmet Yaşin'le bir akraba-
lığım olabilirdi.

"Rüya haklı ya!" Etine dolgun Selin benim tarafımdaydı. "Bu-
radaki yemekler lezzetsiz." dedi, tabağını öne ittirerek.

"Selin, hepimiz senin gibi aşırı yemek yemiyoruz," Esmer

şırfıntıya daha da bir kinlenirken düşünmeden konuşma evrem başlıyordu.

"Düzgün konuş," Caner'in vurdumduymazlığı kaybolmuş, ciddi tarafı gün yüzüne çıkmıştı. "Haddini bil Ceyda!"

Selin'in ise ister istemez güzel yüzü düşmüştü.

"Selin, bebeğim. Haddini bildireyim mi kaşarellanın?" Selin'e bakıp sinsice sırıttım. Başını sallarken dolan mavi gözleri Ceyda'nın saçlarını en yakın zamanda yolmam için yeterdi.

"Ay, sen bana mı dedin o çirkin kelimeyi?"

"Sana dedim! Senin gibi açlıktan herkes beynini yemiyor şizofren!" Masadaki çatalı fırlatabilirdim ama Göktürk'ün sevgilisiydi sonuçta ve gereğinden fazla bulaşmak istemiyordum onlara.

"Ben bu kızı yolarım ama Göktürk!" Göktürk'ün kolunu tutarken asıl kimliğini yeni yeni gösteriyordu.

"Laf değil, icraat önemli bar gülü!" Selin'e döndüm. "Ayrıca sen de kendini ezdirme! Şu an dünyada balıketli, kalçalı kızlar popüler. Bunun gibilerini çıplak gezdiriyorlar baksınlar diye. Senin fiziğindeki kızlar kot giyse adamların dibi düşüyor." Hırsımı alamayıp, Ceyda'ya yeniden dönüş yaptım "Ayrıca, gel de bir yolayım seni soğan cücüğü!"

"Hani hayalimdeki kızı bulamazdım Okan?" Caner, benim bu hallerimi beğeniyordu. Sinirden nefesim hızlanırken, göğüs kafesim şişiyordu. Haksızlığa tahammül edemiyor, fiziksel özelliklerin kusur gibi yansıtılmasından nefret ediyordum.

"Vallahi bu kız herkese hitap eder be!" Gözlüğünü ittiren Okan bana gülümserken tam not almış öğrenci edasıyla gururluydum.

"Rüya, kanka olalım mı?" Selin'in tatlı sesi beni şoke ederken, gülen gözleri yüzüme yüzüme bakıyordu.

Genel olarak, dışlanan Rüya Aslanlı'yı kabullenen Göktürk Hanbeyi'nin arkadaşları farklıydı. Onun gibi kalp kıran tipler değildiler.

"İnanamıyorum Selin bu kızla kanka mı olacaksın?" Ceyda uzun tırnağıyla beni gösterirken rahatsızca kıpırdanıyordu oturduğu sandalyede.

İşin ilginç yanı Göktürk denen hergele hiçbir lafa karışmıyordu. Ağzımı bantlar diye düşünüyordum oysa ki.

"Seninle mi olacaktı anası zilli?" Ben çabuk galeyana gelirdim. Aldığım gaz bitene kadar uçardım. "Olalım Selincik! Kanka olalım ayol!" Selin baş parmağını havaya kaldırıp, tamamdır mesajı verirken dudaklarını büzerek öpücük yolluyordu.

"Ama anneye laf edilmez!" Ceyda mızmızlanırken gözlerimi devirdim.

"Niye kız? Küfür değil ki o? Küfürcük o, böyle minnacık bir şey..."

"Sus kız karamuk. Rüya, aşkıma küfür serbest. O, sizin gibi yapay suda büyüyen balık değil tamam mı? Caner'inin yeşil gözlüsü o." Caner'in beni benimsemesi ilk tanıştığımızda belliydi.

"Kır düğünü isterim..." Ellerimi birleştirip, Caner'e Shrek'teki çizmeli kedi gibi bakıyordum.

"Çırağan olmaz mı?" Çırağan, bir kır düğünü değildi.

"Yok, yok... Kır düğünü olsun. Bana ayrı, misafirlere ayrı pasta olsun!"

Hayalimde içindeki kremaya girebileceğim bir pasta vardı. Bana ait olan.

Uygar, başımı kendine çevirince tüm planımı bozmuştu. "Ben yaparım sana kır düğünü..." derken 'gerçekten mi?' diye sormak isteyen mağara kızı kelebek sürülerinin peşinde, doğayla aşk yaşıyordu.

"Kara çalı gibi girdin be aramıza hoşt ulan!" Caner beni kendi tarafına çevirdi. "Ben sana kırk gün, kırk gece düğün yaparım aşkısı!"

"Düğün olmasa da olur ulan Caner! Pastayı alsan yeter bana! Ben üşenirim düğüne gitmeye,"

Ben üşenirdim cidden. Gelinlik giy, dans et... Ama takı töreni için katlanabilirdim. Takıları alıp, kaçardım sonra.

"Yarın saat onda yıldırım. Ne dersin bebek?" Caner'e beşlik çakması için elimi kaldırdım.

"Ben varım yakışıklı!" Elime beşlik çakarken keyfimiz yerindeydi. Tamamen şakasına demiştim.

• • •

"Bak, Rüya ben ciddiyim. Babandan istemeye geleyim diyorum işte!" Caner şaka yapmıyormuş. Yarım saattir başımın etini mıncırıyordu.

Cidden mıncırıyordu. Sinirlendim diye başımın ağrıdığını ileri sürerek masaj yapıyordu.

"Alsın şunu biri başımdan! Vallahi saçlarımı kopardı hayvan!" Ellerine vuruyordum dönüp dönüp ama çocuk gram vazgeçmiyordu.

"Caner, otur artık olmayan götünün üstüne!' Göktürk de tehdit ediyordu ama Caner nanik yapıp, yeniden masaj yapıyordu.

Saçlarımı göremesem de kuş yuvası yapmış olmalıydı.

"Ya bıraksana oğlum! Başımı yedin be!" Ellerine yeniden vurdum. "Caner! Otur başım döndü! Zaten açım! Yeminle kanını içerim bu gece!" Gözlerimi kısıp, dudaklarımı büzdüm.

Caner eğilip, boynunu uzattı. "İç anam, iç. Benim kanım asildir kız!"

Yüzümü ellerimin arasına alıp, ovuşturdum. "İlk defa yorulduğumu hissediyorum Caner! Senin yüzünden!"

Neyse ki sandalyesine oturmuştu ama kaşlarını martı olacak şekilde birleştirerek indirip, kaldırıyordu.

"Aşkımız fazla hızlı başladı. Yorulmuş olman normal." O kadar pişkin ve arsızdı ki tüm yakışıklılığı artık buharlaşan su gibiydi. Tam bir manyaktı!

"Sana bir dalarım, üç gün yoğun bakımda yatarsın." Sonunda hiç bilmediğim dövüş sanatlarıyla girişecektim.

"Gözümü açtığımda seni görebilecek miyim?" Bana öyle bir bakıyordu ki bir an 'peki Zeki Müren'de bizi görecek mi?' diyen Cem Yılmaz gözümün önünde belirmişti.

"Sana nah yapacağım uyandığında." Nefesimi dışarı üfleyip, aralarında sohbet eden gruba göz gezdirdim.

"Çok romantiksin fıstığım." Sağ elimle yüzümün ona dönük olan kısmını kapattım.

Uygar'a dikkat kesilince telefonuyla oynadığını gördüm. Başımı telefona yaklaştırıp, ekrandakileri okumaya çalışıyordum.

"İstersen telefonu sana vereyim Rüya. Benim yerime kullanırsın." Gözlerimi ona çevirince gayet ciddi durduğunu gördüm.

"Merak ettim ya!" Ben kediler gibiydim. Mesajlaşan insanlara karşı zaafım vardı.

"Buna özel hayat diyoruz." Telefonu kapatıp cebine atınca yanaklarımı şişirerek sandalyeme sırtımı yasladım.

"Of, iyi be!" Ağzımdaki havayı dışarı üfleyip, diğerlerine baktım. Selin, Okan'la hararetli bir şeyler konuşuyordu ama duyamıyordum.

Caner ise bu sefer Jale'ye bir şeyler anlatıyordu.

Reyhan aptal aptal masalardaki kadınların açılan bacaklarını izliyordu.

Bunu anlamam için nereye baktığını merak etmem yeterli olmuştu. Çapraz masada eşi midir sevgilisi midir bilemediğim bir adamla yemek yiyen, yırtmaçlı siyah elbiseli kadın özellikle bacağını ortaya çıkarmak için arada bacak bacak üstüne atıyordu. Reyhan sapığı da izliyordu.

Karşımda birbirlerini yiyen Göktürk'le Ceyda vardı. Ceyda, kaslı moda ikonunu yanaklarından şapur şupur öpüyordu. Midem ağzıma geliyordu arada çıkan seslerden. Annemin bulduğu damat adayı defolu bir giysi gibiydi. Detaylarında kusurlar vardı. Afife'den ancak böyle bir kımıl zararlısı çıkardı.

Birkaç gündür fazla mesai yapan telefonum yine zırlayınca Jale'nin getirdiği çantama uzandım...

Hayal Berry Arıyor...

Annemin aramasını meşgule attım. Yalanlar uydurmaktan sıkılmıştım. Ben istenmeyen bir baş belasıydım. Annem bile başından savmaya çalışıyordu. Belki de şehirdeki tüm işimi gücümü bırakıp, bir köye yerleşmeliydim.

Yerleşebileceğim tek köy de Framvillie'deki sanal çiftliğim olurdu. Hay şansıma bin kuş pislesin!

Telefonumu elimde tutarken yeniden çaldı. Kadın tam bir takıntılıydı. Hâlâ arıyordu.

"Rüya açsana şu telefonu," diyen Jale eliyle telefonumu gösteriyordu.

"Yok, ya. Çok gereksiz biri. Konuşmamak daha iyi." Telefonu çantama geri atmadan önce sesini iyice kısmıştım.

"Ay, eski sevgilin mi yoksa?" Ceyda bana kinayeli kinayeli gülüyordu. Gözlerimin sinirden koyulaştığına adım gibi emindim.

Benim eski sevgilim yoktu ki. Yeni yeni birileri beni beğeniyordu. Hatta beğenmiyordu. Erkeklerin tercih listesinde sonlardaydım. Çok şaka yapan, nükteli ve küfür eden kızlar sevilmiyordu. En azından yaşıtlarım sevmiyordu.

"Seni ilgilendirmeyen konulara o koca burnunu sokma cücük." deyip gülümsedim. Ceyda'nın burnu biraz büyüktü kabul etmek gerekirse.

Eliyle burnunu kavrayıp, telaşla Göktürk'e baktı. "Aşkım benim burnum büyük mü?"

Bu soruyu normalde sarışınlar sorar der bir de erkekler.

"Hayır, güzelim. Seni kıskanıyor o. Bence mükemmelsin," Göktürk alayla bana sırıtınca ağzımı büktüm.

Herkes benim gibi doğuştan fındık burunlu olmuyordu.

"Sence mükemmel Göktürk. Sana göre... Bana göre koca burunlu kara kaşa..." Uygar yine ağzımı kapayınca gözlerimi devirdim.

"Ceyda sen alınma. Rüya aklına geleni söyler." Başımı diğer eliyle aşağı yukarı sallayınca onaylıyormuşum izlenimi vermişti.

"Ama alınıyorum ben. Çok kaka bir kız o." Yine uzun tırnağıyla beni gösterince Uygar'ın elinin içinde gülmeye başladım.

Ellerimle Uygar'ın elini zorla da olsa indirdim. "Kaka mıyım ben?" Kahkaha attım. "Üç yaşında mısın sen?" Sallanarak gülerken Uygar da bana katıldı. "Şapur şupur öp, kaka de."

"Rüya, aşkım kaka ne demek? Ben bir tek boku biliyorum." Caner gülüp, yanağımdan makas aldı.

"Göktürk, bunlar bana karşı cephe olmuş ve sen gıkını çıkarmıyorsun!" Ceyda'ya Caner'le baraber orta parmağımızı gösterdik.

"Çocukla çocuk mu olayım?" Göktürk'ün bu kadar karı köylü olduğunu bilmiyordum. "Sen boş ver onları. Bu gece beraberiz."

Bu gece...

Ben ölsem bu şerepsüzle evlenmezdim.

Uygar'ın kolunu dürtükledim. "Gidelim mi artık?"

"Zaten geç oldu yemek yeriz, sonra seni eve bırakırım." Yanağıma düşen saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı.

"Ben de geleyim mi Rüya aşkım?" Caner elimi ellerinin arasına aldı. "Ben de açım." dedi, kahve gözlerini kırpıştırarak.

Rüya aşkım artık kulağıma normal geliyordu.

"Olmaz Caner," Uygar elimi tutarak ayağa kalkmamı sağladı. "Sen kendi arkadaşlarınla takıl. Reyhan sen de Jale'yi eve bırak. Ben geç gelirim. Bizimkilere söylersin."

"Uygar biz de geleceğiz sizinle!" Reyhan da ayaklanıp diğer kolumu çekti.

Selin'de lafa atıldı. "Ay, ben de geleceğim!"

"Ben de!" Gözlüklü Okan'da eksik kalmadı.

Kollarımı iki kardeşten çektim. "Vallahi ben açım. Biraz daha durursam zombi gibi insan yiyeceğim."

"O zaman benim bildiğim bir yer var oraya gidelim." diyerek Göktürk masadaki telefonunu alıp, Ceyda'nın elini tutarak onu da kaldırdı.

"Saçmalama Göktürk! Bu kadar insan bir yere gider mi? Ben Rüya'yla ayrı bir yerde yiyeceğim. Siz kendiniz takılın. Eyvallah..." Uygar kolumu yeniden tutup, peşi sıra sürüklüyordu.

Öyle hızlı yürüyordu ki zor yetişiyordum adımlarına.

"Bizimle yiyeceklermiş!" Uygar beni mekandan çıkarırken söyleniyordu. "Aklı sıra iki kızı da idare edecek!"

"Uygar, yavaşlasana!" Elini sıkıp, durdurmaya çalışıyordum. "Uygar!" Biraz bağırınca durmuştu. Eylüle bir iki gün kalsa da serin geceler çökmüştü bile.

Deniz kenarında olduğumuzdan hafif soğuk bir esinti de vardı.

"Ne var?" Durup, aniden bana döndü. Kolumu tutan elini daha da sıkılaştırınca canımı acıtmıştı.

"Asıl senin neyin var?" dedim sinirle.

Cidden bu gece herkes kendi dizisini çekiyordu.

"Anla artık! Senden hoşlanıyorum!" Gür sesi kulaklarımı patlatırcasına yankılanırken şok geçiriyordum. Nedense bir bit yeniği vardı. Hissediyordum.

Oynanan Rus ruletinde silah bende patlamıştı. Rüya Berry, aşıklarının aşkıyla vurulmuştu. Bang!

"Sana o benim demedim mi Uygar?" Göktürk beni bir anda çekip yana doğru sertçe fırlatırken, öfkeli parıltılarla yanan kehribar gözleri kalbimde şimşeklerin gürültüyle çakmasına neden oluyordu. "Benim olana dokunan ellerini kırarım Uygar!"

25. BÖLÜM

*Return Of The Father**

Göktürk öfkeyle burnundan soluyordu.

Ayol, ben herkese yeterdim.

"Sen kimsin de Rüya seninmiş?" Uygar, Göktürk'ün üstüne yürüdü. "Sen git yarım akıllı sevgiline karış. Fazla oluyorsun Göktürk!" Uygar eliyle Göktürk'ü itti. Bense kenardan öylece bakıyordum. Ayırmaya çalışırken yumruk yiyemezdim tamam mı?

"Senin de kız arkadaşın var!" Göktürk'ün açıkladığı bilgiyle üzülmemiştim. Evet, Uygar'ın kız arkadaşı vardı. Jale'nin hiç sevmediği bir kızdı. Ama Jale'yi umursayan yoktu.

"Varsa var lan! Ben Rüya'dan hoşlanıyorum. Evet derse bakarız yolumuza! Karışma sadece Göktürk!" Uygar bana yandan bakıp, göz kırptı.

Göktürk'ün yanına gidip omzunu dürttüm. "Göktürk!" Bana dönünce sanki endişeliymiş gibi baktım. "Kız arkadaşı olduğunu biliyordum Uygar'ın ama bu bir engel değil."

Göktürk'ün gözleri bana 'bu kadar da kaşar olamazsın' dercesine ateşli ateşli bakıyordu.

"Rüya için de sorun değil. Kısacası sana ne Göktürk!" Uygar bir boğayı nasıl kızdıracağını biliyordu.

"Bana ne mi?" diyen Göktürk bir anda kafasını Uygar'a gömdü. Uygar afallayıp, dudağındaki kanı eliyle siliyordu. "Bana ne, ha!"

"Göktürk sen Rüya'yı beğeniyor olamazsın." diyerek sırıttı Uygar. "Sen sevmezsin ucuz giyinen, küfür eden, çevrenden ol-

---

* Babanın dönüşü! *-yhn*

mayan kızları." Bugün aynı lafları bana Göktürk demişti. Anlaşılan Jale hepsini tek tek Uygar'a söylemişti. Ve Uygar onu kendi cümleleriyle vuruyordu. Göktürk'ün yüzü hamamda çıplak teyze görmüş gibiydi.

"Seni ilgilendirmez! Ben ona sahip çıkıyorum sadece..." Göktürk hâlâ yumruk yaptığı elini sıkıyordu. "Saftirik bir şey! Kullanmanı istemiyorum!"

Uygar benim arkadaşımdı. Benim gibi çatlak bir kızı güldürmek için didinen mükemmel bir adamdı. Hem bugüne kadar yanımda cücüklerin efendisi de yoktu. Beni korumasına ihtiyacım olacak en son kişi bile değildi.

"Kim ulan saftirik kıçımın kenarı?" diyerek ben de Göktürk'e yürüdüm. Ellerimi belime koyup, "Sen git o şıllığına sahip çık!" dedim.

"Sen kendine hiç baktın mı? Küçük kız çocukları gibisin! Herkesi beğenip, peşine takılacak tiptesin!" Kimsenin peşine takıldığım yoktu ki.

"Sen kendi tipine baktın mı? Erkek kaşarının tekisin! Sen var ya ancak kendin gibi kaşarlarla çıkarsın! Senin çevrene uygun değilim. Neden biliyor musun? Çünkü sizin gibi büyümek için kıçımı yırtmadım! Kendimden utanmadım!" Göktürk'ün yüzü kasılırken güldüm. "Haksız mıyım? Sırf bu yüzden beni çağırdın. 'Bak Rüya, biz senin gibi değiliz' demek içindi! Kız arkadaşın gibi cilveli, olgun olmayabilirim ama benim bir kalbim var!"

Yüzüne tüküreceğim kadar bile değer vermiyordum ona. Uzaklaşıp, Uygar'ın yanına gittim.

"Rüya! Öyle demek istememiştim!" Göktürk bize yaklaşırken gözlerimi kısarak ona baktım.

"Senin dediklerini hiç dinlemiyorum, Göktürk. Annem olmasa ben senin yüzüne bakmazdım. Kendini çok büyütmüşsün gözünde. Sen sevgilinin yanına git. Mazallah bir köşede ellerler."

"Aa! Bunlar birbirine girmiş! Göktürk, Rüya aşkıma vurmadın değil mi?" Caner öncü olarak yanımıza gelirken, Göktürk geri geri yürüyordu. Söylediklerinden ancak ve ancak geri adım atarak kaçabilirdi.

Peki ya beynimden kaçabilir miydi köşe bucak? Kırgınlığım geçecek türden değildi. Annemin gününde açık artırılmaya çıkarılmış kenarı çatlak Çin vazosu, kısır tabağını sehpaya koymaya çalışan bir kokona yüzünden bin parçaya ayrılmıştı. Paramparçaydım. Dışa vurmadığım kadar duygusal, insanları yanıltacak kadar vurdumduymaz görünen ama her şeyi kafaya takan bir kızdım.

"Göktürk! Niye kavga ettiniz sevgilim?" Ceyda kısacık siyah elbisesiyle koala misali Göktürk'e sarılmıştı.

Uygar'la ben 'aptala' bağlamıştık. O, kanayan dudağını eliyle yoklarken; ben etrafı uzaylı görmüşçesine korkuyla izliyordum.

Uzaylı görmedim ama eminim iğrençtir. Rüyayogami gözlerini kapatıyordu.

"Size ne? Her şeye karışma Ceyda! Bir kere de sus tamam mı? Sus!" Göktürk'ün bağırışına sıçrayıp, bir anda önümde beliren Caner'e de gözlerimi kırpıştırdım.

"Rüya aşkım... Korkuttu mu seni Göktürk davarı? Eğer sana bir şey yaptıysa..." Elini gözümün önünde sallayınca kendime gelmiştim.

"Caner sonra konuşsak," Uygar'a döndüm. "İyi misin?" Dudağına dokunacakken başını çekti.

"İyiyim, Rüya. Bayağı sağlam kafa attı piç!" Anlaşılan acıyordu ki yüzünü buruşturuyordu.

"Rüya bana detayları anlat kanka!" Jale, Caner'i poposuyla kenara ittirip gözlerini büyüttü. "İşe yaradı sanırım! Ben var ya Eros'un kızıyım. Ah, vurayım herkesi kalçasından ayol!"

"İşe yaradı mı? Her şey daha da karıştı. Annemle konuşup, çevirdiğim dümeni anlatacağım ama o dümeni bir yerime sokmasından ürküyorum." Dudaklarımı dişleyip, "Jale, bu sefer annemin elinden beni kimse alamaz." dedim.

Jale başını iki yana salladı. "Tanımıyorum anneni ama içimde kötü bir his var, Rüya. Bu iş daha da büyüyecek bak görürsün."

Umarım büyümezdi. Ne kadar büyüyebilirdi ki?

• • •

Dönercideydik. Loş ışığın aydınlattığı küçük beyaz masaların ev sahipliği yaptığı, tipik memleket kokan bir mekandı.

İlginç olan ilk kez geldiğim insanların uyumla aynı masayı paylaşıyor oluşuydu.

Bana kıl kıl bakan Ceyda. Konuşan gözlük Okan. Sarı fırtına, yeni kankam, Selin. Sürtük Jale. Kız Reyhan. Asrın piçi Göktürk. Vahşi cazibe, medeniyet fukarası dudağı patlak Uygar. Adını yeni öğrendiğim azıcık kafadan kontak Yeliz. Tatlıcı Caner. Sürekli babasının oteller zinciri olduğunu söyleyen Kerim'i de unutmamak lazımdı.

Annem Kerim'i görse bedava tatil için beni onunla evlendirirdi.

Çok düşünceliydi benim zilli annem.

Ve gelelim mükemmelliğin ete kemiğe bürünmüş hali Rüya Aslanlı'ya. Ben sadece açlığımı düşünüyordum. Çıkan kavgayı hepimiz unutmuş, üzerilerine dönerlerimizi yemiş sayılırdık.

Neredeyse bir dönerciyi de kapatmış durumdaydık. Ben bir yarım ekmek döneri yemiştim ama açlığım dinmediğinden bir tane daha söylemiştim. Selin bile bir yarım ekmeği zor yemişti.

Ama onlar restoranda az çok yemek yemişlerdi. Bense ağzıma lokma koymamıştım.

Üçüncü bardak ayranımı içerken yanımda oturan Kerim'i dinliyordum.

"Biz Antalya'nın en iyi oteller zincirinin sahibiyiz Rüya," Ekmeğinden bir ısırık aldı. "Dededen miras işte..." Adam çok kibar yemek yiyordu. Küçük küçük lokmaları yutarken, bir peçeteyle de ağzını siliyordu. Her seferinde üstelik. "Sizin de var mı böyle bir mirasınız?"

Ayranımdan fırtlayıp, ağzımı silmeden Kerim'e döndüm. "Biz baba tarafımla görüşmüyoruz ki," Babam dedemle küs gibi bir şeydi. Üç yıl önce çiftliklerine halamın düğünü için gitmiştim.

Öyle büyük bir servet sahibi de değildik. Herkes kendi halindeydi.

"Niye ki?" diyen Kerim'in dikkatini çeken cümlem diğerlerinin de bizi dinlemesine sebep olmuştu.

"Babam asi bir gençmiş. Amerika'ya okumaya gidince dedeme rest çekmiş. Vurmuş kapıyı çıkmış. Dedem de 'gidersen dönemezsin' demiş," Ekmeğimden ısırdım. "Annem'le tanışmış sonra evlenmişler. Dedemle az çok görüşüyorlar ama araları Alaska kadar soğuk, anlaşmazlıkları ise; Bering Boğazı kadar derin."

Başını sallayıp, "Anladım." dedi.

Caner karşımda üzgün gözlerle bakıyordu. "Rüya aşkım şimdi biz evlenince deden torun sevmeye gelmeyecek mi?"

"Ne torunu?" dedim biten ekmeğimin kırıntılarını dişimden dilimle temizlerken. Annem olsa ağzıma terlikle vururdu bunu yaptığım için.

"Evlenince çocuk yapacağız ya! Kedi mi bakacağız Rüya?" Caner ellerini havada açarken bana bir şeyleri anlatmaya çabalıyordu.

"Ben seninle evlenmem, Caner. Ben kimseyle evlenmem." Küçüklüğümden beri kimseyle evlenmem deyip, dururdum. Evet, hâlâ böyle düşünüyordum. Evlilikten kokuyordum. Ya da getireceği sorumluluklardan...

"Nikâhsız mı yaşayacağız? Bari imam nikâhı kıyalım. Günah kız!"

"Caner seninle nikâhsız yaşayan sadece Okan olur. Ben senin cinsiyetini değiştirmeden konuyu kapat." Göktürk'ün tehdidiyle masanın altına giren Caner sanırım küsmüştü.

"Göktürk niye üzüyorsun Caner'i?" Selin masanın altına eğilip, Caner'i çıkarmaya çalışıyordu.

"Ayrıca niye benimle nikâhsız yaşayacakmış o? Kendine ayarla çok seviyorsan yamuk işleri Göktürk." Okan, Göktürk'e sağlam lafı koyarken ben ondan tarafa bakmıyordum.

Zorla beni arabasına bindirip, kendi bildiği bir dönerciye getirmişti. Evet, karnımı doyurmuş olabilirdi. Ama söylediklerinden sonra bir daha kesinkes görüşmeyecektik.

Anlaşma iki taraflı fes edilmişti. Ceyda kaşarını Okan'la Selin getirmişti. Gelmese de olurdu. Sürekli yakınıyordu. Sanki Monako prensesiydi.

"Okan iki kelime daha edersen seçilmiş kişi olacaksın."

Göktürk sayesinde herkesin keyfi kaçmıştı.

Masanın altına eğilip, küsen Caner'e baktım. Cidden koca adam büzüşmüş, oturuyordu.

"Caner masanın altından çık. Erkekler saklanmaz!" Gözleri beni bulunca gülümsedi. "Bak, çıkarsan bizde bir gün çizgi film partisi veririz. Seni leprikonumla tanıştırırım. Evcil hayvanım o benim."

"Evcil hayvanın mı var?"

Gözlerimi devirip, başımı salladım. "Var tabi. Hem de getir götür işi yapabiliyor. Minik bir şey işte." dedim.

"Söz ama geleceğim size. Odana da çıkar mıyız?"

Bence Caner salak taklidi yapan bir sapıktı.

"Odama çıkamayız. Oraya gelirsen babam çükünü kökünden keser, kurdele takıp geri iade eder."

"Tamam ya! Size gelsem yeter." Masanın altından çıkınca, ben de çıktım

Bize gelince başı göğe erecekti sanki.

"Ay, çıktı masanın altından!" Selin şaşkınlığını gizlemiyordu. "Bazen masanın altında saatlerce oturur Caner, biliyor musun Rüya?"

Hı?

"Caner sen manyak mısın evladım? Masanın altında saatlerce oturulur mu? Popon sızlamıyor mu? Bak, hemoroid olur," Annem taşa oturtmazdı bizi. Poponuzda meme çıkar derdi.

Baha, 'meme çıkacaksa ben otururum' bile demişti. Sonrasını Hayal kendi stiliyle çözmüştü. Bazen ailemden utamıyor değildim.

"Ama sonuçları hep iyi oluyor Rüya. Size geleceğim... Sonra evcilik oynayacağız... Sonra ben doktor, sen hasta olacaksın... Ama ben jinekolog olacağım. Ona göre!"

Bu on sekiz yaş üstü evcilik oyunuydu herhalde.

"Caner, dua et ben doktor olmayayım. Yoksa beynini söker eline veririm. Ortalıkta korkuluk gibi gezersin." Göktürk pis pis sırıtıp, Caner'e göz kırptı.

"Sen de ne meraklıymışsın bize? Hem ben esmerlerden hoşlanmıyorum, Göktürk. Hiç şansın yok benim yanımda." Caner, Göktürk sarışın olsa bakacaktı yani? "Rüya'ya beni çeken yeşil gözleri oldu. Değil mi kız?"

Caner masadan üstüme eğilip, gözlerime bakmaya başladı. "Çok yeşil... Fıstık yeşili..." Yüzünü biraz daha yaklaştırınca ben çekildim.

"Göz işte. Görmek için var. Rengine niye takıldın, Caner?" Caner sandalyesine oturup, gözlerini yine yüzüme dikti.

Allah'ım sen sabır ver bana.

"Rüya, Caner'in yeşil göz takıntısı var. Küfür de ediyorsun. Kısacası Caner'in istediği donanımlara sahip birisin." Okan bardağının dibindeki son ayran yudumunu içip, ağzını peçeteye sildi.

Ağzını koluna silen tek ben miydim yahu?

"Ama başka yeşil gözlü kız varsa ve küfür ediyorsa onu da ayarlayabilirsin Rüya aşkım." Caner'in sorunları bence fazla büyüktü.

Mesela zeka kırıntısı dahi yoktu kendisinde.

"Bizim ailede yeşil gözlü tek kız benim," Annem kahverengi gözlüydü, teyzem de, Babaannemin de kahverengiydi, halamın da gözleri açık kahverengiydi. "Bizde normalde erkeklerin gözü yeşildir. Kadınlarda yok. Ben bir istisnayım sanırım." Baha ve ben yeşil gözlü olarak aynı babama benziyorduk.

"Cidden mi?" Jale yanımda oturduğundan şaşkınlığını net şekilde görebiliyordum.

"Evet, dedemin babası da yeşil gözlüymüş. Onlara çekmişiz. Hatta babamın gözleri açık yeşil. Dedemin koyu yeşil. Ben daha çok dedeme benziyorum." Babamın gözleri çok tatlı açık bir yeşildi.

"Ay, Rüya belki bizim çocuklarımız sana çeker." Caner ellerini çenesinin altında birleştirip, melül melül bakıyordu.

"Nah çeker sana! Git kendine başka yeşil gözlü bul. Aa! Manyak ya bu!" Artık beni iyice delirtmişti.

"Caner, yeşil olması şart mı?" Sorusuyla dikkatimi çeken Jale, dudaklarını büzdü.

"Şart! Ben hep yeşil gözlü sevgili istedim! Bana ne! Bulmuşken basacağım nikâhı!" diyen Caner'e gözlerimi kıstım.

"Ben de esmer sevmiyorum, Caner. Mavi gözlü istiyorum ben de. Bak istediklerimiz her zaman olmuyor. Ben de bulursam maviş birine basacağım nikâhı." dedim.

Aslında Thor Egehan mavi gözlüydü. Onu elde etme planları yapmalıydım.

"Lens takarım. Maviymiş gibi yaparsın. Bana basarsın."

"Ben basacağım sana," Göktürk, homurdansa da Caner onu tınlamıyordu.

"Ben gerçek sarışın seviyorum. Çakma değil." dedim.

Aslında sarışın, esmer fark etmezdi.

"Rüya senin asıldığın hoca da esmerdi. Hiç bilmiyordum böyle bir ayrım yaptığını."

"Harbi mi ya?" Elimi çeneme koyup, ovuşturdum. "Çok yakışıklıydı o hoca! Sırf onun için gidiyorum okula be!"

Jale başını sallayıp, "Aynen. İnşallah yaz tatilinde sevgili yapmamıştır. En son boşum demişti." dedi.

"Sevgilisi varsa da ayırırız kanka!" Jale'yle yumruk tokuşturup, güldük.

"Jale, amcama söylerim seni! Kırar bacaklarını!"

"Sana ne kız Reyhan? Niye karışıyorsun? Hocayı gören asılıyor. Tek biz değiliz yahu!" Bütün okulun kızları hocaya asılıyordu.

"Sen hiç konuşma Rüya," Uygar bana işaret parmağını doğrulttu. "Bu var ya hocaya 'tenhada soru çözelim' demiş."

"Oha! Rüya sen oldukça tuhafmışsın." Ceyda bana alayla kahkaha attı. "Erkekler kızların peşinden koşar tatlım."

"İyi de karşılıklıydı değil mi kız Jale?" Hoca bence beni beğeniyordu. Hem her kızın öğretmenine karşı hayranlığı olurdu. Biraz yetişkin bir kız da olsam hayranlık bende de vardı.

PekâlâPekâlâ, hâlâ çocuk olan ben, hocama hayrandım. Ders anlatırken ellerini kullanışını, kızdığında otoriterliğini beyefendiliğiyle sergileyişi etkileyiciydi. Üstüne de yakışıklı olunca ağzımın kenarından tükürükler sızıyordu.

Ayrıca hocayla aramızda hiç geçmemiş konuşmayı sırf geyik yapmak için döndürmek eğlenceliydi.

"Evet, çözeriz demişti sana." Jale, Ceyda'ya döndü. "Ayrıca gerekirse kızlar erkeklerin peşinden koşar."

"Ben daha hiç koşmadım. Kimi beğendiyse..." Ceyda devam edecekken sustu. Anlaşılan fazlaca bir erkek arkadaş listesi vardı.

Göktürk'ün sinirli gözleri ona çevrildiğinde dudaklarını dişliyordu.

Onları boş verip arkadaşıma döndüm. "Neyse... Jale sana bir sürprizim var!" Biricik kankamın komşularımı öğrenme hakkı vardı.

"Sürpriz mi? Allah belanı vermesin çabuk söyle!" Jale'nin iri kahverengi gözleri parlıyordu.

"Herkesin içinde olmaz kızım. Top secret bir konu." Nasıl olsa Göktürk artık tarihe karışmıştı.

"Ucundan çıtlat kız!"

"Hım..." Gözlerimi florasanla aydınlatılmış tavana dikip, Jale'ye geri indirdim. "Thor. Kaptan Amerika. Karınca Adam."

Bence ipucunun dik alasıydı.

"Yenilmezler!" diye bağırınca Göktürk donuk donuk bana baktı. Kesinlikle anlamıştı.

Yalandan alkışlayıp, yüzümü buruşturdum. "Çok zekisin bravo!"

"İyi de ne alaka ya?" Manikürlü elleriyle kafasını kaşıdı.

"Yenilmezler Ultron Çağı'nı bizim evin tam karşısında çekiyorlar." Biraz eksiklik vardı ama Thor yeterdi. Sarı saçlarını savursa Marvel'ın askerlerini unuttururdu.

"Rüya sen kafayı yedin Thor Thor diye," Elimle kafasına hafif bir şaplak attım.

"Jale kime çektin acaba? Kızım bizim evin karşısında yerli Yenilmezler var. Anlama kıtı mısın ya?"

"Yalan... Yalan değil mi? Bak eğer beni kandırıyorsan," Kocaman kahverengi gözlerini masadaki tuzluğa doğrulttu. "Şu tuzlukla öldürürüm seni zilli!"

"Ya yalan söylemiyorum. Hatta ben gelirken mangal yakmış-

lardı inanır mısın? Üstsüz geziyorlar bahçelerinde Jale!"

"Kalk, kalk, kalk! Size gidiyoruz!" Jale kolumdan çekiştirirken sırıttım.

"Thor'un adı Egehan. Bak o benim. Kaptan Amerika'da benim. Karınca Adam senin! Öbürlerine bakarsan gözlerini oyarım!"

"Başka yok mu? Kuzenleri falan," Yeni arkadaşım ilan ettiğim Selin'in sorusuna kaşlarımı çattım.

"Bilmiyorum... Selin sevgilin var mı kız?" Selin'in mavi gözleri parladı.

"Yok. Hiç yok." Yenilmezler'in büyüsü buydu işte.

"Benim olan senindir artık kanka. Üç Yenilmez var. Hepimize bir tane..." Ellerimi birbirine sürterken komşularımı övmeye başladım. "Kaslılar, yakışıklılar, kibarlar! Ay, Jale çöpümü bile Thor atıyor!" Kollarımı göğsümde bağladım. "Kaptan Amerika bir bira içiyordu. Dedim ne kadar alkol bir çocuk. Kız Selin onu sana yapalım."

Selin bana uzaktan öpücük attı. "Rüya, artık kardeşiz. Ne kankası?"

Jale yanımda uçan kalplerini dünya barışı adına bana gönderiyordu.

"Rüya iyi ki seninle tanışmışım ya! Hayatıma neşe kattın! Yoksa bu iki odunla takılmak zorunda kalıyordum," Kuzenlerini işaret eden Jale çoktan başka boyutlara geçiş yapmıştı.

"Tezahürata gerek yok. Ceyda sana da ayarlardım ama bize kadar var." Dediklerime açık açık kıl olan Ceyda yüzünü buruşturdu.

"Beni sevgilim var. Olmayanlar düşünsün." Göktürk'ün dudaklarına bir öpücük bıraktı. "Kası da var."

"Kas önemli değil, onda beyin yok," Selin'e göz kırptım. "Thor'daki baklavalar var ya... Dök şerbeti ye diyor şeytan!"

"Rüya susayım susayım diyorum da benim de kaslarım var fıstığım." Bana garip şekilde abayı yakmış Caner'in gözleri dolmuştu.

"Senden de alırız bir dal."

"Üstümü çıkarayım mı? Vallahi çok kaslıyım." Masayla bütünleşirken gözlerimin ışıldadığına emindim.

"Çıkar ulan!" Mağara kızı Rüyayogami yeniden iş başındaydı!

"Kerim, Rüya'yı dışarı çıkar. Geliyorum ben." diyen Göktürk'e kaşlarımı çattım.

"Dur iki dakika! Kas açacak çocuk! Açsın ben bir taksiyle gideriim eve," Caner'e ellerimle 'çıkar çıkar' işareti verdim.

Ama belimden sürüklenip, dönerciden dışarı çıkarılmayı beklemiyordum.

Göktürk'ün arabasının önünde bırakınca somurttum. "Kerim niye onun sözünü dinledin ya? Kas açacaktı Caner!"

"Kızım sen Göktürk'ün yanında tutsana o çeneni." Ellerini saçlarını arasından geçiren Kerim gerilmiş gibiydi.

Omzumu silkip beni çıldırtan Göktürk'ü boş verdim "Var mı senin de kasların?" Yeni avım oldukça iştah kabartıcıydı.

"Var, var da sana yok!" İşaret parmağını salladı. "Açarsam Göktürk'te bir yerlerimi kabak çiçeği gibi açar sonra."

"Ne korkak çıktınız siz de!" Oflayıp, dönercinin tabelasına baktım.

Return Of The Father mı? İngilizce pert, İngilizce ölü, İngilizce artık yoktu.

"Kerim sen içeri geç," Göktürk sinirle yanıma gelirken, Kerim başını sallayıp dediğini yaparak dönerciye girdi. "Sana gelince... Caner'e sırnaşma demedim miydim kas sapığı?" Kolumu tutup, kendine çekti.

Bu gece de herkes bir yerimi tutuyordu. İtilip kakılmaktan hoşlanmıyordum.

"İyi de o bana sırnaşıyor! Kas açayım mı deyince kendime hâkim olamadım ya!"

Kasa bir zaafım vardı. Yokluktandır, diyen mağara kızı kendini haklı çıkarmanın planlarını kızıl kürklü tilkisiyle ince eleyip, sık dokuyarak yapıyordu.

"Yenilmezler'in birini Selin'e ayarlamak nereden çıktı?" dedi nefesini yüzüme üfleyerek.

Kokusunun karıştığı havayı sinirle soludum. "Kanka olduk biz tamam mı? Üç tane var. İkisini kendime alacağıma birini ona hediye ettim. Sana ne hem?"

Çok cömert bir davranıştı bu. Üstelik adamların hayalimde bana ait olduğunu varsayarsak sorun edilecek bir konu değildi.

"İkisini kendine mi ayırmıştın? Sen gerçekten kafayı sıyırmışsın! Sana da Seline de o gay kılıklılar yok! Anladın mı beni?" Biraz daha yüzüme yaklaşıp, "Anlaşmamız hâlâ geçerli. Başka adam yok. Ben açarım sana kas." dedi.

"Ya bana ne ya! Ben gerçek kas istiyorum. Benim olsun istiyorum! Sen Ceyda'ya aç kaslarını!" Bağırınırken arkamda bir takım sesler ve ışıklar meydana geldi. Kesin laf ettiğim uzaylılar beni kaçıracaktı.

İnşallah Lux serisindeki Daemon Black kaçırıp, beni kendine eş yapardı.

"Göktürk Bey, yanınızdaki sevgiliniz mi?"

"Dönerciden çıktınız. Yoksa gizli aşkınız bu güzel miydi?"

Başımı arkaya çevirince bir flaş patladı. Daemon görüşmeyeli kirli sakal bırakmış ve gazeteci mi olmuştu? Katy olurdum onun için oysa ki!

"Ciddi mi ilişkiniz? Yoksa tek gecelik mi?" Ama bu adam namusuma laf ediyordu. Daemon olsa etmezdi. Işık saçarak öldürürdü.

Muhabir adama, "Anan tek gece..." diyecekken Göktürk bana ahtapot gibi sarıldı.

"Evet, sevgilim. Ciddiyiz."

"Çek, çek. Hanbeyi'yle sevgililermiş!" Gazeteciler binlerce fotoğraf çekerken, babamın öğrenmemesini dilemekten başka yapacağım bir şey yoktu.

Annem çok sevinecekti. Afife düğün hazırlıkları yapacaktı. Anneannem akrabaları bize taşıyacaktı.

Yok böyle bir sıçış! Neden ben? Neden annemin gün arkadaşının oğlu? Neden üniversitedeki hocam değil?

Sanırım ben daha kimseyle çıkmadan kaşar olmuştum. Babam beni dönerci köşelerinden ayran içerken enseleyecekti.

El alemin dönerinin içine yeşillik mi oldum şimdi?

26. BÖLÜM

Şevket Göktürk

Bugüne kadar dikkat çektiğim tek an babamın beni hayvanat bahçesinde kaybettiği ve lamanın yüzüme tükürdüğü gündü.

Yaklaşık yedi yaşındaydım. Babamın bir an elimi bırakmasıyla kendimi fıstık atan maymunlarla, sıcak havada kendi göletlerinde yüzen kutup ayılarıyla, kokusu sebebiyle yanına yaklaşamadığım fil bokuyla baş başa kalmıştım. Evet, yığılmış fil kakasını ilk kez hayvanat bahçesinde görmüştüm. Çok heybetliydi. File de bu yakışırdı.

İlk başlarda çok mutluydum. Kalabalığın içinde özgür özgür geziyordum. Turuncu sandaletlerimin arasından geçen hafif bir esintiyle çocukların yaklaşamadığı tüm hayvanlara dokunuyordum bile. Kimse bu çocuk niye tek, niye hayvanlara yaklaşıyor demiyordu.

Şikayetçi değildim.

Daha sonra birkaç ailenin peşine takılmıştım. Onlar nereye giderse gidiyordum. Büyük ihtimalle beni arayan görevliler onların çocukları zannettikleri için benim kaybolan çocuk olduğumu fark edememişlerdi. Yıllar sonra annemden duyduğum kadarıyla aramadıkları yer kalmamasına rağmen bir türlü bulamamışlar. Geçmişe dönmek gerekirse hayatımın en ilginç günüydü.

Penguenleri gördüğümde yerden çimen bile atmıştım yanıma gelsinler diye. Ama penguenler suya girip, çıkıyordu. Balık veren görevlilere şaklabanlıklar yapıyorlardı. Rüya'yı şeylerine bile takmıyorlardı kısacası. Penguenlerin sıkıcı olması sebebiyle

kendime başka bir aile bulup, takibe başlamıştım.

Onların ilk durağı çılgın sesli, parti hayvanları olan şempanzelerdi. Bana göre her şempanzenin adı Charlie'ydi. Bugünlerde bildiğim tek Charlie, 'İyi şanslar Charlie'ydi. Evet, Disney Channel'ı izliyordum. Şempanzelere atacak hiçbir yemişim yoktu. O yüzden; çıkarları doğrultusunda bana uzanan kıllı, fıstık ve meyve manyağı elleri boş döndüğünden, diğer çocuklara gidiyorlardı.

Ne yalan söyleyeyim akıllıydılar. Annemin beni bir maymunla takas etmek istediği dahi olmuştu.

Hatta şempanzeler bana kin güdüp, yemiş kabuğu atmıştı. Şeytan taşlar gibi taşlamıştı beni haysiyetsiz canlılar. Bence onlar hayvanat bahçesinin mafyasıydı. Uzak bir kafesteki goril bile onlara totosunu dönüp de oturmuştu. Aralarında kan davası vardı sanırsam.

Gorilin yanına gitmemiştim. Sarışın bir kız olduğumdan kaçırma ihtimali yüksekti.

Elbette King Kong'u izlemiştim, ne sandınız! O günlerde yaramaz olduğumdan annem beni o gorille tehdit ediyordu. Saçlarının o zamanlar daha sarıydı. 'Senin gibi sarışın kızları kaçırıp, köle yapıyor. Bir daha yaramazlık yaparsan seni ona veririm.' demişti. Gorillerden korkma sebebim annemdi.

Milletin annesi şirinleri göremezsin derdi, benimki gorille tehdit ederdi.

Aynı gurupla uzunca bir mesafe yürüyüp uzun boylu tavukların at gibi koştuğu tellerle kaplı bir alana gelmiştik. Evet, devekuşuydu onlar. Ama ben on bir yaşıma kadar onları tavuk diye nitelendiriyordum. Devekuşlarının yanına girmeye çalışmış, dışkılarının depolandığı bir alana yanlışlıkla girmiştim.

O kadar pis kokuyordu ki kaçarken boklarına basıp, düşmüştüm. Annemin özenle giydirdiği pembe elbisem o uzun boylu tavukların bokuna belenmişti.

Görevliler beni ailem sandığı kişilerin arasına salınca üstümdeki pisliği unutup, heyecanla hemen çevreye adapte olmuştum. Belki de üstüme sinen o dehşet kokuya alışmıştım.

Deveye benzeyen ve aynı zamanda benzemeyen ağzını 'cak cak' sakız çiğner gibi oynatan biraz kokulu başka bir hayvan topluluğunun önüne gelmiştik.

Özgür bir çocuk olduğumdan lamalarla yüz yüze gelebileceğim bir mesafeye yaklaşmıştım. Tamam, yine bir çeşit tel vardı ama parmağımı sokup onlara dokunabiliyordum.

Üstelik sevimliydiler. Başlarında tüy yumağı vardı. Koşup koşup tellere tam değecekken fren yapar gibi duruyorlar, aksiyonun dibine vuruyorlardı!

Aksiyonu severdim. Ta ki suratıma bir çanak dolusu tükürmelerine kadar. Oysa uzun bacaklarıyla koşan lamaya isim bile vermiştim. Yaratıcı olmayabilirdi ama güzeldi. Adını Şevket koymuştum. Şevket dedikçe koşuyordu. Ya da bana ayar olmuştu. Bilemiyordum.

Şevket çok fevriydi. Fakat fıstıksız bir arkadaştı benim için. Yaz sıcağında sırf ben güleyim diye horoz ibiği gibi dolanıyordu. Çok da akıllıydı. Diğer lamaların aksine onda farklı bir şeyler vardı.

Kocaman siyah gözleri, gülermiş gibi duran bir yüz ifadesi ile hayallerimdeki hayvandı. Pekâlâ, diğer lamaların aynısı olsa da ruhu farklıydı.

Ama tükürüğüyle az kalsın boğuluyordum. Görevliler ve diğer insanlar 'çocuk nefes alamıyor, ailesi kim' derken kaybolduğum anlaşılmıştı.

Birkaç kişi bana dokunmaya cesaret edememişti. Deve kuşu pisliği, lama tükürüğü, biraz sidik... Sidik bana aitti, korkudan kaçırmıştım altıma. Orada burada dolanmaktan toza toprağa da bulanmıştım.

• • •

Şu anda yüzüme Şevket tükürmüş gibi hissediyordum. Şevket'i anınca salyasının gerçekten hayatımda kokladığım en pis kokuya sahip olduğunu da hatırlamıştım.

Hayatıma soktuğum diğer Şevket, Göktürk'tü. Elime yüzüme bulaşmıştı. Üstelik karşılığında bir çıkarım da yoktu.

"Göktürk, gerçekten yakama yapıştın arındıramıyorum seni. Kasın bile artık çekici gelmiyor." O kadar gazeteci bizi sevgili ilan etmişti.

"Başına gelmiş en iyi şeyim ben senin. Seksi, zengin, zeki... Bence artılarımı konuşalım." Arabanın içinde onu boğmamak için kendimi zor tutuyordum.

"Farkındaysan senin dünya markası niteliğinde kaşar bir sevgilin, benimse kafa derimi yüzebilecek kızıl derili bir annem var." Annemden herkes tırsardı.

"Benim annem sana kafayı takmış olmasaydı asla böyle şeylere bulaşmazdım! Gazeteciler sayesinde de anneme seninle çıktığımı ispat etmek zorunda kalmazdım!"

Ona ağır ağır kafamı çevirdim. Gözlerim pörtlerken, "Ya sen mi çağırdın gazetecileri? Delirdin mi oğlum sen?" diyerek bağırındım.

Göktürk, gerçekten ama gerçekten tam bir lama Şevket'ti. Aynı arsız ve sevimli surata sahipti.

Ama bu sevimlilik yanıltıcıydı.

"Bağırma be iki dakika! Ne yapsaydım? Evde annem, işte babam canımdan bezdirdiler. Yalandan da olsa sevgili olsak herkes rahatlar diye düşündüm! Senin annen dünden razı zaten,"

Göktürk'e Baha'ya bakar gibi bakıyordum. Bir pisliğe bakar gibi. Burnunu toplum içinde karıştıran bir adama bakar gibi. Tiksinti. Bulantı. İğrenme. Bu belirtilerle bakıyordum.

"Göktürk, ben seninle sahte veya gerçekten sevgili olmak istemiyorum. Kimse inanmaz ki bizim..." Elimle ikimizi gösterdim. " Bizim çıktığımıza kimse inanmaz. Aklını başına topla. Bak bu lafı ben diyorsam düşün."

"İnanırlar. Sen kas sapığısın. Bende kas var. Yüzüne bakılmayacak kadar çirkin değilsin. Yani seninle çıkma ihtimalim var... Var gibi... Aileler birbirini tanıyor. Bir süre kafamı dinlerim."

"Olmayan bir şeyi dinleyemezsin Göktürk. Sen Ceyda'yla çıkıyorsun. O kız demeyecek mi bu iş ne iş diye? Sorun etmeyecek mi? Ne kadar genişsiniz ya!" Kollarımı bağlayıp, ön camdan yolu izlemeye başladım.

"O sorun etmez. Dedikodu der geçerim. Aklı fazlasına bas-maz. Saftır o."

"Saf mı?" Kafamı iki yana sallayıp, tüm bunların bir kâbus olmasını umdum.

"Saf. Tanımadığın için öyle düşünmüyor olabilirsin... Kalbi te-mizdir onun." Kalbi temiz dediği kız pavyon gülüne benziyordu.

Kıpkırmızı ruj sürülmüş dudaklar. Hatta Göktürk'ü öpmek-ten ruju çenesine bile bulaşmıştı. Siyah elbisesi eminim oturunca kıçını açıkta bırakıyordu.

"Her neyse. Senin saf anlayışınla benimki çok farklı. Erkek kaşarına, Ceyda çok bile."

"Kaşar deyip durma bana Rüya. Bundan sonra kendine mu-kayyet olacaksın. Adın benimle geçti. Resmen sevgiliyiz. İstedi-ğim her yere geleceksin. Annemlere kendini sevdireceğine, nef-ret ettirirsen benden kurtulursun."

"İyi de ben onlara kendimi sevdirmedim ki! Ben üşenirim öyle şeylere! İstemiyorum ya!"

"Niye? Bize geldiğin gün gözünü alamıyordun benden. Ege-han kırıtığını görünce mi fikrin değişti? Hatırlatırım sen de ka-bul etmiştin teklifimi ilk tanıştığımızda."

Hay, ben o gün, evet, diyen dilime!

"Egehan kırıtık falan değil. Ayrıca ben sadece seni ve sorunla-rını istemiyorum. Ceyda'yla fındık kıracaksın, ben öyle oturaca-ğım. Olmaz oğlum. Ya herkes kafasına göre takılır, ya da sana naş!"

"Tamam."

"Bana ne ya? Ben istediğimle görüşü... Ne? Tamam mı dedin sen?" Gözlerimi ona çevirince gayet ciddi ve umursamaz duru-yordu. Saçları dağılmış, gözleri sadece yolu izliyordu.

"Tamam. Ne istersen yap. Ama eğer benim adımı kirletir, çevreme rezil edersen..." Kehribar rengi gözlerini gözlerime dik-ti. "Yakarım seni Rüya. Hangi piçle ne halt yersen ye ama eğer bir habere adın karışırsa benden kork."

"Anneni soğutmak zor olacak. Tuhaf bir şekilde beni sevi-yor..." Sesli bir şekilde teklifine evet diyemedim. Yeni bir şans

vererek hayatımın hatasını yapmamayı umuyordum. "Hayır, ben bile anlamadım neyimi sevdiğini. Hele o baban... Alalım bu kızı alalım deyip duruyor."

"Onları anlayamazsın. Ben yirmi beş yıldır çözemedim."

"Ceyda'yı tanıştırsaydın keşke onlarla. Belki bana bu kadar ka-fayı takmazlardı." Bu kızda bir bit yeniği vardı. Vardı ama neydi?

"Sevecekleri biri değil o. Sen de ağzından kaçırma sakın." Göktürk'ün huzursuzluğu artmıştı. "Sır olarak kalmalı aramızda."

"Niye sevecekleri biri değilmiş o? Bak aramızda sır olmasın. Şimdiden açıklarımızı bilelim." diyerek işaret parmağımı kaslı moda ikonuna salladım. Sebepsizce Ceyda'nın neden onlarla ta-nıştırılmadığını merak ediyordum.

"Çok meraklısın. Fazla merak demişler..." Bana bakmasa da sırıtıyordu. "Bir ara söylerim. Sana güvenemiyorum şu sıralar. Ağzının da perdesi yok. Kime neyi söyleyeceğin belli olmuyor kısacası."

O kadar da boş boğazlı değildim. "Ben çok iyi sır tutarım Göktürkcüğüm. İstediğin zaman söyleyebilirsin."

Omzunu silkti. "Özel hayatımı fazla kurcalama."

Benim özel hayatım bile yoktu.

Lama Şevket yüzünden tüm hayvanat bahçesine rezil rüsva ol-muştum. Annem üç gün boyunca derimi çitilemişti o kokular çık-sın diye. Eşe, dosta, herkese başıma gelenleri gülerek anlatmıştı.

"Kurcalamam. Ama biliyor musun o kız hakkında annenlerin kıl olacağı bir sebebi seziyorum. Umarım ucu bana dokunmaz. Eğer öyle bir şey olursa Göktürk, sen de benden kork."

Şevket'e dersini verememiştim ama Göktürk'ün beynini bur-nundan çıkarırdım. Ve bunu, o yaşarken yapardım. Acı çekme-sinden keyif duyardım.

"Annene benimle artık sevgili olduğunu söyle."

"Söylerim de biz şimdi televizyona mı çıkacağız?" Çıkarsak yedi ceddim öğrenirdi. İnşallah anneannem televizyon izlemez-di. Ama kadının izlemediği hiçbir şey yoktu. İtalyan kanallarını bile izliyordu.

"Hoşuna gidecekse evet, magazinlerde kendini izleyebilirsin. Gazetelere de birkaç gün manşet oluruz." Bana dönüp, gözünü kırptı. "Ben her genç kızın istediği 'o' erkeğim. Seksiyim..."

"Egehan'a diyorsun ama bence sende de bir kırtıklık var," Yanağımın içini ısırdım. Zira Göktürk'ün bozulmuş ifadesi koltuktan düşürecek kadar komikti. Cevap vermek ister gibi, ama diyemiyor, yanaklarını şişirmiş bir şeyler düşünüyordu sanki. "Ama senin neye ihtiyacın var biliyor musun?'

"Neye diye sormayacağım. Eminim salak saçma bir cümle kuracaksın."

Aslında laf sokacaktım, ama daha büyük bir sorunumuz vardı. Ya da sadece Göktürk'ün.

"Ay, ben öyle biri miyim? Göktürk, televizyonlara ve gazetelere çıkarsak bu gece ve diğer geceler sakın uyuma."

"Çıkacağız Rüya ve annemin seni övmesinden yırtacağım. Cidden sende olmayan özellikleri anlatmasından yoruldum. Ayrıca niye uyumayacakmışım?"

Elimle makas yapıp, açıp kapamaya başladım parmaklarımı. "Kökünden gidecek seninki, seksi çocuk. Babamı hatırlıyor musun?

27. BÖLÜM

AŞKTIM

Kızlar babasına sevgilisinin olduğunu nasıl söylerdi?

Mesela, 'Hey, babalık! Bu sıralar biriyle takılıyoruz. Anlarsın ya... Haberin olsun diye söylüyorum.' desem babamın tepkisi kesinlikle şu an özendiğim Amerikan gençlerinin babası gibi olmazdı.

Ya da, 'Münasibim oymuş bey baba. Aşk davetine mendil atıp, icabet ettim.' mi deseydim?

"Ne düşünüyorsun bir saattir? Evin önündeyiz Rüya." Kafamı sallayıp, Göktürk'e baktım.

"Babam oradan buradan duymadan önce kendim söyleyeceğim ama..." Üst dudağımı ısırıp, alt çenemi öne çıkarttım.

"Aması ne?" Göktürk'ün kaslarına kayan gözlerimi direksiyondaki siyah at amblemine çevirdim.

Siyah at. Bu Ferrari değildi sanki. Arabalardan anlamıyordum. Bazı kızlar bilirdi. Bazıları bilirmiş gibi yapardı. Ben öyle yapmaya üşenirdim. Ağzımı normal bir hale soktum. Çenem ağrımıştı.

"Arabanın markası ne?" Konudan konuya geçişte yapardım. Meraklı gözlerimi siyah attan ayırmadım. "Ferrari değil mi bu araba ya?" Artık dağılmış olan saçlarımı elimle karıştırdım.

"Sen araba markalarını da mı bilmiyorsun?" Başını koltuğunun başlığına atarak, "Cidden bu kadarını herkes bilir." dedi.

Arabası siyahtı ve at amblemi vardı. Bence Ferrari'ydi.

"Hiç alanım olmayan bir konu. Arabalar ilgimi çekmiyor."

Oldukça güzeldi, pahalı olduğu da yüzüme ışığı yansıtan parlak cilalı kaputundan belliydi. Ama benim olmayan hiç bir şeye ilgi duymazdım.

"Porcshe, Boxster." Ellerimi havada 'ee" dercesine salladım. O ise gözlerini devirip, "Aklının almayacağı kadar pahalı ve bilmen gereken bilgi bu kadar demek." dedi.

"Hım..." Ben Ferrari severdim. Bu araba şu an bütün sempatimi kaybetmişti. "Ben gitsem iyi olacak. Bıraktığın için sağ ol."

"Az önce merak ettiğim şeyi söylemedin," Gözlerini çözdüğüm emniyet kemerinin metal parçasına dikti.

"Önemli bir şey değildi." Kapıyı açıp, hafif esintili havaya nefesimi bıraktım. Arabanın içinde oturan Göktürk'e bakma dürtüme yenilmeden yavaşça kapıyı kapattım. Topuklu ayakkabılarımın rahatsızlığına isyan eden ayak parmaklarım artık uyuşmuştu. Evin küçük bahçe kapısını açıp, koyu kahverengi çelik kapıya doğru ilerliyordum.

• • •

Oturduğum koltukta babam lambaları kapatıp, yüzüme beyaz ışıklı kornealarımı yakacak olan feneri tutuyordu.

"Ne demek sevgilim var? Ne demek?" Adam kendini FBI ajanı sandığından beni psikolojik olarak yıpratmaya çalışıyordu.

Mulder, sakin ol adamım. Ben uzaylı değilim.

"Acar, niye kızı sıkıştırıyorsun? Kaç yaşına gelmiş herhalde olacak fan fini fin fonu." Annemin saçma terimine gözlerimi devirdim.

"Hayal, sen konuşma! Sen hiç konuşma! Girdin aklına sevgili yaptı. Yoksa bu, televizyondan başka bir cisimle aşk yaşamazdı." Evin karanlığında babam feneri bir bana bir anneme bir kendine çeviriyordu.

Televizyon beni hiç aldatmazdı. İstediğim her şeyi de veriyordu. Arada çizgi film izlerken reklam veriyordu ama bu konuyu aramızda hallediyorduk.

"Acar! Sevgili yaptı ve ben bunu kutlayacağıma senin saçma

aksiyon dolu oyunlarına katlanıyorum. Bu gece koltukta yatmak istemiyorsan gerekeni yap."

Hayal Berry, aşığını bedeniyle tehdit ediyordu. Acar Eastwood'un gözlerinde beliren şaşkınlık ve ihtiras ateşi aklını çelmişti bile. Sonuçta onun kızı değildim ama içindeki babalık dürtüsü kendini göstermişti.

Bu akşam Göktürk Harleyson'u cazibem sayesinde tuzağımıza çekmiştim. Hayal Berry, çok memnun ve tatmin olmuştu. Gözleri alttan bir bakış atarak beni tebrik ediyordu.

Yeni bir zilli doğuyordu.

"Baba sadece birbirimizi tanıyoruz. Hem seninle de görüşecek bu konu hakkında."

Yalan. Eğer Göktürk bize gelirse kesinlikle bir eksiklikle evine dönerdi.

"Hayal, lambaları aç. Küveti doldur. İşkenceye orada devam edeceğiz."

Annem kıkırdadı. "Acar, çocuğun yanında ayıp olmuyor mu?"

"Hayal, Rüya'nın kafasını suya sokacağım. Sen neyden bahsediyorsun?" Lambalar yanarken, annemin yüzüne baktım.

Ayağa kalkarken. "Sizin tuhaf işlerinize şahit olmak istemiyorum. Odamda dizi izleyeceğim. Evi dağıtmayın..." İşaret parmağını dudaklarıma götürüp "ve sessiz olun gençler." diyerek elime aldığım topuklularla merdivenleri koşarak çıktım.

Tam odamın kapısını açacağım sırada Baha'nın odasından gelen gürültüyle yerimden sıçradım. Bu çocukla imtihan ediliyordum. Kapımın kulpunu bırakıp, hiç çalmadan onun odasına daldım.

Yatağında uzanmış, elindeki beyzbol topunu karşı duvara fırlatıyor, seken topu yeniden tutuyordu

"Neyin var yine leprikon?" Kapıyı arkamdan ayağımla kapattım. Üzerindeki mavi şort lekeliydi. Pis cüce.

"Sana ne ya? Ne anlarsın sen?" Bana çemkirince beyzbol topunu midesine sokma isteğimi bastırdım.

"Senin olmayan beynin anlıyorsa ben de anlarım. Öt çabuk!"

Ayakkabılarımı ve çantamı bir kenara bırakıp, yatağının ucuna oturdum.

"Sevgilim başka adamlarla çıkıyormuş!" Önce hak veriyormuş gibi başımı salladım. Sonra gözlerimi büyüttüm.

"Ve sen böyle rahatça yatıyorsun öyle mi?" Adamların yaşı kaçtı? On üç ile on altı yaşları arasında mıydı?

"Elimden bir şey gelmiyor. O böyle bir kız." Baha gayet sakindi. "Sürtük biraz ama çok tatlı." Odanın içi gece lambasının loşluğuyla aydınlanırken, kelimelerini kafamda döndürüyordum.

"Hem sürtük hem tatlı nasıl oluyorsa artık..."

"Sana anlamayacağını demiştim ayıcım." Ayak parmaklarından birini çekince dudaklarını büzdü.

"Anlamıyorum demek ben," Biraz daha çekince acıyla inledi.

"Ya çekmesene parmağımı çirkin kurbağa!"

Parmağını bırakınca hemen yatakta oturur pozisyona geçti.

"Gerçekten sevgilisiniz yani?" Benim bazı şüphelerim vardı. Aklı başında bir kız ki sürtük dahi olsa neden cücelerin padişahıyla çıksın?

"Tabi kızım! Elim eline değdi. Çıkıyoruz." Baha'nın kendinden emin yeşil gözleri parlıyordu.

Acaba doğum esnasında yere falan mı düşmüştü? Ya da annem bunu çok meşgulken doğurmuş olmalıydı.

"Baha bazen senin hayal ürünüm olmanı diliyorum. Hani küçük Avrupalı çocukların olur ya, 'Simon' adında hiç görünmeyen, on yaşından sonra kaybolan arkadaşları... İşte öyle olmanı istiyorum."

"Ben de senin evlenmeni ve uzayda yaşamanı istiyorum ama olmuyor."

Tek kaşımı kaldırıp, yer elmasına sırıttım. "Her neyse Baha, kıza de ki, 'külodunu göster, evlenelim.' tamam mı?"

"Saçmalama abla! Külodunu görüpte ne yapacağım?"

Gözümü kırpıp, "Elin eline değince çıkmış oluyorsan, külodunu görünce evlenmiş olursunuz." dedim.

"Külodunu gördüğüm kızla evlenmem ben. Memesini görmem lazım." Baha bir sapıktı.

"Kızın haberi var mı çıktığınızdan?" Bu konuyu merak ediyordum.

"Teklif edilmiş bir şey yok. Ama beni görünce yanaklarımı sıkıyor, saçlarımı karıştırıyor, 'n'aber yakışıklı?' diyor."

Bu anlattıklarını düşününce kızın benim yaşlarımda olduğunu seziyordum. Bir çocuğun saçlarını ancak bir abla karıştırır, yanaklarını sıkardı.

"Baha, bu kız kaç yaşında?" Elimi çenemin altına yerleştirdim.

"Olgun bir kız o. Yirmi dört yaşında ve taş gibi. Böyle var ya.." Baha'nın gözleri şuursuzlaşınca bacağını cimdim.

"Kendine gel sapkın varlık! Yirmi dört yaşındaki kız, senin ablan yaşında lan! Benden bile bir yaş büyük!"

"Yaş, aramızdaki ufak bir detay sadece... Biz öyle bağnaz insanlar değiliz. Beden uyumumuz var." Elindeki minik top kadar beyni yoktu.

"Beden uyumu mu? Kollarınla bacaklarını üst üste sıralasak bir seksen etmezsin! Neyin uyumu lan Feriha?"

"Ten uyumu, ten!" Elini havada, ne anlarsın sen?, gibisinden sallayınca başımı yukarı kaldırıp, 'ya sabır' dedim. "Siyah saçları var. Kahverengi gözleri var. Esmer teni var. Bu ten uyumu değil de ne yahu?"

Ten uyumu? Ten uyumu.

"Baha ten uyumu anlayışının bu kadar masum olmasını beklemiyorum ama kim bu kız?"

"Bizim komşu sayılır. Şu ileride bir yeşil villa var ya, orada oturuyor." Baha derin bir nefes aldı. "Çok güzel namussuz."

"Eee... Niye mutsuzsun o zaman?" Baha'ya göre kızla çıkıyordu, güzeldi. O halde sorun neydi?

"Kızım, kız başkalarıyla takılıyor. Beni elleyip elleyip, orada burada sürtüyor. İyi mi kafan?"

"Yaşı sorun değil de, sevgilisi mi sorun?" Aslında Göktürk'le ben gibiydi. Onun sevgilisi vardı ve ben buna göz yumuyordum. Ailece kötü yoldaydık.

"Kendimi kullanılmış hissediyorum. Bizim karşıdaki dallamaların evindeki bir sarı başla görüşüyormuş. Musti dedi."

Egehan. Thor. Yenilmezler. Onlardan bahsediyordu!

"Musti kim bal kabağı?"

"Benim okuldan bir arkadaşım. Gözde'yi takiple görevlendirildi." Gözde şu esmer yelloz olmalıydı.

"Emin miymiş? Karşıdaki sarı başla mı görüşüyorlarmış?" Çenemdeki elimi indirdim.

"Emin tabi ki. Gözde, sürtük demiştim." Baha'nın gözleri biraz buğulanmıştı.

Yirmi dört yaşındaki bir kıza aşık olmuştu.

"Erkekler sürtükleri beğeniyor demek ki?" Kendi kendime mırıldanmıştım.

"Sürtükler güzeldir. Havalıdır. Her erkek ister."

"Sen bence, boyuna ve yaşına göre birini bul." diyerek eşyalarımı toplayıp, odasından çıktım.

• • •

Sabah çıkardığım, katlanmış olan şortumu ve tişörtümü üzerime geçirdim. Saçlarımı açıp, eve geldiğimin habercisi olan hiç de güzel olmayan topuzumu yaptım. Kızlar dağınık ev topuzu yapardı. Ben oklava gibi havada duran değişik bir şey yapardım.

Annemin aldığı elbiseyi askıya asıp, dolaba gelişi güzel tıktım. Yatağıma uzanırken elime çantamdan çıkardığım telefonu aldım. En azından biraz kafa dağıtabilir, ya da birisine hayatı zindan edebilirdim.

Kaslı moda ikonunu arayıp, yarın babamla tanıştıracaktım. Bunu hak etmişti. Teknik olarak babamla ikisi birbirini tanıyordu. Fakat şimdi sevgili olduğumuz biliniyordu ve babam babalık yapacaktı.

Ooo... Ateş Göktürk'ü mü çağırıyordu yoksa?

Göktürk'ün telefonunu uzun bir süre çaldırmış olsam da nihayet cevaplamıştı. "Ne var, Rüya?" İnsan telefonu böyle açmazdı. Aşkitom, çiçeğim, böceğim, emret balım derdi insan. Ama insan olan derdi!

"Elinin körü var. İster misin?"

"Kısa kes. Uykumu böldün." Uykusuna Şevket pislesin!

"Yarın bize geliyorsun." Kısa kesilmiş hali buydu.

"Niyeymiş?" Esneyen sesi telefona yansıyınca benim de uykum gelmişti.

"Babam seni yeniden sünnetleyecekmiş." Kıkırdayıp, "Anlarsın ya..." dedim.

"Yarın benim işim var olmaz." Gözlerimi o göremese de açtım.

"Yarın cumartesi. Ne işin var? Ayrıca gelmek zorundasın. Babam bu gece beni sorguya çekti ve seni damat olarak istemiyormuş."

"Arkadaşlarımla gezeceğim, sevgilimle keyif yapacağım. Gelemem ben..." Derin bir nefes sesi geldi. "Babanın isteyip, istemesi sorun değil üstelik."

"Göktürk, eğer yarın gelmezsen gazetecileri arayıp sevgili olmadığımızı, aslında Ceyda diye bir kızla çıktığını ötüveririm."

Ben babamın gazabından korkardım. Adam bir ömür boyu bana bakabileceğinin garantisini vermişti ve bir nevi şu an güvenini zedelemiştim. Ben asla yapmayacağım dediğim bir şeyi yaparken elbette kaslı moda ikonuna da görevler düşüyordu.

"Kaçta geleyim?" dediğinde yüzümde sinsi bir sırıtış oluştu.

"Sabah kahvaltısına gel. Ama erken gelme. Zira geceleri uyumuyorum, gelirsen de yalnız oturursun ona göre."

"Geceleri niye uyumuyormuşsun?" Takılı kaldığı konuyu sorarken sesi irdeleyiciydi.

"Orası seni ilgilendirmez. Dediğimi yap ve doğru zamanda gel." diyerek telefonu yüzüne kapattıktan sonra komidinimdeki kapalı diz üstü bilgisayarımı kucağıma yerleştirdim ve Arrow'u açtım. Gerisi; ben, tembellik, keyif ve gerçek sandığım dizi karakteriyle alakalı özel anlarıma bir yenisini eklemekle ilgiliydi.

• • •

İlk defa kimse uyandırmadan gözlerimi açtım. Niye bilmiyordum ama gece üç buçuk bölüm Arrow'u izlemiş ve bayağı bir geç yatmıştım.

10:15

Bu saatte kalkmak bünyeme tersti. Pikemi ayaklarımla tepip, yatağımda doğruldum. Baha'dan intikam al diyen iç sesimi alnından öptüm. Üzerimdeki pijamaların yerine yeşil bir şort ve sarı bir tişört giydim. Saçlarımı da taramadan düzgünce at kuyruğu yaptım.

Göktürk gelecekti ve ben Baha'yla uğraştıktan sonra sabah programları izleyecektim. Giyinmek için vaktim olmazdı.

Leprikon mağarasının kapısını yavaşça açtım ve elimdeki dolu su şişesine sırıttım. Baha, kıçı başı dağıtmış goril gibi uyuyordu. Sanki hayvanat bahçesinden çıkmış gibiydi.

Yanına yaklaşırken oldukça sessiz adımlarla yürüyordum. Baha'nın uykusu bana nazaran hep hafif olmuştu ve en küçük bir tıkırtıda uyanırdı. Yüzüstü uyuduğundan bir yastığa sarılmış, kafası boşluktaydı. Üzerinde olması gereken pike yerdeydi.

Yavaşça iki buçuk litrelik pet şişenin kapağını açtım. Bir yandan da gözlerimle cüceyi izliyordum.

Sana şirinleri göstereceğim Baha...

Biraz daha yaklaştım ve suyu yavaşça şortuna doğru döktüm. Anlamasın diye ılık su doldurmuştum.

Ben suyu döktükçe Baha'nın yüzü gevşiyordu. Bu hafifçe kıkırdamama neden oldu. Ama anında kendimi durdurdum. Şişeyi tamamen boşaltınca yavaşça çekilip, yerdeki pikeyi alıp üzerine örttüm.

Görev tamamlanmıştı.

Odadan çıkıp, aşağıya indim. Annem yine mutfaktaydı. Bu kadın bu enerjiyi nereden buluyordu acaba? Ben her şeye üşenen biriydim. Annem bu huyum yüzünden 'üşenenin çocuğu olmaz' bile derdi.

"Kim merdivenden iniyorsa doğruca yanıma geliyor!" Tam ponçiğe gidecektim ki rotamı mutfağa çevirdim.

Omlet yapan anneme, "Ne oldu kalbimin zillisi?" dedim ve gevşekçe gülümsedim.

Annem bana yavaşça dönerken, "Sabrımı zorlama Rüya. Gel de yardım et." dedi.

Yanına gittiğimde zaten bir çok şeyi hazırlamış olmasına kaşlarımı çattım. "E, her şeyi yapmışsın zaten zilli hatun. Ben neye yardım edeceğim?"

"Masayı kur. Çayları doldur. Baha'yı çağır. Babanı çağır. Ay, hepsini ben mi anlatacağım?"

Baha deyince içimdeki Rüya yine gülüyordu. "Hazırlarım. Ama önce Baha'yı çağırayım ben anneciğim."

Merdivenlere yönelirken annemin şaşkınlığını tahmin edebiliyordum.

Baha'nın odasına sıradan bir giriş yapıp, önce perdelerini açtım. "Baha! Hadi uyan!" diye bağrındım.

"Ya sus kızım!" Baha'nın gözleri açılırken gülümsedim.

"Kahvaltı hazır. Annem Baha'yı almadan inme dedi." Sadece, uyandır, demişti ama kim takar?

"Kalkıyorum..." Baha, biraz doğrulurken elleri pikenin içine girdi.

"E, hadi ama!" Yanına gidip, pikenin ucunu hafifçe tuttum. "Çabuk kalk!" Pikeyi çekiştirirken bir anda gözlerini büyütüp, bana çevirdi.

"Sen... Sen git ben geleceğim. Vallahi sen çık ben hemen aşağıdayım." Sesindeki telaşı görmezden geldim.

"Ama olur mu ablacığım? Beraber inelim işte." Sevimli bir şekilde sırıtırken Baha'nın yüzü kızarmıştı.

"Şey... Ben senden sonra ineceğim." Güneş ışığı Baha'ya vururken kahkaha attım.

"Ay, Baha... Sabah güneşi sidikliye, akşam güneşi güzele vururmuş." derken şakayla karışık bir gerçek peydah olmuştu.

Şevket'in tükürüğü kadar komik ama çirkin bir gerçekti.

"Nereden çıktı ya sidikli falan? Sen in, ben geleceğim peşinden." dese de pikeyi yine çekiştirdim.

"Of! Olmaz. Beni her sabah sen kaldırıyorsun. Yazık sana... Bu sefer ben devraldım bu işi. Hadi ablasının çükibiki!"

Baha yüzünü ekşitti. "Çükibik ne ya?"

"Sensin! Şimdi kalkıyorsun çükibik," diyerek boştaki parma-

ğımı salladım. "Ay, çay soğuyacak Baha! Niye kalkmıyorsun Allah aşkına?!" Ben keşfedilmemiş, üstün yetenekli bir oyuncuydum.

'Johnny Deep'le aynı filmde olmak nasıl bir duyguydu Bayan Aslanlı?'

Gözlerimi devirdim. 'Johnny şanslı piçin teki. Benimle aynı filmde olmak onun için bir mucize olmalı.'

Aynı filmde başrolde oynayan Johnny Deep ve Rüya Aslanlı'nın sevgili olduğu iddia ediliyor. -New York Times-

Ay, ben Hollywood için doğmuştum! Bekle beni Amerika, Rüya geliyor!

"Kalkamam abla..." Baha, gözlerini pikeye indirdi. "Biraz rahatsızım. Sanırım üşüttüm. Bir duş alayım. Geliyorum."

Çaresizlik buydu. Sen mi bana poponu öptürürsün? Al sana, al sana, cüce!

"Ay, kıyamam leprikonuma! Kalk, kalk! Terlemişsindir şimdi sen. Üstünü değişelim." Allah benim gibi bir ablayı her çocuğa nasip etsin. Amin. Daha beteri de olsun.

Baha'nın kolunu tutunca alev saçan gözleri beni buldu. "Kız, istemiyorum! Anlasana şey etmişim!" Ona bilmiyormuş, anlamıyormuş bir ifadeyle baktım.

"Ay, neyin var?" Elimi alnına bastırdım. "Ateşin de yok ki... Nereden çıktı bu üşütme, üstelik bu havada!"

"Kız işte ben şey etmişim... Böbreklerim ağrıdıysa demek ki..." Baha'nın moraran yüzünü dudaklarımı ısırarak izlemek zorunda kaldım.

"Böbreklerin ağrıdıysa ne olmuş? Kalk bakayım neyin var? Boyun mu çekti çükibikim?" Yanaklarım, gülemediğim için gerilmiş, neredeyse patlayacak kıvama gelmişti.

"Yok... Yok... Boyum çekmemiş... Şeyim şey etmiş."

"Şeyin şey mi etmiş? Anlamıyorum ki hiç," Yanaklarımı şişirip, güldüğümü anlamaması için balık gibi bir ifade takındım.

"Burada olaylar kontrolünden çıkmış. Kasırga esmiş, şelaleler çağlamış. Fış fış yapmışım!"

"Fış fış mı? Hani şu bebeklerin yaptığı fış fış mı?" Gözlerimi

yalandan belerttim. "Şakanın sırası değil, koca adamsın. Yirmi dört yaşında sevgilin var. Sen yapmazsın."

"İşte ben yapmadım ki. Şeyim şey etmiş." Baha dudaklarını dişliyordu.

"Tüm suç şeyinin yani..." Başını onaylarcasına salladı. "Yoksa sen yapmazsın fış fış. Hep şeyinin suçu."

"Evet. Ben yapmadım. O, yaptı." Pike örtülü malum bölgesine bakıp, suratını yamulttu. "Rezil etti beni şerefsiz."

Dayanamayıp bir kahkaha attığımda Baha'nın yüzüne bakamadım.

"Neden gülüyorsun abla ya?" Baha'ya cevap veremiyordum.

"İşedin yatağa leprikon!" Pikeyi bırakıp, yatağa oturdum. "Boyun kısa, çişini tutamıyorsun... Gözde ne etsin seni?"

"Ya ben bir şey yapmadım dedim ya! Şeyim şey etmiş!"

"Sen ciddisin lan leprikon!" Şeyi şey etmişmiş.

"Bak bunu kimseye deme. Yatağı da balkona koyalım." Baha'nın sesi titriyordu. "Anneme dersen kızar. Babama dersen dalga geçer."

"Baha, neden işedin? Bir sorunun mu var cüceciğim?"

"Hayır, çok su da içmedim ki..." Pikeyi kaldırıp, altına baktı. "Var ya sel götürmüş burayı. Litrelerce işemişim ama şu an çişim var."

"Sal gitsin koçum. Sal gitsin..." Gülüp, "İhtiyacını karşılamışsın." dedim.

"Ya dalga geçme ya!"

"Sidikli Nacim benim!" Dudaklarımı büzdüm. "Nasıl? Uykudan böyle uyandırılmak nasıl bir hismiş cücelerin son lordu?"

Baha önce kızardı. Sonra gözlerini açtı. Sonra ağzını açtı. "Sen yaptın değil mi lan yelloz?"

"Yelloz falan ayıp oluyor ama! İşeyen erkeklerle muhattap olmuyorum ben." diyerek başımı salladım.

"Rüya, ağzına bir sıçarım feleğin şaşar! Nasıl yaptın bunu bana?" Baha'nın alınmış sesi sanki gazozuna ilaç atmışım gibiydi.

"Çok kolay oldu. Pet şişe. Ilık su. Ve zeka saçan bir Rüya ile her şey mümkün ey boyundan çalınmış güdük."

"Yaktım çıranı namussuz!" Baha tam üstüme atlayacakken odadan gülerek çıktım.

"Sıkıysa yakala bacaksız!" Arkamdan paldır küldür sesi geliyordu ve ben merdivenleri yararak indim.

"Ay, bunların arpası yine fazla gelmiş Acar!" Annem masayı kuruyordu. Neyse ki hazır sofraya kurulacaktım. Babam hâlâ uyuyor olmalıydı. Yani Baha peşimden ayrılmayacaktı.

"Rüya, üstüme su dökmüş anne! İşedim sandım!" Baha, üstüme, yuvarlanan bir patates torbası gibi geliyordu ve dış kapıyı açıp, rast gele bir terliği ayağıma geçirdim.

"Bedelini ödeyeceksin abla!" Baha tişörtümü tutunca açıkçası ürktüm. Elini ittirip, dört beş basamaktan oluşan bahçe merdivenlerinden indim.

"Ödemeyeceğim pislik!" Ama o çıplak ayakları, önü ıslak şortuyla pes etmiyordu.

Kim görse işemiş altına derdi.

Önüme bakıp, koşarken Göktürk'ü gördüm.

"Merhaba Göktürk! Hoşçakal Göktürk!" derken ışık hızından daha hızlı yanından geçip, bahçe kapısının üstünden atladım.

"Günaydın Rüya!" Thor aşkıma günaydın diyemeden nefesimi düzenlemeye çalıştım. Göktürk, Baha'nın kolundan tutup, bana gelmesini önlemişti.

Bir an eğilip, Baha'nın önüne baktı. Ben de onları izliyordum. Göktürk'ün yarı alaylı dudakları yukarı kıvrılmıştı. Birkaç adım daha geriye atıp, kendimi korumaya aldım. Cidden Baha kızdığında sert vuruyordu. İpek saçlarımı da çekiyordu. Mutant cüce.

"Rüya, niye yüzüme bakmadın?" Arkamda bir hareketlenme hissedince Egehan'ı gördüm. Gözde şırfıntısı -henüz görmesem de hissediyordum- ile takılıyordu demek...

"Meşguldüm biraz." Thor'u benim bellemiştim ve şu an namusum kirlenmiş gibi hissediyordum.

"Bu çocuk da hep yanında." Dibime girerken gözleriyle Göktürk'ü işaret ediyordu. Göktürk ise hararetle cüceye bir şeyler anlatıyordu.

"Aileden sayılır..." diyerek ağzımda geveledim.

"Anladım." Egehan'a, o kız kim, diye sormak istiyordum. Neden beğendiğim her erkeğin sevgilisi vardı? Lanetlenmiş gibiydim.

"Rüya..." Göktürk'ün gözleri bana döndüğünde gülümsüyordu. Sonra Egehan'a baktı. "Aşkım, niye el alemin adamıyla konuşuyorsun?" deyince suratımın kireç gibi bembeyaz kesildiğine emindim.

Bana doğru gelirken bahçe kapısını açmadı. Aksine elini demir küçük kapının üstüne koyup, çevik bir hareketle atladı.

"Siz sevgili misiniz?" Egehan'ın inanamayan gözleri yanımda yerini alan Göktürk'e kilitlenmişti.

"Tam olarak öyle deği..." Lafımı bölen, Göktürk'ün belime dolanan kollarıydı.

"Tam olarak öyleyiz." Göktürk, emin bir şekilde beni kendine hapsederken, Egehan'ın şaşkınlıktan kalkan kaşları inerek, düz bir çizgi halini aldı.

"Ah, bilmiyordum." Sesi biraz soluk çıkmıştı.

"Aşkım niye kavga ettin kardeşinle?" Göktürk'ün kollarını ittirsem de ayrılmıyordu.

"Öyle gerekti aşkitom." Nefret ettiğim bir kelimeyi bana Nazan Öncel sevdirmişti.

Ve şimdi bunu kullanacaktım. Hayal Berry'nin kızı Rüya Berry cıvık cıvık aşk sözleriyle Göktürk Harleyson'u kendine bağlamalıydı. Ya da canından bezdirmeliydi.

"Aşkitom?" Göktürk yandan bir bakış atarken sırıttım.

"Aşkitom." Ciddi olduğumu anlasın diye gözlerimi kısmıştım.

"Kusura bakma komşu çocuğu... Sevgilim böyle kelimeleri seviyor. İnanır mısın uyandığımda bile aşkitom der."

Bu laftan, kaslı moda ikonuyla uyuduğumuzu sanan Egehan'a Volkan Konak bakışlarımı attım.

Aşklarum... Çiçeklerum... Egehanum...

Gerçi bu Thor da şerepsüz çıkmıştı. Esmerlere karşı garezim vardı artık. Bütün yakışıklıları armut toplar gibi topluyorlardı.

"Tabi. Neyse sonra görüşürüz Rüya." Egehan bir tavırla evine giderken dirseğimi Göktürk'ün karnına geçirdim.

"Niye öyle dedin ya? Thor'dan ayıramayacaksın beni!" Cızırtılı, kısık sesimden dolayı yüzünü buruşturdu.

Çöp torbası kılıklı, kokuşmuş bağırsak kılıklı şey.

"Kapa çeneni! Yürü eve." Beni peşi sıra sürüklerken dudaklarımı sarkıttım. "Ayrıca kahvaltıdan sonra bize gidiyoruz. Annem, geliniyle vakit geçirecekmiş."

"Bana ne ya! Ben evde oturacaktım bu gün!"

Son direnişimi gerçekleştiremeden evi boylamıştık. Benim isteklerimin bir önemi yoktu.

Boklu Paşa!

• • •

Anneme inat omleti çiğnemeden yutuyordum. Neymiş, Göktürk'ün geleceğini söylememişim. Söylemeyi unutmuştum aslında. Sevgili sıfatıyla aniden babamın karşısında belirirse hadım olur diye düşünmüştüm. Amma ve lakin, kanka olmuşlardı.

Planlarım ters tepiyordu. Boynuzlu şeytan, kendini herkese sevdiriyordu.

"Göktürk, oğlum ne yersin başka?" annem çok kibarmış gibi Göktürk'e kırım kırım kırılıyordu.

"Sizin elinizden ne olsa yerim Hayal Teyzeciğim."

"Çok beyefendi bir çocuk bu." Göktürk, misafir çocuğu gibi anneme gülümsüyordu.

Sana bilgisayarımı vermeyeceğim sahtekâr kibar.

"Öyle vallahi Hayal. Ben de sevdim Göktürk'ü." Sev baba, sen de sev. Aman eksik kalma. Hayal Berry ne vaat etti de kandın ona?

"Ben de sizleri sevdim." Göktürk karşımda sırıtınca dil çıkarım. Omletli omletli dilimi..

"Göktürk ağabey, beni nereye götüreceksin?" Baha cücesi üstünü değiştirmiş, altın meraklısı leprikon halini yeniden kazanmıştı.

"Sürpriz." Babama, Baha'yla beni dışarı çıkarmak istediğini söylemişti. Bugün Afife şırfıntısına gideceğimiz için önümüzdeki günlerde olmalıydı. Başından atıyor da olabilirdi.

"Ben çok severim sürprizleri." Baha, keyifle ağzına annemin derin donduruculu- acil misafir için hazır tutulan- maydonozlu, peynirli böreğini tıkıştırıyordu.

"Ben sevmem." Çatalımı salatalığa batırıp, kıtır kıtır yiyordum. Sanki Göktürk'ün kaslarını... aman, şey, kafasının etini yer gibi.

"Seversin. Benim sürprizim sonuçta. Tam senlik." Bana göz kırpınca annemin eli ayağına dolanmıştı.

Resmen bana yalandan kur yapıyordu.

"Rüya, sürprizleri çok sever." Annem topuklu terliğiyle ayağıma vurunca dilimi ısırdım. Acıttı be kadın!

• • •

Üzerimdeki giysileri değiştirmeden evden çıkmış, Göktürk'ün arabasına binmiştim. Sinirden kuduruyordum.

"Neyin var yine?" Göktürk'ün imâlı sesine çomak sokmak istiyordum.

"Yenilmezler'in yüzüne bakamayacağım artık. Sayende!" diye bağırınca, Göktürk'ün sıçradığına yemin edebilirdim.

"Unut o Yenilmezleri! Sen artık benimlesin. Madem sevgili yapacaksın ayak altında olmasın. Evinin önünde gazeteciler fink atar yakında. Adımı kirletme Rüya,"

Adı batasıca! "Adın batsın Göktürk!" Öyle öfkeliydim ki... Ama Egehan'a durumu açıklayacaktım.

Şakaydı derdim.

"Annemin yanında da surat asma. Kadın, ilk defa bana küfür etmedi bu sabah."

"Sen görürsün. Öyle bir işkence edeceğim ki... Fitil fitil burnundan gelecek yaptıkların." Yumruklarımı sıkarken nefesimi seslice dışarı verdim.

"Tabi tabi... Ben olmasaydım Baha seni rezil edecekti. Üstelik o şortla koşmak da neyin nesi?"

"Sana ne be? Git kumaş fakiri Ceyda'ya bak!" O kızın poposu açıktaydı dostum!

"Resmi sevgilim sensin. Bacaklarını sergileyemezsin öyle ortalıkta." Şortumdan gözüken bacaklarıma baktı. "Üstelik peynir gibisin. Neyine açıyorsan? Bronz tenli kızlar giymeli şortları."

"Bacak benim. Şort benim. Peynir senin sevgilin. Malum..." Yan camdan geçen arabalara baktım. Öyle hızlı gidiyordu ki, bir anlık görüyordum her şeyi.

"Ceyda, henüz on sekiz yaşında. Kaşar da değil."

"Umurumda değil. Ben şort giyiyorum. Ve giyeceğim. Maçoluğunu ona yap." diyerek konuyu temelli kapattım.

• • •

Evlerine geldğimizden beri keyfim beş yıldız on numara yerindeydi. Şortumun cebine ellerimi sokup, Göktürk'ün yanına kuruldum. Mutfakta, Natalie ile kaynaşmıştık, bütün abur cuburları önüme dökmüştü. Rusların hası!

"Ay, sevgili misiniz siz şimdi?" Afife Teyze'nin gözleri ışıl ışıldı. Koltukta yayılıp, bana ahtapot gibi sarılan Göktürk'e şirin şirin gülümsedim.

"Şaka gibi ama evet anne." diyen Göktürk'ün benden çekeceği vardı.

"Öyleyiz Afife Teyze." diyerek Göktürk'ü onayladım.

"Kalbime inecek vallahi! Sonunda eve canlı, eğlenceli bir kız girdi. Dualarım, adaklarım tuttu! Vallahi tuttu!"

Göktürk, elimi tutup dudaklarına götürdü.

"Çok tatlı değil mi anne?" Bir öpücük kondururken, muzip bakışları benden annesine kaydı.

Göktürk'ün gözleri bana dönerken , sihirli sözcüğü söyleyiverdim. "Aşkitom."

"Aşkitom mu? Ben hep Saygın'a böyle derim! Aynı biz! Aynı!"

"Aşkitom. Göktürk sen de desene sevgilim." Gözlerimi masum masum kırpıştırdım.

"Ben sevmiyorum o kelimeyi." Kızgınlıkla bakıyordu.

Bence aşktandı. Aşktan...

"Göktürk demezsen sevgilin var demem falakaya yatırırım seni!" diyerek gözlerimi doldurdum.

"Demek istemiyorum o kelimeyi sevgilim." Gülümserken söylediği cümlesinin içinde tehlike tınıları çınlıyordu.

"Sen beni sevmiyorsun Göktürk." Ama sesim ağlamaklı çıkıyordu bilinçli olarak. Ve kaslı moda ikonu bunun farkındaydı. Omzuma sarılmış olan kolu beni biraz daha sıkınca doğru yolda olduğumu anlamıştım.

"Desene oğlum. Baban bana hep diyor." Afife Teyze gözlerini Göktürk'e öyle bir çevirmişti ki, derin anlamlar gizliydi içlerinde.

"Aşkitom." Öyle kısık sesle söylemişti ki bir an demedi sandım.

"Ay, duyamadım ki Afife Teyzeciğim." Üzülmüş gibi yapıp, başımı Göktürk'ten duvara çevirdim.

"Aşkitom!"

"Ay, yerim sizi ben!"

Ye bizi Afife. Evi benim üstüme yapın Afife.

Afife benden öyle memnundu ki, Göktürk'e ne istersem yaptırtabilirdi! İntikamım daha yeni başlıyordu. Seni pamuk şeker kılıklı Göktürk seni!

28. BÖLÜM

Suyuna Pilav

Afife Teyze Göktürk'ün su katılmamış salakalıklarını anlatırken altıma işemekten korksam da gülüyordum.

Biraz abartarak tabii ki.

"Bak Rüya... Şimdi bu sünnet olacaktı. Böyle, erkeğim ben, havalarında filan," Afife Teyze'ye ters bakışlar atan Göktürk'e dudaklarımı büzüp, öpücük atarak, çaki anasına döndüm. "Biz de hastaneye götürdük, sonuçta tek çocuk, işi sağlama alalım, lazerle ucundan kestirelim dedik. Tabi bizim cesur yürek, 'Ben olurum sünnetimi. Gerekirse kendim keserim.' dedi. Ama var ya Saygın'la ben koptuk bunun hareketlerine. Zaten sünnetinden bir ay önce başladı sünnetlik giymeye. Babası da almış padişah kostümü, bir de taht... Zannedersin şehzade!" Afife Teyze ufak bir gülme molası verince sırıttım.

"Bak sen boklu şehzadeye..." Bıyık altı Göktürk'e lafı çarptırınca Bay Muşmula Suratlı Kılıksız Bağırsak Kancalı Kurdu bana öldürecekmiş gibi gözlerini kıstı.

Meksikalı gibi isim döşemiştim kaslı moda ikoncuğuma.

"Ay, sonra hastanede bu kaçmaya teşebbüs etti. Dedesi demiş ki, 'Senin ufaklığı kökünden kesip, suyuna pilav yapıp, misafirlere dağıtacaklar. Aklın varsa kaç torunum.' diye bunun aklına girmiş. Ayol kim n'apsın bunun çükünün pilavını değil mi ama?"

Hayalimde pipisini tutup, oraya buraya koşturan Göktürk'ü canlandırınca kıkırdadım.

"Anne, ben korkmadım tamam mı? Niye özelimi anlatıyorsun ki?" Göktürk küçük çocuk gibi çenesini yukarı kaldırdı.

"Yarın öbür gün evlenirsiniz. Ne özeli oğluşum?" Elini, her neyse, der gibi sallayan Afife'nin keyfi yerindeydi. "Ne diyordum? Hah! Babasıyla ben doktorla konuşurken, sen uy dedenin şakasına kaç hastane odasından!" Ellerini birbirine vuran Afife Teyzeyi gerçekten sevmiştim. "Ay, arıyoruz yok! Hemşirelere soruyoruz, 'önünü tutan, padişah kostümlü küçük bir çocuk gördünüz mü?' diye ama görmedik diyorlardı. Baya da dikkat çekecek tipteydi yani. Hastanede şehzade gibi gezen bir benim oğluşum, görmemeleri imkansız. Sonra hastanenin temizlik işçilerinden biri bulmuş. Meğer Göktürk gitmiş deterjanların olduğu malzeme odasına saklanmış. Bir de gelirken tutmuşlar kollarından bu da havada, 'Sünnet olmayacağım ben! Çüküme elletmem! Kıymetlim o benim! Suyuna pilav yaptırmam!' derken odaya soktular. İkna ettik dedik tam, bu sefer de bayılmasın mı? Ayol oğluşum iğneden korkuyormuş!" İşaret parmağını Göktürk'e sallayan Afife Teyze kırışacak kadar çok gülüyordu. "Annen de gelmişti sünnetine işte. Önünü tuta tuta gezdi otelin salonunu bu serseri. Kimseye bakmıyordu. 'Çükümü yiyenlerle konuşmam ben' diye dikti burnunu havaya."

"Ay, inanamıyorum! Çok komik!" Elimi yumruk yapıp Göktürk'ün omzuna hafifçe vurdum. "Seni çükü kıymetli seni!"

"Demesene kızım şöyle!" Göktürk'ün kızaran yanaklarını sıktım.

"Aman da aman! Utanırmış da. Aman da aman... Suyuna pilav mı yapmışlar?" Ellerimle yanaklarını mıncırırken Afife Teyze kahkaha attı.

"Utandığı nadir insanlardansın Rüya. Bu normalde hiç kızarmaz. Baksana rengi değişti şehzademin."

Dudaklarımı büzüp, "Utanma aşkısı! Ne olmuş ucundan azıcık götürdülerse... Korkma sen, tamam mı?" dedim. Ama o ellerimi avuçlarının arasına alıp, sıkmaya başladı.

"Niye utanayım aşkısı?" Göktürk bana yaklaşırken nefesim daraldı. "İkimiz için de önemli bir konu. Yanında soyunsam bile utanmam artık." dedi dişlerini sıkarak.

'Bence soyunmalısın kanka' diyen mağara kızı iç sesimin kirden alnına yapışmış saçlarını tutup, üzerinde av resimleri yontulmuş kayaya vurdum kafasını doksan altı kere, pekmezini akıtana kadar.

"Ay, ben utanırım aşkitom." diyerek yalandan yüzümü ellerimle kapadım. Şahsen kas görmek için Göktürk'ün dolaplarındaki tüm kıyafetleri kesebilirdim.

Tabii ki kaslarına denk gelen kısımlarını. Sonuçta o kadar para vermiş, giyebileceği kısımları olmalıydı giysilerinin.

Acaba bacakları da kaslı mıydı?

"Bu kız benim gençliğime benziyor. Ah, ah! En sonunda oğluma yakışanı buldum." Afife'nin tahayyülü neydi bilemesem de beni seviyordu. Ama sevmemeliydi, benden nefret etmeliydi ki Göktürk'ten kurtulabilmeliydim. Kız arkadaşı olmasaydı asla peşini bırakmazdım ya neyse...

Ellerimi yüzümden çekip, gülümsedim. "Aslında ben halama benziyormuşum, Afifoş." Umarım bu lakabından tiksinir, beni evden kovardı.

Ben de ağlayan halimle Thor'un kapısına dayanırdım. Akan rimelim, makyaj yapmamıştım ama olsun hayal benim sonuçta, yüzünden pandaya benzerdim. O da, 'bu kız ne kadar masum, hemen eve alıp, onu mutlu etmeliyim, dertlerine derman olmalıyım' diye düşünüp, evsiz Rüya'sına sahip çıkardı.

Beni gören diğer Yenilmezler acıma dayanamayıp, sıraya geçip poz verirlerdi. Kotları düşük bel olduğundan gözüken 'Calvin Klein' markalı baksırları ve baklavalarında kendimi teselli ederdim.

"Afifoş mu?" Afife'nin büyüyen gözlerine bakıp, kafamı Göktürk'e çevirdim. Ama yüzünde korkunç bir ifade vardı.

Sanki cin görmüş gibi.

Tövbe Allahım! Üç harfli diyecektim.

"Ay, ben sevdiğim insanların isimlerini kendime göre çekimlerim kız Afifoş!" Mezarıma; çok gençti, güzelliği yüzünden geberdi, yazarsınız emi?

Çok güzelim ulan!

Ama Afife beklenenin aksine yarılırcasına kahkaha kopardı. Kadın, gülerken 'hı-kığk' diye ölecekti.

"Vallahi sen hayalimdeki gelinsin. Rüyoş!" Neden aklıma annem geldi? Bunlar akraba mıydı ki?

"Kı... kızmadınız mı?" Kafamı yana yatırıp, tedirgin gözlerimi karşımda hâlâ kıkırdayan replika Hayal'e diktim. Ya da annem onun replikasıydı. İkisi müthiş derecede birbirine benziyordu.

"Niye kızayım ayol? Ben de aynı senin gibiyimdir. Adını 'Rüyoş' diyecektim ama darılırsın diye şu anlık rafa kaldırmıştım. Göktürk, bu kızı kaçırırsan canına okurum." Beni eliyle gösteren Afife'nin, bir beyni olduğundan şüphe duyuyordum.

"İyi halt ettin..." Ağzının içinde homurdanmaya benzer bir ses çıkaran Göktürk'ü duymuştum.

Hayır, ben nereden bileyim Afifoş'la ortak noktalarımızın bu kadar çok olduğunu. Doğuştan gelen asilliğimin başıma bela açacağını biliyordum ama.

Acar Easwood'un ailesinin soyu Amerika'nın önde gelen kurucularından olan Lincoln'e kadar uzanıyordu. Bilmese de ondan aldığım kanın etkisi büyüktü. Göktürk Harleyso, beni seçmişti. Artık onun kadını olacaktım. Hayal Berry, ihtiras dolu günahı olan beni gözden çıkarmıştı.

"Yalnız Afifoş, ben çok beceriksizimdir. Yani elimi neye atsam ya kırarım ya da bozarım." Kim mikimmil olan kendini kötülerdi ki?

Mükemmelus Rüyoş... Hayallerin gelini... Kaslı erkeklerin göz bebeği...

Rüyoş...

"Aman! Ben de beceriksizimdir normalde. Herkes evde kalır bu dedi. Güzelliğim ve karakterim sayesinde herkes gücümü gördü."

Sanki dünyayı Afifoş yönetiyordu. Gücümü gördü diyor bir de. Manyak Afife.

Bunun dölünden ne beklenir ki? Aha da yanımda mal gibi bir şey. Sünger Bob'daki Patrick zekâsında bir evlat doğurmuş. Siz gidin denizanası avlayın okyanus resiflerinde. Yosun kafalılar.

"Ama ben beceriksizlerin atasıyım Afifoş. Ben var ya neyi tutsam elimde kalır. Bak bu eve geleyim üçüncü gün ev yanar." Ciddi olduğumu anlamalı, bu sevdadan vazgeçmeliydi.

"Siz çocuk yapın gerisi bende! Ev yansa sorun olmaz ayol! Yeni bir yere taşınırız. Ay, çok güzel olur. Ay hemen istiyorum ben o torunu. Ay ben alışverişe çıksam da siz yalnız mı kalsanız evde?" Kahverengi gözleri heyecanla parlıyordu.

"Yok, yok iyi böyle Afifoş. Bize ters öyle şeyler."

"Oooo, namuslu gelin... Alırız bir dal!" Ne desem bir cevabı vardı. Hayır, ben neden bu kadar mükemmeldim ki? Tüm suç muhteşem genlerimindi.

"Anne biz henüz çıkıyoruz. Yok bebek falan." Göktürk kaynana delirmesine müdahale ederken, Afife hâlâ bana öpücük yolluyordu.

Her istediğimi yapacak gibi görünüyordu. Hatta bu gidişle önümde eğilecekti. Ben neymişim be? Haberim yokmuş kendimden.

"Hiç mi yok? Başlamadınız mı antrenmanlara?" Çüş. Bu kadında ar diye bir şey yoktu. Hoppa Afife Harleyson.

"Anne! Ayıp oluyor kızın yanında ya!" Göktürk çocuk gibi elini havaya kaldırdı. "Sen iyice sapıttın."

"Modern dünyada normal böyle şeyler. Yapın oğlum. Gebeyim diye dert etme Rüyoş. Hemen yapıveririz düğünü. Karnın büyümeden gelinliği giydiririz." Eliyle karnını sıvazlayan Afife Teyze bence kendi yapmalıydı bir çocuk. Bu azgınlıkla anne olması zor olmazdı.

"Kız Afifoş sen benim namusu beş paralık ettin. Aa... Hayatta olmaz öyle şey!"

Afife Teyze bana sırıttı. "Hele bir yapma... Göktürk'e yaptığım işkencelerin aynısını Hayal'e derim o da sana yapar."

'Ne zaman başlıyoruz?' Demedim tabii ki.

"Yani evlenmeden olmaz Afifoş. Bakalım önce bi, anlaşabiliyor muyuz..."

"Anlaşamazsanız ağzınıza sıçarım." Artık bana da küfür etme-

ye başladığına göre Afife beni kabullenmişti. "Siz iki dakika oturun kahve yapayım bize. Hemen geliyorum. Burada bebek yapmak yok tamam mı hı?" Bize gülen Afife mutfağa doğru seyirtince hemen Sünger Bob'un kankisi Patrick -Göktürk-'e döndüm.

"Göktürk, anan kafayı yemiş! Beni nasıl sevebiliyor anlamış değilim ya!"

Göktürk, geriye yaslandı. "Daha yeni başladı. Geçen gün gitmiş, afrodizyaklı ballar almış. Şehzadeler mi yiyormuş mu ne? Anlayacağın takmış çocuk işine."

"Sen niye bu kadar rahatsın? Kötülesene beni anan manyağına oğlum. Bu kız olmaz falan desene!" Tamam harika ve ötesi olduğumun bilincindeydim ama bu kadın bilmese de olurdu

"Niye diyeyim öyle bir şey? Mutlular böyle, kafam rahat. Senin ne bu acelen peki? Kasım var, param var. Ünlü bir playboyum. Derdin ne?"

"Oğlum, benim Thor'um var. Sayende onu kaybediyorum. Paran falan umurumda değil." Sevgilisi vardı. Ben prensip olarak sevgilisi olan çocuklara bakmazdım. Kaslı bile olsa.

Tamam ya kaslarına bakardım.

Kas güzeldir yeğen...

"Sıçarım Thor'una da Egehan'ına da ha! Gay kılıklı piçin nesini beğendin? Hele bir yakınlaş onunla, adam tutup, o Thor tipini kaydırtmayan ne olsun!"

Egehan'ı kıskanıyordu bence çükübik Göktürk.

"Ay, sen onu kıskandın mı? Ama haklısın. Adam gezegen gibi. Meteor falan da değil yani." diyerek kuduruşuna tanıklık ediyordum. Çenesi kasıldı. Dizini titretmeye başladı.

"Kıskanmak mı? Kızım ben herkesin istediği erkeğim. Aklın olsa sen beni elinde tutmaya çalışırdın, tabi ama aklın olsa.."

"Aklım var benim tamam mı? Git sen Ceyda'yı tut elinde. Malum tam bir fingirnoz."

Fingirnoz Ceyda. Yeni bir kelimenin sevincini yaşarken kendimi tebrik ettim. Hem güzelim, hem akıllıyım anasını satayım.

"Ceyda sandığın gibi değil. O masumdur. Senin gibi aklı kaslarda değil." Dudağının kenarı yukarı kıvrılınca suratımı astım.

"Sana ne benim kas tutkumdan? Unutma biz sevgili değiliz. Hesap vereceğim tek kişi ilerideki kaslı sevgilim olur. O da sen değilsin."

"Hadi ya! Kimmiş o beyin fakiri acaba? Seninle kimse çıkmaz. Bak ben bile zorunlu dayanıyorum." Sırıtan yüzüne bir tane patlatmamak için zor duruyordum.

"Görürsün. Hem de Thor'la çıkacağım. Ben onun Jane'iyim. Alacak o beni." Somurtsam da kafama koymuştum. İnadına Thor'a yürüyecektim.

"Nah alacak o seni!" Elini nah yapıp, bana salladı. "Onu öyle bir döverim ki ömrü boyunca sakat yaşar it."

"O, seni dövmesin. Maşallahı var adamın... Senin kafanı ezer o!" Egehan'a güvenim tamdı. Adam çam yarması gibiydi.

Taş. Doğal taş. Yavru Dünyam o benim.

"Başlarım Egehan'ınına ha! Beni delirtme Rüya!"

"Ay, cilveler cilveler, delirt Rüyoşu, sen delirt bu oğlanı!" Cümleyi kıçından anlayan Afife elindeki kahve tepsisiyle salona girince iyiden iyiye ayar olmuştum.

"Anne seninde aklın nerede ki?" Göktürk, Afife'nin uzattığı tepsiden ilk aldığı fincanı bana uzattı. İnadına elindeki fincanı değil de, tepsiden aldım.

"Anneye aklın nerede diye sorulmaz! İç kahveni zıkkımlan!"

Afife Teyzenin yaptığı kahveden bir yudum alıp, gözlerimi büyüttüm. O kadar tatlıydı ki kahve, içim bayılmıştı resmen. Bir de ben kahveyi şekerli severdim.

"Anne bu kahve çok çok tatlı ya!" Göktürk'ü onaylayan bir şekilde başımı salladım.

"Ay, şu sana aldığım baldan koydum içine. Ateşler..."

Yüzümü buruşturup, gözlerimi yumdum. Beni neyle sınıyorsun Rabbim?

• • •

"Bana bak içmedin değil mi kahveyi?" Gözlerimi devirip, nar suyumdan iki fırt çektim.

"İçmedim oğlum manyak mısın? Geri bıraktım ya sehpaya." Göktürk'ün odasına hiç de kibar olmayan yöntemlerle girmiştim. Göktürk annesinin yedireceği afrodizyaklı yiyecek ve içeceklerden beni korumaya çalışıyordu. Allah muhafaza gece gider Yenilmezler'in kapısına dayanırmışım... Başına iş alamazmış... Annesi yüzünden kendini suçlu hissedermişmiş...

"Neyse ki yanında ben varım. Korurum seni." Yaslandığım siyah yumuşak başlığa biraz daha gömüldüm.

"Asıl sen içmemişsindir umarım. Odana da attın beni zaten..." Pis pis sırıtıp gözlerime bakarak, benim gibi başlığa iyice gömüldü.

"Sen o kahveyi içtin değil mi lan? O nasıl bakış? Git Ceyda'na musallat ol çükübok."

Baha çükibik, Göktürk çüküboktu artık.

"Çükübok mu?"

"Hı-hı... Sen çükübok, Ceyda fingirnoz... Birbiriniz için yaratılmışsınız."

Nar suyumu elimde tutarken, ağzıma Göktürk'ün verdiği patates cipsinden bir avuç attım.

"Yavaş ya yavaş... Bu arada, bilgin olsun, benim afrodizyaka ihtiyacım yok. Her şeyin zirvesindeyim." Göktürk'ü boş verip, zorla açtırdığım, Karlar Ülkesi filmindeki Olaf'a güldüm.

"Olaf çok tatlı ya! Baksana şuna!" Olaf kendini güneşin altında, deniz kenarında hayal ederken çok sevimli görünüyordu.

"Kardan adamlar güneşlenemez, erir," Nar suyumu elimden almaya çalışırken kafasına yağlı elimle şaplağı yapıştırdım.

"Cidden mi? Olaf'ı mı ezikliyorsun sen? Ayrıca nar suyumdan uzak dur pislik torbası!"

"Iyy... Ellerinle dokunma bana! Nar suyunu versene ben de içeyim ağzım kurudu kızım!" Bir kez daha nar suyumu almaya çalışınca şişeyi ağzıma götürüp, hepsini dikerek içtim.

"Aç gözlü." Olaf'a gözü kayınca bana döndü. "Aynı sen. Zeka seviyeniz falan..."

"En azından benim bir zeka seviyem var. Sende o da yok kıl kurdu." Gülerek yanağından makas aldım.

Göktürk yanağını çekerken sinirli gibiydi. "Ne seviye ne seviye! Ceyda senden küçük ama olgun. Bence biraz büyü. Erkekler sevmez senin gibi kızları."

Omzumu silkip, "Seven biri çıkarsa eyvallah, çıkmazsa ben zaten mutluyum. Senin fingirnoz gibi ortalıkta değilim. Hah!" dedim.

Gözlerini kısıp, "Seni seven biri çıkarsa tanışmak isterim. Hakkında az çok bilgi sahibiyim. Gerçekleri öğrenmek ister o şanssız kişi herhalde." derken eğlendiği belliydi.

"Sen git kendi manitanı araştır. Yol yakınken fazla boynuzlanmazsın bari."

"Beni aldatamaz Ceyda. Yemez." Tek kaşını havaya kaldırınca çok havalı göründüğüne kalıbımı basabilirdim.

"Yedirirler gülüm... Yedirirler..."

İnşallah boynuzların kıtalar arası köprü olurdu, Göktürkcüğüm. Benim avuçlarımın içine de şıp diye düşeceksin!

29. BÖLÜM

*Roar!**

Göktürk bana manidar sayılabilecek kötü bakışlar atıyordu.

"Ne bakıyorsun be öyle tren mi geçiyor gebe öküz?" Cipsin dibinde kalan son kırıntıları parmağımın ucunu ıslatıp, toplarken hâlâ bana bakıyordu.

"Ceyda'yı kıskanıyorsun sen." Bana yamuk yamuk sırıtınca parmağımın ucundaki cips kırıntısı yedim. Güya ilgilenmiyor gibi yapıyordum.

"Bir kıskanıyorum ki sorma! Senin yanında görünce çıldırdım. Dedim Göktürk'ü kaçırdım!" Kıkırdadım. "Niye kıskanayım? Ben herkese karşı böyleyim. Yerinde başka bir erkek olsaydı yine aynı şekilde davranırdım öküzcüğüm."

"H-hı... Kesin. Bize geldiğinizde gözlerinle yedin beni. Fark etmedim sanma," Artık nasıl kestiysem çocuğu, anlamıştı.

Hep içimdeki mağara kızı yüzünden oluyordu.

"Sorma ya! Kas görünce kendimi kaybediyorum. Geçen gün Yenilmezler de üstsüz çiçek ekiyorlardı ya hani? Hatırladın değil mi? Hah! Onlara da öyle bakıyordum," Cümlemi bitirirken offladım. "Ama kas yani. Görmezden gelemiyorum," Yanaklarımı şişirip, gözlerini sonuna kadar açan Göktürk'e balık gibi baktım.

"Anma şu Yenikbokları. Ben açarım sana kas," Gözlerim parlayınca Göktürk'ün eli tişörtüne gitti. "Şimdi değil ama! Ceyda kızar sonra,"

"Ay, açma sen! Hep böyle yapıyorsun!" Kollarımı göğsümde

* Kükremek, gürlemek. *–yhn*

bağlayıp, burnumu kırıştırdım. "Keşke bedava kas ellesek. Bir dernek olsa mesela... Kaslılar Cemiyeti ve Kas Yapma - Elletme Derneği gibi."

"Yok ama öyle bir cemiyet." diyerek gülünce haklı oluşuna lanet ettim.

"Aman karşımda kaslılar var. Bedava sayılır. Hem ne demişler komşu komşunun kasına muhtaçtır." Bence bu atasözü tam da böyleydi.

"O komşulardan uzak duracaksın Rüya. Şu iş bitsin sonra ne halt yiyorsan ye."

Hayır, hem kasını açmıyordu hem de tavır yapıyordu.

"Ama bizde kas yok, onlar da var. Ben demiyorum eskiler diyor ya! Sen de hemen halleniyorsun. İhtiyacım var oğlum."

"Rüya bazen seni boğmak istiyorum... Hayatıma da öyle bir girdin ki çıkmak bilmiyorsun."

"Asıl benim hayatıma giren sensin! Sen benim ağzımdan pamuk şeker yedin be! Sapıtık! Unutmadım o günü ve hep hatırlatacağım," Kollarımı çözüp, işaret parmağımı salladım.

"Bir anlık hormonlarıma gafil avlandım. Sonuçta sen bir kızsın ben de bir erkeğim," Bay kaslı moda ikonuna 'hadi lan' bakışı attım. "Bir daha yiyelim pamuk şeker?"

Sorusuna kızarırken duymamış gibi yapıp, konuyu değiştirdim. "O gün erkeklerin ulusal hormon günüydü sanırım. Senden önce de bir grup angut asılmıştı,"

Ne güzel vurmuştum onları be!

"Başka kim yedi kızım ağzından pamuk şekeri?" Lafı yanlış anlamak bu olsa gerekti.

Başımı iki yana salladım. "Kimse yemedi ağzımdan pamuk şeker. Onlar sözlü taciz etti. Ben de cezalarını kestim."

"İtlere bak sen..." Gözleri kısılan Göktürk cidden tuhaftı. "Bundan sonra lunaparka veya kalabalık, tenha yerlere bensiz gitmek yok."

Kalabalık, tenha?

Kalabalık, tenha.

"Cümlendeki mantık hatasını bulabileceğinden eminim. Ayrıca istediğim yere giderim oğlum! Zaten en fazla evdeyim ama... Olsun!"

"Bir yere gitme zaten. Otur kıçının üstüne."

"Başka nereme oturabilirim Göktürk? Herhalde kıçımın üstüne oturacağım." Embesillerin fiyasko başkanı Göktürk!

"O kadar komiksin ki gülemiyorum. Kitlendim sevgilim," Yatakta doğrulan Göktürk'ün yüzünde yeniden pis bir sırıtış belirdi. "İstersen kucağıma oturabilirsin. Benden sana zarar gelmez Rüyoş..."

"Kendini aynada görsen, sapık var, diye kaçarsın. Sen yedin değil mi o afrodizyaklı ballardan? Git duvara falan tırman bari! Uzak dur benden! Mart kedisi kılıklı Nuri Alço'nun kayıp torunu olan kılpaçino!"

"Tırmanayım mı?" Parmağıyla kolumu dürtükleyince bir tırsmadım değildi. "Hı? Kaslarımı okşarsın... Ben de seni öperim mucuk mucuk!" Dudaklarıyla 'muah' yaparken kafam önce bir karışmıştı ne yalan söyleyeyim. Ama ben geri zekâlı bir kız değildim. Öyle romantik yakınlaşmaların insanı hiç değildim.

Enayi miyim ulan ben?

Evet, evet, evet! diyen Rüyayogami Göktürk'ün safına geçeli çok olmuştu.

"Tırman da bir koyayım sümsüğü apandisitine!" Yumruk yaptığım elimi gösterdim. Adamın yatağında uzun oturuyordum ve bayağı bir rahattım.

Kimin evinde kime hava taslıyorsam?

"Bak koymalı falan konuşma. Tahrik oluyorum kız!" Kahkaha atarken benimle ne kadar eğlendiği belli oluyordu."Ben seksi bir kediyim Rüya," Ayağa kalkarken önce kaslarını açacak sanmıştım ama gitti duvara yaslandı.

Bence bu azmıştı.

Ellerini duvara dayayıp, "Roaarr... Bu kediyi uslandırmak ister misin Rüyoş? Roaarrr!" derken duvara tırnaklarını geçirirmiş gibi yapıyor ve 'roar' luyordu.

Cidden seksiydi yani.

Ama bir o kadar da rezildi.

Ben onu izlerken kapısı açıldı. Bunu fark etmeyen Göktürk yalandan duvara tırmanıyor, poposunu da geriye çıkarmış, 'ro-ar'lamaya devam ediyordu.

Bu adam harbi sapıktı. Ekstra seksiydi.

"Ayol Göktürk sen sapıttın mı? Afife Teyze!" Caner şok olmuş bir ifadeyle Göktürk'ü dikizliyordu. Sonra beni gördü. "Rüya aşkım, beni aldattınız mı? Fetişist Göktürk'ün oyununa alet mi oldun? Nerelere gidem ben oy oy..." Annem gibi dövünen Caner'e suratımı buruşturdum.

Fetişist mi? Iyk...

"Kapa çeneni Caner!" Göktürk toparlandıktan sonra Caner'i odaya sokarak kapıyı kapattı.

"Ne yaptın lan hatunuma? Yatağa da atmışsın şerepsüz!" Buradaki hatunum umarım ben değilimdir.

Beni beğene beğene Caner beğeniyordu!

"Kimmiş senin hatunun? Bir daha söyle. Fetişist Göktürk'ü o zaman tanırsın." Göktürk'ün elinden kurtulan Caner yataktaki boşluğa uzandı.

"Bebeğim nasılsın? Bize gidelim mi?" Dudaklarını yalayan Caner'in anlık değişimine kaygıyla bakıyordum. Bu çocuğun fabrika ayarları doğuştan bozuktu galiba.

"Caner sizin ev de böyle mi? Büyük ekran televizyon var mı? Yiyecek sınırsız mı? Sınırsızsa gelirim be!" Evet, beni kaçıracak adamın elinde yiyecek ve full hd televizyon olursa muhtemelen giderdim.

"Var... Var... Bence çok güzel anlar bizi bekliyor, Rüya aşkım." Başımı sallayıp, onaylarken kendimi çikolata havuzuna atılmış çocuk gibi hissediyordum.

Kas. Tv. Yiyecek. Esmer.

"Caner, sen benimle bir gelir misin? Özel odaya..." Göktürk'ün sesiyle irkilen Caner'in yutkunuşunu görmüştüm.

"Özel odaya mı? Yok ki öyle bir oda." Daha çok kendini ikna eder gibiydi Caner.

"Benim olduğum her yer özeldir ve sen geleceksin. Kalk lan yatağımdan kokuşmuş teke!" Caner'i tutup, kaldırdıktan sonra yanıma uzandı.

Değişmeyen tek şey bendim.

"Hım... Nerede kalmıştık?" Göktürk dolgun dudaklarını büzerken, keyfi yeniden yerine gelmişti.

"Yettim Rüya aşkım!" Göktürk'ün üstüne atlayan Caner yatağı dokuz şiddetindeki deprem gibi sarsmıştı.

Adam hayvan gibi çullanmıştı Göktürk'e. Aralarında tarifsiz bir çekim vardı. Aşktı bu aşk...

"Ulan! Bittin sen!" Göktürk, Caner'i üstünden atmaya çalışırken, Caner bana öpücük atıyordu.

"Rüya aşkım, bu neden bizi ayırmak istiyor? Yeşil gözlerini mi kıskanıyor acaba? Haset bu haset."

"Bence de Caner aşkım." derken bir öpücük attım ona. Göktürk'ün ve Caner'in gözleri dudaklarıma kayarken, "Ama bu gözler senin." dedim.

Maksat Göktürk kudursun. Zira damın egosu Çin Seddi gibi uzaydan görülüyordu. Biraz zedelense iyi olurdu.

"Bir daha öpücük atarsan dudaklarını keserim Rüya!" Göktürk sinirle üzerinde yayılan Caner'i itiyordu amma velakin Caner'in umurunda değildi. "Lan oğlum kalk! Kaç kilosun sen yavşak?"

"Bilmiyorum ki..." Dudaklarını büken Caner çok tatlı görünüyordu. Göktürk'ün üzerine iyice yerleşti. "Beş - altı yüz gram falanımdır. Niye sordun dümbük?"

"Nefesim kesildi lan kalk!" Göktürk'ün kıpkırmızı olmuş yüzüne Caner öpücük kondurdu.

"Çok yakışıklıyım. Normaldir. Bu benim etkim işte Rüya... Görüyorsun ya her insanın hayaliyim." İç çeken Caner'in bel boşluğuna yumruğunu geçiren Göktürk yüzünden Caner benim tarafıma yuvarlandı. Yarısı üzerimdeydi.

Ve çok ağırdı!

"Göktürk! Al şunu! Ay, çok ağır..." Bacaklarıma koala gibi sarılan Caner'i itiyordum ama yerinden oynamıyordu. Bacaklarıma kan gitmiyordu! Lanet olasıca tatlıcı!

"Lütfen birazcık daha böyle kalalım. Çok yumuşak bacakların." Kafasına birkaç kez vurmuş olmama rağmen öylece duruyordu.

Önüm arkam, sağım solum kaslı ve sapık kaynıyordu.

"Sen elleme Rüya. Ben onu iliğine kadar..." Göktürk cümlesini devam ettirecekken Caner hemen benden ayrıldı.

"Yok sen hiç şey etme. Biraz takılayım ama sizinle. Sıkıldım ya!" Caner, Göktürk'le aramda yatarken Göktürk'ün durduğu Karlar Ülkesi'ne gözlerini dikti "Ay, başlatsana filmi. Çok seviyorum ben Olaf'ı!"

• • •

Karlar Ülkesini sesimiz çıkmadan izliyorduk. Göktürk hariç. Her şeye laf edip, küfür ediyordu.

Olaf'a da gay dedi.

"En sevdiğim kişi Olaf ya! Çok komik!" Beyinsiz ama kaslı tatlıcıyla aynı fikirde olmamıza şaşırmamıştım. Huylarımız benziyordu.

Gerçi Caner arada bana sarılmaya çalışıyordu. Göktürk'te ayağıyla tekmeliyordu.

"Gay o kardan adam mıdır nedir? Bi erkek şarkı söyleyip, gülerek gezer mi?"

Caner gözlerini kıstı. "Laf atma lan Olaf'a!"

"Caner, nefes alıyorken sus. Yoksa başına bir şeyler gelecek olan şanslı kişi sen olacaksın. Annem arada yiyeceklerime öyle şeyler karıştırıyor ki kimse güvende değil."

"Ceyda'ya git." diyerek dil çıkardım.

"Bak bu kız var ya asrın icadı! En yakın zamanda nikâh kıyıyoruz küfürbaz kraliçem." Caner bana göz kırpıp, sırıttı.

Caner'in ağzına vuran Göktürk bakışlarını yüzümde sabitledi. "Bana bir kelime daha edersen Rüya..." Benim gözlerim korkuyla büyürken, Göktürk'ün gözlerinde tehlikeli bir parıltı vardı.

Erkekten arkadaş olmuyordu. Gerçi biz arkadaş değildik... Neydik ki biz?

"Sizi gazetede gördüm Göktürk. Ben gördüysem Ceyda da görmüştür." Caner sanırım bizim aramızdaki şeyleri biliyordu.

"Sorun etmeyecek. Konuştum onunla gece." Göktürk'e dönük olan başımı televizyona çevirdim.

"Bunlar çok geniş, Caner. Kim kime dum duma olmuşlar ayol!" Ben böyle deyince Caner kolunu omzuma attı.

"Ben kıskancımdır, Rüya. Bunlar gibi sülalem rahat değildir," Caner her ne kadar ciddi olmaya çalışsa da emanet gibi duruyordu tavırları.

"Çek kolunu Rüya'dan! Başlarım sülalene..." Göktürk sürekli tehditler savuruyordu fakat Caner benimle iletişimini kestiği an duruluyordu. Sanırım çok yakın arkadaşlardı. Birbirlerine sözlü saldırılarda bulunarak sevgilerini pekiştiriyor olmalıydılar. Yeni keşfettiğim bir insan türüydüler.

"Of ya! Sen Ceyda'yla, ben Rüya'yla takılayım işte!" Caner benim gerçek yüzümle tanışmalıydı. Bana sormadan, benim hakkımda karar veremezdi.

Göktürk tam bir şey diyecekti ki, elimle dur işareti yaptım.

"Caner, hayırdır takılmak falan? Adam gibi dur yanımda. Çakarım bir tane yüzüne feleğin şaşar. Durup dururken çetrefilli bir aşk hayatım oldu, bir de seninle uğraşamam. Zaten yakında görüşmeyeceğiz. İdare ediyorum şu embesil yüzünden... Anlayacağın birbirimize alışmayalım. Yakınlık kurmayalım."

Göktürk, arkadaşlarımla samimi olmanı istemiyorum, demişti. Kısacası onun çevresine tenezzül etmediğimi gösterecektim.

"Ama seviyorum ben seni. Hem Göktürk anlattı bana her şeyi! Ne olur görüşsek? Bu mendebur umurumda değil. Arkadaş olalım kız." Caner'in gözleri dolsa da kendime göre kurallarım vardı.

Aslında kural koymaya bile üşenirdim ama... Göktürk'e karşı içimde bir inatlaşma, bir kafa tutma hissi vardı. Önce intikamımı üşenmeden alacaktım. Sonra da yüzüne bakmayacaktım.

"Bu iş bitene kadar arkadaşız ama sonra her şey eskisi gibi olacak Caner," Bu söylediğime Göktürk kahkaha atmıştı. Sanki kurtulamayacaksın, der gibi bir kahkahaydı.

Anlam veremesem de oralı olmadım.

30. BÖLÜM

Pelikli

Caner'in kalbini birazcık kırdığımı biliyordum. Ben bilerek kimseyi üzmezdim. Caner'i de artık korumam altına almıştım. Kesinlikle saftirik, salak bir çocuk değildi. Sadece hayatı iplemiyordu ve sanırım fazlasıyla alaycı bir yönü vardı. Ben de hayata gülen insanları severdim. Zor da olsa gülersiniz, kahkahayı kapak yaparcasına patlatırsınız ya, öyleydim. Kendim düşsem sırıtırdım

Aklıma ilk geleni söylerdim. İçim dışım birdi. Cam gibiydim. Ailemden gelen bir rahatlık ve boş vermişlik vardı. Kimseye ayrım yapmazdık. Bazen sokaktaki delilerle bile eğlenirdim. Abudik gubudik dans eden bir kadın vardı oturduğumuz semtte, arada bizim sokağa da geliyordu. Kendini bazen dansçı, bazen kraliçe zannediyordu. Hiç bozmazdım onu.

Zoru severim diyemeyeceğim, çünkü sevmem. Zor olan şeyler uğraşı ve fazlaca efor gerektirirdi. E, bende de dişini tırnağına takıp, azimle taş delecek tip hiç yoktu. Yerimde başka bir kız olsa Göktürk'e yamanırdı. Ama ben istemiyordum. Düzgün bir sevgilim olmalıydı. Erkek de olsa önüne gelene öpücük atan biri olmamalıydı.

Anneme böyle demiştim. Bana anırarak gülmüştü. Sonuçta Hayal Berry'nin 'BerryLand' isimli bir malikânesi vardı. Ve her türlü pisliği döndürüyordu. Kasabanın en hafif meşrep, en oynak, en zilli, en fingirdek kadınıydı. Erkeklerin çapkını makbul, diyordu.

"Ben diyorum ki madem hepimiz birbirimize mecburuz..."Caner'i dinlemeye çalışıyordum, çalışıyordum ama saçma sapan konuşuyordu "...arkadaş olalım üçümüz. Hepimiz yetişkin insanlarız. biz bizeyken doğal olalım."

"Şu an naylon muyuz Caner?" diyerek sırıttım. Ben Caner'le zaten arkadaştım. Göktürk'ün az önceki duvar performansı ve kükreme taklidinden dolayı onunla pek irtibat kurmayı düşünmüyordum.

Yirmi beş yaşında adam duvara tırmandı.

O duvar olmak vardı... Benim mağara kızı henüz onuncu sınıf lise öğrencisiydi.

"Caner ne saçmalıyorsun ki? Muhallebi yaparken beynin mi sulandı oğlum?" Göktürk, kanal kanal geziyordu artık. Bizim animasyon bitmiş, belgesel arıyorduk.

"Ama ben Rüya'yı çok sevdim. Senin tanıştırdığın nadir düzgün insanlardan. Hatta sen bizi insanlarla değil, direkt kaşarlarla, peynirlerle muhatap ediyorsun oğlum." Caner'i alnından öpecektim de bu şapşal heyecanla başka yerlerini de öptürürdü.

"Rüya mı düzgün?" Göktürk tv kumandasıyla beni işaret edince, parmaklarımı hafifçe kırarak el salladım. "Yirmi üç yaşındaki kız, kreş çocuklarından farksız. Gerçi kime ne anlatıyorsam? İkiniz çift yumurta ikizi gibisiniz." diyerek tekrar televizyona döndü.

"Biz kardeş olamayız. Ben her kıza art niyetle bakıyorum. Rüya kusura bakma seni rüyamda öperken bile görüyorum artık." Koyu kahve gözlerini 'aynen öyle bebek' der gibi kırpıştırınca kaşımın birini havaya kaldırdım.

"Beni de görüyor musun rüyanda, Caner?" Göktürk'ün kızgın sesine tepkisiz kalan Caner gözlerini büyüttü. "Bence görmelisin. Ama art niyetli, fesatlı gör tamam mı tatlıcı?"

"Supanglenin üzerine yemin ederim ki, yanağından öpüyordum. Onda da sen popoma vurdun imansız,"

"Ben çıkayım isterseniz Göktürk?" Kaşlarımı indirip kaldırırken, "Şimdiki gençlerin ne yapacağı belli olmuyor," dedim.

"Rüya, Göktürk'e laf atıyorsun da ucu bana geliyor yeşil gözlüsü." Popoma vuruyor diyen bu mendebur değil miydi?

"Sen ona aldırma Caner. Ben halledeceğim onu," Tehdit mesajı gibi konuşan moda ikonuna dudaklarımı sarkıttım.

"Bir hallet gözünü seveyim. Anadolu kızıyım oğlum ben," Elimi de çarşaf yırtar gibi o yana bu yana açınca Gırgıriye'den fırlamışçasına bir görüntü çiziyordum. "Ağzını çarşaf gibi yırtarım!"

"Bence Anadolu değil de, daha çok kenar mahalle dilberi gibisin," Aramızda Caner olmasa gerçekten ağzını 'cart' diye yırtacaktım.

"Sen ona bakma, kadının hasından anlamaz o. Bak ben, evimin yeşil gözlüsünü, kalbimin yeşil gözlü afetini arıyorum. Buldum gibi..." İşaret parmağını bana doğru hınzırca sallayan Caner'e içimden dua etmeye karar verdim.

İnşallah eşin kara gözlü olur. Âmin.

"İndir o parmağını, Caner. Mazallah kopar, bir yerlerine batar. Uyarmadı deme," Göktürk, elindeki kumandayı bana fırlatıp, ayaklandı. "Ben gelene kadar adam gibi oturun. Rüya sen sadece televizyonla haşır neşir oluyorsun."

Kucağımdaki kumandayı anında elime yapıştırıp, başladım kanalları zaplamaya. En sevdiğim işti.

"Nereye kanka?" Caner, Oscarlık sorusunu yöneltince telekulak tarafım kabarmış, çanak o yöne çevrilmişti. Gözler doksan derecelik dik açıda olacak. Hem tv, hem şüpheli şahıslar göz altında olacaktı. Asla ama asla iki konudan da kopulmayacaktı.

"Boklu dereye. Gelecek misin kanka?" Göktürk'ün espri anlayışı Baha'dan az halliceydi.

"Desene lâyığını biliyorsun." diyerek hafifçe güldüm.

Ve bam! Göktürk Hanbeyi dumur oldu.

"Ben sana yapacağımı biliyorum ya neyse..." Göktürk oyalanmadan odadan çıkarken, Caner bana iyice sokuldu.

"Bizim evlilik işi yan yattı, çamura battı aşkitellam." Caner'e gözlerimi devirdim. "Hem neymiş o bir daha seninle görüşmeyeceğim demeler. Bir kere girdin hayatıma çıkmana asla ve kat'a izin vermem yeşil gözlüsü!"

"Caner, zaten görüşeceğiz. Ama Göktürk bilmeyecek tamam mı yakışıklı?" Caner'e dönünce sırtlan gibi sırıttığını gördüm.

"İşte şimdi aynı dili konuşuyoruz bebek!" Elini çenesine koyup, "Bu yasak aşkı Göktürk öğrenmemeli. Ay, Rüya şimdi ben Bihter mi oldum?" Heyecandan gözleri parlayan bal porsuğuna yüzümü buruşturdum.

"Sen Bihter misin?" Kendine bu konumu yakıştıran kaç erkek olurdu ki?

"Evet, ben Bihter'im. Sen Behlül... Göktürk'te Adnan Bey. Nasılım ama?" Kafasında ampul yanmış gibi bana bakan Caner'in ümüğünü sıkmak istiyordum.

"Ben niye Behlül oluyorum ya?"

"Sus kız! Bu benim hayalim! Sen Behlülsün," Kafasını aşağı yukarı sallayan Caner mallıkta zirvedeydi.

"Aman istediğin gibi hayal et," diyerek bu saçmalığa daha fazla bulaşmamayı seçtim. "Göktürk kesinlikle bilmeyecek görüştüğümüzü. Bir tuhaf bu konuda,"

Göktürk değişik bir adamdı. Sanki beni sahiplenmişti. Nasıl bir çakma sevgiliyse.

"Seni kıskanıyor. Normalde ölsem umuru olmaz o dümbeleğin,"

Kıskanıyor muydu? Benim tuhaflık dediğim şey kıskançlık olabilir miydi? Aman ne anlardı o sülalesi geniş kıskançlıktan. Konuyu değiştirmek en iyisiydi.

"Onu bunu geç de. Sen tatlıcısın. İnsan gelirken iki kilo supangle, üç kilo kazandibi falan getirir," Tatlıları da güzeldi vallahi. Getirmiş olsaydı kiloyla yerdim yahu!

"Yok Rüya! Sen gerçekten benimle evlen. Bırak Göktürk'ü! Gel beni al!" Tatlı getir diyorum, adam beni al diyor.

"Ben alırım seni Caner. Gel kollarımın arasına, bak neler neler yaparım sana..." Göktürk, aralık bıraktığı kapıdan ani bir giriş yapınca Caner'le yerimizden sıçramıştık.

"Ben de tam niye seni bırakmaması gerektiğini anlatıyordum Rüya'ya," Bana kaş göz yapan Caner'e gözlerimi kıstım.

"Caner, seni duyduğumu bile bile kıvırıyorsun. Dansözlük yapsana sen," Göktürk benim tarafıma yürürken Caner yutkunuyordu. "Rüya kalk yataktan," Elini bana uzatınca tutmadan kalktım. Tutmadığım için boşta kalan elini sinirle başına götürüp, saçlarını karıştırdı.

"Evime gidebilirim değil mi artık?" Ponçikle Baha beni özlemiş olmalıydı. Baha beni çok severdi. Saçlarımı koklar koklar öyle uyurdu. Ablasının çükübiki.

"Sen değil de Caner evine gidiyor. Caner, hadi bizimle in aşağıya, sonra evine siktir ol git." Göktürk kolumdan beni kendine çekip, hafifçe sarıldı.

Kolunu ittirmeye çalışırken, "Ben niye gitmiyorum ya?" diyerek köpürdüm.

"Rüya gitmiyorsa ben de gidemem ki kanka. O kız benim namusum. Sen hiç tekin değilsin," Yayıldığı yatağa iki kere eliyle vurdu, Caner. "Hadi gelin yanıma. Azıcık seveyim ikinizi," Öyle bir sırıtıyordu ki potansiyel pislikti.

"Ben seni sevmeden git. Aile yemeği yiyeceğiz biz akşam. Senin ne işin var, Caner?" Göktürk kolunu belime tamamen dolayınca direnmeyi bıraktım.

Söyledikleriyle hareketleri çelişiyordu. Kıskanıyor mu, nefret mi ediyor bilemiyordum.

"Aile yemeğinde benim ne işim var Göktürk?" Sanki ben aileydendim.

"Sevgilimsin. Bundan daha doğal ne var? Beraber yemek yiyeceğiz ailece..." Sesindeki ton gerçekten öyleymişiz gibi geliyordu kulağa. Aileymişiz gibi, sevgiliymişiz gibi.

"Ben de aileden im ama!"

Caner her ne kadar diretse de pes etmişti.

Göktürk beni bırakıp, birkaç yumruk ve tekmeyle giriştiği tatlıcıyı ikna etmiş de olabilirdi tabi.

• • •

Afife çatlağı yarım saattir beni dikizliyordu oturduğu koltuk-

tan. Biraz işkillenmiştim açıkçası. Akşama yemeğe kalmamı rica etmediler bile. Direkt, 'istediğin bir yemek varsa söyle, masada olur akşam' demişlerdi.

Annem aranmış, haberdar edilmişti. Göktürk'ün aşağıya niye indiği az çok anlaşılmıştı.

"Hallettiniz mi işinizi, Rüyoş?" Afife Teyzenin ne dediğini tam olarak anlayamadığımdan kaşlarım istemsizce çatılmıştı.

Hayır, Göktürk de manyak annesiyle beni bir başıma bırakıp, bir yerlere kaybolmuştu?

"Ne işini kız Afifoş?" Bana 'saftirik bu' der gibi baktı.

"Anlarsın ya..." deyip, bana göz kırptı. Saf ve salak olmadığımdan ne ima ettiğini çakmıştım. Analı oğullu, artı on sekiz düşünüyorlardı.

"Yok Afife Teyze. Sadece oturduk," Aynı yatağa yatıp, film izledik beraber desem farklı anlamlar çıkaracaktı.

"Kız aramızda gizli saklı mı var? Söyle sen anneciğim. Ne yaptınız odada? Gerçi Caner angutuna çıkma işleri var odada dediğim halde koştura koştura yanınıza geldi. Ama o gelmeden..."

"Yok Afife teyze." Sözünü kesip bunu derken bile utanıyordum. Kaç yaşında kızdım ve beni kulaklarımdan yanaklarıma kadar kızartmıştı manyak kadın.

"Hiç mi yapmadınız? Şu kadarcık bile mi?" Baş parmağını işaret parmağının ucuna getirdi.

Yüzüne iki saniye bakıp tek kelime etmeden sadece kaşlarımı kaldırdım.

"Siz de bir değişik çıktınız ayol!" Afifoş sinirle eteğini çekiştirirken torun hevesi kursağında kalmış gibiydi.

"Anne, sana özel hayatıma burnunu sokma demedim mi?" Göktürk salona girerken Afife'ye parmağını salladı.

Bir şeyler oldu da ona söylemiyoruz sanan Afife'nin gözleri ışıldadı. "Tamam canım...Tamam... Sustum." Afife bana göz kırpınca o an onu sabaha kadar hortumla dövesim geldi.

Göktürk yanıma oturup, elini dizime koydu. Elini tutar gibi yaptığım Göktürk'ün derisini cimdim.

Afife bunu beğendi.

"Ay, çıkın yukarı da oturmaya devam edin bari çifte kumrular." Afife püskürerek gülünce, başımı eğdim. Allah sizi kahretmesin! Ya da etsin. Soyları kuruyasıcalar!

"Olabilir aslında." Göktürk dizimi sıkınca biraz daha cimdirdim elini.

Kapı çalınca ikisi de sırıtmayı kesti.

"Natalie, kapıyı aç tatlım. Saygın gelmiştir!" Afife zaten kapıyı açacak olan Natalie'ye seslenince bir an kulaklarımı hissedemedim. O nasıl bir sestir yahu?

"Babam bu saatte gelmezdi ama..." Göktürk mırıldanınca ona döndüm.

"Niye ki?" Merakıma yenildim yine.

"Her cumartesi golf oynar. O yüzden geç gelirdi." Göktürk'ün ailesi zenginliğe dair her türlü klişenin içindeydi.

"Rüya yemeğe gelecek diye Fulya'yı kreşten almaya gitti oğlum. O yüzden erken geldi aşkitom." Afife ayağa kalkıp, elbisesini düzeltti. "Nasılım tavşanlarım?" Buradaki tavşanlar bizdik sanırım.

"Harikasın annelerin en seksisi!" diyen Göktürk tatlı tatlı gülümsüyordu. Dizimi yeniden sıkarak, benim de bir şeyler demem gerektiği mesajını veriyordu galiba.

"Erkek olsam sana asılırdım, Afifoş." Allah yalan söylediğim için belamı tez vakitte verecekti.

"Bu kız var ya tanıştığım en doğal, en içten kız. Gelinim benim!" Bana öpücük atan Afife, salona Saygın aşkitosu girince kıvırta kıvırta yanına gitti. Adam da beyaz tişörtü, yağ rengi pantolonuyla epey bir havalıydı.

"Hoş geldin evimin erkeği." Afife en az annem kadar oynaktı. Ben böyle olmayacağım inşallah.

"Hoş buldum aşkısı," Saygın'ın dev cüssesinin arkasında pantolonuna tutunan iki küçük el ve pelikli bir baş gördüm. yüzünü henüz göremesem de pelikleri göze çarpıyordu. Palmiye ağacı gibi. "Bak kimi getirdim size?"

"Ay, iyi yaptın. Rüya'da bizimle. Tanışmış olurlar. İkisi de çok güzeller kızlarımızın!" Afife Saygın'ı dudaklarından öperek geri çekildi. Mutlulukla ellerini çırparken, "Fulya, tatlım çık bakayım amcanın arkasından." dedi küçük kıza. Fakat küçük kız hiçbir şekilde Saygın Amca'nın arkasından ayrılmıyordu. "Hadi tatlışkom," Israrla seslenen Afife Teyze'ye utanmasam ben gidip sarılacaktım. "Utandı sanırım senden Rüyoş."

Küçük kız amma da nazlıydı.

"Dur, ben alayım onu kucağıma." Göktürk yanımdan kalkınca ben de kalktım. Saygın Amca'yla adap gereği görüşmem gerekirdi.

Ah, mükemmel ben!

"Altınbaşım gel bakayım," Göktürk, kızı Saygın Amca'nın arkasından çekip alınca ağzım balık gibi açılmıştı.

"Kız pelikli!" diye bağırdığımda tesadüfün bu kadarına 'anam anam diyeyim' dedim.

31. BÖLÜM

Sana Da Süslü Yakışır!

Göktürk'ün kucağında peliklerinin ayrı bir özerklik ilan ettiği Fulya kod adlı enik bana sırtlan gibi sırıtıyordu. Açıkçası çocukları sevmezdim. Ama çocuklar bende ne buluyorlarsa bana bayılırlardı.

"Sırıtmasana pelikli baş." diyerek yüzümü buruşturdum. Bana dik dik bakılmasından tam aksine rahatsız olmazdım. 'Ne var kardeş?' bakışımı takınır, ben de bakardım.

"Şenşin peyikyi baş!" Dudaklarını büzen kız Göktürk'e sırtını yasladı ve bana nah yaptı.

Nah yaptı pislik pelikli dişsiz ağızlı moda ikonası.

"Ay, hiç böyle bir hareketi görmemiştim hayatımda! Kız sen nereden biliyorsun bunları?" Afife Teyze'ye gözlerimi açarak bakmaya başladım. Tabii bu gibi hareketler sana hafif kalır. Orta parmak gösterseydi anlardın, Afifoş.

Saygın Amca da benim gibi düşünüyor olmalı ki gülüyordu.

"Şen öyettin ya Afifi Yeyge!" Fulya nah yaptığı elini kendine çevirince kıkırdadı. "Çot komiyk biy hayeket,"

Sizin aileden ne beklenir ki? Genleri bozulmuş mutantlar.

"Sen yanlış yaptın Fulya. Bak şimdi..." Elimi kolumdan başlayarak şaklattırıp, nah yaptım. "Böyle yapacaksın ki tam olsun." Gözlerimi Fulya'dan çekince bana iğreti iğreti bakan Hanbeyi'lerine çevirdim. Yine insan içinde hiç yapmamam gereken bir şeyi yapmıştım.

Yüzüm kızarırken elim hâlâ nah şeklindeydi. Annem iyi ki yanımda yoktu. Acımadan terlikle döverdi beni. Rezil ettin bizi

Rüya! Edepsizsin sen Rüya! Babana diyeceğim seni kız kurusu Rüya!

Blah blah ve blah diye konuşurdu.

"Ay, beyde yapayım ki!" Fulya, benim ona gösterdiğim gibi küçük kollarıyla şaklayan nah yapınca sevinip, boynuma atladı. "Biy daha yapayım ama beyabey." Sarı saçları ağzıma girerken mutlu olmasına istemsizce sevinmiştim. Üstelik yeni fark ettiğim açık mavi gözlerini de beğenmiştim.

Kesin lensti kesin! Çakma sarışın pelikli kafa!

Ardından bize kahkaha atan Afife Teyzeye gözlerimizi devirdik. Ciddi bir işti bu. Hayat sana çektiyse şah, anında patlat bi' nah! Rüya Aslanlı'nın daima uygun bir sloganı vardır.

"Siz şimdi lunaparktayken mi tanıştınız?" Saygın Amca koltuğuna yayılırken artık bana iyiden iyiye alıştığını sezinliyordum. Ben zaten alışmıştım. Pelikli kucağımda otururken, dili dışarıda halâ nah yapıyordu. Öğrendi ya artık durmaksızın yapardı.

"Evet, Baha'nın doğum günüydü. Biz de atlıkarıncaya binmiştik. Orada gördüm pelikliyi." Fulya ona pelikli dememe kızmıyordu. Karşılık olarak hakaret ediyordu.

Göktürk elini omzuma atarak beni kendine çekti. Rahatsızca kıpırdansam da Afife Teyze sevinçle iç çekmiş, memnun bir gülümseme kondurmuştu yüzüne.

"Keydeşin tam biy aptay Yüya!" 'R' yoksunu olsa da doğru tespit yaptığı için Fulya'yı yanağından öptüm.

"Beyce de tam biy cüce o." deyip kıkırdadım.

"Şen değiyşin ama..." Dudaklarını yeniden büzünce gerçekten güzel bir kız olduğuna emin olmuştum. Güzel olması bile nefret etmek için bir sebepti ama küçük bir çocuğa bulaşmazdım ben. Bulaşırdım da, tenhada.

"Yeyge, biz neden cadılay bayyamını kutlamıyoyuz?" İlla kesecekti bal kabağını palmiye kafalı.

"Kutlarız bebeğim. Sen yeter ki iste!" Afife Teyzenin gözleri ne zaman Fulya'ya denk gelse parlıyordu. Hatta Göktürk gebe öküzü bile Fulya'ya türlü çeşit hokkabazlık yapıyordu.

"Yüya şende kutya bişimle. Şenle ben aynı koştümleyi giyeyiz." Kucağımda ters dönüp, yüzüme yavru kedi gibi bakan kıza gözlerimi kıstım.

"Olmaz kızım! Ben Ramazan ve Kurban hariç bir tek milli bayramlarımızı kutluyorum. Zaten günah kasıyorum her gün. Bir de pagan geleneğine alet olamam pelikli."

Vallahi öbür tarafta bal kabağına çeviririlerdi beni.

Günah kasan bal kabağı Rüya.

Suç: Kaslı erkek dikizlemek. Anneye ve babaya küfür etmek. Erkek kardeşe acımamak. Dedikodu yapmak. Güzel kızları öldürmeye teşebbüs etmek. Çocukları kıllığına eziklemek. Yemek seçmek. Beğenmediği yemeğe hakaret etmek. Üç harflilere arada da olsa cin demek. Nefret ettiği insanların içeceğine tükürmek. Göktürk yakışıklı olduğu halde ucube demek. Sataşma suretiyle kaslarını ellemek.

Amma günahkârmışım be!

"Ağyayım ama!" diyen Fulya anında gözlerini doldurup, ellerini yüzüme koydu. "Biş şeninle kankayış kışım! Aytık beyimsin!"

Böyle kankalık mı olurmuş? Sanki sevgilisiyim de, benimsin diyordu.

"Rüya, kabul et işte. Hem Fulya herkesi sevmez. İdare et." Kulağıma dudakları değen Göktürk'ün fısıltılı sesiyle biraz heyecanlanmıştım.

"Tamam, tamam. Bir ara yaparız cadılar bayramı partisi." Fulya yeniden kollarını boynuma dolayınca Göktürk'te ikimizi kapsayacak şekilde sarıldı.

Sevgi bukalemununa döndük iyi mi?

Tırmanaydım yeşil bir dala... Değiştireydim rengimi... Uzataydım dilimi sineğe... Çekeydim içime 'hüp hüp' diye...

• • •

"Bak şimdi ben şenin yüzünü boyuycam, sen de otuyucaksın." Yemekten sonra Göktürk'ün odasına çıkmıştık ve Afife'nin oldukça pahalı makyaj malzemeleriyle, Fulya'nın yoğun isteği üzerine benim yüzüm boyanacaktı.

Aslında Fulya'yı terslemek istiyordum ama içimdeki ses bu sefer yapmamamı söylüyordu. Fulya kibar ama cadı kılıklı bir kızdı. Sarı eteğini düzeltme ihtiyacı gütmeden hop oturup, hop kalkıyordu yatakta.

"Yüzüme toprak renkleri uygulayalım bence." Fulya ve ben odada yalnızdık. Göktürk babasıyla televizyon izleyecekmişmiş, burada çok ses varmışmış, ben yaşıtım olan kankamla tek kalıp, kaynaşmalıymışmışım.

Mış mış'lar gece kıçını hatır hatır tırmalasın inşallah Göktürk!

"Hayıy, oymaş biy keye." Dudaklarını büzmeyi benim gibi seviyordu sanırım. Yine aynı hareketi yapınca yatakta ayakta durmaya çalışan Fulya'yı çekip, yatırdım. Gıdıklamaya başlarken yanaklarını da öpüyordum.

Tek olduğum için onu severken görülmeyecektim böylece.

"Yüya ya! Gıdıkyanıyoyum yaaa!" Kıkırdarken ellerimi itmeye çalışıyordu ama eğlendiği belliydi.

Küçük zilli.

"Hadi bakalım küçük pelikli zilli. Makyaj vakti!" diye çığlık attım.

"Şana kıymışı yuş süyüceş." Alt yazı modu olsa iyi olurdu aslında. O kadar yarım konuşuyordu ki anlamakta güçlük çekiyordum bazen.

Anlamaya da üşeniyordum gerçi.

Yüzümde tonlarca boya varmış gibi hissederken odanın kapısı açılmıştı. Fulya çok ciddiymişçesine hâlâ yüzümü boyuyordu. Gerçekten yüzümde boyamadığı nokta var mı diye merak ediyordum.

"İşte bitti!" Arada düzgün kelimeler de söyleyebiliyordu.

Berbat bir halde olduğumun bilincindeydim. Kırmızı burunlu palyaçolardan kesin farkım yoktu.

"Ee... Ne yaptı... Yuh! Ne oldu sana Rüya?" diye çığlığı basan Göktürk'e sırıttım. "Allah aşkına gülme. Çaki'nin gelini bile senden güzeldir." Damağını çeken Göktürk'e gözlerimi devirdim.

"Saşmayama!" Fulya yüzümü minik elleriyle yukarı kaldırınca ayakta dikilen Göktürk yutkundu. "Ne kaday güzey oydu bakşana!"

"Sorma Fulya, o kadar güzel ki kalbime iniyordu az daha." Göktürk yanıma oturunca Fulya ona gitti.

"Ben demiştim şana. Yunapaytaktaki güşel kış buydu işte. Şimdi daha da güşey oydu geyçi." Fulya, Göktürk'ün yanaklarını mıncırırken pelikleri havada dans ediyordu.

Dişsiz pelikli çok güzeldi. Kıskanmıyordum tamam mı? Asla!

"Haklısın. Şahtı, şahbaz olmuş Rüya ablan." Göktürk bana göz kırpıp, "Güzelliğin bedeli işte." dedi.

"Fulya, yaptı makyajımı düzgün konuş çükübok." İşaret parmağımı salladım.

"Çocuğun yanında edepli konuş sevgilim. O daha çok masum." Alayla konuşan Göktürk elleriyle Fulya'nın kulaklarını kapatmıştı.

"Adam ol pislik!"

Göktürk daha da keyiflenmişti. Fulya'nın kulaklarından ellerini çekti.

"Gerçekten sırıtma ya. Freddy Krueger görse kaçar. Git temizle yüzünü. Bu küçük prensese de ben bakarım artık." Göktürk, Fulya'nın saçlarına öpücük bırakırken ayağa kalktım.

"Banyo nerede?" Bu eve geldiğimden beri hiç banyoya gitmemiştim.

El âlem tanımadığı evde yemek yemezdi, ben tuvaleti kullanmazdım.

"Gardrobumun yanında ki kapıyı aç banyo var. Bak yine iyisin benim banyomu kullanacak şanslı dişi seni."

"He yavrum he." diyerek büyük odasının içindeki siyah kapıya gittim. Bu adamın siyah, beyaz ve kırmızı renk takıntısı vardı.

Banyonun kapısını açınca bir cennetle karşılaştım. Bu banyoda dört çocuklu bir aile yaşardı. Su kaplumbağaları doğuran kadın, ömrünün sonuna kadar mutlu kalırdı. Tamamen beyaz banyoyu renklendiren tek şey altın renkli detaylardı. Jakuzisinin ucu bucağı görünmüyordu.

Kapıyı kapatmadan geniş lavobaya ilerledim. Aynada kendimi görünce ben de çığlığı bastım. Ve içeriden sadece gülme sesleri gelirken, hönkürerek ağlama isteğimi zorlukla bastırdım.

• • •

Fulya bütün evi koşarak geziyordu ve beni de peşinden sürüklüyordu. Bir çocuk neden hiç yorulmazdı? Yat uyu, değil mi?

Kendimi salondaki boş koltuğa atarken tüm eklemlerimin ağrıdığını hissediyordum. Göktürk de kendini bir koltuğa attı.

"Bu ne içiyor Göktürk? Nasıl bir enerjidir bu? Allah aşkına kapayın kilere falan tek başına kalsın 'r' yoksunu pelikli baş." Alnımdaki terleri silerken koltuğa uzandım.

"Normalde bu kadar oyun oynamazdı. Seni görünce coştu. Psikolojisini bozdun çocuğun." Göktürk'e gözlerimi bile devirmiyordum.

"Seninle kan bağı olan birinin psikolojisinin bozuk olması için bana ihtiyacı yok tipsiz ucube." Ben yumuşak koltuğun dokusunda mayışırken paytak paytak adımlayan Fulya da gelmişti.

"Şiş oyun oynamıyoy muşunuş bakayım?"

Baş ucumda dikilen Fulya'ya ümitsizce bakarak yalvardım. "Diyemediğin 'r' harfine kurban olayım git, Fulya."

"Madem öyye... Ben de uyuycam!" diyerek üstüme atladı. "Cadılay bayyamında ikimiş vampiyiş. Göktüyk'te kuyt adam."

"Hıhı." diye onaylarken gözlerim çoktan kapanmıştı. Fulya da üstümden koltuktaki boşluğa yatınca daha da rahatlayarak uykuya teslim olmuştum bile.

• • •

"Rüya, uyanır mısın artık? Cidden çocuk gibi koltukta uyuya kaldın!" Beni yakışıklımdan ayıran pislik yüzünden bir anda gözlerimi açtım.

"Lan tam iti öpüyordum! Sayende yarım kaldı!' Deyince Göktürk'ün yüzü şekilden şekle girdi. Rüyamdaki kurt adam da Göktürk'tü.

Tüh, Allah beni ne yapmasın!

"Başlarım itine! Kimmiş o?" Göktürk'ün gerilen yüzüne 'sen' demek isterdim ama diyemedim.

Yanımda kıpırdayan Fulya'ya göz ucuyla bakıp, koltukta doğruldum. "Kurt adamı öpüyordum. Hem sana ne? Rüya benim değil mi? Öperim işte sana ne?" Fısıldarken bile çemkiriyordum.

"Cidden sapıttın sen iyice. Yokluktan diyeceğim de ben varım hani öpebilirsin," Göktürk dudaklarını büzünce rüyam aklıma gelmişti.

Ne kadar öpücüklü bir adam.

"Aman kalsın. İstemez," Esneyip, "Ne zamandır uyuyoruz?" dedim. Göktürk koltukta boşluk bıraktığım yerden Fulya'ya eğilip, kucakladı.

"Bir saattir falan sanırım. Benim de içim geçmiş. Uyanınca sizi bekledim ama kalkmadınız," Salondan çıkıp merdivenlere yönelen Göktürk'e başımı sallayıp, elimle yüzümü ovuşturdum. Hâlâ uykum vardı anasını satayım. Afife ile Hulk Saygın da ortalıkta yoktu. Yalnız kalmıştım rüyalarımın kıllı kurduyla.

Hep o bacaksız pelikli velet yüzünden karışmıştı kafam. Yok cadılar bayramı, yok vampir, yok kurt adam. Hayır, ben Thor'u öpeceğime gittim Göktürk'ü öptüm ya rüyamda... Ay, rezillik!

"Rüya uyanamadın mı hâlâ?" Göktürk merdivenlerden bir hızla inince yüzümü ona çeviremedim.

Yer yarılsaydı da içine girseydim keşke.

"Uyandım Göktürk." Sonuçta rüyamı bilmiyordu ya!

"Fulya seni çok sevdi. Nasıl oldu bilmiyorum ama hayatında ilk defa bu kadar çok güldüğünü gördüm onun." Göktürk'e baktım.

"Ne demek bu?" Fulya gayet eğlenceli, zilli bir kızdı. Laf sokmayı da seviyordu ve hep gülüyordu.

"Annesini geçen yıl trafik kazasında kaybettik. Fulya küçük de olsa çok etkilendi." Göktürk'ün sesi çatallaşırken gözlerim dolmuştu. "Normalde kimseye sokulmaz. Geldiğinde bile babamın arkasına saklanıyordu. Hatırladın değil mi?" Hatırlıyordum elbette. Ama ben onu şımarıklıktan yapıyor zannetmiştim. Başımı sallayınca gülümsedi. "Senden ricam ona yakın olman.

Acıma ama asla. Her zamanki gibi davran. İlginç bir şekilde seni gerçekten arkadaşı olarak görüyor."

"Fulya kaç yaşında Göktürk?" Gözlerimden akacak yaşı zorda olsa durdurmuştum. Ben normalde ciddiliğin yanından geçmeyen bir kızdım. Ama bu konu başkaydı arkadaş!

"Dört buçuk." derken gözleri yüzümü inceliyordu.

"Çok küçük daha..." Annesiz kalmak için çok küçüktü Fulya.

"Evet. Ne olur ona eskisi gibi davranmaya devam et. Benden sonra sevdiği ikinci kişisin." Göktürk buradan bile kendine pay çıkarıyordu. Bir şey demeden gözlerimi yine şu karışık desenli İran halısına çevirdim. "Hem fena mı oldu? Artık kankan var Rüyoş."

"Göktürk, pelikliye dua et, yoksa bacaklarındaki kılları cımbızla tek tek koparırım. Acıdan kıvranırsın!"

Göktürk pantolonunun altında kalan bacaklarını eliyle sıvazladı. "Iyşş... Acır be insafsız!"

"Acır, acır. Ağlarsın günlerce. O yüzden adam ol, canımı sıkma moda ikonu." Ben Göktürk'e gülerken içeriye havlayan beyaz bir tüy topağı girdi. Anam bu evin her yerinden bir şey çıkıyordu. Küçük köpek havlayarak bana koştuğunda gözlerimi devirdim.

"Kimin bu it?" dedim, yerde bir avuç peluş gibi duran canlıya. Korkmadığımı anlamış olmalı ki iki kere daha havlayıp, oturmuştu.

"İt deme oğluma. Benim o." O kadar kız köpeğiydi ki sırıttım.

"Bu minnoşu alana Chanel çanta yanında bedava değil mi?" Köpek bana hiç de iyi niyetlerle bakmıyordu. "Adı ne bu pire torbasının?" Elimi uzatınca minnoş köpeğin yumuşak tüylü başını sevdim.

"Süslü." Çekingence cevap veren Göktürk'e anlamsızca bakarken köpek birden havlayınca elimi çektim.

"Anladık süslü de. Adı ney?" dedim sorumu tekrarlayarak.

Göktürk gözlerini kaçırıp, "Adı Süslü. Yakıştıramadın mı?" dedi.

Kahkahamı salarken, "Saçmalama. Sana da Süslü yakışır." dedim. "Baksana aynı sen. Tokaları var pembe pembe, tüyleri var beyaz beyaz... Ee, Ken ne zaman gelecek sizi almaya?"

"Ken kim?" diyen Göktürk'e 'cahilsin' bakışlarımı attım.

"Şimdi sen Barbie olunca, Ceyda da otomatikman Ken oluyor. Senin asıl manita yani." Gözümü kırpıp, tüylü güdüğe öpücük attım. "Senin babiş biraz tuhaf mıymış? Erkek köpüşe kız adı mı koymuş yiğidim?"

Köpek bana takla atınca yine kahkaha attım.

"Sensin tuhaf." Göktürk'ün duvara tırmanan görüntüsü aklıma gelince sırıttım.

"Sorma hiç değilsin. Oğlum köpeğinle beraber kuaföre de gidiyorsundur sen. Şuna bak lan tokalı erkek köpek mi olur? Köpüş olmuş bu. Yumuşamış lan senin gibi."

"Ben öyle seviyorum onu." Göktürk omzunu silkince şortumun cebindeki telefonumu çıkarıp 'Barbie girl' şarkısını açtım.

Çalan şarkıya Göktürk'ün yüzü morarırken, ben gülüyordum. Hayatın cilvesi işte... Biri güler, biri ağlar...

"Süslü'yle senin bu şarkı. Dinle aşkitom!" deyip, Göktürk'e öpücük attım. Ama hayvan herif üstüme üstüme yürürken, Süslü bile korkup, 'euv euv' diye ciyaklayarak kaçmıştı.

"Ne oluyor be?" Koltuğa yapışırken yutkundum.

"Plastik değilim ama fantastik olduğumu daha önce söylemiştim bebeğim."

Bir alamet geldi ayol!

32. BÖLÜM

Thor'la Kaçmaya Çalışan Rüya'nın Dramı

Göktürk'le aynı sahneyi çekerken korkuyla yutkundum. Öyle bir bakışı vardı ki sanki kötü şeyler yapacak türdendi. Böyle bakarken bile kalbimi heyecanlandırmayı başarabiliyordu.

Mağara kızı, cadı kahkahası atarken, kafasına odunla vurdum. Böylece biraz daha normale dönebilmiştim.

"Göktürk ben şaka yapmıştım aşkısı!" diyerek gülümsedim.

Artık nasıl gülümsediysem Göktürk'ün yüzü bir anda değişmişti.

Üzerime eğilip, kollarını koltuğa dayadı. Tişörtünün yakası aşağı doğru sarkınca körpecik köprücük kemikleri at nalı gibi gözüme girmişti.

Karşı tarafı seçerken mutlaka tipsiz olmasına özen göstermeliydik. Zira kafamdaki hayali cinayet mahallinde adama asılıyordum. O, yerdeki kurbanın etrafını tebeşirle çiziyor, ben ise onu izliyordum.

Ardından seksi dedektif Göktürk yere eğilirken sıkı poposuna bir şaplak attım. Yüce popolar aşkına! Adamın her pozu cezbediciydi.

"O şarkıyı açmasaydın şu an daha seviyeli bir pozisyonda olabilirdin. Ama sen kaşınıyorsun," Gözleri dudaklarıma kayınca kitaplardaki kızların neler yaptığını düşünmeye başladım. Dudaklara asla bakmamalıydım! Yoksa bin voltu yer, çarpılırdım! "Ve ben seni kaşımaya hevesliyim sevgilim." deyip, dudaklarını çilek kadar kırmızı diliyle ıslattı.

Bakma Rüya! Dayanabilirsin Rüya! İçinde yerde baygın yatan azgın mağara kızına kanma Rüya!

Ama dudakları dolgun ve güzeldi! Ne olurdu bir kerecik baksaydım?

"Bak bak... Sen de gram olmayan heyecanı küçücük oğlun yaratıyor. İksirlerim işe yaradı. Bana bak sende de denesek mi acaba. İki kaşık yesen, hatta üç..." Afife'nin fısıltılı sandığı sesini işitince Göktürk'ün bir anda beti benzi attı.

"Saçmalama Afife! Benim ihtiyacım mı var öyle şeylere?" Saygın Amca'nın söylenmesine, dudaklarımı bastırarak güldüm. Sesim çıkmasın diye bana eğilmiş Göktürk'ün boynuna başımı yasladım.

Şerepsüz, çikolata ve karamel gibi kokuyordu!

Göktürk kulağıma eğildi. "Ne zaman sana yürüsem araya bir yığın şey giriyor," O göremese de gözlerim büyümüştü. Gülümsemem donmuş, bedenim ani şokla donakalmıştı. Sessizce kıkırdarken başını benim omzuma gömdü.

"Göktürk, senin annen bir manyak... Farkındasın değil mi?" Yüzümü boynundan çektim. Açıkçası çekmeseydim çocuğu yiyebilirdim. Allah için, karamel ve çikolata kokulu insan mı olur? Ama madem var o halde yemeliyiz. Bir kıtırık yanaktan, bir kıtırık çıtır baklavadan, bir kıtırık profiterol gamzelerden.

"Merak etme farkındayım." Omzumdan kafasını geriye atıp, "Anne sizi duyabiliyoruz." dedi.

Elimle koltuğa dayalı olan kolunu cimdim. Tabii Göktürk ayakkabı altı gibi olduğundan yüzsüzce bana bakıp, göz kırptı.

"Duymuşlar bizi! Hep senin yüzünden Saygın!" Bir şaplak sesi gelince kaşlarımı çattım. "Kaç çabuk, kaç! Yakalarlarsa her şeyi inkâr et!" Merdivenlerden gelen paldır küldür ayak sesleriyle aksiyon arayan Hanbeyi çifti kaçmıştı.

"Pardon manyak bir annen yokmuş. Manyak bir ailen varmış. Hepiniz ayrı telden bir tuhaflık çalıyorsunuz." diyerek Göktürk'ün kehribar rengi gözlerine baktım.

"Senin ailen çok normal sanki! Kardeşin cüceden az hallice, annen damat arayışındaki çöpçatan, baban beni seviyormuş gibi

gözükse de kulağıma seni keseceğim diyen bir sadist. Sahi çok normal bir ailen varmış Rüya!" Göktürk'ün alayla sırıttım.

"Ben demedim mi sana? Senin baban golf oynar hobi olarak, benim babam eşkıyalık yapar. Saygı duy, saygı!" Üzerimden çekilince saçlarını karıştırdı.

Sıcaktan duman çıkan otobana dönmüştüm. Kızgın güneş yüzünden asfalt erimiş, araba lastikleri bile yapışıyordu sanki. Yumurta kırsalar pişerdi be!

Aynı böyleydim. Genel durum özetim: Ateşli asfaltta pişen yumurta...

Göktürk'ün yakınlaşmaları bana pek iyi gelmiyordu. Sonuçta bu yaşıma kadar en seksi erkeği, Ian Somerhalder sanıyordum.

Hâlâ da öyle sanıyorum. Gözlerinde boğulduğumun vampiri.

"Her ne haltsa! Hazırlan da seni eve bırakayım. Geç oldu iyice." Göktürk, salondan çıkarken kendi evimi unuttuğumu şu an anlamıştım.

Benim Yenilmezler'le süslü bir evim vardı. Selin'le, Jale'ye bile vermeyi düşünmüyordum artık. Herkes gitsin kendi Yenilmez'ini bulsun!

"Ay, hemen uçur beni evime!" Gerçi bu Yenilmez filan değildi ayol, nasıl uçursun?

• • •

Üç gündür evdeydim ve televizyondan başımı kaldıramıyordum. Göktürk'lerdeyken o kadar çok diziyi kaçırmıştım ki açığımı ancak kapatabilmiştim.

Üzerimde yeşil şortlu takımımla ponçikte yatalak gibi yatıyordum. En sevdiğim hayat üçlemesiydi bu.

Ye, iç, yat.

Kapı zili çalarken hiç çalmamış gibi yatmaya devam ediyordum. Yani kim açardı ki kapıyı? Çok, çok uzaktaydı. Şahsen ben karşı koltuktaki kumandayı bile Baha'ya aldırıyordum. Çocuk cüce gibi bir şeydi ama çok iş görüyordu. Kapı üçüncü kez çalarken esnedim. Öğleden sonra dörtte kapı mı çalınırmış?

"Rüya, kalk kapıyı aç kız! Yemek yapıyorum burada!" Annemin bağırışına göz devirdim. "Gözlerini devirme bana! Oyarım çay kaşığıyla kız! Kalk bak çabuk!"

Evde gizli kamera falan mı vardı ki? Etrafa baktım ama göremedim. Uyuşukça yerimden kalkıp, dış kapıyı açtım.

Susadım çeşmeye, varmaz olaydım. Elinden bir tas su, içmez olaydım. Yolum düştü Asgard'a gelmez olaydım...

Ferdi Baba eşliğinde Egehan'la gözgöze kalmış, bir nevi felç geçiriyordum. Odin bu çocuğu yaparken malzemeden hiç çalmamıştı. Doğaüstü mükemmel ötesi meteor yağmuruydu, Thor Egehan. İnsana insan olduğunu sorgulatan bir yakışıklılığı vardı.

"Merhaba Rüya, nasılsın?" Kalın sesiyle keşkül gibi titremiştim. Havalı görünebilmek için bacaklarımı çaprazlayıp, şuh bir gülümseme takındım. Ama dengem pek de yerinde değildi bu şekilde durmaktan.

"Seni gördüm daha iyi oldum Thor! Öhöm, öhöm..." derken Egehan bana gülüyordu. "Sen nasılsın?"

"Ben de seni gördüm daha iyi oldum." Mavi gözleri gün ışığında kamaşırken kendimden geçmiştim.

"Gerçekten mi?" Beni görünce iyi oluyorsa bir cereyan söz konusuydu.

Ay, karşılıklıydı bu cereyan!

"Gerçekten," Kaşları yukarı kalkarken, "Ama bunu söylemek için gelmemiştim." dedi kirli sakallı yüzünü kaşıyarak.

Kesin ciddi düşünüyordu benimle. Ondan, ondan...

"Ne için geldin peki?" Dudaklarımı öne doğru uzatarak konuştum. Belki işe yaradı be!

Her! Şey! Thor! İçin! Her şey Thor için!

Egehan bana gözlerini kırpıştırınca, öpücük attım.

Bence bana 'biz sevgili olalım şeker kız' demişti gözcağızlarıyla.

"Rüya, biz evde ufak bir parti veriyoruz. Yeni taşındık, komşularla kaynaşalım diyoruz." Egehan, altın rengi uzun saçlarını rüzgârrüzgârda dans ettirirken, kafamı onlarca kez aşağı yukarı

salladım. Ellerimi çene altımda birleştirip, yavru Jane bakışları attım kas kütleme. Saçlarını utangaçça karıştırdı.

RüzgârRüzgâr dağıttı, bir de sen dağıt Thor'um altın başaklarını!

"Parti mi? Partileri severim. Hemen mi? Şimdi mi? Ay, ben pijamalarımla evlenemem ki!"

Evleneceğiz deyince bir telaş almıştı beni!

Thor Egehan'la, Asgard'a pijamalarımla gidemezdim. O yüzden bana tanrısal bir kahkaha attı. Babası Odin, beni böyle görse, 'Nayır, nolamaz! Gelinim Jane bizi rezil edecek!' derdi.

"Rüya, ne evlenmesi Allah aşkına?"

Aşk dedi Vallahi aşk dedi!

"Egehan ne yaparsan yap, aşk ile yap. Yap lan işte! Kaçır ulan beni! Bak Loki gelir, götürürse pişman olursun tanrı parçası!" Gözlerimi kısarak muzipçe ona baktım. "Kaçırılmaya bu kadar hevesli Jane'in var, ne bu naz Allah aşkına?"

"Sen çılgınsın gerçekten! Ama çok tatlısın," Hafif gülen yüzü 'öp öp öp doyamadım' diyen Tarkan gibiydi. Mübarekten nur yağıyordu. Işık saçıyordu. Çekicini kıstırdığım...

"Dur, bavulumu alıyorum! Bekle beni sarı kas kütlem!" diyerek kapıyı yüzüne çarpıp, ayaklarım totoma vura vura odama yardırdım.

Gardrobumun üzerindeki siyah küçük bavulu alıp, içine Baha'ya vermediğim Yumoş'u koydum. Nasıl olsa karşı evde yaşayacaktım. Burayı da giysi evim yapardım. Aslında bavula Baha'yı koymayı düşünmüştüm ama o kadar da küçük değildi. Thor, kaçabilir diye bir hızla aşağıya indim.

Yeniden kapıyı açtığımda bana alık alık bakan Thor'a cömertçe gülümsedim.

"Rüya, sen ciddisin?" Egehan gözlerini kırpıştırarak bavuluma bakarken yalın ayak kapı girişine çıktım.

"E, sen dedin ya! Kaçıyorum işte seninle yaramaz!" diyerek kıkırdadım.

O ise bana 'aşkımsın Rüya, bebeğimsin Rüya' bakışları atıyordu.

"Şimdi önce içeri gir." Bavulumu eline alıp, hafifçe hole girmek suretiyle vestiyerin kenarına bıraktı. Dediğine uyarak birazcık kirlenmiş ayaklarımla içeri girdim. "Başka zaman kaçarız. Ama şimdilik partime gelmeni istiyorum, olur mu yeşil gözlü?"

Dışarı çıkarken hüzünle ona baktım. "Söz verdin bak!" İşaret parmağımı salladım. "Parti sevmem ama gelirim. Sırf senin için!" Thor bana sıcacık yandan bir gülüş sergiledi.

Sen gülme, Thor. Akıl bırakmıyorsun insanda.

"Pekâlâ, mutlaka gel." Beni ısrarla çağırmasına dayanamıyordum. Şimdiden gitmek istiyordum. "Bu akşam sekizde, bizde." Gözünü yeniden kırpınca içimdeki kelebekler halaya, halaydan kolbastıya, kolbastıdan horona, horondan zeybeğe kadar tüm folklorik dansları etmişti.

"Bu akşam sekizde, yumruk sizde." Egehan'ın arkasından gelen, kımıl zararlısı kas ziyanı Göktürk'ün sesiyle yine özel bir anım mahvolmuştu. "Sevgilimi partine çağırmak da ne demek?"

Egehan arkasına dönerken yüzümü buruşturdum.

"Komşumuz olarak çağırdım. Bu seni ilgilendirmez."

Vay, Thor'uma bak! E, tabii Jane'nini kaptırmazdı Loki'ye.

"Emin misin?" Göktürk'ün alaycı sesiyle konuştu. "İlgilendirdiğinin sen de farkındasın ecnebi tipli."

O partiye gitmezsem Roma'yı yakan Neron gibi yakardım Göktürk'ü! Hem ecnebi kılıklı da ne demekmiş? Dağ gibi adamdı be! Göktürk'ün yumruğunu, Göktürk'e yeniden koyardı, Thor!

"Çok istiyorsan sevgilinle sen de gelirsin." Egehan bana dönüp, "Gelmenizi çok isterim." dedi sıkılı dişleriyle. Ardından bana gülümseyen suratını kapımın önünde bırakıp, asılan yüzüyle yürüdü. Göktürk'ün yanından geçerken, uzun boyuyla iki saniye kalıp, resmen Göktürk moronunu ezikledi.

• • •

Göktürk'ü bavulumla beraber odama çıkarırken, sinirden köpürüyordum. Hayır, sana ne benim aşkımdan, Thor'umdan, partimden?

Odamın kapısını açınca bavulu bir köşeye fırlattım. Kolundan tuttuğum Göktürk elimden kurtulup, kapıyı kapattı.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen Göktürk?" Yatağıma oturan moda ikonuna gözlerimi kısıp, tek ayağımı tempoyla yere vurmaya başladım.

"Sevgilimi aç kurtlardan koruyorum gördüğün gibi," Gevşekçe sırıtırken kafasına bir tane patlattım. "Ne vuruyorsun be?" diyen Göktürk kafasını ovuşturuyordu.

"Ne sevgilisi be? Sen iyice gerçek sanmaya başladın herhalde!" diye bağırırken Egehan'ı kazanamadan kaybedeceğimin farkındaydım.

"Seni bu konuda uyardığımı çok net hatırlıyorum Rüya." Ona boyun eğip, Egehan'la olan ilişkimi bitireceğimi mi sanıyordu acaba?

Salak!

"Ben o partiye gideceğim! Uyarın çok da lülü yani şekerim." diyerek tek kaşımı kaldırdım.

"Beraber gideriz. Benim için hava hoş sevgilim." Yatağıma uzanan Göktürk'ü öldürmemem için tek bir sebep bile yoktu!

33. BÖLÜM

Yenilmezler'in Kıçı Kırık Partisi

"Senden bana eş olmaz kızım! Annene diyeceğim ki; bu kız karşı komşularına yürüyor, kır bacaklarını Hayal anneciğim. Bakalım partiye hangi uzvun tek gidecek?" Göktürk sırıtırken yatağımı karman çorman etmişti. Arada yastıklarımı kokluyor muydu, dövüyor muydu belli değildi.

Ellerimi belime dayayıp, "Sanki bilmiyor beni Hayal! Hah! Söyle söyle. Söyle de Ceyda meselesini bir deşifre edeyim!" diye kükredim.

Egehan olmasa Kaptan Amerika vardı sırada.

Bir şekilde Yenilmezler'in dünyasına girecektim arkadaş!

"Bana bak minik fare tehdit etme beni!" Göktürk çarşafa dolanmış bir halde yatağımda doğruldu. Tüm saçları karışmış, pembe çiçekli çarşafla defile yapıyordu.

"Sen zaten delisin, Göktürkcüğüm. Benim artı bir şey yapmama gerek kalmıyor." Hiç de tatlı olmayan bir gülümseme takındım. Zoraki gülümsememden dolayı kendimi tokatlamak istiyordum.

Çarşafın içinden güçlükle çıkardığı kolunu havaya kaldırıp, yumruk yaptı elini. "Ben erkeğim kızım! Ceyda'yı söylesen bile elimin kiri der geçerim. Ayrıca deli değilim!" Yumruk havada, gözler olmuş ceviz kadar, tek kaş yukarı kalkmış, yüzünde anaokulundaki çocuğa kafa tutuyormuş ifadesiyle gerçekten deliye benzemiyordu!

"Elinin kiri olarak tanımladığına göre sen de kabul etmişsin

artık." 'Mükemmelim ben' bakışımı atarken Göktürk'ün eli yavaşça yatağa indi.

"Neyi kız?" Kafasının karıştığı belliydi. Hayır, bu kadar aptal ama yakışıklı olmak erkeklere has bir şey olsa gerekti. Kızların güzel olanı şeytan gibiydi.

Tüm güzel kızlar birer şeytandı. Onları cadı diye yakmak istemem tamamen insanlığı korumak adına aldığım bir karardı. Cız bız... Güzel kızlar ölecek, Dünya bana kalacaktı. Yani...

"Ceyda ancak el kiri olabilir. Sen de öyle söyledin. Hâlâ onunla çıktığına göre sen de aynı türdensin!" Anırmaya benzer bir kahkaha atınca Göktürk yatağa yeniden yattı.

"Başıma gelebilecek en kötü gelin adayısın. Tehlikeli derecede zekisin. Laf bulamıyorum yahu!" Kahkahamı keserken ilk kez hazır cevaplığımın ve iğnelemelerimin takdir edildiğini görüyordum.

"Göktürk ben gitmek istiyorum. Daha önce hiç partiye davet edilmemiştim."

En son iki - üç sokak ilerideki komşu bir ablanın altı yaşına girmiş oğlunun doğum günü partisine gitmiştim.

O partide bile dışlanmıştım! Ne olmuş yani şeker dolu eşeği ben patlattıysam? Ve o tiksinç çocuğun ağlayıp, beni annesine şikâyet edeceğini nereden bilebilirdim?

Hayır yani annem de, 'Bu hep böyle, kusuruna bakmayın. Yapmış bir yaramazlık, biz kalkalım.' deyince benim şarteller atmıştı.

"Benimle gidebilirsin sadece. Yoksa anana derim. Ben namuslu bir erkeğim, onurum söz konusu." Düz pembe kılıflı yumuşak ponniş yastığımı burnuna dayayınca yüzümü buruşturdum.

İkiz yastıklarımın adı Ponnişti. Çok rahat ve uyku getirici bir havaları vardı.

"Namus ve sen diye ayıralım bence. Malum sende yok o dediğinden." Yanaklarımı balon gibi şişirdim. Göktürk'ten değil ama annemden korkuyordum. "Tamam, beraber gidelim."Keşke bunu demeseydim diyeceğim anlar elbet gelecekti. Biliyordum. "Ayrıca artık yastıklarımı bırak! Paraladın!"

Göktürk'ün elinden yastıklarımı kurtarmak için harekete geçerken aklımda bir soru dönüyordu.

Partide kendimi Thor Egehan'a nasıl beğendiririm?

• • •

Partiye gitmemize oldukça uzun bir zaman vardı. Zaten Göktürk olmasa elimi kolumu sallaya sallaya Thor'un evine gidemezdim.

"Şimdi Derek kim?" Göktürk'ün anlamaması gayet normaldi. Teen Wolf'u izlemediği için, benim kaldığım bölümü güçlükle takip ediyordu.

"Kurt." Soluksuz izlediğim bölümden gözümü ayıramıyordum.

"Onu anladım! İyi mi kötü mü?" Göktürk'e gözlerimi devirdim.

"Tabii ki iyi. Kasları var! Kötü olamaz." diyerek kendimce konuyu özetledim.

"Ben sıkıldım. Ayrıca sen adamı yiyecekmiş gibi izliyorsun." Göktürk bir anda dizüstü bilgisayarı kapayınca bir sinir dalgasının ayaklarımdan başıma kadar tırmanmasına neden olmuştu.

"Oğlum sen manyak mısın? Niye kapadın? Derek'i her kız yiyecekmiş gibi izler! Tipsizsin diye suçlu o mu?" Başlığıma yaslanıp, sinirle soludum. "Bütün keyfimin içine limon sıktın!"

Limon deyince aklıma limonata geldi. Hiç de sevmezdim limonatayı.

Ekşi, şekerli ve ekşiydi işte!

"Dizi izlemesek de olur. Hem ben Supernatural severim. Kurtlar bana göre değil." Benim gibi o da başlığıma yaslanınca en azından bir ortak yönümüzün olmasına sevinmiştim. "Ayrıca tipsiz değil, çok yakışıklı ve seksiyim. Yani kızlar hep öyle der."

"Hı, hı. Eminim." Yakışıklı pislik. Burnumu havaya dikip, gözlerimi kıstım.

"Bence benimle düzgün konuş."

Omzumu silkip, başımı çevirdim. "Göktürk, partilerde ne yapılır?"

Bakışlarımı yeniden Göktürk'e çevirdiğimde yüzünde tuhaf bir ifade oluşmuştu.

"Gerçekten daha önce partiye gitmedin yani?" Soru gibi çıkan cümlesine başımı salladım. Gitsem annem bacaklarımı kırmazdı. Çok münasip bir yerime monte eder, yeni bir icatmışım gibi televizyonlara çıkıp tanıtırdı. "Demek öyle... Partilerde genelde içki içilir, kızlar dans eder ve erkekler onlara sarkar. Kız da gönüllüyse bu eğlenceli gecenin sonunda..."

Elimi Göktürk'ün ağzına kapadım. "Gerisini duymak istemiyorum. Sormadım say." Elimden kurtulan Göktürk bana sırıttı. Zaten genel anlamda hep sırıtma meraklısıydı.

Ciddi ol değil mi azıcık! Ben hep ciddiyimdir mesela. Ailesi bile bendeki edebi, namusu görmüş, oğullarına almaya çalışıyordu. Hah!

"Öğrendiğine göre gitmiyoruz o zaman." Kolunu omzuma atınca suratına yumruk atma hissiyle doldum.

"Yok ya! Gidiyoruz moda ikonu. Sana inanacak kadar Ceyda beyinli değilim, tamam mı?"

• • •

Egehan, dans ettiği kıza gözümün önünde sürtünüyordu. Üstelik oldukça mide bulandırıcı bir görüntüydü. Göktürk'ün etrafı kız güruhuyla çevrili olduğundan yanımda sadece Caner vardı.

Evet, uzun uğraşlar sonucu Göktürk'ten partiye gideceğimizi öğrenen yılışık tatlıcı Caner yakamıza yapışmış, evimi öğrendiği için sık sık görüşeceğimizi söyleyip duruyordu.

Benimse gözüm çakma sevgilimle, Thor'daydı. Sözde benim olan çocukları iki saattir bütün kızlar ellemişti.

Lanet olsun!

"Bak bu sefer kazandibi de getirdim Rüya aşkım." Caner yanağımdan makas alınca elimde tuttuğum kola bardağını sıktım.

Gözlerimi etrafta gezdirirken sinirlerimi normale döndürmeye çalışıyordum.

Bizim evimizin aksine Egehan'ların evi oldukça boştu. Koltuk takımı kahverenginin garip bir tonuydu. Açık mı desem, soluk

mu desem bilemiyordum. Devetüyü gibi de değildi. Birkaç koli daha duruyordu ortalıkta. Sanırım henüz tam yerleşememişlerdi. Yemek masasının üstü çoğu alkollü içeceklerle donatılmış, cips ve kuru yemişin envai çeşidi vardı.

Ama mutlu değildim. Beyaz duvarlara insan bir balon, bir ışıldak asardı.

Sadece süslü minili kızlar, ağızları tavana kadar açık erkekler göze çarpıyordu.

Göktürk öküzü haklıydı.

"Bu akşam sevindiğim tek şey o kazandibi oldu Caner." Kolamdan bir yudum alıp, Egehan'la benim hiç edemeyeceğim kadar kıvrak şekilde dans eden kıza gözlerimi diktim.

Öküz kafalı Thor Egehan.

Karın gerdek gecesinde evden kaçsın Egehan!

Hoyratça gezen ayaklarının bağımsızlığını ilan etmiş serçe parmağına bulaşık makinesindeki kaşıklığı yerleştirirken bıçak düşür emi Egehan!

Dişin ağrısın da ağrı kesici bulama emi Egehan!

Sarımsaklı yemek yediğinde beğendiğin kız karşına pat diye çıksın da naneli cikletin olmasın emi Egehan!

"Ay, ben sana hep getiririm. Kaynağı bizde ayol!" Ayol demeseydi eve götürürdüm Caner'i ama dedi işte.

Çalan müziğin ritmine ayaklarım tepki veriyordu. We can't stop'ı ne zaman duysam ayak parmacıklarım dans ediyordu.

"Ne kadar Neşeli Ayak bir kız" demiş oğlan...

Yok öyle bir oğlan ama olsun! Buluruz kanka, diyen mağara kızı kafasını çimenlere sürtüyordu. Allah aşkına sen kafanı çimene sürterken kimi bulabilirsin?

"Caner biz niye yalnızız? Göktürk gelmeyelim dedi dedi, partinin merkezine kuruldu." Esmer bir kızın kulağına fısıldayıp, gülüşmeye başlayan moda ikonuna gözlerimi kıstım.

Algler tipli, öglena kılıklı, plankton suratlı, kamçılı virüs Göktürk.

"O parti adamıdır. Baksana keyfi nasıl da yerinde. Şerepsüz!" Caner'e dönüp, burnumu kırıştırdım.

"Başlarım be böyle partiye! Ay, bunaltı geldi vallahi!" İstemsizce yükselen sesime partideki başlar birer birer dönerken rahvan gitsin ifademi takındım. "Ne bakıyorsunuz be? Edep kalmamış yeni nesilde! Kalk gidelim Caner. Bizde yapalım şu partiyi."

Ayağa kalkarken dansa devam edenler bana gülüyordu.

"Gelmeseymiş." diyen kızları takmadım. Çünkü, onlara bir şeyler takacaktım bu gidişle. Bir de bakıyorlar bana...

Açıkta bir şey var sanki. Partikül beyinliler.

"Gidelim, gidelim! Size gidelim. Beni odana at Rüya!" Caner de ayağa kalkınca bana pis pis bıyık altı gülen Göktürk'ün yanına gittim.

Nereden baksan on beş kızı toplamış, cennetten bir gece yaşıyordu.

"Gidiyoruz biz boklu paşa." Sesim kızgın olduğumu baya bir belli ediyordu.

"Niye? Bu partiye gelmek için yırtınıyordun sevgilim." Göktürk bana değil de, çakma kızıl bir kıza bakıyordu.

"Partiye bizde devam etme kararı aldık. Siz takılın Egehan'la." Caner'le partiden ayrılacakken, Kaptan Amerika bana göz kırptı.

Şimdi öküzün aklına karpuz kabuğu düşürülür mü?

Buradaki öküz ben değildim tabii ki!

"Nereye Rüya?" Caner beni kolunun altına alırken, nefesimi verdim.

Gelen geçen sahipleniyordu beni.

"Ne yapacaksın? Sıkıldık gidiyoruz şebelek." Caner'in cümlesine gözlerim açılırken Kaptan Amerika kod adlı meteorun çenesi kasıldı.

"Şebelek sensin. Düzgün konuş muhallebi çocuğu." Caner'in muhallebici olduğu doğruydu, ama konumuz Caner'in tatlıcı olması değildi. Gerilen kol kaslarıyla Caner'in sinirlendiği çok belliydi.

Dal koçum! Bu gece bize zehir oldu! Döv böceğim! Saldır sevgi pıtırcığı kazandibim!

"Muhallebi çocuğu en çok ne yapmayı sever bilir misin, kırıtık?" dedi Caner sakince.

"Bak kırıtık falan ayıp oluyor." Kaptan Amerika'ya gözlerimi kıstım.

"Sen muhallebi çocuğu derken ayıp olmuyor muydu?" Biri benim ağzıma demirden bant takmalıydı. Gerekli gereksiz her konunun içine düşüyordum.

"Rüya, sen karışma kazandibim." Caner beni iyice sarmalarken, "Ben hallederim bu gevşeği." dedi.

"N'oluyor burada?" Dili dolanan Egehan yanındaki sülük kızla sarmaş dolaş yanımıza gelince Şevket gibi tükürmemek için zor duruyordum.

Bir tükürsem de 'şlak' diye bir ses çıksaydı keşke!

"Bir şey olduğu yok komşu. Sizin parti pert olduğundan gidiyoruz işte." Açıkçası böyle iğrenç bir ortama çağırıldığım için agresifleşmiştim. Ne sanıyordu bu beni?

Odin bile pişman, Thor.

Bu sefer güldürmedin, Thor.

Ah, bu acıttı Thor! Kırdın kalbimi...

"Sorun yok o zaman. Bırak gitsinler, Murat." Egehan'ın tafralı haline iyice ayar olmuştum.

Yenilmezler'in kıçı kırık partisine gelirsen Rüya, aha da böyle kalırsın ortada mal değneği gibi, diyen mağara kızını et yiyen dinazora verecektim. Kesin!

"Gidiyoruz zaten. Kıçı kırık partine kalmadık!" Caner'le beraber kapıya yürürken arkamızdan gelen Göktürk'ün sesiyle elbette ki durmadık. Kapı da açıktı.

İnşallah Çığlık'taki katil gelir de deşerdi böğrünüzü. Kanlı bıçağıyla koşturup koşturup tam kurtulduğunuzu düşündürürken 'hıkığk' diye öldürürdü sizleri ey fıtratı bozulmuş edepsizler!

"Beklesenize be! Parti çok eğlenceliymiş." Göktürk kolumu yakalayınca Jessie J'nin şarkısıyla gaza gelmiştim.

Boys, come say what you wanna... Boys, you need to lick my dollar... Boys, gettin' hot under the collar...

"Seni partilerim görürsün, Göktürk!" Kolumu ondan kurtarınca Caner'in yanından da biraz uzaklaştım.

"Göktürk, biz Rüya'lara geçiyoruz. Gelecek misin?" Caner az önce neredeyse kavga edecekti. Ve bu mal Göktürk de Egehan'la dalaşabilirdi.

Aman, bana ne? Yesinler birbirlerini!

"Yok ya. Biz anlaştık Egehan'la. Kafa çocukmuş." diyen Göktürk'e dudaklarımı büzüp, kavgayı benim çıkarma olasılığı ma yatırdım olmayan paramı.

"Biz kendi partimizi organize etmeye gidiyoruz. Sen kop burada Egehan'ınla. Hadi bay..." Parmaklarımı büküp ona elveda derken havalıydım.

Caner'le bizim eve giderken, attığım yalanı gerçeğe çevirecektim.

Ayrıca annem ve babamla parti yapacaktım. Onlar Egehan'ın çevresinden çok daha eğlenceli insanlardı. Afife zillisiyle, Hulk Saygın'ı da çağıracaktım.

Benim partim bu geceye damgasını vuracaktı! İnat değil mi be!

34. BÖLÜM

Hayal Koparsa

Bir hızla bizim eve gidiyorduk amma velakin yine büyük konuş-muştum. Hayır, ben niye gaza geliyordum ki?

"Rüya, şimdi parti sizde. Anladım ama..." Caner'in az çok ne diyeceğini tahmin edebiliyordum. 'Rezil olacağız, kimse gelmez bizim partimize. Bari aldığım kazandibini paylaşmayalım el âlemle.' Bahçe kapısının önünde durunca Caner'e döndüm.

"Çok uçtum değil mi?" Dudaklarımı büzdüm, kararan ha-vayla beraber biraz üşümüştüm. İnsan hırka alır yanına!

"Onu demeyecektim. Şimdi ben Kerim'lere attım mesajı. On dakika, bilemedin yarım saate burada olurlar." Caner'in sıkıntı-lı ifadesini öpebilirdim şu an. "Evin adresini de verdim. Bizim tatlılardan sipariş ederiz. Ama partide ikramlık başka şeylerde oluyor. Halletmemiz lazım diyecektim."

Caner'i alan yaşadı.

Acaba tatlıcıyla evlense miydim? Türk lokumu gibi çocuktu vallahi.

"Annemi oldubittiye getireceğimden dolayı, istikamet buzluk! Marş marş!" Annemin buzlukta en az on beş yirmi kişiyi ağırlaya-bilecek böreği, çöreği ve bana pişirmediği yedek sarması olurdu.

• • •

Annemin yanında mutfakta maharetimi konuşturuyordum. Afife'ler dâhil, gün arkadaşlarının çoğunu yeniden bize çağırmıştı.

Ben bu kadar komplike bir 'kızlık arkadaşlığı' görmemiştim.

"Bu çocuk da pek yakışıklıymış. Tatlıcı mıymış babası?" Annem buzluktan çıkardığı böreği tepsiye koyarken Caner'in soyunu sopunu, akraba evliliği dahil her şeyini soruyordu.

Hayal Berry ağız aramakta ve bilgi toplamakta bir numaraydı. Şerife yeni öğrendiği bilgileri keyifle anlatacak, felekten bir gece çalacaktı.

"Hı, tatlıcıymış babası." Kıvırcık salatanın içine yıkadığım tane mısırları atıp, karıştırıyordum.

"Kaç kardeşmiş? Ağabeyi falan da var mıymış? Göktürk'ü seviyorum ama seçenek çok olursa daha iyi karar veririz. Geçen seni bir ara evlilik programlarına da çıkarmak lazım. Belli mi olur, nasibinin nereden geleceği?"

Kendimi evlendirme programında hayal ettim de... İğrenç!

'Ben Rüya. İstanbul'lu bir takım asilzadelerin kızıyım. Yemek yemeyi severim. Yatmak en büyük hobimdir. Evi bok götürse kılımı kıpırdatmam. E, asilim ben. İş yapamam. Kaslı taliplerimi bekliyorum. Kas önemli sonuçta. Kasın yoksa gelme. Beni de germe. Çok güzel ve yeşil gözlü bir fıstığım. Bu kadar efendim. Kaslı taliplerimi bekliyorum demiş miydim? Olsun bekliyorum. Kaslı olsun, çamurdan olsun!'

Sunucu şok, sunucu iptal...

Kaslı talipler fikri kulağa çok hoş geliyordu. Acaba çıksa mıydım? Çay içme bahanesiyle kas ellerdim.

"Anne bir dur Allasen! Beni de kendin gibi zilli yapacaksın!" Öyleydim ama şimdi bu küçük bilgiyi paylaşmasam da olurdu. "Bilmiyorum kardeşi var mı. Arkadaşım sadece." Salatayı bir kâseye boşaltırken en azından partiye hayır demediği için sevinmiştim.

Tabii 'Benim de arkadaşlarım gelecek! Canına okurum! Bacağını kırar, kulaklarından çıkarırım! Hazırlıklara yardım edeceksin! Ay, vallahi madara olacağız kızlık arkadaşlarıma! Acar, sen de kalk en yakışmayan gömleğini giy! Beni katil edecekler! Düştü, kan şekerim düştü!' diye söylenmesini saymazsak gayet olumlu karşılamıştı zilli balım.

"Kolay gelsin güzellikler," Caner elindeki torbalarla mutfağa girince direkt gözüm aldıklarına kaydı.

Supangle ve daha çok tatlıya kim hayır derdi ki? Tabii ki çırpı bacaklı mankenler!

"Bu çocuk sana halleniyor... Çaktırma..." Annemin fısıltılı fe- satlığına gözlerimi devirdim. En azından börekleri fırına atmış, bana çok iş yüklememişti. "Sen mi geldin yakışıklı?"

Yok, gelmedi. Klonunu yolladı.

"Yakışıklı mıyım ben?" diyen Caner'le evlenme planımı te- melli ortadan kaldırdım. Zekâ seviyesi çok düşüktü.

"Vallahi yakışıklısın. Şuradan bakıyorum Leonardo..." An- nem kafasını çevirdi. "Buradan bakıyorum Beckham." İki adam da sarışındı ve Caner esmerin dibiydi. "Yok, yok onlar olmadı. Sen eşsizsin oğlum. Var mı sevgilin bakayım?" Konuyu iyi bağ- lamıştı hoppa Hayal.

"Yok, Hayal Teyze. Ama olur inşallah." Bana bakarak sırıtan Caner'e dilimi çıkardım.

"Olur, olur. Bulurum ben sana kız! Ayol, elini sallasan zillisi gelir be!" Ellisiydi ama annem zilli bir kadın olduğundan ken- dince cümleyi değiştirmişti.

Namussuz Hayal Berry.

"Gelsin vallahi! Ben yokluktayım Hayal Teyze!" Caner san- dalyeyi çekip, oturdu. "Kaç zincirli tatlıcımız var ama kalbimin piremsesini bulamadım be!" Annemi can evinden vuran Caner'i tebrik etmek lazımdı.

Tatlıcı neyse de zincirlerini duyan Hayal Berry'nin göz be- bekleri nal kadar büyümüştü. Altın meraklısı Baha kesin anne- me çekmişti.

"Kaç zinci- Öhöm, öhöm! Buluruz evladım!" Annem bana yaklaşıp, kulağıma eğildi. "Acaba bir çocuk daha mı yapsam, yoksa seni mi çoğaltsam karar veremedim. Ama bu çocuğa ka- nım kaynadı kız! Tipine bak şunun! Kızlığımdaki ben olsaydım üstüne atlardım."

Hayal Berry, çoktan para hırsıyla yanmaya başlamıştı. Karşısında oturan esmer gençle beni başgöz etme derdine düşmüştü. Esmer gencin gözü ise hep bendeydi. Çünkü çok güzeldim!

• • •

Çalan her kapıya ben kalkıyordum zira annem içeride kurtlarını döküyordu. Babam Baha'yla Gangnam Style dans ediyordu. Caner içtiği portakal suları yüzünden sarhoş olmuş numarası yapıyordu. Kerim de kahve fincanları elinde annemin gün arkadaşlarına fal bakıyordu.

Teyzelerden biri, 'Kasın var mı? Bakiiim.' demişti. Kerim'in surat ifadesi görülmeye değerdi.

"Hoş geldiniz." Kapıdaki Selin'i görünce gülümsedim.

"Hoş bulduk. Parti var dediler geldik kanka!" Evdeki gürültüden zor anlıyordum Selin'i.

Selin'in yanındaki iki kızı tanımıyordum. Önemsemiyordum da. "İçeri gelin." diyerek yol verdim.

"Parti yıkılıyor dostum!" Caner elindeki portakal suyuyla kırkırdarken, Selin bana 'ne iş' bakışı attı.

"Meyve suyunu fazla kaçırdı da sarhoş olmuş." dedim.

Ne diyeydim? Kafayı yemiş manyak Caner'e uydum mu?

"He vallahi! Bu gece buradayız! Rüya aşkım dans edelim! Selin baksın kapıya!" Caner beni salona çekiştirirken annemin neredeyse twerk yaptığını gördüm.

O nasıl bir kalça sallama? Babam da Göktürk gibi pek bir genişti.

"Afife, bak böyle kalçanı arkaya çıkar. Hah öyle!" Afife manyağı da kendisini annemin dediği şekle getiriyordu ama yanlış yerde. Gitmiş Saygın'ın önünde twertik hareketler yapıyordu.

Acaba tatlılara bal falan mı koymuştu? Manyak hatun Afife'ye hiç güvenmiyordum.

"Afife çekil önümden. Bir kaza çıkacak!" Saygın Amca Afife çatlağını poposundan itelerken kızarmıştı.

Yuh be!

"Rüya aşkım sen de kıvır." Caner'e ters ters bakarken gözlerimi kıstım.

"Ben de aptaldım." Gangnam style'a dans etmezdim. Bir kere o şarkının miyadı dolmuştu. "Git bir Nazan Öncel aç." Her şarkıya dans edemem ben! Ama Nazan Öncel içimi kıpır kıpır ederdi.

"Baha, Nazan Öncel'den 'hadi o zaman' aç koçum. Söz sana her gün tatlı gelecek." Müzik setinin önünde oturan Baha alakasız bir şekilde kulaklık takmıştı. Bir de gerçekten dj gibi kulaklığın birini boynunda bırakmıştı.

Boyun kısa madem git zekânı geliştir.

"Hemen kanka!" Baha başparmağını havaya kaldırıp, Nazan'la Tarkan'ın düetinin melodisi kulağıma dolarken neşelendiğimi hissetmiştim.

Salla Göktürk'ü, boş ver dallama Egehan'ı Rüya!

Caner, elindeki bardağı sehpaya bırakınca deli gibi dans etmeye başladık. Annem de bize göbek ata ata yaklaşırken gayet havasındaydı.

"Kız iyi kıvır!" Elleriyle tempo tutan Afife de yanımıza geldiğinde çılgınlar gibi eğleniyorduk.

Caner açıkçası hepimizden daha iyi göbek atıyordu! "Üç yüz, beş yüz!"

Sarıl bana sıkı tutun öyle gidelim, diyen Tarkan'a bana sarılarak uyan Caner'e kahkaha attım.

Ama bunun yanması, sönmesi, ölmesi, bitmesi var. Sonra bir de dağılması, toplaması var!

Saçlarım neşeyle dağılırken tek düşünebildiğim şey Göktürk'ün hayatıma kattığı bu pozitif insanlardı.

"Rüya, kızma ama çok kötü dans ediyorsun aşkitellam!" Caner'e kızamıyordum. Cidden abidik gubudik şeyler yapıyordum.

"Farkındayım! Ama çok eğlenceli!" Sesim yükselirken Caner beni etrafımda döndürdü.

Bir sürü güzel anımız var bizim. Onları da alıp, gidelim mi?

Hadi o zaman, ne duruyoruz? Yürü o zaman, ne bekliyoruz? Ne yaparsan yap beni al o zaman! Benden günah gitti, yan o zaman!

"Çekil bakayım kız sen! Biz dans edelim Caner'le!" Annem beni bir kalça hareketiyle yana savururken Caner'in önüne bayılıyormuş gibi yapıyordu.

Caner de alnına öpücük konduracakken babam 'hakuvak' taktiğiyle engelledi.

• • •

"Babanın eli çok ağırmış Rüya! Belime koydu tekmeyi! Bir de dans ediyor ananla," Dudakları büzüşen Caner, bir eliyle de belini ovalıyordu. Çöktüğüm sandalyeden ona acıyan gözlerle bakıyordum.

"Hayal'in kıskanç bir kocası var Caner." Omzunu tutup, annemlerin bol kıvırtmalı dansını gösterdim. "Hayal kopmuş baksana."

"Maşalllahı var yalnız." Başımı onaylayarak salladığımda çalan kapıya giden Selin'e sırıttım.

"Bak bununla Kerim'in arasında bir haller var. Sen artık yabancımız değilsin, söyleyeyim dedim. Geçen gün bir baktım Selin'in duduşlar, Kerim'in egemenliğine katılmış." Caner gözlerini kısarak hâlâ fal bakmakta olan esmer bomba Kerim'i işaret etti. "Bu var ya bu çakaldır. Göktürk'ten korkusuna Selin'e teklif edemiyor."

"Göktürk'e neymiş?" Her köfteye maydanoz Göktürk.

"Kerim çapkın. Selin'i incitir diye racon kesti." Caner Göktürk'ü kendince haklı buluyordu.

Açıkçası Kerim'de potansiyel kız avcısı tipi vardı.

Gitti benim otel zincirleri. Zilli olmak, başlamayan aşka üzülmek değildir. Kendi kaybını tartıp, acı çekmektir. Mağara kızı otla bileğini kesmeye çalışıyordu. E, Kerim de kaslıydı.

"Yapalım aralarını kanka! Bence Kerim'in tip ofsayt, yoksa içi temizdir onun. Kası olan adam kötü olur mu Caner?"

Selena Gomez'in Same Old Love şarkısını açan Baha'ya göre mese de gözlerimi devirdim.

Baha'nın Selena zillisine takıntısı vardı. Selena güzeldi ama Baha çok çirkindi.

Çirkin, cüce ve erkek kardeşlerin en tipsiziydi Baha.

"Ay, Selena karımın şarkısı bu!" Caner yerinden kalkarken beni de çekiştirdi.

"Hani beni beğeniyordun?" Yalandan trip atarken Selena'yı birazcık kıskanmış olabilirdim.

Allah aşkına o kızı herkes kıskanırdı!

Zilli Selena!

Çoktan dans etmeye başlayan annemin kızlık arkadaşlarını arasına dalan Caner ellerini belime mesafeli bir şekilde koyup, dans etmeye başlamıştı.

"Kusura bakma ama o Selena! Yeşil gözlerin de bir yere kadar beybim." Haklıydı. Göktürk bile Selena'yı beğeniyordu.

"Pes ediyorum." diyerek burnumu kırıştırdım.

"Ama bir giderin var yani sen çok şey etme." Caner'e tatlı tatlı gülümseyip, suratına yalandan tükürdüm.

"Nazar olmayayım diye sana tükürdüm. Malum giderim var." Caner bana her ne kadar asılıyor görünse de çok seviyeliydi. Göktürk varken mahsus öyle davrandığına emindim.

"Başkası tükürseydi masanın altına girer, ağlardım." deyince güldüm.

Gerçekten tükürsem boğaz köprüsünden atlardı çatlak Caner.

"Ay, sizin içiniz geçmiş! Çabuk herkes timsah yürüyüşü yapıyor!" Annem yere çömelirken hemen arkasına babam, babamın arkasına Afife, Afife'nin arkasına Saygın geçmişti.

"Rüya aşkım! Her cuma sizde parti yapalım!" Caner, Saygın devesinin arkasına geçerken ben de onun arkasına takıldım.

Biz komple manyaktık. İçimizdeki çocuğu öldürmeliydik belki de.

Sonuç olarak Yenilmezler'in kıçı kırık partisine kalmamıştım.

Göktürk ise hâlâ oradaydı. Cidden Egehan'la anlaşmıştı.

Sanırım?

• • •

"Çok yoruldum." Afife'yle masanın üstüne çıkan anneme gözlerimi irileştirdim. O nasıl bir enerjidir?

"Ben de yoruldum Rüya. Çalan her kapıya baktım!" Selin'in kafasına şaplak atan Caner'e göz kırptım.

"Sus kız sen! Mutfakta götürdün Kerim'i! Görmedim mi sandın yelloz!"

"Caner ayıp oluyor kanka." Kerim sıkılı dişleriyle konuşunca iki üç tükürükcük yüzüme gelmişti.

"Yani demem o ki git bas nikâhı, namusunuzla yaşayın." Bana başının sallayan Caner, eliyle Selin'i cimdirdi.

"Göktürk duyarsa cinayet işler. Kerim, kadim dostum. Beni bilirsin, ağzım hiç sıkı değildir. Ötüveririm Göktürk'e." Kerim gözlerini kaçırınca bu gruptaki erkeklerin pek de evlenilecek türden olmadığına kanaat getirmiştim.

Annemin bulacağı damat adayından ne olur ki?

"Deme şimdilik. Tut ağzını! Hem bu yaşta ne evlenmesi?" Kerim'in dediklerine gözleri dolan Selin'e üzülmüştüm.

"Bak o tutar da ben tutabilir miyim acaba? Hoşlanıyorsanız çıkın! Göktürk'ü ben hallederim."

Mağara kızı Kerim'i kaptırmak istemiyordu. O yüzden bileğini kesmeye çalıştığı otu yedi. Kesin o ot yüzünden ishal olacaktı. Ne demişler, bilmediğin otu yersen başın ağrır. Ya da ishal olur, sabaha kadar tuvalette oturursun.

"Emin misin?" Kerim'in parlayan gözlerine iki parmağımı sokacaktım.

"Hallederim." dediğimde Selin bana sarılırken kapı çaldı.

"Artık sen bak Rüya! Cidden hoş geldin demekten ağzım yoruldu." Selin'e gözlerimi devirip, ayağa kalktım.

Büyük ihtimalle Melahat gelmişti. Bir o eksikti zaten.

Kapıyı sahte gülümsememle açarken birden gördüklerimle donakaldım.

Göktürk'e karşı elimde daha büyük bir koz vardı artık. Yaktım çıranı moda ikonu!

35. BÖLÜM

Zayn De Gruptan Ayrıldı

Kapıyı açtığımda şoke olsam da yüzümde oluşan tatminkâr gülümsemeye engel olamadım. Tahminen Ceyda denen fettan, Melahat'in kızıydı. Eh, benziyorlardı da birbirlerine. Hem huy olarak, hem tip olarak.

"Hoş geldiniz." derken bile dişlerimi sıkıyordum. Kıskançlık değil de, gıcıklık vardı daha çok içimde. Malum kusur bulucu Melahat benden haz etmiyordu, tabi ben de ondan.

"Hoş bulduk canımcığım." Melahat'in uyduruktan sevimli çıkan sesi 'seni elmamla zehirleyeceğim yeşil gözlü güzel kız' diyen cadı tınılıydı. "Kızımla beraber partilemeye geldik."

Ölümün gelmiş, neyin partilemesi? Kızın zaten malum. Bu akşam partilemese şaşardım.

"Biz bize 'partiliyorduk' ama neyse." Lafımı rögar kapağı gibi oturttum.

Eh, güzel olduğum kadar kibar ve nazik bir kızdım. Kapıyı onların geçebileceği kadar açtım. Önce Melahat, arkasından da Ceyda geçti. İçeri geçmeden önce omuz çarptırmasının cezasını daha sonra kesecektim.

Annemin 'Ceyda' ismini neden bu kadar çok sorguladığını da anlamıştım. Göktürk'ün neden ecel terleri döktüğünü de... Bu gece inşallah kurdeşen dökersin Göktürk!

• • •

"Melahat'i asla unutma, Rüyoş. Hiç sevmem onu." Afife Tey-

ze beni yanına oturtmuş, karşımızdaki koltuğa kızıyla oturan Melahat'e kovboy bakışları atıyordu. Kulağıma bildiğim kelimeleri fısıldayınca gülümsemiştim.

Ben unutur muyum Afifoş? Unutmam!

"Çok darıldım, Hayal. Yani Sevgi söylemese parti olduğunu, evde kızımla kukumav kuşları gibi oturacaktık. Aşk olsun!" diyen Melahat'in kızının gözleri evde fıldır fıldır dönüyordu.

"Birine mi baktın tatlım?" dediğimde tedirgince yutkundu. Senin saçlarını çim adam gibi popondan çıkarmaz mıyım kızım ben?

"Yok, yok! Öylesine eve bakıyordum." Koyu renk gözleri bana kilitlenirken Afife Teyze'ye dönüp, gülümsedim.

"İyi ki geldin Afifoşum! Gerçi fazlalık çok ama..." Dudağımı ima ile bükerken Afife köfteyi çakmıştı. Galiba ben dâhil annem ve çatlak Afifoş'ta da 'Anti Melahat' virüs programı vardı.

"Haklısın bebeğim. Ama o fazlalıklar hep olacak." Afife Teyze elimi eline alıp, hafifçe sıkarken güç aldığımı hissettim.

Güç seninle olsun, Rüya! Sen Anakinacar Skywalker'ın kızısın!

"Biz bize eğlenelim dedik Melahat'ciğim. Niye seni çağırmayalım?" Annem tekli koltukta otururken, peçeteyle alnındaki teri siliyordu. Caner ise yere çömmüş, pin pon topu edasıyla bizi izliyordu. Selin'le, Kerim yine tenhaya çekilmişti. Geri kalan misafirler de aralarında bir muhabbet döndürüyordu. Ya da dedikodu...

"Ah, iyi olmuş. Biz de yabancı değiliz kızım, kalk gidelim Hayal Teyzenle, Rüya Ablana dedim."

Ay, haspam! Sanki onun kızı çok küçüktü!

"İyi demişsiniz. Biz de iki dünür kopalım dedik. Malum çocuklar sevgili olmuş." Annem her türlü saldırı pozisyonunu deniyordu. Ama bilmediği çok şey vardı. Dilerim öğrenmezdi.

"Gördüm. Magazinlerde sarmaş dolaşlardı." Melahat'in yılan tıslaması gibi sesine aldırmadım. Bu kadının benimle derdi neydi Allah aşkına?

"Bundan sonra hep olacakları gibi... Çok yakışıyorlar birbirlerine!" diyen Afifoş'a göre evlerinde kalsam sorun bile etmezdi.

Benim gibi gelini istediği düşünülürse akli dengesi bozuktu. E, haliyle kim öyle bir oğlan çocuğu doğursa kristali çizdirirdi.

Kapı zili yeniden çalınca annemin 'aç kapıyı kız!' temalı bakışlarına bu seferlik boyun eğdim. Elimi Afifoş'tan çekip, ayağa kalkarken 'bamya tipli Melahat' bakışımı attım.

Bamyayı sevmezdim. Kötü bakışlarıma da sevmediğim yiyeceklerin adını vermek gibi mükemmel ötesi bir zekâm ve yaratıcılığım vardı.

"Ben kapıya bakayım." diyerek dış kapıya yürüdüm. Sırtımda gezinen bakışların da farkındaydım. Atarsan öyle bakış, etkilenirler Rüyoş diyen iç sesimin kulağını çektim. Yediği çiğ köfte boğazında kalan mağara kızına çiğ köfteyi nereden bulduğunu sonra soracaktım.

Kapı kulbunu indirince her şeyin sebebi olan mahlûkat Göktürk'e gözlerimi kıstım. Ama tabi ki intikamımı şimdi değil, daha sonra alacaktım. Fitil fitil burnundan getirecektim.

"Aa! Aşkitom hoş geldin! Gözlerim yollarda kaldı." Göktürk geri zekâlı gibi yüzüme bakmaktan vazgeçip, sırıttı.

"Özledin değil mi beni görmeyince?"

Cidden salaktı. Dur, sen dur...

"Özlemez olur muyum aşkısı?" Ona göz kırpınca Göktürk iyice gevşemişti.

İçeri girmesi için kapıdan hafifçe çekildim.

"E, yakışıklıyım. Kaslıyım. Özle beni hep böyle." Şimdilik gıkımı çıkarmayacaktım. Başımı aşağı yukarı salladım. "Gel bakayım yanıma," Kolunu kaldırıp beni kendine çekmek istediğinde engel oldum.

"Kapıyı örteyim önce yaramaz!" diyerek kıkırdayınca Göktürk'ün göz bebekleri büyümüştü. Kapıyı kapatıp, kolunun altına girince yüzüne çevirdim bakışlarımı. "Biliyorsundur parti verdik. Misafirlerimiz var. Bakalım sen de tanıyacak mısın?"

Ama Göktürk'e dediğim şeyler pekte umurunda değildi. "Boş ver misafiri şimdi." Canice planlarımı devreye sokmak için sabırsızlanıyordum. "Odana çıkalım da gevşeyelim azıcık. Sen de

özlemişsin. Hadi!" Beni merdivenlere yönlendirmeye ancak ve ancak yeltenmişti.

Yerimde mıh gibi durup, kafamla salonu işaret ettim. "Olsun, sen yine de bir merhaba de." diyerek şirince dudaklarımı büzdüm. Gözleri dudaklarımda oyalanıyordu. "Of, tamam. Bak merhaba deyip, odana çıkacağız."

Seni pişkin, seni eşek derisi suratlı pislik!

"Tabi, tabi." Fırsat bulursam seni odamda boğacaktım zaten. Fantastik Göktürk'e yakışır fantastik bir ölüm olacaktı.

Salona doğru ilerlerken Göktürk bana iyiden iyiye yaslanıyordu. Sabır Rüya, sabır...

"Ay, oğluşum gelmiş!" Afife'nin heyecanlı sesine dönen Göktürk önce gülümsedi daha sonra Melahat'i gördü. Gülümsemesi yavaşça silinirken duraksadı.

"Aşkitom, misafirlerimize merhaba desene."

Göktürk'ün ifadesine sırıtan Caner ıslık öttürdü. "Bu gece bizde kal istersen kanka!"

"Göktürk, neyin var? Rengin soldu sanki aşkısı!" Endişelenmiş gibi çıkan sesime inat gözlerim, 'senin canına okuyacağım çünkü, ben Hayal'in kızıyım' diyordu.

"Turp gibiyim turp! Hiçbir şeyim yok!"

Tabi canım. Ben de... Ben de...

"Rengi solmuş gerçekten!" Afife Teyzenin endişeli gözleri oğluşu denen cibiliyetsize çevriliydi.

"Anne, iyiyim." Göktürk'ün omzumdaki kolu daha da sıkılaşırken beline çimdik attım.

"Ayakta kalmayın oğluşum. Gelin oturun yanıma." Afifoş, yanındaki boşluğu eliyle pataklayıp, 'oturun' emri verdi.

Kız demiş, ne kadar padişah bir kadın.

Göktürk'le ağır ağır koltuğa otururken gergin olduğunu anlamamak imkânsızdı.

"Gerçekten çok yakışıklıymış oğlun Afife'ciğim." Melahat kızına dönüp, "Hep merak ediyordun ya kızım. Göktürk Hanbeyi, Afife'nin oğlu." dedi.

Sanki Göktürk, kraliyet ailesindendi. Ve ilk kez halkla selamlaşıyordu.

"Evet, evet. Gerçekten çok yakışıklıymış." Ceyda'nın kısılmış gözleri Göktürk'ten ayrılmıyordu.

"Teşekkür ederim. Genler..." diyen moda ikonu hâlâ yüzsüzlükte zirveye oynuyordu.

"Ay, o genlerle bebiş yapın!" Afife Teyze eliyle Göktürk'ün sırtını pataklıyordu.

Boğazını temizleyen Göktürk, "Sırası mı anniş?" deyince kırkırdadım.

Genler ağlıyordu. Neden diyordu genler? Neden biz Göktürk'ün genleriyiz?

Genler ölümüş, genler bitmiş, genler hönkürmüş.

"Anniş mi?" Yerde hemen hemen dibimizde bağdaş kurarak oturmuş olan tatlıcıların tanrısına göz kırptım. "Anniş diyen dilini ısırsınlar kanka! Dur hatta kankiş!"

"Kapa lan çeneni gevşek!" Bağıran Göktürk'e yüzümü çevirdim.

"Ay, çok ayıp! Hiç misafir içinde küfür edilir mi? Hiç sevmem böyle erkekleri!" Hayal kırıklığı yaşarmış gibi gözlerimi çiçek desenli krem rengi halımıza indirdim.

"Allah belanı vermesin Göktürk! Yok, bebişim o hiç küfür etmez. Şakacıktan şey etmiş, değil mi oğluşum?" Dişlerini sıkarak konuşan Afife Teyze arada Göktürk'ü cimcikliyordu.

"Rüya, ne yapmaya çalışıyorsun?" Göktürk kulağıma eğilip, fısıldayınca yüzümdeki şeytani gülümsemeye mani olamadım.

"Sen daha iyi bilirsin." Her şeyin bir bedeli vardır kaslı moda ikonu

• • •

Oluşan sessizlik tüyler ürpertecek boyuttaydı. Misafirlerimizin çoğu evine gitmiş olsa da Ceyda ve anası olacak yelloz hâlâ bizdeydi.

Göktürk sinirden dizini sallıyor, Afife Ceyda'ya neredeyse 'öl,

geber pislik' imasıyla bakıyor, annem ezeli düşmanı Melahat'e ağzını yamultmuş, tiksiniyormuş gibi bir ifade sunuyordu.

Selin'le Kerim mutfaktan bir iki kere çıkıp, gelmiş olsa da yine bir bahaneyle oraya gitmişlerdi.

Günahkârlar...

"Zayn'de gruptan ayrıldı." Caner'in konuşmasıyla başlar tek tek ona dönmüştü. O ise, tek kaşını kaldırmış muhabbet açmaya çalışıyordu.

Ama bu konu benim de kafamı kurcalıyordu. "Harbiden ya! Neden ayrıldı?" Caner dudağını büzünce, "Çok da yakışıklıydı kerata! Hep, Zayn müslüman bir kere diye der dururdum." dedim.

"Sorma! Albüm çıkaracakmış, Miley'le düet yapacağı konuşuluyor, Rüya aş-" Aşkım diyecekken susan Caner'in korkuyla gözleri büyüdü.

"Zayn kim?" Melahat'in bunu bilmiyor olmasına şaşırmıştım.

"Benim amcaoğlum, Meloş. Pek ünlüdür. Bizi evlendirmek istediler, tabi biz olmaz dedik. Büyükler karşı çıktı işte. Evleneceksiniz falan... Sonra o İngiltere'ye gidince meşhur oldu." Söylediklerimi bitirince herkes şoke olmuştu.

"Ne saçmalıyorsun sen Rüya?" Annem'e sırıttım. Maksat Melahat'e gıcıklık olsun.

"Of, anne! Sevilen bir gruptan ayrılmış ünlü gençten bahsediyor. Senin de dünyadan haberin yok." Ceyda anasına gider yaparken, Caner'le yumruk tokuşturduk.

"Ne bileyim be Ceyda! Aşk olsun Rüya, sen de hemen dalga geçiyorsun." Melahat'in kızgın gözlerine omzumu silktim.

"Bazı gerçekleri Ceyda söyler diye şaka yapayım dedim." Ceyda gerginlikten kaşar gibi sünerken kaşlarımı alayla yukarı kaldırdım.

"Zayn, neden gruptan ayrıldı ya?" Göktürk hâlâ aynı soruyu tekrarlayan Caner'e eğildi. Oysa ki Caner, kopacak kıyameti geciktirmeye gayret ediyordu.

"Çok konuşuyorsun Caner. Sana ne Zayn'den? Erkek adamın kız çocuklarının dinlediği gruplarla ne işi olur?"

Aa! Kıskanç!

"Ama şarkıları çok güzel." diyen Caner, Göktürk yüzünden üzülmüştü.

"Doğru söylüyorsun Göktürk. Erkek adamlar iki kızı birden idare eder." dediğimde, Göktürk doğrulmuş rengi yeniden on ton atmıştı.

"Zayn, neden ayrılmıştı gruptan?" Göktürk'e gülümsedim. Tehdit gereken yere ulaşmıştır.

"Bence kavga ettiler aralarında." Caner, Göktürk'e heyecanla aklındakileri anlatırken onu sabırla dinleyen moda ikonu sıkılsa da benden korkusuna onu onaylıyordu.

"Miley'le düet yapsınlar. Ben o kızın ta Hannah Montana'lığını bilirim. Pek sevimli bir şeydi." Annem, Hannah Montana'yı yıllarca izlemişti.

Manyak diyordum kimse inanmıyordu.

"Sen verdin ya izni. Kesin yaparlar düet." dedim Hayal Berry'e.

"Sus kız! Seviyorum ben Miley'yi." Dans şekilleriniz bile aynı olunca normal tabi.

"Selin'ler nerede?" Göktürk'ün gözleri salonda gezinirken Caner'le aynı anda başlarımızı mutfak tarafına çevirdik.

Gitti benim otel zincirleri! Bir de onları kollamam mı gerekiyordu? Kahretsin! Tüm yakışıklılarımı birer birer kaybediyordum!

"Ben bakayım onlara..." Hızla kalkıp, mutfağa girerken bir anda dondum.

Tezgâhımızda oturup ellerini Kerim'in boynuna dolayan Selin kendini salmış, öptürüyordu benim otel zincirleri olan ex aşkıma.

"Höst ulan! Yeminle Göktürk ikinizi de deşecek!" Aslında ayrılsınlar diye öyle demiştim.

Birbirlerinden ayrılırlarken, Selin'in yanakları kıpkırmızı olmuştu.

"Utandırmasana kızı Rüyacığım." Kerim pişkini beni aldatmaya utanmıyor, bir de Selin'i kolluyordu.

"Tabi, tezgâhta herkes öpüşüyor. Hata ben de. Çok ayıp ettim." Sinirle gözlerimi açtım. "Ya başka biri gelseydi? Hem bir kere günah bu, günah!" Ellerimle ikisini gösterdim.

"Ben günahı göstereceğim onlara, Rüya. Sen merak etme." Arkamdan gelen Göktürk'ün sesi, hâlâ tezgâhıma poposunu yapıştırmış Selin ve sırıtması yüzünde donan Kerim'le çok sıcak anlar yaşıyordum.

"Ben dedim ama ateşi çıkan insanın dudağından değil, alnından öpersin diye! Bak yine yanlış anlamışlar Göktürk!" Caner'in de gelip, saçma cümleleriyle olayı izah etmesi tamamen akla ziyandı.

İnsan daha iyi bir mazeret bulur, değil mi? Moron, yakışıklı, directioner* tatlıcı!

* One Direction grubu hayranı. *–yhn*

36. BÖLÜM

Pamuk Prenses Rüya

Acaba Caner'e, benim ateşim var bak bakayım kaç derece tatlıcı, dese miydim? Kardeş değiliz ya! Arkadaş arkadaşa yürür sonuçta.

Saçmalama Rüyayogami!

"Caner, beynini de al git!" diyen Göktürk'e dönüp tatlı kız gülümsememi attım.

"Beynini almadan gelmiş, nasıl bırakıp gitsin aşkısı?" deyince Kerim'lerin kıkırtısı mutfağa yayıldı. Aldatın Rüya'yı sonra gülün! Çürük dişli nefesi ölü balık gibi kokan zombiler.

"Bak alınıyorum ama Rüya aşkım! Ben sana tüm tatlı çeşitlerini tek bir çatı altında toplamışım. Niye dalga geçiyorsun?" Göktürk'ün beline sarılıp, dudaklarını sarkıttı Caner.

Moda ikonu başını tavana kaldırdı. Dudaklarını oynatarak bir şeyler diyordu ama anlamıyorduk.

"Caner, çek kollarını üzerimden." Göktürk sinirli gözlerini Kerim'e dikti. "Bundan sonra ağızlar susacak, yumruklar konuşacak!"

Caner kollarını çekip, sırtını duvara yasladı.

"Kapıyı kapat, Caner. Özel bir şey konuşacağız," Caner bana başını sallayıp, anında kapıyı örttü. "Herkes masaya otursun. Göktürk sen de çocuğa öyle bakma. Bakışlarla kimse ölmüyor. Edebiyat yapmayalım durduk yere."

"Karışma sen!" Göktürk bana öküz gibi bağırınca kan tepeme sıçradı.

"Benim karışacağım bir konu var zaten. Derdim Kerim'lerin

çetrefilli aşk hayatı değil. Annemin ezeli düşmanı Melahat'in kızı Ceyda'yla çıkıyor olmanı konuşacağız." Yuvarlak beyaz masamızın sandalyelerinden birini çekerek oturdum.

Kerim, Selin'i elinden tutarak sandalyesini çekip oturttuduktan sonra kendisi de oturdu.

"Ben Rüya aşkım'ın yanına oturacağım. Hıh!" Yanımda boş kalan kalan sandalyeye oturmaya yeltenen Caner, Göktürk tarafından geri püskürtüldü.

"Sen ayakta kal."

E, masa dört kişilikti. Göktürk otururken gözlerimi kıstım. Bencil. İnsan arkadaşına öyle mi davranır?

Dördümüz birbirimize bakarken vahşi batı rüzgârları insan uçuracak kadar sert esiyordu. Viskisini yudumlayan Göktürk, gizli aşığım Caner Kentucky'yi düelloya davet etmişti. Ama Caner Kentucky reddetmişti. Caner silahlardan korkuyordu. Kovboy olduğunu söylese de tüm kasaba halkı onun ödlek bir Kentucky diye nitelendirmişti.

Motel sahiplerinden olan Kerim Mason ise Hayal Berry'nin 'BerryLand' isimli malikânesinden parayla kiraladığı Selin Suzy'i kapatması yapmıştı. Kerim Mason, dolgun ve büyük kalçalı kadınlardan hoşlanıyormuş. Kısacası Selin Suzy tam onluktu.

Göktürk Harleyson, Selin Suzy'i masum görüp kardeşi bellemişti. Ayol, kız pavyonda çalışıyordu. Ne masumu? Giymiş bol dekolteli pembe kabarık elbisesini, eteklerini tuta tuta bacaklarını kaldırarak dans ediyordu! Dolarlar havada uçuşurken, etrafı sigara ve alkol kokusu sarmıştı.

"Daha önce söyleyemediğin şey buydu değil mi?" Yemekten dönerken dedikleri hâlâ hard diskte duruyordu.

'Sevecekleri biri değil o. Sen de ağzından kaçırma sakın.'

"Daha önce çok şey söylemiştim. Hangisini diyorsun?" Göktürk'ü anakonda gibi boğup, yemek istiyordum. Bütün bütün...

Sinirle saçlarımı çekiştirdim. "Ceyda'yı diyorum! Melahat'in kızı olduğunu sakladın!"

"Ne yapsaydım? Annem nefret ediyor o kadından!" Masaya kollarını dayarken kehribar gözlerini yüzümde gezdirdi. "Ceyda'yı da sevmiyor. Bakarak öldürmeye çalışıyor kızı! Sanki X-Man'deki mutantmış gibi davranıyor kıza."

Benim suçum ne? Bu olay patlak verdiğinde Hayal Berry dişlerim dâhil tüm vücudumu parça pinçik ederdi.

Üstelik Ceyda ile Göktürk'ün aşkını rahat yaşasın diye dolap çevirdiğim için canlı canlı gömerdi toprağa.

"Göktürk ayrılmamız gerekiyor. Sen sonunda mutlu olacaksın diye ben kendimi feda edemem." Parmaklarımla masada tempo tutarken Göktürk'ün gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bakma bana öyle pörtlek pörtlek gulyabani gibi. Sen Ceyda'yla fındık fıstık kırarken, çakma manita olayını öğrenen annem sokakta ilk gördüğü bekâr adamla beni evlendirir. Terlik komasına sokar!"

Düşündükçe tüylerim ürperiyordu.

"Öğrenmez. Öğrenmemesini sağlarız. Bak hepsi mutlu. Ne var biraz daha idare etsek?" Mükemmel kitap karakterleri olan erkeklere alışkın ben, ezik ve yalvaran Göktürk'ten tiksiniyordum. İnsan havalı olur, masum ve el değmemiş kıza âşık olur, sonra düşmanı olan eski kankasının kaçırdığı sevgilisini -bu ben oluyorum- kurtarır tam başı belaya girecekken. Ama nerede? Klişeliği kitaplarda ve filmlerde seviyordum. Yalana ne gerek var ayol? Seviyordum işte!

Gerçi düşmanı olan çocuk yakışıklı ve kaslıysa ben Göktürk'ü çatır çatır aldatırdım. Hatta başı belaya girecek taraf o çocuk olurdu. Sahanda yumurta bile pişirirdim kaslarında. Nefis!

Ay, keşke düşmanı olsaydı!

"I-ıh. Olmaz. Annem beni gebertir. Korkuyorum oğlum! Annelerden herkes korkar!" Benim annem öyle geniş mezhepli görünüyor olabilirdi. Ama değildi. Bir tek Göktürk'e karşı beni baş göz etme derdindeydi. Tabi bir de Caner vardı artık.

Göktürk'ü öğrenirse aslında Caner'le çıkıyordum diyerek cezamda indirim uygulatabilirdim.

Rüya, bu fikri beğendi.

"Kalp krizi mi geçireyim istiyorsun? Rüya, aslında benim kalbimde sorun var. Böyle korkunca üç beş tane fazladan atıyor. Bak ölürsem senin yüzünden! Kabrime gelme zilli!" dediğinde gözlerimi devirdim.

"Göktürk, madem Ceyda'yı istemiyorlar... Rüya'yla gerçekten çıksanıza!" diyen Selin'i artık kankalıktan alıyorum. Konuşan kalça! Kaptı otel zincirleri olan çocuğu beni Göktürk'e yamıyor. Haspam!

Salaklık bende! İki angutu herşeye rağmen savunacaktım moda ikonuna karşı.

Viskisinin son yudumunu kafasına diken Göktürk Harleyson, dudağının üzerinde kalan sarı sıvıyı diliyle yaladı. Gıcırdayan sandalyesinde geriye yaslanırken sırıtıyordu. Bacaklarını öne uzatıp kaykılırken, 'Bu kız benim. Zilli de olsa Rüya Berry benim!' dedi.

Selin Suzy'nin elbisesinden gözüken dolgun göğüslerinden gözlerini ayıramayan Kerim Mason zar zor bize bakıp gözlerini kıstı. 'Boş versene adamım! O kız sana fazla gelir. Caner Kentucky'nin gözü var onda.' diyerek köpüklü bira bardağını havaya kaldırdı. 'Ben Caner Kentucky'den yanayım!' Birasını içen Kerim Mason'ın bacaklarının arasına bir tekme attım.

'Bana bak paçoz! Ben kimsenin kapatması değilim!' Gözyaşlarım yanaklarımdan akarken ne kadar masum olduğumu vurguluyordum. Arka fonda çalan Volkan Konak şarkısıyla içlendim.

'Sus kız sen!' Göktürk Harleyson dudaklarını büzüp bir öpücük atarken al beni al al al! diyen iç sesime tükürdüm. Bu devirde bile mağara kızlığından bir şey kaybetmiyordu. Yoluk saçlı, ön dişi olmayan homosapien!

"Bana bak kenar mahalle dilberi! Rüya benim tamam mı?" Caner, Selin'in üzerine atlarken söyleniyordu. "Mercimeği ver fırına Kerim'le! Ondan sonra Göktürk'le Rüya aşkımı birleştir! Senin kalçanda darbuka çalmaz mı kız bu Caner?"

Selin'in saçlarını tutan Caner, erkek gibi değil kız gibi dövüşüyordu. Sinsi sinsi intikam meleği edasıyla gülerken kılımı kıpırdatmadım.

Zaten normalde de kıpırdatmazdım ya... Neyse!

"Caner sen kimin kalçasında darbuka çalıyorsun lan?" Kerim, Caner'in ellerini Selin'den çekmeye çalışıyordu. "Bırak lan sevgilimin saçlarını!"

İşte bu kelimeden sonra geri dönülemez bir noktaya doğru hızla Tardis'le yol alıyorduk.

"Sevgilim derken?" Göktürk'ün ayağa kalkmasıyla Caner elinde bir tutam sarı saçla beraber geri çekilmişti.

"Biz çıkıyoruz, Göktürk. Kabullensen iyi olur." Kerim diklenirken Denizli Horozu gibi efelenmişti.

Madem bir kız için kavga edilecekti, benim için etmeliydiler.

Ben hepinize yeterim evelallah.

Bir Göktürk'ün kaslarına, bir Kerim'in kaslarına! Bir Egehan Thor'un kaslarına, bir tatlıcı Caner'in kaslarına!

"Kabullenmiyorum lan! Yarın öbür gün bu kızdan soğuyacaksın. Sanki seni tanımıyoruz." Göktürk'ün sözlerindeki haklılık payı ne dereceydi bilmiyordum ama Selin'in gözleri dolmuştu. Hep gözleri doluyordu. Hönkürerek ağla yani. Aksın sümüğün. Gözyaşınla karışsın. Dudağına gelince tuzlu bir tat olur. Ağlamanın tadını çıkarırsın.

"E, soğursa bana gelir. Ne olacak yani?" Şaşkınlıkla bana bakarlarken sırıttım. "Kerim, aşkınıza ikinci kadın ister misin? Ama otellerden birini üstüme yapacaksın!" İşaret parmağımı Kerim'e sallarken gözümü kırptım.

Bu ara kumalık popülerdi. Her adam sonra ikinci kadını istiyordu. İlk kadını da dehliyordu. Adamın otel zinciri ve boğum boğum kasları vardı. Bir dakika ben daha Kerim'in kaslarını görmemiştim.

Ama vardır. Mavi gömleği gerildiğine göre üzerinde... Kesin var!

Nikâh memuru Kerim'in kaslarına gülümseyerek sordu. 'Siz altılılar, Rüya Aslanlı'yı karılığa kabul ediyor musunuz?'

Altılılar hep bir ağızdan bağırıyordu. 'Evet! Evet! Evet!' Şahitler ağlıyordu. Takı töreni gelse de gitsek diyen pasta canavarı

misafirler alkışlıyordu. Elleri kızarmış, gözleri feryat figan ediyordu. Kasların gelini vardı!

Kasların gelini... Rüya... Pambık Prenses.

Pambık Prenses bendim.

Bastım nikâhı kaslara, bastım nikâhı. 'Bu gece kopmam lazım! Hedefi vurmam lazım!'

Kaslarda yer içerdim. Onları gezdirirdim. Bebek gibi bakardım.

"Kasap et derdinde, koyun can derdinde!" Göktürk'ün özlü sözüne gözlerimi devirdim.

"Sıkıştırmasana çocukları. Çıkıyorlarsa sana ne? Ayrılırlarsa iki gün ağlayıp, çikolata yer Selin. Sonra atlatır," Selin'in kızaran burnu ağladım ağlayacağım der gibiydi. "Kerim'de aklını kullanırsa evlenirler. Ha, evlenmem derse ben Selin'e ayrılık hediyesi olarak Karınca Adam'ı veririm. Hemen karşıdalar."

Mutfak penceresinden görünen Yenilmezler'in karargâhını gösterdim. "Taş gibiler. Kerim kaybettiğiyle kalır."

"Karınca Adam kim?" Kerim'in çenesindeki kas seğirirken, Göktürk de kasıldı.

Mesaj istenildiği adrese güvenle postalanmıştır seksi komutan Rüya Aslanlı!

"Benim mükemmelliğin sıfat bulmuş hali komşularım. Gezegen falan değil, direkt samanyoluna bağlanmış onlar. Galaksiler arası bir vücutları var. Ay, her eve lazımlar!" Egehan'ın çiçek ekerkenki görüntüsü yine aklıma gelmişti. Gerçi bir kızla partide her haltı yemişti ama olsundu. Belki benimle çapkınlığını unuturdu.

Onu düzeltecek kız bendim!

"Rüya hanımın sapık komşuları, Kerim." Göktürk'ün odak noktası yine ben olurken kendimi alnımdan öptüm.

Ben olmasam kim yönetecekti bunları?

"Sapık mı? Sen kendine bak şarlatan! Döndürmediğin dolap, çevirmediğin dümen yok! Gelmiş ahkâm kesiyorsun. Kerim'le Selin'e karışmayacaksın," Sandalyeme yaslanıp, Caner'e yanıma gel işaretini çaktım. Adam ne desem onaylıyordu.

Anında yanıma gelen Caner bir elini omzuma koydu. Kendimi Dedektif Gadget'ın düşmanı Dr. Pençe gibi hissetmiştim. Kucağımda sarı gözlü duman rengi kedimi seviyordum. Şef Kuinbi bu sefer görev olarak iki aşığı bir araya getirme işini vermişti müfettişe.

Ben niye birleştiriyordum ki? Kötüyüm yahu ben!

Bir çizgi filmi daha katletmeden kıvamında bıraksam iyi olurdu.

"Hadi ya! Sen dedin diye mi karışmayacağım?" Göktürk kahkaha atarken ben ciddiyetimi koruyordum.

"Ceyda olayını deşifre edeyim ben de. Madem öyle..." Dudağımı büzüp Caner'e baktım. "Annem öğrenince bana çok kızacak. Sen de aslında benimle sevgili dersin, Caner. Böylece ben de yırtmış olurum. Zaten annem seni de çok sevmiş."

"Olur aşkitellalı şokellam! Bana uyar!"

Caner'in gerçekten çok akıllı olduğuna artık emindim.

"Bir kere Hayal Teyze beni daha çok seviyor!" Ellerini iki yanında yumruk yapan Göktürk'e dilimi çıkardım.

"Hah! Sen öyle san beyin fakiri Hint gurusu. Ya kabul et ya da Ceyda'yla beraberliğini cümle aleme yayalım." Dilimi dişlerimin üzerinde gezdirirken Hayal'e çektiğimi biliyordum.

Ne kadar zilliyim!

Zilliyim gururluyum anacığım!

"Bu adil değil!" diye bağıran moda ikonum film çekiyormuşçasına iki dizinin üstüne çöktü. "Tanrım! Tanrım, neden ben? Bu kızla sınanacak kadar ne günah işledim ki?"

"Böğürme Göktürk! Tele kulak var bu evde. Duyarlarsa günah çıkarırsın çömdüğün yerde." Tek kaşımı kaldırırken çaresizliğine zaferle sırıtarak kan kırmızı şarabımın dolup taştığı kadehimi dudaklarıma götürdüm.

Göktürk Harleyson faka basmıştı adamım!

"Kabul et kanka. Rüya aşkım daima kazanır." Caner'in omzumdaki elini sıktım.

Arkam var oğlum benim! Çünkü ben Pambık Prensesim. Kendime âşık olacağım, tanrım!

37. BÖLÜM

Sarı Leblebi

"Rüya o kadar kazandibini nasıl yediğini açıklar mısın?" Ceyda'ya kazandibili dilimi çıkardım. Yaklaşık olarak yarım kilo kazandibi yemiş, midemi tıka basa doldurmuştum.

"Benim evimde lokmalarımı mı sayıyorsun sen?" Bir kaşık kazandibini daha ağzıma atarken 'hımmm'ladım.

Kazandibi tüm tatlıların içinde Lezzetler Kraliçesiydi.

"Sen boş ver onu, Rüya aşkım. Evlenince seni hep bunlarla besleyeceğim." Caner'e gülümseyerek başımı salladım.

"Bana hep tatlı vereceksen evlenebiliriz bence!" Mutfak masasında Caner-ben, Göktürk-Ceyda diye bir ikili grup oluşturmuştuk. Kerim sevgilisi Selin'le basıp gitmişti. "Bence de evlenin Caner. Ruh ikizi gibisiniz." Ceyda bana sinsi sinsi bakıyordu. Dili de iyiden iyiye açılmıştı.

Rüya, bu duruma elini atar ama!

Kaşığımın ucunu karşımdaki pelte beyinliye çevirdim. "Senin yüzünden Göktürk'e tahammül etmek zorundayım. Benim sinirilerimi tepeme çıkarma. Kafanı mutfak tezgâhına vura vura pekmezini akıtırım. Ağzını da cart diye yırtarım. Beni germe! Kazandibi yerken bile öfkelendirdin be!" Ceyda'nın korkuyla büyüyen gözlerine sırıttım. "Caner'le evlenirsem şaşırmayın. İkinizin saçma oyununa alet oldum ve annem beni şehzade gibi katledecek."

"Kimse kimseyle evlenmiyor! Sen de sus Ceyda! Çene çalacağına git kendimi anneme sevdir." Supangle tabağını önüne çeken

Göktürk'e gülümsedim. Nükteli bakışlarımı fark edince gözlerini yüzüme çevirdi. "Ne var, Rüya?"

"Benim kazandibimi sen ye, supangleyi bana ver. Hı?" Yarım ve pelteye dönmüş tatlımı önüne ittim. "N'olur n'olur?"

Ama o kaşığını supanglenin içine soktu. Çikolatalı tatlı kaşığıyla birlikte akışkan akışkan sünerken ağzına attı.

"Çok leziz! Imm..." Son supangleydi o hayvan!

"Rüya aşkım," Caner'e kırgın gözlerimi çevirdim. "Diyorum ki düğünümüzde supangleden şelale yaptırayım. Kazandibili pasta... Seviyoruz ya ikimiz de!"

"Of, Caner! Sen de evlenmeye ne meraklıymışsın! Bir de benimle!" İşaret parmağımla kendimi gösterdim. "Bana ilkokul birinci sınıfta tek bir çocuk tahammül etti. Sen de ikincisin."

"Neyin var ki? Herkesten farklısın. Gözlerin de yeşil... Bu detay çok önemli benim için." Caner'e gözlerimi kırpıştırıp kazandibime gömüldüm.

"Benim önem verdiğim detayları biliyor musun, Caner? Sana söylemiştim ya geçen gün..." diyen Göktürk'e hiç bakmıyordum. Bir anda önümdeki kazandibi çekilip, yerine supangle gelince sevinçten ağlayabilirdim.

Salak bir kız olsaydı yerimde 'ay, büyü yaptım' derdi.

"İmana mı geldin moda ikonu?" diyerek Göktürk'ün supanglesinden kocaman bir kaşığı mideme yallahladım.

"Seni dinlemiyorum ben Göktürk!" Caner bana eğildi. Yuh ama ya! "Yarasın güzelim! Daha bu ne ki? Sana Yedi il, sekiz ilçede tatlıcı açacağım." Göktürk'ün sinirli nefesine kıkırdadım. "Tatlıları, supangleleri, kazandibileri ye! Beni de ihmal etme!"

"Aç bana tatlıcı aç! Kas da aç!" Konuşurken dişlerimin pis olduğuna bahse girerdim. Supangleyi tamamen yemiştim. Göktürk zaten bir kaşık ancak yemiş olmalıydı. İlk kez gözümde artı puan almıştı. Sıfır. Gerçi sıfır sayı değildi. Kötü kız kahkahası atarken Göktürk'ün supanglesini yemiş olduğumdan tüm puanları ben toplamıştım. Ni-ha-ha-ha!

"Caner, Rüya'nın yanından çekil. Seni uyarmadım mı oğlum

ben?" Sandalyesinden kalkan Göktürk, Caner'le arama kara kedi gibi girdi.

"Bu ne dedi biliyor musun, Rüya aşkım?" Caner'e sıkıntılı bir yüz ifadesiyle bakarken karnım buruluyordu. Bulanık bulanık ağrıyordu hatta ama belli etmedim. "Seni keser yola atarım Caner! Korkuluk yapıp, boş arsaya diker kargalara yem ederim seni Caner! Seni gay bara bırakıp kaçarım Caner! Hah! Aynen böyle dedi yeşil gözlüsü."

Bu çocuk gay bara bırakılır mı ayol? Yerler bunu, ham yaparlar. Bir de benim tatlıcımı!

"Öyle demedim!"Göktürk tamamen görüş açıma girerken yüzüme eğildi. "Rüya'ya dokunursan elini münasip yerine sokarım dedim."

"Lütfen benim yanımda sokmalı falan konuşma Göktürk! Terbiyem bozuluyor!" diye çemkirdim. Çevremden etkileniyordum ben. Sonra bu küfürleri Baha'ya sarf ediyordum ve bu çok... Yorucu...

"Sen. Terbiye. Çevre. Kızım bunların hiçbiri sende yok ki!" Göktürk bana sırıtınca dilimi çıkardım.

"Aşurenin içindeki kuru üzüm gibisin. Sevmiyorum ve sen her kaşıkta varsın, Göktürk."

Göktürk, sincap Alvin edasıyla saf saf suratıma bakınca ağzımı oynatarak 'kapak' dedim. Hatta elimin birini yumruk yapıp, diğer elimle okkalı bir tokadı rulo olmuş yumruğuma yapıştırdım. Çıkan ses 'kapak kapak kapak' der gibiydi. İçten ve ormantik...

• • •

Saatlerdir kuş uçmaz kervan geçmez bir yerdeydim. Hava ciğerleri yok edecek cinsten kirli ve boğuktu. İnsanlar gaz maskeleri takarak ilerliyor, karantina bölgesinden hızla uzaklaşmaya çalışıyordu. Kıyamet sonrası ayakta kalmaya çalışan insanlık hezimete uğramış, temiz hava diye bağırıyordu. Ama çok geçti, temiz hava Rüya Aslanlı tarafından kirletilmişti. Hatta bazı su kaynakları bile bu patlamadan nasibini almıştı.

Çok geçti. Kanalizasyonlar ağlıyordu. Yapma Rüya, etme Rüya! Dur artık kız kurusu Rüya! Diyorlardı.

"Abla çıksana tuvaletten! Saatlerdir beton mu döküyorsun ya? Sıkıştım kızım!" Baha'nın hamile ıkıntılı sesine gözlerimi devirdim. Sanki tek bu katta tuvalet vardı! Göktürk'ler topluca kalkıp gittiğinden beri bulanık ağrımın sebebiyet verdiği motor bozukluğumla cebelleşiyordum yaban ellerde.

"Oğlum ishal oldum diyorum! Git aşağıdaki tuvalete!" Nereden baksanız iki üç saattir içimde ne varsa çıkarıyordum. Yediğim kazandibi dokunmuştu sanırım. Kesin bozuktu. Yoksa ben çok yememiştim.

"Ya babam onda, sen bunda! Yeni girdi o, bari sen çık sıkıştım! Vallahi sıkıştım!" Baha'ya görmese de dilimi çıkardım. Beyaz mermerli geniş banyomuzdan neredeyse yeşil bir duman çıkacaktı sayemde.

Gözlerim yeşil, gazım yeşil. Bu kadarı da tesadüf değil ya!

"Ben çıkmayı istemiyor muyum sence? Bu karanlık, küf kokulu hapishane köşelerinde kalmaya hevesli miyim sanıyorsun?" Hâlâ karnım ağrıyordu ve bir beş dakika daha lazımdı bana.

"Kızım manyak mısın sen? Çıksana tuvaletten! Kardeşceğizin altına kaçırdı!" Annemin cazgırlığına değil, söylediklerine kahkaha attım. Sonradan pişman oldum. Zira o kadar kötü kokuyordu ki tuvalet bu kadar çok teneffüs edince havası bir çarpmıştı beni.

"Anne val-" Tövbe, tövbe! Tuvalette de yemin ettirecek imansızlar. "Çok kötü ishal olmuşum. Çıkamıyorum ki!" Annemin oflamasını işitince Baha'nın mızmızlanmasını da duydum.

"Caner'in getirttirdiği bütün tatlılar bitmiş! Sebebi sensin! Lâyığını bulmuşsun kızım. Boklu diyorum kızıyorsun sonra!"

"Anne çok kötüyüm! Söyle çıksın ablam!" Baha'ya orta parmağımı gösterdim kapalı kapılar ardında bir gaz bulutunun arasında. Yaşam benim için tüm manasını yitirmişti artık.

Gerçi tuvaletin kokusu olmasa ishalim deyip günlerce kalma fikrine sıcak bakıyordum. İş yük, güç yok, Göktürk yok! Oh, kebap!

"Kız ishal olmuş, nasıl çıkarayım oğluşum? Gel babanı çıkaralım." Kapıdan uzaklaşan ayak seslerine gözlerim dolmuştu. Beni bir başıma bırakıp gitmişlerdi. Zombi virüsü kaptım diye yoksaymışlardı. Lanet olsun Dünya'ya!

• • •

"Ay, karnım! Oy, karnım!" Geceden beri ağrıyan karnım hafiflese de annem bir iş yaptırmasın diye hasta rolü yapıyordum. Babam da ishale iyi geliyor diye taze sarı leblebi almıştı kuruyemişçiden.

Tabii ben internetten okudum cips de iyi geliyormuş deyince önüme bir yığın yiyecek yığılmış orta sehpam ve asırlık aşkım ponçikte televizyon izliyordum.

Bir ara ponçiğe az kalsın şey ediyordum ama tuvalete yetişmiştim. Hem ishalim de geçmişti artık. Keyif çatma aşamasındaydım.

Supangleleri ve kazandibini birleştirince yaklaşık bir kiloya yakın sütlü tatlı yemiştim. Ama anneme yedi yüz elli gram yedim demekte ısrar ediyordum.

Kapı yine çalınca açmamak için, 'AY, KARNIM! OY, KARNIM!' diye yeniden inledim ve şıppıdı terlik sesleri eşliğinde annem kapıyı açmaya gidiyordu şimdiden.

"Hoş geldin oğlum." Baha ne ara dışarı çıktıysa artık... "İçeri geç hadi."

Beyaz çiçekli şortlu pijamamla iyice yayıldım. Ağzıma baharatlı cipsi tıkıştırırken taze sıktırdığım portakal suyumdan bir fırt aldım.

"Baha kanalı zaplasana. Ben sana dur derim leprikonum." Ayak sesi kesilince koltuğun başındaki gölgeye çevirdim gözlerimi. "Sen niye geldin bize yine ya?"

Göktürk pis pis sırıtıp, önümdeki pufa oturdu. Sanki davet ettim onu ponçiğin yavrusuna. "Annen Rüya'nın karnı ağrıyor, çok hasta dedi. Malum, telefonlarımı açmadın." Ben o sıra tuvalette atom parçalıyordum büyük ihtimalle.

"Ya, sorma biraz hasta olmuşum! Buruk buruk hâlâ ağrıyor!" Annem duysun diye fazladan bağırıyordum.

"Ovayım mı karnını?" Göktürk kulağıma eğildi. "Regl dönemindeki kızlara iyi geliyormuş diye duymuştum." Gözlerim pörtlerken tükürüğüm boğazıma kaçtı. "Karnın ağrıyormuş, utanma utanma herkese pardon sadece kızlara olan rutin bir şey." Şimdi öyle değilim, ishalim desem konu daha iğrenç noktalara giderdi. Ve ben onun rahatlıkla konuştuğu konuda çok utanırdım. Toplum içinde anmazdım bile.

"Ay, Göktürk'cüğüm kusura bakma. İlgilenemedim seninle," Annem tekli koltuğa otururken sehpada öylece duran sarı leblebiye baktı. "Yesene kızım leblebiyi!" Sonra gülen gözleriyle Göktürk'e baktı. "Dün yemiş tatlıları ishal olmuş bizim sincap!"

Göktürk'e döndüm. Önce şaşırdı. Daha sonra kahkahayı patlattı. "Sen ishal mi oldun?"

Evet demeye utanıyorum desem inanır mısınız? Kuruyemişteki sarı leblebi olmuştum ben.

Hani kaju, badem, soslu mısırdan sonra yemeye ancak tenzzül ettiğiniz sarı leblebi olmuştum.

"Ay, öyle olmuş! Tuvaletten çıkamadı geceden beri. Hasta olmuş annesinin boklusu!" Annem bana karşı koltuktan öpücük atınca daha da çirkinleşiyordu yeşil gözlerimde.

"Bir kere tatlılar bozuktu!" diyerek kollarımı göğsümde bağlayıp, somurturken annemin umurunda değildim. Göktürk'e odaklanmış, beni es geçiyordu. Ah, pardon! Başıma gelenleri anlatmak dışında beni es geçiyordu Hayal Berry!

"Hepimiz yedik o tatlılardan. Bizde niye yok? Kilo kilo yemiş fındık göbüşlüm!" diyen anneme gözlerimi kıstım.

"Benim göbeğim yok! Fındık kadar hele hiç yok!" Sinirle ayağımın birini sallarken, Göktürk bana çevirdi kehribar rengi gözlerini. Artık gülmekten gözlerinden yaş geliyordu.

"Sarı leblebi ne alaka ya?" Hiç cevap vermeden tavırla burnumu yukarı diktim. Onlarla muhatap olmayacaktım!

"Sen onu boş ver oğlum... Benim annem biz bayramda şeker

yiyip, böyle ishal olunca sarı leblebi yedirirdi. Hemen keser. İyi gelir. Biz de yedirdik ama hâlâ ishalim diyor Rüya," Hayal Berry kahkahasını haşmetle salarken rezil ettiği yeni yetme zillisinin gururunu fillere ezdirmişti.

"An-Anladım!" Göktürk hâlâ gülüyordu ve gülmekten kekeliyordu. "B-ben de şey sanmıştım ya!"

Ben sana gösteririm o şeyi! Boklu paşa!

"Niye? Kızlar tuvalet yapmıyor mu? Hasta olduk işte! Ne gülüyorsunuz be?" diye çemkirince biraz olsun durulmuşlardı. Yine rezil oldum ya!

38. BÖLÜM

Küçükken Altına Yapardı

İshal vakamdan sonra Göktürk'ün kahkahaları eksik olmamıştı. Ben neden rezil oluyordum ki? Ama Göktürk'ün de vardır bir açığı elbette. Afifoş'tan öğrenirdim ama ben!

"İyisin değil mi? Rengin solmuş sanki..." Kaslı moda ikonu gülmemek için büzdüğü dudaklarıyla beni hasta halimle günaha teşvik ediyordu. Tüh, kahretsin!

"Solar tabi ulan! Bozuktu o tatlılar! Ama arayacağım o Caner gerzeğini," Yüzümü ekşitip annemin hipnoz olmuş gibi izlediği evlilik programına göz gezdirdim. Konuyu değiştir Rüya.

"Bu adam da kaç sezondur kadın arıyor, bir evlenemedi."

"Ağrı var mı? Böyle sancılı falan... Malum ishal bu..." Göktürk'e dönüp, 'Ceyda' diyerek dudaklarımı oynattım. Gebe öküz benden daha rezildi. Gudubet Melahat'in kızıyla o çıkıyordu.

Ayağını kapıya sürtüp gelen Göktürk yüzünden zil yine çaldı.

"Rüya, iyisin kapıya sen bak annem. Bakayım şu sarışın yellozla adam çay içecek mi?" Normalde kıçımı devirip, 'hastayım ana' diye çemkirirdim ama Göktürk'ün esprisine pizza malzemesi olamazdım.

"İyi, bakarım." Kapıyı açmaya giderken şortumla bluzumu düzelttim. Göktürk arkamdan yine gülüyordu. Hayvan!

Kapıyı açınca hiç beklemediğim ama hep gelsin dediğim Yenilmezler'i gördüm. Topluca, eksiksiz. En azından üçü bir aradaydı. Ellerinde pasta ve çörek dolu tabaklarla...

"Biz özür dilemeye gelmiştik. Müsaitseniz çay içecektik..."

Egehan'ın kızarmış gözlerine şaşkınlıkla bakakalmıştım. " Bunların hepsini biz yaptık, senin için." Üç Yenilmez ellerindeki tabakları aynı anda havaya kaldırınca 'ben neymişim be' dedim.

"Müsaitiz tabi ki," Gülümseyerek Egehan'a baktım. "Sana demiştim. Bizim kapımız Yenilmezler'e her daim açıktır." Bu sözlerime Egehan dâhil hepsi gülüştü. Ne? Komik miydi? Oysa ben gayet ciddiydim.

"Haklısın, demiştin." Egehan'ın gökyüzü mavisi gözlerine paraşütsüz atlayabilirdim.

"Hadi, hadi!" Kapıdan çekilip, elimle içeriye davet ettim. "Resmi olarak hoşgeldiniz." Aslında aşklarım da diyecektim de şimdilik çok erkendi.

Egehan başta olmak üzere içeri yönelen Yenilmezler 'hoşbulduk' demeyi ihmal etmedi.

Thor gelecek diye diye duam sonunda kabul olmuştu. Temiz kalpliyim işte!

Kapıyı kapatıp, arkalarından ilerlerken içeride annemle konuşan Göktürk'ün sesleri geliyordu.

Egehan bana başını hafifçe döndürüp, "Misafiriniz mi vardı? Rahatsız ettik sizi de," dedi.

"Saçmalama! Annemin kızlık arkadaşının oğlu o. Biraz sorunları var aman siz ona aldırmayın. Dediği her şey palavra," Egehan, Göktürk'ü tanıyordu ve beni onunla sevgili sanıyordu. Aralarına biraz daha yaklaşıp fısıldarcasına, "İdare ediyoruz annesinin hatırına. Zengin olduklarından kliniğe kapattırmamışlar, toplum içinde saldırgan davranışları var ve bana kafayı takmış durumda. Allah için dediklerine inanmayın, ne derse 'hı-hı' deyip, geçin. Çok komik ama ikimizi sevgili sanıyor. Deli işte!" deyip yine sessizce kıkırdadım.

"Bir an ben bile sizi sevgili sanmıştım. Boşuna öyle dav... Neyse sorun değil." Egehan'ın dediği lafı tam anlayamamıştım ama annemin sesi kulaklarımızda çınladı.

"Ay, yeni komşular gelmiş!"

• • •

"Niye zahmet ettiniz oğlum! Pek de lezzetliler!" Annem Egehan'ın yapmış olduğu her yiyeceği tatmış, övmekten kendini almayacak duruma gelmişti.

Üçlü koltukta Yenilmezler, ponçikte ben ve Göktürk, tekli koltuğa kıçını tutkalla yapıştırmış annemle beş çayı içiyorduk.

"Afiyet olsun Hayal Teyze. Ne zahmeti!" Egehan'ın centilmen davranışlarına Göktürk ikide bir 'kırıtık' diyordu ağzının içinde geveleyerek. Zaten sesli söylese, Yenilmezler tarafından pata küte dövülürdü. Hangi insanoğlu Yenilmezleri karşısına alabilirdi ki?

Elmalı pastadan çatalımla ağzıma bir parça koparıp, attım. Gerçekten fazlasıyla lezzetliydi. Elma ve tarçının uyumu beni mest etmişti.

"Oha! Bu pasta çok güzel!" Egehan'ın gülen gözlerini üzerimde hissetsem de kendimi pastadan ayırmadım. Sanırım yiyecekler daha önemliydi benim için. Aç açına kas bakılmıyordu!

"Sevgimi kattım içine," Elmalı pasta boğazımdan mideme inerken gözlerimi pörtlettim. "Yaptığım her yemeğe kattığım gibi."

Annem yemeği yaparken genelde içine homurtu katıyordu. Çünkü sevdiğimiz yemekleri yapmaktan bıkıyordu.

"Ben de öyle yapıyorum, oğlum. Zaten yemek yapmak yürek işidir." Hayal hoppası yalanını tenis topu gibi karşı tarafa atarken ciddiyetle başını sallıyordu.

"Öyle elinin hamuruyla ancak yemek yapar bazı erkekler." Göktürk bakışlarını televizyondan ayırıp, Egehan'a çevirdi.

Göktürk bana bakmazken Egehan'a kaşımı gözümü oynatıp, dikkatini kendime çektim. İşaret parmağımı şakağımın yanına getirerek etrafında döndürüp, 'deli' sinyalini çaktım.

Egehan'ın yay gibi gerilen kaşları gevşerken sırıttı. "Neyse... Rüya için yaptık bunları. O gün bizdeyken ilgilenemedik ve... Ve bir nevi özür diliyoruz. Sonuçta görüşeceğiz, komşuyuz."

Kaptan Amerika'ya biraz ayardım ama o da gülerek, "Evet, bundan sonra arkadaş sayılırız. Hem peynirli poğaçayı ben yap-

tım. Lütfen ondan da ye." deyince bir an bunu söylerken ki büzüşen dudaklarını yemeyi düşündüm.

"Siz yapmışsınız yemem mi! Özrünüzü kabul ediyorum. Hem Göktürk'te çok memnun gelmenize, değil mi?" Göktürk'e sanki moronmuş gibi baktım. "Bak ağabeylerin bize yiyecek getirmiş, sen de yer misin?" Parmaklarımı büküp, yemek yiyormuş gibi ağzıma götürdüm.

Göktürk bana anlamsız ve sinirli bir ifadeyle bakıyordu. "İshalden sonra beynin de sulandı herhalde! Geri zekâlıya anlatıyormuş gibi ne bu haller? Yemeyeceğim onların yaptıklarını!" Öfkeyle burnundan solurken kıkırdadım. Sanırım bu davranışlarıyla deli damgası yemeyi tercih ediyordu. E, bu da işime geliyordu.

"Sen bilirsin, boklu paşa!" İshal dese de sorun değildi. Nasıl olsa o bir deliydi! Kimse onu takmıyordu bile. Poğaçadan ısırıp çiğnedim. Cidden pofur pofur, yumuşacıktı. "Bu poğaça harika olmuş!" Bu tarifin adını 'pofur' koydum artık. Pofur poğaça.

"Bizim grupta herkes yemek yapmayı bilir. Murat," Kaptan Amerika'ya dönüp, yumruk tokuşturdu, Egehan. "Aynı zamanda şeftir. Yemek yaparken bıçağını göremezsiniz bile. Çok hızlıdır."

Tipini mıncırdığımın Kaptan Amerika Murat'ı!

"Pek de yakışıklısınız. Var mı bakayım sevgiliniz?" Hayal Berry, yakışıklı bir kasabalı gördüğü için merakına gem vuramıyordu. Karınca Adam kızarırken Egehan öksürdü, Kaptan Amerika kahkaha atarken bir meteor atmosferden hızla yeryüzüne ateş topuna dönüşerek düşmek üzereydi.

Sanırım kıyamet kopuyordu ayol! İnşallah hiçbirinin yoktur!

"Ne yapacaksın Hayal Teyze? Bize ne onlardan!" Çocuk gibi surat asan Göktürk'e dilimi çıkardım. Az kalsın eliyle dilimi koparacaktı. "Bir dur be! Konu önemli!" diyerek tiz bir sesle bağırmıştım ona.

"Sorun değil, Rüya." Egehan deli sandığı Göktürk'e şefkatle bakıyordu artık. Göktürk öğrenirse dilimi kesecekti. "Bora hariç, ben ve Murat'ın yok. Gerçi Bora biraz ayran gönüllüdür," Karınca Adam Bora, gözlerini kıstı Egehan'a.

Ayranı severdim. Bence sorun yoktu. Sevgilisinden ayırabilirdim.

"Ne münasebet! Hiç de öyle biri değilim efendim." Annem Bora'ya içten bir kahkaha attı.

"Hım... Olsun erkekler biraz çapkın olur zaten." Annem böyle deyince Göktürk bana eğildi.

"Benden bahsediyor annen. Kıymetimi bilsen böyle olmazdın," Kısık sesine gözlerimi devirdim. Geri çekilirken bana göz kırpan Göktürk'ü önemsemedim. Arada karnım ağrıyordu ve bunu anlamalarını istemiyordum. "Çapkın olur erkekler. Ben de erkeğim, seksiyim, yakışıklıyım. Kızım ben Süper Mario'nun yediği renkli mantar gibiyim. Yiyen güç ve enerji kazanıyor."

Aynı ses tonunda cevapladım. "Mario tedavülden kalktı, Göktürk. Yeni nesil olarak GTA oynuyoruz biz. Ayrıca ben Alice değilim mantar peşinde koşayım. Hem Mario göbekli. Benim hobim kas."

Göktürk'ün kısa süreli şaşkın bakışlarından uzaklaşıp, annemin Yenilmezler'le olan sohbetine döndüm.

"Demek sen tıp okuyorsun Egehan. Kaçıncı yılın?" Annemin damat adayları çoğalıyordu. Doktorlar dizisinden beri tıbba takıntılıydı.

"Beşinci yılım ama bir yıl geç başladım ben, Hayal Teyze. Bazı ailevi sebeplerden dolayı. Zaten çok sık eve bile gelemiyorum. Genelde okul ve hastane arasında mekik dokuyorum." Beni böyle doktorlara emanet edin. Kaslı, yakışıklı, sarışın...

"Zor olmuyor mu, Egehan elinde balyozla?" İstemsizce ağzımdan çıkan kelimelere Egehan deprem etkisi yaratan bir kahkaha savurdu.

"Hayır, Jane. Balyozu gereken anlarda bırakıyorum." Bu çocuk niye bu kadar kibardı? Hani bu tiple çok gevşek ve çapkın olurdu bir erkek.

"Dikkat et de o balyozu bulan bir tarafına so..." Göktürk'ün ağzını elimle kapattım. Elimin içinde boğuk boğuk konuşmaya devam ediyordu.

"Dediğim gibi siz onun kusuruna bakmayın." Annemin gözleri ben ve Yenilmezler'in arasında gezinse de omzunu silkti.

"Sorun değil ya!" Karınca Adam Murat, Göktürk'e gülümsedi. "Bırak küfür etsin. Sen rahat ol tamam mı yakışıklı?" Göktürk'e herkes beyinsiz muamelesi yapıyordu. Elimi ağzından çektiğimde sırıtıyordum.

Bu oyunculukla Hollywood'a değil ama Bollywood'a girerdim. Bollywood bana göre daha canlı, enerjik ve renkliydi.

"Bu yakışıklı sana bir çarpar ömrün boyunca komada kalırsın!" Göktürk'e ilk kahkaha atan Bora olmuştu.

Şaşkınlıkla gözleri büyüyen Göktürk ne diyeceğini bilemiyordu.

Sayemde etkisiz eleman muamelesi görüyordu. Eğer söylediklerimi öğrenirse sanırım çarpılacak taraf ben olurdum.

"Bu küfürleri nereden öğrendin ya? Cidden komik değil mi, Egehan?" Bora'ya kafasına sallayan Egehan da güldü.

"İlk defa çarparım dediğimde tepki almadım..." Göktürk kolunu bana sarıp, kulağıma fısıldadı. "Üçlü teflon grup bunlar. Çarparım diyorum gülüyorlar." Göktürk'e kıkırdayıp, başımı salladım.

"Çok ayıp! Sana da öyle deseler hoş olur mu?" dedim.

"Diyemezler ki!" Göktürk, Egehan'a yüzünü buruşturdu. "Hepsi çirkin... Neyini beğendiysen şu ecnebi tiplinin?" Egehan'ı burnunun ucuyla gösterince 'her şeyini' dedi içimdeki mağara kızı. "Bir de kırıtık. Yemek yapıyor, kibar konuşuyor, çarparım deyince gülüyor. Belki de sen kırıtık erkekleri beğeniyorsundur."

"Kıskanma! Kıskanma! Baksana mükemmellik akıyor saçlarından kaslarına doğru." Egehan'ın üzerindeki mavi gömleği gerilmiş, içindekinin reklamını yapıyordu.

"Ağzının suyu tişörtüme aktı. Mikrobik ve ishalli kız." diyerek güldü Göktürk.

Aramızdaki sohbeti kapayıp, bizi dinlemeye çalışan komşularımıza ve anneme gülümsedim. Göktürk'ün telefonu çalınca parmağıyla 'bir saniye' diyerek hole geçti. Sanki kendi evi!

Hayır yani telefonu cebinden çıkarışı bile havalıydı! Şerepsüz.

"Ben de bir mutfağa gidip, çayları tazeleyeyim." Annem tepsiye çay bardaklarını toplayıp, mutfağa giderken pişmiş kelle gibi sırıtıyordum.

Şu an salona üç adet Yenilmez atmıştım. Yalnızdık!

Bi' gazoz içer miyiz, yağuşuklular? En haplısından...

"Rüya, dün olanlar için gerçekten özür dileriz. Biz normalde böyle değilizdir. Umarım affedebilmişsindir bizi." Egehan'ın mahcup yüzüne aynı sırıtmayla bakıyordum. "Ne istersen yaparız!"

"Hım... Belki bir gün... Ama şimdilik affettim. Başka zaman isterim. Bir de elmalı pastandan yine istiyorum!" diye şakıdım.

Bora, eliyle saçlarını karıştırdı. "İstediğin elmalı pasta olsun! Egehan pasta yapar, ben de sana pizza yaparım! Pizzam meşhurdur!" Gözünü kırpınca, topluca kas açın, deme isteğimi bastırdım.

Pizzayı da seni de yerim çocuk!

"Hatta sana servisi bile biz yaparız." Murat daha soğuk görünen taraftı. Açıkçası bana bu kadar yakın davranıyor olmaları tuhafıma gitmişti.

"Pekâlâ, zaten size küs kalmam mümkün değil ya!" Elimi, neyse, dercesine havada salladım.

Göktürk salona girer girmez yanıma oturdu. "Annem geliyormuş, hatta gelmek üzeredir. Seni özlemiş."

Afifoş'u bende seviyordum. Tam kafadan rafadan bir kadındı.

"Özlenmeyecek insan değilim ki! Haklı anan!" Göktürk sinsice gülerek arkasına yaslandı.

"İshal olduğundan mütevellit ziyarete geliyor. Büyütme fazla." Ben sinirden kızarırken, Yenilmezler şaka sandıkları bir gerçeğe yine kahkaha attılar.

Merdivenlerden inen leprikon çay tepsisi taşıyan anneme öpücük attı. Bu, seneye liseye gidecekti ve madara olacaktı. Kesin dışlanacaktı.

"Anne, minik oğlunun küçük karnı acıkmış. Ne yemek var? Online oyun oynuyorum, atıştırmam gerek." Eliyle karnını sıvazlarken annem salonu işaret etti leprikona.

"Misafirlerimiz var. Gel beraber yiyelim oğluşum." Kıkırdayıp, bize bakan leprikona elimi salladım.

"Anne ben bu kadar yakışıklının arasına asla karışmam! Şunlara bak! Sınava gireceğim ve psikolojim bozuldu. Yiyecekleri odama yolla!" Baha dudaklarını büktü. "Tanrım! Neden beni kısa bıraktın! Ama herkes görecek gücümü! Napolyon'da kısaydı! Baha'nın boy öcü acımasız olacak uzun ve yakışıklı topikler!" Var gücüyle yukarı tırmanan Baha'nın iflah olmayacağından emindim.

"Siz onun kusuruna bakmayın. Normalde çok akıllıdır."

Hayal Berry, şerifin ona aldığı küçük sirk maymununu oğlu yerine koymuştu. Ve toz kondurmuyordu.

Kapı çalınca annemin eli dolu oluşuna lanet ederek kalktım. Afife eksikti zaten.

"Duydum ki ishal olmuş hemen ilaç hazırladım! Ay, gelinime kıyamam ben! Saygın bile işten erken çıkıp, buraya gelecek." Afife Teyze yüzünden Kas Ordum gerçekleri öğrenmişti. Göktürk hayvan gibi anırıyor, Afife çatlağı olmayan ateşimi ölçüyordu. "Yani kızım sayılır. Yarın öbür gün bebiş yaparsınız, çocuk kıt akıllı olmasın. İshalken vücut sıvı kaybeder çünkü!"

Ateş saçan gözlerimi Afifoş'a konunun ayrıntılarını anlatan anneme çevirdim. "Haklısın Afifeciğim. Yemiş yemiş tatlıları! Hayır, Caner niye o kadar çok supangleyle kazandibi almış ki? Madem aldı bu obur niye yiyor? Yirmi üç yaşında kız oldu hâlâ bebek gibi!"

Göktürk püskürerek gülünce suratım asıldı. Egehan bile gülüyordu!

Siz de olun ishal inşallah! Böyle sular kesilsin, tuvalet kâğıdı kalmasın. Evde bir Allahın kulu olmasın da öyle boklu kalın emi!

"Sus sen Göktürk!" Afife Teyze saçlarımı okşayıp, kıkırdadı. "Göktürk de küçükken altına yapardı."

"Anne!" Göktürk'e boynumu eğip baktığımda morardığını gördüm. "Yalan söyleme!" diye bağırındı.

Bora boğulurcasına kahkaha attı. Egehan tepinirken, Murat resmen hönkürüyordu.

"Ne yalanı! Bu var ya sekiz yaşına kadar yatağına işedi! Her türlü pislik vardı. Şimdi yeni adet çıkardı. Titizmiş beyefendi! Ay, bu çocukken saksı dibine de işerdi. Bak şimdi hatırladım..."

39. BÖLÜM

İğrenç Anılar

Göktürk'ün rezillik dolu maceraları Brezilya pembe dizileri gibi son sürat devam ediyordu. Karnım artık gülmekten ağrıyordu.

"Beş yaşına kadar lazımlığa yaptı tuvaletini bu. Zor alıştırdık klozete," Afife Teyze bana dönerek sırıttı. "O zamanlar oğluşum dört yaşında falandı," Asıl hikâye şimdi başlıyordu. "Benim de arkadaşlarım gelmişti. Paşam tuvaletini yaparken onları karşılıyordum. Salona girer girmez ne görelim? Bu kalkmış lazımlıktan halının ortasına kadar devam etmiş yapmaya!" Hepimizin yüzünde bir tiksinme ifadesi oluşurken çaktırmadan baktığım Göktürk yumruklarını sıkıyordu.

"Ben ne bileyim ama! Küçükmüşüm!" Göktürk'ün kızarıp bozaran yüzüne dudaklarımı büzdüm.

"Cidden çok komikmiş!" diyen Egehan zor bastırdığı kahkahasıyla evi coştururken gözlerim parladı.

"Kes lan! Komikmiş! Tipsiz ecnebi." Göktürk'ün sinirden şakağındaki damar atıyordu. Ay, gudubet! Yine kıkırdayınca bu sefer bana döndü. Neyse ki Afifoş aramızdaydı da bana bir şey yapamıyordu. "Sen hiç gülme ishalli!"

"Konuştu boklu çocuk!" diyerek omzumu silktim.

"Anne rezil ettin beni! Hani kimseye demeyecektin?" Göktürk kırılmış gibi annesine tavır yapıyordu. Zaten bana kötü çocuk falan değil muhallebi kıvamlı erkekler çatıyordu.

Afife Teyze, önce benim elimi avucuna aldı. Daha sonra Göktürk'ün elini tutup kendi kucağında birleştirdi. "O benim

gelinim. Ne var yani öğrense? Yabancı mı?" Kaslı moda ikonuyla elim iç içe geçince suratımı ekşittim. Egehan orada bomboş durken gel burada halılara sıçan şerepsüzün elini tut.

"Bu dallamalar da mı gelinin?" Göktürk burnundan solurken, Yenilmezler'in gözlerinde karanlık bir bakış belirdi.

"Bu yakışıklılar bilse ne olacak? Sanki onların yok rezil anları!" Afife Teyzeye tek kaşımı kaldırıp, ters bir bakış attım. Bence yoktur. Şimdi bakıyorum Egehan'a, Murat'a, Bora'ya galaksi gibi çocuklar.

Tekrar ishal olursam Egehan'ın staj gördüğü hastaneye gidecektim.

Hatta başım ağrısa, 'Neyim var Yenilmez doktorum?' diyeceğim dudaklarımı büze büze.

O'da, 'İlacınız kas küçük hanım. Birde öpücük kondurduk mu küçük kiraz dudaklarınıza eve gidebilirsiniz, ama benim niyetim sizinle evlenmek. Bilirsiniz Jane'ler kolay yetişmiyor' diyecek ve evleneceğiz.

Muhteşem Thor ve Pambık Prenses Rüya'nın düğününe tüm hayali kahramanlar davetlidir.

"Bence yoktur, Afife Teyze. Baksana meteor gibiler." Kendimi tutmayıp konuşunca annemin hırıltısı kulağıma kadar geldi. "Saçmalama, Jane. Elbette var," Egehan bana resmen 'Jane' diyordu. Yani Thor olduğunu kabul ediyordu.

"Niye sen de mi ishal oldun, Egehan?" Göktürk'ün iğneleyici lafına Thor'umun gözleri kısıldı.

"Herkese olan bir şey. Ayrıca komik değil, Göktürk. Sen ona bakma Jane." Sen böyle konuş ben ona hep kaka, çiş gözüyle bakarım Thor Egehan'ım! Nasıl da biliyor yakışıklım benim zayıf noktamı!

"Göktürk, sen de ishale yakalanıyorsun arada. Niye gelinimle dalga geçiyorsun?" Afife Teyze bilerek 'gelinim' kısmını baskılı söylemişti. Sanki Göktürk'le değil, Afife'yle evlenecektim.

"Söyle o gelinine beni delirtmesin." Tıslayan gebe öküze, Murat acıyan bir bakış attı.

"Göktürkcüğüm," diye ona gülümsedim. "Şaka karşı taraftaki kişiyi zor duruma düşürmez tamam mı? Bir daha böyle şakaları n'apmıyoooruuuz? Yaappmıyooruuuz!" Salağa anlatır gibi son kelimelerimi uzatınca Yenilmezler hariç geri kalan herkes tuhaf tuhaf beni izliyordu.

Artık Göktürk tescilli deliydi komşularımın gözünde.

"İshal bunun başına vurdu diyorum inanmıyorsunuz. Cidden deli bu kız..." Göktürk elini neyse dercesine salladı.

"Ay, nerede kalmıştık? Hah! Göktürk bir de hep saksı dibine işerdi. Böyle fışır fışır ama! Babası da tek erkek çocuk diye sula paşam gübre olur derdi. Ah, hep o Saygın yüzünden böyle edepsiz oldu oğluşum." Afife Teyze dizlerine hafifçe vurdu. "Edepsiz Saygın!" Tabii Saygın suçluydu. Edepsiz de Saygın'dı. Afife'nin ağzından bal damlardı. Hep Saygın'ın suçu!

"Ne zaman yaptım ben öyle bir şeyi? İnanmayın uyduruyor!" Göktürk yine bağırınca güldüm. Ana-oğul pek bir iyi anlaşıyorlardı.

"E, oğlum kreşte bile yapmıştın da öğretmenin seni şikâyet etmişti ya! Tüh, unuttun mu? Ay, neyse... Bunu kreşe verdik. Özendi okula o sıralar... Evde saksılara işemeye alışınca ilk çişi geldiğinde gitmiş saksı dibine tiydirmiş."

"İyi yapmış çocuk! Niye tutsun çişini?" Anneme göre damadı olacak edepsiz her zaman haklıydı.

"Öyle deme şekerim! Bir kere yapmış öğretmeni uyarmış, ikinci kez yapmış öğretmeni kızmış. E, defalarca yapmaya devam edince durum bize intikal etti. Zaten kreşe gitmekten sıkılmıştı. Bir daha okula gitmem deyip durmuştu o günden sonra. Yani insan kreşten itibaren okuldan nefret eder mi? Bizim oğlan etti. Soruyorum niye gitmek istemiyorsun diye buna, 'zirvede bırakıyorum anne' diyordu. Deli işte." Afife Teyzenin anlatıklarına birlikte gülerken Göktürk'ün suratı sirke satıyordu.

"Okulu sevmiyorum. Keşke kreşten sonra hiç devam etmeseymişim. Ömrüm sırada geçti." Göktürk saçlarını karıştırıp duruyordu. Sanırım bu hareketi utanınca veya sıkılınca tekrarlıyordu.

"Ben çok severdim," Egehan'a Bora bile gözlerini devirdi. "Cidden derslerim hep iyi olmuştur. Devamsızlığım bile yoktur. Sadece bir kaç kez hastalanınca aksatmıştım o kadar."

Bizimla değılsın Egehan.

"İyi çocuk." Göktürk yandan sırıtıp, Egehan'a üstten bir bakış attı. İçinden çocuğa gay dediğine emindim.

Annemse bana dönüp, "Bu var ya, okuldan arar hastayım eve geliyorum diye. Eve gelince de televizyonun karşısında yatardı. Meğer okuldan kaçıyormuş. İnsan okuldan kaçınca sevgilisiyle kafeye gider, bizimkisi eve gelirdi. Bir deli de bu!" dedi işaret parmağını bana 'aptal' dercesine kaldırarak. Annem olacak haine dilimi çıkardım. Dua et eve geliyordum. Ne manyak bu ya!

"Okul benim DNA'm da yok. Kodum bozuk benim!" Kendimce bir repliği çalarken annem bana burnunu kırıştırdı.

Sanki Tatlı Cadı Samantha'ydı Hayal haspam.

"Göktürk de kaçardı. Biz bunu okula diye gönderiyoruz. Oğlumuz büyümüş de liseye gidiyor diye gururlanıyoruz hem de. Caner tatlıcısıyla orada burada sürtüyormuş meğerse. Tabi Saygın bunları bir yakaladı! Biri tatlıcıya, biri holdinge kışkışlandı." Holding kelimesini duyan Hayal Berry'nin gözleri ışıldadı.

"Aman aman holdinge gitsin. İş öğrensin daha iyi." Afife, annemi onaylayan mırıltılar çıkardı.

"Çok da güzel oldu, pek de iyi oldu. Sayesinde kocişimle daha fazla vakit geçiriyorum."

Göktürk sinirle ofladı. "Okuldan hâlâ nefret ediyorum. Çocuğum olursa gitme diyeceğim. Hayatını yaşasın."

Keşke benim babam olaydın be moda ikonu!

"Ay, bence de haklısın! Okul bir hapishane. Giren çıkamıyor ya!" Hâlâ gidiyordum. Yakında da başlıyordu çilem.

"Neyse ki siz sadece bebek yapacaksınız. Torunumuzun akıl sağlığı ve disiplininden benimle Hayal sorumlu olacak." Afife Teyzeye gözlerimi açarak baktım. "Bakma bana öyle Rüyoş. Bu tembellikle bebiş yapmanız bile mucize olur."

Deme Thor'un yanında deme zilli!

"Yok ya onu yaparız, değil mi sevgilim?" Göktürk elimi anasının kucağında da olsa hâlâ tutuyordu. Çekiştirdiğimde de daha sıkı kavrıyordu nazik pambık parmaklarımı.

"Nah- Yani şey şimdi sırası mı?" Dişlerimi sıkarak konuşunca Afife Teyze yanağıma öpücük kondurdu.

"Utanma Rüyoş! Ayrıca iki gün sonra yine bizdeyiz!" Hayır, niye ben sürekli bunlara gidiyordum ki? Mis gibi evim vardı benim. "Fulya'ya söz vermişsin cadılar bayramı için. E, ben de hazırlıklara başladım. Fulya da kostümlerinizi seçti. Sen gel yeter gelinim!"

Ulan pelikli, dişsiz, yarım konuşan Fulya! Seni lunaparkta unutmazsam Rüya değilim!

"Cadılar bayramını mı kutlayacaksınız? Geçti ama..." Kafası karışan Kaptan Amerika Murat melül melül bakıyordu.

"Çocuk işte oğlum. Özendi, istedi. Biz de kırmayalım dedik." Afife Teyzenin sesi hafifçe kısılırken yeniden gülümsedi. "Sizler de gelsenize yakışıklılar!"

"Anne!" Göktürk, Yenilmezler'i sevmediğinden evinde istemiyordu.

"Çok ayıp Göktürk," Afife Teyzeye gülümseyip, başımla onayladım. "Ne kadar kalabalık o kadar güzel olur. Hem Fulya çok eğlenir bu yakışıklı ağabeyleriyle."

"Rahatsızlık vermeyelim?" Egehan'a göz kırpan Afife Teyze kıkırdadı. Egehan'ın kadınları etkilemek gibi bir yeteneği vardı.

Balyozu kafasına ben vuracağım ama!

"Saçmalama oğlum. Aa, rahatsızlık verecek olsanız teklif eder miyim?" Egehan nazikçe teşekkür ederken Afifoş zillisi anneme baktı. "Bizim arkadaşlardan birkaçını da çağırdım Hayal. Çok eğleniriz kız!"

"Bence de şekerim! Acaba ne olsak Acar'la? Romeo ile Juliet falan mı? Çok romantik olur!" Anneme gözlerimi devirdim. "Hiç öyle göz devirme bana Rüya! Neyse şekerim gel biz mutfağa geçelim. Gençler sohbet etsin." Afife kalkarken ellerimiz birbirinden ayrılınca Göktürk'ten kurtulmuştum.

"Aynen şekerim. Bir kahve yap. Şöyle bol köpüklüsünden!" Afife'yle annem mutfağa kikirdeyerek gidince yine ortam gerilmişti.

Halıya sıçan Göktürk, Yenilmezler'e karşı. İkinci round.

"Demek ortalığa sıçıyordun..." Egehan, Göktürk'e karşı ilk tarruzu başlatmıştı.

Göktürk kendine güvenerek koltuğuma, ponçiğime yayıldı. Popoların Efendisi Ponçiğe!

Şu an namusum kirlenmiş gibi hissediyordum. Ponçik benim için İrlandalıların İngilizlere karşı ördüğü surlar gibiydi. Ve o surlar şu an yağmalanıyor, geçilmeye çalışılıyordu!

"Bir doktor adayı olarak psikolojik sorunları olan birine böyle sataşman doğru mu? Seni öldürsem ceza almam da... Sen bilirsin," Göktürk'e bakınca bana hainca bir şekilde sırıttı. Her şeyi anlamıştı. Foyam ortaya çıkmıştı. Kahretsin! Çuvalladım! Görev iptal, Skyler! Füzeleri salma! Düşman, planımızı öğrendi! Bozguna uğradık! Kaçın! Aslanlı Harbor düştü!

Yutkunan Egehan kaşlarını çattı. "Benim de elim armut toplamıyor." Egehan... Egehan... Egehan... Demen gereken şey şuydu: 'Balyozumu kafana bir vururum beynin fırlar!"

"Orasını bilemem ama deli gücünü duymuş muydun? Kaç kişiyi komalık ettiğimi ben bile saymadım. Param var, güçlüyüm. Cezai ehliyetim de yok. Ayağını denk al ecnebi." Bunları derken gülümsemiyordu bile. Sanki bir deliydi.

İyi rol kesiyordu şerepsüz.

"Göktürk sende de ne anılar varmış ulan!" Konuyu bambaşka bir yöne çekmeye çalışıyordum. "Hiç anırasım yoktu sayende o da oldu!"

Göktürk'ün kararan bakışlarına aldırmadım. "Seninle sonra hesaplaşacağız cırcır." deyince kızardım. Bu çocuk da beni hep utandırıyordu.

Elimle 'gel gel' işareti yaparken, "Savaş mı istiyorsun? Gel hadi! Kamoon!" dedim.

"Gelirsem neler yaparım acaba sen düşün," Göktürk gamzesini çıkararak gülümserken göz kırptı. Ama gamze benim zaafımdı!

"Rüya istersen bizim yanımıza gel. Şimdi onun ne yapacağı belli olmaz." Egehan beni yanına çağırıyordu. Geliyorum Thor cuğum!

Kalkacağım sırada, "Kalkarsan savaş çıkar." diyen Göktürk yüzünden öylece durdum. Böyle ne oturuyordum ne de kalkıyordum. Boşlukta gibiydim.

Annemler mutfaktaydı ve ben Thor'a asılırken terliklenebilirdim. Ki bu Yenilmezler'in gözünde beni küçük düşürürdü.

Göktürk'ü dinlersem de Egehan'la dip dibe oturma fırsatını tepmiş olacaktım. İnşallah kıçına giyecek don bulamazsın, Göktürk!

40. BÖLÜM

Şeker Mi? Şaka Mı?

Totomun üstüne gerisin geriye aynı yere otururken sinirle ofladım.

Şimdi Yenilmezler'in arasında oturuyor olabilirdim.

Kısılan gözlerimle Göktürk'e döndüm. Dudaklarımı oynatarak 'öküz' dedim. O da bana öpücük attı.

Oğlum bende hormon var. Kas deyince Nuri Alço'ya dönüşüyorum.

"Biz kalksak iyi olur aslında, Rüya." Egehan'ın sesiyle dikkatim dağılmıştı. Ben buna Göktürk akıl hastası demiştim ve şu an beni bırakıyor muydu? İnsan Jane'ine sahip çıkardı. "Rahatsız da ettik yeterince." Erkeklerin yapması gereken şeyleri ben yapıyordum. Ben kaslı olan herkesi sahiplenirim, kıskanırım uleyn!

"Evet, fazla bile oturdunuz. Rahatsız da olduk. Hadi hadi naş!" Göktürk'ün kinayeli sözlerine aldırış etmedim.

Egehan'a başımı çevirip, "Ne rahatsızlığı ya! Komşuyuz biz! İyi ki geldiniz." dedim.

Dedim ama Egehan beni takmıyordu.

Bora bana gülümsedi. "Bize de bekleriz, Rüya. Hem söz de verdik zaten." deyip göz kırpınca yine kalbimi kusma noktasına geldim.

Bora... Bora... Bora...

Kolla kendini Bora. Kaçıracak seni Rüya yoksa!

Murat ise daha sessizdi. Neden diyerek içimdeki mağara kızı kafasına duvara vuruyordu. Zaten salak ve ilkeldi daha da salaklaşacaktı.

"Ne sözü? Benim niye haberim yok?" Göktürk horozlaşıp, kabarırken omzumu silktim.

"Sana ne? Hı, sana ne? Bak annen mutfakta gider anlatırım her şeyi! Açtırma Pandora'nın kutusunu lan!" Her an ötebilirdim. Kerim'le Selin de ayrılabilirlerdi.

Otel zincirleri sadece benim olacak.

Kötü kızdım ben. Havuz kenarında kuru fasulyeyle soğan kırıp, cücüğünü yiyeceğim. İki tur yüzüp acıkınca kısır bulaşmış un kurabiyemi yiyecek daha sonra ağzım tuzlansın diye kısırımı bitireceğim.

Sonra da Kerim'in kasları sayıp, sevap kasacağım.

Gelecekten beklentim bu kadardı.

"Her şey için teşekkürler. Biz gidiyoruz, Jane." Ayaklanan Yenilmezler'i bastırmak için Odin'den yardım istesem işe yarar mıydı ki?

"Ama daha kas kesecektik, Thor!" Allah beni ıslah etsin!

• • •

Fulya ile karanlık bir ikili olmuştuk. Ağzımızdan kan akıyor gibi görünüyor, saçlarımız ise gece siyahına bürünmüştü. Peruk sen nelere kadirsin!

Ellerini çırpan palmiye başlı dişsiz gülüyordu. "Ay, çok güşel oyduk!"

Aynada kendime bakıp, çığlığımı durdurdum. Kendimden korkuyordum. Benim bildiğim kız vampirler seksi bir şey olurdu.

Ben Elm sokağından çıkmış gibiydim. Gözlerimin altını mor farla boyamıştım, kırmızı lens takmış, midemi bulandıran takma dişler takmıştım. Uzun uzun...

Bu gece Göktürk'ün kaslarındaki tüm kanını içecektim. Bu vampir, Grey tarzı bir vampirdi.

Yaşasın kas seven vampirler! Oley!

"Fulya o kadar güzel olduk ki kendimi tanıyamıyorum. Şu gözlere bak ahu gibiyim kız dişsiz!" Fulya bana gözlerini devirirken -dikkatinizi çekerim dört buçuk yaşındaki koca kız- ellerini beline yerleştirdi.

"Sen göşleyine lenş taktın! Ya bana? Ben hiçbişey takamıyo-
yum!"

Onun gibi konuşup, yanağından makas aldım eğilerek. "Göş-
leyin boşuluy şekeyim!"

"Sen koyuşma, Yüya! Hadi gidip kan içeyim!" Siyah uzun el-
bisesinin eteklerini savurarak oda kapısına yönelen yer elmasını
boğmamak için kendimi teskin etmeliydim. Hayır, bir de elbise-
lerimiz aynıydı!

Afife Teyze palmiye başa oda yapmış meğerse. Tamamen
pembe! Her kız çocuğu gibi Fulya da pembeye takıntılıydı.

Ben çocukken yeşil severdim. Şimdi hemen hemen her rengi
seviyordum.

Süslü tüllü odanın açık kapısından koridora çıkınca yere çö-
men kıl yumağını gördüm. Önünde Fulya...

"Yettim Fulya!" diye koşarken Fulya'yı kaçıran kara tüy topağı
ayağa kalktı.

Ben de gerçekten kurt adam sanmıştım. Göktürk'müş. Yavaş-
larken kalbim boğazımda atıyordu. Ya ilk ben kurt kadın olama-
saydım da Fulya olsaydı? O kıza gümüş sopa saplar gebertirdim!
Hayallerimi çaldırtmam ulan ben!

"Ay, noyuy ya?" Fulya da bana doğru dönerken yanlarına var-
mıştım.

Göktürk, Fulya'dan gözlerini çekip bana yönelttiğinde tüy
kaplı yüzüne rağmen bir titredi. "Siktir! Rüya yine ne yaptın
kendine? Gece kâbuslarıma gireceksin ulan!" Altında yırtık pır-
tık bir kot üzerinde sanki tırnakla yırtılmış gibi görünen siyah
tişörtü ve kıllarıyla yine yakışıklıydı.

"E, videodaki kız böyle yapmıştı! Ben niye böyle oldum anla-
madım," Bu makyajı yapan asyalı çekik gözlü kız çekici olmuştu.
Ben harbi harbi vampir olmuştum.

Göktürk keçisakallı çenesini havaya kaldırarak uludu. "Bana
ne ya? Thor gelince seninle iyi dalga geçer."

Eh, bir de Yenilmezler gelecekti. Egehan'lar bizden giderken
yolcu etmeye Afife çatlağıyla Hayal hoppası da gelmişti. Afife

Teyze de Thor'a adreslerini falan verip, mutlaka gelmelerini söylemişti.

Sanırım bizi arkadaş sanıyordu. E, oğlu partisine bile gitmişti.

"O, beni beğenir. Beni herkes beğenir! Seni kıl yumağı seni göreceksin!" diyerek orta parmağımı gösterdim.

Göktürk ise, "Sen aynada bile göremiyorsun kendini. Ne bu hava? Deştirtme bana gırtlağını kadın!" derken oldukça salaktı.

Dişlerimi ön plana çıkararak tısladım. "Çıkart lan tişörtünü kan içeceğim fırt fırt diye!"

"Tişört ne alaka be sapık? Kan içeceğim ayağına namusumu kirletecekler! Anne!" Göktürk salağı benden mi kokuyordu? "ANNE!" Hay sana da, o çatlak azgın anana da!

Korkmalıydı belki de... Hım!

"Göktüyk aytık sıkıydım ya! Hep kavga ediyoyşunuz!" Fulya kendini belli edercesine tek ayağıyla tempo tutuyordu.

Elimi Fulya'ya uzatacağım sırada çakma Derek onu kucaklayıp merdivenlere yönelmişti bile.

Hah! Çok meraklıydım ben de o bücüre!

Ama Göktürk'e karşı onunla ittifak kurmam gerekiyormuş gibi hissediyordum. Sanki safıma çekmeliydim o sarı başı.

Yine çok düşünerek zihnimi yoruyordum. Bırak değil mi olayları akışına?

Arkalarından ben de ince evin dekorasyonu yüzünden tüylerim ürpermişti. Örümcek ağları mükemmel antre dahil her yerdeydi. Bal kabakları, siyah örtüler, sahte kanlar ve organ parçalarıyla mide bulandırıcıydı.

En kötüsü ise; Göktürk ve benim dâhil olduğumuz abidik gubudik rüyam aklıma geliyordu.

Günahkâr oldum aney!

"Çifte kumrularımla prensesim gelmiş, Saygın!" Afife Teyzenin sesine doğru ilerlerken aklımda kötü ve fesat hiç bir fikir yoktu.

Ta ki Nicki Minaj kostümlü çatlağı görene kadar.

Koca poposu öyle yapay ve büyüktü ki gözlerimi alamıyordum.

"Anne sen kendine ne yaptın? Popon özerklik ilan etmiş be!"

Göktürk'ün kucağındaki pelikli sadece Afife Minaj'ın koca poposuna bakıyordu.

"Yenge sana ne oydu?" Kafası karışan pelikli dudaklarını büzmüştü.

Afife Teyze kahkaha attı. "Baban çok memnun oğluşum! Acaba bir silikon mu taktırsam, hı?" Arkasını bize tamamen dönünce küçük dilimi yutuyordum neredeyse.

O nasıl bir popo ayol?

"Ben o kadar geniş değilim, Afife! Bu gecelik neyse de sonra normale dön." Saygın Amca da Shrek olmuştu. Yeşil rengi, Shrek kulaklarıyla aynı bir devdi.

Keşke Hulk olsaydı.

Kıkırdayan Afife etrafında döndü. Pembe elbisesinin göğüs bölümü tamamen tüylerle kaplıydı ve alt bölümü hafifçe üzerine ya da poposuna oturuyor desem daha doğru bir tabir olurdu.

Şöyle bakıyorum da ben nereye düştüm böyle? Her yer manyak doluydu.

Göktürk kafasını iki yana sallayarak kucağında tuttuğu dişsiz vampir pelikliyi yere bıraktı yavaşça. Sanki cam bir vazoydu. Kırılırdı zilliyi az hızlı bıraksa!

"Neyse anne... Evde küçük çocuk var yani bari biraz daha az büyütseydin poponu." Göktürk annesine bakarken bile tiksiniyordu. Yüzünü buruşturuyor, gözlerini kısıyordu.

Kapı zili çalarken biz halâ antrede birbirimizi süzüyorduk.

Vampir ben, kurt adam ve hâlâ moda ikonu olan Göktürk, Afife Minaj, Shrek Saygın.

Vampir ikizim eline bir sepet dolusu draje ve şeker dolu sepetini koluna takıp, zombi hizmetçi olan sarı fırtına Natalie'nin peşine takılmış kapıya koşturuyordu. "Ay, düşacaksınız küçük hanim!"

Kapı açılırken normalde ecnebi çocukların komşuların evine giderek dediği kelimeleri Fulya gelenlere diyordu.

"Şekey mi? Şaka mı sayışın?" Sarışın mı dedi lan o? Son raddesine akadar açık olan kapıya baktığımda balyozlu Thor Egehan, Kaptan Amerika Murat ve Karınca Adam Bora pelikliye gülümsüyordu.

"Hem şeker hem şaka olsun güzel kız!" Egehan balyozunu kenara indirip, Fulya'nın sepetinden bir şeker aldı. "Eminim senin kadar tatlıdır." Fulya sepetle öylece kalmıştı.

Yenilmezler'i küçük de olsa hiçbir dişi mahlukata göstermemeliydim! Görevimiz Tehlike: Yenilmezler'i Korumak.

"Göktürk tut beni nefes alamıyorum lan! Hava kanallarım kapandı! Allah belamı verdi, Göktürk!" Göktürk'ün koluna zar zor tutunup, bu kelimeleri sarf ediyordum.

O gerilen çenesini sıktı. "O balyozu onun kıçına sokacağım! Thor olmuş pezevenk! Ben de kıllı yumak oldum! Kahretsin!"

Litrelerce içki içmişim de çişimi yapmaya giderken sendeliyormuşum gibiydi. Filmlerde hep öyle olurdu. Konyak şişesini uzat, Sam. Dean bu gece içecek bro.

İçimdeki mağara kızı tam tam seslerinin içinde ateşin etrafında saçı başı dağıtarak kaslı Yenilmezler'i elde edebilmek için dans edip, büyü yapıyordu. Her yerde kemik ve kürk asılıydı. Uzun zamandır yalnız yaşayan ve ön dişi olmayan mağara kızı ağzı kulaklarına değecek kadar gülümsüyordu. Saçları kirden kabarmış ve önden bir tutamını minik kemik parçasına dolamış, yanağındaki kıllı beniyle öp beni Thor, ye beni Kaptan Amerika, gel buraya Karınca Adam diyordu. Yandan yandan da kurt adam Derek'e göz kırpıyordu.

Heyt be! Bu gece bizim gecemiz mağara kızı! Hadi yandan.

"Popolar aşkına, Saygın! Kapıdakiler afet değil de nedir?" Koca poponu pataklamamı istemiyorsan Afife kocanın yanından ayrılma! Onlar benim! Üçü de benim!

41. BÖLÜM

Çaklitli Pasta

Gecenin karanlığında alnındaki ter damlaları kaslı göğsüne damlayan Thor, saçlarını eliyle geriye savurarak rüzgâra meydan okuyor, hafifçe araladığı gözleriyle beni maviye esir ediyordu.

'Beni özledin mi, Jane? Seni bu lanet olası ucubelerin malikânesinden kurtarmaya geldim, honey.' Elini bir bulut içinde bana uzatan Thor'a gülümsedim. 'Şimdi şu lanet olasıca popolu kadının kıçını tekmeleyip, yanıma geliyorsun ve gidiyoruz.'

"Göktürk, eğer bu çocuk yüzünden cinsiyet değiştirirsen seni anlarım yahu!" Göktürk'ün kolunu bırakırken sessizce gülüyordum.

Kapıda poposu ve Afife, Egehan'ları içeriye davet ediyor, bir yandan da balyoza tutunmuş pelikliyi zapt etmeye çalışıyordu. Ama ne mümkün!

Göktürk dişlerini gıcırdatınca poposundan tutarak çektiği Afife'yi salona sürükleyen Saygın'ı boş verdim. "Kapa çeneni Rüya! Hiç utanman da yok. Git atla üstüne Thor'un!"

Şimdi bu bana verilecek akıl mıydı? Sırıtıp omzuna yumruk attım. "Ay, beni kıskanırmış! Ay, yeşil gözlüsünü paylaşamazmış! Ben hepinize yeterim lan! Gerekirse Doly gibi kendimi klonlatırım. Cyborg olurum! Nasa'ya bir gidip gelsem yeter." Klonum Rüya'dan bile kıskanırım ki ben sizi!

"Bazı edep kurallar vardır..." Egehan içeriye girerken bizi fark etmemişti. Göktürk bana döndü. "Hani uymamız gereken..." Daha çok gülümsedim. "Allah aşkına gülümseme! Mor göz

altların ve akıyormuş gibi gözüken ağzındaki kanla içim döndü. Lütfen gülme." Gülümsemeyi bırakıp, surat astım. "Normal davransana! Gülsen korkuyorum, surat assan bir tiksinti geliyor. Normal dur iki dakika!" Gözlerimi devirip, nefesimi saldım. Cidden yormuştu bu çocuk beni. Hayat enerjimi emükledi şerepsüz. "Toplum içinde dediklerine dikkat et. Erkeklere 'kas aç lan' denmez! Cinsiyet değiştir hiç denmez. Hele bana hiç deme sana bir şeyleri ispatlamak istemiyorum." Şimdi bu dedikleri edepsizce değil miydi? Gözlerim kısılırken kafamda dönen soruları sıralamaya başladım.

'Kas aç!' Bunu kibar nasıl derdim ki?

Acaba bi' six packlerinizi açar mıydınız beyzadem? Bende yok da merak ediyorum. Sadece merak yanlış anlamayın mı diyecektim?

Benim altılılardan biri kayboldu. Acaba bir açsanız da baksam size mi kaçmış? Malum pek yaramaz oluyor bu altılılar!

Baklava şeklinde çıtırdayan, böyle ufak tefek de olmayan kas gördünüz mü? Bizim bir arkadaş soruyor da, gömleğinizi ben açıp bakarım siz zahmet etmeyin.

Jale'yle iddiaya girdik. Dedi ki erkeklerde six pack yoktur. Ben de dedim ki var! E, bi' gösterin de kim haklıymış görelim!

Jale'yi de günahıma soktum ya helâl olsun bana!

"İçim dışım bir benim! Böyle cam gibiyim, su gibiyim! Saydamım oğlum ben! Çalıkuşu arıyorsan Ceyda sümüklüsüne git. Kas aç da derim, adale sık da derim! Sana ne lan benim iç dünyamdan! Bak yine sinirlendim. Git bana şeker getir." Göktürk kocaman açılmış gözleriyle beni yiyordu adeta. "İki üç kilo getir ama! Dişimin kovuğuna gitmez benim bir kâse şeker! Şekerim var lan benim! Kas görmeyince düşüyor!" Vallahi düşüyordu!

Göktürk'ün yanından ayrılıp, uzun elbisemin eteklerini havalandırarak Yenilmezlerimin karşısına geçtim. "Benim için giyindiniz değil mi böyle? Ay, yerim ben sizi!" Ellerimi çırpıp heyecanla konuştuğum sırada bir kol tarafından çekiştirildiğimde tüm neşem kayboldu.

Kıllı tüylü toparlak Göktürk bana fikrimi sormadan salona sürüklüyordu.

"Thor! Kurtar beni! Jane'imi kaçırıyor bu kıl topağı!" Afife Teyze ile Fulya'nın didişen seslerine aldırmadan bir daha bağırdım. "Lan namus gidiyor, Thor!" Göktürk beni siyah yakışıklı koltuğuna oturtunca ses etmedim. Koltuk benim psikoloğumdu. Oturunca derdim tasam gidiyordu. Böyle kemiklerim dinleniyordu.

Thor ve diğer iki Yenilmez salona girince ayağa kalktım.

"Alayım balyozunuzu beyim! Asayım vestiyere! Yol yorgunu sundur sen şimdi," Egehan bir kahkaha koyverirken ona 'sen in san mısın' bakışımı atıyordum. "Göktürk kalk efendine soğukluk getir. Ayol, bu uşağa da hiçbir şey öğretemedik bey!" Ellerimi bacaklarıma vururken anam gibi yakınıyordum.

"Gel sevgilim yanıma! Şakanın sırası mı?" Büyüyen göz bebeklerimi küçültüp, gülle misali Göktürk'e devirdim.

"Kapa lan çeneni it!" Göktürk koltuğa yayılmış, gevşekçe bana gülüyordu. Saygın zaten televizyonla bütünleşmişti. Afife ise... O kadının tüm sorunu poposuydu dostum! Ellerimi yumruk yapıp çene altıma yerleştirerek Thor'a döndüm yeniden. Onun için ayağa kalkmıştım! "Jane diyor ki, balyozu ver. Eve iş getirme diyor!"

Murat'la Bora koltuğa haykırırcasına gülerek oturdu. Ama Thor bana bakıyordu. Böyle melül melül... Aşığım der gibi... Aşka inanmıyorum adamım! Kas aç, kas! Yokluktan ilk kas açanla evlenecektim. Egehan iç tartışmamdan habersiz bana büzülen dudaklarıyla bakmaya devam ediyordu.

Ama yerim ki ben seni! Bak yine bana aşkım dedi! İçinden dedi duydum vallahi duydum!

"Ama bu benim silahım Jane!" Bana balyozunu gösterip, iç geçirdi. "Onu bırakırsam seni nasıl korurum?" Asıl korunması gereken oydu. Adamın üzerine oturan zırhı, arkasında bayrak gibi dalgalanan kırmızı pelerini... Tokan olayım tak beni Thor!

"Ben vampirim! Seni korurum Thor!" Sinsice sırıtıp, ellerimi çenemden çektim. "Mutfağa gidelim de sana dişlerimi göstere-

yim yakışıklı!" deyip, göz kırptım. Hep erkekler mi diyecek mutfağa gidelim de oynaşalım diye?

Yeniden çekilip koltuğa fırlatılınca içimde isyan eden mağara kızının başını okşadım. Ama elimi ısırıp, beni dövdü. Namert Rüyayogami başımı mağara duvarlarına vuruyor, saçımdan çekerek yerde sürüklüyordu.

Hayalimde bile kas için kendimi dövüyordum. Böyle tekme tokat. Ağızdan kan boşaltmalı, diş kırmalı.

Bruce Lee gibi mağara kızı vardı içimde. Döner tekmeyle burnumu kırmıştı kirli baş. Burnumdaki kanı silip, bana sırıtan yabaniye sol kroşeden yumruğu çaktım. Yerde iki büklüm yatan yosmanın karnına sağ ayağımı koyup, zaferle ellerimi havaya kaldırdım. Düşüncelerimi dağıtıp, güncel hayata dönerken delirmek üzere olduğum kanısıyla başımı iki yana salladım.

Göktürk yanımda yeniden yerini alırken yeniden somurttum. Egehan da tekli koltuklardan birine sığamasa da oturup, bize bakıyordu. Adam iriydi arkadaş! Balyozunu koltuğun kenarına dayayıp, parkeye bırakmıştı.

"Somurtmasana. Yüzündeki vampir makyajı yüzünden ödümü koparıyorsun kırmızı gözlüsü!" Göktürk işkence gibi kahkaha atınca iyice somurttum ve kollarımı göğsümde bağladım.

"Bence böyle de çok güzel görünüyor." Egehan'ın sözleriyle ağzım soluyan kangal köpeği gibi açılmıştı. Harbi mi lan? Ben bundan sonra hobi olarak somurtacaktım.

"Git bana şeker getir demedim mi sana?" Egehan'dan depoladım özgüveni Göktürk'e dönerek harcamaya karar vermiştim.

Göktürk ofladı. "Benden niye istiyorsun? Çağır Natalie'yi! Kankan ya o, ondan iste işte."

"Sen getireceksin. Hele bir getirme şeffaflığımı herkes görür!" Bora bana gülerek bakınca elimi salladım. "Karınca Adam n'aber?" Yeni avımı kafalayıp, sevgilisinden ayırmalıydım.

"Sen bana sabır ver Allahım!" İmana gelen Göktürk yerinden kalkıp, salondan çıkarken mağara kızım parmağını büküp, dudak büzerek Egehan'ı yanına çağırıyordu. Böyle kuyruk sallayan dişi kurt gibiydi hatun.

"İyiyim, Rüya. Sen diye sormayacağım zira yine enerjik görünüyorsun." Bora bana gülünce kaslarından kan içmek isteyen güdülerimi kapı dışarı ettim.

"Yenilmezlerim gelmiş! Herhalde enerjik olacağım şapşal!" Kıkırdayıp, elimi ağzımın kenarına doğru açıp onlara bir sır veriyormuş gibi siper ettim. "Kas açsanıza, hı?"

Tabi Göktürk ışık hızında bir çanak şekerle salona girince yutkundum. Şeker! Tatlı!

42. BÖLÜM

Belki De Kıskanıyorsundur?

Göktürk hınzır bir gülümsemeyle önce bana daha sonra Egehan'a baktı. O baktı diye ben de Egehan'a baktım.

"Sana çaklıtlı pastayı odamda vereceğim. Hani bize ne zaman gelsen odama çıkıyoruz ya," Gözlerim şaşkınlıkla nal kadar açılınca koca poposuyla önümden geçen Afife yüzünden Thor Egehan'ımın tepkisini görememiştim.

Ama Göktürk denen kıl topağının yüzü tamamen pişkinlik, arsızlık ve iğrençlik doluydu. Bilerek yapıyordu!

Ağzımı oynatıp karşılık vereceğim sırada annemlerin kargaşasıyla Göktürk gülümsedi. "Gel hadi, annenleri karşılayalım." diyerek elini uzattı.

Sanki anam ilk kez geliyordu buraya. Omuz silkip elini görmemiş gibi yaptım.

"Ne karşılayacağım ya! Evin gelini misin, oğlu musun belli değil! Otur kıçının üstüne işte." Sanki gurbetten geliyordu, Hayal Berry.

"Ben de çaklıtlı pastayı Caner'le yerim. Nasılsa senin kadar açgözlü ve tatlı aşığı..." Benim şu an düşündüğüm tek şey pastayı Caner'in kaslarına koyarak yemekti.

"Dur lan dur!" Egehan aramızdaki konuşmaları kaşlarını çatarak dinliyordu. Hem sevgili gibiydik Göktürk'le hem de düşman gibi. Bence bu gerilimden bir aşk doğardı.

Elini tutup ayağa kalkarken kabarık siyah eteğimi düzelttim. Eylül ayının başındaydık ama hava sıcaktı. Eylül demek okulla-

rın açılması demekti. Güdük Baha'dan kurtulayım derken kendi eziyetim de başlayacaktı.

Ve üniversiteye yakın diye tek kişilik yurt odama gitmek zorunda kalacaktım.

"Çikolatalı pasta için yapmayacağın bir şey var mı merak ediyorum?" Göktürk elimi bırakmadan yürürken Yenilmezler de arkamızdan geliyordu. Büyük salonun ihtişamlı ağırlığından geniş antreye açılan bölümüne geçerken sorusunu düşünmüyordum. Cevabım netti.

"Oğlum yirmi üç yaşındayım kas görmedim. Çaklıtlı pastayı bana unutturacak tek şey kas." Dürüstlüğüm karşısında elimi sıkan Göktürk kapıda poposu bize göz kırpan annesini görünce başını iki yana salladı.

"Annemin seni gelin bellemesinin sebebi ona benziyor olman. Ve benim hiç sevmediğim özellikler ne yazık ki annemde var," Göktürk annemlerin yanına yaklaştıkça sesini azaltıyordu. "Onun ısrarı yüzünden sevgiliyiz. Kadın hayatımın her alanını işgal ediyor. Ama bu sefer çuvalladı. Sonuç olarak çıkmıyoruz." Bana göz kırpıp gülünce kalbimde bir şeylerin kıpırdadığını hissederken aynı zamanda sanki kırılmıştım da. O kadar mı berbattım ya?

"Siz sevgili değil misiniz?" Göktürk'le tam annemleri görebilecek şekilde durmuşken aramıza başını sokan Egehan'ın sesiyle sıçradım. Göktürk ise tüylü yüzünü Egehan'a çevirip, yutkundu.

"Sen bizi mi dinledin?" diye sorduğumda Egehan başını aramızdan çekip, derin bir nefes alarak doğruldu. Göktürk'ün kasılan çenesine aldırmadım. Kendi kaşınmıştı.

"Kulak misafiri oldum desek?" Egehan'ın güneş sarısı kaşının biri imayla kalkmış, sırıtıyordu.

Allah bir yerden alıp, bir yerden veriyordu be!

Elimi Göktürk'ten çekip, sinirli bir bakış attım. "Sence ben bununla gerçekten sevgili olur muyum, Thor?"

Egehan çapkınca gülümserken kıkırdadı. Thor kıkırdayabiliyordu! "Olursun bence. Seni şu kısacık zamanda tanıdım. Şeffaf bir kişiliğin var," diyerek geniş üçgen vücudundaki kaslı omzunu

silkti. Bir titreme geldi serçe parmağımdan peruğumun altında kalan saç tellerime doğru. "İçin dışın bir." Sözlerini tamamlarken gözleri kısılmış, mavileri hafif bir ışıltıyla parlar hale gelmişti.

"Ben dedim ama Göktürk'e şeffafım diye!" Göktürk'e işaret parmağımı salladım. "Bak nasıl tanımış beni! Adamın soyu tanrılara dayanıyor. Herkes senin gibi sonradan görme değil işte, Göktürk!"

"Rüya hissediyor musun? İp gibi gerilen sinirlerimi?"

Göktürk'e burnumu kırıştırıp, bilmişçesine tepeden bir bakış attım. "Sinirler ip gibi değil, yay gibi gerilir. Git de Türkçe öğren!"

Göktürk bana öfkeyle yaklaşırken başımın belasının yaygarası koptu. Sanki araba tekeri patlamıştı.

"Ay, benim azıcık akıldan kıt güzel kızımla yakışıklıların son durağı damadım bizi karşılıyor, Acar!" Annemin abartılı süslü laflarından bana düşen 'azıcık aklı kıt' kısmıydı.

"Farkındaysan gözlerim kör değil, Hayal. Ben bir sürpriz yapacağım Göktürk'e zaten." Babam lafları ağzında gevelerken 'sürpriz'inin ne olduğu malumdu.

Annemse onu dinlemiyordu. "Bu çocuk çok yakışıklı. Kumral kral!" Yok Akrep Kral anasını satayım. "Ayı olmuş ama yine de yakışıklı." Ayı mı?

"Ayı değil, Hayal Teyze. Kurt adam oldum." Göktürk karizmatik bir şekilde gülerken gözlerimi ondan bir süre ayıramadığım, tamamen kafası kesik adam kadar şehir efsanesiydi.

"Ne olursan ol, sen yakışıklısın!" Lan kadın Göktürk'ü harbi harbi seviyordu. "Kurt adam olmuş ya! Şeker çocuk!" Hıı, şeker çocuk!

Göktürk tavus kuşu gibi kabarınca Afife'nin poposu ve Shrek görünümlü Hulk Saygın'ın ardından gözüken anneme gururla baktı. Ben de bakayım derken utançla anneme çevirdiğim bakışlarımın yerini şaşkınlık almıştı.

Babamla ikisi Romeo ve Juliet kılığına girmiş, Baha ise Süpermen olmuştu.

O don araya kaçar Baha. Böyle çekince 'şlak' ettirip düzeltirsin. Beni de tüm Yenilmezler'e rezil edersin leprikon.

Kırmızı don kaçar mı araya deme... Süpermen kısa olur mu hiç deme... Lanetli bir leprikonsan her şey mümkündür... Bu da bilin!

"Bir kere ben hepsinden yakışıklıyım!" Baha'nın kendinden büyük sesi antredeki sahte örümcek ağlarını bile oynatamıyordu. Kafamı arkamda kalan Yenilmezler'e çevirdiğimde... Aman Tanrım didim!

Üçü bir sıraya girmiş, kapıda girmekte olan annemleri bekliyorlardı. Üstelik Egehan'ın solgun yüzü neşe saçıyordu.

Ama bir ses daha ortalığı inletirken bu gece eğleneceğimizi garantilemiştim.

"Ayol Afife'nin poposundan nefes alamadım! Baha sen de bırak yakışıklılığı! Sekiz yaşında falansın neyine taktın bu kadar?" Caner annemleri ittirerek muhteşem kostümüyle dikilince kahkaha attım.

Adam prens olmuştu. Beyaz gömleği, üzerindeki kahverengi pelerini altın rengi işlemelerle süslenmiş, siyah oturan pantolonu yine siyah binici çizmeleriyle tamamlamıştı.

Reverans yaparken -ki banaydı- az önce on dört yaşındaki kardeşime ettiği hakaretin bir karşılığı olmadığını düşünüyordu.

Ama yanılıyordu. Süpermen kostümlü Baha onun eğilen sırtına atlamış, organlarını çıkarmak istercesine pataklamaya başlamıştı bile.

"Anam bu çocuğu neyle beslediniz? Kısacık da bir şey lan!"

"Bence hak etti. Tipe bak bir de prens olmuş!" Göktürk kurt adam olduğu için açıkçası sönük kalmıştı. Yenilmezler ve prens bir tatlıcı. Ya da tatlıcı bir prens.

"Niye öyle diyorsun çocuk ne kadar tatlı olmuş baksana..." Dudaklarımı büzerek annemlerin ayırmaya çalıştığı ve Baha'nın resmen Caner'i patakladığı kavgayı gösterdim. Caner'in hafif uzun siyah saçları cücenin elinde bir o yana bir bu yana çekiştiriliyordu. Caner de acı acı bağırıyordu. "Belki de..." diyerek sustum.

"Nah tatlı! Sende de hiç zevk yokmuş!" Göktürk'e öpücük attım. "Belki de neymiş söyle bakayım?"

Caner'e elimi sallarken mırıldandım. "Belki de kıskanıyor-sundur?" Caner beni görünce boşta bulunup bel boşluğuna yumruk yiyince yere yığılmıştı. Yazık tatlıcıma...

Göktürk'ün sesli soluğunu işitirken doğru yerden vurduğu-mun bilinciyle tatmin olmuştum.

Rüya Aslanlı sağlam vurdu itciğim!

• • •

Mutfakta zombi Natalie'nin yanında tıkınıyordum. Caner'i unutmamak lazım bir de. Geldiğinden beri dibimden ayrılmı-yordu.

"Senin kardeşin olmasaydı ona günün gösterirdim yeşil göz-lüsü! Baksana kostümümü mahvetti." Caner'in kırışmış süslü püslü giysisine gözlerimi devirdim.

"Bak böyle daha iyi olmuş. Serseri bir prens olmuşsun." Ağ-zıma paçanga böreğini tıkarken eteklerime yapışan pelikliyle tezgâha iyice yapıştım.

"Sayışın beyi yiyecek, Yüya!" Hadi be oradan! Thor beni yi-yecek!

"Neredesin kız fıstık?" Egehan'ın melodik tanrısal sesi kula-ğımı doldurunca ağzımdan sarkan pastırma parçasını unutarak mutfağın girişine döndüm.

Yine almış eline balyozunu kaslı kaslı gelmişti. Kalp var ulan bizde!

"Rüya ağzının kenarında pastırma var." Egehan gülerek bize yaklaşınca Caner önüme geçti.

"Dur bakayım orada sarı baş! Pamuk prenses bana ait. Öpüp uyandıran ben olacağım! Ben!" Caner'in kollarını açarak bana siper edişi duygularımı çağlayan misali kabartmıştı.

Sarkan pastırmamı ağzıma sokuşturup, lokmamı yuttum. "Caner, Thor'a karşı düzgün konuş! Bak balyozu beynine indirir sakat kalırsın. Hem ben Pambık Prensesim!" Öpüp uyandırma kısmına pek samimi bakmıyordum.

"Şimdi bu çakma Thor için beni, beni Bihter'ini mi satıyor-

sun?" Caner bir hışımla bana dönünce pelikli kıkırdamıştı. Küçücük kız bile bu çatlak tatlıcıyla alay ediyordu.

"Senden olsa olsa Beşir olur Caner! Bihter kadın hem!" diye cırlarken Egehan'ın kahkaha sesi de pelikliye katılmıştı.

"Bizimle alay ediyorlar Rüya aşkım, yeşil gözlüsüm!" Caner'e onaylayan bir şekilde başımı sallarken tek kaşımı kaldırdım.

"O halde derslerini verelim, Sütlaçların Kralı!" Attığım savaş narasıyla pelikli eteğimden kurtulup Egehan'ın elini tutarak kaçmaya başlamıştı bile.

"Hazır yalnızken doktorculuk oynayalım mı?" Caner'i iteklеyip, benim bile henüz kaçamadığım Thor'la ayakları totosuna vura vura giden peliklinin peşine düşmüştüm.

Eteklerimi savurarak koşarken antreyi geçmekte olan kaslı Thor ve pelikli merdivenleri tırmanıyordu.

"Dursanıza be! Ben yaşlı bir vampirim!" Egehan bana başını çevirip, dilini çıkardığında gülerek hızla merdivenleri tırmanıyordum. "Senin dilini koparacağım Thor! Jane bu ihaneti unutmayacak!"

"Biş evleniyoyuş şekey şey!" Aa! Fulya bile erkekten anlıyordu. İkinci kattaki merdivenleri de peş peşe tırmanırken soluklanmak için verdiğim küçük mola esnasında Thor'ları kaybetmiştim. Kaç oda vardı ki bu evde? Üçüncü kata da zar zor çıkıp, aranırken bir an bulamayacağımı sanmıştım. Ev büyüktü arkadaş!

Göktürk'ün kapısı hafifçe kapanınca orada olduklarını anlamıştım.

Egehan bittin oğlum sen! Beni 'r' bile diyemeyen bir soğan cücüğüyle aldatmanın cezasını ödeyeceksin şerepsüz!

Yavaş adımlarla soluklanmaktan inip kalkan göğüs kafesimin eşliğinde kapıyı aralarken birden odaya çekildim.

Sırtım duvara yaslanırken korkuyla kapattığım gözlerimi açınca karşımda beklediğim mavi gözler yerine, alev almış kehribarlarla karşılaşmayı gerçekten beklemiyordum.

"Ne işin var odamda? Sevgilimle olan görüşmemi mi dinliyordun yoksa?" Göktürk'ün imalı sesi benim bir kapı dinleyicisi olduğumu vurguluyordu.

"Hiç de bile!" Kolları duvarda dayalı olan Göktürk'ten ilk kez çekiniyordum. Annem dışında beni duvarda sıkıştıran tek kişiydi moda ikonu. "Thor'la pelikliyi arıyordum! Nereden çıkardın bunu?" İster istemez açıklama yapıyordum. Sanki suçluymuş gibi!

Göktürk muzipçe sırıtırken odasının loş karanlığında kıllı yüzü parladı. "Bilmem. Ceyda'yı sevmiyorsun. Yalan mı?"

"Kaşar peynir sevmiyorum ben diye daha önce demiştim. Hem ne bu hareketler! Bırak da Thor'ları bulayım!" Göktürk'e bağırınca bana biraz daha yaklaştı. "Ceyda'dan nefret ediyorum hatta! Aynı annesi! Oldu mu?" Rüya Aslanlı geri adım atmaz kıl topağı!

Öküzlerin atası Göktürk bu sefer sarımsak kokmayan nefesini yüzüme üflerken tedbir almış olmalı ki nane kokuyordu. "Hırsızsın. Ceyda'dan nefret ediyorsun. Odamı dinliyorsun. Belki de kıskanıyorsundur?"

Belki de kıskanıyorsundur?

Benim cümlemle beni vuruyordu!

"Saçmalama! Sen benden intikam mı alıyorsun? Hem ben kapını dinlemedim! Hırsız hiç değilim! Seni beyinsiz!" İşaret parmağımla neredeyse göğsünü deliyordum dürtüklemekten. "Gerçekten katlanılmaz öküzün tekisin! Hırsızmış! Neyini çaldım be?"

Kalbimi dese sinirim belki geçerdi. Belki.

"O gece pamuk şekerin parasını ödedin mi?" Göktürk'ün soru-cevap şeklindeki konuşmasına kaşlarım çatılmıştı. "Hani kız arkadaşıma alıyorum dediğim pamuk şekerin parasını?"

Ödemiştim. Ödemiştim değil mi? Ben ağzımın kenarından pamuk şeker yedi diye kafayı yemiştim. Anılarım çok fluydu.

Duvarın yanındaki menteşeler gıcırdayarak kapı açılınca, Göktürk üzerimden çekilmişti. Tam kapının arkasında kaldığıma şükrediyordum.

"Göktürk, Rüya burada mı? En son bizi kovalıyordu da..." Egehan'ın sesiyle olduğum yere iyice sinmiştim.

"Pasta yiyelim dedim. Sizi unutup buraya geldi, Thor." Göktürk'ün gözleri bana kayarken intikam meleğiymişçesine

gülümsüyordu. "Rüya niye saklanıyorsun ki?" Egehan sevgili olmadığımızı biliyordu.

Ama şöyle bakıyorum da sanki Göktürk'le baya romantik bir an yaşamışız gibi görünüyorduk. Bu yanına kalmayacaktı moda ikonu! Savaşı sen başlattın koca popolu Afife'nin oğlu!

"Hı, hı. Ama ben Thor olmadan yemem demiştim. Zorla beni içeri çekti." Ben kapının arkasından çıkınca Egehan'ın yüzü gerilmişti. Masumca onlara bakarken içimdeki mağara kızı şu an Göktürk'ü kaynayan bir kazana atıyordu. Egehan ise hâlâ elinde balyozuyla seksi, haşin ve korkutucu bakışlar gönderiyordu evrenden Asgard'a, Asgard'dan Dünya'ya. İnşallah o balyozu kafasına indirirdi Göktürk'ün!

43. BÖLÜM

Ay Gördüm!

"Sen Rüya'yı sıkıştırdın mı?" Egehan vahşice gülerken, Göktürk pek etkilenmişe benzemiyordu. Ben etkilendim Thor'cuğum. Döv bu çomarı!

Göktürk'ün yanından geçmeye çalışacağım sırada kolumu tuttu. Hem heyecanlanmış hem de sinirlenmiştim. Dirseğimden çekince yırtık siyah tişörtüyle göz göze geldim.

Göktürk karamel ve baharatlı bir şeker gibi kokuyordu. Koku beni mest ederken gözlerimi onun gözlerine çevirdim.

Ve en romantik sesimle, "Bıraksana kolumu lan!" dedim. 'Lan' benimle bütünleşmiş bir ekti. Her kelimenin ya sonuna ya başına koyuyordum.

Göktürk'ün gözleri kısılırken, dudaklarını diliyle ıslattı. "Egehan sen çık biz geliriz."

Egehan'ı göremiyordum ama hava baya gergindi.

"Rüya'nın kolunu bırak, Göktürk. Hemen!"

Adamın sesi bile şimşekler çaktırıyordu. Ben Thor Egehan diyorum!

"Seni ilgilendirmez. Bana emir veremezsin," diyen Göktürk'ün sahiplenici cümlesine dilimi çıkardım. Nasıl olsa yüz yüzeydik.

Egehan da diğer kolumu tutunca bu anı daha önce yaşadığımı hatırladım. Uygar kankamla, Göktürk de beni böyle paylaşmamıştı.

Cazibesine dayanılamayan, Rüya Aslanlı!

"İlgilendirir! O benim komşum. Ya senin? Ben söyleyeyim hiçbir şeyisin!" Egehan'ın kelimelerini ciddi anlamda değerlendirirsem beni koruyor olduğu ortaya çıkıyordu.

Göktürk'ün çenesinde bir kas çirkince atarken tısladı. "Benim de annemin arkadaşının kızı! Senden daha yakınız biz!"

"Ay, yeter ya! İkiniz de bırakın kolumu! Nasıl sinir oldum!" Kaç yaşında kızdım bunlara daha fazla katlanamayacaktım. Göktürk kolumdaki elini gevşetince Egehan da kolumu bıraktı. Tabi ben boşluktan yararlanıp ikisinden de kıvrakça kurtuldum. "Egehan peliklim nerede? Sizden akıllı o dişsiz vampir!" diyerek Egehan'a döndüm.

Dönmez olaydım... Görmez olaydım... Bir dal alırım senden yağuşuklu!

"Bir arkadaşı gelmiş. Caner de aldı gitti." Egehan'ın tatlılık dolu açıklamasına başımı salladım.

"E, ben de gideyim yanına! Merak ettim arkadaşını. Acaba o ne kostümü giydi? Hadi Thor gidelim gari!"

Keşke görmeseydim dediğiniz anlar olmuş muydu? Ben tam da o anı yaşıyordum.

Karşımda dişsiz vampir pelikli Fulya, tek kaş Feride ya da Frida, sütlaç kralı Caner ve boydan güdük akıl fukarası Süpermen'in DNA artığı bile olamayan prokaryot Baha, Mahmut Tuncer'in 'Ay gördüm' şarkısına dans ediyordu. Halay çekme dâhil her figürü deneyen bir grup deliye bakıyordum.

Müziğin ritmi beni bile kıpır kıpır ederken Egehan'la Göktürk'ün yüzünü kusacakmışçasına tuhaf bir şekle sokmuştu.

Müzik çok güzeldi!

Ama tek kaş Feride Frida'ya bakarken ürperiyordum. Dört buçuk yaşındaki kız niye böyle bir kostüm giyerdi ki?

Git prenses ol değil mi?

"Rüya aşkitellam sen de dans etsene ya!" Caner parmaklarını şıklata şıklata oturduğum koltuğa geliyordu. "Oturmaya mı geldin ya? Kalk kalk!" Caner'in bir düğündeki arsız teyze olmadığı kalmıştı. Onu da oldu tamamlandı.

"Yok ya havamda değilim." Aslında dans ederdim de Yenilmezler'in yanındayken cesaret edemiyordum. Gerçi Yenilmezler daha çok kendi aralarında konuşuyordu. Biraz soğuklardı. Ben Göktürk ve Caner'le tanıştığımdan bu yana pek sıkı fıkıydım. Hatta Caner sümük gibiydi. Yakamdan düşmüyordu pis supangle canavarı.

"Aa! Olmaş şen de danş et bişle!" Frida bana kaşlarını çatarken keşke simitim olsaydı dedim. Böyle havalanan martı gibiydi çocuğun kaşları. Ve bir 'r' yoksununa daha katlanamıyordum açıkçası.

"Aynen bak şarkının sözleri çok güzel!" Caner elimi tutup ayağa kaldırınca kıkırdadım. Gerçekten şarkının sözleri güzeldi.

Ya da tuhaf bir biçimde komikti. Onlarla dans etmeye çalışırken hem gülüyordum hem eğleniyordum. Baha başının üzerinde dönerken, Caner benimle vals yapıyordu. Frida kendince Little Mix'in dans hareketlerini uygularken, pelikli ise... O bale yapıyordu.

Sanırım sadece normal olanlar oturuyordu.

Caner elimi tuttup, beni kolunun altından geçirerek çevresinde döndürdü. "Ay gördüm Allah! Amentü billah! Yeşil gözlüsü bir numara billah!"

Kahkaha atıp, beraber eğlenirken şarkının sözlerini sırf benim için değiştiriyordu. Bir gün olur da depresyona girersem Caner'le bunu atlatabilirdim.

Caner'de gülünce iyice coşmuştuk.

"Ay, bizsiz eğleniyorlar Hayal!" Afife'nin sesiyle gözlerim irileşince Caner sanki daha iyi görebilmek için yüzüme eğiliyordu.

"Ya çok yeşil gözlerin! Evlen benimle! Rüya kazandibim olur musun aşkısı?"

"Caner, sana sürpriz yapmamı istiyor musun geri zekâlısı? Hı?" Göktürk beni Caner'den çekip kendi kollarıyla sarınca kalp krizi geçirme evreme girmiştim.

Bu kadar kas bünyeye ters!

"Oğluşum sevgilisini kıskanıyor! Bir şarkı daha çalın da kurtlarımı dökeyim!" Afife koca poposuyla önümüze geçince Caner'i

de peşinde sürüklüyordu. Cidden Caner iyi dans ediyordu. Salak ve sapıktı ama yetenekliydi şerepsüz.

"Afife Teyze senin gözlerin yeşil değil! Üstelik çok kıvırarak dans ediyorsun! Anlaşamayız biz!" Caner söylene söylene Afife'yle göbek atıyordu. Ben böyle bir evde otursam havasına klasik müzik çalardım.

Gören kültürlü desin diye.

"Göktürk sen beni kıskanıyor musun? Hani eğer öyleyse söyle ben aşka inanırım en az kaslara inandığım kadar!" Göktürk müziğe uyumsuz olmasını umursamadan beni adımlarına eşlik ettirirken mırıldandı.

"Bilmiyorum..." Moda ikonuna cevap vereceğim sırada pelikli yanıma geldi. Böylece sorduğum soruyu rafa kaldırdım. Cevabı düşünürsem beynim aşırı zorlanmaktan patlayabilirdi.

Mahmut Tuncer'den sonra Rita Ora ve Chris Borwon'ın 'Body on me' şarkısı vücudumda tepkimelere neden oluyordu üstelik. Hele de şimdi beynimden duman çıkıyor olmalıydı. Dikkatimi pelikliye vermek benim için bir kaçış olmuştu.

Yine de... Göktürk'e alışmış olduğum bir gerçekti. Ama onun bunu bilmemesi daha doğruydu.

"Kucağına alşana beni Yüya!" Göktürk beni bırakırken kollarımı pelikliye uzattım. Anında atlayıp, gülümsedi. "Şeninle çok iyi anlaşacağız şekey şey!" Ben de diyorum bu kelimeyi hep kim diyor?

Fulya vampir olarak etkisiz bir canlıydı. Ne dişi vardı, ne makyajı. "Bence de şekey şey." deyip, onu onayladığımda, Göktürk'ün kucağına alarak oynattığı Frida Feride'yle onları izlerken 'bilmiyorum'la kastının beni kandırmak olduğunu düşünüyordum.

"Göktüyk'le şevgili olmanışa kıjmıyoyum." Sanki kızsa çok takacaktım! "Ben şu şayışını şeviyoyum aytık! Eyinde büyüük..." 'Büyük' derken büzülen dudaklarını pense ile kıstırıp bulduğum ilk sobaya yapıştırmayı düşünüyordum. "Büyük biy çekiç vay! Evleceş biş. Hı-hı! Evleniceş. O da öye söyyedi."

'Bana bak dişsiz, Thor benim! Seni gebertirim lan dişi olmayan vampir! Kanını kurutana kadar içerim lan!' Demedim tabii ki.

Zira Egehan'ların bakışları üzerimdeydi. "Seni küçük yaramaz. Demek Egehan'ı beğendin. Ay ne tatlış bir kızsın sen!" Dişlerimin arasından tıslarken kucağımdaki pelikliyi biraz fazlaca sıkıyor olduğumun son derece bilincindeydim.

"Beni yanayımdan öptü. Hem de iki keye! N'abey..." Gözlerini kısarken kafasındaki pelikler oyana buyana sallanıyordu. Bir de bana misilleme yaparcasına konuşuyordu. "Yüya, nefeş ayamıyoyum." Kollarımı gevşetip, onu rahat ettirirken öfkem kırmızı duman olmuş tepemden yükseliyordu. Thor'u sahiplenmenin bedelini ödeyeceksin dişsiz pelikli baş!

"Egehan tek kaş Feride'yi de öpmüş. N'aber?" dedim sırf onu çıldırtmak için.

Gözleri alev alan pelikli sinirle burnundan soludu. Göktürk'e benziyordu bu kız. Sinirlenişi bile aynıydı! "Hayıııyyy! Feyide!" Kucağımdan atlayıp kıza doğru koşturan Fulya Göktürk'ün dans ettirdiği çakma Frida'nın saçlarına yapışırken "belki de erkeğimi korumak için ben de böyle şeyler yapmalıyım" dedim.

Ulan üç adet Yenilmez vardı. Hangisine yeteyim?

"Fulya dur tatlım! Thor ikinizi de seviyor." Fulya'yı belinden tutup, çektiğinde Feride dağılan saçı ve ortası kopan sahte tek kaşıyla çok komik görünüyordu.

"Naşıl öpey bunu da ya? İnanamıyoyum!" Pelikli üzerindeki siyah elbiseyi düzeltirken ellerimin arasından çıkmıştı.

"Kim kimi öpmüş?" Göktürk'ün şaşaıran yüzüne sırıttım. "Sen karıştırdın değil mi ortalığı?" Omuzlarımı kaldırarak 'ben yapmadım' imajı çizmeye çalışıyordum.

Annemle Afife, Caner'i ortalarına almış kıvırırken bizimle hiçbir alakaları yoktu. Kıyamet kopsa göbek atarak ölecekti kâfirler!

"Egehan Feyide'yi öpmüş, Göktüyk!" Fulya tek ayağını yere tempolu vururken, büyümüş de küçülmüş değil bildiğiniz yirmilerindeki bir kız gibiydi. Kıskanç bir manyaktı bu bücür!

"Öptüyse öptü sen niye dövdün kızı? Fulya bu çok ayıp. O senin misafirin. Oldu mu şimdi bu güzelim?" Göktürk'le beraber oturma odasından çıkıp, aşığı oldum salonlarına yürürken pelikli en önde üzgün bir şekilde ilerliyordu.

Göktürk'ün kolunu tutup kendime çevirdim. "Fazla gitme üstüne. Sanırım Thor'un büyüsüne kapıldı. Bu kesinlikle onun suçu değil moda ikonu." Açıklamamla birlikte kolunu benden çeken Göktürk salona girince ben de koşarak ona yetiştim.

"Otur bakalım koltuğa Fulya. Cezalısın." Göktürk üçlüye gömülürken ben de ikili koltuğa çömdüm. Elbisem çok uzun olduğundan bacaklarımı bağdaş kurup, rahatlığa teslim ettim kendimi.

"Ama Yüya öye söyyeyince kışkandım ben!" Pelikli yüzünden Göktürk bana sinirle bakınca keşke karşısındaki koltuğa oturmasaydım dedim.

"Ne? O da bana Egehan beni öptü demeseydi!" Ben de kıskanıyordum! Bana ne!

"Zaten nerede bit yeniği varsa orada sen çıkıyorsun. Ne var küçücük çocuk sana ecnebi kılıklı beni öptü dediyse yani? Değdi mi şimdi ağlamasına! Hem annesi onu bize emanet etmişti. İkiniz de cezalısınız. Bu odadan dışarı çıkanı yakarım!" Yerimden sıçrarken gözlerimi kucağımda birleştirdiğim ellerimde gezdiriyordum. Şimdi Göktürk haklı olmasa çemkirirdim ama Feride tek kaşlım üzülmüştü. Cidden çok ağlıyordu. Hay ben dilime!

"Haklısın..." Sessizce onu onaylarken Frida'nın gönlünü almam gerektiğinin farkındaydım. Hem pelikliyle araları da bozulmuştu. "Fulya, Egehan Frida Feride'yi öpmedi. Ben uydurdum." Fulya oturduğu koltuktan kalkınca dudaklarımı büzdüm.

"Şen bana yayan mı şöyyedin?" Ellerini beline koyunca korktuğumu sanmasına şaşırmıştım.

Aslında şu an Göktürk'ten korkuyordum. Beni öldürecekmiş gibi bakıyordu.

"Birazcık... Ama ben de kıskandım!" Sesimi yükseltince Göktürk tek kaşını kaldırdı. "Yani üzgünüm."

Ben... Ben Rüya Aslanlı! Yine özür diliyordum.

"Ben de Feyide'den öşür dilemeliyim..." Fulya Göktürk'e izin ister gibi bakınca müdahale ettim.

"Git ve özür dile. Bu cezayı ben hak ettim."

"Gideyim mi Göktüyk?" Eh, Göktürk noter durumunda olduğundan kasım kasım kasılıyordu.

"Git Fulyacığım. Ayrıca Natalie'ye söyle buzdolabındaki pastayı bize getirsin," Yüzümü geniş bir gülümseme kaplarken, Göktürk bana sağ gözünü kırptı. Böyle cezaya can kurban!

Ellerini çırpan pelikli koşturarak giderken gülümsüyordum.

"Ay, pastayı benim için mi istedin?" Aramızdaki cereyan yine devreye girerken pastayı hayal etmeye başlamıştım.

"Hayır, aşkısı. Çaklıtlı pastayı ben yerken sen izleyeceksin. Bu gece yaptığın tüm hatalar için..." Suratım anında bozulmuş, duyduklarımla yıkılmıştım.

"Bir çaklıtlı pastayı çok gördün be! Al aman senin olsun! Yenilmezler bana evlerinde yemek yapacaklar. Sen pastanı ye, kilo yap. Boyun da kısa hem!"

"Egehan benimle aynı boyda ve uzun olan o mu? Bence sen biz göz muayenesine git. Hatta bir beyin emarı da çektir. Bu davranışlarının bilimsel bir karşılığı muhakkak vardır."

Göktürk'ün laf koyma çabalarını takdir ediyordum. "Bir beyin özürlüsü olarak akıl vermen çok mantıklı. Senin bilimsel karşılığın gebe öküz mesela. Hormonların yüzünden bu haldesin. Bir doğur geçecek hepsi."

Göktürk koltuktan biraz daha kayıp, yayıldı. "Beni beğeniyorsan söyle kurtul. Bir çaresini buluruz, Rüya." Parmağını şaklatıp, "Ah, tabi rüyalarında!" dedi.

Rüyalarımda onu görüyordum ama tamamen bilinçdışıydı.

"Rüyalarımda seni değil, diğer odadaki Thor'u görüyorum. Malum bana çok değer veriyor," Göktürk bozulunca devam ettim. "Komşu ayağına yakında sevgili olacağız. Nasıl olsa anlaşmamıza göre herkes serbest." Gözlerimi kırpıştırıp, kollarımı göğsümde bağladım. "Sen pastanı yerken biz aşk yaşıyor olacağız. Yüce

Rabbim dualarımı kabul etti. Komşumu Thor verdi! Hah! Sen de Ceyda'yla mutlu mutlu yaşarsın artık. Nasıl olsa ben çirkin, görgüsüz, utanılacak biriyim. Öyle değil mi moda ikonu?"

Gerilen dudaklarını dişleyen Göktürk eliyle saçlarını karıştırdı. "Zaten bu geceden sonra görüşeceğimizi sanmıyorum. Senden uzak olmak bana iyi gelecek."

Sanki ben sana bayılıyordum öküz!

"Onu bunu geç de... Pastayı paylaşsak mı?"

Ben niye rezil bir kızdım? Niye cool değildim? Niye bir pastaya yeniliyordum?

44. BÖLÜM

Of Course, Rüya!

"Bana Egehan'la sevgili olacağını söyledikten sonra o pastayı yiyebileceğini mi sanıyorsun?" Göktürk'e onaylayan bir baş sallaması armağan ettim. Kafasını geriye atıp, koltuğa yasladı. Belki de bana zaafı vardı.

Göktürk'ün yukarı kıvrılan üst dudağı ve belirgince çıkan gamzelerini öpmek istiyor oluşum tamamen zilli bir Rüya olmamdan kaynaklanıyordu. Hafif tınılı kinaye yüklü bir kahkaha koyverdi. "Gideyim de kendimi tek başıma çaklıtlı pastaya gömeyim. Hay, aksi! Pasta zaten ayağıma gelecekti!" Ellerini birbirine mahsus vurarak bilmiyormuş efekti yarattı.

"Gidiyorum ben de buradan! Pislik, pire torbası. Git sen köpüşüne bak!" Dilimi çıkartıp ayağa kalkınca Göktürk'ün sesi kulaklarımı doldurdu.

"İki adım daha atarsan pasta yerine seni yerim. Ve bundan zevk alırım, Rüyoş."

İçimdeki mağara kızı 'ye beni Göktürk, öp beni Göktürk' diye yine haykırınca kendime gelmek için bir tokat attım. Gerçek anlamda bir tokat attım üstelik. Zira Göktürk'ün namusu tarafımdan birazcık zarara uğrayabilirdi.

"Göktürk, ne olur gitsem?" Titrek göz kapaklarımı acı içinde kırpıyordum. Harbi harbi yanağım sızlıyordu.

Gözlerimi Göktürk'ten ayırmadan yanağımı ovaladım. "Sen manyaksın! Niye durduk yere kendini tokatladın?" Göktürk ayağa kalkıp yanıma gelirken koltuğa yaklaşana kadar geri gittim.

"Hep yaparım! İyi geliyor anlık şok bünyeme," diye gevelerken Göktürk çoktan dibimde bitmişti. Kıllı yüzü gülme isteği yaratsa da karamele karışan baharat kokusu çoktan ciğerlerime depolanmış, hormonlarımı harekete geçirmişti.

Çenemi eliyle yukarı kaldırıp yanağımı incelerken, "Söyleseydin, ben zevkle bir Osmanlı patlatırdım be güzelim," dedi. Göz bebekleri göz bebeklerime kitlenirken nefes almayı bir anlığına unutmuştum. Açık kahverengi gözleri bana kehribarları anımsatıyordu. Belki de alakası yoktu. "Kızarmış," Gözleri yüzümü nefesiyle beraber yakarak geziyordu. "Yanağın. Salaksın sen!" Uzun boyunun dezavantajdı benim açımdan. Eğilmiş yüzüme bakarken şirinler köyünden fırlamış gibiydim.

Susam Sokağı'ndaki iri görünümlü Minik Kuş da olabilirdim gerçi.

Anın büyüsü cümlesiyle bozulunca suratımı buruşturup elinden kurtardım. "Yanak benim, yüz benim. Kızarırsa kızarsın geçer!" Sinirimin sebebini kestiremiyordum. Ama sinirlenince içindeki her şeyi döken kum torbası gibiydim. Çuval delinmişti ve ben içimdeki pisliği kusmaktan çekinmiyordum. "Salak sensin embesil!" Göktürk'ün dudakları hilal şeklini alıp gülümserken gözlerimi kıstım. "Çok mu hoşuna gitti hakaretlerim? Pire torbası, erkek kaşarı!" İnadına daha da sesli güldüğünde ben de gülmemek için gerilen dudaklarımı ısırdım.

"Tipini bir görsen var ya! Bir vampir tarafından ilk kez tehdit ediliyorum. Mor göz altlarınla, kırmızı lensli gözlerinle çok etkileyicisin," Omzumu dürtükleyince elini ittirdim.

"Biliyor musun, Caner lens taktığımı çakmadı. Halâ yeşil gözlüsü deyip duruyor. Bir embesil de o," Caner dans ederken gözlerimin içine bakmış olsa dahi lenslerimi fark etmemişti.

"Dediğin gibi o bir embesil. Hem seni yeşil gözlü diye bellemiş artık kör olsan bile onun için değişmezsin," Göktürk yüzünü yüzüme yaklaştırdı. Ben ondan ilk kez kaçıyordum ve o bana ilk kez ısrarla geliyordu. "Yeşil de güzel renkmiş. Daha önce farkına varamamışım," Şaşkınlıktan açılan ağzım ve pörtleyen gözlerimle 'eyvallah dostlar ben geberdim' der gibiydim.

Salonun kapısından duyulan ayak sesleriyle Göktürk benden çekilince ısınan yüzümü maskeleyen pudraya dua ettim. Sürekli kız kurusu dediği için bu hareketinden utandığımı bilmesini istemiyordum.

"Çaklitli pastanizi getırmiştım ben," Türkçesi en berbat seviyede yüzen Natalie'ye dönüp bakınca 'çaklitli pasta diyen diline kurban' diyecekken kendime mukayyet oldum. Kocaman, çikolata kaplı pastaya âşık olmuştum.

"Ah, tam zamanında! Benim de kan şekerim düşmüştü, Natalie." Göktürk, Natalie'ye pastayı getirmesini işaret parmağını bükerek belli ederken çoktan Natalie pastayı eline getirmişti.

Ben böyle bir pasta görmedim be!

"Başka bir isteğiniz var mı, küçük bey?" Küçük bey mi? Kocaman adamdı. Evlense çocuğu olurdu. Ya da evlenmese de olurdu.

"Yok, Natalie. Gidebilirsin," Pastayı elleri arasında tutan Göktürk'e salyalarım akarcasına bakıyordum. Natalie sessiz sedasız giderken, Göktürk pastaya boşta olan elinin uzun işaret parmağını sürdü. Parmağı çikolata kaplanırken bana göz kırptı. "Cezbedici ve enfes," Parmağını dudaklarının arasında kaybedip, çikolatayı yalarken gözleri bir an olsun benden ayrılmadı.

"Bu yaptığın çok ayıp!" Ben zırlarken o gülüyordu. "Hayvan!"

Göktürk tek mimik oynatmadan gamzesini çıkardı. O nasıl gamzedir? "Biliyorum, hayvani bir seksiliğim var. Pastayı benimle yer misin, yeşil göz?"

Seni bile yerim!

• • •

Eylül geçip giderken ardımda bıraktığım tatil günleri buhar olup uçmuştu pambık beyazı ellerimin arasından. Kasım ayının soğuğu tenime işliyor, okul Moğol işkencesiyle ruhumu tahrip ediyordu. Bu savaşa hazırlıksızdım.

Okul üniversite dahi olsa berbattır, atasözünü bulan ben haklıydım. Kim sıcak yatağından İngiliz'in dilini edebiyatını öğrenmek için çıkardı ki?

Tek kişilik yurt odamda lahana bebek gibi kat kat kazak, bere-atkı-eldiven aşk üçgeni ve içinde kitaplarımın olduğu sırt çantamla ters bir kanguruya benziyordum.

"Tipime bak hele! Kaplumbağa görse tenezzül edip işemez," Aynadaki çirkin Rüya'ya kaşlarımı çattım. "Yeşil gözlü kurbağa. Tipsiz meymın." Kendime moral verici birkaç kelime daha ederdim ama yetişmem gereken bir ders vardı. American Novel 1.

Aman ne güzel!

Yurt odamdan çıkınca tanıdığım kızlarla selamlaşarak yağmurlu İstanbul havasına ulaştım.

Okul, yürüme mesafemde ve şehrin içinde kalan bir kampüs olduğundan en fazla on beş yirmi dakika yürüyordum. Biraz yavaş ve isteksiz bir öğrenci olduğumdan mütevellit son dakika kalkıp ucu ucuna yetişiyordum genellikle derslere.

Sırtımda yükümle yürürken düşüncelerime sinek kovucu sıksa mıydım diye hayıflanmadan edemiyordum. Göktürk'le en son Türk işi Cadılar Bayramı partisinde görüşmüştük. Birkaç kez bir arada bulunsak da, uzun zamandır sadece telefonda sürdürüyorduk saçma sapan ilişkimizi.

Kısacası görüşmüyorduk. Sadece sevgiliymiş izlenimi yarattığımız deli annelerimizi oyalıyorduk. Yakında anlaşamadık deyip tamamen ayrılmamız işten bile değildi.

Çaklıtlı pastasını bile paylaşmıştı halbuki benimle.

Yüzüm gözüm çikolataya bulana bulana doyasıya pastayı yemiştim. Üstüne üstlük salona Yenilmezler girip beni o halimle gördüğünde püskürerek gülmüşlerdi.

Kaldırımda yürürken soğuk havaya lanet ettim. Sümüğüm aksa hissetmeyecektim. Cep telefonumu cebimden çıkarıp saate baktığımda dokuzu tam on beş dakika geçtiğini gördüm. Ders buçukta başlıyordu. Beş dakikaya varırdım büyük ihtimalle.

Üşengeçliğime rağmen hızımı artırıp yürürken arada çektiğim burnumun kızardığına emindim. Benim burnum kızarınca güzel değil, çirkin görünürdü.

Üniversitenin girişine gelince öğrenci kartımı çıkarıp güven-

Salonun kapısından duyulan ayak sesleriyle Göktürk benden çekilince ısınan yüzümü maskeleyen pudraya dua ettim. Sürekli kız kurusu dediği için bu hareketinden utandığımı bilmesini istemiyordum.

"Çaklitli pastanizi getırmiştım ben," Türkçesi en berbat seviyede yüzen Natalie'ye dönüp bakınca 'çaklitli pasta diyen diline kurban' diyecekken kendime mukayyet oldum. Kocaman, çikolata kaplı pastaya âşık olmuştum.

"Ah, tam zamanında! Benim de kan şekerim düşmüştü, Natalie." Göktürk, Natalie'ye pastayı getirmesini işaret parmağını bükerek belli ederken çoktan Natalie pastayı eline getirmişti.

Ben böyle bir pasta görmedim be!

"Başka bir isteğiniz var mı, küçük bey?" Küçük bey mi? Kocaman adamdı. Evlense çocuğu olurdu. Ya da evlenmese de olurdu.

"Yok, Natalie. Gidebilirsin," Pastayı elleri arasında tutan Göktürk'e salyalarım akarcasına bakıyordum. Natalie sessiz sedasız giderken, Göktürk pastaya boşta olan elinin uzun işaret parmağını sürdü. Parmağı çikolata kaplanırken bana göz kırptı. "Cezbedici ve enfes," Parmağını dudaklarının arasında kaybedip, çikolatayı yalarken gözleri bir an olsun benden ayrılmadı.

"Bu yaptığın çok ayıp!" Ben zırlarken o gülüyordu. "Hayvan!"

Göktürk tek mimik oynatmadan gamzesini çıkardı. O nasıl gamzedir? "Biliyorum, hayvani bir seksiliğim var. Pastayı benimle yer misin, yeşil göz?"

Seni bile yerim!

• • •

Eylül geçip giderken ardımda bıraktığım tatil günleri buhar olup uçmuştu pambık beyazı ellerimin arasından. Kasım ayının soğuğu tenime işliyor, okul Moğol işkencesiyle ruhumu tahrip ediyordu. Bu savaşa hazırlıksızdım.

Okul üniversite dahi olsa berbattır, atasözünü bulan ben haklıydım. Kim sıcak yatağından İngiliz'in dilini edebiyatını öğrenmek için çıkardı ki?

Tek kişilik yurt odamda lahana bebek gibi kat kat kazak, bere-atkı-eldiven aşk üçgeni ve içinde kitaplarımın olduğu sırt çantamla ters bir kanguruya benziyordum.

"Tipime bak hele! Kaplumbağa görse tenezzül edip işemez," Aynadaki çirkin Rüya'ya kaşlarımı çattım. "Yeşil gözlü kurbağa. Tipsiz meymın." Kendime moral verici birkaç kelime daha ederdim ama yetişmem gereken bir ders vardı. American Novel 1.

Aman ne güzel!

Yurt odamdan çıkınca tanıdığım kızlarla selamlaşarak yağmurlu İstanbul havasına ulaştım.

Okul, yürüme mesafemde ve şehrin içinde kalan bir kampüs olduğundan en fazla on beş yirmi dakika yürüyordum. Biraz yavaş ve isteksiz bir öğrenci olduğumdan mütevellit son dakika kalkıp ucu ucuna yetişiyordum genellikle derslere.

Sırtımda yükümle yürürken düşüncelerime sinek kovucu sıksa mıydım diye hayıflanmadan edemiyordum. Göktürk'le en son Türk işi Cadılar Bayramı partisinde görüşmüştük. Birkaç kez bir arada bulunsak da, uzun zamandır sadece telefonda sürdürüyorduk saçma sapan ilişkimizi.

Kısacası görüşmüyorduk. Sadece sevgiliymiş izlenimi yarattığımız deli annelerimizi oyalıyorduk. Yakında anlaşamadık deyip tamamen ayrılmamız işten bile değildi.

Çaklıtlı pastasını bile paylaşmıştı halbuki benimle.

Yüzüm gözüm çikolataya bulana bulana doyasıya pastayı yemiştim. Üstüne üstlük salona Yenilmezler girip beni o halimle gördüğünde püskürerek gülmüşlerdi.

Kaldırımda yürürken soğuk havaya lanet ettim. Sümüğüm aksa hissetmeyecektim. Cep telefonumu cebimden çıkarıp saate baktığımda dokuzu tam on beş dakika geçtiğini gördüm. Ders buçukta başlıyordu. Beş dakikaya varırdım büyük ihtimalle.

Üşengeçliğime rağmen hızımı artırıp yürürken arada çektiğim burnumun kızardığına emindim. Benim burnum kızarınca güzel değil, çirkin görünürdü.

Üniversitenin girişine gelince öğrenci kartımı çıkarıp güven-

liğe yine burnumu çekerek gösterdim. Yetişeblmek için artık neredeyse koşuyordum.

Kalabalık kampüsün içine girdiğimde az kalsın eğilip yeri öpecektim. Soğuk beni alt etmişti. Oysa şu an evimde yatağımla aşk yaşıyor olabilirdim. Çatlağın teki de olsa annem tavuk sulu bir çorba yapıp akan burnuma merhem sürerdi.

"Rüya! Rüya, buradayız!" Jale'nin sesi koridoru inlettiğinde, arkama dönüp bakmadan kaçmak için fırsat yaratabilirdim. Tam bir baş belasıydı.

Yavaşça dönerek Kız Reyhan ve Jale'ye donan parmaklarımı saran eldivenimle beraber nefret dolu el salladım. "Günaydın çok sevgili arkadaşlarım,"

Reyhan'ın gözleri alayla kısıldı. "Bak nasıl da özlemiş beni! Gel kız kollarıma!" Reyhan siyah montunun içinden gözüken beyaz kazağı ve dar koyu mavi kotuyla karizmatik görünüyordu. Bir de bana kollarını açmış tatlı tatlı bakıyordu. "Gelsene kız! Sabah kucaklaşması yapmalıyız,"

Bezginlikle nefes aldım.

"O hâlâ uyuyor bence," Aramızda birkaç adım vardı Jale ile. Üşenmesem gidip saçlarını yolabilirdim dediği kelimeler yüzünden. "Lahana gibi de giyinmiş zaten!"

"Ben niye geliyorum sizin ayağınıza? Madem sarılma meraklısısınız siz gelin!" Kollarımı açınca ikisi de dondu kaldı.

Ben de sarılmayı seviyordum.

Reyhan önce bana sonra tavana sonra Jale'ye baktı. Jale'nin ağzı düz bir çizgi olurken "Önce ben!" diye bağırmasını beklemiyordum.

• • •

"Siz kafayı yemişsiniz," Reyhan bana sırıtıp kolunu omzuma atarken hâlâ söyleniyordum. "Lan kırdın tüm kemiklerimi! Aha da omuriliğim zarar gördü. Hayatın boyunca bana bakacaksın artık. Altıma yapsam da sen temizleyeceksin."

Dersliğe giderken Reyhan bana katıla katıla gülüyordu. Diğer kolunun altında kalan Jale de kıkırdıyordu.

"Seni Reyhan'ın yatağına işerken hayal ediyorum da Rüya," Jale tiz bir kahkaha attı. "Sen yaparsın ya!" dedi.

Yapardım. Benim sinirlerimi test etmesinler.

"Sarılıyoruz yine de yaranamıyoruz," Reyhan bana bakıp göz kırptı.

Kız Reyhan'a dirseğimi geçirdim ama bana mısın demedi. "Yerleri sildim düşünce be! Herkes de güldü. Rezil oluyorum sizin yüzünüzden! Yoksa ben okulun en havalı kızıyım be!" Pembe eldivenli işaret parmağımı gövdeme koydum. "Havamdan geçilmiyordu, şimdi insanlar bana bakıp 'yere düşen Olaf' diyor. Sarılmayı sevmek suç oldu."

"Rüya sen ne zaman havalı oldun da biz seni rezil ettik?" Jale eyeliner çektiği gözleriyle yerçekimine meydan okuyordu. Eyelinerın çizgisi kuş olup kanatlanmıştı.

"Sen o göz makyajıyla bara git!" Reyhan'a gözlerimi kısıp parmağımı salladım. "Sen de benim tarafımda olmalısın. Birlikte Jale'yi dövme planımız hâlâ geçerli, Kız Reyhan!"

"Siz birlik olup beni mi döveceksiniz?" Jale'nin şaşkın sesine Reyhan başını salladı. Ben de sırıtıp orta parmağımı gösterdim.

"Rüya orta parmak toplum içinde gösterilmez," Reyhan'a gözlerimi devirdim. "Jale senden pek haz etmediğim için kuzenim de olsan bir gün yanımdaki zilliyle seni döveceğiz."

Jale alayla güldü. "Uygar ağabeyimi safıma çeker sizi gerbertene kadar dövdürttürürüm. Sonra da Rüya ile ikisini evlendirip, on beş çocuk yaptırırım. Bu arada Rüya seni Uygar'la evlendirme planlarım hâlâ sürüyor," Jale bana haince göz kırpınca sinirden kaskatı oldum.

"Benimle niye evlendirmiyorsun ki?" Reyhan'ın serzenişine Jale kahkaha attı.

"İkiniz evlenseniz doğacak çocuklar toplum açısından tehlikeli olur. İkiniz de hem sapık hem delisiniz," Jale düzleştirdiği saçlarını omzundan geriye atarken çok havalı görünüyordu.

"Jale neden kendi zekâ seviyene uygun olanlarla takılmıyorsun? Kız Reyhan'la ben seni dinlemek zorunda değiliz. Hücre kofulu bile değilsin." deyip yandan güldüm.

"Sen onu boş ver, Rüya. Uygar'la ikisi geçen gün bir kavga ediyordu," Jale 'hayır anlatma' diye sızlansa da Reyhan oralı olmadı. "Uygar'ın kolunu ısırmış, Uygar bunun saçlarını çekmiş. E, Jale'nin küçük kız kardeşi de olaya dâhil olmuş. Hem buna hem Uygar'a girişmiş. Var ya bir girdim salona gülerken ağzım yırtılıyordu."

"Belki de güldüğün için ağzını biz yırtmışızdır," Jale aklı sıra 'thug life' yaparken güldüm.

Sınıfa girerken en önde oturan Ahmet Amca'ya selam çaktım. Adam elli küsür yaşında üniversite okuyordu.

"Günaydın Ahmet Uncle" diyen Reyhan da bize eşlik ederken, Ahmet Amca gülümsüyordu.

"Hi guys," Adam bizden daha cool'du. Kırlaşmış saçları ve rahat kıyafetleriyle ders tekrarı yapıyordu.

"Ben uncle diyorum adam 'hi guys' diyor ya!" Reyhan koyu kahve saçlarını eliyle karıştırıp bizim sıraya yerleşmemizi bekliyordu.

"Oğlum sen cahilsin. Git Uygar'dan feyz al. Adam tuvaletini yaparken bile havalı," Jale kendini onaylarken aynı zamanda başını sallıyordu. Annem Göktürk'le, Jale Uygar'la... Herkes beni biriyle evlendirmeye çalışıyordu.

"Sen onu tuvaletini yaparken izledin mi, Jale?" deyince Reyhan sırıttı. Benim merak ettiğim konu buydu.

Gözlerini kaçıran Jale, "Bir keresinde yanlışlıkla," elini ağzına götürüp bize eğildi. Çantamı aceleyle sıraya bıraktım. Eminim komik bir olaydı. "Banyo kapısını çalmama rağmen ses gelmemişti. Ben de giriverdim. Önce bir koku karşıladı beni daha sonra Uygar'ın klozette oturduğunu gördüm. Kulaklıkla müzik dinliyordu ve beni fark etmedi."

Reyhan ve ben tip tip ona baktıktan sonra aralıksız anırdık.

"Gülmeyin ya! Psikolojim ağır bir hasar aldı. Hep dik duran, kavgacı Uygar gitmiş tuvaletini yapan bir adam vardı orada. Ikınırken falan yüzü kızarmıştı." Jale utanıp burnunu kırıştırdı.

"Sorun değil kanka," Omzunu sıvazlayıp, yerime oturdum.

Jale de bana uyarken sıraya yayılmıştık. "Baha bazen korkuyordu ve ben onu tuvalette bekliyordum. Siz de kuzensiniz sorun olmaz. Uygar biliyor mu kız?" diye dişlerimi göstererek gülümsedim. Bu bir kozdu benim için.

"Bence bilmiyordur," Reyhan öndeki boş sıraya ters oturarak, yüzünü görmemizi sağladı. "Bilseydi şu an Jale mezarda olurdu."

Jale kaşlarını yay gibi kaldırdı. "Bilmiyor ki zaten," Dudaklarını aşağı sarkıttı. "Demeyin vallahi keser beni. İşkence yapar, deney yapar üstümde! Hele sana dediğimi hiç duymamalı." Bana parmağını sallayınca üstümde artık fazla gelen eşyalarımı mumyanın sargılarını çözmeye başlaması gibi çıkarmaya giriştim.

"Bence Uygar bunu bilmeli kuzenciğim. Rüya artık onu beğenmez hem," Reyhan sinsice bana bakarken kaşlarımı çattım.

"Oğlum herkes tuvaletini yapıyor. Hem Uygar hâlâ yakışıklı. Sanki sen yapmıyorsun," dedim atkımı çözerken.

"Bak gördün mü Kız Reyhan?" Jale eliyle kapak yapınca Reyhan bozuntuya vermedi.

"Aman ben kendi sınıfıma gidiyorum. Dersime daha var ama sizinle uğraşamayacağım," Reyhan ayağa kalkıp montunun önünü açtı. "Kaslarımı da artık sınıftaki kızlara gösteririm ben de," diyerek fermuarını tamamen çekip sınıftan çıkıyordu.

"Gözünün yağını yiyeyim gitme yiğidim!" diye bağıran ben ve beni peşinden gitmemem için tutan Jale'yi biraz pataklamamla ilk dersin sahibi yakışıklı hocamızın keyfi yerinde bir şekilde sınıfa girmesiyle ancak düzelebilmiştim.

• • •

Ders arasında Jale ile fısıldaşıyorduk. "Ne demek hiç aramadı?" Yakışıklı Mete hocamız konu anlatırken sohbetimize göz ziyafeti ekliyorduk. Arada siyaha yakın gözleri bizi incelese de onu dinliyormuş gibi yapıyorduk.

"Kızım hiç aramadı değil, adam gibi hiç yüz yüze gelmedik. Zaten bundan sonra görüşmeyeceğiz falan da demişti. Ama ben önemsememiştim. Çaklıtlı pastayı düşünüyordum sadece,"

Jale sessizce ofladı. "Sen gerçekten salaksın. Boğazın için ölürsün de yakında," Hoca hafifçe yükselen Jale'nin sesini işitince bize bakıp gözlerini kıstı ama bozuntuya vermeyip, gömleğinin kollarını katlarken Türkan'ın sorusuna dikkat kesildi.

"Ne yapayım? Ama pastasından bana da verdi. Görsen çok iyi kalpli bir çocuk." deyince ben bile kendime hayret etmiştim.

"İyi kalpli mi? Kızım sen salak mısın? Göktürk'ten bahsediyoruz hem aval hem kaşar diyen sen değil miydin?" Jale fısıldadığı cümleyi gaz bombası gibi salınca ürperdim.

"Pastasını paylaştı diyorum. Demek ki o kadar da kötü değil."

"Uygar da seninle kâğıt helvasını paylaşmıştı geçen yıl ama ona gelince arkadaşız demeyi biliyorsun,"

Jale'ye gözlerimi belerterek baktım. "Uygar bana hiç kas göstermedi. Göktürk elletmese de gösterdi."

"Çıkışta çağırayım da Uygar üstsüz gelsin madem. Sen var ya benden daha betersin." Jale dudağını büküp bana zombi virüsüne yakalanmışım gibi baktı. "Sen Göktürk'ten hoşlanıyor musun?" Jale'nin sesi yükselince sınıf bize tip tip baktı. "Özür dilerim. Kara bir böcek gördüm sanki de..." Jale'nin özür dilemesiyle Mete hoca başını sallayıp derse devam etti.

Bense bir süre düşündüm. Düşünürken yoruldum. Yoruldukça Göktürk'ün suratını dağıtmak istedim.

Dersi dinleyen Jale'ye cevap vermeden Mete hocayı izlemeye devam ettim.

Yakışıklıydı ama benim aklım başka yerdeydi. Başka birindeydi.

• • •

Omzum deli gibi dürtüklenince, "Ha, ne oluyor?" dedim.

"Hoca sana sesleniyor kızım." Jale'nin başıyla işaret ettiği hocaya çevirdim gözlerimi.

"Rüya, haftaya sunum yapacaksın. Tahtaya yazdığım romana çalış ve özgün bir özet çıkar. Aynı zamanda," Kollarını göğsünde bağlayıp bana baktı. "Dersi dinlememe cezası olarak da üç gün konuları sen anlatacaksın."

İyi de bende notlar bile yoktu. Oradan buradan çalışıp sınavlara giriyordum. "Ya hocam biraz grip olmuşum o yüzden şey edemedim. Haftaya sunumu ben yapmasam?"

"Beni ilgilendirmez. Orada fiskos yaparken hiç de grip olmuş gibi görünmüyordun." Mete hoca bana acımıyordu.

"Notlarım da eksik ama!" Gözlerini devirip masasına gitti.

"Sınıftan yardım al. Arkadaşlarından iste. Haftaya üç gün hem sunum yapacak, hem ders anlatacaksın. Eğer küçücük bir eksiklik olursa sınav notlarını düşürürüm."

• • •

Dersin bitiminde bölümün bile en çalışkanı olan Ahmet Amca'nın yanına adımladım.

"Ahmet Amca sende notlar var mı?" Şirin bir kız gibi gülümsedim. "Varsa bana verebilir misin?"

Ahmet Amca nazik bir adamdı. Bana elini önemli değil dercesine salladı. "Of course, Rüya."

"Ders bitti hâlâ İngilizce konuşuyorsun Ahmet Amca pes yani!"

"Ama hoşuma gidiyor," Ahmet Amcaya bön bön baktım. Adamın içinde İngilizce katili vardı. Of course, Rüya'ymış! Hah!

"Hadi kantine gidelim," Jale Ahmet Amca'yı görünce "Sen de gelsene Ahmet Amca kahve içeriz be!" dedi. Ahmet Amca oturduğu sıradan kalktı. "Sağ olun kızlar ama işim var. Rüya sen de notları yarın alırsın benden. Nalan Teyze'ni ararım derler toplar çantama koyar yarın senin için." Nalan Teyzeyi tanımıyorduk ama eşinden çok bahsederdi Ahmet Amca. İyi bir kadın olduğunu düşünüyordum.

"Tabii, tabii. Zaten haftaya lazım. Teşekkür ederim, Ahmet Amca." diyerek Jale'yle birlikte sınıftan çıktık.

"Ee, soruma cevap vermedin anası zilli!" Jale koluma girip bana muzip bir ifadeyle sırıttı.

"Hangi soruna? Hiç hatırlamıyorum öyle bir şey!" dedim, burnumu havaya dikerek.

"Hadi hadi... Yemezler..." Jale yumruğumu apandisitine sokmamı istiyor olmalıydı. "Göktürk'ten hoşlanıp hoşlanmadığını sordum ve cevap dört veya beş harfli," Evet veya hayır demenin yeni hali miydi bu?

"Bu soru benim personal life'ıma giriyor! Lütfen tartışmayalım," Kantine girerken Jale bana dudağını ısırarak bakıyordu. Gelişi güzel bir masaya oturunca elinde bisküvi ve çayların olduğu tepsiyi taşıyan Reyhan geldi. Bu çocuk dersi yine ekmişti bence.

"N'abersiniz kızlar? Suratınız sirke satıyor," Reyhan önüme plastik bardağın içindeki çayı uzatınca Jale'ye kaşlarımı kaldırıp 'söyleme' diyerek dudaklarım oynattım.

Beni şaşırtarak, "Rüya Göktürk'e kafayı yakmış!" dedi.

"Ne yapmış dedin?" Reyhan elinde bisküvilerle öylece kalınca Jale yine çenesini tutamadı.

"Bu zilli azılı düşmanımıza âşık olmuş, Reyhan!" Jale'ye ifadesizce bakmakta olan Reyhan konuşamıyordu. "Kafayı yakmış işte!"

Daha deyim kullanamayan prokaryot hücreli arkadaşımın başına acımadan çayı döktüm. Kafa böyle yakılır beyinsiz. Moron Jale.

45. BÖLÜM

Paşa Çayı

Göktürk'ten hoşlanıyor olma ihtimalime mi yoksa gerçekten Jale'ye kızdığımdan dolayı mı sinirden köpürüyordum? Daha önce çeşitli şeyleri başımdan aşağı döken Jale bana sırıtarak bakıyordu.

Sıcak çay dökmüş olmama rağmen yanmamış görünüyordu. Oysa 'yandım anam' diye figan etmesi gerekirdi.

"Sıcak çay döktüm hâlâ sırtlan gibi gülüyor bu, Kız Reyhan!" Reyhan sandalyeyi kırabilecek kadar hızlı salladığı bacağı ve kararmış gözleriyle bana döndü.

"Çay sıcak değildi. Jale'yle ben paşa çayı içeriz hep. Sana da benim bardağımı vermişim Allah'tan. Yoksa bir şerefsiz için yakacaktın geri zekâlı kuzenimi," Reyhan'ın öfkeli ifadesini görünce yutkundum.

Bir dakika o paşa çayı demişti değil mi?

"Siz paşa çayı mı içiyorsunuz? Hani küçük çocukların ağzı yanmasın diye soğuk su katarak içtiği? Ilık olan?" dedim ciddice.

"Deme öyle," Jale Reyhan'ın ona uzattığı peçeteyle Başından yüzüne doğru akan çay siliyordu. "Yıllarca ılık çay içince sıcağa alışamadık. Uygar alıştı ama biz halâ içemiyoruz," Jale ıslanan peçeteyi buruşturup masaya attı. "Bu yaptığını da yaz bir kenara. Gerçi şimdi senin kafanda kavak yelleri esiyordur..."

Ben Göktürk'ten hoşlanıyor olamazdım.

"Rüya sen Göktürk'ten hoşlanıyor musun?" Reyhan'ın yüzü kasılırken ağzından zar zor çıkardığı kelimelerle daha çok sinirlenmişti. Adam Göktürk'ten nefret ediyordu.

Jale sorduğundan beri düşünüyordum. Bir cevap bulabilmiş değildim.

"Kası var diye hoşlanıyor değilim ya! Jale abartıyor sadece!" Tepkimi sertçe ortaya koyunca Jale gözlerini devirdi. "Ne? Göktürk zaten benden iğreniyor, benim ondan hoşlanmam için Egehan'ın gayim demesi lazım. Ki Egehan gay değil."

Reyhan tuhaf tuhaf bakarken Jale'nin gözleri ışıldadı. "Egehan kim kız? Yakışıklı mı? Yoksa şu bahsettiğin komşun mu? Ya ben de size geleceğim!" Soru sorup kendi kendine cevaplayan Jale'nin çaylı kafasını parmağıyla ittirdi Reyhan.

"Amcama söylerim odandan çıkamazsın. Adam ol," Reyhan rahatlamış olacak ki paşa çayı olan plastik bardağı eline alıp bir yudum içti. "Güzel kızlar da var mı? Komşu candır can!"

İçimdeki mağara kızı haince gülerek ormana doğru koştu. Reyhan'ı bayıltıp inine götürmek için odun arıyordu muhtemelen.

"Var tabii! Biri kumral biri esmer. Ama Egehan çok kıskanç kuzenleri konusunda," Reyhan ağzı beş karış açık beni dinliyordu. "Ona Thor dersen belki kuzenleriyle görüşmene izin verebilir. Ama Jale'ye karışmamalısın," Reyhan'a eğilip fısıldadım. "Kızlar gerçekten güzel. Böyle manken gibiler. Kasları- Şey fizikleri çok güzel. Böyle upuzun boyları. Jale'yle benim gibi yerden bitme değiller."

Jale yandan belimi çimdikleyince gözlerimi açıp kapadım. Kaşlarımı çatıp oynattım. Anlamadı. Aklımdaki planı, dönen tilkileri göremedi embesil Jale.

"Biz yerden bitme miyiz ya? Bir kere benim boyum normal tamam mı? Kısa olan sensin! Sen kısasın! Hobbit Rüya!" Taramalı tüfek gibiydi. "Türkiye ve Asya standartlarına göre uzunum lan ben! Bittin kızım sen! Sildim seni defterden!"

Belki de konuşan Jale, leprikon Baha'nın gerçek ablasıydı.

"Kıskandı! Vallahi kıskandı! O güzel kızlarla ben çıkacağım ben!" Hiçbir şeyden haberi olmayan Kız Reyhan sandalyesine yaslandı. "Esmer, kumral? Hım... Hangisini seçsem lan acaba? İsimleri ne Rüya'cığım?"

"İsimleri mi?" Damla çikolatalı bisküvilerden birini alıp ısırdım. "Alev esmer olan," Affet beni Bora. "Kumral olanın adı da Buse." Murat taş fırın erkeği gibiydi. Yeni isimleriyle de daha dikkat çekici olmuşlardı.

"Alev mi? Şimdiden yanıyorum lan!" Reyhan'ın hormonlar görmediği ve hatta kız bile olmayan Yenilmezler için coşarken bu çocukla uğraşarak rahatlamıştım. Zira Göktürk ve Jale yüzünden beynimin içinde filler tepişiyordu.

"Yan sen yan... Fıstık gibi kızlar," Reyhan'ın yüzündeki ifade vicdan azabı çekmeme neden olacak cinstendi.

"Size gidelim! Şimdi gidelim!" Reyhan cidden yerinde duramıyordu. Üstelik kantindeki kızlar ona bakıp bakıp iç geçiriyordu. Şerepsüz yakışıklıydı.

"Gideriz ama önce Göktürk'le aranızda ne olduğunu söyle. Parti verdim gelmediniz o gebe öküz var diye... Hem Caner'le de konuşuyorsunuz ama Göktürk'le," Parmağımla çeneme ritmik bir şekilde vuruyordum. "Hiç görüşmüyor ve nefret ediyorsunuz. A-ha bu güdük Jale de dahil! Niye?"

"Güdük değilim ben! Reyhan kısa değilim, değil mi kuziş?" Reyhan tiksinircesine Jale'ye baktı.

"Kapa çeneni güdük Jale!" Reyhan bana daha ılımlı yaklaştı. "O Göktürk denen kılkuyruğun adını anma! O var ya hayatında görebileceğin en yavşak heriftir."

"Rahat ol adamım. En az ponçik kadar rahat ol. Şimdi niye en yavşak erkek o? Söyle ki gardımı alabileyim," Ben koltuk kadar rahat bir kızdım.

Sorunlar beni yorardı.

Jale somurtup ayağa kalktı. "Ben lavaboya gidiyorum. Malum bazı etmenlerden ötürü çaya bulandım, en ılığından. Göktürk'ün mallıklarını da dinleyemeyeceğim." diyerek uzaklaşan Jale'ye 'gitme kal, beş çocuğumuzun hatırına etme eyleme beyim' demedim.

"Anlat bakalım," Reyhan bana sırıttı. "Düşmanımız ortak ve bana tüm açıklarını söyle Kız Reyhan'ım!"

"Komşuları bana ayarlayacaksın ama?" Tek kaşı havalanınca 'onları görünce altına işeyeceksin fış fış' dercesine gözlerimi kırpıştırdım.

"Anamın yaptığı sarmaları her gün kahvaltıda yiyeyim ki ayarlamayan ne olsun!" Kendime beddua etmeye gönlüm razı gelmedi.

"Bu yemin geçmez kızım! Hem iyi yönde oldu. De ki, 'kas görmek nasip olmasın' hah! Bunu de,"

"Hadi lan oradan şerepsüz! Sen kaybedersin. Ben seni kızlarla tanıştırırım gerisine karışmam!".

Reyhan çenesini sıvazladıktan sonra, "Bu işte bir bit yeniği var. Ama sırf o taş kızlar için eyvallah diyorum." dedi. Gözlerini bana odaklayıp omuzlarını silkti. "Şimdi anlatacaklarımdan sonra Göktürk'ten iğrenebilirsin,"

"Zaten iğreniyorum. Hem beni ezikleyip duruyor o gebe öküz." Bana genelde kötü davranmıştı. Jale'ye karşı niye savunmuş olduğum tam bir muammaydı.

"Pekâlâ," Reyhan FBI gizliliğinde ifade takınıp, ellerini masaya koyup birbirine kenetledi. "Uygar'la alakalı bu düşmanlık ama tamamen Göktürk'ün suçu,"

"Kısa kes! Edebiyat yapıp, kelime karmaşası yaratma."

"İyi be! Olayı dramatize de edemiyoruz!" Dudaklarını yalayıp düz çizgi haline getirdi. "Uygar'la Göktürk liseden sınıf arkadaşıydı. Ben de öyle tabii. Okulun üç popüler çocuğuyuz, arkadaşız o zamanlar..."

"Siz Göktürk'le arkadaş mıydınız?" Açıkçası arkadaş olduklarını tahmin etmiyordum.

"Lafımı kesme Rüya! Neyse... Arkadaştık. Ailelerimiz bile tanır birbirini." Başımı salladım. O da merak ettiğimi anlayınca hemen konuya girdi. "Uygar'ın lisede evleneceğim kız bu dediği sevgilisiyle Göktürk yattı!" Pat diye söyleyince gözlerim irileşti.

Uygar'ın lisede evleneceğim kız bu dediği sevgilisiyle Göktürk yattı! Sözler kulağımda çınlarken bir sinir aldı beni.

Konuya böyle ancak Reyhan girerdi zaten.

"Demek ki kız yolluymuş ve siz sıradan bir şekilde düşman olmuşsunuz. Uygar kızın saf olduğunu düşünüp Göktürk'e yüklemiş bütün suçu. Ve gökten üç elma düşmüş yıllar sonra Göktürk ile Uygar şerepsüzü arkadaş oluvermiş yeniden," diyerek alaya vurdum. Böyle bir sebepten ancak erkekler küserdi.

"Hayır, Uygar kız yüzünden düşman olmadı Göktürk'e," Reyhan'ın gözleri karardı. "Ona kızla görüşmemesini, öyle bir pislik için arkadaşlıklarını bozmamayı teklif etti Uygar. Ama gel gör ki Göktürk reddetti. Kız için bize sırtını döndü şerefsiz! Sonuç ne oldu biliyor musun?"

Uygar'ın düzgün bir adam oluşuna şaşırmamıştım ama Göktürk'ün böyle bir kızı bırakmayışına midem bulanmıştı. "O Göktürk iti de aldatıldı. Uygar'la konuşmaya çalıştı. Uygar'ın haklı olduğunu, onu dinlemesi gerektiğini, yanlış yaptığını söyledi. Tabii biz bir daha onu görmemeyi tercih ettik Yıllarca o kızla çıkan Uygar bile Göktürk'e sırtını dönmemişti. Ve işin tuhaf yanı Göktürk, Uygar hangi kızdan hoşlansa onu aldı. Sevmese bile oynadı. Yemek yediğimiz akşam seni o kadar sahiplenmesinin sebebi diş biledigi Uygar'dı."

Ben de beni kıskandı diyerek havalara girmiştim. Beynini Frankenstein sömürsün Göktürk.

"Peki ya Caner?" Caner harika biri sayılmasa da cana yakındı. Lokum gibiydi. Sapık ve sırnaşıktı. Dişe yapışan ve çürüğe denk gelince ağrıtan bir lokum olmasına rağmen acısında tatlılık vardı.

Onunla da küs olup, olmadıklarını merak ediyordum.

"O da liseden arkadaşımız. Gerçi Caner fazla düşünemez. Ona yeşil gözlü bir kız buldun mu seni beni tanımaz !" Reyhan, tatlıcı aşkitellamın adı geçince gülümsemişti. "Göktürk'ün ondan daha yakın arkadaşı yoktur. Göktürk'ün diğer dallama arkadaşlarını salla! Caner hepsinden temizdir."

Caner bana, 'size gidelim evcilik oynayalım ama ben doktor olacağım, sen de hasta' diyen bir insandı.

Gerçekten çok temizdi.

"Annemin bulduğu damat tam püsküllü bela desene,"

Reyhan, duru bir kahkaha attı. "Senin şansına goril pislemiş! Cidden öyle bir damadı annen nasıl bulmuş? Afife Teyzeler iyi- dir ama Göktürk tam bir pislik."

"Sen annemle henüz tanışmadın, Reyhan. Hayal Aslanlı'nın hayalindeki damat Göktürk Hanbeyi. Ve maalesef ki bizi sevgili sanıyor."

"Yok artık!" Reyhan yumruğunu sıkıyordu. "Kızım sen ne iş çeviriyorsun?"

Omuzlarımı silktim. "İnan bilmiyorum. Göktürk de benimle sevgili olmak istemiyor. Zaten sevgilisi var lakin annem ve Afifoş zillisi bizi evlendirmeye kafayı takmış durumda. Nasıl oldu bil- miyorum ama şu an Göktürk'le sevgiliyim. Çakma manitasıyım. Magazinlere bile çıktık. İnan öyle büyük bir pisliğe battım ki işin içinden çıkamıyorum."

"O şerefsiz annesi için bile olsa seninle çakma sevgili olmaz- dı. Bir çıkarı olmasın?"

Reyhan'a anlamlı anlamlı baktım. "Annesinin istemediği bir kızla sevgiliyse mecbur kalır. Göktürk'ün ne kadar rezil bir adam olduğunu birkaç ay içinde anlamış oldum Reyhancığım."

"Anlasan ondan hoşlanmazdın," Reyhan elini omzuma koydu. "Bu ayıp bir şey değil. Göktürk'ten hoşlanmak senin suçun değil."

"Ondan hoşlandığımı nereden çıkarıyorsunuz ya?" Ben bağı- rınca Reyhan sıçradı.

"Sen niye bağırıyorsun? Bak Rüya eğer hoşlanıyorsan da vaz- geç. Önemseme. O it kendinden başka kimseyi sevmez. Yanında gezdirdiği sürtük, Uygar'a bile sarkmıştı. Bırak kendi gibilerle ta- kılsın. Annen istiyor diye onunla çakma da olsa sevgili falan olma."

Yahu ben istemedim ki!

"Hoşlanmıyorum," Dişlerimin arasından tısladım. "Hoşlan- sam sana mı sorardım, Kız Reyhan..."

"Ben bilemem vallahi," Elini omzumdan çekti. "Dikkat et o piç seni de etkilemesin."

Aslında biraz etkilenmiştim. Annem vodoo büyüsü yapmış da olabilirdi. Bir bez bebeğe komutlar vererek beni kaslı moda ikonuna yürütüyor olabilirdi.

Umarım Afife de Göktürk'ün vodoo bebeğini yapmamıştır. Barbie ile Ken'i öpüştüren Çaki kılıklı pembe tütülü kız çocukları gibi bize fantastik hareketler yaptırabilirlerdi. Düşünmek bile istemiyordum. İğrenç!

Ve ben o pembe tütülü çay partisi veren kızlardan her şeyi beklerdim dostum!

Annemden de her şeyi beklerdim. Gıcık Hayal

"Yok canım! Hem benim Yenilmez kom... Yani komşularımın yakışıklı kuzeni var. Beğensem onu beğenirim. Adam bildiğin Thor yani,"

Daha çok kendimi inandırmaya çalışıyordum söylediklerime.

"Bana ne kızım Thor'dan! Komşu kızlara de ki, yirmi üç yaşındaki karizmatik Reyhan'la tanışmak ister misiniz?" Kız Reyhan tam bir kız manyağıydı.

"Komşuları geç şimdi! Sen Göktürk'ü nasıl tanıyorsun? O senden büyük." Ben olsam çömezlerle takılmazdım.

Lisede benimle takılan kimse yoktu. Yalnız başıma sırada oturuyor, esprilerime gülüyor, kantinde hayvan gibi patates kızartmalı tost yiyordum.

Karışık tostuma patates kızartması ilave ettiriyordum. Ergendim ve açtım.

"Ağabeyim var lan benim! Üçümüz takılıyorduk işte. Uygar gıcık ve soğuktur ama beni kollar."

Ben olsam Reyhan'ı gece gündüz döverdim. Kemerin tokasını kafasına vurup şak ettirirdim.

Tipsiz, Kız Reyhan.

Reyhan'a laf yetiştireceğim sırada telefonum çalmıştı. Çantamdan çıkardığımda 'Konuşan Kalça Selin' diye kaydettiğim kankamın aramasını cevapladım.

"Rüya! Nasılsın tatlım?" Kikirdeyen Selin'e gözlerimi devirdim.

Telefonu sabitleyip, "İyiyim Selin. Sen nasılsın? Kerim nasıl?" dedim.

Kerim önemli sonuçta.

"O da iyi! Sayende Antalya'dayız. Hatta geçen hafta Göktürk'le Caner bile geldi." Neşeli sesi iyi hissettirmişti. Mutlu olması için kendimi feda etmiştim.

Konuşan Kalça Kerim Hırsızı Selin!

"Hım... Artık karşı çıkmıyorsa sorun yok. Yani sizin için," Reyhan 'kim o?' dedi dudakların oynatarak. Telefonun üzerine elimi koyup fısıldadım. "Selin. Göktürk'ün arkadaşı." Reyhan başını sallayıp gözlerini kaçırdı.

"Rüya beni dinliyor musun?" Selin her ne dediyse duyamamıştım.

"Dinliyorum da bir arkadaşımla konuşuyordum. Tekrar söylesene,"

"Antalya'ya gelsenize. Ben Göktürk'e dedim Rüya'ya sor dedi. Gelin ya!"

"Yok ya! Havalar ısınsın ben bir uğrarım Kerim'in adonisaman oteline." Reyhan duyduğu kelimeyle bana dönünce sırıttım. Çift kişilikliydim ben. Göçebe'deki Melanie gibiydim. Jared aşkım beni Göçer'den kurtaracaktı. Ian da fena değildi. Yine kafam karıştı.

Gerçi bende mağara kızı 'Rüyayogami' falan vardı. Böyle vahşi, yalnız ve eşsiz. Eşsiz derken aşkitellası yoktu. Saptı.

"Ya olmaz! Sayende Kerim ile mükemmel bir çift olduk. Bir de ayrılırsan sana Karınca Adam'ı ayarlarım demiştin ya üstüme titriyor." Ben bu Selin'i öldürmeye falan giderdim Antalya'ya.

"Yok ya Selin. Benim okulum var. Göktürk de gelmiş yanınıza bana gerek yok."

"Of Rüya!" Selin sızlanıyordu.

"Oflama kız! Şeytanın en büyük yardımcısının adı Of'muş. Vallahi yakar kıçını, musallat olur. Hem ben Göktürk'le artık adım dahi atmam. Sen bana şerefsizleri mi layık görüyorsun konuşan kalça?"

"Oha, Rüya! Oha!" Reyhan'ın sesiyle Selin'de bir hışırtı oldu.

"Rüya yanında erkek mi var? Kim o?"

Hay bin kunduz! Bu cümleyi hep kurmak istemişimdir.

Notting Hill filminde Will'in kullandığı en komik replikle-rinden biriydi.

"Ya o erkek sayılmaz. Kız Reyhan o! Bu arada gerçekten Se-lin okulum var. Okuyorum ben. Şimdi Antalya'ya gelemem ben. Yolculuk yapmayı da sevmem. Siz gelin buraya."

"Ben de pek yola çıkabilecek durumda değilim. Şey..." Selin'in sesi kısıldı. "Hamile olabilirim de..." Bir nefes daha aldı seslice. "Uzun zamandır Kerim'le beraberiz ve işte oluverdi galiba!"

Allahım sen bana sırayla mı verdin bu kara haberleri?

Şerepsüz azgın tavşanlar! Gitti benim kaslar gitti!

'Bence aldır kanka.' Demedim tabii ki.

"Hayırlı olsun. Bir nikâh kıysaydınız kâfirler! Ha, bu arada bebeğe benim adımı koyun. Erkek de olsa benim adımı koya-caksınız! Doğunca kızımla evlendireceğim onu! Babası Yunan heykeli gibi! Kız olursa da oğluma alırım. Ulan bensiz çocuk mu yaptınız? İnsan bir der ya! Gerçi çocuğu yaparken bana demeniz saçma olurdu. Gerçekten hamile misin konuşan kalça?" Beynim error verirken çenem yere düşmüştü.

Vallahi bakıyorum alt dişler sere serpe kantinin beyaz fayan-sında sörf yapıyordu. Birkaç çürük diğer beyaz dişleri dövüp egemenlik bile kuruyordu.

"Rüya, gerçekten hamileyim. Umarım bağırınarak konuşmu-yorsundur. Çünkü ilk sana dedik!" Selin'in muhteşem ötesi ha-milelik sezgileriyle etrafıma baktığımda beni pürdikkat dinleyen üniversitelilere boştaki elimi salladım. Reyhan bile şoktaydı.

"Ben zaten tenhada konuşuyorum, anlat kanka sen. Kaç ay-lık?"

46. BÖLÜM

Bahse Girmeye Ne Dersin?

Selin'le birkaç kelime daha konuşup telefonu kapatmıştık. Üstündeki ince mavi kazağın yerine mor boğazlı bir bluz giyen Jale de yanımıza gelmişti. Reyhan bana tip tip baksa da soru sormamıştı.

"Çok sessizsiniz. Hayırdır?" Jale sandalyesine otururken bakışlarını kantinde gezdiriyordu. Kesin yakışıklı var mı diye kontrol yapıyordu.

Reyhan'a doğru bakıp, "Hiçbir şey yok! Nereden çıkarıyorsun?" dedim.

Jale kömür karası gözlerini kısıp ellerini masada birleştirdi. "Bir şey var demedim zaten. Ama var sanki... Öt kız çabuk," Cümlesini sevdiğim, zıtlıklarla doluydu.

Aslında söylemek istiyordum. Sırlar bana göre değildi ama Selin'i sevmiştim. Mavi gözlü, sarışın, birazdan az fazla kilolu konuşan kalça kılıklı cana yakın, sıcakkanlı bir kızdı. Kerim benim gibi yeşil gözlüyü, Kim Kardashian kalçası için bırakmış olmalıydı. Onunla aramızda bir çekim olduğunu inkâr edemezdim. Ama artık çok geçti.

"Aman Reyhan hamileymiş!" Jale'nin önce rahatlayan yüz ifadesi yavaş yavaş değişip, ortası alınmış kaşları çatılarak köprü kurunca saçmaladığımın zaten bilincinde olan beynim bir kenarda kendini boğuyordu.

• • •

Çocukken de bazı şeyleri içimde tutamazdım. Belki o anlık heyecandan belki de boş boğazlıktandı. Annem babama saç renginin güzel olup olmadığını sorduğunda 'annemin saçları beyazlamış baba o yüzden boyatmış, biraz itifat et' demiştim.

Sonucunda terliklenmiştim. Annemin korktuğu yaşlılık belirtisi olan beyazlar boyayla kamufle edilmiş, erken beyazlamasına rağmen yaşının gençliğini vurgulamıştı. O zamanlar benden büyük olan herkesi yaşlı ilan ediyor olsam da şimdi anlayabiliyordum aslında gayet genç olduklarını.

Bayram ziyaretlerinde evlerine gittiğimiz akrabalarımızın yirmili yaşlarındaki çocuklarına bile nine gözüyle bakıyordum. Ben henüz on veya onlu yaşlarımda olduğumdan dolayı onların beni sohbetlerine dâhil etmeyişlerine sessiz kalmıyordum.

Babamın İstanbul'da oturan akrabası Lütfiye Hala da bunlardan biriydi. Kadın çok hamarat ve ilgiliydi bana karşı. Baha henüz bebekti ve annemin kucağında asalak bir canlı olarak nefes alıp veriyordu.

Lütfiye Hala büyüklerin yanında sıkılmayayım diye kendi çocuklarının yanına postalamıştı beni. Kabul etmek gerekirse çocuklarının hepsi benden çok çok büyüklerdi. Diğer misafir kızlarıyla haşır neşir olan Çetin ağabey ve onun alık ikizi Çisem bana yemeğin içindeki kılmışım gibi bakıyordu.

Ne sohbetlerine dâhil ediyorlardı, ne de oynadıkları isim-şehir oyununa.

Ben koltuğun ucunda onları izlerken elinde tepsiyle gelen Lütfiye Hala'ya 'beni götür kurbanın olayım' dercesine bakarken, kadın yılların deneyimiyle 'Çetin siz bu kızı oynatmıyor musunuz?' demişti.

Ben de, 'Senin çocuklar aşırı ihtiyar. Onların oyunlarını zaten ben oynamam Lütfiye Hala' demiştim.

Şimdi olsa, 'Çetin dansöz gibi onu ben oynatırım anca,' derdim. 'Çisem de sidiklinin teki' diyerek dalgamı geçerdim.

Cidden büyükler kendilerini bir halt sandıkları dönemlerde beyin hariç her organlarını kullanıyorlardı. Ben en azından insaflı

davranıp çocuklara şeker veriyordum. Şeker yiyen çocuklar bana ilahmışım gibi davranırdı.

'Bak gördün mü şeker verdi! Üstelik çikolata da var! Bunları veren biri kötü olamaz.' Kanısındaydılar.

Çocuklar hem saf, hem kurnaz, hem de salak olabilen yegâne toplum parçasıydı.

Günümüze dönecek olursak beraber sınıfa yürüdüğümüz Jale, Reyhan'la bana trip atıyordu. Konuşan kalça hamile olduğunu kendi söylemeliydi. Bir sır vermişti bana ve tutmalıydım.

"Söyleseydin keşke," Reyhan kulağıma fısıldayınca 'tövbe bismillah' deyip sıçradım.

"Oğlum söyleyemem. Kız ilk sana söylüyorum dedi. Bir şey uyduralım da onu söyeleyelim Jale'ye." Reyhan başını iki yana sallıyordu.

"Göktürk'le takıla takıla yalancı çoban mı oldun?"

"Yoo, sadece söz verdim ve şimdi söyleyemem. Ama arkadaşımı üzmemenin kibarcasını arıyorum."

"Pekâlâ, ben uydururum." Reyhan önden önden yürüyen Jale'nin omzunu dürtükledi.

"Dokunmayın bana! Pis insanlar!" Jale tiz sesiyle bağırınınca Reyhan tırsmıştı. Tam geri çekilecekken onu 'ısrarcı ol' bakışlarımla teşvik ettim.

"Ya kuzen söyleyecektik ama yanlış anlamandan korktuk," Reyhan cümleyi can alıcı yerden kurunca ne diyeceğini ben bile merak etmiştim açıkçası.

Jale koridorda durup bize doğru döndü. "Yanlış anlamamdan mı?" Jale'nin dikkatini çekmiş olan Reyhan dizi oyuncularına taş çıkarır bir ifadeyle kendinden emin görünüyordu.

Elini ensesine götürüp karıştıran Reyhan, "Evet,yanlış anlamandan korktuk!" dedi.

Jale'nin yüzü şaşkınlıkla allak bullak olmuştu. "Ay, yoksa siz sevgili mi oldunuz? Bu yüzden mi söylemediniz? Uygar'ı hiç düşünmediniz mi haysiyetsizler!"

Al buradan yak.

• • •

Olanı biteni Jale'ye anlattıktan sonra rahat bir nefes almıştım. Reyhan'la sevgili damgası yemektense çocuğu yaparken düşünmemiş olan konuşan kalçanın sırrını söylemekte bir sakınca görmemiştim.

Hem Jale'ye, kasları ve yakışıklı erkekleri bir daha görmek nasip olmasın, diye yemin ettirmiştim. Anlayacağınız bu sapkın günah tohumu Jale, o bebek doğsa bile 'hayır, Selin hamile değil' derdi.

"Reyhan hamile değil ve siz de sevgili olmadınız,"

Jale ders çıkışında bile ahiret sorularına ara vermiyordu.

Gözlerimi belerterek ona baktım. "Benim çakma da olsa sevgilim var. Ayrıca Reyhan nasıl hamile olabilir? Beyinsiz,"

Kahkaha atan Jale'yle kampüsten dışarı çıkmıştık. Derslerden dolayı başım ağrısa da onu mazur görüp, sohbetine katılıyordum.

"Aman ne sevgili! Kızım adı üstünde 'çakma'. Ben sana kuzenim Uygar'ı öneriyorum. Adam yakışıklı ve zengin. Tek yapman gereken Selin gibi çocuklamak!" diyen Jale'nin gözleri hınzırlıkla parlıyordu. "Ay, düşünsene küçük Uygarcık ve küçük Rüyacıkları!"

O ne be öyle ayıcık gibi.

"Çocuklamak kelimesini ilk kez işitiyorum. Madem bu dahiyane fikrini kendine uygula kızım! Annem zaten yedi başımı bu konu yüzünden, bir de seninle hiç ama hiç uğraşamam Jale!"

Net tavrımı ortaya koyunca Jale dudak büktü. Daha sonra benden gözlerini ayırıp karşıya dikti. "Sen bilirsin ama karşıdaki manzaraya bakacak olursak yakında çocuklayacaksın. Artık seçim senin!"

Gözlerimi ondan çekince ben de karşıya baktım.

Benim şansım açık olmazdı. Olunca da hepsini bir günde toplayıp verirdi, sülalesi gevşek şans.

"Ya çok şanslıyım ya da çok şanssızım, Jale." Siyah Porsche'si yerine kırmızı Ferrari'siyle gelen Göktürk arabasının kaputuna yaslanmış, elleri siyah montunun cebinde beni izliyordu.

davranıp çocuklara şeker veriyordum. Şeker yiyen çocuklar bana ilahmışım gibi davranırdı.

'Bak gördün mü şeker verdi! Üstelik çikolata da var! Bunları veren biri kötü olamaz.' Kanısındaydılar.

Çocuklar hem saf, hem kurnaz, hem de salak olabilen yegâne toplum parçasıydı.

Günümüze dönecek olursak beraber sınıfa yürüdüğümüz Jale, Reyhan'la bana trip atıyordu. Konuşan kalça hamile olduğunu kendi söylemeliydi. Bir sır vermişti bana ve tutmalıydım.

"Söyleseydin keşke," Reyhan kulağıma fısıldayınca 'tövbe bismillah' deyip sıçradım.

"Oğlum söyleyemem. Kız ilk sana söylüyorum dedi. Bir şey uyduralım da onu söyeleyelim Jale'ye." Reyhan başını iki yana sallıyordu.

"Göktürk'le takıla takıla yalancı çoban mı oldun?"

"Yoo, sadece söz verdim ve şimdi söyleyemem. Ama arkadaşımı üzmemenin kibarcasını arıyorum."

"Pekâlâ, ben uydururum." Reyhan önden önden yürüyen Jale'nin omzunu dürtükledi.

"Dokunmayın bana! Pis insanlar!" Jale tiz sesiyle bağırınınca Reyhan tırsmıştı. Tam geri çekilecekken onu 'ısrarcı ol' bakışlarımla teşvik ettim.

"Ya kuzen söyleyecektik ama yanlış anlamandan korktuk," Reyhan cümleyi can alıcı yerden kurunca ne diyeceğini ben bile merak etmiştim açıkçası.

Jale koridorda durup bize doğru döndü. "Yanlış anlamamdan mı?" Jale'nin dikkatini çekmiş olan Reyhan dizi oyuncularına taş çıkarır bir ifadeyle kendinden emin görünüyordu.

Elini ensesine götürüp karıştıran Reyhan, "Evet,yanlış anlamandan korktuk!" dedi.

Jale'nin yüzü şaşkınlıkla allak bullak olmuştu. "Ay, yoksa siz sevgili mi oldunuz? Bu yüzden mi söylemediniz? Uygar'ı hiç düşünmediniz mi haysiyetsizler!"

Al buradan yak.

• • •

Olanı biteni Jale'ye anlattıktan sonra rahat bir nefes almıştım. Reyhan'la sevgili damgası yemektense çocuğu yaparken düşünmemiş olan konuşan kalçanın sırrını söylemekte bir sakınca görmemiştim.

Hem Jale'ye, kasları ve yakışıklı erkekleri bir daha görmek nasip olmasın, diye yemin ettirmiştim. Anlayacağınız bu sapkın günah tohumu Jale, o bebek doğsa bile 'hayır, Selin hamile değil' derdi.

"Reyhan hamile değil ve siz de sevgili olmadınız,"

Jale ders çıkışında bile ahiret sorularına ara vermiyordu.

Gözlerimi belerterek ona baktım. "Benim çakma da olsa sevgilim var. Ayrıca Reyhan nasıl hamile olabilir? Beyinsiz,"

Kahkaha atan Jale'yle kampüsten dışarı çıkmıştık. Derslerden dolayı başım ağrısa da onu mazur görüp, sohbetine katılıyordum.

"Aman ne sevgili! Kızım adı üstünde 'çakma'. Ben sana kuzenim Uygar'ı öneriyorum. Adam yakışıklı ve zengin. Tek yapman gereken Selin gibi çocuklamak!" diyen Jale'nin gözleri hınzırlıkla parlıyordu. "Ay, düşünsene küçük Uygarcık ve küçük Rüyacıkları!"

O ne be öyle ayıcık gibi.

"Çocuklamak kelimesini ilk kez işitiyorum. Madem bu dahiyane fikrini kendine uygula kızım! Annem zaten yedi başımı bu konu yüzünden, bir de seninle hiç ama hiç uğraşamam Jale!"

Net tavrımı ortaya koyunca Jale dudak büktü. Daha sonra benden gözlerini ayırıp karşıya dikti. "Sen bilirsin ama karşıdaki manzaraya bakacak olursak yakında çocuklayacaksın. Artık seçim senin!"

Gözlerimi ondan çekince ben de karşıya baktım.

Benim şansım açık olmazdı. Olunca da hepsini bir günde toplayıp verirdi, sülalesi gevşek şans.

"Ya çok şanslıyım ya da çok şanssızım, Jale." Siyah Porsche'si yerine kırmızı Ferrari'siyle gelen Göktürk arabasının kaputuna yaslanmış, elleri siyah montunun cebinde beni izliyordu.

"Bence şanslısın, Göktürk bir pislik de olsa yakışıklı bir pislik." Onaylarcasına başımı sallarken, adımlarımızı da bilinçli olarak yavaşlatıyorduk.

"Uygar'ı sen mi çağırdın?" diye sorunca Jale sevimli sandığı bir sırıtmayı yüzüne yerleştirmişti.

Bence o çirkin yüze yumruğumun bırakacağı morluk yakışırdı. En moda olanından.

"Sayılır," Jale'ye cevap vermeden Uygar'a baktım. Daha oturaklı bir adam olduğundan Uygar'ın jipi vardı. Eh, bu markayı biliyordum. Mercedes'ti. Nal kadar işareti vardı.

Açıkçası arabalar sahiplerinden daha yakışıklı ve cooldu. Arabalarla evlenebilirdim. Hayatım kurtulurdu. Bir servet iki genç adamın elinde oyuncak olmuştu.

"Baksana Uygar bize geliyor, Jale! Of ya! Normalde olsa o geldi diye çok sevinirdim," Uygar benim arkadaşımdı. Tıpkı Reyhan gibi. Aramızda art niyet yoktu. Deli dolu arkadaşlardık.

"Ben de ama eğer Göktürk'ün arabasına binersen Uygar'ı kaybedersin,"

Alt dudağımı dişlerimin arasına aldım. "O halde plan A ve B iptal. Plan C'ye geçelim diyorum Jale."

Jale gözlerini kısıp, "Plan C ne lan?" dedi.

"Jale çalıştır şu saksıyı diyeceğim ama hangi saksıyı demenden korktuğum için vazgeçtim," Göktürk bana yan yan sırıtırken arada bir Uygar'a ters bir şekilde bakıyordu. Yani iddiaya girmiş gibi birbirlerine meydan okur bir halleri vardı.

Üstelik Uygar da aynı Göktürk gibiydi. Bir havalar, bir kendine güvenmeler.

"Reyhan'ı mı arayayım?" Jale planı anlamadan anlamıştı. Yani verdiği cevaba karşın bu soruyla gözümde bir saygınlık kazanmıştı.

"Sorma ara. Ben de gidip gebe öküzün karın ağrısını öğreneyim," Jale başını sallarken telefonundan Reyhan'ı armaya başlamıştı bile.

"Hallet şu çocuğu. Ben Uygar'ı hem oylarım hem Reyhan'ı

ayarlarım. Azıcık ortam gevşer," Jale kulağında telefonla uzaklaşırken ben de Göktürk'ün yanına yürüdüm. Ayaklarım geri geri gitmek istese de korkunun ecele faydası yok hesabı hedefimden dönmedim.

Ona doğru yaklaştığımı görünce soğuktan kızarmış burnu ve morarmış dudaklarıyla kibirle gülümsedi.

"Bana geleceğini biliyordum," Göktürk'ün egosuna uçan tekme atmayı çok arzu ederdim ama bende bu üşengeçlik olduğundan kılımı kıpırdatmazdım. Üstelik planlarımın hiçbir zaman istediğim sonucu vermediğini biliyordum. Zaten plan da yapmazdım.

Bodoslama bir insandım. Akışına bırakırdım her şeyi.

"Niye geldin okuluma?" Önünde durunca bana iyice sırıttı.

"Sevgilimin okuluna gelirken izin mi alacağım?" Göktürk atkımı çekiştirirken sanki aylardır görüşmeyen biz değilmişiz gibi davranıyordu. "Kat kat giyindiğine göre üşümüşsündür. Arabaya binelim ve bu lanet olası yerden gidelim," derken, okula değil, Uygar'a bakarak konuşuyordu.

Lanet olası bir yer olduğunu kabul ediyordum okulun fakat Göktürk varken daha masum bir görüntü kazanıyordu.

Eldivenli elimle atkımı ondan kurtarıp bir adım geri gittim. "Biz sevgili değiliz bu bir,. senin arabana binmeyeceğim bu iki," Gözlerimi kısıp burnumu havaya kaldırdım. "Halâ bir gebe öküzsün bu da üç. Daha devamı var ama ben seninle konuşmak istemiyorum."

Göktürk'ün çatılan kaşlarına destek için gülümsemesi silinen yüzü gerilmişti. Yaslandığı arabanın kaputundan sıyrılıp yine burnumun dibine girdi.

"Keyfimden gelmedim. Kendini bir şey sanma," Uzun boyuyla beni eziklerken kelimeleri de içime oturmuştu. Bunları demesini beklemiyor değil, istemiyordum. "Olabildiğince görüşmememizi sağladım ve sana yaranamadım. Egehan diye ötüp duruyordun fırsat verdim. Halâ küçük kız çocuğu gibi mızmızlanıyorsun,"

Egehan'ı göremiyordum ki! Adam tıp okuyordu ve ben eve haftasonları nadiren gittiğimde bile o olmuyordu.

Hem zaten ilişkimizi komşuluk dışında bir şeye taşıyacağını sanmıyordum Egehan'ın. Telefonla taciz etsem de aramıyordu. Mesaj attığımda cevap vermesi saatleri buluyordu. Ayrıca ona olan hayranlığımın Yenilmezler'den kaynaklandığına emin olmuştum.

Egehan'lı kısmı atlayıp, cevap verdim. "Ben mızmızlanmıyorum bir kere! Haber vermeden gelip, saçma saçma konuşuyorsun! Ben de sana bayılmıyorum ya," .

Yani bayılmakla bayılmamak arasında bir çizgideydim. Bu düşünceleri bertaraf edip kendime geldim.

Göktürk'e bayılan, içi giden Rüyayogami'ydi. Ben değildim!

Hayır, dedi Rüyayogami. İkimiz aynı kişiyiz. Kabul et dibin düşüyor çocuğa. İlla kafanı mağara duvarına mı vurmak gerek aklıllanman için?

Kapa çeneni, Rüyayogami!

"Mesaj atmıştım ama anlaşılan o ki benim mesajlarımı bile okumuyorsun!" Göktürk vahşice sırıtırken normal halinden farklıydı.

"Ay, ben telefona hiç bakmadım ki! Günahımı alma be öküz!" Yani geçen iki aydan sonra, geliyorum, diyerek mesaj atmıştı ve ben bakmasam çatlardım.

"Her neyse," Gözlerimle onu takip ederken biraz gevşediğini hissettim. "Gel hadi kahve falan içelim de ısın," Plan C'ye göre Göktürk'ün arabası mayınlı bölgeydi. Ama gitmek de isteyen mağara kızı şimdiden Göktürk'e öpücük yağdırıyordu.

"I-ıh, olmaz," Göktürk'ün çenesindeki kas seğirirken kıkırdadım. "Ay, yanağında ip gibi oynayan bir kas var farkında mısın? Sen tam ucubesin ya,"

Göktürk bir an gülecek gibi olduysa da ciddi bir ifade takındı. "Çenemdeki kasın seksiliğini sonra konuşuruz. Niye olmaz dediğini dinlemeyi şu an tercih ediyorum bal kabağı."

Sen bana bal kabağı mı dedin kelek karpuz?

"Biz arkadaşlarla plan yaptık," Jale ile Kız Reyhan'ın arabasına binip nereye gideceğimizi bilmeme planı. "Onlarla takılacağım."

Göktürk tek kaşını havaya kaldırıp, "Arkadaşlarla takılmak?" deyince başımı salladım. "Hangi arkadaşlarla takılmak?"

"Kız Reyhan ve Jale ile böyle ortamlara akacağız." Eldivenli elimi dalga gibi havada kaydırınca ayı patisine benzediğini kabul ediyordum.

Güzel bir ayı patisiydi tabii ki!

"Sonra takılırsınız," Uygar demediğim için sevinmişti sanki. Muzipçe sırıtıp, "Benimle ak ortamlara. Pişman olmazsın. En seksi ve vahşi benimle akarsın. Uçururum seni. Fantastik bir adamım biliyorsun," deyip göz kırptı.

Konuştuğunda meydana çıkan gamzelerine göm beni diyen mağara kızı kendini yerden yere atıyordu.

Beni gamzeleriyle kandırmasına müsaade edemezdim. "Yok ya! Sonra seninle de akarız. Söz verdim Kız Reyhan'a," Bence beni omzuna atıp kaçırmalı ve arabaya tıkmalıydı. Sonra da ormandaki evine gidip romantik anlar yaşatmalıydı. Hep öyle oluyordu kitaplarda!

"Başlarım kızına da Reyhan'ına da!"

"Aa, terbiyesiz! Sen iyice azdın," Göktürk bana öldürecekmiş gibi bakıyordu. "Ne? Bakma şöyle mal mal öküzün trene baktığı gibi,"

"Rüya! Beni sinirlendirme. Hadi söyle şunlara takılamayacağını. Zaten yarım saattir bizi dikizliyorlar," Başımı sağa çevirince Reyhan'ın bile gelmiş olduğunu gördüm. Hatta bana el sallayıp 'gel gel' yapıyordu. Gelirim yakışıklım! Işınlanırım bile lan!

Göktürk'e döndüm. "Sen de bizimle gel o zaman," Nereye gidiyorsam artık oraya davet ediyordum. Yani bir bilinmezliğe doğru Tardis'le uzayda akıyorduk.

"Olmaz! Ben buraya beraber bir şeyler yapalım diye geldim!" Ne gibi şeyler, diyen iç sesime tükürdüm. Ama o tükürüğü eliyle alıp iç sesim benim yüzüme sürdü.

Kendi tükürüğümden tiksinecek değilim ya!

"Yarın yaparız bir şeyler. İlla bugünü mü buldun? Hadi koçum, sen şimdi git yarın gel!" Göktürk'ün gözleri kısılırken kolumu tutup, beni arabaya atacak bir hali vardı.

"Zorla mı, iyilikle mi?" deyince 'bence zorla' diyen mağara kızı artık saçlarından tutulup çekilmek istiyordu. Hayvani cazibeli erkek arıyordu.

Kısacası kası olsa yeterdi. Öyle çok seçenek peşinde değildi.

"Zorla," Göktürk kolumu tutacağı sırada konuştum. "Diyeceğimi sanıyorsan yanılıyorsun. Ben onlara söyleyeyim de beklemesinler," dediğim gibi Uygar'lara koşturdum.

Uygar bana kötü kötü bakınca kendimi onlara ihanet ediyormuş gibi hissetmedim. Hayır, benim suçum ne? Annem seviyordu Göktürk'ü. İdare etmem gereken bir anlaşma da yapmıştım.

Yakışıklı bir pislik de olsa onunla eğleniyor, gülüyor, hakaret edip, yiyip içiyordum. Bir ara yine akşam yemeğine Afifoş'lara gitmeliydim. Kadın ne istesem, akşama masada olur diyordu. Karnım tok ve huzurluydum orada. Gidersem sarma isteyecektim.

Ama Göktürk'le görüşme sebebim genellikle Selin-Kerim Aşk anlaşmasıydı. Hatırladıkça otelli kas zincirimi kaybettiğim aklıma geliyordu.

Konuşan kalça çocuğuna benim ismimi vermezse eğer onu yağlı kazığa oturtup, kas zincirli Kerim'i kendime koca yapardım en fazla. Bedelini ödeyecekti konuşan kalça.

"Rüya, ben de seni bekliyordum kankacığım. Gidelim mi?" Reyhan aradaki soğukluğu bir şekilde geçiştirmeye gayret ediyordu kendince.

"Yok, kanka. Göktürk'le gitmem gerekiyormuş. Benim size anlattığım konu var ya," Jale başını olumsuz anlamda sallayınca omuzlarımı düşürdüm. "Onunla alakalı görüşeceğiz. Ben de gitmek istemiyorum onunla ama anlaşmaya göre mecburum."

"Sen bilirsin, Rüya." Uygar bana tavır alırken yanına gidip yanaklarını sıkmaya başladım.

"Ben bilmem, bilmeye de üşenirim, Uygar! Hadi kızma ama!" Uygar ellerimi ittirmeye çalışsa da kaçamak kaçamak gülüyordu.

"Uygar'ım benim be! Bu kızacağın bir şey değil. Mecbur olmasam sizinle gelirdim. A-ha da bu beyin fakiri Jale'ye sor. Sorma ya da verdiği cevaplar zekâ yoksunu."

"Yonokloromo borok," Uygar'ın yanaklarını çekiştirdiğimden adam tuhaf tuhaf konuşuyordu. Bırakınca kızarmış olduğunu da görüyordum.

"Kızma tamam mı?" deyince Uygar gözlerini uzağa dikip bana çevirdi. Ailece trip manyağıydılar yahu.

"Sırf mecburum dediğin için o piçle gitmene bir şey demiyorum. Sakın ona güvenme," İşaret parmağını gözüme sokmak üzereyken durdurdu. "Sakın ama sakın!"

"Ay, tamam ya! Gözüme sokacaksın parmağını!" Jale'ye dönünce sırıtan bir dişi sırtlana benzemiş tipine suratımı buruşturdum. "Jale kendine iyi bak. Başına gelen kötülüklerin sorumlusu ben olacağım."

Jale'nin gözleri parlıyordu. "Uygar seni özlemiş. O yüzden trip atıyor," Kıkırdayınca gözlerimi devirdim. "Ay, aranızda bir elektrik var. Bence evlenin kanka!"

Jale'yi boğazlarken aklımda sadece ölmesi ve leşinin bir derede terkedilmiş görüntüsü vardı.

"Boğuluyorum, imdat! İmdat!" Jale bağırdıkça gülüyordum.

"Aa! Olur mu kanka? Aramızdaki elektrik yapıyor bunu!" Saçını da çekiştirirken Reyhan belimden tutup, çekmeye çalışıyordu. Ama ben dişi bir panterdim. Avımı parçalamadan bırakmazdım. "Seni yelloz seni! Elektrik böyle olur işte sülalesi deli!"

"Rüya, sülalemize laf etme!" Uygar'a dilimi çıkarıp, Jale'yi yolma-pataklama işime geri döndüm.

"Lan kuzenimi öldürüyorsun, bırak!" Reyhan beni sertçe yeniden çekince Jale kaçmıştı. Hâlâ ellerimi havada savuruyor, bağırınıyordum.

"Seni Homer'ın Bart'ı boğduğu gibi boğacağım! Seni köpekbalıklarına yem yapacağım! Var ya bittin sen karabaş!"

"Bırak Rüya'yı, Reyhan!" Gelen katı emirle Reyhan belimdeki ellerini çekerek benden uzaklaşınca sinirle arkama döndüm.

Göktürk kasıla kasıla bize bakarken tiksinti dolu gözlerini Çağlayan'lar da gezdiriyordu.

"Gidiyoruz demedim mi, Rüya?" Gözlerimi kısınca bir ayağımı yere vurdum.

"Sana ne lan? İster gelirim ister gelmem!"

Biri benim dilimi lütfen koparsın. Yani artık hayatıma mal olacak şeyler söylüyordu namussuz!

• • •

Ferrari'de oturunca kendimi farklı hissetmiştim. İçi siyah dışı kırmızı. Böyle çok seksiydi.

"Bu arabayı benim için aldın değil mi gebe öküz?" Göktürk'ün direksiyonu tutuşu bile estetikti. Uzun parmaklarıyla kavramış, arada ritim bile tutuyordu.

"Hıı... Senin için aldım," Gözlerini yoldan çekip bana öpücük attı. "Yaklaşık bir yıl önce kahve falımda çıkmıştın. O zaman dedim ki bu kız anca Ferrari'ye biner! Kızım senin contalar iyice gevşemiş, sızıntı yapıyor herhalde,"

"Ama öyle deme ya! Hem ben Ferrari seviyorum. Bak bu araba çok seksi! Vallahi böyle, evlen benimle, diye çığlık atıyor!" Koltuğun derisinde gezdirdiğim parmağımın aldığı haz harikaydı.

"Ben mi, araba mı daha seksi?" Ses tonu bile seksiydi. Gerçi ben bu seksi tanımını pek bilmezdim. Mükemmelin ötesi anlamında kullanırdım. Bir de telaffuzu fıştırıklıydı.

"Araba!" diye yüksek sesle söyleyince yüzümü buruşturdum. "Arabanın bir adı var mı, Göktürk? Şimdi alınmasın sonra bu seksi çocuk."

Göktürk biraz sinir olmuş gibiydi. "Araba işte! Ne seksisi? 'Göktürk sen seksisin demen gerekiyordu!' Ama konu sen olunca maalesef insan istediği cevabı alamıyor bal kabağı,"

Göktürk'e emniyet kemerimin el verdiğince yaklaşıp, ellerimi çenemin altına koydum. "Bal kabağı deme, lazım olur lan!"

"Sen sapıktın. Aa! Bak unutmuşum, sapık bal kabağı!" Göktürk mimiklerini şaşırıyormuşçasına oynatıp, kocaman açtığı gözleriyle bana bakıp dudaklarını büzdü.

Sapık olduğumu bilerek dudak büzen erkek de bence aranıyordur, dedi Rüyayogami.

"Oğlum bal kabağı demesene ya! Kelek karpuz gibi tipin var ucube!" Geriye çekilip seksi koltuğa yaslandım. Kendimi baya arabaya kaptırmıştım.

Beni çeken ateş kırmızısı rengiydi. Üstelik motor sesinden bahsetmiyorum bile!

"Benim mi tipim kelek karpuz?" Kahkaha atıp bir anda kesti. Yüzü anında sert bir ifade almıştı. Bunu nasıl yapabiliyordu? Ben gülünce en az on iki saat ağrıyan ve gülümsemeye devam eden bir suratla geziyordum. "Ben seksi, fantastik ve ne bileyim?" Ellerinden birini direksiyondan çekip parmaklarını şaklattı. "Hah! Seksiyim. Ama onu demiştim ya! Gerisini hayal gücüne bırakıyorum," Yola bakarak bana laf sokuyordu.

"Bu arabayı bizim leprikona ver, bak yemin ediyorum o bile seksi olur. Senin tüm olayın kırmızı Ferrari'n." Kıkırdayıp elimle omzuna tokat attım. Yüzüne atarsam kaza yapıp ölme riskimiz vardı, göze alamıyordum.

Ben katıla katıla gülerken, Göktürk hayıflanıyordu.

"Beni o yerden bitme cüceyle kıyasladığına inanamıyorum!" Göktürk'e gözlerimi kırpıştırdım.

"Aslında Baha baya boy attı iki ayda. Yani haftasonları gittiğimde daha da büyümüş oluyor. Sanırım artık erkek oluyor," Hüzünle iç çektim. "Bir iki yıl daha boyu kısa olsa ne güzel olurdu ablasının çükübiki!"

Kaslı moda ikonu kurduğum cümleden sonra bana baktı. "Hani çükübik bendim?"

Dilimi damağımda şaklatıp kafasını yola çevirdim. "Sen çükübokssun, aşkitom!" Uzun bir aradan sonra bile normal davranıyorduk. Biz gerçekten sorunluyduk. "Alındığına inanamıyorum!" dedim sinsice.

Sinsirella kimliğim gizliydi. Bir Bond kızıydım. 007 Rüya Bond.

"Ne alınacağım ya? Bana özel kim ne derse desin sahiplenirim," Omzunu silkince kalın siyah kazağına rağmen geniş vücudu dağ gibi titremişti.

"Anlıyorum," Başımı aşağı yukarı salladım. "Annelik içgüdülerin erken devreye girmiş. Sütün gelsin hepsi geçecek, Göktürk anniş," Anırmaya benzer gülünce Göktürk eliyle beni koltuğa yapıştırıp dövme ve sevme arası bir eyleme girmişti. Yani arada yüzümü sıkıyordu, karnımı çimdiriyordu, ki kalın kabanımdan dolayı beceremiyordu. Ama ben gülmemi bastıramıyordum.

"Göktürk anniş ha? Bence dikkat sen anne olma," Eli hiç rahat durmuyordu. Üstelik kocaman elleri vardı!

"Oğlum," Kıkırdamaktan sözcükleri seçemiyordum. "Lan bırak beni bak kaza yapacağız! Ay, sakat kalırsan bakmam sana ben!" Göktürk yavaşça elini çekerken son bir hamle yapıp saçımı da çekti. Yerimde doğrulurken ağrıyan karnımla bile kikirdiyordum. "Benden hoşlanıyorsan direkt söyle koçum! Saçımı çekmene gerek yok!" Saçlarımı düzeltip tatlı bir kız gibi ona baktım.

Ama sonuç o bana bakmadı. Sadece gözleri yan yan benim tarafıma kayıyordu.

"Senden hoşlansam saçını çekmezdim," Dudakları kıvrılırken sağ yanağındaki eşsiz çukur yine gözüme gözüme giriyordu.

"Ne yapardın? Bir keresinde Reyhan hoşlandığım kızı şak diye öperim demişti. Hatta benden hoşlanıyor sanmıştım da ağzımı kapatarak dolaşmıştım okulda," Acı gerçek Reyhan benden hoşlanmıyordu.

"Öptü mü lan seni o?" Lafı kıçından anlamak bu olsa gerekti.

"Göktürk'cüğüm lütfen olayı oraya çekmeyelim. Ayrıca öpmedi. Sen ne yapardını konuşuyorduk." diyerek konuyu lehime çevirdim.

Göktürk önce yanaklarını şişirdi. Sonra gözlerini açıp kapadı. Sonra bana baktı. Gözlerini yola çevirip bir daha bana baktı.

Cevap veremiyordu.

"Sen daha önce kimseden hoşlanmadın da mı bilmiyorsun?" Ceyda aklıma gelince midem ağzıma gelmişti. "Ceyda'yla çıkıyorsun yani ne yaptın da sevgili oldunuz? Ay, gerçekten bir değişiksin!"

"Ceyda bana kendi çıkma teklifi etti," Göktürk bir eliyle ensesini kaşıyıp, "Yani ben genelde teklif etmem, alırım. Artı bir şey

yapmam gerekmiyor," deyip, elini direksiyona koydu. Zaten tek elle araba kullanmasına karşıydım.

Pambık Piremses Rüya Bond'un hayatı kıymetliydi.

"Ceyda da baya hızlıymış. Türk kızı asla ilk adımı atmaz ama onda DNA'lar bozuk," Göktürk'ün omzuna teselli yumruğu bahane hesabı elliyordum. "Sen profesyonellerle takılıyorsun. Bak Reyhan bile temiz senden. Üstelik kendisi benim erkek versiyonumdur. Gerçi Caner de bana benziyor," Caner aklıma gelince bana gönderdiği sesli mesajları hatırlayıp güldüm.

'Yeşil gözlüsü sayende supangle değil, kesme şeker bile yiyemez oldum. Gel de evlenelim. Ben sensiz Issız Adam oldum. Evlendiğimizde coşacağımız oyun odamız bile hazır. Bir tek sen yoksun yeşil gözlüsü. Baklavadaki yeşil Antep fıstığını görünce ağlıyorum.' Sonunda 'Tülay, lütfen geri dön' demeseydi görüşebilirdim de... Caner tam bir manyaktı!

"Caner mi? Antalya'da başıma açmadığı iş kalmadı. Belalısı Ulya da peşine takılmıştı. Üstelik bir hafta, topu topu bir haftalığına gitmiştik! O şerefsizle orman büyücüsünü bir süre görmesem iyi olur," Göktürk bana bakıp, "Antalya'ya gittik de," dedi.

Omuz silkip, "Biliyorum. Selin söyledi," dedim. Benim her yerde elemanım, ajanlarım vardı. Gözlem altındansın moda ikoncuğum. "Ulya kim lan?"

"Selin fazla oluyor ya neyse... Ulya , Caner'in çoculuk aşkı. Aralarında bir şey yok, sadece platonik, kızın tatlıcıya takınıtısı var. Boş ver kısacası,"

Ağzımı büküp, Ulya'yı da, Caner'i de dediği gibi boş verdim Tatlıcının gözü bendeydi ayol!

"Kerim'le vıcık vıcık olmuşlar," He valla diyen iç sesime beşlik değil, yumruk çaktım. Böyle bir şey onaylanır mıydı? Vıcık vıcıklığı geç, bebek yapmışlardı!

"Ne güzel işte! Niye kızıyorsun? Senle Ceyda da öyle vıcık vıcık," Ceyda, Göktürk'ü şap şup öpüyordu restoranda. Hem o kadar insanın içinde utanmıyordu. Ama ben 'kas aç' deyince sapık sayılıyordum!

"Özendin değil mi? İstersen ben de seni öperim böyle mucuk mucuk," Dudağını bana uzatınca orta parmağımı gösterdim. Araba sıcaktı ve benim eldivenler çoktan sırt çantamı boylamıştı.

"Özensem senin kullanılmış ve Ceyda'yı öpmüş dudaklarını mı öperim? Ucube!" Sinirden kızaran bir tavuğa döndüğümü düşününce karnımın acıkması da bir olmuştu. Ders aralarında beş altı poğaça ve çikolata-bisküvi kombinasyonu yaparak hayatta kalmıştım.

"Ucube deme lazım olur, Rüyoş!" Göktürk önüne dönüp gülünce kollarımı göğsümde bağlayıp somurttum.

"Nereye gidiyoruz? Yarım saattir yoldayız! Acıktım ben! Kahve de içemem aç aç!" diye böğürünce Göktürk'ün gözleri fal taşı gibi açılıp bana bakakaldı. "Bakma öyle! Açım diyorum!" Gözlerim ışıldayarak Göktürk'e sırıttım. "Restaurant sahibi yakışıklı ve kaslı arkadaşın var mı? Varsa oraya götür beni ve bırak."

Göktürk gözlerini kaçırdığında ürpertici bir gülümsemeyi dudaklarına yaymıştı. "Var var. Öyle yakışıklı ki buradan sana bir uçar, kası gösterir! Beni deli etme Rüya!"

"Yok desene adam gibi! Allah Allah ya," Gelip geçen arabalara bakınca daha çok acıkıyordum. "Arabaları uçan sandviç olarak görmem normal mi? Bak birinin içinde sanki salam görür gibiyim! Göktürk, Caner'i de çağırsana gittiğimiz yere, hı?"

"Kızım sen manyak mısın? Az önce arabanın içinde salam gördüğünü sanıp, Caner'i ne ara hatırladın?" Göktürk de hiç bir şeyi anlamıyordu.

"Tabii ki gelirken kazandibi getirmesi için çağıracaksın."

Kaslı moda ikonu artık bana bakmayı geçin, cevap bile vermiyordu. Yani tükenmişlik sendromuna yakalanmış gibiydi. Gözlerinin feri kaçmış, hayat enerjisini Ruh Emiciler almış gibiydi. Bir parça çikolata yese kendine gelirdi bence. Ya da bunu Voldemort'a verip tamamen kurtulabilirdim.

"Rüya," deyip, uzun bir sessizliğin ardından Göktürk derin bir nefes aldı. "Bir bahse girmeye ne dersin?"

Göktürk'e boş boş bakıp somurttum. "Çıkarım ne onu söyle!"

"Hım... Bahsi kazanırsan sana bir sürpriz yapacağım," Dikkatimi çekince yeniden Göktürk'e yaklaştım.

"Sürpriz mi? Bahis ne moda ikonu?" Balıklama atlayınca sürprizleri seven tarafım 'hayır, sevmiyorsun' diyen meleği uçurumdan aşağı sarkıtıyordu. Sürprizi merak eden tarafım şeytandı. Her pisliğin içinden o çıkıyordu.

"Yemek yerken söyleyeceğim bahsin konusunu," Bana bakıp göz kırpınca ağzım kurumuştu. Şerepsüz çok yakışıklıydı. "Kabul ediyor musun, etmiyor musun?"

"Detayları karnımı doyururken konuşuruz çükübokcuğum!" Ellerimi çırparken bana ne sürpriz yapacağını en az Kerim'in kasları kadar merak ediyordum. "Ya kaybedersem?"

Bu önemliydi işte.

"Ona ben karar vereceğim. Kabul ettiğine göre yemek yiyebiliriz rahatlıkla." Arabayı yavaşça bir park alanına sokarken benden ne isteyebileceğini düşünüyordum.

Ne isteyebilirdi ki? Öğrenci kredim ve babamdan aldığım parayla yaşıyordum. Paramı istemek için fazla zengindi. Leprikonumu verirdim belki ama o da tam bir ucubeydi. Artık boyu da kısa değildi. Yani soytarılık yapmak için gelişmişti. Evlenelim dese kabul edebilirdim. Her akşam evlerinde kuş sütü dâhil tüm yiyecekler büyük yemek masasında sıraya diziliyorlardı. Afiyoş bana bayılıyordu.

Ne istese onda zaten vardı.

"Sen bilirsin," Yani bahsi kaybederse ne isteyeceği umurumda değildi şu anlık. "Sürprizin baş harfini söylesene, Göktürk! Ha? Söyle lan!"

47.BÖLÜM

İstek Parça

Bana uzattığı eliyle öylece gözlerime bakıyordu. Çabuk sıkılan bir sevgili, benden de çabuk bıkmaz mıydı? Bana kalırsa Göktürk'ün aklında bambaşka tilkiler dönüyordu ve Pambık Prenses olan beni kandırmayı hedefliyordu.

"Pekâlâ, sevgilim," diyerek sıcak avuçlarına elimi bıraktığımda içimde oluşan aptal duygu karmaşasını boş vererek sandalyemden kalkıp, beni yönlendirmesine izin verdim.

Beraber el ele kasaya gidince Göktürk, sırıtarak bir bana bir adama bakıyordu. Kulağıma eğilip, "Bir kurufasulye daha yer miyiz?" dedi.

"Göktürk!" Lokantanın sahibi olduğunu varsaydığım kaytan bıyıklı esmer adam sesimin yükselmesiyle gözlerini büyüttü.

"İyi be evde yeriz," Göktürk kotunun arka cebinden çıkardığı siyah cüzdanından yeteri kadar parayı adama uzatıp, üstünü beklemeden beni peşinden sürüklemeye başladı.

Soğuk hava bana ölüm gibi gelirken, montunu arabada bırakan Göktürk bana mısın demiyordu.

"E, paranın üstünü almadın," Kaslı Moda İkonu, elimi bırakmaksızın arabanın kapılarını elindeki siyah anahtarın üzerindeki tuşlardan birine basıp 'klik' sesiyle kilitleri açınca bana omzunun üzerinden bir bakış attı.

"Ruhun fakir senin," Seksi kırmızı Ferrari'nin kapısını açıp, beni un çuvalı gibi içeri tıkınca ağzıma gelenleri söyleyemeden kapımı kapatmıştı. Bu sevgili olma işi bana göre değildi.

Kendi tarafına oturunca kaşlarımı çattım. Sessizliğimin bir bedeli olacaktı elbette.

Kaşlarım çatık bir halde ona bakmaya devam ederken hissetmiş gibi bana döndü. Yukarı doğru kıvrılan üst dudağı ve alayla ısırdığı alt dudağıyla hiç de sevimli değildi. Aksine akıl kaybettirecek kadar yakışıklıydı. Annem olsa 'yok ki kaybedesin anası zilli' derdi. Hep Göktürk'ün yüzündendi! Saçma saçma şeyler düşünüyordum.

"Yine ne var? Karnım aç dedin doydun, peri anne sihirli değnek değdirmeden prens gibi sevgilin oldu," Gözlerini benden çekip, arabayı park alanından çıkarıp ana yola doğru sürmeye başlamıştı. "Hatta ve hatta kırmızı, seksi Ferrari sahibi bir sevgilin var. Ama suratında ki ifade canavar görmüş gibi. Senin sorunun ne?"

"Sensin! Sorunum sensin!" diye çığırınca Göktürk gözlerini üzerimde gezdirdi. "Ruhum fakirmiş! Hani hakaret etmek yoktu? Yalancı," Ona yılan gibi tıslayınca yutkundu.

"Rüya, sana hakaret etmedim," Derin bir nefes alıp, yola odaklanırken yanağında çukur oluşturan bir gülümseme yayıldı gevşek yüzüne. "Bahşiş bırakmıştım. Sana kesinlikle hakaret etmedim. Yani bahis de olsa sevgilimsin,"

Kaşlarımı çatmayı bırakıp, "O zaman bahşiş verdim deseydin! Ama senin ruhun öküz," dedim.

"Hakaret etmek yok. Kaybettin," Nah yapmamak için yumruklarımı sıktım.

"O hakaret değil ki sevgilim. Erkeklerin genel adı. Ayrıca onu ruhuna dedim aşkitom!" Göktürk'e sırıtınca moralimin yükseldiğini hissetmiştim.

"Bundan sonra bahse göre davran. En ufak hatanda kaybedersin ve isteğimi yerine getirirsin."

"Ay, ne istekmiş! Baydın beni Göktürk!" Kollarımı göğsümde bağlayınca somurttum.

"Somurtma, emniyet kemerini bağla." Gözlerimi devirip, dediğini yapınca, "Aferin sevgilime." diyerek dudaklarını büzüp öpücük attı. Bir ben, bir o büzüyordu. Sonunda dudak büze büze kırışacaktık kuru erik gibi.

Zaten Göktürk'e ne olduğuna dair en ufak bilgim yoktu, lak fazlasıyla değişmişti.

"Nereye gidiyoruz yine? Eve falan götürme, ben yurtta kal yorum," Göktürk oflayıp, radyoyu açıp bana göz kırptı.

"Caner'e götürüyorum. Seni özlemişti,"

"Oha! Gerçekten mi? Ben de özledim tatlıcıyı!" Göktürk gezdiği radyo kanallarının tuhaf müziği arabayı doldururken ca bucak alıştığım Caner'i cidden özlemiştim. "Bana yolladığı sesli mesajlardan haberin var mı? Kesinlikle özlemiş olmalı yeşil gö lüsünü," diyerek kıkırdadım.

"Başlarım Caner'e! Bir özleme lafı daha duyarsam seni buz götürürüm!"

Götür beni, Göktürk! Diye avazı çıktığı kadar bağıran ma sum mağara kızı sanırım aradığı adamı bulmuştu. Belki de hak haklıydı. Göktürk'ün onca iması ve hakaretine gülüp, hiçbir şey olmamış gibi devam etmemin bir açıklaması vardı.

"Rüya, sana diyorum. Ne sesli mesajı yolladı o it sana?"

"Hiç! Beni özlediğini söylüyordu o kadar! Hatta Antalya'ya gi tiğinizi bile söylememişti. Yani öyle abartılacak bir şey değil," Gök türk homurdansa da bir şey dememişti. Sinsice gülümseyip ona yaklaştım. "Şarkıyı değişsem sorun olur mu? Sıkıldım." Gözbe beklerim bile yalvarırken moda ikonu bir kez olsun bakmamıştı

"Sorma, istediğini yap," dediğinde Jennifer Lopez midir Lo et midir her ne bilmem neyse o kadının şarkısını değiştirmiştim bile. "Fazla oynama ama başım ağrıyor sonra,"

Göktürk'e sende baş var mı da ağrısın demek için tam ağzımı açmıştım ki kapattım. "Yok, ya istediğim şarkıyı bulana kadar sadece," demekle yetinmiştim. Hakaret etmek yoktu güya ya!

• • •

"Allah kahretsin, Rüya! Kızım açsana bir şarkı!" Beş dakika dır aralıksız söylenen Göktürk'e dilimi çıkardım.

"Bulamıyorum oğlum doğru şarkıyı! Koymamış şerefsizler" Yunan, İtalyan gibi farklı milletlerin bile bir yığın şarkısını koy

muşlardı ama benim sevdiklerimden bir tane denk gelmiyordu. "Bulacağım ama," İnna'nın şarkısı çıkınca suratımı ekşitip yeni ben değiştirdim.

"O şarkı guzeldı ya!" Gözlerimi ateş saçarak gebe okuz boz ması çakma-bahis sevgilime çevirdim. "Belki de doğru şarkı ten zafer'indi!" deyince kan beynime sıçramıştı!

"Bundan sonra kadın sanatçı dinlemek yasak! Madem bahis ile olsa sevgiliyiz, dediğimi yapacaksın!" İşaret parmağımı ona sallayıp, yeniden müzik arama işlemime döndüm.

Göktürk önce kahkaha atsa da ona yeniden bön bön bakınca boğazını temizledi.

"Ciddisin?" Başımı salladım ama yine de radyo kanallarını değiştirip duruyordum. "Sen erkek şarkıcıları dinleyecek misin?"

"Tabii ki evet! Sana yasak sadece," diyerek omzumu silktim. "Yaa, az önce sevdiğim şarkının sonuna dahi yetişemedim!"

"Başlarım yasağına! Aç artık bir şarkı! Bak kaparım!"

"Tehdit etme! Yeniden açarım, biliyorsun."

"Lütfen, bir şarkı aç ve bırak. Başım ağrıdı, Ruya."

Nazan Öncel çıksa tamamdı ama bir türlü yoktu. İstek alan bir radyo kanalı bulunca altın görmüş Baha gibi gözlerim parlayarak Göktürk'e döndüm.

"Hadi bana şarkı gönder, bak istek şarkı çalıyorlarmış," diyerek tatlı kız Pembik Prenses Ruya gülümsememi takındım. Göktürk'ün parmakları burun kemerine gidip sıkmaya başladı.

"Yanımdasın, niye göndereyim? Gerçekten ceza gibisin." Allah belasını versin Göktürk'ün içinde yaşayan dağ trolünün!

"Bak sevgiliyiz deyip duruyorsun ama hiç fıştırıklı bir şey yaptığın yok!"

"Fıştırık ne, Allah aşkına? Biraz huzur istiyorum, biraz." Burnundan indirdiği elini yanağıma dayadı. "Yalvarıyorum, iki dakika düzgün dur. Araba kullanıyorum, acı bana." Sesi bile yalvarırcasına çıkıyordu.

Sanki uçak kullanıyordu, embesil.

"Oğlum, bu arabada yatacak insanlar var, sürüyorum diye üzülüyorsun. Ayrıca ben düzgün duruyorum. Aha bak," Otu-

ruşumu gösterince pek de düzgün değildim. Botlarımı çıkarıp, koltukta bağdaş kurmuştum.

Sevgilimin arabasında doğal olmak benim hakkımdı. Yani Rüya'nın sevgilisi olmak kolay değildi.

"Yakında tespih çekip, kahvehaneye de gidersin. Kızlar böyle oturmaz," Yanağımdan çektiği elini direksiyona koyup derin bir nefes aldı.

"Göktürk, benim nasıl oturduğumu geç! Hadi, şu radyocu adama istek yap, benim için!" Ellerimi çenemin altına yerleştirip, ona yaklaştım. "Söz veriyorum, istediğin gibi davranırım. N'olur ya!"

"Allah belamı verdi, yemin ederim verdi! Cebimden telefonumu al, arıyor musun mesaj mı çekiyorsun bilemem. Kendin hallet, mümkünse."

"Arıyormuşuz, duymadın mı? Ben ararım, sen konuşursun. Sevgilim Rüya Aslanlı için Nazan Öncel'den Aşkitom'u istiyorum diyeceksin!"

"Tabii, derim, Rüya, susayım susayım diyorum ama kafayı mı yedin? Sabrımı taşırıyorsun artık! Ben daha önce kimse için böyle bir rezillik yapmadım, yapmam da!"

"Ne bağırıyorsun be öküz gibi? Başkası mı istek yapacak bana? Bana ne! Bak bu ilişki şimdiden tüm heyecanını yitirdi. Yol yakınken bitsin, ortak bir karar verelim. İki medeni insan gibi ayrılalım," Burnumu havaya dikip, 'hıh' diyerek kafamı yan cama çevirdim.

Göktürk oflayıp, puflayıp sessizce söyleniyordu. Ne dediğini anlamak imkânsızdı.

"Homurdanıp durma. Huzurumu yeterince bozdun çünkü!" Sen o şarkıyı benim için isteyeceksin çükübok!

"Hayır, yani telefonundan dinle aşkitom mudur bebitom mudur neyse..."

"Aşkitom şarkının adı! Önce doğru söylemeyi öğren!"

"Telefondan dinle, ölür müsün güzelim? Ne istersen yap ama radyoyu boş ver," Güzelim dediği için bir an cayacak gibi olsam da inadım tutmuştu.

"Yok, yok, kalsın, istemiyorum! Biz ayrılalım bence. Sen hakaret edip duruyorsun. Kader buymuş, kısmet böyleymiş. Bahis de olsa ilişkiyi bitirdin!" Ellerimi birbirine çırpıp sanki toz varmışçasına sürtmüştüm.

Aradan dakikalar geçiyordu ve adam gelen her istek şarkıyı çalıyordu. Ankara'nın bağları dahi türlü çeşit şarkıyı dinlemiştik. Ama Göktürk kesinlikle oralı olmuyordu.

"Yarım saat içinde ilişki bitiren seni gördüm. Beni bile geçtin," deyince kaşlarım otomatikman çatılmıştı. "Tamam, ara şu şebeleği ve telefonu bana ver," Çüş.

"Yok, artık istemiyorum. Vazgeçtim." Omzumu silkip, yüzümdeki aptal gülümsemeyi sildim.

"Rüya, tamam dedim işte. Nazlanma," Sesi sinirli çıkıyordu.

"İstemiyorsun sen, gerek yok. İleride 'gerçek' sevgilim, 'gerçek' duygularıyla istek yapar. Çünkü 'gerçek' sevgililer asla ama asla senin yaptığını yapmaz. 'Gerçek' sevgi-"

"Hay başlayacağım gerçek sevgiline! Ara dedim sana!" Koltuğa korkuyla yapışınca gözlerimi kırpıştırdım. "Gerçek, gerçek deyip durma beynimi yedin! Öyle diyorum yok, böyle diyorum yok! Neyini beğendiysem senin!"

"Beni beğeniyor musun? Yuh, çakma dedik dedik oldu mu gerçek!" Sevinçle şakıyınca Göktürk bana kötü kötü bakışlarını çevirdi.

"Eğer," Dudaklarını ıslattı diliyle. "Bir kez daha 'gerçek' dersen yemin ediyorum veririm coşkuyu!"

"Sen de adam ol!" Sinirle burnumu kırıştırıp, elimi açtım ona. "Telefonu ver,"

Göz ucuyla ona bakınca yandan bir sırıtış attığını gördüm.

"Telefon cebimde, yaklaş ve al sevgilim," Elimi eliyle cebine götürünce korkuyla çektim.

"Ne yapıyorsun sen be?" Kalbim matematik sorusunu çözmek için tahtaya çıkmış 05 notlu öğrenci gibi ölecekmişçesine atarken yutkundum.

"Bunu o gün de demiştin," Anlamsız bakışlarımı yüzünde

gezdirdim. Kehribar rengine bürünen gözleri bir süre bende oyalansa da yeniden yola çevrildi. "Lunaparkta karşılaştığımızda demiştin. Pamuk şekeri yerken," Direksiyondan çektiği elinin parmaklarıyla çenesini daire içerisine alır gibi yapıyordu. "Ağzının kenarlarıyla çenene bulaşmıştı ve ben de yemiştim ya, aynısını demiştin." Dudakları yukarı kıvrılırken elini direksiyona yeniden bıraktı. "Ne yapıyorsun sen be?" Beni çirkin bir ses tonuyla taklit ederken kıkırdayıp tekrar konuştu. "Çirkef olduğun o günden belliydi. Kısacası hem edepsiz hem utangaç olan bir kızla ilk kez karşılaştım," Tek kelime demeden onu dinliyordum. Şerepsüz çok güzel konuşuyordu. "Yani biraz ilgimi çekmiş olduğun doğru, o yüzden ara ve istediğin şarkıyı dinleyelim. Sonunda ne olacağını deli gibi merak ediyorum." Sonunda büyük ihtimalle benden bıkacaktı. Ya da aklında bambaşka düşünceler kol geziyordu.

İlk kez birine tam manasıyla güvenme ihtiyacı duyuyordum. Ama Göktürk'ün güvenilmez bir adam olduğu ortadaydı.

Ben, çocuk olmayan, yetişkin bedenine sıkışmış bir çocuktum. Eninde sonunda sıkılırdı.

"Kendi telefonumdan ararım. Sonuçta sen konuşacaksın," diyerek botlarımın yanında bağırsak gibi içi dökülmüş sırt çantamı alarak içinden telefonumu çıkardım. Artık ezberlemiş olduğum radyo kanalının beyinsiz sunucusunun tekrar ettiği numarayı aradığımda hiç beklemeden yayına bağlamışlardı. "Göktürk," Fısıldayıp telefonu onun kulağına koydum. "Sıra sende,"

Kulağına dayadığım telefonu eliyle sabitleyerek benim elimle beraber tutuyordu. Bu gerçekten ilginçti. Tuhaftı. Fazlasıyla değişik bir histi.

Radyocu, 'Alo? Hangi âşık çiftle veya yalnızlar prensiyle görüşüyorum?' dediğinde sesim çıkmasın diye boğukça kıkırdamıştım. Genelde erkekler arıyordu. Adam tahmininde haklıydı.

Tam olarak olmasa da...

"Ben, Göktürk Hanbeyi,"

'Vay, isim ben buradayım diyor! Değil mi dinleyicilerim? Tanıdık da geldi soyadı,"

Göktürk'ün eli elimi sıkarken ağzından seslice nefes verdi. "Geyik yapma, sevgilim için Nazan Öncel'den Aşkitom şarkısını çal moruk," deyip telefonu elime tutuşturacağı sırada iyice kulağına yapıştırdım.

"Sevgilim, Rüya için de," Duyulmayacak kadar bir sesle söyleyince şaşkınlıkla gülen radyocunun alaylı sesi arabayı inletmişti. 'Umarım sevgilisi bir öküzle birlikte olduğunu biliyordur!' Adamın gülmesiyle Göktürk küfür savurdu.

"Sevgilim Rüya Aslanlı için, lütfen," diye yinelediğinde zorlamadan telefonu alıp, kapadım.

Ardından adam isimlerimizi yeniden söyleyince şarkı çalmaya başlamıştı.

"Ay, sonunda!" Kan kaynatan melodiler içimi kıpırdatınca şarkının sözlerini de söylüyordum. "Yalnızım, evimdeyim, gecenin köründeyim! Yalnızlığa ısınmış, olmadı günlerdeyim. Fındık fıstık değil bu, aşkın ta kendisidir bu! Bizle kim uğraşırsa bozarım ben bu oyunu!"

Göktürk'e yaklaşıp türlü çeşit hareketler yaparken eğlendiği sırıtan yüzünden belliydi. "Aşkitom! Anlamadın sen yoksa dağılmazdım ben! Hâlâ uyumadınsa kalk gel anlatayım ben. Yanalım, yanalım, beraber yanalım canısı! İkimiz bir olalım, sarılıp uyuyalım aşkısı!" Göktürk dudaklarını oynatarak 'delisin sen' deyince omzumu silkip, "Aşkitom... " diyerek dudaklarımı büzdüm. O ise, eliyle dudaklarıma işaret parmağıyla bir fiske vurup, kahkaha atmama neden olmuştu.

Ben şarkıyı bağırarak söyledikçe o gülüyordu. Göktürk'ün samimi yanı her defasında içimi eritirken şarkıyla beraber tüm saçmalıkları deniyordum. Sadece gülüyordu. Gamzelerini sakınmadan.

Şarkı biterken şarj olmuş gibiydim.

"Nazan Öncel'i seviyorsun," dediğinde başımı hızla salladım. "İlginçsin,"

"Niye ki? Harika şarkıları! Nazan hayranıyım ben! Şarkıları tam benlik!" Göktürk seslice gülünce gözlerimi kıstım. "Hayırdır? Sevemez miyim?"

"Yoo, sadece ilginç geldi. Sözleri falan... Fazla çılgın, fazla eğlenceli." Eliyle kafamı okşayıp, "Tam senlik, çılgın Rüya. Ve şu an başka bir çılgının evine geldik. Kolla kendini. Caner'in evinde ben bile güvende değilim."

"Niye canavar mı? İninde benliğine mi dönüyor?" diyerek alaya vurunca Göktürk öksürdü.

"Çakma sevgilim diye değil, 'gerçek' sevgilim diye tanıtınca Caner ortalığı hem yakar hem yıkar."

"Yok artık! Saçmalama!" Caner yeşil göz sapığı olsa da iyi kalpli birine benziyordu.

Göktürk başını iki yana çok olumsuzca sallayınca şüpheye düşmedim desem yalan olurdu.

"Onu tanımıyorsun. İçinde canavar var onun. Kazandibiyle besliyor, yeşil gözlü kızlar için ölüp bitiyor. Eh, hayatta en çok istediği şeye benim sahip olduğumu öğrenince gözü döner. Tabii çok bulaşırsa en fazla geberir sayemde."

Ben yine de inanmıyordum Göktürk'e. Kazandibi yiyen canavar ne kadar korkunç olabilirdi ki?

• • •

"Götümü ye Göktürk!" Caner masanın altında ağlamıyor, aksine aşırı tepki göstererek Göktürk'e küfür ediyordu. "Saçsız kal Göktürk! Benim yeşil gözlüsümü nasıl kandırırsın! Hayvan!"

Caner'in harika evine ağzımın suyunu akıtamıyordum. Zira kendisi bağırınmaktan yeterince tükürük saçmıştı.

"Lan yavşak!" Göktürk ayakta dikilen beni görünce gözlerini bir-iki saniyeliğine kapayıp açtı. "Kızın yanında küfür ettirme beni piç!"

Caner 'küt' sesiyle inleyince başını çarptığını anlamıştık. Ayı kadar iriydi. Masanın altına saklanma huyu da neyin nesiydi?

"Allahım, bana neden yaptı bunu en yakın arkadaşım? Ben istiyordum yeşil gözlüsüyü! Ben!"

Maun oymalı masanın atlına dayanamayıp girince kıpkırmızı suratlı Caner'le burun buruna geldim.

"Rüya, çık masanın altından!" Göktürk'e gözlerimi devirip, Caner'in yanına sıkışarak oturdum.

"Kapa çeneni, Göktürk!" Gülümseyip Caner'in bana kızgınlıkla bakan gözlerine odaklandım. "Bana da mı küstün, kazandibim?"

Caner burnunu çekerken aslında biraz ağladığı ortadaydı. "Hayır! Ama yeşil gözlü sevgiliyi ben hak ediyordum!" diye tekrar bağırınca Göktürk'ün homurdanmaları yükseldi.

"Sevgili benim, yeşil gözlü benim!" Caner bana kollarını dolayıp sarılınca bir şey demeden öylece durdum. "Aslında ağlamıyordum, grip olmuşum. Sadece beni aldatmanıza sinirlendim. Bir de söyle şu dingile bana tuvalet kâğıdı rulosu getirsin. Diğer peçeteler narin burnumu tahriş ediyor." Caner kulağıma fısıldayınca güldüm. "Hiç gülme seninle de hesaplaşacağız!"

"Göktürk, tuvalet kâğıdı rulosu getir!" Göktürk'e seslenince Caner yine rahat durmadı.

"Yeşil gözlüsü de benim!" Dayanamayıp kahkaha atınca Caner de güldü.

"Masanın altından çıkınca ikinizi de ortadan kaldırmayan Göktürk değil!" Sinirli adım sesleri masanın etrafından uzaklaşınca Caner'in kollarından sıyrıldım.

"Aslında sevgili değiliz," Caner 'pes' yani temalı bakışlarını atarken ağzımı büktüm. "Sadece ona farklı geliyormuşum ve bir bahis öne sürdü, Caner. Sana neden dediğimi bilmiyorum ama artık yoruldum. Yani yakında klonum falan çıkacak. Her yerden sahtelik fışkırıyor,"

"Siz var ya gidin dizi çekin. Ben burada böğürüyorum sevgili oldunuz diye bu da sahte çıktı. Kazandibim, bak ben dağ gibi buradayım! Bahis değil, çakma değil gel çıkalım kız!"

"Ok yaydan çıktı, canavarım. Biri bana kesin büyü yaptı," diyerek gözlerimi kıstım. Masanın altına yuvarlanan peçete rulosuyla söyleyeceklerimi yuttum.

"Çıkın artık! Sıkıldım ben!"

"Çıkmıyoruz işte!" Caner, rulodan oldukça büyük bir parça koparak sümkürdü. "Yeşil gözlüsümü çaldın ya Göktürk!" Bir kez daha sümkürüp, 'Hayvan' diye bağırdı. Ardından bana göz kırpıp dudaklarını oynattı. 'Canına okuyacağım ben onun.' En azından bana asılan bir dost edinmiştim. Sahte değildi. Tamam, canavar gibiydi. Tatlıcı Canavar Caner, hayatımda gördüğüm en nevi şahsına münhasır insandı. Ne yapacağı belli olmuyordu.

"O senin değil, Caner! Yeşil gözlüsü deyip durma!" Göktürk masanın altına soktuğu başıyla irkilmeme neden olmuştu. 'Çık oradan bal kabağı! O sapıtık bir yerini eller veya sarılırsa dişlerini dökerim! Söyle ona, söyle!"

Korkuyla sıçrayan Caner'in yanaklarını okşadım. "Sus bakayım sen! Korkmuş çocukcağız be!"

"Ödüne sokarım onun korkusunu! Okşama şunun yüzünü!" Caner elime öpücük kondurunca kıkırdadım. "Kıkırdamasana! Koca adama çocukcağız diyor birde! Lan benimle yaşıt o sülalesi dingilli!"

Göktürk'ün gözleri ellerime, ellerimden Caner'e, Caner'den bana doğru agresifçe dolaşıyordu. "Eh bunu siz istediniz! Masayı deviririm ben de!"

Göktürk başını çeker çekmez büyük ihtimalle oldukça ağır masa oynamaya başlarken gerçekten devireceğini anlamıştım.

"Bakalım şimdi ne halt edeceksiniz!" Hâlâ söylenen Göktürk masayı üzerimizden gürültüyle devirince Caner'le birbirimize sarılmıştık. Göktürk ise, şeytan gibi bakıyordu bize. "Renginiz mi soldu, aşkitom?"

"Rüya, yeşil gözlüsü kazandibim," Caner iyice bana sarılırken mırıldandı. "Bu hayvan beni öldürür, bahçeye gömer! Üzerime de işer, büyük hayvan!"

Bakıyorum da Göktürk'ün gözleri ölüm saçıyordu. Seslice yutkunurken ben bile korkmuştum.

"Bence de," diye onayladım.

Caner, Göktürk'e öpücük atıp, "Bari Selin'in bebişi kucağıma

alayım da öyle öldür kâfir!" deyince daha da büyük bir tehlike başgösterdi.

"Caner, ne dedin sen?" Gebe öküz hırlarcasına konuşup, bize yaklaşırken hem gripli hem lanetli Caner'i ben bile gebertebilirdim.

"Ben mi yaptım bebeği? Selin'le Kerim yapmış! Oh be! Söyledim gitti! Bu illet haber yüzünden tuvalete bile çıkamıyordum. Şişkinlik yaptıydı!"

"Görürsün sen şişkinliği! Öldüreceğim lan o Kerim'i!" Göktürk bize geleceğine yön değiştirip, başka tarafa yürüyünce Caner'den ayrıldım.

"Caner, ne yaptın sen?" dediğim an Caner'in rengi atmıştı.

"Zaten Selin kilo almış deyip duruyordu, Göktürk. Evleniyorlarmış yakında. Pat diye söylemek en iyisiydi. Zaten düğünlerine gideceğiz. Çağırmak için arayacaktı seni,"

Çağırmıştı ama düğün için dememişti.

"Yani korkup, dememiş de olabilir. Sonuçta Göktürk'ten saklıyorlardı. Bir de Rüya gelmez diyordu Selin. Çağırdığında gelirim deseydin. Hamile ayıcık Selin aşırı duygusal ve aç da,"

Gelemem demiştim. Telefonu dersim var deyip kapatmıştım.

"Ov, şet!" Caner eliyle ağzını kapayıp, "Hayır mı dedin? Kesin iki gün ağlar o kraliçe ayı,"dedi.

"Kerim, seni Antalya'ya gelip de mi öldüreyim yoksa sen kendin mi gelirsin?" Büyük ihtimalle evin salonunda bir arkadaşlığın ipleri kopuyordu. "Telefonu Selin'e ver!" Göktürk bağırarak bir kaç küfür daha savurdu. "Kimden duyduysam duydum! Dua et seni elime geçirmeyeyim!"

Bugün Selin'le ben konuşmuştum. İlk sana söyledim demişti. Yani yabancı olarak demek istemişti demek ki.

Eğer benim dediğimi düşünürlerse Caner'in canına ben okurdum!

"Git şimdi bu pisliği temizle Caner! Zaten evleniyorlarmış! Tutamadın çeneni!" Devrilen masanın yerinde yeller estiğinden ayağa hışımla kalktım.

"Olsun, bize bulaşmadı. Göktürk de anlayışla karşılar yakında. Boş ver sen onları yeşil gözlüsü! Hadi gel kazandibi yiyelim, Antep fıstığım!"

Hayatımda gördüğüm en düzenbaz adam sıfatını da Caner'e hediye etmem kısa sürmüştü. Göktürk'ün de dediği gibi Caner canavar değil, daha fazlasıydı! Canavar Caner, yıkım getiren bir kazandibi sapığıydı.

48. BÖLÜM

Grip Vakası

"Hangi mühür lan? Korkudan mı konuşamıyorsun? Sen korkma, Kerim'in mezarına tüküreceğim!"

Göktürk'ün elleri arasındaki yüzüm zamanı ve mekânı idrak ettiğinde yanaklarım kızarmıştı.

"Bence grip oldu," Caner ıhlamur kokusuyla yanımda belirince gözlerimi kırpıştırdım. "Benim gribim iki saniyede bulaşır, ateş yapar. Ateşliyimdir de," deyip dumanı üstündeki kupayı burnumun dibine kadar sokmuştu.

"Caner, ateşini söndürtme bana!" Göktürk ellerini yüzümden çekince gözlerime kilitlendi. "İyi misin, Rüya?"

"Hangi yıldayız? En son yeni yılı kutluyorduk," Mırıltı gibi sesime Göktürk önce şaşırdı, daha sonra Caner'e yastık attı.

"Senin yüzünden hasta oldu! Saçmalıyor! Ağzına sıçayım senin pezevenk! Kuş gribi vardır kesin sende," Göktürk elini alnıma dayayıp, "Rüya, daha bir aydan fazla var yeni yıla, ateşin çıkmış. Hayal görüyorsun," deyince ' bu da mı hayal?' diye çığlık atmak istiyordum.

Oturduğum rahat ötesi koltukta dikleşip etrafa bir göz gezdirdim. Bu kadar çabuk hasta olmam mümkün değildi. Hele hele grip olmam hiç mümkün değildi.

Gerçi biraz burun akıntım vardı lakin bu hastalığı Kız Reyhan'dan veyahut kuş kafalı Jale'den kapmış olabilme ihtimalim daha yüksekti.

Göktürk'ün eli alnımdan çekilince Caner'in hâlâ burnumun dibinde tuttuğu içi ıhlamur dolu çay kupasını aldım.

"Bak ben yaptım yeşil gözlüsü," Caner gülümserken Göktürk ona hırlamıştı. O ise aldırmayıp, "İki-üç yudum iç, bir de kazandibi yersin bomba gibi olursun!" derken poposuyla koltukta kendine yer açmaya çalışıyordu.

Buruk bir tadı da olsa anneannemin sürekli içirerek alıştırdığı bu çayları yadırgamıyordum. Sıcak suya pekmez koyup kan yapsın diye burnumuzu tutup içirmişliği de olunca buna şükür ediyordum.

"Bize götürseydim keşke!" Göktürk sağımda kaldığından sol elimin parmaklarıyla kıracak kadar tuhaf oynayan tatlıcıyı göremiyordu. "Yani bendeki de şans,"

Kupamı ağzımdan çekip, beni izleyen gözlerine bön bön baktım. 'Niye lan?' Yerine, "Şansına ne olmuş, çükübok?" demek zorunda kalmıştım.

"Bizi kıskanıyoor," Caner 'o'ları uzatarak konuşunca kıkırdadım. Parmaklarımı kıtlattığından çıt çıt sesler kulağımı dolduruyordu.

"Ananı kıskanıyorum diyeceğim de Caner, Gül Teyzeye ayıp olacak," Göktürk elimdeki kupayı alıp bir yudum içti. "En azından çayı doğru yapmış onun bunun çocuğu,"

"Onun bunun çocuğu mu?" deyip güldüğümde Caner dirseğini karnıma geçirdi.

Göktürk burnunu kıvırıp, "Caner'in ailesi çok iyidir. Bunu nasıl yapmışlar aklım almıyor," derken oldukça iğrenirmiş gibi görünüyordu. "Evladım olsa kendi kendimi kısırlaştırırdım."

Kendimi tutmayıp kahkaha atınca Caner'in sızlanmasına aldıran yoktu.

"Tipsiz, Göktürk!" Caner hâlâ Göktürk'ün elinde duran çaya burnunu havaya kaldırarak baktı. "Onun bunun çocuğunun yaptığı çayı içeceğine aşkitellama ver!" Hapşırırken eliyle ağzını kapatan Caner epey hastaydı. Göktürk kupayı bana geri verince bir yudum daha içtim. Sıcak çaklıt olsaydı daha iyi olurdu.

"Çok yaşa kazandibim," deyip ben de hapşırınca Göktürk kırlentlerden birini alıp yüzüne bastırıyordu.

"Hep beraber yeşil gözlüsü. Sen de çok yaşa!"

Kırlenti yüzünden çeken Göktürk sinirle nefesini üfledi. "Caner sen gebersen de olur," Göktürk, Caner'in tuvalet rulosundan uzun bir peçete koparıp katlayarak bana uzattı. "Çok yaşa, Rüya. Hayatımın yapışkanı beyinsiz muhallebicisi sayesinde bir kere bile öpüşemeden grip oldun. İşte bu şansımdan bahsediyorum. Şerefsiz mikrop yuvası gibi,"

Şok olsam da gürültüyle burnumu sümkürünce yine ormantik tarafımı gün yüzüne çıkarmıştım. Burnum şelale gibi akıyordu anasını satayım. Günlerce sümkürsem bitmeyecek bir kaynak gibi çağlıyordu.

"Ben burada hasta olmuşum sen anca öpüşmeyi düşün!" Caner'in cümlesiyle Göktürk başını tavana kaldırıp bir şeyler fısıldamaya başlamıştı. "Şizofren oldu görüyor musun, yeşil gözlüsüm? Uzak dur bundan," Caner başını aşağı yukarı sallayarak inandırıcılığını kuvvetlendirirken Göktürk 'ya sabır' çekiyordu.

"Sanki imana geldi gibi kazandibim," Caner'e yaklaşıp Göktürk'ü incelerken yutkundum. Korkunç derecede yakışıklı görünüyordu. Kıpırdayan dolgun dudakları ve oynayan adem elmasıyla değil, kazağının altında gizli kalan kasları sayesinde kalbimi ele geçiriyordu gebe öküz.

"Bu mu imana gelmiş?" Caner yalandan kahkaha atınca tıkanıp öksürmesi bir oldu. Ev gribin anavatanıydı. Virüsler halay çekip, party hard yapıyordu.

Gözlerimi devirip, abartılı bir şekilde bizimle konuşmayan Göktürk'ün omzunu dürtükledim. "Göktürk!" Burnum akma belirtisi gösterince hafifçe sildikten sonra yine dürtükledim. "Göktürk, abarttın ama!" Aslında omzundaki kasları ellemek için bilerek yapıyordum. Taş gibiydi şerepsüz.

Duasını tamamlayan Kaslı Moda İkonu bana bakıp gözlerini kıstı. Zira, sırtım Caner'in kaslı karnına yaslıydı. Artık emindim Caner'in kesinlikle kasları vardı!

"Caner'den çekil," Dudaklarımı büzüp 'ben suçsuzum' bakışımı atarken hâlâ yaslanmaya devam ediyordum. Ayol, ben değil içimdeki mağara kızı Rüyayogami istiyordu kasları!

"Çekilmezse ne olur lan?" Caner'in sert çıkışıyla Göktürk'ün tek kaşını kaldırması bir olmuştu. Ardından Caner beyinsizi beni kendinden uzaklaştırmıştı. Sinirle sırtımı koltuğa yaslayınca yeniden hapşırdım. "Bak bıraktım sevgilini, Göktürk'cüğüm. Ayrıldığınızda yürürüm artık yeşil gözlüsüne," deyince şaşkınlıkla Caner davarına bakakaldım. "Gebermemi mi istiyorsun, Behlül?" dediğinde 'nerede o günler' dememek elde değildi. Kendi Bihter, ben Behlül, Göktürk Adnan Beydi. Onun kafasında daha değişik senaryolar fink atıyordu. Herkes ben değildi tabii. Vahşi batı, canavarlar... Bana özeldi bu yetenek.

"Yemin ediyorum geri zekâlı bu çocuk," Göktürk şakaklarını ovuştururken başı ağrıyor gibiydi. "Galiba ben de grip oldum. Su muhallebisi kıvamlı şerefsiz," Böyle bir küfrü ömrümde duymamıştım. "Ömrümü yedin sülalesi yavşak,"

"Ya ben mi kaptım bu illeti?" Caner konuştukça batan bir kayıktı. Tipi de kayık diyecektim ama Sütlaç Kralım baya yakışıklıydı. "Ben mi yaptım laboratuvarda virüsü? Hep ecnebilerin buluşu bu!" Caner kendini saçma sapan kıyamet senaryosuna kaptırmış gidiyordu. Göktürk ise, hâlâ şakaklarını ovuyordu. Pek dinliyor gibi değildi. "Caner'in muhteşem ötesi genlerini bozmak için yapmışlardır kesin! Birileri yeşil gözlüsü bir kızla bebek yapmamı istemiyor olmalı! Ama benim genlerim çölde bile hayatta kalır," Caner kırpıştırdığı gözlerini televizyonda gezdirirken yumruğunu boşluğa salladı. "Televizyondan kaptım herhalde. Ben ve genlerim sıradan insanlarla asla muhatap olmayız. Ben Gaziantep'in gururu, sütlü ve şerbetli tatlıların son veliahtı Caner Tatlıoğluyum!"

Caner'in soyadını kesinlikle böyle beklemiyordum. Gerçi cuk diye oturmuştu.

"Sana küfür etmeyeceğim, Caner," Göktürk beni kendine çekerken söyleniyordu. "Muhallebi yapmaktan beynin mi eridi ne yaptı? Yıllardır bir gram artmayan zekânla nasıl yaşayabiliyorsun hâlâ merak etmiyorum."

"Göktürk, merak ediyorum diyeceksin sandım," Göktürk'ün omzumdaki eli belime kayınca irkilmeden edemedim. Çok pis

huylanırdım böyle şeylerden. Babam ve Baha da benim gibiydi.

"Niye merak edeyim bu embesili?" Caner dudaklarını büzüp Göktürk'e öpücük atınca 'keşke bana atsaydı' diye düşünmüştüm. Caner'in dudakları Göktürk'ten daha dolgundu. "Bir gay de bu! Adam adama öpücük atar mı? Ama dediğim gibi bunun genlerine tüküreyim ben. Olmuş mu şimdi bu çocuk?"

Caner'in gülümseyen yüzü solarken dudaklarını büzdü. "Olmamış mıyım ben ya? Kesin kıskanıyorsun beni Göktürk! Hasetsin sen!" İşaret parmağını sallayan Caner oldukça tatlıydı. Aslında iki embesilin arkadaşlığı tatlıydı. "Haset!"

"Ben seni kıskanacağım, öyle mi? Güldürme beni," Yeniden hapşırdığımda biraz tükürüklerim Göktürk'ün yüzüne uçuşmuş olabilirdi. "Çok yaşa da yüzüme hapşırma, Rüya!"

"Sen de girme dibime dibime! Hastayım oğlum,"

"Rüya, benim yüzümden mi hasta oldun, yeşil gözlüsü?" Caner yüzünü buruşturunca elimle omzuna vurdum hafifçe.

"Saçmalama kazandibisi! Zaten kırgınlık vardı üstümde. Kız Reyhan'dan falan bulaşmıştır. Öpüp öpüp duruyordu,"

Göktürk'ün gözleri fal taşı olmuş, Gollum'a benzer bir görünüm kazanmıştı. Makyaj ve kıskançlık insanı değiştirebiliyordu. "Reyhan seni öpüyor mu? Lan benden başka herkes öpüyor seni!"

"Aynen, kanka!" diyen Caner mırıltılar çıkararak kendini onaylarken Göktürk dişlerini gıcırdatıyordu. Onlara adapte olmak benim açımdan sorun olmuyordu.

"Kapat lan çeneni," Göktürk burnumu çekmeme rağmen benden uzak durmuyordu. "Bize götüreyim mi seni? Okula ben götürürüm. Annem de bakar sana,"

Afife'ye gitmek istiyordum ama o kadının evinde kalırsam üç güne Selin konuşan kalçası gibi hamile kalırdım. Yemeğimizin içine ne koyacağı belli olmazdı.

"Yok ya," Caner de bana yaslanırken başını omzuma koyup belerttiği gözleriyle bakıyordu. "Yarın cuma. Eve gideceğim ders bitiminde," Annem beni grip teşhisiyle tedavi ederken karantinaya almayı ihmal etmezdi.

"Saçmalama, Rüya! Yarın gitme ve dinlen işte. Hem annem sana cidden iyi bakar,"

Gözlerimi devirip, "Bak yarın gitmeyip yatarsam ömrüm boyunca gidemem o okula. Zaten iki derse girip gideceğim," diye diretirken Göktürk 'sen bilirsin' dercesine dudaklarını oynattı.

"Göktürk, beni niye size götürmedin? Ben burada ölüyorum umurunda değil! Çünkü benim yeşil gözlerim yok, değil mi? Yeşil gözlerim olsaydı götürürdün!" Caner omzumdan kaldırdığı başını duvara çevirince alındığını anlamıştım. Her boka alınan insanlar yüzünden dünya iki gram ilerlemiyordu. Atom bile iyonlara küsmezken bunların derdi neydi? Atom yalnızdı lan!

"Caner, bana biraz küssene," Göktürk boştaki eliyle yeniden şakaklarını ovunca onun da yakında hasta olacağına emindim. "Başımın etini yediniz bugün! Arabada her türlü gürültü kirliliğini dinledim. Sen de susmak bilmiyorsun. Migrenim tuttu,"

"Aa! Senin migrenin mi var?" dediğimde başını hafifçe salladı. "Hep özenmişimdir migreni olanlara! Böyle havalı havalı 'migrenim var' derler ya hep!"

"Allah belamı verdi diyorum kimse inanmıyor," Elimdeki kupayı Caner'e verdim. O da sehpaya bırakıp bana öpücük attı. Benim kadar üşengeç değildi. "Migrenim de var, sayenizde grip de oldum. Ne kadar şanslıyım! Allah ikinizi de bana verdi," Bunu derken şanssız olduğunu mu çıkarmalıydık?

"Neyse, Göktürk!" Göktürk'ün kolu hâlâ belimde olduğundan koltuğa tam anlamıyla çöreklenemiyordum. "Caner, annenler yok mu?"

Caner kaşlarını havaya kaldırıp, "Yoklar. Gaziantep'e akrabalarımızın yanına gittiler. Böyle ev bana kaldı," deyip tek gözünü kırptı.

"Gözünü oyarım, kırpma lan! Beyinsiz. Ben anlamıyorum sanki neyi kastettiğini. Kazandibi fetişisti."

"Göktürk, iki dakika uslu dur!" Caner'in sırıtan yüzü düşman çatlatır cinstendi. "Yarın bize gelsene, Caner! İkimiz de hastayız, annem bir güzel bakar,"

"Ben bu teklife sence hayır der miyim?" Tatlıcının gözleri parlıyordu. "Yarın gelirim, iyileşene kadar en az bir yıl kalırım sizde. O sırada evlenip, kendi aşk yuvamızı kurmuş oluruz."

"Rüya, sen kafayı mı yedin?" Göktürk çıldırmış gibi konuşuyordu. "Lan bunu niye evine davet ediyorsun? Yatılı birde! Ben de geliyorum size!"

Ama aklıma Reyhan gelince duraksadım. Onları bize davet etmiştim. Ve Uygar da gelecekti. Reyhan ve Jale geliyorsa kesin gelirdi! Reyhan'a Alev ve Buse adında iki komşu kızı da ayarlayacaktım. Olmayan komşu kızları aslında Bora ile Murat'tan oluşuyordu. Reyhan öğrendiğinde ağzımı kıracaktı.

"Olmaz!" Ani tepkimle Göktürk'ün kaşları çatılınca açıklamaya çalıştım. "Babam kızar sana. Şimdi biz sevgiliyiz ve aynı çatı altında olamayız. Sen evinde iyileş," Kız Reyhan'ı halledebilirdim de Göktürk ve Uygar'ı bir araya getirmem namümkündü.

Göktürk dilini damağında şaklatıp, "Ha, onu mu sorun ediyorsun sen? Ben seninle görüşmüyorken bile size gittim. Hayal Teyze'yle sohbet ettim. Baban da artık iyi. Gelirim sizde iyileşirim," deyince somurttum.

Bensiz bizim eve ne halt etmeye gitmiş ki? Bensiz bizim ev beş para etmezdi. Tüm ambiyansı ben yaratıyordum! Bensiz Dünya bile bomboştu! Vay anasını ben olmasam ne büyük bir boşluk varmış!

"I-ıh, olmaz. Bizim evde yer yok. Bir adet misafir odamız var, onu da Caner'e tahsis ettim senden önce. Ne yapalım artık? Kısmet değilmiş,"

"Bak gördün mü, Göktürk? Sana yer yokmuş," Caner kahkaha atarken eliyle kapak yapmayı ihmal etmedi. "Caner Tatlıoğlu olsaydın sana da oda verirlerdi. Kaldığım her gün için ödemeyi tatlı olarak yapacağım Rüya aşkitellam'a,"

"Hadi be! Caner, bizim evde yaşayabilirsin, sorun olmaz asla!"

"O sorun olmuyor da ben mi oluyorum? Bana ne? Ben de geleceğim size! Ben damat sayılırım. Beraber uyuruz seninle,"

Yanağımın içini ısırıp, "Olmaz," diye diretirken evlat acısı gibi koyuyordu bu yaptığım. "Damat sayılmazsın sen. Hem beraber asla uyumamalıyız."

"Niye? Çok seksiyim diye mi? Dayanamazsın diye mi?" Göktürk yandan bir gülüş sergilerken serseri havasına kapılmıştım. Katrina Kasırgası saat beş yönünden hızla bana doğru geliyordu. Önüne ne alırsa eserek dağıtıyordu. "Uyumama gibi seçeneklerimiz de var. Hep dediğim üzere fantastik bir erkeğim ben."

"Belki biz birlikte uyuyacağız! Kız diyemiyor! Sen git evinde uyu!" Caner kelimeleri yüksek sesle söyleyince artık ona cevap verme sınırım dolmuştu. Caner katlanılır türden değildi.

"Evine kimi davet ettiğinin farkındasındır umarım. Bir sapıkla aynı ortamda bulunmana izin veremem!" Göktürk işaret parmağıyla Caner'i gösterince, tatlıcı ona elini sallayıp yine öpücük attı.

"O zaman sen gece gel. Gündüz gelme," Reyhan'lar akşam gitmiş olurdu. İyi de Göktürk gerçekten nerede yatacaktı?

"Gündüz de geleceğim! Bütün gün gözümün önünde oturursunuz!" Göktürk elini alnıma tekrar koyup, ateşimi ölçerken dudaklarımı büzmüştüm. Yine her şeyi berbat etmiştim. Yalanlarımla geberecektim. "Hem beraber uyuyunca sana ben bakarım. Ateşin çıkarsa ıslak bez koyarım vücuduna."

"Yok artık! Sapık!" dediğimde kıkırdadı.

"İçin fesat senin. Ben iyiliğini düşünüyorum sadece," Çarpıkça gülünce yanaklarımın kızardığını hissetmiştim.

"Ben de koyarım! Böyle koltuk altına falan sirkeli suyla ıslattığım bezleri bir koyarım hemencecik iyileşir! Supangleyle, baklavayla beslerim onu!"

Göktürk alnımdan çektiği eliyle şaklayan nah yapınca gülmeden edemedim. "Nah! Ben sana bir koyarım feleğin şaşar! Sanki tanımıyorum seni. İki kelime daha et, sağlam tek bir yerin kalmaz!"

"Git Kerim'i parala sen! Çam yarması otelci, koca popolu Selin'i gelin etmiş gidiyor?"

Boğazım acırken, burnum akarken, attığım yalanlar yine

bana dönerken Caner'in Göktürk tarafından hırpalanmasına kafa patlatamıyordum.

Zaten Caner'in kafası yeterince patlamıştı.

• • •

Ders notlarını Ahmet Amca'dan almış, Jale'yle Reyhan'ın arabasının bulunduğu park alanına yürüyorduk. Tüm gün başıma gelenleri düşününce masum olan tarafın ben değil, diğerleri olduğuna kanaat getirmiştim.

Caner'in evinden stresini atarak çıkan Göktürk'le arabasına binip 'bize gelmene gerek yok' konulu oldukça ilham dolu bir sohbet başlatmış olmama rağmen adam tepki bile vermemişti.

"Rüya, annenin haberi var mı?" Jale siyaha yakın saçlarını tek omzunda toplayınca hiç de güzel görünmemişti gözüme.

"Yoo, doğaçlama yapalım dedim. Annem misafirleri sever," dediğimde Jale dudaklarını çizgi haline getirdi. Zaten hava soğuktu konuşturarak beni yoruyordu.

"Kızım sen manyak mısın? Annene haber vermeden gidilir mi hiç?" Gözlerimi devirdiğimde olayı çok büyüttüğünü idrak edemiyordu.

"Siz misafir değilsiniz," Reyhan'ın arabasının önünde durunca kaputa yaslanan Jale üşümüş olan ellerini kabanının cebine soktu.

"Şimdi ara bari. En azından pat diye karşısına çıkmayız. Hem bizim iki dingili sorun etmesin?" Annem yakışıklı erkekleri sorun etmezdi. Hele ki benimle yaşıtsa!

"İyi be!" deyip cebimden telefonumu çıkarıp 'HayalBerry'i aradım. Telefon ilk çalışta açılınca şaşırmamıştım.

"Anası zilli eve gelsene!" Alo demek yerine bunları söylemesi çok samimiydi.

"Ha, işte anası zillim geliyorum ben de ama bir kaç arkadaşımı da getiriyorum," Jale bana dilini çıkarınca keşke kankim falan deseydim diye düşünmüştüm.

"Ee, gelsinler. Zaten Afife de geliyormuş. Hazırlık yapmıştım sorun olmaz."

"Oldu o zaman. Caner de bizde kalacakmış, öptüm seni çok çok," diyerek kapattığım telefonu cebime tıkarken Jale'ye bakmıyordum.

"Caner sizde kalacak, ha?"

"Hı-hı. Hastaymış, annesi falan da akrabalarının yanına gitmiş. Kıyamadım bize çağırdım," Burnumu çekip, hapşırınca mendili son anda yetiştirmiştim ağzıma.

"Siz baya baya yakınlaşmışsınız artık. Keşke önceden söyleseydin, Rüya,"

Göktürk de gelecek diyemedim. "Caner'le aramızda bir sorun yok demiştin. Hasta işte benim gibi,"

"Yok, sorun olmaz da. Sonuçta Göktürk'ün arkadaşı. Onlar yapışık ikiz gibi gelmesin senin sevgilin sonradan,"

"Selam kızlar! Alev'le Buse'ye gidiyoruz!" Kız Reyhan gülerek yanımıza gelince Jale gözlerini kapatıp açtı.

"Reyhan yoklukta mısın? İki kız adı duydun diye azdın mı?"

"Evet, Jale. Azdım!" Reyhan arabanın kilidini açıp saçlarını geriye atınca beni ön koltuğa ilerletiyordu. "Bak prenses yaptım bugünlük seni. Niye? Çünkü bana kız buldun!"

Adam onlar ama yine de sen bilirsin.

"Ya, öyle!" Kapımı açıp binmemi bekleyen centilmen Kız Reyhan reverans yapıp kapımı da kapatınca omuzlarımı düşürüp kaderime razı olmaya çalışıyordum.

Arka koltuğa oturan Jale durgunluğumu anlamış gibiydi. "Sen bir işler karıştırıyorsun ama hayırlısı,"

Sesimi çıkarmayıp, gözlerimi yumduğum da bir nevi kabullenmiştim. Geleceğim çok kanlıydı.

Göktürk'ün dün bana göndermiş olduğu mesaj bile tam anlamıyla bok gibiydi. Merakla yurt odamda yatarken okuduğumda daha hoş bir şeyler beklemiştim. Ama onun yerine, "okulun önündeyim yanıma gel, kas sapığı' diye berbat bir şey yazmıştı. Gebe öküz. Sevgilisi olmak bile iğrençti.

Reyhan'da koltuğuna oturup, arabayı çalıştırınca çok keyifli görünüyordu. "Annenle tanışacağı için Uygar çok heyecanlıydı. Bugün işten erken çıkıp, size gelecek. Adresi ona atacağım,"

"İşi varsa sonra da gelir canım," dediğimde Reyhan yanağımdan makas aldı.

"Ölse gelir o şerefsiz. Ama komşu kızlar benim ona göre!"

"Hı, senin! Lan daha kızların haberi yok, belki beğenmeyecekler seni," Jale arka koltuktan bize yaklaşıp Reyhan'a sataşıyordu. "Kuzen, bilirsin seni severim. Ama tipin olsa da için hayvanat bahçesine benziyor. Hangi kız hayvanlardan hoşlanır?"

"Bir kere ben çok akıllı ve yakışıklıyım! Sen evde kaldın! Tipsiz Jale!" Okuldan yavaş yavaş çıkarken tırnağımı kemiriyordum.

"Bence Rüya'nın annesi seni eve almayacak! Kimse evine pislik almaz! Ama ben," Jale sesini inceltirken kendini övecekti yine. "Ben çok hanımefendiyim. Asilim ve güzelim,"

"Tabii, bokla kıyaslarsan kendini öylesini," Reyhan'ın dediği lafa gülünce Jale ofladı.

"İnşallah o kızlar böyle iri yarı, adam gibidirler!" Gülücüklerim ağlayan surata dönünce hayatım film şeridi gibi gözümün önünden geçmeye başlamıştı.

Kendi ellerimle kendimi pisliğe buluyordum.

• • •

"Şimdi sizin karşı komşunuzun kuzenleri mi taş?" Arabasını bizim evin önüne park eden Reyhan'a çaktırmadan Göktürk'ün arabasını kontrol ediyordum.

"Evet, evet," diye gevelerken Ferrari veya Porsche yoktu. En azından iki arabasını da görmüştüm. Gelip gelmediğini anlamam kolaylaşmıştı. Zaten sabah zibilyon kere arayıp 'seni ben götürürüm' demişti. Adamda gözle görülür bir değişim vardı. Hayırlısı diyen Rüyayogami saçlarını dere kenarında yıkayıp kendisini temizliyordu. Sonuçta adam bulmuştu.

"Çağıracaksın, değil mi? Bak mutlaka çağır! Tanışalım kız!" Reyhan konuştukça gerilim artıyordu.

"Allah aşkına çağır, Rüya! Dünden beri Alev'di, Buse'ydi beynimizi sömürdü, Reyhan dümbeleği!" Jale'ye konuyu tüm gerçekliğiyle ilk tenhada anlatacaktım.

"Sus kız sen! Hadi inin arabamdan! Önce Rüya zillisinin anasıyla tanışalım. Kesin beni çok sevecek."

Herkes de bana zilli diyordu. Tescillendim zilli diye.

Arabanın kapılarını tek tek açarken evimizin bahçesinin soğuktan kırağı tuttuğunu fark etmiştim.

Eve yürürken Jale ile Reyhan arkamda kalmış aralarında fısıldaşıyorlardı. Birkaç kere Jale'nin Uygar dediğini duymuştum lakin üzerinde fazla durmamıştım. Küçük bahçe kapısını açıp, kısa taş döşeli yolu yürüyüp üç-dört basamaklı merdiveni çıkınca zili çaldım. Kuş sesli zil öterken açılana kadar beş kez falan daha basınca annemin, "ay, geldim patlamayın' demesi ayrı bir ironiydi. Madem geldin aç kapıyı.

Jale ile Reyhan sabit bir gülümsemeyle kapıya bakıyorlardı. Annemle tanışana kadar misafir çocuğu gibi davranıp, kendilerini bir tımarhanenin içinde bulacaklarından bihaberdiler.

"Ay, geldim işte!" Annem kapıyı açınca önce bana daha sonra ardımdaki embesil kuzenlere göz gezdirdi. "Hoş geldiniz, çocuklar! Şu yakışıklıya bakın hele!"

"Yalnız ben de geldim eve! Hastayım hem de!" dediğimde burnunu kırıştıran annem 'yine mi' deyince öfkelenmiştim. Lan evin neşesi gelmiş umurunda değildi!

"Hoş bulduk efendim," Jale ile Reyhan koro halinde konuşunca, Kız Reyhan konuşmayı devraldı. "Sizin gibi güzel bir hanımefendiyle tanışmak bir onurdur," Hayal son düşes ya, o onur ondan şey olmuştur.

Kıkırdayan annem, kapıyı açıp geçmemiz için mesafe verince gözlerimi devirdim. "Çok sevdim bu çocuğu! Adın ne bakayım?"

Biz içeri geçerken Jale bile söyleniyordu. Ayakkabılarımızı çıkartırken, "Bu ne be? Annen de aynı annem gibiymiş. Bak git söyle, asıl damat Uygar de," dedi.

"Kızım asıl damat Göktürk!" Sesimi kısıp, montumu da astım. "Sakın bir şey çıtlatma. Annem Göktürk'e bayılıyor. Afife'yle ta genç kızken planlamış, modern beşik kertmem Göktürk Hanbeyi,"

"O bok yesin bence." Jale kabanını asarken, kapıda sohbet eden annemle Reyhan susmak bilmiyordu.

"Jale gel biz odama çıkalım. Seninle konuşmam lazım." Reyhan montunu çıkarıp yanımıza gelince gülümsedim. "Anne siz Reyhan'la salonda oturun biz Jale'yle odama çıkacağız."

"Sorun değil, biz bu yakışıklıyla sohbet edelim biraz. Hem ağabeyi de yakışıklıymış, iş adammış. Konuşacağımız çok şey var, ayol!"

Kesin vardır!

Merdivenlere yönelirken Jale koluma girdi. "Göktürk gelecek biliyorum," dediğinde omzumu silktim. "Sorun etme, en fazla dayak yer!"

"Artık genel olarak hayatımda olmasından kokuyorum, Jale." Merdivenleri ikişer ikişer çıkarken düşünceliydim. "Sanki hiç bitmeyen bir döngü içerisindeyiz. Ve ben bir kere bile kas görmedim! Lanetlendim lan sanki!"

"Rüya! Şu an konu kas değil, tamam ben de seviyorum ama cidden daha büyük problemlerimiz var!"

"Kastan büyük problem mi olur? Bu kadar çetrefilli damadı bulan annem hoppası düşünsün olacakları! Lan kadının bulduğu adam kendi gibi!" Odamın kapısını açınca ponniş yastıklarımla yurda götürmeye kıyamadığım ayıcıklı polar pijamalarımı özlemiştim.

"Sen var ya iflah olmazsın! Neyse Uygar'ın da kasları var! Tenhada bakarsınız artık!"

"Şu an Göktürk'ün sevgilisiyim. Uygar bunu duyunca parmağını bile göstermez," Jale yatağıma hızla zıplayıp yatarken güldüm.

"Yatağında rahatmış ha!" Jale kafasının altına elini atınca duraksadı. "Rüya, senin yastığın yok mu?"

Yatağıma yaklaşıp, yastıkların olmadığını görünce köpürdüm. İki adet ponniş yastık kayıptı!

"Var, var da Baha cücesi yürütmüştür! Yolacağım saçlarını! Saat kaç lan?"

Jale kolundaki saate bakıp, 'üçü yirmi geçiyor," deyince kaşlarımı çattım.

"Saatini dört buçuğa ayarla, Jale,"

"Ne oluyor kız?"

Sinsice sırıtıp, "Leprikon avlayacağım. Hem de senin olmayan cazibenle!" derken çok ajan gördüm kendimi.

"Leprikon ne kız?"

"Baha, tatlım Baha! Kız hastası, boyu artık kısa olmasa da akıl fukarası ponniş hırsızı! "

"Nereden biliyorsun? Çocuğun günahını alma,"

Günah tohumunun günahını niye alayım? Ağzına büzeceğim onun!

"Sen dediğimi yap, yeter!" Önce komşuları halletmem gerekiyordu gerçi. "Ayrıca karşıda kız falan yok. Ama bana yardım edersen belki sen de Yenilmezler'i görebilirsin!"

49. BÖLÜM

Kas Çarptı!

Odamdan çıkıp, merdivenleri hızla inip salona girdiğimizde ciğerlerimin çabuk yorulduğunu hissetmiştim. Annem Reyhan'la gülerek sohbet ediyor, arada 'Uygar kim?' deyip duruyordu. Lakin Reyhan sadece kendini anlatıyordu. Ben ponçiğe oturduğumda, Jale'nin kıçı az kalsın kıymetli koltuğuma değecekken tekmeyi yapıştırdım. Ponçik sadece benimdi!

"Rüya, popoma tekme mi attın? İğrençsin ya!" Poposunu tutan Jale'ye ayakta duranın o olmasına rağmen tiksinti dolu üstten kibirli bir bakış attım. Çünkü onun ruhu ezikti.

"Meraklı değilim o kuru kıçına! Git başka koltuğa otur!" Jale'nin ağzı yuvarlak bir şekil alınca kesinlikle 'o' harfine benzemiyordu. Daha çok elipsti. "Madem kankayız diyorsun alış kızım! Ben böyleyim. Birinci kural, Rüya Aslanlı'nın koltuğu Kutsal Ponçik'e yakışıklı ve kaslı bir erkek değilsen oturamazsın!"

Jale poposunu sıvazlamayı bırakıp, "Ama kankayız! Kankalar gerekirse kıyafetlerini bile paylaşır!" deyince sağ gözümün altını işaret parmağımla çekip, 'pışık' yaptım.

"Ben böyle bir kankayım. Kıyafet paylaşmam, ponçik paylaşmam, kaslı erkek paylaşmam, yaprak sarmasını hele hele hiç paylaşmam!" Jale küçük dilini yutmuş gibiydi.

"Rüya, arkadaşına kötü davranırsan o ağzına terliği sokarım!" Annemin tehdidine ağzımı büküp, dinlemedim. Ben yetişkin bir genç kızdım. "Jale şekerim, gel sen benim koltuğuma, yanıma otur. Hayal'in koltuğuna!" Annem ikili koltuğun boş kısmını pataklayıp Jale'yi çağırıyordu. "Onu boş ver sen. Aklı kıt onun,"

"Kimin aklı kıt? Pardon duyamadım?" Jale annemin yanına sırıtarak oturunca kıskanmam mı gerekiyordu? Evet! Ben annemi de paylaşamazdım. Hayal Berry, çok zilli de olsa annemdi sonuçta.

Annem yanında nispet yapan gözlerle oturan Jale'nin saçlarını eliyle okşarken benim kudurduğumu biliyordu. Ben feci kıskanç biriydim. Çöpümü bile kimseye vermez, saklardım. Evet, istifçi bir tarafım gerçekten de vardı. Birkaç kez çok sevdiğim Canga'nın çikolata bulaşmış bitik paketini ponçiğin kırlentlerinin arasına sıkıştırmıştım. Ya markasını unutsaydım? Ya üreten firma tüm paketleri çaldırıp, formülü unutsaydı?

Bence bunlar önemliydi. Tabi annemin 'çöp' diye nitelendirdiği yiyecek jelatinleri bulup atmasıyla günlerce hayata küsmüştüm.

'Onlar çöpe atılır, Rüya! İleride evini belediye basar, Rüya! Ay, sen bizi rezil mi edeceksin Melahat karısına Rüya?' Evimden Melahat'e neydi? Annem niye rezil oluyordu? Ev benim, çöp benim. Bunlara neydi?

Yemiş falan da sakladığım içim adım 'sincap' olmuştu. Kemirgenlerin yüz karasıydı sincaplar. Yüzlerindeki sevimli maske yanıltıcıydı. İçleri kuduruktu onların.

"Senin aklın kıt!" Jale'yle Kız Reyhan anırarak gülünce suratımı ekşittim. "Bu var ya öyle iğrençtir ki!" Jale'nin saçlarını okşamayı bırakan annem benim yanımda benim dedikodumu kaynatıyordu. "O oturduğu şizofrenik koltuğuna Ponçik der. Altına yiyecek istifleyip haftalar sonra bile yer," Anneme 'söyleme' diye oynattığım ağzıma nah yaparak ve kaz ayaklarını öne çıkaran bir göz kırpmasıyla karşılık vermişti. "Eğer kaldıysa tabii! Boğazlı da fazlasıyla,"

"Ya anne!" Cırlamamla Reyhan'ın iyice gevşeyip kahkaha atması bir olmuştu. "Özelim o benim!"

Annem gazıköklemişti bir kere. "Ayıcıklı pembe pijaması vardır bunun," En sevdiğim pijamalarımı deşifre ediyordu. Kutsal pijamamdı onlar! "Onları yurda bile götürmüyor bu çatlak. Niye biliyor musunuz?" Hayal Berry tek kaşını kaldırmış 'kanka ezmelerime' bakıyordu. Zira onlardan anca kanka ezmesi olurdu. Tipsiz kuzenler.

"Niye Hayal Teyze?" Reyhan merak kattığı sorusunu öksürerek tamamlamıştı.

"Çalarlarmış!" Annem tiz bir kahkaha atınca ellerimle yüzümü kapadım. Ben hastaydım ve o sadece özelimi deşiyordu! Günlüğümü okulun popisi yakışıklı çocuk okuyormuş gibi hissediyordum. Ve o günlükte ona yavşıyordum ben! Öyle bir histi. "Ayol, bunun kırmızı papyonlu kahverengi boz ayı desenli polar pijamasını kim ne yapsın? Giyince daha da şişman görünüyor bir de!" Pijamadaki desenleri ben bile böyle bilmiyordum. Üstelik formdaki fiziğimi aşağılamıştı. Kiloma laf etmişti!

İçimdeki Rüyayogami, aklımdan geçerken duyduğu henüz icat edilmemiş küfürleri 'haa' diye diye bir taşa kazıyordu.

Hepsi bana gülerken ellerimi yüzümden çektim. "Ama ben hastayım ya!" dedim kendimi acındırarak.

Gülmesini kesen annem bir an öylece kalmıştı. "Burnun da kıpkırmızı olmuş! Dur ben bir çorba yapayım sana. Annesinin boklusu!"

"Demesene şöyle!" Annem dudaklarını büzüp öpücük atmıştı. "Zilli Hayal!" Etrafta bir sessizlik oluşurken acı acı gülümsedim.

"Görüyor musunuz ne dediğini?" Jale ve Reyhan otomatik bir şekilde başlarını sallayınca ponçiğe sinmiştim. "Kaç yaşında annesine zilli dedi! Anası zilli!" Jale'nin yüzü gülmek için gerilmişti fakat gülemiyordu. "Kaç yaşında annesine hakaret ediyor!"

"Anne kaç yaşındasın?" deyip bıyık altından sırıtınca annemin gözleri irileşmişti. Kaç yaşında annesi diyeceğine bence yaşını söylemeliydi vampir Hayal. Yaşını göstermiyordu anası zilli.

"Kaç yaşında annesine yaşını soruyor, fellah zilli!" Bir fellah zilli olmadığım kalmıştı. "Ben mutfaktayım," Annem apar topar salondan çıkarken beni tehdit eden o hareketi yapmadan gitmemişti. Tam ponçiğin önünden geçerken başparmağını boğazını kesercesine boynunda gezdirip, önü çiçekli kırmızı kışlık terlikleriyle şıppıdı şıppıdı gitmişti.

"Bak yaşını söylemeden gitti. Gördünüz mü? Onu ancak böyle susturabiliyorum," Reyhan böyle bir aile ömrümde görmedim modundaydı. "Çok sever beni anası zillim!"

"Sensin zilli! Fındık göbüşlü!" diye bağırarak karşılık veren annem kulağının bizde olduğunu belli etmişti. Zaten saklamak gibi bir amacı yoktu.

"Annemi cadı bilirdim de Rüya, senin anne daha fenaymış. Hatta sen annenden daha fenasın! Kız siz birbirinize zilli mi diyorsunuz?" Jale'ye gözlerimi kısıp, bacaklarımı bağdaş kurarak oturduğum ponçikten 'daha ne kadar geri zekâlı olabilirsin' temalı tavrımı takınmıştım. Jale'ye de zilli diyordum. Bu bir lütuftu onun için. Herkese zilli demezdim. Demezdik hatta. Annem Melahat'e haset, çirkef, tipsiz, burnu kocaman, selülitli bacak, çırpı elli falan diyordu mesela.

"Kim zilli dedi? Ben duymadım öyle bir şey," Reyhan'a bakıp, "Sen duydun mu Kız Reyhan?" deyince Reyhan'ın bir an rengi soldu.

"Yoo, anası güzel dedin!" Reyhan'a 'aferin oğlum' deyince Jale homurdanmıştı. "Rüya, hani komşu kızlarla tanıştıracaktın beni?" O konu çok yaş be Reyhan'ım! Bacaklarımı kırıp bana yeniden monte edersin be Reyhan'ım!

Reyhan'ın yüzü konuyu idrak edememişçesine allak bullak olmuştu.

Gerçekleri bilen Jale'nin dudakları ise hilal şeklini alıp, çirkin bir gülümseme yaymıştı çirkin suratına. "Komşu kızlar, ha?"

Bağdaş kurduğum katlı bacaklarımın dizlerine kollarımı koyup, ağa süsü verdim kendime. "Jale odamda demiştim ya," Elimi bacağımın altına koyup, Jale'nin görebileceği bir nah yaptım."Yenilmezler diye," Jale'nin gözleri ışıldayınca devam ettim. "Onları görebilmek benden geçiyor. Bil istedim,"

• • •

Jale makyajını tazeleyip çıktığı banyodan prenses edasıyla yanıma gelmişti. Banyonun kapısında onu bekliyordum. Çünkü, leprikonları altınla veya kızla avlayabiliyordunuz. Benim genelde kız arkadaşım olmadığından bunlarla idare ediyordum. Yani Selin ve Jaley'yi bir de Kız Reyhan'ı düşünürsek yok kadar azdı. Rey-

han kız değildi. Selin hamileydi. Maalesef Jale ile idare edecektim. Neyse o da Baha'ya yeterdi. O leprikon için bir gideri vardı.

Dayandığım koridorun beyaz boyalı duvarından sıyrılıp, annemden arakladığım kırmızı ruju zorla sürdürttüğüm Jale'yi inceliyordum.

Kendisi de gözüne çektiği eyelinerla stratosferi geçmişti. Üzerindeki kazağın bol kesimli degaje yakasını çekiştirip, omuzunu da açık bırakmıştık. Esmer teni gece görünmeyecek kadar koyuydu. Ve Baha kesinlikle esmer severdi. Aslında abarttığım kadar esmer değildi ve ten rengi doğal bronzdu.

"Nasıl olmuşum?" Jale'nin bu sorusuna 'bence dışarı çıkma, insanların da midesini bulandırma' demedim.

"Harikasın, kanka!" Havaya kaldırdığım başparmağımla 'mükosun' işareti verince pek tatmin olmuşa benzemiyordu.

Jale gözlerini devirip, "Berbat göründüğümü söyleyeceksin sandım. Keşke boka falan benzetseydin. O zaman güzel göründüğümü anlayabiliyorum," deyip nefesini dışarı üfledi.

Ha, ben ne dersem tersine yoruyordu bu kuzen sırtından geçinen parazit? Aslında olumlu konuşurken de güzel olduğunu vurgulamıştım. Spastikus Jale'ye hakaret ederek övmem gerektiğini anlamıştım. Ya da övmezdim. Yorucuydu.

"Kapa çeneni! Çorbam bile pişmedi daha!" Reyhan, Baha ve benim sevdiğimiz oyunlardan birini oynarken 'Alev görse bana abayı yakardı' deyip durması hariç kendi halindeydi. "Sen şimdi Baha'nın odasına gir ve yatağa uzan,"

"Çüş! Ergen kardeşin var, namusum tehlikede Rüya!" Buna kim tenezzül ederdi ki?

Saçlarını havalandırıp, hacim veriyordum. "Ya ben hemen geleceğim zaten! Bir şeycik olmaz. Top bende," Adam daha sekize gidiyordu. O kadar da ergen değildi. Çocuktu o daha, çükübikti. Leprikondu o. Minnaktı çok. Jale'nin saçlarını çekiştirerek biraz sinir boşaltıyordum. Baha büyümemeliydi!

"Oynama artık saçlarımla! Düzeltme bahanesiyle yoluyorsun!" Biraz yolduğum doğruydu. Çok saçı vardı ve güzel durmu-

yordu. Biraz eksiltmekten zarar çıkmazdı. Onu bedavaya güzelleştiriyordum bence!

"Düzeltiyorum saçlarını seni fesat kaşar!" Ellerimi çekince parmaklarımdan sarkan saç yumaklarını hızlıca koridordaki krem renkli çiçekli dallı budaklı desenli halıya attım. "Hah! Şimdi tam fil bokusun!" Umarım Baha duştan çıkınca ıslak ayaklarına yapışırdı o saçlar! Ponniş hırsızı!

"Hadi ya! Bir aynaya baksaydım da öyle girseydim. Kesin çok seksi oldum!"

Ha, kesin öylesin. "Yok, sen odaya gir dediğimi yap. İşareti alınca odadan çık ve sana gösterdiğim yere saklan,"

Ama Jale tırnaklarındaki ojeye bakıyordu. "Keşke kırmızı oje sürseymişim! Bak görüyor musun?" Parmaklarını gözüme doğru sokacak biçimde uzatınca burnumu kırıştırdım." Siyahla uyumsuz oldum!"

"Jale! Git dediğimi yap! Kırarım o ojeli parmaklarını! Lan gelecek çükübik şimdi!" Jale sıçrayıp Baha'nın odasına doğru gidip, kapı kulpunu tuttu. Sürekli konudan sapıyordu beyinsiz.

"Başıma bir şey gelirse Uygar'a seni alırız! Berdel yaparız! Kanımız yerde kalmaz!" Burnunu dikip, parmağını sallarken gerçekten bir Spastikus'tu.

"Jale, sen töre kitabı mı okuyorsun?" Jale başını sallayarak onaylayınca gözlerimi kırpıştırdım. "Odaya gir ve bekle,"

Jale kapıyı açıp içeri girince aralıktan yine başını uzatıp bana baktı. "Korkuyorum lan! Neyle karşılaşacağımı bilmiyorum,"

"Git ve görevini yap," Dişlerimin arasından tıslayınca Jale kapıyı kapayıp sonunda kaderine razı gelmişti.

Aslında iyi kızdı. Tüh, yazık oldu.

Kapı zili çalınca ilk kez heyecanla şu cümleyi kurmuştum. "Ben bakarım!" Merdivenleri koşturarak inince mutfak kapısından bana bakan anneme elimi salladım. "Çükübiki özlemişim de!"

Dış kapıya ulaştığımda derin bir nefes alıp, doğal bir gülümseme yaydım fıstıklı lokum yüzüme ve kapıyı açtım.

Üzerindeki kabanın önünü tamamen açmış Baha, pantolonun üzerine sarkmış olan gömleği ve gevşettiği kravatıyla hem ergenimsi hem havalı görünüyordu.

Çükübik leprikon büyümüştü!

Ama alınması gereken Ponniş İntikamı vardı!

"Hoş geldin, çükübik!" diye cırladığımda Baha bana inanamaz gözlerle bakıyordu. "Nasıl da uzamış bak iki haftada!" İki hafta önce geldiğimde uzundu ama şimdi bir iki santim daha atmış gibi duruyordu.

"Abla sen iyi misin? Bak boyum uzadı ve sınava girdim diye böyle davranıyorsan lütfen böyle kal! Cidden sevimlisin şu an fındık göbüşlü,"

Benim göbüşüm yoktu! Fındık kadar hiç yoktu!

"Dilin de uzamış senin leprikon," deyince sırıttı. Açık yeşil gözleri parlamıştı.

"Leprikon mu? Sen bir seksenlik leprikon gördün mü?" Kaldırdığı tek kaşı ve alaylı gülümsemesinin bedelini ödeyecekti. Üstelik bir seksen yoktu! Ya da vardı umursamıyordum. O hâlâ leprikondu.

Ama ayıya dayı demek mantıklıcaydı şu an için. "Ben seni özledim ama sen anca ablanla kavga et! Üstelik hasta ablanla!" Kapıdan çekilip salona geçerken Baha'nın kendi kendine söylenmesine şeytani bir sırıtış attım.

"Of be abla!" Baha kapıyı kapatıp, gürültülü bir şekilde çantasını yere atıp, ayakkabılarını çıkarıyordu.

Salonda ponçiğe tertiplice oturarak somurttum.

"Abla!" Baha salona girince halıda oturup oyun oynayan Reyhan'ı fark etmemişti. "Ya ben de özledim de leprikon deyince kısa olduğum zamanları hatırladım," Ponçiğin bir köşesine kıçını hafifçe koyup elini omzuma koydu. "Burnun da kızarmış. Çok mu hastasın?" Domuz gribiyim, inşallah hepinize bulaştırıp toplu katliam yaratacağım.

"Boş ver sen beni," Elini omzumdan silkerek düşürdüğünde God of War'ü oynamayı beceremeyen Reyhan'ı izliyordum.

Baha bana sarılırken içim cız etmişti. "Ben de özledim seni aptal şey," Kollarını belime dolayınca evde 'hiyaa!' diyen bir adet savaş tanrısıyla kılıç sesleri yükseliyordu. "Ne demek boş ver! Anneme dedin mi tavuk suyuna çorba yapsaydı bari,"

Baha'nın yumoş bedeni gelişmişti. Artık o kadar da göbekli değildi. Spor salonuna mı gitseydim acaba?

"Bitti mi sınavların? Kavga etmeyince ev çok sessizdi," Baha benden ayrılınca Reyhan'a baktı. "Kim la bu kemçük?"

"Bu kemçük arkadaşım. Beni eve bıraktı. Hastayım ya ondan," Aslında Reyhan'da tam kemçük tipi vardı.

Baha kravatını boynundan çıkarırken mırıldandı. "Oyunu da oynayamıyor. Beceriksiz baya,"

"Boş ver sen onu. Hadi git ve üzerini değiştir. Bu arada Baha," Leprikon aval aval bakınca son bir şans vereyim dedim. "Ponnişleri gördün mü?"

"Ponniş kim abla?" Gözlerindeki bilmiyormuş izlenimli masumluk yanıltıcıydı.

Ponniş kim diye sorulur mu? Herkes biliyordu! Pembe kılıflı, pamuk şeker yumuşaklığında, yattıkça uyku getiren yastıklarımı! Adını bilmeden çalmıştı üstelik! Saygısız velet!

"Odana git güdük!"

Baha koltuktan kalkarken 'deli bu' diye de ağzında gevelemişti. Sen görürsün kim deliymiş!

"Abi, oynayamıyorsan bırak be! Madara ettin Kratos'u!" Baha merdivenlerden çıkarken Reyhan ona orta parmağını göstermişti. O kadar da tepkisiz değilmiş.

"Reyhan, lütfen o elindeki kumandayı bırak," Reyhan arkasını dönmeden omuzlarını silkmişti Böylece sırt kasları gerilip yutkunmama neden olmuştu. Boğazımda bir kuruluk da vardı. "Bana omuz silkmeli sırt titremesi yapma!" Ağzımı elimle sıkıca kaparken Reyhan'a kadar düştüğüm için kendimden iğreniyordum. Uygar'a çok benziyordu ve kabul etmesem de yakışıklıydı.

"Rüya, sen çok sapıksın. Ne yazık ki ben kendimi Alev ile Buse'ye saklıyorum. Üzgünüm şekerim," Kratos'u kemikten bit-

me canavarlara öldürten Reyhan 'az kalsın yeniyordum' deyip yalanıyla ruhunu teskin ediyordu.

Ponçikte kıpırdanıp, Reyhan'a asrın kazığını attığımdan dolayı üstüne gitmeyecektim. "Ne halin varsa gör," Baha'nın çoktan Jale'yle karşılaşmış olması gerekiyordu. Eğer direkt saldırıya geçmediyse odanın ortasında dikiliyor olması lazımdı. "Ben yukarıdayım. Sesler duyarsan gelme," Reyhan tekrar omuz silkince kılını kıpırdatmayacağından emindim.

Koltuğun hası ponçikten kalkıp, ağır adımlarla yürürken mutfakta Diamonds'ı söylemeye çalışan annemin dramı büyüktü. Rihanna duysa bir daha bu şarkıyı söylemezdi.

Şayn bırayk layk a daymınd. Wörö daymınd in dı sıkay.

Ağır adımlarla merdivenleri çıkarken Jale'nin bulunduğu müşkül durum dudaklarımın kıvrılmasına neden oluyordu. Yenilmezler'i görebilmek için leprikona yem olmuştu. Son basamağı da çıkınca uzun koridorun sağında kalan Baha'nın odasının kapısına ulaşmıştım. İçeriden herhangi bir ses gelmiyordu. Ergen delisi boyu uzun akıl güdüğü lanetli cüce leprikon Baha'nın çılgınca bir şey yapmaması için dua ediyordum. Duruşumu dikleştirip, odanın kapısını açınca gördüğüm manzara beklediğim gibiydi.

Baha'nın mavi nevresimli yatağının üzerinde başını dirseğine dayamış Jale, odanın tam ortasında ağzı yarım metre açık leprikon, kış güneşinin biraz aydınlattığı tüm oda ergen kokuyordu.

Tıkırtımı duyan Baha bana bakıp, fal taşına dönmüş gözlerini yüzüme dikmişti. Yatağa hiç bakmadan onu izliyordum.

Yüzüme doğal bir gülümseme yaydım. "Çükübikim çorba falan hazırmış, annem Baha'da gelsin, yesin de boyu uzasın dedi," Baha parmağını havaya kaldırıp yatağına doğrultunca sorgulayan gözlerimi kırpıştırdım.

"Yatağımda Esmer Taş Perisi var! Yemin ediyorum hayalimdi bu!" Heyecan ve mutlulukla konuşan Baha'ya tek kaşımı kaldırdım.

"Hangi peri?" Yatağına bakıp, bana el sallayan Jale'yi görmemiş gibi yapıyordum. "Yatağında kimse yok, Baha. Tansiyonun

mu düştü? Hayallendin mi yoksa?" Telaşla Baha'ya yaklaşıp yüzünü ellerimin arasına aldım. "Çükübikim iyi misin?"

Baha ellerimi ittirip, "Saçmalama! Yatağımda bana gönderilmiş özel bir kız var!" Baha gözlerini yatağına çevirdiğinde sadece ona bakıyordum. "Baksana öpücük atıyor!"

Dehşetle irkilip, Baha'dan uzaklaştım. "Sen delirmişsin! Baha odanda ikimizden başka kmise yok! hormonlarınla düşünmeyi bırak!"

Rengi solan Baha derin bir nefes alıp, verdi. "Abla bak yalan söyleme! Yatağımda kız var! Dudakları büzüşüyor güldükçe!"

Elimi ağzıma götürüp, gözlerimi irice açtım. "Gerçekten kafayı sıyırmışsın! Kız mız yok! Git başkasına sor istersen!" dediğimde Baha eliyle yanağına tokatı yapıştırdı.

"Bir daha bakıyorum," Korkuyla yavaşça gözlerini yatağına yeniden çevirince donakalmıştı. "Vallahi var! Yemin ederim var! Allah'ım üç harflilere mi karıştım?"

"Bilmiyorum," Hapşırıp, burnumu çektim. Hastayken rol yapmak da zordu. "Bence bir doktora görün. Olmayan kızları görüyorsun,"

Baha bana kızgınca bakıp, gözlerini kıstı. "İnanmıyorum lan! Orada kız var! Aşağıdaki kemçüğü çağıracağım! Bakalım var mı, yok mu?" Hırsla konuşunca kafamı iki yana salladım. O kemçük Kız Reyhan en az Baha kadar aptaldı.

"Sen bilirsin," Omuz çarptırarak yanımdan geçerken sırıtıyordum. "Ama kız falan yok," Baha'nın merdivenleri döver gibi inmesiyle Jale'ye baktım. "Kalksana salak! Hâlâ yatıyor bir de!"

Jale toparlanıp kalkarken söyleniyordu. "Kızım uykum geldi. Mayıştım. Baha da gözleriyle soydu zaten," Beş dakika geç gelseydim gerçekten soyabilirdi de. Artık minnak değildi.

"Git ve dolabıma saklan!" Jale fırlayıp giderken odamın açık bıraktığım kapısını kapanma sesinin ardından Baha'yla Reyhan'ın konuşmaları da yükseliyordu. Tam vaktinde gitmişti Jale zillisi.

"Bak yatağımda kız var," Baha hâlâ hararetle anlatıyordu ba-

şına gelen bu önemli olayı. "Ablam yok diyor. Ama var! Gördüm ilik gibiydi namussuz," Kapıya doğru dönünce hafifçe öksürüp, onları beklemeye başlamıştım. "Çok güzeldi. Esmerdi hem,"

Kimin kuzenini kime kesiyordu. "Hadi ya! Merak ettim o ilik gibi kızı! Bir de esmer!" Reyhan da doğuştan sap olduğundan merakla odaya giren 'kız açlarına' masum masum bakıyordum.

"Ay, Baha gelmek bilmediniz! Kız falan yok, hastayım, açım ama ben seni bekliyorum!" dediğimde Reyhan boş yatağa hayal kırıklığıyla bakıyordu.

"Lan yok ki kız burada!" Reyhan'ın şoke eden cümlesine 'var lan' diye karşı çıkan Baha da yatağa tekrar bakınca dumur olmuştu.

"Vallahi vardı! Yatağımda seksi seksi yatıyordu!" Baha bana gelirken oldukça korkmuş görünüyordu. "Abla vardı! Ben deli değilim!"

Omzuna destek amaçlı yumruk atıp, "Değilsin canım," deyince Baha'nın gözleri ışıldamıştı. "Hangi deli kabul eder ki zaten. Ama çaresi var. Üzülme leprikonum,"

"Abla!" Baha eliyle saçlarını karıştırınca mırıldandı. "Gerçekten vardı. Delirmedim ben,"

Reyhan kahkaha atarken, "Yokluktandır, ergen kardeş!" dediği an Baha somurtmuştu.

"Git lan odamdan kemçük! Kız mı erkek mi belli bile değil adından! Yokluktanmış," Baha gözlerini Reyhan'a çevirip, "Kemçük!" diyerek sinirini kusuyordu.

"Baha," Dikkati bana kayan Baha, söylene söylene odadan çıkan Reyhan'ı duymazdan gelmişti. "Ponnişler nerede? Bak doğru cevap ver,"

Baha gözlerini devirirken bıkmış gibiydi. "Ponniş falan bilmiyorum ben! Odana da hiç girmedim! Özlüyorum diye oradan geçemiyorum ki ponniş mi ne haltsa onları alayım? Hem benim yastığım var. Seninkileri ne yapayım kız kurusu!"

Baha'ya inceleyen Sherlock Holmes gözlerim, doğruyu söylüyor çükübik sinyalini yolluyordu beynime.

Ulan ponnişler nerede?

• • •

Kandırıldığını umursamayan Baha, Jale'ye kur yapıyordu. Çiftleşme dönemindeki maymunlar gibiydi. Ama kıçı değil, yüzü kırmızıydı. O da utancındandı.

"Ben de üniversitede matematik okumayı düşünüyorum. Ya da ekonomi de olabilir," Baha portakal suyundan bir yudum içip, Jale'ye göz kırptı. "Yatırım konularında yetenekli olduğum söylenir. Bölüm seçimimi buna göre yapacağım tatlım,"

"Bu çok güzel bir şey," Jale salağı masum sandığı leprikonu pürdikkat dinliyordu. "Lise kaçıncı sınıfsın sen yakışıklı?" Jale'ye Baha'nın sekizinci sınıfa gittiğini defalarca söylemiştim. Sanırım beni pek kaale almamıştı.

Yüzü daha da kızaran Baha ellerini kenetleyerek Jale'ye doğru eğilip, yamuk bir gülüş attı. "Kaç hissediyorsun?"

"Jale, Baha sekize gidiyor. Daha lisede bölüm seçemiyor, ne üniversitesi Allah aşkına! Bırak şu ponniş hırsızını!" Bunu dememle birlikte Baha'nın tüm havası balon gibi sönmüştü. Sadece iğneyi ben batırıp, katkıda bulunmuştum o kadar.

"Küçükmüş daha," Jale kırdığı potu fark edip yüzünü buruşturmuştu. "Yani bize göre küçüksün, Baha. Ben yirmi üç yaşındayım,"

Baha koltuğa yaslanırken, kendine güvenen bir imaj çiziyordu. "Yaş ufak bir detay, esmerim. Evet de ben seninim,"

"Sus lan sapıtık ergen!" Reyhan yerden kalkıp, oyunu yarım bırakınca ponçiğin önünde bitmişti mantar gibi. Kültür mantarı tipli şerepsüz. "Kalk ve bana komşularını ayarla,"

Ponnişlerin acısı yüreğimi kor olup yakarken bu kızları düşünüyordu.

"Aa! Rüya hadi kalk komşulara gidelim!" Jale de ayağa fırlarken Baha ona eşlik etmişti. Ulan dünya bana karşıydı. Baha'yı Jale gerçek diyerek durdurmuş, hastayım elleşme serzenişiyle duygularını sömürmüştüm.

Reyhan olmayan kızları öğrenince tombik çilli ecnebi çocukların yaptığı gibi donumdan asardı beni dolaba.

"İyi be! Ama siz kalın, Jale'yle ben iki dakikaya geliriz." Baha itiraz edecekken susturdum. "Jale kurabiye sever. Yaşı sorun etmez o zaman." Baha, işin ucunda kız olunca mutfağa ışınlanmıştı. "Reyhan sen de biraz takıl buralarda. Kızlar şimdi korkmasın senden. Yıllardır dişi görmemişe benziyorsun."

Reyhan gerilerken, "Oyunu yarım bırakmıştım. Sen kızları alıp gelene kadar Kratos'u dövüştürürüm." diyerek televizyonun dibine oturmuştu.

Öksürüp, tıkanan burnumun kenarlarını açıyordum. Biraz hava girmesi lazımdı ciğerlerime.

"Rüya burnunun kenarlarıyla oynama! Bak kocaman olur." Jale annemi aratmayan cümlesiyle yanıma gelip kolumu çekiştirmeye başlamıştı. "Hadi kalk! Komşulara gidelim."

• • •

Yenilmezler'in kapısının önünde titrerken üzerime kaban giymeye üşendiğime ilk kez lanet etmiştim. Ve on dakikadır lanet olasıca kapı açılmıyordu.

Zaten niye geldiğim de muammaydı. Reyhan'ın vereceği cezaya razı olmalıydım.

"Acaba evde mi yoklar?" Jale kabanının cebine ellerini sokunca özenmedim değil.

Burnumu çekip, "Üç kişiler. Biri olmalı," derken kollarımı göğsümde bağlamıştım. "Thor'un beni hissetmesi gerekirdi! Jane donuyor anasını satayım!" Çenem bile sarsılırken dişlerim takırdıyordu.

"İçeriden tıkırtılar geliyor sanki," Jale'nin fısıldamasını bile zar zor duyuyordum kendi tıkırtılarımdan. "İçeride adam var."

Kapı ziline bir kez daha basınca yaklaşan ayak seslerini duyabilmiştim. Açılan kapının ardında siyah saçlı ve benden uzun boylu kahverengi gözlü bir kız sinirle bize bakıyordu.

"Ne var?" Kızın üzerindeki dantel detaylı beyaz atlet cidden daha beyaz duruyordu. Kız eda Taşpınar kadar esmerdi.

Ben konuşamazken, Jale dut yemiş bülbül gibiydi.

"Kimmiş Gözde?" Egehan'ın sesi de kulağımı doldurunca üzüntümü gizlemek çok güçtü. Ben ona Thor diyordum, o Gözde karısını eve atıyordu. Baha'yı fişfikleyip Yenilmezler'in evini yaktırma fikri şimdiden hoşuma gidiyordu.

Ben karşı komşunuzum," deyince kız kaşlarını alayla havaya kaldırmıştı. Düşük belli mavi kotu uzun bacaklarını tamamen sarmıştı. Benim bacaklarım bu kadar uzun değildi.

Egehan güler yüzle kapıya gelip, beni görmesiyle şaşırmıştı. "Rüya, sen miydin?" Yok, klonuyum ben Rüya'nın.

"Anam Thor lan ya bu!" Jale neredeyse haykırarak konuşunca Egehan'ın yüzü aydınlanmıştı.

"Jale!" Ben Jale'ye kızdığım sırada üç kere hapşırınca burnum az kalsın akıyordu.

"Rüya sen hasta mı oldun?" Egehan ilgiyle bana bakınca yanında duran fettan somurtmuştu.

"Biraz," Burnumu çekip, içeriye doğru başımı uzattım lakin iki uzun insan kapıyı kaplayınca hiçbir şey görememiştim. "Egehan, Bora'yla Murat evde mi?"

Egehan'ın kaşları çatılmıştı. "Evdeler de hayırdır?"

Jale 'hayır hayır' diye kendi kendine gülerken tam bir deliydi.

"Bir zahmet çağırsan. Çok önemli de," Gözde gevşemiş bu sefer Egehan gerilmişti.

"Bana söyle. Ben iletirim," Egehan'ın mavi gözleri koyulaşmıştı. Ve ben soğuktan donarken o hâlâ lafı uzatıyordu.

"Bak komşucuğum sana söyleyeceğim bir şey olsaydı onları çağırmazdım! Önemli ya!"

Egehan dişlerini gıcırdatırken bile yakışıklıydı. "İyi, çağırıyorum." deyip içeri geçerken Baha'nın büyük aşkı bana öldürmek ister gibi bakıyordu.

"Demek şu takıntılı komşu kızı sendin," Esmer kızın gözleri kısılırken dudakları düz bir çizgi halini almıştı.

"Artık değilim," derken, gülümseyen Bora ve mimiksiz Murat, Egehan önderliğinde kapıya gelmişti.

Bora bana göz kırpıp, "Kız komşu, bizi istemişsin! Özledin mi beni?" deyince gülümsedim.

"Çok önemli bir konu var, Karınca Adam! Bana yardım eder misin?" Beklentiyle büyüyen gözlerimi Murat'a çevirdim. "Kaptan Amerika biliyorum biraz gıcığız birbirimize ama sen de lazımsın! Eğer yardım etmezseniz yanımdaki malın kuzeni beni kesecek! Hatta deşecek!"

Kapıya yığılan koca adamların arasında sıkışan Gözde oflayarak çekilirken Egehan hâlâ duruyordu.

"Niye deşip, kessin seni?" Murat'ın sesi sinirliydi. "Komşu kızına yamuk yapanı ben deşerim. Ayırca gıcık falan değilim sana. Yapım böyle benim,"

"Artık yeni favorimsin ulan!" deyince Bora kahkaha atmıştı. "Ay, neyse! Yaptığım pisliği ne yazık ki sizinle temizleyebilirim. Bize gelsenize!" Murat eliyle Bora ve kendini gösterince başımı salladım. "İkinize ihtiyacım var!"

Sokağı araba sesleri doldurduğu an Jale kolumu dürtükledi. "Uygar ve Göktürk'ün aynı anda gelme olasılığı kaç sence?"

"Sıçtık! Yok böyle bir sıçış!" Bora'ya burnumu çekerek bakınca üşümem artmıştı. "Ya da ben size gelsem? Kuzenler birdi iki oldu! Göktürk de geldi! Kemiklerimi yakacaklar!"

Murat kolumdan tutup, içeri çekerken Bora da Jale'yi sürüklemişti. Evin sıcaklığı yüzümü yakınca bir salon kadar büyük holle baş başa kalmıştım. Kapıyı kapatan Egehan bana doğru döndüğünde 'oha beni eve attılar' diye sevinen mağara kızı suratına soğuk su çarpıyordu. Zira, fazlasıyla sıcak olmuştu.

"Bir de eve mi aldınız bu sapık komşu kızını?" Gözde denilen lanet karı bana şimdiden Ceyda'yı hatırlatıyordu.

"Gözde!" Egehan bağırınca irkilmiştim. "Ne biçim konuşuyorsun öyle?"

Kalbim sürekli erkekler tarafından kırılıyordu. Neyimi beğenmiyorlardı ki?

"Sorun değil, Egehan," Murat'ın koluna dokundum. "Şey ayakkaltında olmayalım madem. Bizi ikinizden birinin odasına götürün. Yoksa komşu kızı ölecek!"

• • •

Bora'nın bembeyaz odası bir erkeğe göre çok çok temizdi. Yatak örtüsü bile dantelliydi. İki tane tekli beyaz koltuğu arka bahçeye bakan camın önüne yerleştirmişlerdi. Konforlu görünen odası ferahtı. Gitar kutusunun siyah rengi öyle çiğ duruyordu ki insanın gözlerine batıyordu. O beyaz tekli koltuğa biraz çekimser oturmuştum. Pek istenen bir misafir değildim anlaşılan.

"Sen bizi kız diye mi tanıttın?" Murat burnundan solurken dudaklarımı büktüm. "Akıl alır gibi değil,"

Hapşırıp, burnumu çekince gözlerimi zorlukla ona çevirdim. "Ya öyle değil tam olarak!" Tam olarak öyleydi.

Bora bile bana kötü kötü bakıyordu. "Benden Buse, Murat'tan Alev diye bahsederken ne düşünüyordun? Cidden merak ediyorum," Bora'ya cevap veremiyordum. Jale zaten sadece izliyordu. Kız şoktaydı. Çok yakışıklı komşulara sahiptim.

"Birden dedim. Böyle olaylar reaksiyon halinde gelişti, Bora!" Açıklamamla inleyen Murat homurdanıyordu.

"Yardım edelim diyeceğim de Rüya, bizden kız olur mu? Baksana bir," Murat kendini işaret edince haklı olmasına lanet etmiştim. O kaslarla, o kirli sakalla Alev'in ağabeyi olabilirdi.

"Reyhan olmayan kızları duyunca sana saldırıyormuş!" Jale diğer tekli koltuktan püskürerek gülünce yüzümü ekşittim. "Göktürk'le Uygar da şu an sizin evde birbirini yiyordur! Rüya sen boka battın lan!" Jale tepinerek gülmeye devam ederken Bora ona bakmamıştı bile.

Murat'ın gözleri bende öylece takılı kalmıştı. "Hasta mısın sen? Burnun kıpkırmızı," Elim burnuma giderken herkesin aynı şeyi soruyor olmasını tescilleyen yüzümü yırtmak istiyordum.

"Biraz, sizin kapıyı açmanızı beklerken üşüdüm." Onların suçuydu! Gribimi soğukla örselemişlerdi!

"Bence git ve doğruyu söyle, Rüya. Yani bana dokunursan 'Murat döver' de."

"Reyhan'ı geçin siz," Jale kıkırdayıp, "Sevgilisi Göktürk,

Uygar'dan dayak yiyecek!" deyince Bora'nın gözleri kocaman olmuştu.

"Rüya, sen o kılla sevgili misin?' Bora'ya sırıtıp, başımı salladım. "Anlıyorum," Murat öksürünce Bora, "Sen doğruyu söyle arkadaşına. Sevgilin korur seni," dedi.

"Koruyamaz ki! Göktürk'ün çekeceği var kuzenlerimden!" Jale'ye dalmamak için tek bir nedenim yoktu.

Kapı açılınca içeri giren Egehan merak dolu gözlerini anında bana dikmişti.

"Rüya, Göktürk seni bekliyormuş. Ve az kalsın bana yumruk atıyordu," Egehan bence yumruğu hak ediyordu!

"Sevgilin kokunu almış, Rüya!" Jale'ye de espri malzemesi olmuştum iyice.

Aldı, kesin aldı. Bahise göre burada olmamalıydım.

"Jale, kalk gidelim yoksa Reyhan'dan önce Göktürk'ün fetişist dünyasına kurban gideceğim."

Murat, Egehan'a eliyle git derken oldukça karizmatikti ama benim o taraklarda artık bezim yoktu.

"Rüya, başın sıkıştığında değil, bizi görmek istediğinde gel. Yani daha aksiyonsuz bir zamanda." Murat gülünce çekinerek gözlerimi kırpıştırdım. "Şikâyetçi değiliz de, Göktürk müdür nedir tam bir yobaz. İnan seni kıskanıyor,"

"Galiba," Fısıltılı sesim odaya Egehan'ın ardından dalan Göktürk'le bölünmüştü.

"Rüya! Ben sana ne dedim!" Göktürk, Egehan'ı kapıdan ittirerek bana gelince tüm korkularım tek tek gerçekleşiyordu.

"Göktürk, yalnız kız bizim misafirimiz. Bağırma," Egehan'ın uyarı dolu cümlesi diğer Yenilmezler tarafından da onaylanınca Göktürk küfür ederek yanıma gelmişti.

"Sana ne dedim ben? Egehan'a gelmek yok demedim mi?" Göktürk kolumdan tutup kaldırınca hapşırdım. "Çok yaşa," Gözleri beni tararken burnuma baktı. "Hasta mısın sen?"

"Aynısını biz sorduk. Bence baya hasta," Bora gülerek, "Kabansız kapıda beklemiş. Göktürk, Egehan'a değil, bize geldi. Sa-

nırım sevgilinle ilgilensen iyi olur, biraz yaramaz da!" derken, Göktürk beni kucağına almıştı bile.

Bora'nın odasından Göktürk'ün sıcak kolları arasında çıkarken kendimi yalnız hissetmemiştim.

Bahis de olsa sevgilimdi. Hapşırıp, burnumu çektiğimde Göktürk somurtmuştu. "Baya hastasın sen. Uygar'la dalaşıp, buraya geldiğimde seninle ilgili çok fantastik fikirlerim vardı."

Sümüklü burnumu karamel gibi kokan kazağına yasladığımda bile kızmamıştı. "Göktürk, beni Reyhan'dan koru, lütfen." Biraz sayıklar gibiydim lakin anladığım kadarıyla Göktürk 'korurum' demişti.

• • •

Ağzımdaki derece ölçerle kayıp ponnişlerin yerine annemin yeni yüzlediği yastıklarımı başlığıma yaslamış, yarı oturur bir vaziyetteydim. Oldukça hastaydım. Burnum sürekli akıyor, öksürük krizlerine giriyor, yanaklarımın yanmasıyla başlayan ve şu an hemen hemen kızarmış bir tavuğa benzer suratımla başımda pervane olan erkek güruhuna salya akıtarak bakıyordum.

Dereceyi ağzımdan yere fırlatıp, üzerime çekmeye çalıştığım yorganı arıyordum, lakin yoktu. Göktürk odadan çıkarmıştı. Neymiş efendim ateşlendiğim için üşüyormuşum! Neymiş efendim örtünürsem havale geçirirmişim!

Biri de madem doktora gidelim demiyordu. Annem ise, tıp okuduğunu öğrendiği Egehan'ı çağırmıştı. Gerçi ondan önce biz Jale'yle Yenilmezler'in evini baya bir karıştırmıştık. Sanırım çok pis sorunlarımız vardı. Bora bile dalga geçmişti. Karınca Adam'ın kara mizah anlayışı gülmeyi unutturacak cinstendi.

Elimi yumruk yapıp, ağzıma götürüp öksürdüm. Çok pis yakışıklı kaynıyordu odam. Gözlerimi başımda bekleyen Uygar'dan Egehan'a, Egehan'dan Reyhan'a, Reyhan'dan Caner'e doğru gezdirdikçe yanaklarım alev alıyordu.

Göktürk ise, kollarını göğsünde bağlamış beni izliyordu. Sanki suç işlemişim gibi. "O gözlerini sabit tut," dediğinde gülümseyip,

pembe çarşafımın kırışan yerini elimle daha da kırıştırıyordum.

Egehan'a gözlerime derin derin bakıyordu. "Karışmasana, Göktürk. Hasta zaten,"

Hastayım ama sana hastayım Odin'in oğlu! Gözde ile bassam da Egehan'a kin tutamıyordum.

"Göktürk her şeye karışır, Egehan," Uygar bana acısa da fazla muhatap olmuyordu. "Olmaması gereken yerlerde olur. İnadına burnunun dibinde biter insanın," Taş fırın erkeği Uygar 'sen adam değilsin' anlamında konuşunca Göktürk'ün çenesi kasılmıştı.

"Sen de elindekine sahip çıkamıyorsun," Hafifçe sırıtan Göktürk, "Tercih edilenin ben oluşum batıyordur münasip taraflarına," deyince kıkırdadım.

"Ya, biri telefonuna şu konuşmayı kaydedebilir mi? Çok komik ya!" Atışan iri ve kaslı erkekler de pek bir tatlı oluyordu. Sinirle açılan burunlar ile büyüyen gözbebekleri beni çok etkiliyordu.

Caner burnunu çekince komodinimde duran peçete yığıntısına içi sümük dolu bir peçeteyi yuvarlayarak atınca tüm pis mendiller yerlere saçılmıştı. Adam denge bozuyordu.

"Kavga etmeyin," Burnu tıkanık olan Caner'e üzülüyordum. Benim yatağımda, benimle yatmak istemişti fakat Göktürk izin vermemişti. Annem de ona tahsis ettiği misafir odasına götürse de iki dakika sonra odama damlamıştı kazandibisi. "Çok hasta. Yanakları bile domatese dönmüş. Utanmasam zeytinyağı döküp tuz serpip yiyeceğim yeşil gözlüsünü,"

Ellerim yanaklarıma gidince mırıldandım. "Başım da ağrıyor. Kesin ölüyorum," Göktürk gözlerini devirirken, Uygar ofladı. Bu sahneyi çekip, ileride kızlarıma izletmek vardı.

Egehan boğazını temizleyip, "Ölmeyeceksin, Rüya," deyince yanağımdan çektiğim elimi ona uzattım. 'Senin ölmemen için her şeyi yaparım, Jane! Gerekirse Asgard'da daha iyi hastanelere götürürüm,' Diyordu. "Sadece ateşin var,"

Bence de vardı. O kadar kaslı adamı toplayan Rüya'nın ateşi olurdu. Ya da onlar ateşliydi. Odanın ısısı artıyordu.

Kuruyan dudaklarımı dilimle ıslatırken hepsi beni izliyordu. "Ölüyorum ve kas görmeden göçüp gidiyorum," Sesimi inceltip, "artık benim için çok geç. Kemiklerim bile üşürken, iliklerim donarken," dediğimde Göktürk yumruklarını sıkıyordu. Öksürüp derin bir nefes aldım. "Bırakın gidin beni. Son anlarımı ailemle geçireyim. Hem belli mi olur, belki çükübik leprikonum Baha açar gelişmekte olan kaslarını,"

Caner içini çekince gözlerim anında onu bulmuştu. Gözleri dolmuş, ağlıyordu şerepsüz. "Rüya, ben açarım sana!" Hıçkırıklara boğulan tatlıcı cidden numaramı yemişti. "Yeşil gözlüsü, sensiz ben nasıl yaşarım hayvan!"

Reyhan'dan da bir hıçkırık kopunca terleyen alnımı elimin tersiyle sildim. Gerçekten hem terliyor, hem üşüyordum. "Ben bile açarım! Öyle konuşma!" Reyhan yanaklarını silerken başımı iki yana salladım. "Üstelik o kız meselesini bile affettim. İyi ol sadece be!" Yine de vazgeçmiyordum. Hasta hasta eve girince bana kıyamaması tamamen onun vicdanının salaklığıydı. Hasta da olsam kas bakardım ben!

"Hissediyorum," Annemin guguklu saatinin sesi evde yankılanırken güzel bir efekt yaratıyordu. "Zamanım geldi. Kas göremeden öldü dersiniz,"

"Rüya! Saçmalamasana!" Göktürk, ayağını tempoyla yere vururken diğerleri üzgün gözlerle çekip durduğum burnuma bakıyordu.

Yeniden öksürürken kazaklarının ucunu tutan kaslıları fark etmiyormuşçasına cılız cılız konuştum. "Hastayım bağırma," Kafamı başlığa iyice yaslayıp, "Gidin odamdan, size de bulaşmasın. Varsın bir tek ben öleyim. Zaten çocukken zatürrenin eşiğinden dönmüşüm," dediğimde Egehan'ın ağzı hafifçe açılmıştı.

"Göktürk! Kız gerçekten hasta," Egehan'ın telaşlı hali Uygar'a bile geçmişti. "Gribi baya ağır. Belki de ciğerlerini üşüttü. Bilmiyoruz ki," Yok, gribim ama sen yine de öyle bil, Thorcuğum.

"Gözlerim kapanıyor, biraz uyusam," Öksürürken ciğerim ağzımdan fırlayacak gibi olmuştu. "Sonsuza kadar uyusam hatta. Öyle hastayım ki,"

Birden bağıran Caner'le sıçramıştım. "Hayır! Açıyorum ulan!" deyip kazağını çıkarttığında dilim tutulmuştu. Tatlıcının altılısı değil, sekizlisi vardı! "Yeşil gözlüsü ölme!"

Gözlerimi diğerlerinde gezdirdiğimde bir şeyi daha fark ettim.

Hepsi. Kazaklarını. Çıkarmıştı. Kaslar. Foraydı.

"Oha!" diyerek yerimde doğrulduğumda boğazımdan yükselen bir ateş bedenimi sarmıştı. "Lan kalpten öleceğim," Göktürk'ün kazağı bile yerdeydi. "Birinin kasını görsem yeterdi! Rabbim verdikçe verdi! Hepsini bana verdi!" Gözlerim fır fır esmer, kumral, sarışın adamların kaslarında fütursuzca dolaşıyordu. Egehan'ın baklavalarına gömülüp, Göktürk'ün kaslarıyla hayat bulmak istiyordum.

Caner, tam bir kazandibiydi.

Uygar, dudak uçuklatacak cinstendi.

Reyhan, kesinlikle kız değildi.

"Rüya, annen sana çorba yapmı- Çüş!" Jale'nin kapıdan gelen çığırtkan sesi kesilmişti. "Siz burada ne yapıyorsunuz? Cıbıl cıbıl bir de,"

Rüyayogami ilk kez kas görüyordu. Hem de beş adet. Taş, kaya, meteor, gezegen, galaksi.

"Benim android dondu! Aha da dondu!" dediğimde yanaklarım daha çok yanmaya başlamıştı. "Oda çok sıcak ama ben hâlâ üşüyorum!"

Kaslılarıma doğru yaklaşan Jale, "Biri beni tutsun!" deyince kimse oralı olmamıştı.

Göktürk'ün çatılan kaşları yüzümü gördükçe daha da çatılmıştı. "Rüya'nın yanakları sanki daha da kızardı,"

Egehan'ın ağzından 'of' nidası beni kömür gibi yakmıştı. "Ateşi yükseldi!"

Magmaya düştüm, şerepsüz.

Odamın kapısı tamamen açıktı. Arada bir hava gelip titrememe neden olsa da gördüğüm kaslar için değerdi.

"Biz niye soyunduk ki?" Uygar yerdeki kazağına bakıp, dudağını büktü. "Hep yarım akıllı Caner'in yüzünden! O açtı diye açtım!"

"Ben de siz çıkardınız diye çıkardım kazağımı," Reyhan eğilerek yerdeki kazağını alınca adonisleri bana göz kırpmıştı bir an için. "Çok pis gaza geldim. Bende yok sanmayın diye açtım," Kalkarken gerilen baklavaları beni benden alıyordu.

"Yeşil gözlüsünün son isteğini nasıl yerine getirmezdim?" Caner kolunu kaldırıp, pazusunu sıkınca gözlerim eşek kadar büyümüştü. "Aslında formdan düştüm. Kazandibiyi çok yedim bu aralar,"

Egehan da parmaklarını karın kaslarında gezdirirken mırıldandı. "Ben de sınavdı, hastaneydi derken yemeği abarttım. Sanki yedinci olan küçülmüş," Sen öyle san şeker şey!

Göktürk'e döndüğümde cezbedici görüntüsü ve sevgilim oluşu tamamen şans işiydi. Uzun boyu, üçgen vücudu tükürük bezlerimi çalışmaz hale getirmişti.

Kapıda beliren yeni adım seslerine adapte olamıyordum. Ama Caner 'yuh' demişti.

"Abla, annem çok ısrar etti. Ateşlendi bir git kas aç deyince böyle geldim," Kafamı kapı tarafına çevirince Baha'nın üstsüz vücuduna korkarak bakakalmıştım. "Ne? Hastasın diye iyilik yapayım dedim. Hem çok kasım yok. İki aydır gidiyorum spor salonuna,"

Baha'nın 'kaslılarım' kadar olmayan kascıkları, benden kat be kat olan uzun boyuyla birleşince nasıl desem oldukça yakışıklı görünüyordu.

"Rüya, bu çocuk çok can yakar," Jale işaret parmağını doğrulttuğu leprikonu işaret ediyordu. "Ne sevap işledin lan zilli? Herkes sana çalışıyor!"

Hastaydım. Ama çok şanslıydım.

Başımın ağrısı artınca inlemiştim. Sanki biri çivi çakıyordu beynimin sağ ön lobuna.

"Egehan," Sonuçta doktor olan oydu. "Başım feci ağrıyor," Göktürk'e elimle gel işareti yapınca herkes şaşırmıştı. "Moda ikonu annemi çağırsınlar. Ben gerçekten iyi değilim. Kas çarptı,"

Neredeyse birbirini ezmekte olan kaslılar gittikçe bulanıkla-

şırken keşke hasta olmasaydım deyip, tövbe etmiştim. Eğer hasta olmasaydım nah görürdüm six packleri!

Göktürk anında ellerimi tutunca nedense kalbimden sıcak bir sıvı boşalmış gibi hissetmiştim. Telaşla kazağını bile giyememiş olan Göktürk yatağımda otururken diğerlerini bana dokundurtmuyordu.

"Ateşi yükselmemiş," Elinin biri alnıma gidince aksine rahatlayıp geri çekmişti. "Benim kas sapığı şoka girmiş sadece. Telaş etmeyin ve Baha sen de dahil olmak üzere kazaklarınızı hemen giyin." Göktürk iyice yanıma yerleşirken odadan çıkmayan kaslılarıma pisliğe bakar gibi bakıyordu. "Siktirin gidin ya! Ben bakarım ona,"

"Göktürk, sen kazağını giyme!" dediğimde 'yine mi Rüya?' diyenlere Göktürk, 'size ne, defolun, gidin, sadece üşütmüş,' gibilerinden cevap vererek odadan kovmuştu.

Caner hariç. Baha'nın zoruyla giden Jale bile beni düşünmeden gitmişti ama Caner üstsüz duruyordu.

"Caner, küfür etmek istemiyorum. Hadi git koçum," Göktürk diretse de gitmeyecek bir tatlıcı vardı.

"Edince çok etkileniyorum, Göktürkcüğüm!" Caner haince sırıtırken yarı baygın bana göz kırpmıştı. "Yeşil gözlüsünün bana ihtiyacı var! Kazandibisimi yalnız bırakamam!"

Ailesi on gün gelmeyecek olan Caner, annemden on günlük süreyle kalma izni bile almıştı. On gün boyunca bizde kalacağını öğrenen Göktürk sirkeli bezleri alnıma koyan anneme yalvararak, kendini de davet ettirmişti. Herhalde beraber uyuyacaklardı misafir odasında, tatlıcıyla.

"Senin, olmayan muhallebi kıvamlı beynini yakarım! Bir git elimde kalacaksın çocuk!" Yanaklarımdaki yanma hafifçe azalırken cidden fazla kasa bağlı bir yanma olduğunu idrak eden Göktürk'ü takdir etmiştim. Adam beni çözmüştü.

Üzerine kazağını geçiren Caner, giyinirken bile fazla karizmatikti. Ama konuşunca tüm büyü bozuluyordu.

"Ben yeşil gözlüsünün misafiriyim. Sen bok ye!"

Yanımda sinirle soluyan Göktürk bana bakıp, burnuma bir öpücük kondurup geri çekilince az kalsın bayılıyordum. "Ben şunu bi dövüp geliyorum, bu gece yanına yatmaya da çalışır bu it," Burnumun ucunda yanan ateş sönmüyordu. "İşimiz var. On gün boyunca seninle uyumak zorundayım,"

Pijamamın ince tişörtünün ucuyla oynarken Göktürk bana sarılmıştı. "Gribim sanırım çok yaklaşma," Göktürk daha da çok sarılınca karnımda bir hareketlenme olmuştu. İshal olduğumdaki gibi bir histi. Çok boktandı.

"Umurumda değil," Göktürk burnunu boynuma dayayıp, "Çorbanı içeceksin, sonra da uyuruz," dediğinde tek kaşımı kaldırmıştım. Bu çocuk git gide daha tatlı mı oluyordu?

"Uyuyamam ki," Göktürk 'niye' diye mırıldanırken neredeyse üzerimde yatıyordu. "Ponnişler yok, ayıcıklı polar pijamam yok. Göktürk, sanırım evde ruhlar falan var. Eşyalarım kayıp!" Göktürk tepki vermeden durunca susmuştum. Benim için önemli olan şeyler kimseyi ilgilendirmiyordu. "Yumoş bile yok! Ben onu lunaparkta kazanmıştım ya!"

"Ben," Göktürk yutkunup, "Bilmiyorum ama buluruz, Rüya," deyince ümitsizliğe kapılmıştım.

"Çok seviyordum onları." Sinirle gözlerimi kısıp, bana sarılan Göktürk'ün kollarını sıktım. Taş gibiydi. Üstelik kaslı karnını tamamen hissedebiliyordum. "Çalanın gözleri aksın,"

"Öyle deme! Belki çalan kişi iyi biridir,"

Gözlerimi devirip, "Yahu hırsız iyi olur mu? Değerli eşyadan anlıyormuş ama pislik. Ponnişleri falan götürmüş. Onlarla uyumamak elde değildir ya!" desem de Göktürk beni iplemiyordu.

"Baha almıştır belki. " Baha almamıştı. Onca olaydan ve test aşamasından sonra emin olmuştum.

"Bulacağım o hırsızı!" Bağırınırken tıkanıp öksürünce tükürüklerim Göktürk'ün saçlarına saçılmıştı. Elimle tükürüklerin bir kısmını saçlarından temizlerken Göktürk kedi gibi mırlamaya başlamıştı. Saçları o kadar yumuşaktı ki elledikçe elleyesim geliyordu.

"Tükürüğünü temizleme bahanesiyle saçlarımı okşaman çok seksi," Bu da her boka seksi diyordu. Boynumdan başını çekip, kehribarlaşan gözlerini yüzümde gezdirirken çok pervasız görünüyordu. "On gün boyunca odadan çıkmayabiliriz bence!"

"Bence de!" Üzerimize atlayan Caner'le neredeyse korkudan ödüm patlıyordu. "Özlediniz mi beni? Yarım saattir sizi dinliyordum, baktım ki konuşmanın sonunda bir romantizm olacak şak diye keseyim dedim!" Caner Göktürk'le aramda yatarken kendine yer açmayı ihmal etmiyordu. "On gün boyunca koynuş koynuş uyuruz be! Yalnız Rüya arada elim çok yanlışlıkla seni sevebilir, dudaklarım çok yanlışlıkla seni öpebilir. Ama yanlışlıkla!"

"Seni yanlışlıkla öldürürüm! Git lan buradan sülalesi gevşek!" Göktürk'e kıkırdayarak karşılık veren Caner hiç uslu değildi

"Bütün gereksizleri göndermiş kankana iyi davran Göktürkcüğüm! On gün ya, on gün! Yeşil gözlüsü, kazandibisi Caner, şerepsüz Göktürk ve leprikon Baha'yla on gün! İstediğim aile bu!" Caner bize sarılırken şakıyordu adeta. "Sarılarak uyuyalım."

"O Olaf'ı izleye izleye sarılma meraklısı oldun! Göt kafalı Olaf'a özeneceğine bana özenseydin şerepsüz!"

Caner'le aynı anda birbirimize bakıp, kahkahayı patlattık.

"Beni de kendinize benzettiniz! Allah belamı verdi!" On gün boyunca koynuş koynuş mu uyurduk bilinmez ama çok maceralı uyuyacağımıza emindim.

50. BÖLÜM

Bahis Yerine Gerçek Olsa?

Göktürk'ün beni öpmek istemesi trajikomikti. Birkaç ay önce benden iğrenen kaslı moda ikonu ağzımdan çıkan her kelimeyi takip ediyordu. Akşam yemeğine kadar dinlenmiş olduğumuzdan salonda oturuyor, sohbet ediyor ve gülüyorduk. Hastalandığım için Afifoş'la dev Saygın Amca çeşitli yiyeceklerin yanı sıra bana hediye de getirmişlerdi.

Kadın hissetmiş gibi bana yeni bir pijama takımı almıştı. Hatta üzerime de giymiştim. Bunda ayıcık yerine tavşan(!) vardı. Beyaz tavşanlar mutlulukla pembe pijama kumaşında koşuyor gibi görünüyordu. Ayrıca Saygın Amcanın aldığı siyah fiyonklu taşlı tacı da başıma takmışlardı. Bence çok güzeldim.

"O tacı çıkar bari abla," Baha yer olmadığından sağımdaki boşluğa oturmuş, sürekli tacıma bakıyordu. "Bana ver, kaldırayım hemen." Bence tacımı aşırıp, okulda bir kıza verecekti. Yemezler oğlum!

"Yoo, bence yakıştı," Karşımdaki koltukta babamla kıran kırana futbol muhabbeti döndüren Saygın Amca'ya seslendim. "Saygın Amca! Tacım yakışmış, değil mi?" Dudaklarımı büzüp, gözlerimi şaşı gibi yapıp ona bakmamla adamın kahkaha atması bir olmuştu.

"Her halinle güzelsin hanımkız!" Hanım ve kız diye ayırmalıydık o kelimeleri. Oğlunun kaslarına sulanıyordum lakin yüzümü gören masum sanıyordu. İçimde bir cevher vardı. Senarist, oyuncu, yönetmen, kameraman... Her şeyden vardı! Kendim yazar, kendim yönetirdim evelallah!

Başımdaki siyah fiyonklu tacı gerçekten çok sevmiştim. Afiloş bana göz kırpıp, sinsice gülümserken bir şeyler yumurtlayacağını sezinliyordum.

"Bebek doğunca kırmızı taç takarız en taşlısından, Rüyoş!" Saygın Amca da başını sallayıp onaylarken ponçiğin sol tarafında dibimde oturan Göktürk, sıcak nefesini salarak kulağıma doğru eğilirken hoş karamelimsi kokusu da burnuma doluyordu.

"Kırmızı taç değil de, bebek yapma fikri fena değilmiş kas sapığı. Ne dersin?" Ben renkten renge girerken salondaki herkes gülümsemelerini sakınmadan sergiliyordu. Ayrıca Göktürk'ün pervasızlığı da günden güne artıyordu. Yine de tacımı sevmiştim! Dizlerime dayalı oturan Caner ise bambaşka bir dünyadaydı.

Ailelerimiz eğer Göktürk'ün fısıltısını romantik bir şeyler söylediğine yoruyorlarsa çok yanılıyorlardı.

"Yeşil gözlüsü doğurunca yeşil gözlüsü bebeklerimizi ziyarete gelenlere hediye olarak kazandibi dağıtacağım," Caner'e bir tekme sallayan Göktürk'e 'yapma etme' desem de aldırmıyordu. "Hatta yeşil gözlüsüme bebişlerimizi doğurduğu için çocuk sayısı kadar tatlıcı açacağım! Herkes bilsin! Rüya kazandibisi benimle evlenecek!" Annemler dâhil hepimiz 'Caner!' diye bağırınırken tatlıcı arsızı omuz silkip, Göktürk'ün tekme sahasından çıkmıyor, 'benim o, benim o' demeye devam ediyordu.

"Seni öldürsem inan ki hapiste yatmama değmezsin, Caner." Baha sağımda gülerken Caner'in kötü bakışlarının esiri olmuştu.

"Hiç gülme bacanak! Damat burada tekme yiyor, yeşil gözlüsü gelini için trollerle güreşiyor ama bacanağı gülüyor!" Caner'e bir tekme daha sallayacak olan Göktürk'ün elini tutarak durdurmuştum. Elinin üstüne konan elimi avuç içine almasıyla dikkati dağılmıştı.

"Caner ağabey, yalnız Göktürk benim enişte adayım. Sen sadece gripli yeşil göz sapığısın. Bana asılmandan korkuyorum lan!" Baha yine gülerken Göktürk elime öpücükler bırakıyordu.

Ellerimle, gözlerimle ve eşsiz ruhumla erkekleri etkilemek hiç de zor değilmiş.

"Seni duymuyorum Baha! La la la ka-zan-di-bi-si, la la la ye-şil göz-lü-sü," Caner kulaklarını parmaklarıyla tıkayıp, tane tane ve tamamen detone olarak söylediği şarkıyla hipnotize ettiğim Göktürk kendine gelmişti. Elimi bırakmamıştı ama artık öpmüyor, yerde oturan Caner'i izliyordu.

"Ayol, bu çocuğun sesi pek güzelmiş. Tatlı yemekten bence," Annem, babamın göz devirmesine inat, Caner'e Dünya'nın Yedinci Harikasıymışçasına bakıyordu. "Çok asil," Tiz sesiyle çıkardığı kelimelerini 'hı hı' gibi homurtularla da destekliyordu.

"Saçmalama Hayal! Baksana beş yaşındaki çocuk gibi kulak tıkamış, üstüne üstlük sesi berbat!" Babam gözlerini televizyona çevirirken, 'Koca adama yakışıyor mu? Tövbe tövbe!' diyordu.

"Acar, Caner aslında iyi bir çocuk. Ama biraz aklı kıt," diyen Saygın Amca da babam gibi televizyonu seyrediyordu lakin kulakları buradaydı. "Babası da böyle bir değişik bunun. Genetik galiba," Adam övünerek yedi kuşaktır tatlıcıyız derken genetik kusurlarını saklamış olmalıydı.

"Aman canım! Rüya'nın da biraz aklı kıt!" Caner hâlâ devam ettiği 'La la la Rü-ya ye-şil göz-lü-sü!' şarkısının benli dizelerine geçerken annemin tek kızını harcadığı tatlıcı kimseyi umursamıyordu. "Sevdim ben Caner'i. Yakışıklı Allah için,"

"Annen de beni mi seviyor, Caner'i mi seviyor anlamadım gitti," Göktürk elimi sıkarken sağ tarafımda oturan Baha yüzünden iyice sıkışmıştık. Ponçik popo enflasyonu yaşıyordu. Ben kuş tüyü kadar hafif olduğumdan iki insan irisi koltuğumu çökertecekti. Baha, Göktürk kadar iri değildi ama ponçik çok narindi. Boştaki elimle kırlenti okşarken gözlerimle ponçiği teselli ediyordum.

"Rüya, koltuğu niye okşuyorsun?" Göktürk'e cevap vermek yerine ponçiğin duygusallığıyla ilgileniyordum. Krem rengi kutsal koltuğum ağlıyordu. "Ateşin mi çıktı yine?" Göktürk kocaman elini alnıma koyarken kaşlarımı çatarak başımı ona doğru hışımla çevirdim.

Kızmak üzereydim ki bana endişeyle bakan iri üzüm tanelerini andıran gözleri yumuşamama yetmişti. Kıvrık kirpikleri tit-

reşirken yanaklarına gölgesi düşmüş, alt dudağını dişlerken belli belirsiz varlığıyla gamzesi aklımı çeliyordu. Bahis falan umursamadan sarılmak, karamelimsi tatlı kokusunu içime çekmek istiyordum.

Göktürk elini alnımdan indirirken çeneme de parmaklarının ucuyla dokunmuştu. Yepyeni bir sıcak hava dalgası çöl rüzgârlarını mağara kızının yüzüne üflerken ilk kez verecek cevap bulamıyordum. Normalde tersleyip, kaldır o kıçını ponçiğimden derdim.

"Hiç! Ponçik kıskanmış da onu seviyordum," Göktürk'ün gözleri büyürken ağzı da aralanmıştı. "Ponçik çok duygusaldır. Özlemiş beni," Koltuğa yaslanırken Göktürk başını sallayıp silkelendi.

"Ponçiği okşuyorsun ama bana sarılmıyorsun bile," Kısık sesle söylese de Baha duymuştu. Leprikon kolunu omzuma atıp, sahipsiz olmadığımı cüce diliyle anlatıyordu. Baha'nın beyni cüceydi. Koca kafasının içinde ceviz büyüklüğünde beyincik parçasıyla yaşıyordu. Boyu uzasa neye yarardı? Akıl güdüğü.

"Ben okşarım seni enişte aday adayı," Adamlık taslayan Baha'ya kıkırdarken Göktürk üzüm gözlerini devirmişti. Açıkçası dinlemiyordu Baha'yı. "Zilli diye kimsesiz mi belledin ablamı? Bir çakarım ağzına bir de babam çakar,"

Göktürk'e kusamadığım zehir leprikonda patlayacağa benziyordu. "Zilli mi? Ben mi zilliyim? Çek şu kolunu cüce!" Baha kolunu hızla çekerken sinirden sağ gözüm seğiriyordu. "Sana sarılacağıma ona sarılırım! Oluşmamış embriyo!"

"Aa! Çok ayıp, Rüya! Kavga etmeyin dünürlerimizin yanında!" Anneme döndüğümde kaş göz işareti yapmasına omzumu silktim. Ama azarlama evresine girdiyse susmazdı. "Hep uyarıyorum sizi! Yirmi üç yaşındasın, üç dört ay sonra evleneceğini varsayarsak biraz daha hanımefendi ol. Lütfen anasının zillisi," Dişlerinin arasından tıslayan annemin gizli tehdidi değil, üç-dört ay sonra evleneceksin dediği kısma takılmıştım.

"Üç-dört ay sonra mı? Sen kafayı mı yedin?" Oturduğum yerde zıplarken hiç tepki vermeyen Göktürk oldukça rahattı. Hatta

gülüyordu. Babam onun kalmasına ses çıkarmamıştı. Annem oğluşum diye seviyordu. Baha ona enişte bile diyordu. Afife'nin kırmızı taşlı tacı ve torun hayali sıradan bir şey değildi. Saygın Amcanın hediye alması, bana kızım demesi...

Taşlar yerine, benim ponçiğe hızla oturmamdan daha hızlı oturuyordu. Ya da gelin olmuş gidiyordum kaslı moda ikonuna!

"Rüyoş, annenlerle konuşuyorduk bu konuyu zaten," Afife Teyzenin konuşmaya başlamasıyla babam televizyonun sesini kısmıştı. "Derslerin var, kafan karışmasın diye seninle paylaşmadık. Rüya, biz Göktürk'le evlenmenize karar verdik. Çok güzel anlaşıyorsunuz, birbirinizi sevdiğiniz belli. Önümüzdeki ay nişanı yaparız. İki ay gezersiniz, eğlenirsiniz ya da çok isterseniz nişandan bir ay sonra evlenirsiniz. Yaşınız geçiyor. Göktürk'ün yirmi beşini bitirmesine az kaldı. E, biz de torun istiyoruz," Afife Teyze gülümseyip, ben ve Göktürk'e bakarken annem buğulanmış gözlerini siliyordu parmaklarıyla. "Çok da yakışıyorsunuz birbirinize ayol!"

"Göktürk'ün sünnetine gittiğimde ben de aynı şeyi düşündüm Afife! Bunlar genetik uyumlu! Hasta olunca kızıma da bakıyor Göktürk. Evlensinler," Annemin sünnetinde gördüğü çocuk başıma kalmıştı. "Sümüklü Rüya'yı seviyor bu kumral kral!"

Göktürk'e başımı çevirdiğimde annemi onayladığını farkettim. Adamın umuru değildi!

"Açıkçası ben de yakıştırıyorum ikisini. Fıstık gözlü kızımı evlendirmek istemesem de," Babam beni şoka uğratırken gözlerimi kapatıp, açıyordum. "Hem ters bize. Seviyorlarsa evlensinler," Acar Eastwood'u bile etkilemişti çomar!

"Rüya, güzel kızım, Rüyoş gelinim!" Afife Teyze bana seslenirken boşlukta gibiydim. Oğlu önce pamuk şekerime göz dikmişti. Şimdi de bana! "Evleniyorsunuz ayol!" Annemle Afifoş yumruk tokuştururken, babamla Saygın Amca çoktan dünür muhabbetine girişmişti. Torun isimleri, düğün yeri, nişan tarihi... Göktürk sırtlan gibi sırıtıyordu.

"Rüya yeşil gözlüsüm, sanırım bizimkisi yasak aşk olacak,"

Caner bana doğru dönüp, ellerini dizlerime koymak suretiyle pijamalarımla temas ediyordu. "Bir köşk, bir tatlıcı, bir yeşil gözlüsü ve yasak bir aşk," Kalın dudaklarını büzen Caner bile şu an bana etkileyici geliyordu. Evlenmek istemiyordum. Bu kadar kaslıdan nasıl vazgeçerdim tek bir kaslı için?

"O ellerini al bakayım sevgilimin dizlerinden," Göktürk pişkinliğine pişkinlik katarken deli Rüya tarafımı uyandırıyordu. "Ben sana bir dizi çekerim tam muhallebi çocuğu olursun. Tipsiz Haribo ayısı," Göktürk yanağımdan makas alırken, Caner somurtarak kollarını göğsünde bağlamıştı.

"Yeşil gözlüsüyü tamamen çaldın!" Caner yaşına yakışmayan hareketlerini sürdürmekte ısrarcıydı. "Görürsün ama o benim!"

Göktürk kazağının yakasını çekiştirirken çok vahşi görünüyordu. "Caner eğer beşe kadar saydığımda burada olursan, başına gelenlerden sorum-" Caner halıdan hızla kalkıp, merdivenleri tırmanırken Göktürk sırıtıp, "Sabaha kadar ortalıkta görünmez. Biz de yatsak mı acaba?" derken eceline susamış olmalıydı.

• • •

Normalde Yumoşun oturması gereken yerde öne doğru uzattığı bacaklarıyla koltuğu kaplayarak oturan Göktürk'ü izliyordum. Ellerimi belime dayamış, bir ayağımı yere tempoyla vurup, diyeceklerini bekliyordum. Ne çare ki, kaslı moda ikonu suçsuzmuş gibi melül melül bakıyordu. Ayakta durmaktan yorulmuş olsam da pes etmiyordum.

"Konuş!" Seslice nefesimi salıp, gözlerimi kırpıştırdım. "Aşağıda dönen o saçmalığı izah et! Derhal!"

"Neyi izah edeyim?" Göktürk eliyle şakaklarını ovarken mırıldandı. "Bilmiyorum ki,"

Bilmediği şeyleri yapmakta üstüne yoktu.

"Göktürk, size geldiğimde evlenmemek için sevgili numarası yapalım dedin, zorla kabul ettirdin, sesimi çıkarmadım." Başını sallayıp, şakaklarını ovmayı bırakırken gözlerimin içine bakıyordu. "Muhallebi yemeye götürdün beni kırdın, yemek

yemeye götürdün kırdın. Seni beğenmiyorum, bana uygun değilsin dedin ve ben yine kırıldım! Birbirimizi görmeyelim ama yine devam edelim, nasıl olsa evlenmek istemiyoruz dedin yine tamam dedim! Bahise var mısın dedin, bir şekilde beni kafaladın ve ben yine tamam dedim! Her şeyi evlenmemek için yaparken ben neden seninle evlenirken buluyorum kendimi? Annem aşağıda gelinlik modeli, babam nişan için mekân bakıyor! Annenler balayımızdan sonra evlerini bize verip, bu mahalleden ev alıp, burada yaşayacakmış! Dünürlerimizle yakın olalım, torun bakarız minnoş minnoş diyorlar!"

Öfkeden sesim titriyordu. Şaka kaka olmuş, tüm planlarım ters tepmişti. Acıyan boğazım zonklarken, burnumu çekmekten beynimin sümükle dolduğuna kalıbımı basabilirdim.

Göktürk oturduğu koltukta dikleşirken, yüzü asılmıştı. Bir eli yeniden şakağını bulunca başının migreni yüzünden ağrıdığını anlamıştım. Birkaç adımı yürüyüp, koltuğun arkasına geçtiğimde önce uzatmak istemesem de vicdanlı bir insan olduğumdan parmaklarımla şakaklarını yavaşça ovmaya başladığımda Göktürk önce kasılmış, daha sonra başını koltuğa yaslayıp, gözlerini yüzümde gezdirip, kapatmıştı.

"Üzgünüm," Göktürk'ün kalın sesi acizlikle cızırdıyor, şakaklarına yaptığım masajla da kendinden geçiyordu. "Yaptığım ve dediğim tüm o pislikçe şeyler için üzgünüm, Rüya. Ama inan bahsettikleri evlilik konusundan haberim yoktu," Kaşları bir olmaya çalışırcasına çatılırken oluşan yarım çizgi burnu ve alnı arasında sıkışmış gibi duruyordu. Arada kıpırdayan kirpikleri ve oynayan göz kapakları odanın loş ışığından rahatsız olmuşa benziyordu. Göktürk'ün odası genel anlamda siyahtı.

"Işıkta uyuyamıyorsun," Başını sallarken göremese de gülümsedim. Karanlık işler çeviremeyen, iki kızı bile idare edemeyen Göktürk, karanlıkta uyuyordu. "Lunaparkta pamuk şekeri alacağın kız, Ceyda'ydı değil mi?" Başını yeniden salladığında içime oturan fil yanlışlıkla mağara kızını ezmişti. Ciyak ciyak bağıran mağara kızı Rüyayogami ölüyordu. Nefessiz kalmış, tarifsiz bir

ağırlığa mahkûm kalmıştı. Ellerimi şakaklarından çekip, yatağıma giderken fısıldadım. "Göktürk, bahsi de sahte sevgililik olayını da bitirelim." Yatağıma uzanıp, ateş saçan gözlerini sonuna kadar açmış Göktürk'e bakarken yutkundum. "Pamuk şekeri almak istediğin o kızla evlen. Ben sürpriz falan istemiyorum artık. Evlenmek de istemiyorum." Komidinimin üzerinde duran siyah tükenmez kalemi elime alıp, oynarken dolan gözlerimi saklıyordum. "Birbirimize hiç uygun değiliz. Ben küfür ediyorum, çocuk gibiyim, koltuğumu insan yerine koyuyorum, on sekiz yaşındaki Ceyda bile benden olgun." Tükenmez kalemin renkli ucunu basıp, açtığımda işaret parmağıma komik yüz çizerken oluşan hışırtılara bakmıyordum. "Eskiden hiçbir şeydik, öyle olmaya devam edelim."

Parmağımda dilini çıkaran ifade gülümsememe yetiyordu. Kas bakmayı seven Rüya; aslında büyüyememiş, hayal dünyası fazlaca gelişmiş tuhaf bir kızdı.

Yatağımın bir tarafı sarsılıp, ağırlıkla çökerken içimdeki filin geldiğini sanıp baktığımda sinirle soluyan Göktürk'le karşılaşacağım sürpriz değildi. Kim bilir hangi çıkarı için bir plan kuracaktı?

İşaret parmağımı gösterip, kıkırdarken acı çektiğimi anlamasın diye üşenmeden çaba sarf ediyordum. Sırtımı yasladığım başlığa gömülürken parmağımı eğip, büküyordum. "Artık bahis veya oyun istemiyorum," Dilini çıkarmış yüz ifadesi içten içe ağlıyordu. Burnumu çekip, "Artık bitirelim," deyip sesimi incelttim. "Çok bile katlandık be çükübok!" Göktürk, parmağımı izlerken gülümsemiyordu.

"Tamam, kabul. Oyun yok, bahis yok," Ellerini saçlarından geçirirken gözlerimi ondan arındırıp, kendime doğru çevirdiğim parmağıma bakıyordum. Yıkayınca silinecek olan yüze bir isim bulmalıydım.

"Bu yüze bir isim bulmalıyım," Gözlerim yine dolarken ağlamamak için dudaklarım ısırıyordum. Sanırım Egehan'ın kollarında ağlama fikri bile cazip gelmiyordu. Belki Thor kostümünde kulladığı balyozu ödünç alıp, bir gün Göktürk'ü döverdim.

"Bonbon! Senin adın bonbon!" İşaret parmağımdaki yüz sabit dil çıkaran gülümsemesini bozmadan bana aşkla bakıyordu.

"Rüya beni dinliyor musun?" Kesinlikle dinliyordum. "Bahis yok, oyun yok diyorum. Parmağına isim bulmayı bırak," Göktürk parmağımı tutup, çekerken gözlerimi yatağımda dolaştırıyordum. Sıcak elleri arasında havada durmaktan kan gitmeyip, üşümüş olan Bonbon havale geçirecek kadar yanıyordu. Narince tuttuğu parmağımdan itibaren elimi tutup, kalbine götürürken ne yapacağını kestiremediğimden afallamıştım. "Üzüldüğünü, üzdüğümü biliyorum. Gözlerini saklamak için de bana bakmadığını biliyorum." Elimin altında hızla atan kalbi benim kalbimi de hızlandırırken kuruyan boğazım daha kurumuş, yutkunmaktan acımaya başlamıştı iyice. "Tam bir salağım, seni haketmiyorum, çocuksu hallerinin bu kadar tatlı gelebileceğini düşünemedim." Gözlerimi yüzüne utanarak da olsa çevirdiğimde kehribarlaşan gözleri sıvılaşmış altına benziyordu. Ben susuyordum. Bu sefer o o konuşuyordu. İlk kez adam akıllı konuşuyorduk.

"Ceyda'ya almak istesem de benden parasını ödemeden çalmış olduğun pamuk şekeri ağzından neden yediğim o günden sonra seni aradım. Ama şans eseri annemin arkadaşının kızı olacağını bilmiyordum, tahmin edilemezdi. Ardından yaptıklarım ise, şerefsizceydi ya da dediğin gibi şerepsüzceydi," Sıcak bir gözyaşı yanağımdan akarken aynı zamanda kıkırdadım. "Sen de masum değildin ki! Beni sinirlendirmeyi iyi beceriyordun," Göktürk gözlerini kısarken başımı salladım. Fena bir zilli olduğumu gayet iyi biliyordum.

"Kısa sürede uzun bir macera yaşadık sanki..." Cızırtılı sesimi öksürüklerimle zar zor tamamladığımda Göktürk, elimi kalbine iyice yapıştırmıştı. Aslında kaslı göğsünü elliyordum. Ayrılırken bile kâr ediyordum. Bonbon kas ellemek istiyordu. Dili de dışarıdaydı. Bence Göktürk'le çok edepsiz bir an yaşıyordu.

"Ağustostan beri birlikteyiz. Sayende Yenikbok'larla bile tanıştım," Göktürk yüzünü buruştururken burnumu çekip, gözlerimi devirdim. The Walking Dead ilk sezon finalini yaparken bir

daha çekilmeyeceği hakkında dedikodu çıkmıştı ve ben inanmamış, sezon sezon sürsün diye hoppa Huriye ile dua üstüne dua etmiştim. Sonuç olarak dizi hâlâ sürüyordu. Gerçek olmasından Caner gibi korksam da seviyordum. Yenilmezler benim olmasa da çok seviyordum. Sevmek için, sahip olmaya gerek yoktu. Göktürk'ün yokluğuna da alışırdım.

"Kabul et ama Yenilmezler gerçekten iyi," Göktürk burnunu kırıştırırken, dilini çıkartıp, dudaklarını büzüyordu. "Sen onları kıskanıyoorsuun," Biraz sesli harfleri uzatarak söyleyince Göktürk'ün kalbinin daha da hızlanmasıyla nabzını hisseder hale gelmiştim. Kalbi öyle hızlıydı ki, bir rahatsızlığı olduğundan şüphelenmemek elde değildi.

"Dudaklarını büzme!" Bıkkınca nefesimi üflediğim de yine kalbi hızlanmıştı. "Etkileniyorum," Göktürk çocuk gibi omzunu geriye atınca başımı omzuma yatırıp onu izlerken dizilerin ve Derek'in anlam kaybettiğine şahit oluyordum. İçimdeki mağara kızı, 'Derek bile yanında anlamsızlaşıyorsa bence erkeğini buldun,' diyerek kürkünün zor örttüğü koca poposuyla ilkelliğin dibine vurduğu dansıyla el âleme ne gerek şarkısını söylüyordu. Ve o şarkının sözleri intihara teşvik ediyordu.

"Etkilenmediğin kız var mı acaba?" Tüm eşyalarım çalınmış, aşağıda evlilik kutlaması yapan aileme fıştırıklı sürprizimi yapmak üzereyken mutlu değildim. Göktürk'le ayrıldığımı ve aslında hiç sevgili olmadığımı öğrenen annemin hoppalığı tarihi boyutlara ulaşacaktı. Göktürk'ü Ceyda'ya kaptırdığım için hayatımın sonuna kadar Hayal Berry'nin ölüm saçan gözlerinin esiri olacaktım.

"Rüya, bazen çok kurnaz, bazen de tam bir salak olduğunu düşünüyorum!" Göktürk gözlerini tavana çevirip, mırıldanırken birden bana baktı. "İkisini birdrn olmayı nasıl başarıyorsun? Bir kız hem kas sapığı hem saf olabilir mi?" Başımı 'evet' dercesine salladığımda gür kirpiklerinin çevrelediği gözlerini tam üç kere kırpmıştı. "Ne yazık ki öylesin," Saf değildim, kurnaz değildim.

Orta halli, biraz çatlak, kas sapığı, orantısız dizi kolik, yakışıklı erkeklere dibi düşen ama en aptalca şeye kızaran, çok sosyal

olmayan, ortama girince yıldız gibi parlayan, oklava topuzlu, göz kalemi çekemeyen, parmaklarına surat çizen, eşyalarına isim veren bir kızdım.

Ben tek kelime etmezken bile içimde susmak bilmeyen çenesi düşük bir deli Rüya'ya, kendine eş arayan bir mağara kızı Rüyayogami'ye ev sahipliği yapıyordum.

"Öyleyim. Asla büyüyemeyeceğim ama kendimi de ezdirmeyeceğim," Omzumdan başımı kaldırdığımda otuz iki diş gülümseyen Göktürk zaten bu huyumu biliyordu.

"Bilmem ki," Göktürk elimle birlikte bana yaklaşırken gülümesemesi sinsileşmişti. "Rüyamda seni öperken eziliyordun," Ağzım açılırken yanaklarım yanıyordu. "Çok da güzel öpüyordun be!" Boştaki elimle kafasına şaplak atınca kahkahası odayı çınlatmış, festival alanını aratmayan renklere büründürmüştü. Yüzü yüzüme az mesafe kalacak biçimde dururken bunu bile bilinçli yaptığı belliydi. Beni etkilemeye çalışıyordu. "Bahis yerine gerçek olsa? Sahte değil de sevgilim olsan?" Burnumun ucuna ikinci öpücüğü bırakıp, biraz çekilip nefesini yüzüme üflerken kalbim gümbürdüyordu. Davul bile böyle bir sesi çıkaramazdı. "Bonbon da kaslarımı okşuyor çaktırmadan zaten," Elimi Göktürk'ün kalbinden sökercesine çekince tek kaşımı kaldırıp, neşemi maskeleyen ifademi takındım.

"Bonbon'un bir kişiliği var. Karışmıyorum, okşayabilir." Göktürk ellerini belime yerleştirirken kollarımı boynuna doladım. "Ayrıca şartlarım var," Aynı anda birbirimize sarılırken ilk adım diye bir şey yoktu bizde. "Bahisteki sürprizi de istiyorum bu arada," Göktürk boynuma öpücük bırakırken kalbim hem tekleyip, hem hızlanmıştı. "Çok öpmek, ellemek yok," İtiraz dolu mırıltısını ensesindeki saç kümesini çekerek bastırmıştım. "Ceyda'yı yanında görürsem veya adını dahi duyarsam ağlayıp, mutlu olun demem. Hayal Aslanlı'dan yadigâr geliştirilmiş işkence tekniklerim var. Üzerinizde denerim," Karınlarını deşer, kanlarını içer, saçlarından postiş, derilerinden giysi, parmaklarından takı yapıp, boynuma takardım.

"Hepsi kabul," Göktürk bana zamk gibi yapışınca nefesim

kesilmişti. "Elleme neyse de öperim ben. Bu konuda hassasım, Rüya!" Boynundan gelen karamelimsi koku uykumu getiriyordu. Geniş gövdesi güvenilir, ev görevi görüyordu adeta. "Başka adamların kasına bakmak yok! Yenikbok'ların kaslarına bakmak hiç yok! Sen benim kas sapığımsın! Nokta! Ünlem!"

Ben kas diyorum ama sen nokta desen de olur.

"Göktürk, yine de evlenmek fikri sana da korkutucu gelmiyor mu?" Göktürk boynumu yeniden öperken buna alışabilirim diye kendimi telkin ediyordum. Kalbimin saçma salak atmasına ve onun öpmesine alışabilirdim.

"Yoo, bebek yapma fikri bana cazip geliyor. Ha nikâh olmuş, ha olmamış. Benim ilgi alanım tamamen duygusal." Tamamen sapıkçaydı.

Göktürk'ün kollarından sıyrılıp, başlığıma yaslandım. "Sen sapıksın," İşaret parmağımdaki Bonbon'u yüzüne yaklaştırıp, "Bonbon'un ahlakını bozuyorsun. Git Caner'le uyu! Öpmeyi de unut!" deyip, suratımı ekşittim.

"Burada uyuyacağım, sapığım, Bonbon zaten ahlaksız, kaslarımı okşuyordu çünkü!" Göktürk yataktağın kenarına yuvarlanmış tükenmez kalemi eline alıp, arkasını dönünce ne yaptığını merak ediyordum.

"Göktürk," Sırt titretmeli omuz silkme hareketini yapınca Rüyayogami kesinlikle azıtmıştı. "Göktürk!" Cevap vermeden, bir süre daha oyalanıp bana doğru döndüğünde kalemi yere fırlattı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Bak şimdi," Göktürk sağ ve sol elindeki işaret parmaklarını havaya kaldırıp bana gösterirken benim gibi yüz çizdiğini farketmiştim. "Sağdaki sensin. Saçların var," Sağ işaret parmağındaki tuhaf nokta ağızlı elektrik çarpmış gibi kabarık saçlı ben(!) çok çirkindim. "Bu da benim," Sol işaret parmağındaki yüzün de ağzı noktaydı ama güneş gözlüğü çizdiği için havalı görünüyordu. "Bak şimdi Rüya ile Göktürk öpüşecek!" dediğinde 'Hayıır!" diye bağrınsam da çok geçti. Bonbon, portakal aromalı pop tip içerek intihar etmiş, bu karanlık ve sapık dünyaya elveda demişti. Gecemiz sabaha bile tuhaflıklarla karışıyordu birlikteyken.

51. BÖLÜM

Son-İlk Öpücük

Caner'le sabah dansı takdire şayan da olsa beni kendine alet etmesi tüm enerjimi yok ediyordu.

"Şimdi ben seni kollarımla sıkı sıkı tutacağım," Kolları belimi kavrarken, ellerimle omuzlarını tutuyordum. Göktürk'ün haribo ayısı dediği çocuk kas merkeziydi. "Yere doğru eğdiğimde korkma tamam mı kazandibim? Ben düşerim yine de seni incitmem yeşil gözlüsüm,"

İrem Derici, 'dualar eder insan' dedikçe Caner havaya giriyordu. İleri geri adımlarına ayak uydururken arada parmaklarına da basıyordum.

"Abla sen var ya yeteneksizliğin somut örneğisin!" Baha koltukta oturmuş hem bizi izliyor hem de yediği mısır gevreğinin sütünü tişörtüne akıtıyordu. "Caner yeşil göz sapığı falan ama iyi dans ediyor," Baha kaşığının altından damlayan sütü yine üzerine dökerek mısır gevreğini yemeye devam ediyordu.

"Baha kapa çeneni yeşil gözlü sirk maymunu!" Caner'in sirk maymunu lafına gülerken Baha 'ha ha çok komik' deyip, surat asmıştı. "Gözü yeşil olsa ne olur? Ayrıca ben kankamın sevgilisine yan gözle bakarım! Bakarım ama çok yanlışlıkla bakarım!"

İrem Derici, 'Bu şarkı kalbimin tek sahibine' nakaratına girerken Caner 'hah' diyerek beni etrafımda döndürürken baya eğleniyordum.

Bir tur daha dönerken aslında kalbim atlıkarıncalardan farksızdı.

"Kazandibisim şimdi!" Caner beni kolları arasında yere eğerken tam gözlerimin içine bakıyor ve gülüyordu. "Var ya çok hafif de değilmişsin," Göktürk ayısının ayı kankası n'olcak!

"Caner, Rüya'yı bırak!" Göktürk'ün kızgın sesiyle Caner beni yere resmen atarken kıçım acıyla ciyaklamıştı adeta.

"Biz dans ediyorduk ya!" Caner kapıya doğru geri geri giderken korkan yüzü ve atan rengiyle beni de korkutuyordu.

"Gel birlikte de dans edelim tatlıcı! Benim figürleri hiç görmedin ki," Göktürk'ün ayak sesleri tam arkamda kalırken koltuk altlarımdan tutup, ayağa kaldırmasıyla şok olmuştum. Popomun acısını unuturken göz göze geldiğim Caner başını iki yana sallayarak figür falan öğrenmek istemediğini vurgularken Göktürk, beni serbest bırakıp, Caner'e doğru ilerliyordu.

"Tatlı tatlı dans ediyorduk! Hem yeşil gözlüsü de istiyordu!" Caner'e ağzım açık bakarken kaşlarını kaldırmış, dehşetle Göktürk'e odaklanmıştı.

"Ağzına gül de alsaydı burada bir aşk filmi çekerdik enişte!" Baha gülerken televizyon kanallarını değiştiriyordu. İrem Derici, Melekler nur saçmış aşkım yüzüne' kısmını tamamlayamamıştı.

"İyi fikirmiş," Caner, Baha'yı onaylarken artık Göktürk kendinde değildi.

Kaslı moda ikonu kazağının kollarını sıvarken, "Sen gelsene buraya haribo ayısı! Sana dansı baştan öğreteceğim su muhallebisi kıvamlı şerefsiz! Ağzına gül bile koyarım sülalesi gevşek!" Göktürk'ün hakaretiyle Caner kapıya vardığında kaçacağını anlamıştım. Göktürk'ün kolunu tutarken Caner'e fırsat yaratmıştım.

"Hadi lan oradan!" Zorla kolundan tuttuğum Göktürk, sokak kapısından montunu alarak kaçan Caner'in peşinden gitmek için elimden kurtulurken, "Senden korkan çükübok olsun lan!" diye bağırınan Caner'in sesi mahalleyi dolduruyordu. Kolunu yeniden tuttuğumda bana sinirle bakan Göktürk, kuduruyordu.

"Sen de tutmasana kolumu!" Göktürk debelenirken bile vahşi ve sevimliydi. "Gevşek muhallebi! Dibi tutmuş sütlaç! Rezil etti beni be!" Yenilmezler duymasa iyi olurdu.

Beni mükemmel olarak tanıyorlardı. Ama şu an düşünülmesi gereken agresif bir gebe öküz vardı. Hormonlarının esiri Göktürk, elini kazandibiye bulayabilirdi.

"Sen de biraz ılımlı ol! Hem böyle yaparsan bu ilişki yürümez. Ben Caner'i çok seviyorum," Göktürk'ün kolunu tehdidim sırasında bırakmıştım.

"Nerede it kopuk varsa onu seviyorsun zaten," Açık kapıya bakan Göktürk, ben ve Caner arasında kalmış gibiydi. "Ama eğer onu dövmezsem içimde kalır!" diyerek hızla koşmaya başlayan Göktürk'ün arkasından gitmezsem Caner ölürdü. Tatlıcı benim için ölmeyi göze almalıydı belki de.

Göktürk spor ayakkabılarını ayağına geçirirken montunu alıp, hiç üşenmeden sokağa fırladığında benim aksime fazla kıpır kıpırdı.

Ben de kıpır kıpırdım ama evimde öyleydim.

Vestiyerden kolay giyildiği için aldığım fermuarsız çizmeleri giyerken uzakta kalan kabanımı es geçmiştim. Kapıdan çıkarken gelen bağırtılarla hareketlenip, çabucak merdivenleri inerek sokağa çıkmıştım. Yenilmezler'in kapısı açılırken tüm yakışıklılığıyla gözlerime banyo yaptıran Egehan yüzünden az kalsın Caner ve Göktürk'ü unutuyordum.

Sarı saçları kış güneşinde parlarken, vücudundan sağlık fışkırıyordu. Thor Egehan, güne başlamak için en iyi görsel şölendi.

"Bu gürültü ne, Egehan?" Bora'nın da olaya eklenmesiyle benim jeton düşerken bakıştığımız Egehan'ın görünmez kaslarını boş verip, Göktürk'lerin arkasından koşmaya başladım.

Sokağın en ucunda 'haribo ayısı' temalı bir yığın küfür yankılanırken soğuktan donmama ramak kalmıştı. Bazı komşuların camları açılırken, binalardan yarı bellerine kadar sarkmış yaşlı teyzeler meraklı gözlerini Göktürk'ün elinden kıl payı kaçan Caner'de gezdiriyordu.

"Göktürk, yanlışlıkla dedim! Yemin de ederdim ama günahım çok, anla ya!" Caner gri sedan bir arabanın arasına kaçarken Göktürk'ün ağzından çıkan buhar, ejderha olduğu hissi uyandırıyordu.

Ve mağara kızları ejderhaları severdi.

"Yanlışlıkları düzeltmek için kankan var, Caner! Niye kaçıyorsun ki?" Göktürk tane tane konuşurken yanakları kızaran Caner beni görüp işaret parmağıyla gösterirken sadece sırtını görebildiğim Göktürk, avına odaklanmış bir yırtıcı gibiydi.

"Yeşil gözlüsü arkanda! Bak kaban bile giymemiş!" Caner soluk soluğa konuşurken, iç içe geçmiş bacaklarım çarpık çarpık titriyordu.

"Rüya evden çıkıp, asla peşimize gelmez! Yalan söyleme tatlıcı!" Caner eliyle nah yaparken camlardan bakan teyzeler 'ay çok ayıp' diye birbirlerine mesaj çekiyorlardı.

"Arkandaki kız benim hayalim mi yoksa? Allah aşkına teyzeler ayıplayacağınıza şu yakışıklı Caner'e bir okuyup, üflesenize! Yeşil gözlüsümü görüyorum ayol!" Sırıtıp, Caner'e el sallarken parmaklarımın ucunun artık mor olduğunu görmemle çığlığı basmıştım.

"Göktürk! Göktürk yetiş! Soğuktan parmaklarım düşüyor, Göktürk!"Evhamı doruklarda yaşarken sesime dönen Göktürk afallasa da koşarak yanıma gelmişti.

Havada kalan parmaklarıma bakıp, avuç içine alınca ısınan elimi hissedebilmiştim.

"Sen niye geldin ki?" Göktürk titreyen bedenimi görünce sinirle inleyip, kabanını çıkarırken 'kız kurusu' demeyi de ihmal etmiyordu. "İlk kez üşenmeyeceğin tuttu! Onda da Caner'i kollamaya mı geldin?" Siyah kabanı kollarımdan geçirerek, üzerime giydirirken, fermuarı boğazımın derisini neredeyse sıkıştıracak kadar hızlı çekmişti. "Rengin bembeyaz olmuş, Rüya!"

Burnumu kabanın koluna sürerken Göktürk yüzünü buruşturmuştu. "Hiç tiksinme! Sen o burnu öptün! Ayrıca Caner kıçın kıçın kaçıyor haberin olsun,"

Göktürk, Caner'i boş ver dercesine omzunu silkerken yine vicdanım kabarmıştı.

Ben onun kabanını giyiyordum ama o üşüyordu bu sefer.

"Göktürk, kabanını sen giy," Kabanın fermuarını indirecekken elimi tutup, dudaklarına götürerek öpücük bıraktı. "Üşürsün aşkitom,"

Aşkitom kelimesiyle elimi bırakan Göktürk, "Şu kelimeyi demesen olmaz mı?" deyince başımı iki yana salladım. "Bari aşkım de ya! Aşkitom ne?" Parmağımla ikimizi gösterince kıvrılan dudakları hayranı olduğum gamzelerini gözler önüne sermişti. "Bu hareketin fazla seksiydi. Fantastik Göktürk bile tahrik oldu benden söylemesi,"

"Göktürk!" Gözlerim irileşirken, gülmeden edemedim. "Çok terbiyesizsin!" Kaslı moda ikonu 'tabi tabi' diye alay ederken omzuna hafifçe vurdum.

"Kas aç! Derek çok yakışıklı! Stiles tatlılık abidesi! Hepsi senin mi? diyen ufak tefek fındık göbüşlü bir kız vardı, hım.. Tam da senin boylarındaydı üstelik..." Elini başıma koyarken, 'kızlar zaten erkeklerden kısa olur tamam mı embesil?' cümlesini sonuna kadar hakediyordu.

"Stiles'e tatlı dediğimi nereden duydun ya?" Ben somurturken Göktürk başını arkaya çevirip, tatlıcı kontrolü yapıyordu. Caner ise, teyzelerden birine camdan dua okutturuyordu. Kaldırım taşına bir ayağını koymuş, artistik bir görüntü yaratırken sokağın ambiyansı değişmişti.

Göktürk başını bana çevirirken ukala ukala sırıtıyordu. "Uyumamı fırsat bilip, diziyi izlemeye devam etmenden biliyorum kas sapığı,"

"Sen de uyurken bile tetiktesin moda ikonu," Sağ gözümü kırparken Göktürk kollarını belime dolayıp, beni kendine çekmişti. "Göktürk, çok ayıp!" Teyzelerin ilgi odağı olan Caner sayesinde zaten zilli olan adım hoppalığa çıkmayacaktı şükür.

"Bacaklarını belime dola da seni eve taşıyayım,"

"Yuh! Olmaz Göktürk!" Başımı iki yana sallarken Göktürk'ün tek kaşı yukarı kalkmıştı.

"Ayıp mı? Hasta ve üşengeç bir zilliyi evine taşımak ayıp mı? Rüya dediğimi yapmazsan öperim," Yanaklarım alev alev yanarken mağara kızı Rüyayogami 'fena fikir değil' deyip dudaklarını Göktürk'e uzatıyordu. "Hadi!"

Kollarımı boynuna sarıp, destek alırken, bacaklarımı beline doladığım gibi beni kucaklamıştı.

"Caner ne olacak?" Göktürk bacaklarımı düşmemem için tutup, sabitlerken nefesi yüzümü yalayıp, geçiyordu.

"Seni eve bıraktıktan sonra arabayla alırım onu," Göktürk'ün omzundan görebildiğim kadarıyla Caner alt kattaki teyzelerden birinin uzattığı çay bardağını alıyordu. "Karı kılıklı dedikodu yapıyor yaşıtlarıyla,"

"Caner daha yirmi beş yaşında!" Göktürk burnuma yaklaşıp, bir anda ısırıp, başını geriye çekerken nefes alamıyordum.

"Kemik yaşı yirmi beş o itin, ruhu ihtiyar şerefsizin," Burnumu ısırdığında oluşan heyecan tüm vücudumu sarmıştı. Dişlerini hâlâ hissedebiliyordum.

"Göktürk, bana fazla yakınsın farkında mısın?" Göktürk alnıma da bir öpücük bırakırken sanki öpmeden duramıyor gibiydi. "Sen böyle değildin," Göktürk kalbimi eritirken, kanım fokurdayarak kaynıyordu. Hoppa gönlüm bula bula moda ikonunu bulmuştu konacak!

"Bazı şeylerin değeri çok sonradan anlaşılıyormuş," Göktürk'ün gözlerinde kaybolurken, parmaklarım istemsizce saçlarıyla oynuyordu. "İstiridyenin içindeki incisin sen," Alnını alnıma dayarken fısıldıyordu. "Ama beyaz olan değil, siyah olan incisin sen. En nadiri, çok kıymetli olanısın. Göze çarpmayan parlaklığın var,"

"Göktürk," Çıkma teklifi etmemesi bile küçük bir sorundu şu an için.

"Şşt... Ama rengin öyle farklı ki Rüya, başkası görsün hiç istemiyorum."

Göktürk'ün boynuna başımı gömerken karamel kokusu buram buram ciğerlerime doluyordu.

"Çok romantiksin hayvan!" Rüya, Rüya'lığını yaparken Göktürk'ün hoş tınılı kahkahası kulaklarımda senfoni gibi çalıyordu.

"Sen bir de öpünce gör! Hayvani seksiliğim bildiğin konuşuyor," Konuşan hayvani seksiliği midir, egosu mudur bilemezdim.

Göktürk'ü yeni tanıyan pasaklı Rüya kendini çıkmaza sürük-

lerken, geleceğinde görmek istediği adamı henüz bulup, bulamadığı da meçhuldü.

"Öpücüğe giden yol çıkma teklifinden geçiyor," Göktürk 'biliyorum' derken sesi mutsuz çıkmıştı. "Hem bahis iptal olsa da sürprizi verecektin bana! Unutmadım kurtpir!"

"Kurtpir mi? O ne kas sapığım?" Başımı boynundan kaldırıp, kehribar rengi gözlerine bakarken gülümsedim.

"Vampirler ve kurt adamlar birleşince KurtPir olur, Göktürk!" Kaslı moda ikonu kaşlarını çatarken öfkelenmem yersizceydi. Adamın hayallerimden haberi yoktu ki! "Boş ver... Anlayamazsın,"

"Öyle dersen nasıl anlarım ki? Zaten eve de geldik... Geldik de Egehan sizin kapının önünde bok kafalı gibi neyi bekliyor?"

Bilmiyorum dercesine dudaklarımı sarkıtırken Göktürk'ün bir taşa takılıp, az kalsın bizi düşürecek olmasıyla tamamen ona yapışmıştım.

"Göktürk! Dikkat etsene ya!" Göktürk'ün boynuna ahtapot gibi dolanırken belimdeki elleri sertleşmişti.

"Dudak büzme, dudak sarkıtma, dudak dişleme! Fantastik Göktürk'ün de canı var!"

Sendeki fantastik Göktürk, bendeki mağara kızı Rüyayogami ile asırlık sapık çift olurduk be moda ikonum!

"Ya gitmeden bir kas açsan? Hı?" Mağara kızı kontrolü ele geçirirken ağzımı kapatmak için çok geçti.

"Rüya!"

"Rüyayogami'nin de canı var! İstiyor, kas istiyor!" Ben papağan gibi öterken rezilliğin boyutu falan kalmamıştı. Bizden de bu beklenirdi.

• • •

Hayalimdeki erkekleri düşürsek hep en mükemmeli istemişimdir. O mükemmel erkekler de romanların içindeki benim tam zıttım olan kızlara aşıktı oysa. Filmler, diziler, çizgi romanlar... Depresif ve güzel kızın naif ruhundan anlayabilen tek erkek 'bay mükemmel veya bay müko' öyle severdi ki kızı tüm okurlar 'ayh' deyip, iç çekerdi sonsuz zaman dilimlerinin bambaşka yıllarında.

Asıl kızımız erkeğe asla yüz vermezdi mesela. Adı konulmamış aşklarını muntazaman sürdürürler, bizi de umma ederlerdi. Romanlar aşktan ağlarken düşmez miydi bir tanesi bizlere? Saç rengi bile bize uymayan kızın yerine hangimiz kendimizi koymadık ki? Erkek, kızı öperken kaçımız kızarıp, 'ay, öptü beni öptü' demedik ki? Evlenen karakterlere hasetlenirken, mutluluk gözyaşı da dökmedik mi? Kitap bittiğinde zihnimizde yaşatmaya devam etmedik mi?

Ben hepsini tek tek yaşamıştım, yaşıyordum da. Yeri geldiğinde filmin başrol oyuncusu kadın aktris, yeri geldiğinde kitabın başkarakteri o kız oluyordum.

Aşkı kitaplarda hiç içmediğim şarabın tadını alır gibi alınca da romantik bir çıkma teklifi de bekliyordum tüm odunluğuma ve kabalığıma rağmen.

Ne ben Göktürk'ün hayalindeki kızdım, ne de o benim hayalimdeki erkekti. Ama bir şekilde birbirimizi tamamladığımızı inkâr edemiyordum.

Ahmet Amca'nın verdiği ders notlarına sadece bakarken -trenin geçmesi an meselesiydi- tüm bunları düşünüyordum.

Ne zaman ders çalışacak olsam konuyla alakasız şeyleri aklıma getirir, onların üzerine kafa yorardım. Yatağımın üstü renkli kalemlerin ve defterlerin savaşından ötürü darmadağındı. Kalemtraşta ucunu keskinleştiren pembe silgili kalem sinsice gülümseyip, yapraklarını hızla havalandırarak kasırga yaratmaya çalışan mavi kareli deftere 'kolla kendini Def!' diyerek naralar atıyordu.

A4'ün iş birliğiyle istihbarat edinen Faber ordusu, komutanları olan daksilden 'yazılar nasıl silinir' üzerine bir nutuk dinliyordu. Soyları Almanlara dayanan Faber askerlerinin stratejik avantajı büyüktü. Daksil ileri geri yuvarlanarak orduyu teftiş ederken, rütbeli bir subay olan Uçluların lideri Faber Grip'in bindiği siyah silgisi haşmetle kişniyor, tırıs tırıs hareket ediyordu.

Birinci Faber-Mopak Savaşı başlamak üzereydi.

"Ders çalışıyor... Göktürk mü? Evde yok mu? Yoo, bizde değil kankitoşkom..." Annemin fısıltılı sesi yakından gelirken savaşan

iki orduyu izlemeyi bırakmış, tamamen konuşmalara konsantre olmuştum.

"Aa! Evlenmeden aldatmaz değil mi gorilimi?" Goril ben değilimdir inşallah! "Kapısı aralık kalmış ben de kendisini izliyorum.. İnanır mısın ders çalışıyor..." Kapımı tuvalete gidip geldikten sonra tam kapatamamıştım belli ki.

Arkamda hışırtılar çoğalırken hiç duymuyormuş gibi yapıyordum. "Gözlerim kör olmasa iyidir kankitoşkom! Acaba Rüya'yla Göktürk ayrıldı mı? Kafamda zilli sorular fingirdeşiyor." Annemin kafasındaki sorular dahi kötü yola düşmüştü. "Hım... Ama Rüya'yı tanımıyorsun sen... Ders çalışıyorsa bir sorun vardır.. Kalemleriyle konuşuyordu az önce."

Çocukken de vitrinin önündeki hafif çıkıntıda oturur, bütün porselen takımlarla ve hiç kullanılmayan kristal bardaklarla oynardım. Olmayan misafirlerimi ağırlar, olmayan kocamı işe uğurlardım. Tüm bunlar olurken bile çiçek desenli çay fincanım küçük ellerimden düşmezdi. Annem de görünce çığlığı koyverirdi. Neymış de vitrindeki süslerle oynanmazmış! Nah oynanmaz! Ben oynuyordum!

"Bir konuşmayı deneyeceğim sanırım... Bana şans dile zilli hatun..." Gözlerimi devirirken açılan kapımın gıcırtısıyla arkama dönmüştüm. Eğilmekten ağrıyan sırtımı esneyerek açarken annem far görmüş tavşan gibi bana bakıyordu.

"Annesinin boklusu!" Annem yanıma gelirken temkinliydi. "Ders mi çalışıyorsun?"

'Ders mi çalışıyorsun?' Yok ya, zevkten kalem-kitap oynatıyorum yatağımda. Zengin dansöz, öğrenci not oynatır zaten.

"Sence?" dediğimde gözlerimi kısmış, gizli sırrım açığa çıkmışçasına 'ımm'ladım. "Bir daha bak ne yapıyorum?" Kalemlerle defterleri çiftleştirmiyordum herhalde!

"Dalga geçme anneyle anası zilli!" Annem kalemleri ve kâğıtları eliyle iterken, bağıran asker 'hücum' nidasıyla yatağın öbür ucuna sürüklenmişti. Annem farketmeden Uçluların lideri Faber Grip'in üstüne otururken acı bir haykırış kopmuştu.

'Popolar aşkına! Kadın üstüme oturdu, A4' diyordu. "Ee, neden ders çalışıyorsun? Yani ders çalışmazsın sen normalde, anormal olduğundan..."

Cümlendeki zıt kelimeler olayım kullan beni Hayal Berry..

"Mete hoca haftaya konuları benim anlatmamı istedi," Dudaklarımı büzerken annemin parlayan kahverengi gözleri yine ne fettanlıkla yanıyordu tahmin edebiliyordum.

"Mete hoca... Yakışıklı mı? Doçent falan mı? Genç mi? Başka bir gün arkadaşımın kızına koca arıyoruz! Ay, sonra çalışırsın gel iki dedikodunun belini kıralım ayol!"

O konuştukça otomatik salladığım başım ve 'hı hı, yok artık, hadi canım sen de, o da mı evlenmiş, haklısın' kelime gruplarını dilime zamkla yapıştırmış, sürekli onu onaylıyor, dinlemediğimi çaktırmıyordum.

"Göktürk'le ayrıldınız mı?"

"O da mı evlenmiş?" Annem yatağın kenarına uzattığım bacağımı çimdiklerken inleyip, sıçramıştım. "Ay, ne yapıyorsun anne?" Bacağımı ovalarken somurtuyordum.

"Sen beni hiç dinlemedin değil mi kız zilli? Göktürk'le ayrıldınız mı diyorum, idi mi ivlinmiş diyorsun!"

"Yoo, ayrılmadık..." Annemin kaşları çatılırken, ellerimi vallahi dercesine havaya kaldırdım. "Gerçekten ayrılmadık anası zillim!" Annem bacağımı yine mıncırınca gözümden neredeyse yaş geliyordu. "Yine ne yapıyon ya?" Ellerimi indirip, bacaklarımı kendime çekip, top halini alırken annem sinsi sinsi gülümsüyordu.

"Anası zilli dediğin için!" Hayal Berry gür bir kahkaha atarken birden durulup, eliyle çenemi tuttu. "Söyle o halde yeşil gözlü gorilim.. Göktürk sabahtan beri neden evde yok? Gecenin bir saati olmuş hâlâ eve gitmemiş, bize de gelmedi! Kovdun mu damadımı kız! Zaten koşarken kuru kuru bay bay deyip de gitti,"

"Kovmadım anne!"

• • •

Hemen hemen iki gündür giydiğim pijama yerine siyah tayt, yeşil kazak kombinimle ponçikte otururken, pembe çoraplarımla modanın dibine vuruyordum.

"Her baktığımda karşı cinsten soğumama neden olsan da Gigi Hadid'e bakıp, vazgeçiyorum..." Baha bana bulaşırken gözlerimi devirdim. "Pembe çorabınla, yeşil kazağınla modayı katletmek zor olmasa gerek ha abla, ne dersin?"

"Yankesicilerle muhatap olmuyorum ben! Oradan buradan arakladığın kelimelerinle asla Rüya Aslanlı'yı geçemezsin! Moda sevdiğini giymektir zaten,"

"Yakışanı giyeni duydum da sevdiğini giyen ilk sensindir," Baha'ya nah yapıp, anneme göz attığımda dili dışarıda Grand Prix kupası için yarışan ralli pilotlarından farksızdı.

"Anne dikkat et tuşlar alev almasın," Annem omzunu silkerken ne çeşit bir kanal aradığı muammaydı.

Kapı zili çalarken kuş sesi kulaklarımızı kanatacak kadar çok yankılanıyordu. Hayvanın biri zili çökertmek istercesine ardı ardına basıyordu.

"Ayol, kim bu goril?" Annem goril deyince 'ben değilim' diyen Rüyayogami bile şaşkındı. "Açın şu kapıyı!"

Kapının açılmasını bekleyen bizler, gökten vahiy beklercesine öylece oturuyorduk. Kimse kapıyı açmak için kılını kıpırdatmıyordu.

"Yahu açın kapıyı! Odaklanamıyorum tarta!" Babam böğürürken, bana kaş göz işaret yapan Baha koltuğa yapışık gibi oturuyordu.

"Kalk kız zilli! Aç kapıyı başım şişti annesinin sincabı,"

Ayağa kalkıp, oflaya puflaya kapıya giderken annemin ve Baha'nın kıkırtısına sinirlenip, kapıyı açmamla üzerime bir öküzün, pardon gebe bir öküzün düşmesi bir olmuştu.

Ya da ettiğim dualar kabul olmuş, sonunda gökten kaslı yağmıştı.

Göktürk üzerime yığılınca az kalsın yere kapaklanacakken yine şans eseri dengemizi tutturmuştuk.

"Rüya iyi misin? Bir şey olmadı değil mi? Ufacıksın, ezildin diye aklım çıktı!" Göktürk'ün kollarından sıyrılıp, kollarımı göğsümde bağladım.

"Kim o yelloz? Dün eve gitmemişsin! Burada da yoktun! Kim o yelloz? Söyle de bir yolayım onu!"

Göktürk'ün kaşları çatılırken, bilmiyormuş numarasını çok güzel yapıyordu. "Hangi yelloz?"

"O kadar çok yellozun var mı? Allah belanı versin senin! Allah taş diye tuttuğunu altın, aman, altın diye tuttuğunu taş etsin! Evlenecek kız bulama Göktürk! Karın gerdek gecesi adam çıksı-" Hayal Aslanlı'ya dönüşürken, beni omzuna hop diye atan Göktürk yüzünden söyleyeceklerim tıpkı benim gibi havada asılı kalmıştı.

"Hayal Teyze, Rüya bende! Merak etmeyin, Baha biliyor!" diye içeriye bağıran Göktürk, vestiyerde duran botlarımı benle beraber eğilip aldıktan sonra kapıyı çekerken dondurucu soğukla yine kabansız mücadele ediyordum. Öküz tarafından kaçırılırken kimsenin umuru değildim. Göktürk'ün omzunda -kaslı omzunda- bilmediğim diyarlara götürülüyordum.

"Dağ evine mi kapatacaksın beni hayvan! Hiç kaçırılmamıştım daha önce," Sarkan kollarımla gerçekten gorile benziyordum. Üstelik Göktürk'ün poposuyla seviyeli bir bakışma da yaşıyordum.

"Bende zevkine her gün kız kaçırıyorum...Tövbe tövbe!"

"Kaçıran kişi kaslı olduktan sonra gerisi vız Göktürk!" Göktürk popoma şaplağı atıp, arabaya tıkıştırırken sus pus olmuştum. Kemerimi aceleyle bağlarken yanağımı öptüğünde de sus pustum.

Göktürk arabayı sürerken de bir süre konuşamama durumum devam ediyordu.

Popoma attığın o şaplak, popoma değil beynime geldi!

"Demek seni susturmak için popoya tokadı yapıştırmak yeterliymiş," Göktürk'e başımı çevirip, bakarken bir şeyler söylemeliydim. Ama ne diyebilirdim ki? Popoma vurdun hayvan mı?

"Nereye gidiyoruz?"

"Hiç konuşmamandan iyidir..." Normalde fazla konuşuyorum diye boşomo oğrotoyorson Royo diyordu. "Caner çok rahatsız Rüya... Ateşi çıktı," Göktürk gözlerini bir anlığına bana çevirip, yeniden yola baktı. "Sizden çıkınca teyzelerin yanından onu alıp, işe gittim. Bir-iki toplantıya girmem gerektiği için ilgilenmedim. Odama girdiğimde yerde baygın yatıyordu. Tıpkı... Tıpkı bozulmuş muhallebiye benziyordu."

Elimle ağzımı kaparken, 'aman Allah'ım' dememek mümkün değildi. Ben popomun derdindeyken, tatlıcım hastalıklarla cebelleşiyordu.

"Hastanede müşahede altında tutuluyor. İlla yeşil gözlüsünü göreceğim diye tutturunca çareyi seni omuzlamakta buldum..."

Caner kazandibime bir şey olmasını kesinlikle istemiyordum. Göktürk beni ona götürmeyi kabullenecek kadar üzüldüyse cidden hasta demekti.

"Kıymam ya! Kazandibimin durumu o kadar kötü mü?"

"Çok, çok kötü! Havale geçiriyor dediler..." Göktürk garip garip mimikler yaparken fazla üstünde durmayıp, Caner'e olan üzüntüsüne yoruyordum. "Ateşi düşme belirtisi gösterince ilk senin adını sayıkladı. Çok düşkün sana... Rüya kardeşim gelse dedi,"

Caner bana kardeşim demezdi. Ama havale geçirecek kadar ateşlenen biri her şeyi derdi.

"Yazık! Yerim ben onu!" Göktürk homurdanıyordu ama ben Öküzce dil ailesine bağlı Gebe Öküz lisanını da bilmiyordum. "Ağzının içinden içinden konuşma!"

"Sen de yemeli konuşma! Biri yenecekse beni ye!"

"Çok fesatsın! İçin kuduruk senin! Hızlı sür şu lanet olasıca kırmızı renkli seksi Ferrari'ni!" Elimle yolu gösterirken Caner'siz kalmaktan korktuğum için baya saçmalıyordum.

"Beni ye demenin neresi fesat? Ayrıca araba seksi değil, ben seksiyim!"

Gözlerimi devirirken burnumdan soluyordum. "Hastane fizan'da mı? Nerede bu doktorlar? Nerede bu hemşireler?"

• • •

Göktürk arabayı kenara çekerken dışarıya göz atmadan botlarımı ayağıma geçirip, çıktım. Ortalıkta hastane falan yoktu.

Kaldırımda öylece bakakalırken Göktürk'ün yanıma gelip, elimi tutmasıyla gözlerim kocaman olmuştu.

"Gel benimle..." Elimi sıkıca kavrayan moda ikonunun peşinden giderken bugünü dumur olma günüm ilan etmiştim. "Geçmişi değiştiremeyiz," Göktürk'le tanıştığımız lunaparkın içinde yürürken sudan çıkmış balıktan farksızdım. "Ama gelecek bizim... En baştan yazabiliriz..." Göktürk hem yürüyor hem de hoş cümleler kurarak beni yakıyordu adeta.

Dönme dolabın önünden geçerken Baha'yla olan kavgamız gözümde canlanmıştı. Yazın iğne atsan yere düşmeyecek lunapark şimdi bomboştu. Göktürk'ün ne yapmaya çalıştığını bilmeden sürüklenirken yazın yaşadığım anılar da benim peşimden sürükleniyordu. Pelikliyle tanıştığım atlıkarıncayı gördüğümde ise üşümeme rağmen içim sıcacık duygularla doldurmuştu. Önce düşmanım, sonra kankam olmuştu pelikli Fulya.

Diğer elimi de Göktürk'ün koluna koyduğumda arkasında değil, yanında olmak istiyordum. Hızlı hızlı yürüyüp asıl önemli olan yere gelirken boğazım kuruyor, aldığım hava yetmemeye başlıyordu. Pamuk şekerime göz diken pamuk şeker gibi çocukla tanıştığımız satıcının tezgâhı bir değil, binlerce pamuk şekerle doluydu.

Göktürk'le tam önünde durduğumuz tezgâhta gülümseyen yüzüyle bize bakan yaşlı adamın, "Ben de sizi bekliyordum gençler," demesiyle her şeyin planlanmış olduğu belliydi. Adam tezgâhın arkasından çıkıp, gözden kaybolurken kalbimin ritmi çevre illerden bile duyulacak güçteydi.

Pembe tanrıçalar ağzımı sulandırırken, beni kendine çeken Göktürk'ün kolları etrafımı sardı.

"Romantik bir adam değilim," Göktürk sarılmayı bırakıp, yüzümü avuçlarken kehribar gözleri o günkü gibi ışıltılarla kaplıydı. Bir farkla... O gün gözleri beni yabancılarken, şimdiyse kucak açmışçasına samimiydi. "Sadece o günü asla unutmadığımı bilme-

ni istedim. O gün binlerce pamuk şeker olsaydı tanımadığım bir kızdan sebepsizce etkilenemezdim. Ağzının kenarından pamuk şekeri yiyemezdim," Göktürk iplerden sarkan pamuk şekerlerden birini alırken diğer eliyle yanağımı okşuyordu. "Nefret ettiğim ne varsa yapıyorum... Nefret ettiğimi sandığım şeylere bağlanıyorum... Ve Rüya, bazen senin ceza ve mucize arasında bir çizgide olduğunu düşünüyorum," Göktürk diğer elini de yanağımdan çekerken, hafifçe iki adım geri atıp, elindeki pamuk şekeri bana uzatıyordu. "Bana pamuk şekeri ilk kez tattıran kız, sevgilim olur musun? Gebe bir öküz de olsam evet der misin?"

Başımı aşağı yukarı sallarken yaşların hücum ettiği gözlerim bulanıklaşmıştı. "Ben... Evet! Göktürk sevgilin olurum!"

"Pamuk şekerden de yemen gerek... Geçmişi tekrar ediyoruz," Göktürk'ün elinden pamuk şekeri alıp, kocaman bir parçayı ağzıma atarken birkaç gözyaşı yanağımdan süzülüyordu. "Tam da böyle olması gerekiyordu," Ağzımın kenarlarına bulaşan şeker beni huylandırırken Göktürk'ün belimden tutup kendine yeniden çekmesi bir olmuştu.

Mıknatıs gibiydik. En uç noktalarda olsak bile şiddetle birbirimize çekiliyorduk.

Pamuk şekerin tatlılığı damağımı şenlendirirken Göktürk nane kokan nefesi tüm yüzümü dalga dalga yakıyordu.

"Siyah incim, kas sapığım ve kız kurusu sevgilimsin..." Göktürk dudaklarıma yaklaşırken nefesimi tutmuş, gözlerimi istemsizce kapamıştım. "Her şeyinle benimsin, her şeyimle daima seninim." Dudakları dudaklarıma değerken kalbim atmayı unutmuş, başka bir evreye geçiş yapmıştı. Küçük öpücükleri dudaklarımı aralarken yeni keşfettiğim her duyguda yalnızca Göktürk vardı. Ona acemice de olsa karşılık verirken gümbürdeyen kalplerimiz müziğimiz, soğuk havayı yaza çeviren bedenlerimiz vardı.

Göktürk dudaklarımdan yavaşça ayrılırken, göz bebekleri yok denecek kadar küçülmüştü.

Soluklarımız yüzlerimizi döverken ağzına bulaşan pamuk şekerle daha da sevimli görünen Göktürk'ü sonsuza değin saklamak istiyordum.

"Ben de romantik değilim. Ama kalbim ilk kez böyle atıyor... Oldukça tuhaf bir kızım üstelik," Göktürk iniltiyle karışık itiraz dolu mırıltısıyla beni gülümsetmişti. "Tuhaf olduğum için utanmıyorum," Yanağındaki gamzeyi vurgulayan buruk tebessümünden sonra kararımdan emindim. "Son-ilk öpücüğümün sahibi beni daima sever misin? Kas sapığı olsam bile?"

Göktürk dudaklarıma yeniden kapanırken 'evet' kelimesini oldukça farklı ifade ediyordu. Pamuk şeker yere düşerken, serbest kalan ellerimi boynuna sarıyor, kolları arasında kalan bedenim kendini Göktürk'e teslim ediyordu. Dudakları nefes almama dahi izin vermezken pek şikâyetçi değildim. Yanaklarım kızgın güneşi kıskandıracak kadar yanıyordu. Göktürk'ün belimden saçlarıma çıkan eli her teli parmaklarına dolayıp, esir ederken bir bütünü tamamlıyorduk. Ben onda, o bende yok olurken okuduğum tüm romanların canı cehennemeydi!

52. BÖLÜM

Hakuna Matata

"Rüya, Göktürk'ün haberi yok değil mi özel asistanım olduğundan?" diyen Saygın Amca önden önden yürüyordu büyük ofisine giden uzun koridorda.

Göktürk'ün ne tepki vereceğini kestiremediğimden yeni gelişen olayın hiçbir detayını söylememiştim. Onun babasının özel asistanı olmama hâlâ şaşkındım ve sırf kıskanç Afife'nin gönlü olsun diye kabul etmiştim. Hem sevgiliydim onunla, hem de annesinin ricasıyla çalışanlarından biri olmuştum. Hoppa kadın dört ayda beş asistan değiştirtmişti kocasına!

Yüzümü göremediğinden dolayı ekşittim. "Haberi yok. Yani sürpriz olsun istedim." dediğimde kahkaha attı.

"İyi bakalım sürpriz olsun bizim kerataya!

İki büyük kapının önünde duran Saygın Amca bana dönerek işaret parmağını dudaklarının arasına yerleştirip, 'şşt' diye bir ses çıkardığında gözlerimi devirmemek için kendimle savaştım.

"Göktürk'le ikimizin odası yan yanadır. Madem sürpriz olsun istiyormuş gelinim! Öyle olsun!" dediğinde gülümsedim. Saygın Amca devasa boyutlarda da olsa içinde kralın soytarılığını yapan bir cüce vardı.

Sesimi kısarak konuştum. "Rahatsız olmasın çükü- aman Göktürk?" Son anda çükübok dememeyi başardığımda rahat bir nefes aldım.

"Olmaz olmaz!" Saygın Amcanın hoşuna giden bu sürpriz olayının daha eğlenceli bir hale geleceğinden emindim. Aslında

merak ettiğim şey moda ikonunun beni görünce oluşacak surat ifadesiydi!

Aşkitosunu özlemiş olmalıydı çükübok! Antep fıstığı bir sevgilisi vardı! Kesin özlemiştir!

"Pekâlâ," deyip iyice sırıttığım da Saygın Amca sırtını dönerek kapı kulpunu indirdi. Heyecandan kalbim hızlı hızlı atıyordu.

Haftanın belirli günleri, okuluma denk ayarlanmış çalışma saatlerim sayesinde Göktürk'le daha sık görüşecektik. Afife'nin bana Göktürk'ün asistanı ol demesini beklediğim de bir gerçekti.

Kapının girişinde durmakta olan dev(!) sayesinde hiçbir şey göremiyordum. Üstelik annemin bir bakıma kopyası olduğumdan mütevellit meraktan çatlamak üzereydim!

Saygın Amca öksürüp, önümde durmaya devam ederken yavaşça içeriye adımlamış, bana eliyle gizlice 'dur' işareti vermişti. Anlaşılan baya kendini kaptırmıştı bu ufak sürprize.

"Baba hayırdır?" diyen Göktürk'ün şaşırmış sesine içimden kıkırdadım. "Kapıyı çaldığını duymadım." Bu sözü daha çok kinaye yüklüydü.

"Niye? Holding benim, ofis benim, iş benim hayta! İster çalarım kapını, ister çalmam!" Saygın Amca aynı tonda devam etti. "Odama geçmeden önce seni yeni özel asistanımla tanıştırmak istemiştim. Artık bana ulaşabilmen için ondan randevu alman gerekecek sıpa,"

Annemin bile dumur olduğu asistan kıyafetimi gururla inceledim. Dolabımda lazım olur diye bulundurduğum lacivert kalem eteğimi ve beyaz gömleğimi giymiştim.

En son okuldaki sunumda giydiğim düşünülürse ben cidden 'pijamacan-taytingen' bir kızdım. Rahat diye ya tayt giyiyordum ya da pijama! Gerçi eteğim dar değil, tam üstüme oturuyordu. Rahat sayılabilirdi. Ama bir pijama değildi yahu!

Heyecandan siyah sırt çantamı sabitliyordum. Sürekli omzuma denk gelen kemerlerini çekiştirip, duruyordum.

"Annem onu da kovmasın baba!" diyerek kahkaha atan Göktürk'e ilaveten bir bayan sesi de eklenmişti.

Asistanı kadındı. Yukarı kalkan sinirlerim ok misali Göktürk'ü vurmak için hedef arıyordu. Bulduğu an kalbine girecekti!

Belki de hanım hanımcık bir kızdı. İyi tarafından düşünmeliydim.

Saygın Amca omuzlarını dikleştirdi. "Sanmıyorum. Bizzat kendi seçti asistanımı." Devciğim 'asistanımı' vurgu yaparak söylemişti.

Ben artık Hanbeyi Holdinginin sahibi Saygın Hanbeyi'nin özel asistanıydım! Çok havalıydım! Okulda adın ne diye sorduklarında bile böyle diyecektim. Özel asistan Rüya Aslanlı. Hah! Aynen böyle diyecektim.

Çok mu paragöz oldum acaba? Ya da mevki meraklısı?

Daha şimdiden unvanımı kaldıramamıştım. Galiba daha hesabıma yatmamış olan yüklü miktardaki maaşım beni bozmuştu.

Para gerçekten insanı değiştiriyordu! On tane iki yüzlüğün üzerindeki Yunus Emre beni görse doğru yolu bul derdi. Lanet olasıca Lidya'lılar! Parayı neden buldunuz pislikler?

"Özel asistanım diyorum!" Birden sesini yükselten Saygın Amca beni yanına çağırıyordu.

Kafamı silkeleyip çantamla oynamayı bırakarak, "Ay, geliyorum!" dediğim de Saygın Amca koluna girmem için elini bana uzatmış çekinmeden tuttuğumda da Göktürk'ün odasına doğru girmemi sağlamıştı.

İlk bakışta göze çarpan büyük ofis ağız uçaklatacak derecede ferah ve genişti. Bembeyaz ofis mobilyaları siyah ile kırmızının iç içe geçirildiği sade koltuk takımı ve birkaç süs eşyasıyla tamamlanmıştı. Boydan boya camlar enfes İstanbul manzarasını ayaklar altına seriyordu. Yükseklik korkusu olanların ayak basmak istemeyeceği mayın tarlası gibiydi. Gülümseyerek başımı sol tarafımda kalan Göktürk'ün masasına çevirdiğimde gözlerimi iki üç kez kırpıştırdım.

Göktürk'ün hemen yanında, açık dosyaların karmaşıklığı arasında masaya hafifçe eğilmiş gayet normal bir şekilde bizi izleyen siyah gözlerde takılı kaldım.

Ceyda yaşına hiç yakışmayacak biçimde kırmızıya boyadığı dudaklarıyla alayla gülümsüyordu. Göğüs dekolteli kırmızı elbisesiyle ofise canlılık katmıştı. Tıpkı yakında benim ona katacağım mor renk gibi!

"Rüya..." diyerek kalakalan Göktürk'e bakarken bozguna uğramış duygularımı sineye çektim. Ceyda'yı yolmadan önce onu dinleyecektim.

Dinledikten sonra ikisini de yolacaktım!

"Merhaba, Göktürk Bey! Ben Saygın Bey'in özel asistanıyım," Araya bilerek koyduğum seviyeye tek kaşını kaldıran Göktürk'e gülümsedim. "Umarım anlaşabiliriz," Başımı omzuma doğru yatırdım. "Bundan sonra." dediğimde göz bebekleri korkuyla büyüyen Göktürk yutkunurken, yüzündeki sinsi gülümsemesi silinmiş Ceyda'ya gözümü kırptım.

Belki de Afife'nin burada çalışmam için zorlamasının temel nedeni buydu.

Afifoş benim tarafımdaydı. Benim tarafımda olması şaşırılacak bir şey değildi. Asıl konu, ne biliyordu da beni burada çalışmaya mecbur bırakmıştı? Ceyda, Göktürk'ün asistanı olmalıydı. Ben de kıskanç bir kızdım. Gözüm üstlerinde, nefesim boyunlarında olacaktı. Hatta Göktürk'ü sırf Ceyda ile aynı ortamda aynı havayı teneffüs ettiği için falakaya yatırabilirdim. Peki bize geldiğinde çalışmam için ısrar etmesinin sebebi Ceyda olabilir miydi?

İki Gün Önce Olanlar

Göktürk etli dudakları arasında tuttuğu kışkırtıcı bisküvisiyle bana bakarken ağzım kuruyor, ellerim titriyor, bacaklarım karıncalanıyordu.

Anasını satayım aşırı yakışıklı bir adama maruz kalmaktan inme inmişti Victoria Secret'ın sıskalarını kıskandıran bedenime!

Kelimeler kafamda neon harflerle karşılık görüyordu.

Geliyorum nokta Isırıyorum nokta Hem nokta Gamzeden nokta Hem nokta Dudaktan çok çok nokta...

RTÜK diyorum nokta Beni nokta Banlar nokta.

Kafamı silkeleyip, etrafa göz gezdirirken birçok erkeğin ve kadının ilgisi bizde yoğunlaşmıştı. Bana eğilmiş Göktürk ise; resmen bisküviyi ısırmamı bekliyordu.

"Göktürk," Kehribar rengi gözlerinde karamel gibi erirken reddetmek çok acı verici olacaktı. Arsız gözleri kısılan namı değer çükübok tedirginliğimi hissediyordu. "Yapamam," Bakışlarımı masada ve daha çok Göktürk'ün benden uzak tutarak koruduğu bisküvi kutusunda dolaştırıyordum. "Yanlış anlama tiksindiğim için değil. Hem burası çok kalabalık, hem bana göre değil böyle şeyler."

Onu öptüğümde iğrenmemiş, aksine tarifsizce mutlu olmuştum. Ama bu... Bu fazlaydı.

Göktürk'e çaktırmadan baktığımda istifini bozmadan aynı şekilde durduğunu gördüm. Küçük bir tebessüm yüzüme yayılırken ona yaklaşarak derin bir soluk çektim.

"Ama tadını çok merak ediyorum," Bisküviyi parmaklarımla tutup bir kısmını kırdığımda oluşan çıtırtı adeta yankı yapmıştı. Bisküviyi ağzıma atıp, çiğnerken çikolata veya benim deyişimle çaklıt parçaları dilimde eriyor, kıtır bisküvinin parçaları neşeyle boğazımdan mideme koşuyordu. Dudaklarımda kalan kırıntıları dilimle toplarken gözlerimi kapattım. Tatlıya hayır diyemeyen fındık göbüşlünün tekiydim! "Çok lezzetliymiş be!" dememle birlikte boynumda soğuk bir zinciri hissettiğimde gözlerimi açıp, önce kazağımın yakasından sarkan pembe pamuk şekeri, ardından Göktürk'ün gözlerini görmüştüm.

Ah, hayır bu kısım yanlıştı!

Çenesini ovuşturan Saygın Amca bendeki gerilimi anlamıştı. "Bayanlar durun biraz. Rüya sen çalışmak istiyor musun? Bak güzelim benim gerçekten bir asistana ihtiyacım var. Lakin sen istemezsen ısrar etmeyiz,"

Annem ve Afife arasında gözlerimi gezdirirken açıkçası ürpermiştim. Sanki hayır dersem karnımı deşecek gibi bir ifadeleri vardı.

"Biz bir çay koyalım!" Annem omzumdaki kolunu indirip, bileğimden çekerken arkamızdan hızla gelen Afife ile kurda kuşa yem olacaktım. Beni annem duvara sıkıştırırdı. Bileğimden çekerek peşinde sürüklerdi. Geceleri ansızın yanağımdan öperdi. Üstümü örter, saçımı okşardı. Hem sever, hem söver, hem terliklerdi. Bana özel yemeklerin hası sarmayı pişirirdi. Gözlerinde şefkat, yüreğinde aşk vardı. Küfür ederken bile havalı olurdu.

Mutfağa girerken ocakta buhar salan çaydanlık bile küfür ediyordu.

"Otursana Rüya!" Annem sesini yükseltip, beni hayal dünyamdan apansızca çekmişti.

Sandalyelerden birine oturduğumda annem ve Afife Teyzenin ne zamandır beni sandalyelerinde beklediklerini fark edememiştim.

Hayal dünyama tüpsüz metrelerce dalardım. Sonra da annem zillisi yüzünden vurgun yerdim.

Masa örtüsünün delik deşik dantellerini incelerken sanki deseni yeni görüyormuş gibiydim. Neden annelerimiz dantel örerdi ki? Masayı örtmesi gereken örtü bu muydu? Dekolteli elbise giymiş assolist miydi masa? Peçeteye istek parça yazsam kanaviçe yatak örtüsü takımının sandıktaki acısını mı söyleyecekti?

"Rüya, beni iyi dinle olur mu?" diyen Afifoş'a başımı salladım. "Hayatımda ilk kez birinden ricada bulunuyorum. Lütfen teklifimizi kabul et. İnan işe başladığında her şeyi anlayacaksın. Rüyoş'um, sana seçenek bırakmadığımın farkındayım. Ama bunu yapmalısın. Holdinge gidip herkesin tozunu attırmalı, gücün kimde olduğunu göstermelisin! Benimle misin?" Afife Teyze elini masanın ortasına koyduğunda annem tereddüt etmeden elini yerleştirmişti. "Bu işte bir miyiz?"

Nefesimi tutup yanaklarımı şişirdikten sonra gülümsedim! "Ayol bir şey anlamadım ama seninleyim Afifoş! Kırar mıyım kız seni ben?" dedikten sonra elimi annemin elinin üstüne koyduğum anda Afife diğer elini de yerleştirdi.

"Ya hep ya hiç zillilerim!" Hayal Berry çok pis gaza gelmişti. "Ay, kalkın çay koyalım özel asistan Rüyoş zillisinin şerefine!"

Göktürk

Ofis kapımın önündeki gürültüyle yerimden fırladım. Kapımı açık tutmamın sebebi artık yanımızda çalışan Rüya'yı babamın odasından her çıktığında görebilmek ve erkek çalışanlardan uzak tutabilmekti.

En son düşüneceğim şey ise; en iyi yatırım ortağımızın, ihalelerde paslaştığımız ama benim tüyüm kadar hazzetmediğim Milas'ın, kas sapığımın omzuna elini koymasıydı. Ben o eli adamın kıçına sokardım!

Ceyda'nın elindeki dosya ona çarpmamamla yeri boylarken boynumu kütletip, parmak zillime musallat olan dallamanın omzuna elimi koydum. Milas sıçradığında omzunu iyice sıktım. Dişlerimin arasından konuşurken cinlerim tepeme çıkmıştı.

"Göktürk!" Milas farkında olmadan elini Rüya'nın omzundan indirip, bana döndüğünde omzunu son kez sıkıp bıraktım. "Korkuttun be birader!""

Rüya'yı kolundan çekip yanıma aldığımda debeleniyordu. Kıza ne yapsam ters tepiyordu. Beni de habire ters köşe yapıyordu. Kıskançlık krizi tutmuş Rüya'nın Ceyda'yı dövmesini beklesem de tam aksi olmuştu. Tepkisizdi.

"Sen niye geldin Milas?" Rüya hareket etmeyi kesince belinden tutarak kendime yasladım. "Bugün babam veya benimle herhangi bir randevun yoktu."

Milas gözlerini Rüya'da gezdirirken her erkeğin suratına yapıştırdığı o çapkın gülümsemeyi yaymıştı çarpık yüzüne. "Beraber girdiğimiz ihale için babanla görüşmeye geldim. Randevu almak için asistanıyla tanıştığım an işleri unuttum galiba. Baksana kapıda kaldım. Hepsi senin suçun!" diyerek parmağını Rüya'ya çevirince gözlerim büyüdü.

"Benim mi?" diyen Rüya başını eğince saçlarından yayılan koku nabzımı değiştirmişti.

"Senin gözlerin yüzünden her şeyi unuttum!" Milas son sözlerini söylüyordu. Onu boğazlamam an meselesiydi. "Göktürk ne kadar şanslısın derdim de babanın asistanı senin asistanından daha güzel!" Gülen suratına yumruğumu gömdüğümde hayat Milas için durmuştu.

Yumruğumla yere serilmiş şerefsize can havliyle yardım etmeye çalışan Rüya'yı odama götürürken boynumu tekrar kütlettim. Bir kadını ikna etmek, bir adamı dövmekten daha zordu.

"Ay, adam ölmüş müdür? Pek de yakışıklıydı!" Rüya üzüntüyle söylenirken taş zeminin üzerinde leke gibi görünen kırmızı dosyaları toplamadan ofisimden gitmiş olan Ceyda iyice öfkelenmemi sağlıyordu. "Pansuman mı yapsaydım acaba?" Kapıyı kapattığımda Rüya'yı bırakmıştım.

Pansuman yapmasına izin verir, bir daha döverdim Milas'ı. İşime gelirdi. Lakin Rüya ona dokunduğu an dayanamaz gerilir gerilir yumruğu suratına yeniden gömerdim.

"Çok kabasın, Göktürk!" Gözlerini kıstığında yemyeşil bir gölü andırdığından bihaber olan Rüya belli belirsiz dudaklarını büzmüştü. "Yakışıklı kumralın suçu neydi? Cazibeme kapılmak ayıp mı?"

Benden biraz uzakta cama yakın bir köşede bana saf saf bakan ve hiç saf olmayan kıza doğru yürürken heyecanım körükleniyordu.

"Yakışıklı kumral?" Sırf beni çileden çıkarmak için konuştuğunu ikimiz de biliyorduk.

Rüya kollarını göğsünde bağladı. "Neden kıskanıyorsun ki? Bak bana... Biraz beni örnek al. Havalı ol."

Kas sapığı Rüya havalı olabilecekler listesine sondan bile girmezdi.

"Havanı yerim," Dudaklarımı dilimle yalarken Rüya iki adım gerilemişti.

"Nah yersin! Sen al o yerdeki kırmızı dosyaları Ceyda'nla artık hava mı yersin bilemem ama benden uzak dur!"

"Ben," deyip, gömleğimin üst düğmesini açtım. "Seni," Kravatımı gevşettiğim de Rüya yutkunuyordu. "Yemek istiyorum," Saçlarımı elimle havalandırdıktan sonra başparmağımı dudağımın kenarına sürttüm. "Bilirsin, Göktürk pamuk şeker tadındaki dudaklarına dayanamıyor," Rüya'nın boynunda pembe pembe parlayan kolyesi cesaretimi artırıyordu. O kolyeyi ömrü boyunca çıkartamayacaktı.

"Göktürk," Rüya'yı kollarımın arasına aldığımda itiraz etmemişti. "Neden söylemiyorsun o halde? Niye o kız seninle çalışmak zorunda?" Ona doğru eğilip, alnımı alnına yasladım. Yüzüme vuran nefesini içime çekerken sebebini söyleyemeyeceğim her şeye lanet ettim. Söyleyemezdim!

"Seninle kafede bisküvi yediğimiz günü hatırlıyorsun, değil mi?" Rüya evet diye mırıldanınca alınlarımızı ayırdım. "Bana söylendiğin zamanı da hatırlıyorsun," Kalp atışları hızlanan Rüya yine onay dolu bir mırıltı bahşetmişti. Yanağımı yanağına sürterken onu incitmemeye özen göstererek sarıldığım kollarımı bedenine iyice sarmıştım. "Sen niye öpücüklerimden kaçıyorsun? Bir de şu neydi? Hakunamsı cümlenin anlamını merak ediyorum."

"Yani Ceyda'nın niye seninle çalıştığını öğrenemeyeceğim." Hayır diye mırıldanıp yanağına uzun bir öpücük kondurdum. "Hım..." Kollarımın el verdiğince çekilerek yüzüme bakıyordu. "Demek öpmek istiyorsun... Bir de bana Aslan Kral çizgi filminden yadigâr ikonik cümlemi soruyorsun..." Rüya dudaklarını büzüp bana yaklaştığında beni öpmek istediğinden emindim. "Sana hak veriyorum, Göktürk..." Nefesini dudaklarıma üflediğinde gözlerimi yummuştum. İşte benim kas sapığım!

Ansızın kollarım bomboş kalınca gözüm döndü..

"Buraya gel, Rüya!" deyip, arkama dönünce kapıdan bana el sallayan parmak zilli 'hah'ladıktan sonra nah da yapmıştı. Üstelik şak etmişti! "Rüya! O öpücüğü bugün alacağım! Uğraştırma beni!"

"Nah öpersin şerepsüz!"

Sinirli değilmiş gibi yaparak, kollarımı açtım. "Kaslarımı açarım senin için..."

Rüya başını yana eğip düşünürken saldırmamak elde değildi. Fazla iştah kabartıcıydı.

"Yok, olmaz! Kas uğruna Ceyda'ya hay hay diyemem! Kasa da hakuna matata! Alayımıza hakuna matata! Rüya Aslanlı geri adım atmaz oğlum!" Kapıyı açıp giderken yine nah yapmıştı. Üstelik nah yaparken bile kışkırtıcıydı.

Masamın üzerinde çalan telefonumu almak için ağır ağır ilerlerken hâlâ kafamda Rüya'yı nasıl öperim sorusu dönüyordu. Kız kurusu Rüya'dan daha vahimdi durumum. Öpmek dahi lükstü benim için.

Masadan telefonu alınca arayan kişinin büyük ihtimalle Caner olduğunu bildiğimden bakmadan cevapladım. "Doğacak çocuklarımdan herhangi birini ağzına alırsan beynini eline veririm."

Kıkırdayan kız sesiyle yüzümü buruşturdum.

"Kuzen! Büyük aşkın Caner ile delirmeceler ha? Bir de bensiz!" Püskürüp yeniden gülen teyzemin büyük kızı yedi bela Gökçe cidden bela gibi bir şeydi.

"Kusura bakma, Gökçe. Caner aradı sandım," Koltuğuma oturup, incelemem gereken çizimlere ve gelir-gider raporlarını görmezden geldim.

"Anlıyorum ben sizi ya! Ama gelin adayı çarpık ilişkinizi nasıl onaylıyor işte orasını anlamadım! Masa altı fantezileri, kazandibimsi geceleriniz... Kuzen bence Caner'le evlen. Ha, ya da evlatlık al! Siz ay-rı-la-maz-sı-nız! Ayh! Yavaş be! Zaten acıyor," Gökçe bir kez daha inleyince n'oluyor lan' diyen maço tarafım yine ayaklanmıştı.

"Gökçe neredesin lan sen? Ne lan o sesler?"

"Göktürk! Ay, fesatlaşma! Ayh, acıyor diyorum zalimin oğlu! Hah! Kuzenciğim ben geldim! Geldim de... Şimdi size gelirken ben bizimkilerden izin koparıp Nişantaşı semalarında arabadan indim. İndikten sonra taşa takıldım. Ay, neyse ki düşmedim! Sonra iki-üç kitap aldım! Aldıktan sonra bir pastaneden makaron aldım! Onlardan tıkınırken bisikletlinin biri ayağımı çiğnedi kuzenciğim! Dakika itibariyle hastane köşelerinde sefilleri oynuyorum! Gamzesini sevdiğim benim ayak galiba kırık! Şişmiş, eskisi gibi desen değil... Yeni hali bir tuhaf... Doktorlar Caner'imin demesi gibi şerepsüz. Bir taş bir stajyer var ama kalbi daha taş... Sen o sarı kafalıyı boş ver! Ayağımı yavaş mıncır denizayısı! Neyse kuzen sizin holdinge on beş dakikalık bir mesafedeyim. Annemlere demeden beni çıkarsana hastaneden! Hı? Gözünün yağını yiyeyim dedirtme bana!"

Gökçe'nin soluksuz konuşması aksiyon dolu günümü daha da karıştırmıştı. Sevgilimi öpmediğim gibi, kuzenimin ayağını da bisiklet ezmişti.

"Bekle beni," Telefonu kapatıp başımı masama iki kez vurunca gördüğüm rüyadan uyanmayı arzuluyordum.

Rüya hakuna matatayı neden demişti bilmiyordum ama ben de içimden hakuna matata demiştim.

53. BÖLÜM

Kim Kime Dum Duma

İşler daha ne kadar çığrından çıkabilirdi? Egehan'ın kollarında yatarken yakaladığımız kız, Göktürk'ün yedi bela kuzenim dediği Gökçe, bana dejavu etkisi yaratan o cümleleri söylerken elleriyle oynuyordu.

Göktürk'ün kolunu elimle kavrarken sinirden kuduruyordum. Tamam, ben Jane değildim. Değildim de yahu neden Egehan kızlarla bu kadar yakındı? O, Thor'du! Kimseye bağlı olmamalıydı! Daima hayallerimin kahramanı oarak kalmalıydı!

Asgard girsin sana Egehan!

"Bana ilaç verecekken ayağı takıldı..." Gökçe denen illetyus moda ikonuma benzeyen gözleriyle bana bakış attığında beti benzi sararmıştı. Zira bakışlarımla onu öldürmeye başlamıştım bile! "Şey... Üzerime düşmemek için kollarını dayadı. Hiç kötü bir niyeti yoktu," dediğinde Egehan'a çevirdi çirkin gözlerini. Sanki onay bekliyordu, Gökçe.

"Bizde şans olsa bu Yenikbokun hastanesine denk gelmezdik!" Göktürk sinirle bir soluk çekti. "Kuzenimden uzak dur, Egehan." Egehan'ı görmezden gelen Göktürk resmen Gökçe'yi kıskanıyordu! Benim yanımda o kızı kolluyordu!

Egehan ise duvara sırtını yaslamış, olan biteni gayri ihtiyari izliyordu. "Senin sakar ve aptal kuzeninle inan işim olmaz."

Göktürk dişlerini sıkarken, Gökçe de sargılı ayağını ovuşturuyordu.

Normal olan tek şahıs bendim. Çünkü çok tatlı ve şahaneydim. Akıllı olduğum gerçeği ise apaçık ortadaydı ayol!

"Ben gerekeni söyledim," Göktürk kehribar gözlerini bana yönelttikten sonra kısa bir anlığına Egehan'a odakladı.

Egehan umursamazca omzunu silkti. "Senin çevrenden herhangi birine bulaşacak kadar kafayı yemedim. Ayrıca kuzeninle aramda olacak tek şey hasta-doktor ilişkisidir. Çıkış işlemlerinden sonra bir daha görmeyeceğimden eminim. Böyle bir belayı hastanemden uzak tutmak da artık senin sorumluluğunda."

Belli ki stajyerlik yaptığı hastanede Gökçe'yi istemiyordu.

Göktürk konuşacakken Gökçe araya girdi. "Başınıza açtığım sorunlar için üzgünüm," Gökçe, Göktürk'e bakarak gülümsedi. "Kuzen, kontrollerimi başka bir hastanede yaptırırız."

Aslında Gökçe'de Jane olacak cesaret yoktu. Egehan devamlı insanları tersleyen biriydi. Bunu, beni yüzlerce kez kırmadan da olsa reddetiğinden dolayı biliyordum.

Gökçe gerçekten Egehan'a bakarken değişiyordu. Pekâlâ, Egehan göz alacak kadar yakışıklıydı. Fakat Egehan'ın sıradan bir hastasını bu kadar yerden yere vurmasının nedeni neydi? Hem benim sedye sandığım hasta yatağında Gökçe'nin üzerindeyken öyle çok da rahatsız görünmüyordu. Daha çok şaşırmış... Ah, hayır. Sanki gizli görüştüğü bir kızın ağabeyi tarafından basılmış erkek ifadesi vardı. O kadar dizi-filmden sonra o ifadeyi çözmemem imkânsızdı.

• • •

Hastane çıkışında tekerlekli sandalyesinde çevreyi seyreden Gökçe Heidi'deki Klara'yı anımsatmıştı bana. İkide bir Göktürk'e, bir daha yürür müyüm, demesinin haricinde tek kelime etmiyordu.

"Sanki bacağımı hissetmiyorum," Gökçe'ye gözlerimi devirdiğimde nerede o günler dememek için kendimi zorluyordum.

Egehan'ın dediği kadar aptaldı. Ufacık bir ezikten ne olabilirdi? Sadece on gün ağrısı olacağını, onun dışında çabucak iyileşeceğini söylemişti doktorlar.

Evet, doktorlar. Beni öfke küpüne döndürmek adına Göktürk

hastanede kuzenine bakabilecek her doktoru çağırmış, detaylı bilgileri almış, bir saat daha oyalandıktan sonra tatmin olarak çıkış işlemlerini halletmişti.

Asıl komik olan da Egehan'ın Gökçe'den özür dilemesiydi. Kontrollerini başka bir hastanede yaptırmasına gerek olmadığını söylemiş, Göktürk'ü bile şaşırtacak şekilde beyefendi davranmıştı.

Egehan biraz asi ve çatlak bir Asgardlıydı.

Karşıdan el sallayan iri bir adama dikkat kesildim. Montonun önü açık, burnu kırmızı olan bu adam Caner'den başkası değildi.

"Göktürk! Yeşil gözlüsüm!" Caner elini sallayıp, yüksek sesle bağırırken Göktürk tekerlekli sandalyeyi sürmeyi bırakmıştı.

"Rüya bu iti ben çağırdım ama eğer sarılır öpersen," Göktürk bana tehlikeli sayılabilecek bir bakış fırlattı. "O gen artığını öldürür, leşini kadavra yapmaları için bağışlarım."

Ne kadar da ben bir çocuk! Seni kaslarından yerim ulan!

"Centilmen her erkeği öperim ben," Dudaklarımı büzerek moda ikonuna baktığımda sabahki sapıklıklarını unutmamıştım. "Hom Conor çok yokoşoklo oyol!"

"Rüya!" Göktürk'ün adımı böyle haşmetle telaffuz edişine kırkırdadım.

"Buyrun benim," dediğimde Göktürk dudaklarıma bakıyordu. İnsan niyetini bu kadar belli eder miydi be?

Başını iki yana sallayıp, hâlâ kendi kendine 'yürüyebilecek miyim?' diyen kuzeninin tekerlekli sandalyesini sürmeye başladı.

"Caner'i çağırdığıma pişman etme. Zaten gerginim," Sandalyeye dayalı kollarından birine girerek ona sokuldum. Hava soğuk, Göktürk sıcacıktı.

"Ama ben kazandibisini çok seviyorum," Caner'in yanına vardığımızda Göktürk benim sevgi temalı sözüme bozulmuşa benziyordu.

"Yeşil gözlüsü tanrıçamsı kazandibim!" Caner önümde reverans yaparken Göktürk kafasına tokat attı.

"Adam ol lan! Bin kere dedim adam ol! Gevşek," Göktürk'e vücudunun yarısını çevirip, kıçına şaplağı atan Caner bir şaplağı daha yapıştırdı.

"Götümü ye, Göktürk!" Caner'e kahkaha atan yalnız ben değildim. Doktorlar, hemşireler ve birkaç hasta bizi işaret ederek gülüyordu. "Ay, rezil olduk yeşil gözlüsü! Hemen kaçıp, bir bağ evinde yaşamalıyız seninle!" Caner ellerimden tutup beni kendine çekerken gözlerini gri bulutlarla kaplı göğe çevirdi. "Günüme ışık, geceme yıldız ol kız Antep fıstığı yeşili!"

"Olurum kazandibim de arkamızdaki gebe öküz seni öldürüp, kadavra olarak hastaneye vereceğini söyledi!" Caner ellerimi bırakıp beni Göktürk'e ittiğinde suratındaki o sapık ifadeyi silmişti.

"Yemin ediyorum sevgilisi olan hiçbir yeşil gözlüsü kıza art niyetle bakmıyorum, götüm- aman Göktürk!"

Tekerlekli sandalyedeki çakma Jane kumral Klara, Caner'in tamamen atmasyon dolu konuşmasına kıkırdadı.

"Lan kazandibi fetişisti iki ayağının üstünde çevirmediğin dolap yok!" Gökçe'yle yumruk tokuşturan Göktürk benim yerime ona gülüyordu! O kıza!

Caner'e dişlerimin arasından tısladım. "Şu kaslı vücudundan utan utan! Olaf'ı izledikten sonra insan gider bir de Demir Adam'ı filan izler ama nerede?"

Kazandibi fetişisti –ki çok doğru bir tespitti- dudaklarını büzdü. "Yeşil gözlüsü ben ne korkunç filmler izliyorum. Sen olsaydın kollarımda onları da izlerdim."

Ansızın kendimi Göktürk'ün kolları arasında bulunca şaşırmadım. Hep böyle fıştırıklı şeyler yapıyordu bu şerepsüz ayol!

"Caner bak... Yeşil gözlüsü kimin kollarında?" Başımı Göktürk'ün göğsüne yaslayıp, Caner'in elem dolu yüzüne dilimi çıkardım.

Pis satıcı! Kazandibiymiş! Göktürk'ün dediği gibi aynı bir keşküldü!

"Hayat Caner'e pandik atmış!" Gökçe'ye ilk kez içten bir kahkaha atınca o kadar da kötü bir kız olmadığına kanaat getirmeye başlamıştım. "Sen istedin yeşil gözlüsü bir kızı ama Göktürk'e nasipmiş lan! Yine fail oldun, Caner. Dua et ki Ulya var,"

Caner ise Ulya ismini duyunca köpürmüştü. "Anma şu büyücünün adını! Rakip firmanın sümüklü oğluyla gördüm onu!"

Soğuktan afallamıştım. Ben algılama güçlüğü yaşarken Göktürk olaya dâhil oldu.

"Ulya yapmaz öyle şey!"

Caner orta parmağını gösterdi. "Yaptı lan! Onları baklava yerken gördüm. Daha ne yapabilir?" Caner ağzına ufak bir tokat attı. "Yeşil gözlüsü hazretlerinin yanında beni pis pis konuşturma oğlum! Bak dalarım sana!"

"Dal lan!"

"Kızların yanında öyle dalmalı konuşma! Tenhada dalarım bir gün," Caner göz kırpıp arabasının kapısını açtı. "Sen sakar ve geçici sakat kalmış kuzenini götür." Tatlıcı işaret parmağının ucuna öpücük kondurup, bana üfledi. "Ben de yedi cihanı yakan sultanımı!"

Ay, bu çocuk böyle konuştukça bir hoş oluyordum. Yedi cihanı yakan ben...

• • •

Benim odamda, benim yatağımda, benim halımda ve her yerde parazitler vardı. Minik desem değil, kocaman desem değil ama kan emiciler vardı.

Ezik ayağıyla yatağımı işgal eden Klara Gökçe, kız kurusu Jale -benim sevgilim vardı ve artık tek kız kurusu oydu-, pelikli Fulya -ishal olmuş pelikli diyelim-, feminist Ulya, azgın Afifoş, zilli Hayal karman çorman bir muabbetin içindeydi.

Bu duruma nasıl geldiğimizi soracak olursanız cevap beklemeyin. Çünkü hepsi Göktürk'ün başının altından çıkmıştı.

Caner, Gökçe'yi arabasına bindirdikten sonra biz de Göktürk'le ateşliye(!) bindik. Yine radyodan müzik dinledim diye kavga etmiş, hızla barışmış, susmuş giderken çükübokun telefonu çalmıştı. Fulya çatlağı anaokulunda altına kaçırmış, babası yani Göktürk'ün amcası iş seyahatinde olduğundan pelikliyi alıp temizleme işi de Afifoş'un emriyle bize düşmüştü. Pelikli de

benim daha önce olduğum gibi bir ishal vakasına yakalanmıştı. Bücür boyuna bakmadan yediği pastalar akşamdan sabaha bağırsaklarında tepkimeye yol açmış, böylece vermişti coşkuyu.

Bizim evden çıkmayan Afifoş'un ricasıyla Fulya'yı da davet eden bendim. Beni eve bırakıp, ardından pelikliyi kapıdan bana bırakıp giden Göktürk yanağıma kondurduğu öpücükle affedildiğini sanıyordu.

Jale zaten bizim sokakta olduğundan -o kısım çok muammaydı- beni eve girerken gördüğü gibi ayakları poposuna vura vura içeri girmişti.

Gökçe de çantasından çıkardığı telefonla arkadaşı Ulya'yı aramış, adresi benden zorla da olsa alıp, onu da çağırmıştı. Annem zaten dedikodu deyince çayıyla beraber gelen bir zilliydi.

Kısacası odamda kim kime dum dumaydı.

"Kiminle yedin baklavayı, Ulya?" Annem çat pat öğrendiği konuyu çekirdek çitleyen Ulya'ya sorunca kızın boğazına kaçmıştı yedikleri. Çayından bir yudum içip, anneme kırgın kırgın bakan Ulya omuzlarını düşürdü.

"Orkun benim arkadaşım. Onlar da tatlıcı. Birer baklava yiyelim deyince kıramadım. Yoldan geçen Caner'in beni görüp sinirleneceğini tahmin etmemiştim,"

Annem fincandaki çay kaşığını tıngıt mıngır karıştırırken durdu. "Seni kıskanmış aklı kızım gibi kıt Caner. Bak ben Hayal olduğum kadar eminim."

Afifoş da kucağındaki Fulya'nın saçlarını tepesinde birer palmiye ağacı gibi topluyordu yine. Lastik tokayı son tur attırırken başını salladı. "Hep anası yüzünden kafası karıştı Caner'in. Çocuğa yıllarca yeşil gözlü kızla evlen demiş, Gül. Ama bence Caner boş değil sana Ulya. Acaba bir gece çağırsan ve ballı karışımlar yedikten sonra kırmızı temalı yatak oadasında..."

Annem zillisi kıkırdayıp, Afifoş'un kafasına çekirdek attı. "Kız çoluk çocuğun yanında konuşma öyle ayol! Aklı kıt Rüya yanlış anlar!"

"Ben aklı kıt değilim ya!" desem de kimse iplememişti. Ben

somurtkan şirini sollayan yüzümle bön bön onlara bakarken dışlanmış gibiydim.

"Sen aklı kıt olur musun zillim? Sen Hayal'in kızısın! Ben yaptım seni, ben!" Annemin gururlu ifadesi, ince birer çizgi halini almış dudaklarıyla birleştiğinde egoistliğin yeni bir kuralını yazdığını düşünebilirdiniz. Öyle egom olsa uçağa binmezdim.

"Ve Afifoş'un gelinisin! Bir dakika Hayal!" Afifoş gülümserken gözleri fır dönüyordu. Kesin yine bir şeyler yumurtlayacaktı. "Selin'le Kerim bebiş yaptı. O iki pasaklının ailesi kadar biz de hak etmiyor muyuz torunu?"

Annem gururlu yüz ifadesinden düşünen adama geçiş yaptı. "Çok istiyorum ama daha nikâh yok."

Gökçe bana tek kaşını kaldırdı. O kıza neydi Allah aşkına?

"Kuzenden bir bebek... Kulağa çok eğlenceli geliyor!" Gökçe ellerini çırparken eğlenen taraf oydu. Ben değil!

Ulya halıya iyice yayılırken sırtını küçük koltuğuma yaslamıştı. "Erkeklere güvenmiyorum. Rüya evlenirseniz bile birkaç yıl korunun bence..."

Afife Teyze nereden çıkardığını anlamadığım yastığı Ulya'ya havada parende attırarak yolladığında feminist kızın suratından resmen 'pat' diye ses çıkmıştı.

"Ona uyma sen Rüyoş! Siz yapın bebişleri yapın! Ballar benden ayol!"

Deli olduğumu iddia ederek akıl hastanesine yatmak cazip gelir olmuştu.

"Aklı kıt kızım ne zaman evlenecek diye kafamda bir yığın soru var, Afifoş!" Annem eliyle sırtımı okşuyordu. Yerdeki büyük minderlerde ana-kız oturmuş, şu evlilik meselesini kurcalıyorduk.

Şöyle ki ben evlenmek istemiyordum. Annem evlenmemi istiyordu. Babam kafana göre takıl diyordu. Baba'nın gözü odamdaydı. Kız kurusu olmaktan çıkacak olsam da evlilik bana sorunların en çetrefillisi olarak görünüyordu.

Göktürk her ne kadar yakışıklı, zengin, kaslı olsa da henüz 'a-ha işte bu' dememiştim. Diyeceğimi de sanmıyordum.

Evlilikten tırsıyordum.

Fulya gözleri yarı kapalı uyuklarken normalden daha sevimli görünüyordu. Afife Teyzenin kucağında küçük bir top gibiydi. Sarı saçları altın renklerini yansıtıyor, göz kamaştıran mavi gözlerinin çok az bir kısmı da gözükse ışıl ışıl parlıyordu. Torun, aşk, kıskançlık ve daha nicesinin konuşulduğu odamda en masum olan da oydu. Minicik bedeninin omuzlarına yüklenmiş anne acısını da çeken oydu ve hayran kalacağınız kadar güçlü bir duruşu vardı.

Yaş aldıkça büyürsün diyenlere inat Fulya'nın değişik bir yapısı vardı. Keşke Göktürk yerine annesi alsaydı onu okuldan. Altına kaçırdığı için utanarak annesine baksaydı. Başını annesi okşasaydı. Benim bile sırtıma destek amaçlı bir el değerken, onun saçlarını da annesi gülerek toplasaydı. Minik burnuna öpücüğü Göktürk değil de, zamansız kaybettiği annesi kondursaydı.

Fulya minicik dudaklarını aralayıp, 'anne' diye mırıldanışını bu kargaşada yalnızca ben görmüştüm. Sessiz bir dudak kıpırdayışıydı. Sessiz bir çığlıktı. Sessiz bir yalnızlıktı.

Fısıltı etmeyecek kadar uçsuz bucaksız bir acıydı.

"Afife Teyze, Göktürk gelmeyecek mi?" Gökçe telefonuyla oynarken söyleniyordu. "Kuzeni sakat kalmış, adamın umru değil!"

Afifoş biraz gerilirken, kollarıyla sardığı Fulya'yı kucağına iyice yerleştirdi. "İşi vardı. Gelir mi bilmiyorum,"

Bu kaçamak cevapla işkillenince yerden kalkıp, komodinimdeki telefonumu elime alarak odadan çıktım.

Göktürk'ün bir işi yoktu. En azından benim bildiğim kadarıyla yoktu. Saygın Amca'yla telefondan kısa bir görüşme yapmıştım ve açıkçası yeşil devciğim evde dinlendiğini söylemişti.

Lakin onun çoğu işini üstlenen moda ikonuydu. Kalbimdeki atışlar hızlanmış, sıkıntım yine artmıştı. Çok mu karamsardım acaba?

Melahat'in kızı yüzünden kuruntu merkezi olmuştum. Asıl anlamadığım şeyse neden Göktürk'e güvenemediğimdi.

Çakma, bahisle sevgili, tam bitti derken hakiki sevgili olunca hangi ara hayatından çıkardığını idrak edemediğim Ceyda yine hayatına dâhil olmuştu.

KMİ'yi ararken bugün sayısız kez titremiş elim yine tir tir titriyordu.

Göktürk'ün telefonu çalarken duvara yaslandım. Baha'nın odasından oyun sesleri yükselse de umusamadım. Sonuçta nerede olduğunu soracak ve kapayacaktım. Ya da bize gelip gelmeyeceğini de sorabilirdim.

Dokuzuncu çalışta aramam cevaplanınca gözlerimi yumdum. "Neredesin Göktürk? Telefonu da açmak bilmedim aşkitom!"

Abartılı bir kahkaha kulağımı doldurdu. "Rüya biz senin aksine çalışıyoruz," Ceyda'nın kinayeli cümlesiyle öfkeden kavrulmaya başlamıştım. "İş yemeğindeyiz ve Göktürk çok meşgul, ah aşkiton meşgul yani."

Telefonu hiçbir şey demeden yüzüne kapattığımda yumruk yaptığım elimle gözlerimi ovuşturuyordum sinirden.

Afife de Göktürk'ün tüm açıklarını örtüyordu. Beni sevdiğini söyleyen kadın ikidir arkamdan iş çeviriyordu.

Şimdi ne yapmalıydım?

"Abla neyin var?" Baha'nın patavatsız sorusuna inleyerek yanıt vermiştim. Ovuşturmaktan acıyan gözlerimi açıp ona bakarken, çekil git velet, demedim.

"Senin düşürdüklerini arıyorum, Baha." Yeşil gözlerimiz yeniden birleştiğinde vahşi batı rüzgârları kum tanelerini serpiyordu.

Baha yerlere baktı. "Ben bir şey düşürmedim ki,"

"Haberin olmadan düşmüş olmalı ablasının çükübiki!"

Baha dişlerini göstererek güldü. "Deme kız şöyle! Gülesim geliyor fındık göbüşlü," Ardından yeniden yere eğdi başını. "Ne düşürdüm acaba? Altın mıydı?"

Sen altın düşürecek kadar zengin miydin be Baham? Leprikongillerin en namussuzu, en aklı güdüğü, en altın açı!

"Altın değildi Baha. Beynin düşmüş, zekâ seviyen düşmüş!"

"Ha-ha-ha! Bak bak boyuma bak!" Baha bana yaklaşıp boy ölçüsü yarıştırırken güdüklüğümü iyice yüzüme vurur olmuştu. "Sen benden iki baş kadar kısa boylusun! Feriha deyip dalga geçtiğin çocuk basketbol takımına seçildi!"

Elimi omzuna koydum. "Boyun uzarken aklın gelişseydi keşke leprikoncuğum," Kaşlarımı çatıp başımı iki yana salladım. "Ne yazık ki artık çok geç... Aklın hep güdük kalacak!"

Baha'nın kolunun altından geçip, suratıma sahte bir gülümseme yerleştirdim. Bana homurdanan erkek kardeşime döndüm. "Bana şans dile lan leprikon!"

"Git işine ya! Ez kaslı kardeşini sonra şans iste! Yok sana dilek milek!"

Aslında itiraz ederek totemimi tamamlamıştı. Gülerek oda kapımı açıp, maymunlar cehennemine adımladım.

Dedikodu kazanları kaynattıkça kaynamış oda iyice ısınmıştı. Annemin yanına oturdum. Pelikli Fulya, Gökçe'nin yanındaki boşluğa yatırılmış, üzeri yorganımla örtülmüştü. Terlediği belli olan peliklinin birkaç saç teli alnına yapışmıştı.

Gökçe'ye dikkat kesildiğimde aklıma şeytani bir fikir gelmiş, çöreklenmiş, sal sal anam diyordu.

"Gökçe'nin gittiği hastanede çalışan doktor kimdi biliyor musun anne?" Annem çitlediği çekirdek dudaklarının arasındayken bana baktı.

"Kimmiş kız?" Çıt ederek çekirdeğin içindeki yemişi yiyen annemin gözleri fettanlıkla parıldıyordu.

Gözlerimi beni izleyen Gökçe'ye çevirdim. "Karşı komşumuz olan gençler var ya... Hani sarışın olan çocuk... Egehan da oradaydı."

"Ay, o çocuk doktordu!" Annem hayıflanıyordu. "Benim kadar olmasa da iyi yemek yaptıklarına halâ inanamıyorum ayol! Biri şefti içlerinden ama en çok doktor çocuk hoşuma gitti." Benim de ana zillim, benim de.

"Fulya için cadılar bayramı partisine gelen çocuklar değil mi Rüyoş? Üçü de kahraman olmuştu!" Afifoş kehribar rengi gözlerini kırpıştırırken ağzı aralandı. "Kız Gökçe sana bakan doktor Egehan mıydı? Vallahi Fulya'nın yanında konuşma! Âşık mı ne olmuş o sarışına!"

Egehan'a âşık olmayacak dişi tanımıyordum.

"Ben görmedim ama görsem de etkilenmezdim..." Halıda sülük gibi yatan Ulya mavi gözlerini tavanıma dikmişti. "Canerim sayesinde gözüm kör oldu,"

"Ulya sen zaten Caner'den daha yakışıklısını bulursan inan şansına takla attırırsın!" dediğimde Ulya 'hı-hı'layıp beni takmadığını gösteriyordu.

"Egehan komşunuz demek..." Gökçe ellerinden birini Fulya'nın saçlarında gezdiriyordu. "Bana çok kötü davrandı. Soğuk bir adam o."

Tekli koltuğumda sultan gibi oturan Afifoş sinsi sinsi sırıttı. "Bal yok muydu kız yanında? Teyzenden hiç mi bir şey öğrenmedin?"

Afife'ye asla bal verilmemeliydi. Hatun içine ne koyuyorsa yoldan çıkıyordu. Göktürk, annesinin bu huyu yüzünden bana kahveyi dahi içirmemişti ki içilecek gibi de değildi. Aşırı tatlı olduğu aklıma gelince yüzümü buruşturdum.

"Teyze!" diyen Gökçe'yle sıçradım.

"Ne? Teyze ne? Göktürk'le Rüyoş bebek yapmıyor! Sen bir adamı etkileyemiyorsun! O kadar sakarsın adamın üstüne yalandan düşseydin ya!"

Gökçe kıpkırmızı suratıyla domatese benziyordu. Egehan konusunda da bencildim. Fakat bugün Egehan'da eski Göktürk'ü görmüştüm. Kibirli, egoist ve aşağılıktı.

Gördüğü her yakışıklı erkeği beğenen kız âşık olmazdı. Olmazdı canım! Ben olmuş muydum ki?

Ben ilk görüşte kasa âşık olurdum.

Aklıma bugün tanıştığım Milas düşünce iç hesaplaşmamda Rüyayogimi'yle kafa kafaya vermiştim. Bana durduk yere yakınlığı beğendiği için miydi, yoksa Göktürk'le çıktığımı bildiği için inadına mı yapmıştı? Ceyda gibi kızlar varsa erkekler de vardı.

Göktürk'ün hâl ve hareketlerini de hesaba katarsak birbirilerinden hoşlanmadıkları belliydi.

İçinde bulunduğum handikapı Jale veya Ulya ile konuşmayacaktım. Jale, Göktürk'le ilgili en ufak hatayı Reyhan ve Uygar'a

yetiştirirdi. Ulya zaten kendi sorunlarıyla zor başa çıkıyordu. Gökçe'yi tanıyalı bir gün olmamıştı.

Selin konuşan kalçam hamileydi. Düğünü için beni aradığında gelemem dediğim için aramızda Alaska soğukları vardı. Annemle de konuşamazdım, Ceyda konusu çok riskliydi.

Afifoş'la da konuşamazdım. Oğluşunun çevirdiği dümenden haberi olduğunu hissediyordum. Eğer hislerim doğruysa zaten Göktürk'ün safında demekti. Belki de benim asistan olmamı sağlaması zannettiğim gibi Ceyda meselesi yüzünden değil sadece Saygın'a gözkulak olmamı isteyeceği içindi. Kafalar iyice karışmıştı bende.

• • •

Üç gündür oradan oraya koşuşturmaya alışmış sayılırdım. Holdingin iletişim kısmından arkadaşlar edinmiş, öğle yemeklerinde bir kez de olsa dışarıya çıkmıştık. Diğer iki gün, aralarında genç erkeklerin bulunduğu çalışma arkadaşlarımla yemeğe sadece bir kere çıktığım için kızıp köpürmüş Göktürk yüzünden, ofiste yemek yemiştik. Kendisine, yeni arkadaşlarımla yemeğe çıkmadığım için trip attığımı sanıyordu, lakin ben bu kadar çıt kırıldım değildim.

Elimdeki dosyayı incelerken küçük masamda yorgunlukla esnedim. Ceyda'nın topuk sesleri mermer zemini döverken kendi babetlerime baktım.

İlk gün giydiğim topuklular ayaklarıma iyi gelmemişti. Babet de çok rahat sayılmazdı ama spor ayakkabı giyilemeyecek bir ortamdaydım. En azından babetler daha şık duruyordu, kesinlikle daha uygundu.

Parfüm kokusu burnuma dolduğunda başımı havaya kaldırdım. Bana doğru gelen Ceyda işten kaytaracak zamanı şimdi bulmuş olmalıydı. Göktürk'le hop oraya, hop buraya gidiyordu ve ben arkalarından trene bakan saftirik öküz gibi bakıyordum.

"Rüya nasılsın?" Ceyda önümde durduğunda zümrüt yeşili elbisesinin kare yakası üzerine taktığı taşlı kolyeyle oynuyordu.

"Seni görene kadar harika, seni gördükten sonra otobüste torbaya kusan çocuk gibiyim. Mideme de gözüme de iyi gelmiyorsun, Ceyda."

Yüzü morarsa da Ceyda gözlerini kısarak gülümsedi. "Ben de iyiyim. Göktürk biraz yoruyor ama hiç önemli değil."

"Hım..." Masamdaki dosyaya çevirdim gözlerimi. "Benim aksime tam zamanlı bir çalışan olduğunu düşürsek..." Ona dönerek göz kırptım. "Yorulman mümkündür. Ama sana bir şey olmaz. Melahat'in kızısın sen," Ciddileşerek kollarımı göğsümde bağladım. "Zehrini akıt, Ceyda. Belli ki lafı eveleyip, geveliyorsun. Hadi konuş,"

Ceyda etrafa göz gezdirip, masama doğru iyice eğilerek dirseklerini dayadı. "Benden korkuna işe girdin, yine de Göktürk'le sevgiliden çok kanka gibisin. Gereksiz özgüvenini alıp neden gitmiyorsun?"

"Ha, derdin buydu... Anlamalıydım," Sandalyemde geriye yaslanırken rahat davranışlarım onu şaşırtmışa benziyordu. "Bana bak Malefiz'in kızı ben senin lafınla gitmem, korkup bir işe başlamam, kanka olacağım adamla sevgili olmam anladın mı?"

Koridorda ayak sesleri işitince gülümseyerek geri çekildi Ceyda.

"Yakında gideceksin, hazırlıklı ol." Kırmızı rujlu dudaklarını oynatmadan konuştuğunda başımı gelen kişiye çevirdim.

Ceyda boş mu attı, dolu mu attı emin değildim. Neyden emindim ki?

"Yeşil gözlüsü... Kazandibisi... Holdingimin çiçeği..." Uzun boyu ve tüm yakışıklılığıyla asansörün önünden hızlı adımlarla gelen Caner kollarını açmıştı. "Kara fettanın suratı mosmor olmuş... Belli ki Rüya vurmuş gol olmuş... Şaşırdık mı? Hayır! Niye? Yeşil gözlüsü afet-i devran! Önünde eğilsin tüm cihan!" Caner'in melodiyle mırıldandığı komik şarkısına kahkaha attım. Her sözünde bana iltifat yağmuru vardı.

"Geldi geri zekâlı," Ceyda ayağını yere tempoyla vururken topuk sesleri kulaklarımı tırmalamıştı.

"Senden nefret ettiği için yerden yere vurmakta haklısın. Melahat sana ne aşıladıysa Ceyda, bence vazgeç. Sonunda elleri boş kalacak sensin."

Umarım öyle de olurdu.

"Elleri boş kalacak kişi sensin, Rüya... Görüşeceğiz," Ceyda, Caner'in gelmesiyle susmuş, yalandan gülümsemeye devam ediyordu. "Caner hoş geldin! Neşenle canlandı her yer canımcığım!"

Canımcığım mı?

Caner masamın önünde yerlere kadar eğilip bana prens edasıyla reverans yaparken Ceyda dudaklarını dişliyordu.

"Yeşil gözlüsü hazretleri... Senin olmaya geldim ayol!" Caner doğrulurken ona uzaktan da olsa öpücük attım.

"Sefalar getirdin yakışıklım!" Yorgunluğumu onun neşesi bile yok etmiyordu. " Kazandibim, yeşil gözlüsün çok çalışıyor ayol!" dediğim gibi Caner'in göz bebekleri büyümüştü.

"Şerepsüz seni nasıl yorar? Baklava yapılacak kız böyle çalıştırlır mı?"

Burnumu kırıştırdım. "Şerepsüz Göktürk değil, beni Saygın Amcanın temposu yordu." Aslında Afifoş, Saygın'a iyi bakmakta haklıydı. Adam bu yoğun iş hayatıyla taklaya gidebilirdi.

"Olsun! Ben yine de Göktürk şerepsüzünü azarlayacağım! Çünkü canım sıkıldı!" Caner ellerini yanaklarına koydu. "Kazandibine öpücük vermek ister misin? Yanlışlıkla dudaktan öpüşürüz be!"

Ben kıkırdadıkça Caner gülümsüyordu. Ceyda da kendi masasına giderken gereksizin kim olduğunu anlamış olmalıydı.

"Yok, Caner. Sen git yanlışlıkla Göktürk'ü öp, tamam mı kazandibim?"

Caner oflayıp, omzunu silkti. "Yanlışlıkla sadece seni öperim ben!"

"Öpemeden fantastik Göktürk, Caner'i tutar duvardan duvara vurur vurur beynini burnundan çıkarır!" Göktürk ofis kapısını açıp, gevşettiği kravatı ve dağılmış görüntüsüyle bile enerjisinden bir şey kaybetmemişti. Ona hayran hayran bakarken

gözlerimiz birleşti. "Rüya'yı öpmeyi, hele de yanlışlıkla öpmeyi keşkül beyninden çıkar,"

"Sadece şaka yapıyordu, Göktürk." Başımı omzuma yatırıp, Göktürk'e baktım. "Sen de bizi mi dinliyordun acaba?"

Kapıya omzunu yaslayan Göktürk yanına gelen Caner'e sırıttı. "Amip beni özlemiş, gelince sana asılır diye tetikdeydi seksi sevgilin."

Aramızda mesafe de olsa o elektrik hissedilir derecedeydi. Kalbim hızını alamıyordu. Göğüs kafesimi zorlayan nefesim dudaklarımı saf bir ateşle yakarken, gözlerim Göktürk'e defalarca bakabilmek için yalvarıyordu.

"Uydurma! Sana, can sıkıntımı geçirmek için geldim! Yeşil gözlüsünü özledim deyince vuruyorsun! Asıl özlediğim sendin kazandibi sultanım!" Caner eliyle beni gösterince yaka paça Göktürk tarafından ofise tıkılıp, kapılar üzerine açılmamasıya kapandı.

Kırmızı hissdiyorum Acun ağabey. Açma ayol.

Dosyaları düzenleme işime geri dönerken Göktürk'ün 'seksi sevgilin' deyişi kulaklarımda çınlıyordu. Kanka değildik. Ceyda'nın kafamı cadı kazanına çevirmesine izin vermeyecektim.

En fazla o cadı kazanına anasıyla onu atar, kemikleriyle derileri ayrılana dek kaynatırdım.

• • •

"Tüm düzenlemeler yapılmış," Saygın Amca yanlışlık yaptığım için iki kere daha düzenlettirdiği dosyalara sonunda evet demişti. Nereden bilebilirdim hem tarih, hem de alfabetik sıraya göre düzenleneceklerini? Bir de maliye için ayrılan faturaların da muhasebeye gönderileceğini nereden bilebilirdim? "Bir de..." Çekmecesinden özenle bir kâğıt çıkardı. "Bunu Göktürk'e imzalattırdıktan sonra bana getir, Rüya." Saygın Amcanın uzattığı kâğıdı alırken oflamamak için ağzımı sımsıkı kapatmıştım. Ayak işlerini bile ben yapıyordum!

Başımı sallayıp, odadan çıktığımda zaman bir türlü geçmek bilmiyordu. Evime gitmek, yatağıma uzanmak istiyordum. Yarın okulum vardı ve ben iki saatlik dersin ardından yine buraya gelecektim.

Eve gittiğimde babamın nişan için baktığı mekânlara tepki dahi veremiyordum. Yorgun olmasam çemkirir, ne evlenmesi be diyerek dişimi gösterirdim. Ama gel gör ki evde yaparız nişanı dediğinde bile 'hı-hı'ladığımda nişanı kabul ettiğimi eveti bilinçsizce fısıldamıştım.

Hayat bana hareketi tam yerinde çekmişti. Göktürk'ün arada evliliğe yönelik sözleri olsa da üzerinde durmuyordum. Benim bildiğim erkekler evliliğe hayır derdi. Göktürk ise tam aksi sırıtarak bana imâlarda bulunuyordu.

Bir gün önce öğlen yemeğinde, 'çorbalardan en çok ezo gelin severim, sarma benim de favorim, kız-erkek fark etmez çocuklara bayılırım, biraz deli uyurum ama seninle olduğum sürece mumyalanmış firavun gibi yatarım, evlilik çok da kötü bir şey değil, sınırsız kas görmeye kim hayır der ki' dediğinde yediğim ne varsa boğazımda kalmıştı.

Sınırsız kas görme fikri cazipti. Onunla uyumak da güzel olurdu. Karamelimsi kokusu büyük ihtimalle parfümünden veya duş jelinden kaynaklı da olsa o hoş esansı sonsuza dek solusam bıkmazdım. Kehribar rengi gözleri ise kor alevdeki yaldızlı sarı tonundaydı ve ben her baktığımda eriyor, bitiyor, yok oluyordum.

Git gide Göktürk'e alışıyordum. Aylardır düşe kalka birlikteydik. Saçma sapan şeyler yüzünden birbirimizi rezil etmiştik. Ben çok kırılmıştım. O da çok uğraşmıştı.

Benim için cidden uğraşıyordu. Masamda çaklıtlı bisküvisiz bir sabah daha görmemiştim. Tamam, burada çalışmamı istememişti, lâkin birkaç gündür de gökten düşmüş meleklere iyilik ve vicdan dersi verebilirdi.

Göktürk değişiyordu.

Ben de onun değişimlerini turnusol kâğıdı gibi renklere bürünerek karşılıyordum. Arada benim davranışlarımın tutarsızlığı onu sinirlendirse de azımsanmayacak bir yol katetmiştik.

Göktürk'ün ofisinin kapısında beni düşüncelerimden koparan şey, kargaları intihara sevk edecek bir sesti. Kulağımı kapıya dayasam da sesler boğuk boğuk geliyordu.

Ne yapıyor lan bunlar? diyen Rüyayogami bitli kafasını kaşıyor, ortası alınmamış kaşlarını çatmaya çalışırken başarısız oluyordu. Zira o kaşlara ancak simit atılırdı. Kaş çattığı belli olmayan mağara kızı simit ne diyordu.

Kapıyı tıklatıp, gir komutunu beklerken açıkçası herhangi bir ses çıkmamıştı. Aksine o boğuk mırıltı duyuluyordu.

Ve Allah ne verdiyse kapıyı açtığımda şu manzarayla yüzleştim.

Caner deri koltukların arasındaki oymalı orta sehpanın üstüne çıkmış, kabanı yerde, kazağı sıyrılmış, adonisleri göz kırparken elinde tuttuğu tv kumandasına ölsem dinlemeyeceğim şarkıyı söylüyordu. "Sarılmandan belli kırıcan mı belimi?" Gözlerini kapatmış dünyayla bağlantısını kesmişti.

Sırtı bana doğru dönük oturan Göktürk ise kulaklarını elleriyle kapatıyordu. "Çok canım acıdı çeksene elini!" Caner elini beline yerleştirdiğinde kırılacak değil de, bel kıracak tipi vardı. "Kırcan mı belimi? Çeksene elini! Ama ayılık var senin hamurunda Göktürk! Bak kırıcan belimi! Çok canım acıdı çeksene elini hayvan!"

Sevmememe rağmen yanlış söylediği şarkının sözlerini kıvraklıktan uzak hareketleriyle tamamlayan Caner'e var gücümle kahkahayı bastığımda sesim adeta yankılanmıştı.

"Ofis fantazisine bak be!" Bir ıslık öttürüp, sehpadan bana keklik gibi bakan Caner'e elimdeki kâğıdı yırtmadan alkış tuttum. "Saygı duyuyorum size! Cesaretinize!" Hafifçe eğilip, selam verdiğimde koltukta bir hışımla bana dönen Göktürk'ün ağzı açık kalmıştı.

"Hiii! Basıldık!" Caner deri koltuğa zıplayarak oturduğunda elindeki kumandayı da bir köşeye fırlatmıştı. "Biz de karaoke yapıyorduk,"

Dik durarak, bakışlarımı muzipçe onlara yönelttim. "Siz keyfinize bakın canım!" Elimi havada neyse dercesine salladım.

"Benim bir imzalık işim vardı zaten. Rahatsız olmayın, hemen çıkıyorum. Gençlerin ne yapacağı belli olmuyor..." Sırtımı onlara çevirip, yalandan çıkacakmış gibi yaptığımda patırtıyla kolumdan tutularak içeriye çekildim. Göktürk kapıyı aceleyle kapatıp, kızarmış gözlerini yüzümde gezdiriyor, kolumu nazikçe tutsa da bırakmıyordu.

"Sandığın gibi değil," dedi Göktürk inip kalkan göğsüyle. "Bu fetişist geldiğinden beridir berbat bir şarkıyı berbat bir şekilde söylüyor. Başımdaki ağrıyı tarif edemem,"

Göktürk'le alay edebilmem için böyle büyük bir fırsatı ne zaman yakalardım ki? Migreni var diye bu seferlik boş vererek sırıttım.

"Göktürk, Caner'i yıllarca tanımama gerek yok. O tuhaf bir tatlıcı. Anlaşılan sıkıntısını gidermek için seni kurban seçmiş. Ama kabul et komikti," Püskürmeye benzer bir ses çıkaracakken durdum. "Çok mu ağrıyor başın?"

"Benim dudaklarım çok ağrıyor yeşil gözlüsüm!" Caner arsızca konuştuğunda Göktürk dişlerini gıcırdattı.

"Caner!" Göktürk'ün gürleyen sesiyle ürkmüştüm. "Bir kere, lan bir kere adam ol!"

Caner ellerini iki yanında açarak durumu izah etmeye yönelik bir tavır takındı. "E, adamım ya lan! Öbür türlü olsaydım hiç yeşil gözlüsümü öpmek ister miydim? Ha, sen döneceksen bilemem kardeşim. Dönmek kaderinse engel olmam ayol!"

Pekâlâ, ayol diyene kadar güzel izah etmişti.

"Caner, yaylan!" Kolumu bırakıp, elimi tutan Göktürk beni az önce kalktığı koltuğa götürürken bir-iki adım gerisinde kalmıştım. "Ya sonsuza kadar sus, ya da insan gibi otur. Seçim senin."

Deri koltuğa otururken Göktürk beni kolunun altına almıştı. Karşı koltuktaki Caner ise yılışık yılışık sırıtıyordu.

"Şıkları alabilir miyim?"

Caner'in durmaksızın Göktürk'e bulaşmasını keyifle izliyordum. Televizyondaki dizilerden daha eğlenceliydiler.

"Şık yok! Bas git beyinsiz," Göktürk başıyla kapıyı işaret edince Caner gözlerini yumdu.

"Göremiyorum! Kör oldum!" Caner kollarını uyugezerler gibi havaya kaldırdı. "Kapı nerede? Çıkış yok mu? Bu sesin sahibi şerepsüz kim? Kim?"

Göktürk başını geriye atarken inledi. "İki ağrı kesici içtim bana mısın demedi. Caner benim için değil, Allah için sus lan!"

Halâ kör taklidi yapan Caner iç çekti. "Şimdi de sağır oldum. Kelimeler bir bir anlamını yitiriyordu şöminenin ateşinde yanan odunların çıkardığı seslerin arasında..."

Kıkırdayıp, Caner'in bu tezat konuşmasına aptalca da olsa karşılık verdim. "Hem sağırsın, hem kör ama şöminenin ateşini görebilirken, çıtırdayan odun seslerini de duyuyorsun." Tatlıcı bana başını sallayıp onay verdiğinde Göktürk'ün omzuna başımı yasladım. "Caner artık kollarını indir ve sessiz ol kazandibim."

"Yoruldum zaten Antep fıstığım. Göktürk çok ısrar etti şu popo terleten deri koltuğa uzanayım bari." Caner koltuğa yatarken bana küçük bir öpücük de yollamıştı.

Ona gülümseyip gözlerimi kapadığımda Göktürk'ün eli saçlarıma konmuştu. Herhangi bir tepki veremedim. Duygularımı gösteremiyordum, farkındaydım. Eğer beni, benim onu sevdiğim gibi sevecekse ayvayı yemiştim. Zira ben bir mağara kızıydım. Duygu da neydi lan?

• • •

Okul panosunda açıklanan vize sonuçlarına bakarken hüsrana uğramıştım. Tamam, kâğıdı ful vermemiştim ama kalacak kadar da boş bırakmamıştım.

Yerinde zıp zıplayan Jale bana inat mutluluk dansı yapıyordu.

"Geçtim! Geçtim! Ferrari gibi geçtim!"

Ben de vosvos ama siz bana kısaca kaplumbağa deyin.

Alayınıza cowabunga!

"Rüya senin durum nedir?" Jale'ye sırtımı dönüp, omzumu silktim.

"Kkız geçtin mi?" Jale önüme doğru atak yaptığında ellerimle yüzümü kapadım. "Oha! Kaldın mı? Sınav çok kolaydı kız! Nasıl yapamadın?"

Ellerimi yüzümden indirdim. "Kaldım lan! Kaldım! Hararet yapmış vovos gibi kaldım lan! Bırak yeşil ışığı, ben park ettiğim sokaktan çıkamadım!"

Aralık ayı bana uğursuzluk getirmişti. Hem işe başlamış, hem sınavdan kalmıştım. Göktürk'le sevgiliydim ama bana kas açmıyordu.

"Ay, ben de öyle sevindim sana şey yapar gibi..." Jale dudaklarını büktüğünde gülümsedim.

"Saçmalama be Jalem! Kaldıysam kendi tembelliğimden kaldım." Bize bakan öğrencileri umursamadan kollarımı açtım. "Gel gel vosvosa sarıl kız!" Jale bana ikiletmeden sarıldığında gözlerim pörtlemiş, soluğum kesilmiş, Samara saçları ağzıma girmiş, ciğerlerim patlamıştı.

İnsana sarılıyorsun yavaş ol hayvan, diyecekken vazgeçtim. Caner'in yüzünden hayvan der olmuştum her şeye.

"Rüya terssin falan ama içtensin kız!" Jale yanağımı öpücüklere boğarken bir öksürük sesiyle ayrıldık.

"Burada yakışıklı ama yalnız bir erkek vardı," Reyhan'ın ela gözleri çakmak çakmaktı. "Kız arıyordu, bulamıyordu... Sevgiye muhtaçtı!" Bize doğru koşarken Reyhan'ın huşu dolu ifadesi görülmeye değerdi. Aşık olduğu adama koşan Türk filmi kızı gibiydi. Tek fark Reyhan azgın adamın önde gideniydi.

Reyhan bizi kollarıyla sardığında arkadaş olduğumuz için bir kez daha yüreğim kabarmıştı. Öyle abartılı bir yakınlığımız olmamasına karşın üçümüzde sevgi yüklü bir balon gibiydik. Gökyüzünde uçuyor, uçuyor sarhoş oluyorduk. Bulutlara, kuşlara ve az daha yükselsek göreceğimiz uydulara bakarak aptal aptal gülüyorduk. Yahu az daha yukarı çıksan patlayacaksın. Neyin mutluluğu bu? Ama mutluyduk. Fıştırıklıydık. Harikasyustuk. Mükemmelustuk.

Ve Rüyoyagami kıskançlıktan çatır çatır çatlıyordu. Sınavda kalan ben mutluydu!

Mutluluğun resmini çizebilir misin Abidin?

Yok, anam.

Reyhan kolarını çözdüğünde Jale'nind e benim de yanağıma birer öpücük kondurdu.

"Sınav güzel geçti ha?" dediğinde yine ellerimle yüzümü kapadım.

• • •

Tuvaletteyken aradığım Hayal Berry telefonu ilk çalışta açmıştı. Geç açar diye evi aramıştım lakin hatunun tüm işi telekonferansla dedikodu yapmak olduğundan pat diye gelen aramayı açmıştı.

Fakültedeyken de aramıştım ama sadece nasılsın deyip lak lak yaptıktan sonra dilim acı gerçeği söylemeye varmadığından, seni seviyorum, deyip kapamıştım.

Şoför beni işyerine getirirken trafiğe takıldığında da babamı aramıştım. Toplantıya girmek üzereydi ve stresli olduğunu tahmin eden çok düşünceli evlat olarak, ona da seni seviyorum diyerek telefonu kapatmıştım.

Annem çağrımı cevaplayıp, "Hayal ve Acar Aslanlı'nın aşk yuvası buyrun?" dediğinde yutkundum. Niye ev telefonunu bu kadar hızlı açıyordu ki?

"Anne seni sevdiğimi biliyorsun değil mi?" Nabza göre ver şerbeti Rüya.

Annem mırıldandı. "Hasta mısın?"

"Yok kız!"

"Damadımla ayrıldın?"

"I-ıh!"

"Halıya çay döktün?"

"Yok!"

"Yatağına işedin?"

"Yok be!" Tuhaf sorulara verdiğim cevapla dudaklarımı ısırdım. "Anne ben birkaç dersten kaldım!"

"Kaç dersten kaldın?" Annemin çatallaşan sesi gerginliği tırmandırıyordu. Ya da benim şu yeşilkertenkele bir dala çıkıyor da renk değiştirdiği için fark edemiyordum.

"Toplam... Aklından bir sayı tut! Bakalım tutturacak mısın?"

"Rüya beni telefondan beri sinirlendirme! Beş mi? Altı mı? Yüz kere dedim ders çalışırken kitaplarla kalemleri konuşturma diye!"

Boştaki elimi pantolonumun cebine soktum. "Anaçığım, yiğidin ağaya borçlusu, öğrencinin dersten kalanı makbuldür."

"Bana ne ağadan paşadan yiğitten Rüya, kaç dersten kaldın? Baban kızmıyor olabilir ama beni biliyorsun zilli!" Telefon hatları titrerken annemin tiz sesi okyanus resiflerinde bile çınlamıştı.

"Aman canım! Üç dersten çaktım! Sandığın kadar yüksek değil o rakam! Hem ben geçemeyeceğim dersin sorumluluğunu almam!"

"Yaşıtların mezun oldu, çeyiz düzdü, koca buldu evlendi, çocuk yaptı sen halâ boşa sıkıyorsun! Atma Rüya! Atma anası zillim! Hem işsiz hem kız kurususun!"

Saygın Amca olmasa meteliğe de kurşun atıyordum. Gerçi maaşımı almama haftalar vardı. Kısa süreliğine de olsa babamın cebini sömürüyordum.

"Bulduk işte bir damat! İşim de var! Uzatma kadın!"

Ve annem telefonu suratıma kapattı. Bunun anlamı telefon yetmedi evde bilahare halledeceğim seni demekti.

Vasıfsız ve fakir bir çalışan olarak tuvaletten ayrıldığımda kafamda zibilyon tane leprikon altın kavgası yapıyordu.

Rüyayogami kurtla, kuşla, böcekle gün yapıyordu.

Leprikonlar kavga ederken insanlar tarafından ezilmişti. Minnaklar ya ondan.

Rüyayogami güne davet ettiği arkadaşlarından olan uğur böceği ailesiyle gelen yaprak bitini yanlışlıkla yemişti. O'da minnaktı.

Ben de minnaktım. Beni biri ya ezecekti ya yiyecekti ama hayırlısı...

Masama oturacakken Saygın amcanın kapısını açarak çıkan Milas Bey'i görünce selam verdim.

"Rüya," Milas Bey bana doğru yürüdüğünde kibarca gülümsedim. Bu adam da beni her gördüğünde otuz iki diş sırıtıyordu. "Görüşmeyeli uzun zaman ve bir yumruk oldu!"

O an moda ikonunu gıcık etmek için üzülmüş gibi yapsam da çok oralı olmamıştım.

"Zaten kısa zamandır burada çalışıyorum, Milas Bey." deyip, telefonumu cebime sıkıştırdım. "Yumruk için de üzgünüm ama yapabileceğim bir şey yok,"

Gel öpeyim geçsin mi deseydim sapık tipli adama? Üstelik bu adamın Göktürk'ten yaşça büyük olduğu belliydi. En az otuza yakın diye tahmin ediyordum. Hem davranışları ve konuşması bana da itici gelmişti. Yok gözlerine şöyle oldum, görünce böyle oldum dediğinde yumruğu değil tekmeyi yapıştıracaktım ben suratına.

Daha önce kimseyi dövmemiş olsam da yapmayı isterdim. Aksiyon olurdu ayol.

"Göktürk hep kaba olmuştur," Milas'a dallama diyen Rüyayogami ilk kez karizmatik bir adama sırtını dönmüştü. "Sen neden yoktun geçen akşam?"

Kaşlarımı çatarak yüzüne bakmayı sürdürdüm. "Hangi akşam nerede yoktum Milas Bey?"

Milas Bey dallaması ağzını 'hay aksi' diyerek oynattığında siyah saçlarını eliyle karıştırdı. "Gerçi diğer iş yemeğinde de yoktun."

İçime düşen kurtlar oynaşıyor, beni kıvrandırıyordu. "İş yemeği... Hangi iş yemeği?"

"Bu hafta iki iş yemeğinde de Göktürk'leydik ama sen yoktun. Gelmek istememişsin ya,"

Kendimi şu an aptal gibi hissediyordum.

Dişlerimin arasından konuştum. "Nereye gelmek istememişim?"

"Haberin de yok yani!" diyerek koyu kahve gözlerini irileştirdiğinde sağ elimi yumruk yaptım. "Önce ihale için bir araya gelmiştik değerli birkaç çalışanımızın da katıldığı akşam yemeğinde, ardından dün akşam da yeni aldığımız ihaleyi kutladık. Hatta Göktürk asistanıyla geldi. Seni sorduğumda da gelmek istemediğini söyledi,"

Göktürk bana sorsa bile muhtemelen gitmezdim. Lakin Ceyda'yla gideceğini duysaydım kanat takar uçarak giderdim. Ama bana sormamıştı ki!

Milas Beye şaşkın şaşkın gözlerimi kırpıştırıp, elimi alnıma vurdum. "Ah! Unutmuşum!" Adam bana kaşalrını kaldırarak bakarken ağzı aralanmıştı. "Doğru ya! Gelemeyeceğimi söylemiştim! Biraz hasta gibiydim, Göktürk sorduğunda da hayır demiştim. Tüh, aklımdan çıkıvermiş!"

"Geçmiş olsun..." Milas Bey elini omzuma koyduğunda iki adım gerileyip, elinden kurtuldum. O da elini benim gibi yumruk yaparak indirdi. "Gitsem iyi olacak. Kendine iyi bak, Rüya." Milas Bey uzaklaşacakken bana seslendi. "Bir de Saygın Bey seni odasına çağırmıştı."

Başımı salladığımda asonsöre doğru yürüyen Milas Bey dallaması az kalsın kadın çalışanlardan birine çarpacaktı. Nesi vardı bu adamın?

Saygın Amca'nın kapısını tıklatmadan girdim. Dev gibi olsa da Saygın Amca bana babam gibi davranıyordu. Orta şekerli Türk kahvesini üç kere içmese ve beni daha az yorsa harika anlaşırdık aslında.

"Rüya duydum ki derslerinden kalmışsın," Saygın Amca annemin dahi yeni öğrendiği haberi almıştı. Annem kesin Afifoş'a demişti. Afifoş'da kocasına yetiştirmişti.

Gözlerimi kısarak homurdandım. "Annem değil mi?"

Hain Hayal Berry...

Saygın Amca kahkaha attı. "Bana Afife söyledi ama haber kaynağının annen olduğuna şüphe yok,"

"Üç dersten kaldım, Saygın Amca. Ne yapayım? Mukadderat! Çalıştım, hafızaya da attım ama bende beyin bedava değilmiş anlaşılan."

"İlahi fıstık gözlüm! Sen Saygın Hanbeyi'nin gelinisin, düşürme güzel yüzünü." Saygın Amca bana göz kırpıp, siyah bir dosyayı uzattı. Masasına yaklaşırken öylece ona bakıyordum. "Bunları benim ofis fantastiğine bir göster, Rüya."

Göktürk'ün odasının yolları yine göründü desene, devciğm.

"Peki," Dosyayı elinden aldığımda dudaklarını birbirine bastırarak gülümsemesini gizliyordu.

Afifoş'un kocası değil mi işte keyfimi Göktürk'le yerine getirmeye çalışıyordu. Çılgın Saygın Dev.

Bir haftadır o odadan o odaya mekik dokuyordum. Bu diplomasi trafiği en son Çin ve Amerika ping pong oynarken yaşanmıştı.

Saygın Amcanın odasından çıkmak için çığlık atan ayaklarımla adımlayıp kapıyı açmıştım ki sesini işittim.

"Dosyayı hallettiğinizde şoföre söyle seni eve bıraksın, Rüyoş." Başımı ona çevirip umutla baktım. "Çok yoruldun iki saat erken çıksan iflas etmeyiz değil mi gelinim?" Başımı hevesle salladığımda kapıyı yavaşça kapatarak çıktım.

Bekle beni ponçik! Rüya geliyor!

Acaba Göktürk kas açar mıydı? Ya da onu gebertse miydim? Dosyayı kafasında parçalayıp, karnını kalemlerle deşse miydim?

Beni niye yanında götürmemişti ki iş yemeğine? Yeni çalışmaya başlamış da olsam onun sevgilisiydim. Ceyda'dan ziyade yanında ben olmalıydım.

Benden utanıyor olabilir miydi?

Kafamdaki düşüncelere sinek kovucu sprey sıkarak dağıttım.

Dosya bahanesiyle biraz konuşurduk. Öyle her gece arayıp, tatlı tatlı konuşarak Rüya'nın kalbi kazanılmıyordu. Onun yüzünden bir yığın deliyi odamda ağırlamıştım!

Göktürk'ün kapısını da bugüne özel tıklatmadan açtığımda yine alttan alarak şakıdım.

"Aşkitooom! Rüyoş geldi!" Göktürk'ün masasına ilerlerken sekerek yürüyordum. Gözlerim hafif kısık, dudaklarımda gülümseme vardı. "Özledin mi beni moda ikonuuu?" Kollarımı iki yana doğru açıp, gözlerimi araladığımda zaman durmuş gibiydi.

Göktürk'ün kucağındaki Ceyda bana tedirgin gözlerle bakıyor, kızarmış yanaklarını benim sevgilimin boynuna gömerek saklamaya çalışıyordu.

Başımdan kaynar sular dökülürken bastığım zemin bir an için ayağımın altından kayar gibi olmuştu.

İlk kez beynimden değil, kalbimden vurulmuştum.

Göktürk, Ceyda'yı kucağından kaldırırken bir şeyler söylüyordu. Yüksek sesle konuşuyordu ama ben duymuyordum.

Duyamıyordum.

Kalbimin uğultusu deniz kabuklarından çıkan ses gibiydi, sağır olmuştum sanki. Elimdeki dosya düşerken, küçücük bir gözyaşı da yanağımdan süzülüyordu.

Hayatıma ansızın giren adama ansızın alışmıştım. Defalarca kendimden ödün vermiştim. Hep kusur bulduğum kişi bendim.

Ben gerçekten aptal olmalıydım.

Göktürk yanaklarımı elleriyle kavrarken sıcaklığını hissedemiyordum.

Bu sefer kanım donmamıştı.

Ruhumdaki tüm kan buharlaşarak yok olmuştu. Birileri değiştirir, bu haliyle kabul etmez dediğim ve her ruhsuzdan sakladığım karakterimi tozlu sandıktan çıkarıp onun için ortaya sermiştim. Ruhum can çekişirken bir nefes çektim ciğerlerime. Şeker kokan, karamel kokan, aşk kokan bir nefesti.

54. BÖLÜM

Depreşik Pamuk Prensesin Bir Miktar Masallardan Bir Miktar Kaderden Çaldığı Mutlu Sonu

Pamuk Prensesi öpmek için eğilen yakışıklı ve beyaz atlı kıçım suratlı prensin hayalarına tekmeyi basan somurtkan şirinle yumruk tokuştururken; baygın baygın cam tabutun için de yatan prensesin de suratına tükürdüm.

Ya parmaklarına çıkrık batardı, ya zehirli elmayı ısırırlardı, ya cadıyla anlaşıp ayak kazanbilmek için seslerini verirlerdi ya da bir canavar kral olacak diye pervane olurlardı kıçım suratlılara.

Sen prensessin. Senin ne işin var prensle? Git köyün en yakışıklı, en çalışkan genç adamını bul ne fındık kırıyorsan kır!

Sana ne prensten?

Soylu herifin biri öpsün hesabı yüzyıllarca uyuyanından tut, kuleye hapsedilmişi bile vardı.

Ha, gerçi ben de kendimi ponçiğe zircirlemiştim ama kıçım suratlı Göktürk'ü beklemiyordum.

Aldatmadığını söylese de gözüm onu görmemişti. Aleyhinde binlerce delil vardı ve suçlamaları inkâr ediyordu.

Acaba mahkemeye mi başvursaydım? Dişli bir avukatla donuna kadar alabilirdim. Aldatmak yasalara göre suçtu.

İyi de ben onun karısı değildim!

Gururumu zedeledi desem manevi tazminat ödemek zorunda kalsa ona dokunmazdı bile! Adamın babası Napolyon gibiydi!

Para! Para! Para!

Bizde ise: Zilli! Zilli! Zilli!

Zili çarşıda beş kuruşa satıyorlardı. Artık bir kutu alır, eteklerimin ucuna diker, sokaklarda deli deli gezerdim. Kulağıma da iki küpe taktım mı bitmiştir olay.

Damat adayı -sevgilisi- tarafından aldatılan yeşil gözlü güzel kız kayışı koparmak suretiyle delirerek bölge halkının sevgilisi oldu. Yaptığı türlü eğlenceler ve numaralarla yaşadığı şehrin yüzü haline geldi.

Etekleri zil çalan Rüya Hanım uzatılan mikrofonlara hafızasında kalan tek repliği söylüyordu.

'Goca istiyom gel beni al!'

Durumumun vehameti ortadaydı. Hangi işi tutsam elimde kalıyordu. Lanetli bir kız kurusuydum.

Param olsaydı gözyaşlarımdan özenerek 'Rüyatiti'nin Gözyaşı' adında elmas yaptıracaktım. Rüyatiti işten ayrılalı geçen bir haftayı evde yatarak doldurmuştu. Para kazanamadan, parasız kalmıştı. Neyiyle yaptırsındı elması? Gerçekten sıyırıyor olmalıydım.

Aylardır hayatımda olan adamdan bir günde ayrılmak bana ağır gelmişti. Öyle ya da böyle ben ona ilk öpücüğümü, kalbimi, ruhumu vermiştim.

Gören de beş çocuğumla sokakta kalmış, güzel giyinimli bir kadın tarafından kötü yola düşürülmeye çalışıldığımı sanırdı.

Anneme Göktürk'le ayrıldığımı söylemek derslerimden kaldığımı söylemekten daha zor olmuştu. Planı elinde patlayan yalnız o değildi.

Afife Teyze defalarca bize gelmiş olmasına karşın odamdan çıkmamıştım. Kapımı kilitleyip, gitmesini beklerken de zır zır ağlamıştım.

Keza halâ ağlıyordum. Arada gülerek parmağıma çizdiğim suratlarla konuşuyordum. Babam nişan kelimesini ağzına almıyor, annem de onun baskısıyla konuşamıyordu. Babam işe gittiğinde odama gelerek nasıl olduğumu sorduğunda da gülüyordum.

Gülerek ağlayan biriydim. Tezatlarla kuşatılmış bir kızdım. Havai görünen Rüya duygusallığın nirvanasındaydı.

Hakuna matata felsefesini bugünlerde rafa kaldırmıştım. İnsan aldatılınca umursamaz davranamıyordu.

Kumandayla kanalları zaplarken derslerden değil ama devamsızlıktan kalacaktım. Lise yıllarımda ağır bir gribe yakalandığımda az kalsın sınıfta kalıyordum. Hastalık geçtikten sonra da eve alışmak suretiyle bir miktar daha devamsızlık yapınca baya sorun yaşamıştım. Kıl payı atlattığım olayda hocalara derdimi anlatmak epey zor olmuştu.

Bedenim iyileşti hocam ama ya ruhum dediğimde arkadaşlarım gülmüştü.

Şerepsüz liseliler.

Neyse ki raporlu olduğum için bu devamsızlık sorun olmamıştı.

"Rüya kalk temizliğe yardım et," Annem sarı beziyle -dikkatinizi çekerim sarı bezle- televizyonumun önünde durmuş bön bön bana bakıyordu. Dejavu.

"Halsiz hissediyorum," Biraz başından biraz sonundan izlediğim program reklama girdiğinde bacaklarımı koltuğun sırt kısmından sarkıtıp, gözlerimi tavana çevirdim. Dejavu 2.

"Kız zilli! Bir kere de temizliğe yardım etsen yağların mı erir? Fındık göbüşün mü kaybolur? Hadi anası zillim! Sabahtan beri yatıyorsun, öğlen oldu evin işi bitmedi. Yardım et ayol!"

Anneme sırıtarak yayıldığım koltuktan baktım. "Tükenmişlik sendromu nedir bilir misin anacığım?"

"Niye mutsuzsun ki? Zaten Göktürk'ü başından beri istemiyordun. Ayrıldığına göre keyfin yerindedir,"

Annem gülümsediğimde örtbas ettiğim yıkık dökük kalbimi taştan sanıyor olmalıydı.

"Hım... Keyfim beyde yok!" Ayağa kalkıp, vücudumu esnettim. "Yolla sarı fırtınayı! Rüya temizlik yapacak!"

Hayal Berry suratıma aval aval bakarken dut yemiş bülbül gibiydi.

"Anne! Hadi ne yapılacaksa söyle!"

Annem bana apar topar yaklaşıp, elindeki beze aldırmadan kollarımı tuttu. "Pardon, yanlış mı duydum?"

Elindeki bezi alıp, televizyon ünitesinin tozunu almaya başlarken neyi niçin yaptığımı ben de bilmiyordum.

Ana zillim beni durduk yere ayrıldı bilsin istiyordum Göktürk'ten. Afife'yle arası kötüydü. Babamla da iyi değildi. Eski moda ikonunu seviyordu. Eski gebe öküzü oğlu gibi görüyordu.

Kafasındaki Göktürk'ü öldürmeyecektim. Varsın iyi bilsindi.

Bu yüzden pardon diyen anneme temizlediğim bibloyu vitrin bölmesine yerleştirdikten sonra döndüm.

"Senin kızın bir kalpkıran Hayalciğim!"

Hı-hı al sana nah! Rüyayogami benden öğrendiği şaklayan nahı patlatırken ona da güldüm.

Galiba depresyona girmiştim.

Kendi masalımda Depreşik Pambık Prenses olmuştum.

• • •

"Depresyondayıımm unutuldum, aldatıldıımm!" Baha'yla kadehlerimizi tokuştururken yalnızlığımızın tadını çıkarıyorduk. "Sevgilimden ayrıldıımm çok yalnızıımm!"

Depreşik oldum. Kassız kaldım. Sevgilimden ayrıldım. Çok zilliyim.

"Üzülme be abla! Bak ben varım!" Baha'nın karanlığa rağmen parlayan yeşil gözleri teselli edercesine şefkatle bakıyordu bana.

Kadehimi saret edip. "Doldur leprikon!" dedim. Baha sarhoş ettiği Depresik Pambık Prensese hizmet eden kaslı ve uzun boylu bir elfi güdüğüydü.

Fakat benim canımdan çok sevdiğim canından bezdirdiğim sandeşimdi.

"Sanırım sigara sorunu annemin çeyizinden kalma kristal kadehlerde çözeriz. Küçücük bir çatlak olursa ikimizi de değer fiyatla geliştiririz."

Omuzunu silkti. "Kalkan kardeş, bişi biriz kadeh biriksa ne olur leprikonum?"

Baha kadehime vişne suyunu doldururken düşüceli görünüyordu. Arka fonda çalan Göksel'in Depresyondayım şarkısıyla evde harbiden karamsar bir hava vardı.

"Seni seviyor gibi görünüyordu," dediğinde meyve suyu paketini sehpaya bıraktı. "Hayalperest bir kızsın. Acaba hayallendin mi? Kıskançsın ya hani belki yanlış görmüşsündür."

Cangalardan birini ısırırken kucağında Ceyda'yla oturan Göktürk'ü hatırladım. Fıstıklı çaklıt veya acıydı boğazıma oturan.

"Ona ayrılalım dediğim de karşı çıkmadı ki," Gözlerim yaşlarla dolduğunda yutkundum.

"Bana inanmıyorsan bitsin demiş abla! Lafı düzgün söyle!"

"Sen ablanı aldatan şerepsüzün tarafında mısın, yoksa masum ablanın mı?"

Baha vişne suyundan bir yudum aldıktan sonra, "Haksız da olsan senin tarafındayım. Sadece olayı doğru dürüst anlatmalısın ki onun ağzını burnunu kırdığımda soru işaretleri olmasın kafamda,"

O gün yaşadıklarımı Baha'ya eksizsiz anlatırken buldum kendimi. Bir dosta anlatır gibi. Sanki dünyada beni kardeşimden daha iyi dineyecek biri yokmuş gibi anlattım.

Rüyatitti'nin Gözyaşları - Ayrılık
Canlarının Cehennem Günü

Göktürk'ün [illegible] ve [illegible] gözyaşları [illegible] boğulacak gibiydim. Bu bu hastalık [illegible] aldatılan kısım gözyaşları değildi, [illegible] kısmı gözyaşlarıydı.

"Rüya beni dinle bebeğim! Göründüğü gibi değil, duyuyor musun?" Göktürk parmaklarıyla yanaklarımdan akan yaşları silerken gömleğindeki kırmızı ruj iziyle midemi bulandırmaktan öteye gitmiyordu. "Yanlışlıkla oldu. Neden bu kadar ağladın ki?"

Mesela ne yanlışlıkla olmuştu?

Eğer dudaklarımı kıpırdatacak takatim olsaydı ona bunu sorardım. Yakasındaki kırmızı lekeyle neden ağlamamam geretiğini sormak isterdim. Neden benden utandığını da sorabilirdim. Ama hiçbirini soramadım. Yavaşça ellerinin arasından çıktığımda kendi gözyaşlarımı kendi ellerimle kuruladım.

"Bana..." Kuruyan ağzımı ıslatmak için yutkundum. "Bana iş yemeğinde eşlik eder misin diye sormadın... Seni aradığımda telefonunu Ceyda açtı... Onunla çalışıyorsun..." deyip, acıyla güldüm. "Yüzünü görmüyorum dediğin Ceyda'yla çalışmaktan memnun olduğunu gizleme. Sahi siz hiç ayrılmadınız değil mi?"

Göktürk bana doğru bir adım atacakken bakışlarımdan çekinmiş olacak ki durdu. "Saçmalıyorsun! Rüya sadece ufak bir kaza..."

Başımı iki yana sallayıp, her ne söyleyecekse böldüm. "Beni sırf ailen için kullandın! Bu kadar salak olduğuma inanamıyorum!" Bir hıçkırık boğazımdan koparken tüm dünyam yanıyor gibiydi. "Sana değer vermiştim!"

Odamda bana söz verdiği gün öyle yakın bir zamandı ki! Parmağına ikimizi çizdiğinde öyle samimiydi ki!

"Ceyda kazayla olduğunu söylesene!" Göktürk arkasında kalan kıza bağırdığında göz bebekleri koyulaşmıştı. Bana sinirli miydi? Ceyda sarsak adımlarla onun yanına geldiğinde başını eğdi. "Bir an için birbirimize karşı koyamadık. Bir kazaydı,"

"Kaza mı?" Göktürk, Ceyda'ya öfkeyle bakarken şaşırmış gibiydi. "Ben sana dokunmadım bile!" Göktürk gözlerini bana çevirdi. "İnanma ona," Sesi fısıltıdan farksızdı.

"Bitti," Bir daha asla ayak basmayacağım ofisinden dışarı çıkarken ne kapıyı kapatmıştım, ne de yüzüne bakmıştım.

Küçük masamdan kabanımı ve çantamı aldığımda gürültümüzü canlı yayın gibi izleyen çalışanlarla göz göze geldim. Beni

herkese rezil etmişti. Odasından telefonuyla çıkan Saygın Amca eliyle dur dese de uzun zaman sonra ilk kez bildiğimi okudum. Beni istemeyen adamdan kaçıyordum.

Asansöre bindiğimde şiddetlenen ağlama isteğimi bastırmadım. Ağlamalıydım. Onu içimde tutmamalıydım.

Asansörün kapısı açıldığında büyük lobiye indim. Hayaletten farksız bi şekilde binadan çıkarken çevremi bulanık görüyordum.

Kış soğuğu titreyen bedenimi katılaştırdığında nereye gideceğimi düşünüyordum.

Kabanını ısınmam için bana giydiren adamın kaza kurşununa hedef olmuştum. Kazaymış! Yoldan geçen taksilerden birini çevirdiğimde arkamdan gelen ayak seslerinin sahibinin kim olduğunu biliyordum.

"Duygularımla oynamadan da o kızla beraber olabilirdin," Beni duyduğunu sesli soluklarından anlayabiliyordum. Yüzümü dönmeye cesaretim yoktu. Olan gururum da çiğnenmişti.

"Duygularınla oynamadım," Göktürk'ün pürüzlü sesinden üzüldüğünü mü çıkarmalıydım? "Kazaydı Rüya,"

Taksi önümde durduğunda kapıyı açmak için yeltenirken Göktürk dirseğimden yakalayarak beni kendine çevirdi.

"Ben seni aldatmadım," Çatılmış kaşları alnında derin çizgiler yaratmıştı. Gür kirpiklerinin altında belli belirsiz kalan kehribar gözleri siyahlaşmıştı. Onu incelerken sıkışan yüreğime lanet ettim.

"Biliyorum kazaydı," İster istemez gömleğindeki lekeye kaydı gözlerim. "Yakanda onun rujunun lekesi kalmış. Ne klişe!" Dirseğimi ondan kurtarmaya çabaladığımda Göktürk daha da sıkı tuttu.

"Çocukluk yapıyorsun. Dinlemiyorsun beni,"

"Uzatmayı sevmiyorum. Bitti, hem oyunun hem de biz... Bitti,"

Göktürk alnını alnıma yasladı. "Sürekli seni idare ediyorum. Alttan alıyorum. Çocukça davranışlarını bile görmezden geliyorum! Suçum olmadığı halde sen beni hiç dinlemiyorsun! Kucağıma oturdu duydun mu? Bir anda! Rüya bu sefer büyüklük bende kalsın diyerek seni idare etmeyeceğim ya bana güvenirsin ya da biter."

"Bitsin demiştim,"

"Peşinden gelecek bir Göktürk olmayacak,"

Kokusunu son kez içime çekip, gülümsedim. "İdare edeceğin bir Rüya da olmayacak. Hem büyüklük yine sende kalsın, Göktürk. Ben küçük kalmaya razıyım. Peşimden de gelme. Çocuk kovalayacak bir adam değilsin. Kaza olan bizdik. Kazayla birleştik..."

"Bana inanman için didinmeyeceğim. Evet, haklısın sanırım kaza olan bizdik," dediğinde Göktürk'ten ayrıldım.

Taksiye binip uzaklaşırken nedense içimden bir ses onun halâ orada olduğunu söylüyordu. Orada ağaç gibi dikildiğini...

Ayrılık çanları bizim için çalıyordu.

Ve ben bitsin dediğim adamdan kopamamış, nefret edememiştim.

• • •

"Normalde aldatmadığını ispat etmek için seni bırakmaması gerekirdi," Baha eli çenesinde benim ağlaya sızlaya anlattığım olaya gram üzülmemişti. "Hem inanasım, hem inanmayasım geliyor eski damat adayına."

"Belki de bitmesi ikimiz için de en iyisi olmuştur. Baha sana anlattıklarımı kimse bilmemeli. Ceyda aramızda sır olarak kalmalı," Gözlerimi kurulayıp, titrek mum ışığına baktım. "Annem yeterince üzgün, babam da öyle... Durduk yere ayrıldığımızı sanmaları daha doğru,"

Baha elini sırtıma koyup kardeşçe vurdu üç kere. "Leprikonlar altın ve sır tutmakta harikadır. Ama abla asıl üzülen kişi sensin,"

Omzumu silktim. "Geçecek... Geçecek..."

• • •

Aspirin içsem geçer miydi acım? Antibiyotik yutsam diner miydi sızım? Poptipi kutusuyla ağzıma boşlatsam ölür müydüm gerçekten? Sonsuza dek pamuk şekerden vazgeçsem ponçik ruhum huzura erer miydi?

Günlerdir evin her yerini talan ediyordum. Temizlik yapıyordum. Yemek yapıyordum. Ders çalışıyordum.

Ama yaralarım iyleşmiyor, acım geçmiyordu.

Sürekli Göksel'in Depresyondayım şarkısını dinliyordum, ağlıyordum, böğürüyordum, kahkahalarla yeniden gülüyordum.

Ardından dakikalarca sümüğüm akana kadar yine ağlıyordum. Yediğim çaklıtlarla bakkal açabilirdim ya da bir bakkalı çoktan milyoner yapmıştım.

"Rüya tüm yüzüne çikolata bulaşmış. Kalk yıka kızım," Babam işe gitmek için hazırlanırken hemen hemen iki hafta önceki anılarım aklıma doluştu.

Koltuktaki kırlenti alıp yüzüme sürerken ne zaman yıkandığımı bile unutmuştum. Kaldi ki yüzümde çaklıt var diye suya dokunmazdım.

"Acar, sen boş ver Rüya'yı." Annem babamla beraber dış kapıya ilerlerken kırlenti indirdim. Kahverengi lekeler krem rengi yastıkta iğrenç görünüyordu.

Kapıda konuşan annemlere kulak misafiri oldum. Benim hakkımda konuşuyor olmaları onları dinlemem için yeterliydi.

"Berbat görünüyor. Emin misin ayrıldığı için mutlu olduğuna?" dedi babam kısık sesiyle.

"İsteyerek ayrılmamış gibi geliyor... Bana da söylemiyor ki... Afife'yle kavga etmeden önce konuştum ama neden ayrıldıklarını bilmediğini söylemişti. Göktürk hiç konuşmuyormuş. Hatta,"

"Hatta ne Hayal?"

Annem bir süre cevap veremedi.

"Şey, Göktürk gayet iyiymiş."

Ayağa kalktığımda biraz başım dönse de yalpalaya yalpalaya holde fısıldaşan annemlerin yanına gittim. Babamın bakışları bana kaydığında gözleri büyümüştü. Anneminse üzgün ifadesi pişmanlıkla harmanlanmıştı. Benim hatalarım yüzünden kendini suçluyordu. Sırtımı dikleştirip, çenemi havaya kaldırdım. "Baba beni Afife Teyzelerin evine son kez götürür müsün?"

Babam tereddüt etse de annem elini koluna koyarak başını salladı.

"Bir daha ağlayacak mısın? Oraya gittiğinde ıstırabın bitecek mi fıstık gözlüm?"

Kalp kırığı grip gibi geçici bir şeye benzemiyordu. Fakat evet dedim yalandan da olsa.

• • •

Babam beni Afife Teyzelerin evinin önünde bıraktığında camını yarıya kadar indirip, pijamasının üstüne pembe kabanını giymiş çatlak kızına bakıyordu.

Üzerimde pek sevmediğim pijamalarımdan biri vardı. Sade, koyu renkli, çizgili bir pijamaydı. Avrupa Yakası'ndaki Gaffur'la akraba bile çıkabilirdim. Ben de dans etmeyi seviyordum. Ben de çevremdekilerden farklıydım. Sadece o bir karakterdi ve abarttığı rolüyle beni yıllarca gülme krizlerine sokmuştu. Ben öyle davranınca komik olmuyordum!

Ellerimde Göktürk'ün şişme montunu, çürümüş-erimiş-bozulmuş-kokuşmuş o ilk pamuk şekeri ve bana aldığı kolyeyi tutuyordum.

Ha, bir de Afifoş'un aldığı çok sevdiğim tavşanlı pijamalarla, siyah taşlı taç da bir poşetin içine annem tarafından tıkıştırılmıştı.

"Hayal'in kızısın sen. Ağzının payını vereceğinden şüphem yok babasının çitlembiği! Ben burada seni bekliyorum," Babama başımı sallayıp adımlarımı tam tersi istikamete, Göktürk'ün inine çevirdim.

Merdivenleri çıkıp, kapı zilini çaldığımda omuzlarımı dikleştirdim. Gücümü zilliğimden, gözlerimi babamdan, çirkefliğimi anamdan alıyordum. Kapı yavaşça açıldığında Natalie hemen gülümsedi.

"Rüya Hanim! Hoş geldıniiz,"

Bazen Fulya'nın diksiyon bozukluğunu Natalie'ye bağlıyordum. İkisinin Türkçe'sini birleştirince ortaya yepyeni bir dil çıkıyordu.

"Natalie'ciğim, Göktürk paçozu evde mi?"

"Pacoz? Göktürk Bey evde odasindalar, ama yok pacoz. Tanımıyor ben," Kelimelerin yerlerini değiştirince cümle anlamını

kazanıyordu Natalie. İnan zor değil. Bir gün sen de konuşacaksın bülbüller gibi!

"Tamam, tamam. Sen bak bakayım paçoz mutfakta mı? Ben de Göktürk'ün odasına gideyim," Natalie beni içeriye alırken yine mi merdiven diyerek inleyecektim.

Gıcırdayarak kapanan kapıyla beraber Natalie 'pacozu bulmaliyim' deyip mutfağa yürürken ben de kaderime razı gelerek merdivenleri birer ikişer tırmanmaya başladım.

Göktürk'ün odası üçüncü kattaydı. İkinci kattaki merdivenlerde soluklanırken montumun önünü açtım. Ev aşırı sıcaktı. Sürekli hareket ettiğim için de terliyordum.

"Bunu yapabilirsin!" Halka gibi dönen merdivenin üçüncü kata ulaştıran basamaklarını da var gücümle çıktığımda koridorun solunda kalan odaya bakakalmıştım.

Benim o odada anılarım vardı.

Ağır ağır adım atarken film izlediğimiz ilk günü düşünüyordum. Cadılar Bayramı partisinde sıkıştırdığını. Geçtiğim duvara parmaklarımı sürdüm. Boynumun ilk öpücüğünü çalmıştı.

Şerepsüz.

Kapısına gelince bir süre elim havada kalsa da iki-üç kere tıklatıp, beklemeye başladım cevap vereceği anı. Tarazlı sesi yükseldiğinde yüreğim yine kanat çırpıp, ona uçmanın yollarını arıyordu.

"Gel," Tek tük bir öksürüğün ardından yineledi. "Gel, müsaitim!"

Altın renkli kapı kulpunu çevirip, buram buram Göktürk kokan odaya girdiğimde iç geçirmek üzereyken kendime engel oldum.

Karamel kokusuna karışan çikolata esansına ilaveten bir o kadar da ferah bir nane kokusu vardı odasında. Kalın perdeler yüzünden ışığın hiç uğramadığı odada göz gezdirirken Göktürk'ün nerede olduğunu kavramaya çalışıyordum.

Birkaç adım daha atıp, odanın ortasına geldiğimde banyosundan kırmızı ropdöşambırıyla çıkan Göktürk'e ağzım açık kalmıştı.

Üzerindeki ropdöşambırın kuşakları açık bırakılmış, siyah baksırı ve kaslarıyla Davut heykeli gibiydi.

Çok müsaitmiş!

Göktürk odasında öylece onu dikizleyen beni gördüğünde önce şaşkınlıkla gözlerini büyütmüş, kızgınlıkla kaşlarını kaldırmış, onu fütursuzca seyretmeye devam eden bana çarpık bir gülümseme sunmuştu.

Loş odanın içinde siyah bir inci varsa o'ydu.

"Gelişini neye borçluyum? Geç kalmış özrüne mi?" Ropdöşambırının etekleri uçuşarak bana doğru yürüdüğünde gözlerimi kaçırdım.

"Sana ait olan eşyaları getirdim," Dağınık yatağını inceliyormuş gibi yaparken mırıldandım. "Özür dilenecek bir şey de yapmadım."

Kafa karıştırıcı kokusu tam burnumun dibinde ciğerlerime nüksederken başım döner gibi olmuştu.

"Kabanım," dediğinde ona kabanını uzattım. "Poşetin içinde ne var?"

"Annenin aldığı pijama ve taç var," Dolabımda sırf anısı var diye çürüttüğüm pamuk şekerden bahsedemedim. Poşeti eline verirken birbirine çarpan parmaklarımız kısa bir an birleşecek gibi olduğunda çektim. Avucumda tuttuğum kolyeyi vermeye bir türlü yanaşmıyordum.

"Mutlu değilsin, pişmansın... Hadi itiraf et, Rüya. Ben yokken bu kadar mutlu olabilmiş miydin? Aynı hayat, aynı ev, aynı kişiler... Seni ilk tanıdığım Rüya ile şu anki Rüya aynı mutsuz kız."

Kolyeyi sıktığımda avuç içime batmıştı. Yaşlarla dolan gözlerim yanıyor gibiydi. Su serinletmeliydi oysaki. Başımı ona doğru kaldırarak gözlerine baktım. Morarmış gözaltları torbalanmış, kızarmış kehribarları kasvetli bir siyah hare ile sarmalanmıştı.

Ama öyle sertti ki bakışları, özlem veya üzüntü yerine daha çok öfke hâkimdi.

"Mutluyum, Göktürk. Çünkü senin gibi insanların ne düşündüklerini umursamıyorum. Kendimden utanmıyorum. Ol-

duğum kişiden tiksinmiyorum. Gerçi sen benden en başından beri hem utanıyor, hem tiksiniyordun," Dudakları aralandığında sıcak nefesi bedenimi titretmişti. Pişman olduğum yegâne hatamdı o. "Ama en çok da üzgünüm. Senin gerçek kişiliğini göremeyecek kadar körmüşüm. Bunun için beni aşağılayabilirsin," Gözlerine bakmaya devam ederken ellerinden birini kendime çektim. "Yine de mutlu ol," Kolyeyi avcuna bırakıp, yutkundum. "Senden bana mutluluk dahi olsa bir şey kalsın istemiyorum."

Yanından geçmek üzereyken yatağına bir kez daha baktım. Ben uyuyamıyordum bile. Göktürk ise daha yeni uyanmıştı. Pislik! Yatakta gördüğüm eşyalara dikkat kesildim.

O iki yastık benim miydi? Yatağın üzerinde pembe kılıflı, yumuşaklığı metrelerce öteden belli olan ponnişler mi duruyordu?

Kırmızı koltuğa bakış attığımda neredeyse küçük dilimi yutuyordum. Kırmızı papyonlu ayıcık desenli beyaz polar pijamalı oyuncak ayı tıpkı Yumoş'a benziyordu.

Kırmızı papyonlu ayıcık desenli polar pijama. Kesilmiş biçilmiş pijamam Yumuş'a uygun hale getirilmiş olabilir miydi?

Yastıklarımın birindeyse yatıldığı çok belliydi. Diğeri ise yatağın ortasına gelişigüzel bırakılmıştı.

"Sen benim eşyalarımı mı çaldın?" Ben hararetle konuşurken Göktürk başını iki yana sallıyordu. "Hani haberin yoktu lan onlardan? Hırsız! Asıl hırsız senmişsin!" İşaret parmağımı ona doğrultarak bir adım üzerine yürüdüm.

"Rüya, sadece ödünç aldım! İyilik içindi! İnan kötü niyetle almadım!"

"İyilik için mi? Lan benden çaldıklarını yoksullara mı dağıtacaktın çakma Robin Hood?"

Göktürk alt dudağını ısırıp, yüzsüzlükle cevap vermeye devam ediyordu. "Sanki iç çamaşırlarını çaldım! İstiyorsan hepsini al da öyle git!"

Dişlerimi sıkmaktan dökecektim yakında. "İstemez, kalsın. Senin dokunduğun hiçbir şeyi istemiyorum! Pis herif!"

• • •

Kazaydı. Bu Ceyda'nın yalanını söylemeden önce düşündüğüm sahteliğin örttüğü gerçeklikti. Hatalı birkaç raporu gözden geçirdiğim sırada açılan kapıyla birden sıçrayan Ceyda korkuyla kucağıma düşmüştü. Öyle sanıyordum diyebilirdik. Ona güvenmesem de çalışmasına bir süre için göz yummak zorunda kalmıştım.

Aşırıya kaçan davranışlarına rağmen onu yanımda tutmamın sebebi vardı.

Rüya'ya söylesem beni anlamayacaktı.

Ceyda eskide kalan ilişkimizi öne sürüp, kendini işe aldırana kadar Rüya'ya tek kelime yalan söylememiştim. Ceyda'yla aramda olan biten her şeyden utanan kişi de bendim.

Çocuksu davranışlarına ve umursamazlığına karşın utanması gereken en son kişiydi, Rüya. Onun kusuru, kusursuz kalbiydi. Uzaktan tanıyor olsaydım, hiç yüreğinin derinliklerine inememiş olsaydım onu istiridyesinin içinde başka bir adama sonsuza değin kaptırmış olurdum.

Rüya'nın kalbi ne buzdandı, ne de altından. Onun eşsiz kalbi şekerdendi. Neşeli, çılgın, hayat doluydu.

Onu sevdiğimi iki buçuk ay önce yatağında yatarken fark etmiştim. Komşularının partisine gitmek için direttiğinde sürekli karşı çıkmış olmama rağmen ikna edememiştim.

Önce, bana ne, desem de bana ne değildi.

Sevmek kelimesini kullanmasam da ona mıknatısa çekilir gibi çekiliyordum. Oltaya takılan balık gibi. Yemin tuzak olduğunu bile bile onun yanında alıyordum son soluğumu.

Onunla çakma sevgili numarası yaptığım günlerde Ceyda ile buluşuyordum. Buna rağmen neden Rüya'yla böyle bir işe giriştiğimi bilmiyordum.

Lunaparktayken dudaklarına bulaşan pamuk şekeri neden yediğimi de hiçbir zaman çözememiştim. Ne gözleri, ne de insanı hayran bırakacak güzel yüzüydü beni ele geçiren.

Güzel kızlar görmüştüm. Çıkmıştım. Bu bir yeterlilik değildi bir kıza bağlanmak için. Rüya'da ruh vardı. Kimsede olmayan özgün bir ruh...

Onunla görüşmeme kararı aldığımda düşündüğüm tek şey onsuz yapıp yapamayacağımdı.

Rüya ile daha çok güler olmuştum. Bazı dizilerdeki karakterleri sırf onun için araştırmış, bilgi toplamıştım. Daha çok ortak nokta, daha çok konuşan bir Rüya demekti.

Gerçi o ortak noktalarda da kavga çıkarıyordu.

Onun için karakterimi değiştirmiştim. Buna rağmen onu aldattığımı söyleyerek bitti demişti.

Bitti.

Bana inanmayacak bir kız için ne kadar uğraşabilirdim? Rüya hiç bana gelmek için çaba harcamamıştı. Hatalarımı yüzüme vurmasına bile kızmıyordum. Beni öpmek istemediğinde ona kollarımı sarmıştım. Öpmek önemli değildi. Sarılıp, kokusunu içime çekmek başımdaki ağrıyı da, sorunları da yok ediyordu.

O ise; Ceyda'ya inanmıştı. Hem de sahtelik kokan yalana kanmıştı hep zekiliğiyle övünen Rüya.

"Erkek adam kadını bitti dese de inat eder, kendine inandırırdı ama senin gibi şerepsüz de o yürek nerede?" Caner alkolün etkisiyle hafif peltek konuşuyordu.

Bardaki müzik migrenimi tetikleyecek kadar gürültülüydü. Viskimdem bir yudum alıp, ağzımın içinde döndürerek yuttuktan sonra acı tat yüzünden gözlerimi kıstım, acı tat bırakan kelimeleri fısıldadım.

"Rüya'ya evlenme teklifi edecektim."

Caner'e göz ucuyla baktığımda şaşırmış gibiydi.

Eğer Ceyda odamı gizli gizli dinlememiş olsaydı Rüya'ya önümüzdeki ay evlilik teklifimi yapacaktım. Hem de nefret ettiği o kızdan kurtulacaktım. Beni tehdit ederek susturan Ceyda'ya, Rüya için boyun eğmiştim.

Sadece alışmasını, bana güvenmesini bekliyordum Rüya'nın. Ama her şey berbat olmuştu. O alışamadan Ceyda söyleseydi, Rüya bana asla evet demezdi. Şimdi de demeyecekti. Ne garip...

"Evlenme teklifi edeceğin için üzülmem gerekird ama," Caner de viskisinden büyük bir yudum aldı. "Yeşil gözlüsüyle evlenseydin mutlu olurdum, Göktürk."

Caner'in omzuna elimi koyup, sıktım. "Biliyorum lan keşkül!" Sıkıntıyla iç geçirdim. "Evlenmekten korkan Rüya'yı ikna edeceğim diye kaybettim."

Rüyoş'a nasıl bir teklif yapmalıyım derken kafamda binlerce ampul aynı anda yanmıştı.

Hayal Teyze, Rüya'nın beş-altı ay önce Amerika'ya dil kursuna gitmek için vize aldığını ama korkup gitmediğini laf arasında anlatmıştı. Lafın buraya neden geldiğini bilememiş olsam da o vize evlilik teklifime giden yolda işime yaramıştı.

Rüya'ya Disneyland'de evlilik teklifimi yapacaktım. Ruhu asla büyümeyecek birine en büyük sürpriz bu olurdu.

Hayır dememesi için evliliği normal bir şeymiş gibi anlatmaya da başlamıştım. Ben nasıl sünnetimden kaçamadıysam, o da evlilikten kaçamayacaktı. Tabii planlarıma göre öyleydi.

Caner kolunu kolumun üzerinden omzuma attı. "Göktürk, Rüya benim telefonlarımı bile açmıyor. Dün Baha'yı aradım," Merakla Caner'e baktığımda Rüya ile ilgili bir şeyler duymak istiyordum. Bensiz daha mı mutluydu cidden? "Senin ağzını burnunu kıracakmış."

Kaşlarımı havaya kaldırdım. "Niye lan?"

"Rüya ona her şey anlatmış. Ceyda'yı, ilişkinizi ve son olayı... Ablasını mahvettiğin için o da seni mahvedecekmiş. Ergen ergen küfür de etti ama senin için ne anlam ifade eder bilemiyorum diyeceğim şeyin," Caner gözlerini bar tezgâhına indirip, yüzünü buruşturdu. "Rüya evden çıkmıyormuş. Gülüp gülüp, saatlerce ağlıyormuş. Baha odasını bile toplamayan ablasının evde temizlik yaptığını söyledi. Biraz daha konuşsun diye ısrar ettim ama Baha ardından yine sana küfür yağdırıp, telefonu kapattı."

"Evde temizlik yapmış?" dediğimde Caner başını salladı. "Gülüp gülüp, ağlıyormuş da?"

"Göktürk, şerepsüzlük yapacağına yeşil gözlüsüne gerçekleri anlat işte!"

"Tüm planlar iptal oldu. Rüya'yla ayrıldık. Yüzümü görmek istemiyor." Kolyeyi bile bana geri vermişti. Sırf kokusu sinmiş diye kolyeyi kendi boynuma takmıştım.

Rüya'nın beni değiştirdiği o pembe pamuk şeker kolyesini takmamdan belliydi.

"Haftaya ne var, Göktürk?"

"Yeni yıl," dedim umursamayarak.

"Göktürk! Haftaya Selin'le Kerim'in düğünü var!"

Gözlerimi devirdim. "Düğünlerine gitmeyeceğim. Hem yılbaşında düğün mü olurmuş?"

Caner yüzüme yaklaştı. "Selin, Rüya'ya düğün davetiyesi yollamış. Madem büyük bir teklif istiyorsun yeni yılda Kerim'in otelinde tüm ailenin önünde kazandibisinin önünde diz çök,"

Viskimin kalanını başıma dikerek içtim. "Gelir mi ki?" Alkolün etkisiyle şimdi bile kapısına dayanabilirdim.

Deli gibi özlemiştim onu.

"Baha'yı ikna et. Rüya ona leprikon dese de sırlarını verecek kadar güveniyor. Yarın git okulunun önüne, arabanla iki tur at, olayı açıkla, bir yumruk ye kız senin bence."

"Yine peşinden ben koşacağım,"

Caner kafasını kafama tokuşturdu. "Eğer Rüya o düğüne, Antalya'ya gelirse senin için gelmiş olacak. Beni bu kadar zekice konuşturduğun için Olaf sana hesap soracak şerepsüz!"

Önümüzdeki pazar gününe kadar ağlamaya devam edecek Rüya için bir viski daha istedim barmenden.

Ev işi yapacak kadar seviyormuş beni. Rüya eşsiz ve anormaldi. Kesinlikle egzotik bir meyveydi. Ve ben o meyveyi bir şekilde yiyecektim. O egzotik meyve için o yumruğu da yiyecektim.

• • •

Baha önümde televizyonu kapatmak sureti ile salladığı kâğıt parçasıyla bön bön bana bakıyordu. Sonunda dayanamayarak, "Ne var?" dedim.

Parşömeni andıran kâğıdı burnuma doğru sokuşturdu. "Selin evleniyormuş,"

Derin bir nefes aldım. "Ben davet edilmedim." Başımı yana doğru eğip haber kanalını izlemeye koyuldum. Aslında haber kanallarında da öğrenilebilecek çok şey vardı.

Hayır, çok sıkıcıydı.

"Haftaya da yeni yıl, planın var mı abla?"

"PTT yapmayı düşünüyorum," Baha gözlerini devirip, kâğıdı havaya kaldırdı. "Her yıl aynı şeyleri beraber yapıyoruz. Bir de o aptal kâğıtla oynamayı bırak."

"Selin sana davetiye yollamış. Çok az kişi çağırmışlar düğünlerine. Gitsene kız," Baha bana gülümsediğinde yatmayı bırakıp, koltukta oturdum.

"Ölüyorum değil mi lan leprikon? İlk kez bana bulaşmak yerine insan gibi yaklaşıyorsun. Bir çıkarın mı var lan?"

Baha yanıma oturup davetiyeyi kucağıma bıraktı. "Düğüne Göktürk için git." dedi elimi elleri arasına alarak.

"Baha bu konuyu konuşmuştuk," Buğulanan gözlerimi davetiyeye çevirdim. "Gidemem,"

"Ya seni aldatmadıysa? Hem herkes bir şansı hakeder."

"Gözlerimle gördüm! Kucağındaydı! Gömleğinde ruj lekesi vardı!"

Baha elimi sıktı. "Bence Göktürk seni burnunun dibinde aldatacak kadar salak değildir. Bir kez olsun git ve onu dinle. İnanmasan bile Selin'i mutlu etmiş olursun. E, ben de iki turist kızla tanışırım!"

Burukça gülümseyip, kardeşime baktım. "Düşüneceğim," Baha homurdanırken diğer elimle saçlarını karıştırdım. "Kış ayında turistin ne iş var hem Antalya'da? Ah, aklı güdük leprikon! Ah!"

"Bir gün bu leprikona teşekkür edeceksin. Yumruklarını öpeceksin!" dediğinde kahkaha attım.

"Bu leprikonu yanaklarından öperim!" Yanağını öpüp saçlarını tekrar karıştırdım.

Baha kollarını belime doladığında çenemi başına yaslamıştım.

"Abla o düğüne git,"

Konuşmak yerine gözlerimi kapadım. Düşüneceğim leprikon, düşüneceğim...

• • •

Selin'le Kerim'in düğünlerine çağırdığı bir avuç kadar davetlinin arasında tek bir kişiyi bekliyordum. Göktürk'ü. Şık giysilerinin içinde, kıyılmış nikâhı tebrik edenlerin yüzlerini tarıyor, kontrol ediyor, binlerce farklı noktaya bakıyordum, lakin o yoktu.

Baha'nın bavulumu hazırlarken yanıma gelip anlattığı gerçeklerle kalbim rahatlamış olmasına karşın üzgündüm. Göktürk'e değil de Ceyda'ya inandığım için üzgündüm. Şalıma sarınıp, otelin bahçesine doğru ilerlerledim. Antalya, İstanbul'a göre daha ılımandı. Hafif üşüsem de önemsemedim. Yeşil çimenleri aydınlatan ay ışığı keşke yüreğime doğabilseydi. Küçük paket taşlı yolu yürürken ağaçların arasında gördüğüm gölgeyle irkildim. Etrafımda tek bir kişi bile yoktu ve ben ilk kez geldiğim bir yerde yalnızdım. Karanlık gölge ağacın arkasından çıkıp bulunduğum tarafa yavaşça gelirken yutkundum. Otele izinsiz kimse giremezdi ama otelde kalanların katil olma olasılığı da vardı.

"Patlatın!" diye bağıran adamla birlikte peş peşe patlayan havaifişeklerle gece gündüze dönmüştü. Kırmızı, yeşil, mavi, sarı... Gözlerim sihirli göğü seyrederken kulaklarım gürültüyle çınlıyordu. Kalp şeklindeki son havaifişeğin de patlamasıyla gülümsedim. Kerim, Selin'i gerçekten seviyor olmalıydı.

Birden sıcak bir kucağa çekildiğimde ağzımdan kopan çığlıkla kalbim az kalsın duruyordu. Tanıdık kokuyu soluduğumda Göktürk'ün kollarında olduğumu idrak edince çığlığımın yerini hıçkırıklar almıştı.

"Suçsuz olduğunu biliyorum," dedim başımı göğsünden kaldırmadan. "Göktürk... Seni çok özledim."

Beni kendinden uzaklaştıran Göktürk kehribar rengi gözlerini yüzümde gezdiriyordu. "Ben de seni özledim ama buraya özür dilemen için gelmedim, Rüya." Göktürk önümde diz çöktüğünde bir havaifişek daha patlamıştı. Bağırarak, "Benimle evlenir misin?" dediğinde yaşlarla dolan gözlerime aldırmadan ben de yere çöktüm. Göktürk'ün boynundan sarkan kolyemi görünce dudağımı ısırdım.

Rüya onsuz hiçbir şeysin. Onsuz yok gibiydin. Sahi onsuz pamuk şeker hiç yemiş miydin?

Yüzünü avuçlarımın arasına aldığımda gözyaşlarım yanaklarımdan damlıyordu. Tezahüratla yanımıza gelen insanlar Göktürk'ün arkasında kalmış, ellerindeki pankartlarda 'evet' yazıyor, grubun en önündeki ailelelerimiz ve Caner delisi çılgınca bağırıyordu. Pankart taşımayanlar pamuk şekerlerini sallıyordu. Annem ve Afifoş'u gördüğümde benim gibi ağladıklarını anladım.

Yeniden Göktürk'ün avuçlarımın arasındaki yüzüne baktım. Beni aldatmamış olan adam, gururunu çiğnemiş ayağıma kadar gelmişti.

"Sana hayır dersem," dediğimde Göktürk'ün gözleri kararmıştı. "İnan kendimi Boğaz köprüsünden atarım! Evet ulan! Evet!" Verdiğim cevapla şok geçiren Göktürk beni ayağa kaldırarak kucaklamıştı. Neşeyle kıkırdayıp, elimi göğsüne vurdum. "Hayvansın sen, Göktürk!"

Göktürk dudaklarıma eğilirken boynundaki pamuk şeker kolyesiyle oynuyordum.

"Daima dudaklarım dudaklarında olacak, Rüya. Kaçsan da seni tutacağım. Uçsan da seni yakalayacağım. Zilliliğinle de, huysuzluğunla da... Ah, kıskançlığınla da benimsin..." Dudaklarımız birbirine kapandığında kopan alkış tufanı Göktürk'ün beni öperken gülmesini sağlamıştı.

Beni öperken gülen adamın dudaklarında gözyaşlarımla gülmüştüm. Daima onun başının zilli belası olacaktım. Şimdi Rüyoş evleniyor muydu ayol?

TEŞEKKÜRLER

Mutluluktan yaşaran gözler istedim. Yepyeni bir mizah anlayışı, zincirleri kırılmış hür bir hayal gücü, kalplerden gelen kahkahalar, yanaklarda hâlâ o kahkahaların etkisi olan tatlı ağrıyı hissetmenizi istedim. Elbette kitabı yazarken yoruldum, tıkandım ve hatta sizleri güldürebilir miyim diye düşündüm. Pes ettiğimde bana destek olan okurlarımı fark ettim. Parlak bir günışığı gibiydiler. Onlara *zilliler* dedim. Hayal Rüya'ya nasıl sesleniyorsa, kızlarıma öyle teşekkür ettim. Sizlere zillilerim dedim, kalplerimizi bir pamuk şekerle birleştirdim. Sevgiyi, samimiyeti sizlerden hissettiğim anda hayatım değişti. Bir ailem, bir yuvam oldu. Erkek okurlarıma zilli diyemedim. Ah, en komik olan da buydu. Onlara da fantastik avcılarım dedim. Ailemiz git gide büyüdü büyüdü sayfaları tattı.

Hogwarts'tan gelecek bir mektup bekledik, bir dolabın içinden geçip Narnia'ya gitmek istedik, Doctor Who'nun Tardis'iyle zamanda yolculuk yapmak, mıntıkamızın Katniss Everdeen'i ve hatta Orta Dünya'nın kadim halklarından biri olmak istedik. Marvel'dan bir kahraman da olmak istedik. Kitapların arasında kaybolmuş insanlardık. Hayallerimiz uç noktalarda seyrediyordu. Uç noktalarda dolaşan çılgın Rüya ve ailesini de sevdik. Onlara kucak açıp, ailenizden gördüğünüz için sizlere teşekkür ederim '**ailem**'. Yanımda olduğunuz için her birinize teşekkür ederim, hayallerinizin peşinden koşmayı asla bırakmayın. Rengarenk bir dünya diliyorum sizlere.

Kitapta emeği geçen; grafikerimiz Aslıhan Kopuz'a, fikirleriyle yardımcı olup yanımda olan Yeliz Kuşcu Kıyak'a, sevgili editörüm Can Kara'ya ve Müptelâ Yayınları ailesine içtenlikle teşekkür ederim.

Ailemin sevgili üyesi! Hâlâ bu metni okuyup gülümsüyorsan; benim için, bizim için bir **pamuk şeker** ye? Görüşmek üzere ailem. Sevgiyle, kahkahalarla kalın!

tg: @serserikitap

Bu hikâyede;

- Kaslı ve 'muhakkak' çok yakışıklı adamlar ☑
- Çocuklarını evlendirmek için entrika çeviren aileler ☑
- Olası aşklara turp sıkan rakipler ☑
- Romantik anlar, kavgalar, partiler ☑
- Kötü çocuklar, masum kızlar ☑
- Aşk ☑
- Hırs ☑
- İntikam ☑

Özetle aşklı meşkli bir kitapta aradığınız ne varsa fazlasıyla var.

Amaaaaaa... Bildiğiniz gibi değil.

AŞKIN NUR SAVAŞ'IN KALEMİYLE HAYAT BULAN RÜYA VE "TUHAF" AİLESİ SİZİ ÖYLE BİR DÜNYAYA GÖTÜRÜYOR Kİ KENDİNİZİ ÇİZGİ FİLM İZLERKEN ATTIĞINIZ KAHKAHALARIN İÇİNDE BULUYORSUNUZ.

Orta halli, biraz çatlak, kas sapığı, orantısız dizikolik, yakışıklı erkeklere dibi düşen ama en aptalca şeye kızaran, çok sosyal olmayan, ortama girince yıldız gibi parlayan, oklava topuzlu, göz kalemi çekemeyen, parmaklarına surat çizen, eşyalarına isim veren bir kızdım.

